خواص تربت حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام ص ۴۷۱
دعاء تربت آنحضرت ص ۴۷۳

مدت برای خواندن سوره و اذکار و دمیدن بر آب نیسان که در صفحه ۳۰۱ مذکور است

| | |
|---|---|
| سوره حمد | ۳۰ دقیقه |
| آیة الکرسی | ۸۵ دقیقه |
| سوره جحد | ۲۰ « |
| سوره اعلی | ۶۲ « |
| سوره فلق | ۲۰ « |
| سوره ناس | ۲۰ « |
| سوره توحید | ۱۵ « |
| لا اله الا الله | ۵ « |
| الله اکبر | ۵ « |
| صلوات | ۸ « |
| تسبیحات اربعه | ۱۰ « |
| | ۲۸۰ دقیقه |

چهار ساعت و چهل دقیقه میشود

هر یک از این سوره و اذکار هفتاد مرتبه خوانده شود و سر ظرف آب باران نگاه دارند و بعد از خواندن هر دفعه نفس را بآب بدمند

---

بطرز بسیار زیبا و امضای عالی که ادبیه یابنده شده

بسمه تعالی

با تأیید خداوند متعال

در ظلّ توجّهات
صاحب العصر و الزّمان
حجة بن الحسن عجّل الله تعالی فرجه

و آقایان حاج سیّد احمد و حاج سیّد محمود
اخوان کتابچی (کتابفروشی اسلامیّه) اقدام
بگراور و چاپ کتاب مستطاب مفاتیح الجنان
که از تألیفات جناب حاجی شیخ عباس قمی
میباشد نمودند و آنچه لازمهٔ دقت بود
در خط و مقابله و تصحیح و کاغذ
و چاپ این کتاب بکار رفته
و بچاپهای دیگر امتیاز
دارد



گراورسازی اسفرجانی تهران

(بسم الله الرحمن الرحیم)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَالصَّلوٰةُ وَالسَّلامُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلیٰ اَعْدائِهِمْ اَجْمَعینَ

وبعد بر صاحبان بصیرت واضح و روشن است که قواعد دیانت مقدسه اسلام بر روی اساس صدق و اتقان و ایقان و اجتناب از کذب و قول زور و بهتان بوده قران مجید در زیاده از هفتاد موضع مدح صادقین و ذم کاذبین فرموده و میزان شناختن مردرا در اخبار اهلبیت عصمت علیهم السلام بر صدق حدیث و اداء امانت منوط و مربوط فرموده اند پس اساس دیانت مقدسه اسلام خصوص مذهب جعفری بر صدق و راستی در گفتار و کردار است هیچ وقت سخن کذب رواج بازار اسلام نبوده بخصوص در حمل روایات و نقل احادیث اولین نشانه و مهمترین معیار همانا صدق لهجه و سماع از ثقه مقرر شده ✥ بعد از تمهید این مقدمه معلوم که چه اندازه باید مسلمین و مؤمنین قدردانی نمایند از کتبی که بر طبق این اصل مهم تالیف شده و تا چه مقدار باید احتراز و اجتناب نمایند از طبع و نشر کتبی که بر خلاف این دستور تلفیق گردیده سخنان بی مأخذ و جعلیات بی مستند چه لطمه بزرگی بر عالم دیانت وارد آورد و چه صدمه سخت بر ارکان ملیت اسلامیت میزند چه دست آویزها برای دشمنان دین اسلام فراهم مینماید در اینمقدمه و جیزه بیش از این در اینموضوع مجال قلم فرسائی نیست (در خانه اگر کس است یکحرف بس است) از جمله کتب بهائی که در این عصر تالیف و کمال رعایت از اصول مذکور نموده و بانهایت اعتبار و اتقان نسخه ایست کافی و مجموعه ایست وافی که مجمع البحرین ادعیه و اوراد موظفه و عبادات و زیارات مشاهد مشرفه است کتاب مَفاتیح الجِنان است که از قلم حضرت مستطاب عماد العلماء زین الاتقیاء العالم العامل الجلیل والمحدث الکامل النبیل الحبر الخبیر و النقاد البصیر حامل لواء الحدیث و کوکب سماء ثقة الاسلام و المسلمین مولانا الحاج شیخ عباس القمی متعنا الله ببقائه تالیف شده مفاتیح الجنان کلید فتح ابواب الجنان و جنة الواقیه عذاب نیران است مصباح متهجدین و مقیاس عابدین است بلد الامین مسافران اعتاب مقدسه و هدیة الزائرین مجاوران بقاع متبرکه است زاد المعاد یست کامل و مهج الدعوات است برای فلاح و دستور العملی است که بر رسم تحفه و عنوان تحیه بحضور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات الله علیهم تقدیم میشود ✥ لله در صحیفة هدی الوری سبل الهدی و مسالک الارشاد ✥ عَلَقَتْ مَلائِکَةُ السَّماءِ بِذَیْلِها ✥ لِقَضاءِ کُلِّ مُهِمَّةٍ وَمُرادٍ ✥ نسخت بها نسخ الصحائف کلها ✥ حاشای غیر صحیفة السجاد ✥ در هامش آن کتاب مستطاب نسخه شریفه باقیات صالحات است که حقیقة اسمی است با مسمی و لفظی است با معنی مطابق وَالْباقِیاتُ الصّالِحاتُ خَیْرٌ عِنْدَ رَبِّکَ ثَواباً فلله در مؤلفه البارع که در این تالیف شریف متن و هامش و سایر تالیفات خود گوی سبقت از همگنان ربوده و ابواب جنان بر اهل ایمان گشوده فِیها ما تَشْتَهِیهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْیُنُ و باقیات صالحاتی برای خود باقی گذاشته سزاوار است



که قاطبه مؤمنین قدردان این کتاب بوده و امتیازات این نسخه شریفه را بدانند و چنانچه مؤلف معظم له بواسطه این خدمت منظور نظر ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین میباشند کسانیکه در طبع و نشر این نسخه شریفه اقدام نمودند و بذل مال کردند برای اعلای کلمه حقه منظور نظرند و باید قدردان این نعمت عظمی باشند و حفظ این رتبه سعادت نمایند که این منصب جلیل نصیب هر کس نباشد ✥ بنابراین آقایان حاج سید احمد و حاج سید محمود اخوان کتابچی (مدیر کتابفروشی و چاپخانه اسلامیه) نظر باینکه نسخه های سابق که در چاپخانه سنگی چاپ شده و در بعضی صفحات محو و غلط چاپی اتفاق افتاده و یا از حیث حجم قدری بزرگتر شده و بدین سبب قارئین محترم در زحمت بودند لذا از (طاهر خوشنویس) تبریزی خواهش نمودند که برای گراور کردن یک نسخه دیگر با دقت تمام بنویسند ایشان هم قبول زحمت نموده با خط خوب و خوانا بطرزیکه فارسی هایش با خط ریز و دعاهایش با خط درشت و جلی شود مرقوم داشتند . و با اینکه نه فقره دعا علاوه بر چاپهای دیگر اضافه نوشته شده باز حجم کتاب خیلی کوچک و پسندیده گردید که قارئین محترم با کمال سهولت در سفر یا حضر از آن کتاب استفاده نمایند . و اینچه دقت است در نوشتن آن شده که ابدا کلمه بعنوان غلط بحاشیه نرفته و آقای حاج ملا علی واعظ خیابانی (تبریزی) با معیت خلف اصلحش آقای محمد صادق واعظ زاده که در مقابله کردن این کتاب شریف ذوق سرشاری داشت از روی نسخه که بقلم خود مؤلف تصحیح شده بود مقابله و غلطگیری کرده اند ✥ و اینجانب حاج سید احمد و حاج سید محمود برای حصول اطمینان کامل که غلط جزئی هم از کلمه یا اعراب نداشته باشد دوباره از جناب مستطاب شریعتمدار ثقة الاسلام آقای حاج میرزا محمد علی طهرانی مشهور بادیب دام ظله العالی که از مبرزین و مدرسین حوزه علمیه قم میباشند و از کثرت اشتهار مستغنی از توصیف میباشند تقاضا و خواهش نمودیم که ایشان برای کمال اطمینان از صحت این کتاب شریف نظر نمایند و در تصحیح آن دقت و سعی کامل فرمایند و جناب معزی الیه هم با وجود ضعف و نقاهت مزاجی بملاحظه اینکه شاید انشاء الله تعالی در روز معاد وسیله نجات باشد این خواهش را اجابت فرموده و با کمال سعی و اهتمام این امر را انجام دادند و گمان نمیرود که بعد از تصحیح ایشان در این کتاب شریف از حیث کلمه و اعراب غلطی داشته باشد . علاوه بر تصحیح جناب معزی الیه برای تکمیل این کتاب شریف دو امر دیگر را هم رعایت فرمودند یکی آنکه مؤلف طاب ثراه در نقل دعاها و زیارتها فقط رعایت نسخه کفعمی را فرموده اند ایشان برای اینکه مؤمنین ادراک واقع را کرده باشند نسخه مجلسی را هم بعنوان نسخه رعایت فرمودند و دیگر آنکه چون غالب از دعاها و زیارتها مشتمل بر لغات مشکله میباشند و قارئین شایق فهمیدن معانی آنها باشند لهذا آنها را بفارسی ترجمه فرمودند . رجاء واثق است که مؤمنین و قارئین در حین قرائت بانی و کاتب و مصحح را از طلب مغفرت یاد و شاد فرمایند انشاء الله . و اینجانبان نیز با صرف سرمایه و زحمات زیاد گراور و چاپ کردن این نسخه شریفه موفق شدیم

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ خِتامَ ما تُحْصی عَلَیْنا کَتَبَةُ اَعْمالِنا تَوْبَةً مَقْبُولَةً وَاغْفِرْ لَنا وَلِمَنْ لَهُ حَقٌّ عَلَیْنا بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلیٰ اَعْدائِهِمْ اَجْمَعینَ مِنَ الْآنَ اِلیٰ یَوْمِ الدّینِ

تاریخ هفدهم شهر ربیع الاول مطابق با روز مولود مسعود حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله (۱۳۶۰) هجری قمری . نویسنده کتاب شریف طاهر خوشنویس

بسم الله الرحمن الرحیم

## (فهرست سوره‌های قرآن)



## (فهرست کتاب مفاتیح الجنان)

بسم الله الرحمن الرحیم

## فهرست کتاب باقیات صالحات که در حاشیه کتاب مفاتیح الجنان است

**تتمه فهرست ملحقات مفاتیح الجنان در طبع (دویم)** ۵۷۲



**تتمه فهرست ملحقات باقیات صالحات در طبع (دویم)** ۵۷۲



**فهرست ملحقات دویم در طبع پنجم** ۵۹۴

فضیلت سوره یس

بسم الله الرحمن الرحیم

فضیلت سوره یس منقول است از مفاتیح الجنان

از حضرت
رسول صلی الله علیه
و آله منقول است که هر که سوره
یس را بخواند بواسطه رضای خدا
بخشد خدای عز و جل او را و بدهد
باو اجر چنانکه گویا خوانده قرآن را
دوازده نوبت و هر بیمار که خوانده
شود نزد او سوره یس نازل
میشود بعدد هر حرفی از آن ده
فرشته پیش او صف میزنند و بجهة
او استغفار میکنند و در قبض
روح او حاضرند و مشایعت
جنازه او میکنند و نماز بر او
میکنند و در وقت دفن او
حاضرند و هر بیماریکه بخواند
این سوره را در سکرات ملک
یا نزد او بخوانند میاید رضوان
خازن بهشت با شربتی
از آب بهشت و باو میدهد
پی او میاشامد و میمیرد سیراب
و مبعوث میشود سیراب

# سورة مبارکه یس

بسم الله الرحمن الرحیم

يس والقرآن الحكيم انك لمن المرسلين على صراط مستقيم تنزيل العزيز الرحيم
لتنذر قوما ما انذر آباؤهم فهم غافلون لقد حق القول على اكثرهم فهم لا يؤمنون
انا جعلنا في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان فهم مقمحون وجعلنا من بين ايديهم
سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون وسواء عليهم ءانذرتهم ام لم
تنذرهم لا يؤمنون انما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة واجر
كريم انا نحن نحيي الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء احصيناه في امام مبين و
اضرب لهم مثلا اصحاب القرية اذ جاءها المرسلون اذ ارسلنا اليهم اثنين فكذبوهما
فعززنا بثالث فقالوا انا اليكم مرسلون قالوا ما انتم الا بشر مثلنا وما انزل الرحمن
من شيء ان انتم الا تكذبون قالوا ربنا يعلم انا اليكم لمرسلون وما علينا الا
البلاغ المبين قالوا انا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم منا عذاب اليم
قالوا طائركم معكم ائن ذكرتم بل انتم قوم مسرفون وجاء من اقصى المدينة رجل
يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين اتبعوا من لا يسألكم اجرا وهم مهتدون وما لي لا
اعبد الذي فطرني واليه ترجعون ءاتخذ من دونه آلهة ان يردن الرحمن بضر
لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون اني اذا لفي ضلال مبين اني آمنت بربكم
فاسمعون قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون بما غفر لي ربي وجعلني من
المكرمين وما انزلنا على قومه من بعده من جند من السماء وما كنا منزلين ان كانت
الا صيحة واحدة فاذا هم خامدون يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول الا كانوا



فضیلت سوره یس

و محتاج نمیشود بحوض از حوضهای
بهشت تا وقتی که داخل بهشت
میشود و او سیراب است. و منقول
است که سوره یس نصیب صاحبش
میرساند خیر دنیا و آخرت را و
دفع میکند از او بلاهای دنیا و هولهای
آخرت را و دفع میکند هر شری را
و روا میکند بجهة او هر حاجت را
و هر که بخواند این سوره را برابر
است با بیست حج و هر که
بشنود و بخواند او را باشد هزار نور
و هزار یقین و هزار برکت و هزار
رحمت و از او بیرون میاورد هر
کینه را. و از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و سلم منقول است که هر
که در قبرستان درآید و سوره یس
بخواند خدای عز و جل عذاب
اموات را تخفیف دهد و بجهة
او باشد

به يستهزءون الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون انهم اليهم لا يرجعون
وان كل لما جميع لدينا محضرون وآية لهم الارض الميتة احييناها واخرجنا
منها حبا فمنه يأكلون وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها
من العيون ليأكلوا من ثمره وما عملته ايديهم افلا يشكرون سبحان الذي
خلق الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون وآية لهم
الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير
العزيز العليم والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم لا الشمس
ينبغي لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون و
آية لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون وخلقنا لهم من مثله ما يركبون
وان نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون الا رحمة منا ومتاعا الى حين
واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون وما تأتيهم من آية
من آيات ربهم الا كانوا عنها معرضين واذا قيل لهم انفقوا مما رزقكم الله قال
الذين كفروا للذين آمنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه ان انتم الا في ضلال مبين
ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ما ينظرون الا صيحة واحدة تأخذهم
وهم يخصمون فلا يستطيعون توصية ولا الى اهلهم يرجعون ونفخ في الصور
فاذا هم من الاجداث الى ربهم ينسلون قالوا يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا هذا ما
وعد الرحمن وصدق المرسلون ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون
فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون الا ما كنتم تعملون ان اصحاب الجنة اليوم في
شغل فاكهون هم وازواجهم في ظلال على الارائك متكئون لهم فيها فاكهة ولهم ما
يدعون سلام قولا من رب رحيم وامتازوا اليوم ايها المجرمون الم اعهد اليكم
يا بني آدم ان لا تعبدوا الشيطان انه لكم عدو مبين وان اعبدوني هذا صراط مستقيم

فضیلت سورهٔ یس

بعدد ایشان حسنات و از حضرت امام جعفر صادق منقول است که هر که سورهٔ یس را در روز بخواند محفوظ و مرزوق باشد تا شب و هر که پیش از خواب در شب بخواند موکل سازد خدای عز و جل بر او هزار فرشته که حفظ کنند او را از شر هر شیطان رجیم و از هر آفتی و اگر بمیرد در روز داخل بهشت گرداند خدای تعالی او را

ولقد اضل منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا تعقلون هذه جهنم التي كنتم توعدون
اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم و
تشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون ولو نشاء لطمسنا على اعينهم فاستبقوا الصراط
فانى يبصرون ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا يرجعون
ومن نعمره ننكسه في الخلق افلا يعقلون وما علمناه الشعر وما ينبغي له ان هو
الا ذكر وقران مبين لينذر من كان حيا ويحق القول على الكافرين اولم يروا
انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما فهم لها مالكون وذللناها لهم فمنها ركوبهم
ومنها ياكلون ولهم فيها منافع ومشارب افلا يشكرون واتخذوا من دون
الله الهة لعلهم ينصرون لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند محضرون
فلا يحزنك قولهم انا نعلم ما يسرون وما يعلنون اولم ير الانسان انا خلقناه
من نطفة فاذا هو خصيم مبين وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي العظام
وهي رميم قل يحييها الذي انشاها اول مرة وهو بكل خلق عليم الذي جعل
لكم من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون اوليس الذي خلق السموات
والارض بقادر على ان يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق العليم انما امره اذا اراد شيئا
ان يقول له كن فيكون فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون

فضیلت سورهٔ الرحمن

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود مگذارید خواندن سورهٔ الرحمن را و بآن قیام نمائید که این سوره قرار نمیگیرد در دل منافقان و بیاید روز قیامت در صورت آدمی در بهترین صورتی و خوشبوترین بوئی تا آنکه بایستد نزد خدا

## سورة الرحمن

بسم الله الرحمن الرحيم

الرحمن علم القران خلق الانسان علمه البيان الشمس والقمر بحسبان
والنجم والشجر يسجدان والسماء رفعها ووضع الميزان الا تطغوا في الميزان
واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان والارض وضعها للانام فيها فاكهة
والنخل ذات الاكمام والحب ذو العصف والريحان فباي الاء ربكما تكذبان
خلق الانسان من صلصال كالفخار وخلق الجان من مارج من نار فباي



الاء ربكما تكذبان رب المشرقين ورب المغربين فباي الاء ربكما تكذبان
مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان فباي الاء ربكما تكذبان
يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فباي الاء ربكما تكذبان وله الجوار المنشات في
البحر كالاعلام فباي الاء ربكما تكذبان كل من عليها فان ويبقى وجه ربك
ذو الجلال والاكرام فباي الاء ربكما تكذبان يسئله من في السموات والارض
كل يوم هو في شان فباي الاء ربكما تكذبان سنفرغ لكم ايه الثقلان
فباي الاء ربكما تكذبان يا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار
السموات والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان فباي الاء ربكما تكذبان
يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران فباي الاء ربكما تكذبان
فاذا انشقت السماء فكانت وردة كالدهان فباي الاء ربكما تكذبان
فيومئذ لا يسئل عن ذنبه انس ولا جان فباي الاء ربكما تكذبان يعرف
المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام فباي الاء ربكما تكذبان هذه جهنم
التي يكذب بها المجرمون يطوفون بينها وبين حميم ان فباي الاء ربكما تكذبان
ولمن خاف مقام ربه جنتان فباي الاء ربكما تكذبان ذواتا افنان فباي
الاء ربكما تكذبان فيهما عينان تجريان فباي الاء ربكما تكذبان فيهما من
كل فاكهة زوجان فباي الاء ربكما تكذبان متكئين على فرش بطائنها من
استبرق وجنى الجنتين دان فباي الاء ربكما تكذبان فيهن قاصرات الطرف
لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان فباي الاء ربكما تكذبان كانهن الياقوت
والمرجان فباي الاء ربكما تكذبان هل جزاء الاحسان الا الاحسان فباي
الاء ربكما تكذبان ومن دونهما جنتان فباي الاء ربكما تكذبان مدهامتان
فباي الاء ربكما تكذبان فيهما عينان نضاختان فباي الاء ربكما تكذبان

فضیلت سورهٔ الرحمن

در جائی که نزدیکتر از همه است بخدای تعالی پس میگوید خدای عز و جل با آن که کیست آنکه در حیات دنیا میخواند ترا و تعهد تو مینمود و ملاومت میکرد در خواندن تو پس میگوید یا رب فلان و فلان پس سفید میشود رویهای ایشان پس میگوید بایشان که شفاعت کنید هر که را خواهید پس شفاعت میکنند تا آنکه باقی نماند کسی که اراده شفاعت او داشته باشند پس میگوید بایشان که داخل بهشت شوید و هر جا که خواهید ساکن شوید و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سورهٔ الرحمن و هر جا که فبای الاء ربکما

فيهما فاكهة ونخل ورمان فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهن خيرات حسان فبأي
آلاء ربكما تكذبان حور مقصورات في الخيام فبأي آلاء ربكما تكذبان لم يطمثهن
إنس قبلهم ولا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان متكئين على رفرف خضر و
عبقري حسان فبأي آلاء ربكما تكذبان تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام

## سورة الواقعة

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة خافضة رافعة إذا رجت الأرض رجا
وبست الجبال بسا فكانت هباء منبثا وكنتم أزواجا ثلاثة فأصحاب الميمنة
ما أصحاب الميمنة وأصحاب المشأمة ما أصحاب المشأمة والسابقون السابقون
أولئك المقربون في جنات النعيم ثلة من الأولين وقليل من الآخرين على
سرر موضونة متكئين عليها متقابلين يطوف عليهم ولدان مخلدون
بأكواب وأباريق وكأس من معين لا يصدعون عنها ولا ينزفون وفاكهة مما
يتخيرون ولحم طير مما يشتهون وحور عين كأمثال اللؤلؤ المكنون جزاء بما كانوا
يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما إلا قيلا سلاما سلاما وأصحاب اليمين
ما أصحاب اليمين في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود وماء مسكوب
وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة إنا أنشأناهن إنشاء
فجعلناهن أبكارا عربا أترابا لأصحاب اليمين ثلة من الأولين وثلة من
الآخرين وأصحاب الشمال ما أصحاب الشمال في سموم وحميم وظل من يحموم
لا بارد ولا كريم إنهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث
العظيم وكانوا يقولون أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون أوآباؤنا
الأولون قل إن الأولين والآخرين لمجموعون إلى ميقات يوم معلوم ثم
إنكم أيها الضالون المكذبون لآكلون من شجر من زقوم فمالئون منها

تكذبان بگويد لا بشيء من آلائك ربّ اكذّب لك الحمد در شب بخواند آنگاه بميرد شهيد ميرد و اگر در روز بخواند آنجا بميرد شهيد ميرد

### فضيلت سورة واقعه

نقل است که عثمان بن عفان بعيادت عبد الله بن مسعود رفت در مرضی که بآن فوت شد باو گفت که از چه شکوه داری گفت از گناهان خود گفت چه چيز ميل داری گفت رحمت پروردگار خود گفت بجهة تو طبيب طلب نکنم گفت طبيب مرا بيمار کرد گفت امر نکنم که بتو عطيه بدهند گفت در وقتی که احتياج داشتم بمن ندادی و الحال که مستغنيم ميدهی گفت از جهة مبلغم بجهة دختران تو بوده باشد گفت ايشان را بآن حاجت نيست



البطون فشاربون عليه من الحميم فشاربون شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين
نحن خلقناكم فلولا تصدقون أفرأيتم ما تمنون أأنتم تخلقونه أم نحن
الخالقون نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على أن نبدل أمثالكم
وننشئكم في ما لا تعلمون ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون أفرأيتم
ما تحرثون أأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم
تفكهون إنا لمغرمون بل نحن محرومون أفرأيتم الماء الذي تشربون أأنتم
أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون لو نشاء جعلناه أجاجا فلولا تشكرون
أفرأيتم النار التي تورون أأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشئون نحن جعلناها
تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك العظيم فلا أقسم بمواقع النجوم وإنه
لقسم لو تعلمون عظيم إنه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا المطهرون
تنزيل من رب العالمين أفبهذا الحديث أنتم مدهنون وتجعلون رزقكم
أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ونحن أقرب
إليه منكم ولكن لا تبصرون فلولا إن كنتم غير مدينين ترجعونها إن كنتم
صادقين فأما إن كان من المقربين فروح وريحان وجنت نعيم وأما إن كان
من أصحاب اليمين فسلام لك من أصحاب اليمين وأما إن كان من المكذبين
الضالين فنزل من حميم وتصلية جحيم إن هذا لهو حق اليقين فسبح باسم ربك العظيم

## سورة الجمعة

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السماوات وما في الأرض الملك القدوس العزيز الحكيم هو الذي
بعث في الأميين رسولا منهم يتلو عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة
وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين وآخرين منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز
الحكيم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم مثل

جهت آنکه منا بيانا و الامر کريم بخواندن سوره واقعه من شیء دائم

از حضرت رسول صلی الله عليه وآله که گفت هر که بخواند سوره واقعه را در هر شب نرسد باو درويشی

و از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام نقل است که هر که بخواند سوره واقعه را هر شب ملاقات کند خدای عز وجل را در حالتی که باشد روز

و از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام منقول است که هر که مشتاق باشد به بهشت و بوصف بهشت سوره واقعه بخواند

### فضيلت سوره جمعه

از حضرت صادق عليه السلام منقول است که

الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا
إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي
تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ
فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ
مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

## سُورَةُ الْمُلْكِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ
أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي
خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَ
جَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا
نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا
لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ
السَّعِيرِ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ

واجب است بر هر مؤمن هر گاه شیعهٔ ما باشد که بخواند در نماز شب جمعه سورهٔ جمعه و سبّح اسم ربّك الاعلى و در نماز ظهر آن جمعه و منافقین و هر گاه این را بعمل آورد چنان است که گویا عمل رسول خدا صلّی الله علیه و آله بجا آورده و ثواب جزاء او بر خداوند عزّ و جلّ بهشت است

فضیلت سورهٔ تبارك

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سورهٔ تبارك الذی بیده الملك در مکتوبه پیش از آنکه بخوابد همیشه در امان خدا تعالی خواهد بود تا داخل صبح شود و در امان خدا تعالی خواهد بود روز قیامت تا داخل بهشت شود



أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيرٌ أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا
فِي غُرُورٍ أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ
أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي
أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ
الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ
وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ
اللّٰهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ
تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

## سُورَةُ النَّبَأِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ

و قطب راوندی از ابن عباس نقل کرده که مردی خیمه زد بر روی قبری و ندانست که آن قبر است پس خواند سورهٔ تبارك الذی بیده الملك را تا آخر پس شنید صیحه زننده که گفت این سوره منجیه است پس آن مطلب بحضرت رسول صلّی الله علیه و آله عرض کرد حضرت فرمود این سوره نجات دهنده است از عذاب قبر

در فضیلت سورهٔ النبأ

شیخ صدوق از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بخواند سورهٔ عمّ یتساءلون را نگذرد بر او سال تا زیارت کند بیت الله الحرام را هر گاه مداومت کند بر آن در هر روز

و شیخ طبرسی روایت کرده از ابیّ بن کعب از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله که هر که بخواند سورهٔ عمّ یتساءلون را سیراب فرماید

فكانت سرابا ان جهنم كانت مرصادا للطاغين مآبا لابثين فيها احقابا لايذوقون
فيها بردا ولاشرابا الا حميما وغساقا جزآء وفاقا انهم كانوا لايرجون حسابا و
كذبوا باياتنا كذابا وكل شيء احصيناه كتابا فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا
ان للمتقين مفازا حدائق واعنابا وكواعب اترابا وكاسا دهاقا لايسمعون فيها
لغوا ولاكذابا جزآء من ربك عطآء حسابا رب السموات والارض ومابينهما الرحمن
لايملكون منه خطابا يوم يقوم الروح والملئكة صفا لايتكلمون الا من اذن له
الرحمن وقال صوابا ذلك اليوم الحق فمن شآء اتخذ الى ربه مآبا انا انذرناكم عذابا قريبا
يوم ينظر المرء ما قدمت يداه — سورة الأعلى — ويقول الكافر ياليتني كنت ترابا

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح اسم ربك الاعلى الذي خلق فسوى والذي قدر فهدى والذي اخرج المرعى فجعله غثآء
احوى سنقرئك فلا تنسى الا ما شآء الله انه يعلم الجهر وما يخفى ونيسرك لليسرى
فذكر ان نفعت الذكرى سيذكر من يخشى ويتجنبها الاشقى الذي يصلى النار
الكبرى ثم لايموت فيها ولا يحيى قد افلح من تزكى وذكر اسم ربه فصلى بل
تؤثرون الحيوة الدنيا والاخرة خير وابقى ان هذا لفي الصحف الاولى صحف ابرهيم وموسى

سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — الشمس

والشمس وضحها والقمر اذا تلها والنهار اذا جلها والليل اذا يغشها والسمآء وما
بنها والارض وما طحها ونفس وما سوها فالهمها فجورها وتقوها قد افلح من زكها
وقد خاب من دسها كذبت ثمود بطغوها اذ انبعث اشقها فقال لهم رسول الله ناقة
الله وسقيها فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسوها ولايخاف عقبها

سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — القدر

انا انزلناه في ليلة القدر وما ادريك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من الف

فضيلت سورة اعلى

در فضيلت سورة قدر و زلزال



شهر تنزل الملئكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي حتى مطلع الفجر

سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — الزلزلة

اذا زلزلت الارض زلزالها واخرجت الارض اثقالها وقال الانسان مالها
يومئذ تحدث اخبارها بان ربك اوحى لها يومئذ يصدر الناس اشتاتا ليروا
اعمالهم فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره

سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — العاديات

والعاديات ضبحا فالموريات قدحا فالمغيرات صبحا فاثرن به نقعا فوسطن به
جمعا ان الانسان لربه لكنود وانه على ذلك لشهيد وانه لحب الخير لشديد
افلا يعلم اذا بعثر ما في القبور وحصل ما في الصدور ان ربهم بهم يومئذ لخبير

سورة الكافرون — بسم الله الرحمن الرحيم — توحيد

قل يا ايها الكافرون لا اعبد ما تعبدون ولا انتم عابدون ما اعبد
ولا انا عابد ما عبدتم ولا انتم عابدون ما اعبد لكم دينكم ولي دين

سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — النصر

اذا جآء نصر الله والفتح ورايت الناس يدخلون في دين الله افواجا فسبح بحمد ربك واستغفره انه
كان — سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — التوحيد — توابا

قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد

سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — الفلق

قل اعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق اذا وقب ومن شر
النفاثات في العقد — سورة الناس — ومن شر حاسد اذا حسد

بسم الله الرحمن الرحيم قل اعوذ برب الناس ملك الناس اله الناس من
شر الوسواس الخناس الذي يوسوس في صدور الناس من الجنة والناس

# كتاب مفاتيح الجنان

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتاحاً لِذِكْرِهِ وَخَلَقَ الْاَشْياءَ ناطِقَةً بِحَمْدِهِ وَشُكْرِهِ وَالصَّلوٰةُ وَالسَّلامُ عَلىٰ نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ الْمُشْتَقِّ اِسْمُهُ مِنْ اِسْمِهِ الْمَحْمُودِ وَعَلىٰ آلِهِ الطّاهِرينَ اُولِي الْمَكارِمِ وَالْجُودِ **وبعد** چنين گويد اين فقير بى بضاعت ومتمسك باحاديث اهلبيت رسالت عليهم السلام عباس بن محمد رضا القمى ختم الله لهما بالحسنى والسعادة كه بعضى از اخوان مؤمنين از اين داعى درخواست نمودند كه كتاب مفتاح الجنان را كه متداول شده بين مردم مطالعه نمايم و آنچه از ادعيهٔ آن كتاب كه سند دارد ذكر نمايم و آنچه را كه سندش بنظرم نرسيده ذكر ننمايم و اضافه كنم بر آن بعض ادعيه و زيارات معتبره كه در آن كتاب ذكر نشده پس احقر خواهش ايشان را اجابت نموده و اين كتاب را بهمان ترتيب جمع آورده و ناميدم او را به **مفاتيح الجنان** و مرتب گردانيدم او را بر سه باب **باب اول** در تعقيب نمازها و دعاهاى ايام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعيهٔ مشهوره و مناجات خمس عشرة وغيرها **باب دوم** در اعمال ماههاى سال و فضيلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههاى رومى **باب سيم** در زيارات و آنچه مناسب اين باب است اميد كه اخوان مؤمنين بر وفق آن عمل نمايند و اين گنه كار روسياه را از دعاى زيارات و طلب مغفرت فراموش نفرمايند

## ( باب اول )

در تعقيب نمازها و دعاهاى ايام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعيهٔ مشهوره و مناجات خمس عشرة وغيرها و در آن چند فصل است

### فصل اول در تعقيبات مشتركه

منقول از مصباح شيخ طوسى قدس سره وغيره پس هرگاه سلام نماز دادى سه مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو و بلند كن در هر يك دستها را تا محاذى گوشها پس بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهاً واحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلا نَعْبُدُ اِلّا اِيّاهُ مُخْلِصينَ لَهُ

مقدمه

رسالة الباقيات الصالحات في الأدعية والصلوات المندوبات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي سمك السماء وندب عباده الى الدعاء والصلوة والسلام على من تقدمه في الاصطفاء محمد خاتم الانبياء وعلى آله الطاهرين مصابيح الدجى سيما على قائمهم خاتم الاوصياء

وبعد چنين گويد اين گنهكار روسياه ومقصر درگاه اله عباس بن محمد رضا القمى سامحهما الله كه اين مجموعه ايست مشتمل بر مختصرى از اعمال شبانه روز و ذكر بعضى از نمازهاى مأثوره و بعضى از عوذات و احراز و اذكار و ادعيه موجزه و خواص بعضى از سور و آيات



الدّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّنا وَرَبُّ آبائِنَا الْاَوَّلينَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَيُميتُ وَيُحْيي وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پس بگو اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ پس بگو اَللّٰهُمَّ اهْدِني مِنْ عِنْدِكَ وَاَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكاتِكَ سُبْحانَكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اغْفِرْ لي ذُنُوبي كُلَّها جَميعاً فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّها جَميعاً اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ عافِيَتَكَ في اُمُوري كُلِّها وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيا وَعَذابِ الْآخِرَةِ وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَعِزَّتِكَ الَّتي لا تُرامُ وَقُدْرَتِكَ الَّتي لا يَمْتَنِعُ مِنْها شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْاَوْجاعِ كُلِّها وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّ رَبّي عَلىٰ صِراطٍ مُسْتَقيمٍ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذي لا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً پس تسبيح مىگفتى تسبيح حضرت زهراء و ميگوئى پيش از آنكه از موضع خود حركت كنى ده مرتبه اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ اِلٰهاً واحِداً اَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً مؤلف گويد كه فضيلت اين تهليل بسيار وارد شده خصوصاً در تعقيب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب پس ميگوئى سُبْحانَ اللّٰهِ كُلَّما سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُسَبَّحَ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّما حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُحْمَدَ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ كُلَّما هَلَّلَ اللّٰهَ

مقدمه

و بعضى از آداب اموات و جمع گردم اورا تا به مفاتيح الجنان منضم گردد و آن كتاب شريف از آن جهتى كامل و نفعش اتم شود ناميدم اورا بالباقيات الصالحات في الادعية والصلوات المندوبات قال الله تعالى والباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا وخير املا و مرتب گردانيدم اورا بر شش باب و يك خاتمه باب اول در مختصرى از اعمال شب و روز باب دوم در ذكر بعضى از نمازهاى مستحبه باب سيم در ادعيه و عوذات امراض و اسقام و علل اعضاء و غير آن باب چهارم در دواير كه منتخب شده از كتاب شريف كافى و باب پنجم در ذكر بعضى احراز و ادعيه موجزه كه منتخب شده از مهج الدعوات

شیء و کما یحب الله ان یهلل و کما هو اهله و کما ینبغی لکرم وجهه و عز جلاله والله اکبر کلما کبر الله شیء و کما یحب الله ان یکبر و کما هو اهله و کما ینبغی لکرم وجهه و عز جلاله سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر علی کل نعمة انعم بها علی و علی کل احد من خلقه ممن کان او یکون الی یوم القیمة اللهم انی اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و اسئلک من خیر ما ارجو و خیر ما لا ارجو و اعوذ بک من شر ما احذر و من شر ما لا احذر پس میخوانی سوره حمد و آیة الکرسی و شهد الله و آیه قل اللهم مالک الملک و آیه سخره و آن سه آیه است از سوره اعراف که اول آن ان ربکم الله است و آخر آن من المحسنین پس میگوئی سه مرتبه سبحان ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین پس میگوئی سه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد واجعل لی من امری فرجا و مخرجا وارزقنی من حیث احتسب و من حیث لا احتسب و این دعائی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد هنگامی که در زندان بود پس بگیر ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشا بجانب آسمان و بگو هفت مرتبه یا رب محمد و آل محمد صل علی محمد و آل محمد و عجل فرج آل محمد و بگو نیز در همان حال سه مرتبه یا ذا الجلال والاکرام صل علی محمد و آل محمد وارحمنی واجرنی من النار پس میخوانی دوازده مرتبه قل هو الله احد و میگوئی اللهم انی اسئلک باسمک المکنون المخزون الطاهر الطهر المبارک و اسئلک باسمک العظیم و سلطانک القدیم یا واهب العطایا و یا مطلق الاساری و یا فکاک الرقاب من النار اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تعتق رقبتی من النار و ان تخرجنی من الدنیا سالما و تدخلنی الجنة آمنا و ان تجعل دعائی اوله فلاحا و اوسطه نجاحا و آخره صلاحا انک انت علام الغیوب و در صحیفه علویه است در تعقیب هر فریضه یا من لا

ونخبه باب ششم در ذکر خواص بعض سور و آیات و در ذکر بعض ادعیه و مطالب متفرقه خاتمه در مجملی از احکام اموات که بجا واثق و امید صادق که اخوان مؤمنین و شیعیان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام این محرر عاصی را از دعا و طلب مغفرت در حال حیوة و بعد از ممات فراموش نفرمایند

## باب اول

در مختصری از اعمال شب و روز و مشتملست بر چند فصل فصل اول در اعمالی که متعلق است بمابین طلوع فجر تا طلوع آفتاب بدانکه از جمله اوقات شریفه وقت بین الطلوعین است و اخبار بسیاری از اهل بیت علیهم السلام در فضیلت این وقت و تحریص بر عبادت و ذکر و تنبیه در آن



یشغله سمع عن سمع و یا من لا یغلطه السائلون و یا من لا یبرمه الحاح الملحین اذقنی برد عفوک و حلاوة رحمتک و مغفرتک و نیز میگوئی الهی هذه صلوتی صلیتها لا لحاجة منک الیها و لا رغبة منک فیها الا تعظیما و طاعة و اجابة لک الی ما امرتنی به الهی ان کان فیها خلل او نقص من رکوعها او سجودها فلا تؤاخذنی و تفضل علی بالقبول والغفران و نیز میخوانی عقب هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام نموده برای حافظه سبحان من لا یعتدی علی اهل مملکته سبحان من لا یأخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الرؤف الرحیم اللهم اجعل لی فی قلبی نورا و بصرا و فهما و علما انک علی کل شیء قدیر و در مصباح کفعمی است که سه مرتبه بگو بعد از نماز اعیذ نفسی و دینی و اهلی و مالی و ولدی و اخوانی فی دینی و ما رزقنی ربی و خواتیم عملی و من یعنینی امره بالله الواحد الاحد الصمد الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد و برب الفلق من شر ما خلق و من شر غاسق اذا وقب و من شر النفاثات فی العقد و من شر حاسد اذا حسد و برب الناس ملک الناس اله الناس من شر الوسواس الخناس الذی یوسوس فی صدور الناس من الجنة والناس و از خط شیخ شهید منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بدا و مطلع نگرداند و دیوان گناهان او را نگشاید باید که بعد از هر نماز این دعا بخواند اللهم ان مغفرتک ارجی من عملی و ان رحمتک اوسع من ذنبی اللهم ان کان ذنبی عندک عظیما فعفوک اعظم من ذنبی اللهم ان لم اکن اهلا ان ابلغ رحمتک فرحمتک اهل ان تبلغنی و تسعنی لانها وسعت کل شیء برحمتک یا ارحم الراحمین و از ابن بابویه رحمة الله علیه منقولست که فرموده چون

وارد شده است و در بعض اخبار نهی شده از این وقت بباعث غفلت چنانکه از حضرت باقر علیه السلام منقولست که ابلیس لعین لشکرهای خود را متفرق و پهن میکند در دو وقت در حین غروب آفتاب و در حین طلوع آن پس بسیار یاد کنید خدا را در این دو وقت و پناه ببرید بخدا از شر ابلیس و لشکرش و در پناه خدا دارید کودکان خود را در این دو وقت زیرا که این دو ساعت غفلت است و بدانکه خواب در این وقت مکروه است و نیز از حضرت باقر علیه السلام مرویست که خواب در وقت صبح شومست و روزی را منع میکند و رنگ را زرد و متغیر میکند و این خواب هر شومی است بدرستیکه حق تعالی روزیها را در مابین طلوع فجر تا طلوع آفتاب قسمت میکند پس

از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْكَ السَّلامُ وَ
لَكَ السَّلامُ وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ
عَلَى الْمُرْسَلينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهادينَ الْمَهْدِيّينَ اَلسَّلامُ عَلى جَميعِ اَنْبِياءِ اللّٰهِ
وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْنا وَعَلى عِبادِ اللّٰهِ الصّالِحينَ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيٍّ
اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعينَ
اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعابِدينَ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ باقِرِ عِلْمِ النَّبِيّينَ
اَلسَّلامُ عَلى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ اَلسَّلامُ عَلى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكاظِمِ اَلسَّلامُ عَلى
عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضا اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوادِ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهادي
اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقائِمِ الْمَهْدِيِّ
صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ پس هر حاجت که داری از خدا بطلب شیخ کفعمی فرموده بعد از نماز
میگوئی رَضيتُ بِاللّٰهِ رَبّاً وَبِالْاِسْلامِ ديناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ
اِماماً وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَ
الْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الصّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَئِمَّةً وَسادَةً وَقادَةً بِهِمْ اَتَوَلّى وَمِنْ
اَعْدائِهِمْ اَتَبَرَّءُ پس بگو سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعافِيَةَ وَالْمُعافاةَ فِي
الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ **فصل دوم** در تعقیبات مختصه بگو در تعقیب نماز ظهر کما فی المتهجد
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَظيمُ الْحَليمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَريمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مُوجِباتِ رَحْمَتِكَ وَعَزائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَ
السَّلامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ اَللّٰهُمَّ لا تَدَعْ لي ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا
سُقْماً اِلّا شَفَيْتَهُ وَلا عَيْباً اِلّا سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلّا بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلّا آمَنْتَهُ وَلا سوءً

پس هر بیدار از خواب کردن در این وقت و شیخ طوسی در مصباح این دعا را نقل کرده که در وقت طلوع فجر صادق بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ صاحِبُنا فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَفْضِلْ عَلَيْنا اَللّٰهُمَّ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصّالِحاتُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَتْمِمْها عَلَيْنا عائِذٌ بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ عائِذٌ بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ عائِذٌ بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ پس میگوئی یا فالِقَهُ مِنْ حَيْثُ لا اَرى وَمُخْرِجَهُ مِنْ حَيْثُ اَرى صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ اَوَّلَ يَوْمِنا هذا صَلاحاً وَاَوْسَطَهُ فَلاحاً وَآخِرَهُ نَجاحاً انتهی پس ده مرتبه میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي اُشْهِدُكَ اَنَّهُ ما اَصْبَحَ بي مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِيَةٍ في دينٍ اَوْ دُنْيا



اِلّا صَرَفْتَهُ وَلا حاجَةً هِيَ لَكَ رِضاً وَلِيَ فيها صَلاحٌ اِلّا قَضَيْتَها يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ ومیگوئی ده مرتبه بِاللّٰهِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللّٰهِ اَثِقُ وَعَلَى اللّٰهِ اَتَوَكَّلُ
پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَتْ ذُنُوبي فَاَنْتَ اَعْظَمُ وَاِنْ كَبُرَ تَفْريطي فَاَنْتَ اَكْبَرُ وَاِنْ
دامَ بُخْلي فَاَنْتَ اَجْوَدُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لي عَظيمَ ذُنُوبي بِعَظيمِ عَفْوِكَ وَكَثيرَ تَفْريطي
بِظاهِرِ كَرَمِكَ وَاقْمَعْ بُخْلي بِفَضْلِ جُودِكَ اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ **تعقیب نماز عصر منقول از متهجد** وَاَتُوبُ اِلَيْكَ
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَاَسْئَلُهُ
اَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَليلٍ خاضِعٍ فَقيرٍ بائِسٍ مِسْكينٍ مُسْتَكينٍ مُسْتَجيرٍ لا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ
نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا مَوْتاً وَلا حَيوٰةً وَلا نُشُوراً پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ
لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلوٰةٍ لا تُرْفَعُ وَمِنْ دُعاءٍ لا يُسْمَعُ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكَرْبِ وَالرَّخاءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ
اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که استغفار کند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزد حقتعالی از او هفتصد
گناه و روایت شده از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که هر که بخواند اِنّا اَنْزَلْناهُ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ را بعد از عصر
ده مرتبه بگذرد برای او در روز قیامت مثل عملهای خلایق در این روز و مستحب است خواندن دعای
عشرات در هر صباح و مساء و افضل اوقات آن بعد از عصر روز جمعه است و آن دعا بعد از این مذکور
خواهد **تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح متهجد** شد
بعد از تسبیح زهراء علیها السلام میگوئی اِنَّ اللّٰهَ وَمَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يا اَيُّهَا
الَّذينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْليماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلى ذُرِّيَّتِهِ
وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ پس میگوئی هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظيمِ و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يَفْعَلُ ما يَشاءُ وَلا يَفْعَلُ ما يَشاءُ غَيْرُهُ

فَمِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِها عَلَيَّ حَتّى تَرْضى وَبَعْدَ الرِّضا و اذکار وارده در این وقت زیاد است و بهتر ذکر تسبیحات اربعه است اِنَّما ذِكْرُ سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ است که تعبیر شده از آن به باقیات الصالحات و نیز خواندن این دعا است لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَيُميتُ وَيُحْيي وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ و چون نداء اذان صبح را شنید میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاِقْبالِ نَهارِكَ وَاِدْبارِ لَيْلِكَ وَحُضُورِ صَلَواتِكَ وَاَصْواتِ دُعائِكَ وَ

پس بگوئی سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
كُلَّهَا جَمِيعًا اِلَّا اَنْتَ پس نافلهٔ مغرب بجا آوری و آن چهار رکعت بدو سلام و تکلم مکن مابین
آنها و شیخ فرموده که روایت شده که در رکعت اول سورهٔ قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخوانند و در رکعت
دوم قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در دو رکعت دیگر هرچه خواسته باشند و روایت شده که حضرت امام علی النقی
علیه السلام در رکعت سوم سورهٔ حمد و اول سورهٔ حدید میخواند تا وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ و در رکعت
چهارم حمد میخواند و آخر سورهٔ حشر یعنی از لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ تا آخر سوره و مستحب است که
بخوانند در سجدهٔ آخر نوافل در هر شب و خصوصاً در شب جمعه هفت مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَغْفِرَ
لِي ذَنْبِيَ الْعَظِيمَ اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ اِلَّا الْعَظِيمُ و چون از نافله فارغ شدی پس هرچه میخواهی تعقیب
میخوانی و میگوئی ده مرتبه مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَ
الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانَ فِي دَارِ السَّلَامِ وَجِوَارِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ
مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ و میخوانی مابین نماز مغرب
و عشاء نماز غفیله را و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد میخوانی وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ
مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ و در
رکعت دوم بعد از حمد میخوانی وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ پس دستها را بقنوت بر میداری و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا
يَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا و کذا بجای این کلمه حاجت
ذکر میکنی پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلٰى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَاَسْئَلُكَ

عَلَيَّ مَلَائِكَتَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
و چون خواستی متوجه بیت الخلا شوی و حاجت داری و رفتن به بیت الخلا
بی ابتدا کی بآن و آداب بیت الخلا
بسیار است و جمله از آن بطور
اختصار آنکه مقدم داری
در وقت داخل شدن پای چپ را
و میگوئی بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَعُوذُ
بِاللّٰهِ مِنَ الرِّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ
الْمُخْبِثِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ و چون
کشف کردی بِسْمِ اللّٰهِ میگوئی
و واجب است در این حال بلکه
در تمام حالات مستور کردن
عورت را از ناظر محترم و حرام است
در این حال رو بقبله و پشت
بقبله نشستن و مستحب است
آنکه بگوید در حال قضای حاجت
اَللّٰهُمَّ اَطْعِمْنِي



بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي و حاجت خود را میطلبی که روایت شده
که هرکه این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حق تعالی باو عطا فرماید آنچه را که خواهد

## تعقیب نماز عشاء منقول از متهجد

اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَيْسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي وَاِنَّمَا اَطْلُبُهُ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلٰى قَلْبِي فَاَجُولُ
فِي طَلَبِهِ الْبُلْدَانَ فَاَنَا فِيمَا اَنَا طَالِبٌ كَالْحَيْرَانِ لَا اَدْرِي اَفِي سَهْلٍ هُوَ اَمْ فِي جَبَلٍ اَمْ
فِي اَرْضٍ اَمْ فِي سَمَاءٍ اَمْ فِي بَرٍّ اَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلٰى يَدَيْ مَنْ وَمِنْ قِبَلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ
عِلْمَهُ عِنْدَكَ وَاَسْبَابَهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُهُ بِلُطْفِكَ وَتُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِكَ
اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ رِزْقَكَ لِي وَاسِعًا وَمَطْلَبَهُ سَهْلًا وَ
مَاْخَذَهُ قَرِيبًا وَلَا تُعْنِنِي بِطَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي فِيهِ رِزْقًا فَاِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِي
وَاَنَا فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجُدْ عَلٰى عَبْدِكَ بِفَضْلِكَ اِنَّكَ
ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ **مؤلف گوید** که این دعا از ادعیهٔ طلب رزق است و مستحب است نیز در تعقیب
عشاء هفت مرتبه سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخوانند و آنکه در نماز وتیره و آن دو رکعت نافلهٔ نشسته است
بعد از نماز عشاء صد آیه از قرآن بخوانند و مستحب است عوض صد آیه سورهٔ اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

| در یک رکعت و سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ | تعقیب نماز صبح منقول از مصباح متهجد | اَحَدٌ در رکعت دیگر بخوانند |
|---|---|---|

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ و میگوئی ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاءِ
الرَّاضِينَ الْمَرْضِيِّينَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ
عَلَيْهِمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ و این صلوات در عصر جمعه
نیز وارد شده با فضیلت بسیار و بگو نیز اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي عَلٰى مَا اَحْيَيْتَ عَلَيْهِ عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ
وَاَمِتْنِي عَلٰى مَا مَاتَ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ و بگو صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ
اِلَيْهِ و صد مرتبه اَسْئَلُ اللّٰهَ الْعَافِيَةَ و صد مرتبه اَسْتَجِيرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ و صد مرتبه

طَيِّبًا فِي عَافِيَةٍ وَاَخْرِجْهُ مِنِّي
خَبِيثًا فِي عَافِيَةٍ و در وقت نظر کردن
آنچه از تو دفع شد میگوئی
اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي الْحَلَالَ وَ
جَنِّبْنِي الْحَرَامَ و چون خواستی
استنجا کنی اول استبرا میکنی
دعاء وقت آب را میخوانی
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا
وَلَمْ يَجْعَلْهُ نَجِسًا و در وقت
استنجا میگوئی اَللّٰهُمَّ حَصِّنْ
فَرْجِي وَاَعِفَّهُ وَاسْتُرْ عَوْرَتِي
وَحَرِّمْنِي عَلَى النَّارِ و چون برخاستی
خود را ببطن دست راست بمال
و میکشی و میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
اَمَاطَ عَنِّي الْاَذٰى وَهَنَّاَنِي
طَعَامِي وَشَرَابِي وَعَافَانِي مِنَ
الْبَلْوٰى پس بیرون میآئی و مقدم
میداری پای راست را بر پای چپ
و این دعا را میخوانی

وأسئله الجنة وصد مرتبه أسئل الله الحور العين وصد مرتبه لا اله الا الله الملك الحق المبين وصد مرتبه توحید وصد مرتبه صلی الله علی محمد وال محمد وصد مرتبه سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصد مرتبه ما شاء الله كان ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم پس بگو أصبحت اللهم معتصماً بذمامك المنيع الذي لا يطاول ولا يحاول من شر كل غاشم وطارق من سائر من خلقت وما خلقت من خلقك الصامت والناطق في جنة من كل مخوف بلباس سابغة ولاء أهل بيت نبيك محتجباً من كل قاصد لي الى أذية بجدار حصين الاخلاص في الاعتراف بحقهم والتمسك بحبلهم موقناً ان الحق لهم ومعهم وفيهم وبهم أوالي من والوا وأجانب من جانبوا فأعذني اللهم بهم من شر كل ما أتقيه يا عظيم حجزت الاعادي عني ببديع السموات والارض انا جعلنا من بين أيديهم سداً ومن خلفهم سداً فأغشيناهم فهم لا يبصرون

و این دعا در هر صبح و شام خوانده میشود و آن دعاء امیر المؤمنین علیه السلام است در لیلة المبیت و در تهذیب روایت شده که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سبحان الله العظيم وبحمده ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم حقتعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و جذام و فقر و خانه بر سر فرود آمدن یا خرافت در هنگام پیری و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح و نماز مغرب بگوید هفت مرتبه بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم حقتعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلا که آسانتر آنها باد و پیسی و دیوانگی باشد و اگر شقی باشد محو شود از اشقیاء و نوشته شود از سعداء و نیز از آنحضرت روایت کرده که برای دنیا و آخرت و رفع درد چشم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخوانند اللهم اني أسئلك بحق محمد وال محمد عليك صل على محمد وال محمد واجعل النور في بصري والبصيرة في ديني واليقين في قلبي والاخلاص في عملي والسلامة في نفسي والسعة في رزقي والشكر لك أبداً ما أبقيتني

الحمد لله الذي عرفني لذته
وأبقى في جسدي قوته
وأخرج عني أذاه يا لها نعمة
يا لها نعمة يا لها نعمة لا
يقدر القادرون قدرها
و چون خواستی وضو بگیری
ابتدا میکنی بمسواک و مسواک
کردن دهان را پاکیزه میکند و بلغم
را برطرف و حفظ را زیاد میکند
و باعث زیادتی حسنات
و خوشنودی حقتعالی است و دو
رکعت نماز با مسواک افضل
است از هفتاد رکعت بغیر از
مسواک و اگر مسواک نباشد
انگشت مجزی است از آن و
سزاوار است که در وقت وضو
گرفتن رو بقبله بنشینی و
ظرف آب را در جانب راست خود
بگذاری و چون نگاهت
بر آب افتاد این دعا
بخوان





شیخ ابن فهد در عدة الداعی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای او و کفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم او است بسم الله وصلى الله على محمد وآله وأفوض أمري الى الله ان الله بصير بالعباد فوقيه الله سيئات ما مكروا لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين حسبنا الله ونعم الوكيل فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله ما شاء الله لا ما شاء الناس ما شاء الله وان كره الناس حسبي الرب من المربوبين حسبي الخالق من المخلوقين حسبي الرازق من المرزوقين حسبي الله رب العالمين حسبي من هو حسبي حسبي من لم يزل حسبي حسبي من كان مذ كنت لم يزل حسبي حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم **مؤلف گوید**

که شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی ره نقل فرموده که فاضل مقدس آخوند ملا محمد صادق عراقی در غایت سختی و پریشانی و بد حالی بود و بهیچوجه برای او گشایشی نمیشد تا آنکه شبی در خواب دید که در یکوادی خیمه بزرگی با قبه برپا است پرسید این خیمه از کیست گفتند از کهف حصین و غیاث مضطرین حضرت قائم مهدی و امام منتظر مرضی عجل الله فرجه میباشد پس بتعجیل خدمت آنحضرت مشرف گردید و سختی حال خود را بآنحضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار و رفع غم خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود بسیدی از اولاد خود و اشاره فرمود باو و بخیمه او آخوند از خدمت آنحضرت بیرون شد و رفت بهمان خیمه که حضرت بآن اشاره فرموده بود دید سید سند و حبر معتمد عالم امجد مؤید جناب آسید محمد سلطان آبادی است در آنخیمه و در روی سجاده نشسته مشغول دعا و قرائت است آخوند بر سید سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت رزق او دعائی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه آن دعا در خاطر او بود و قصد کرد خانه سید را و پیش از این خواب آخوند از سید منافر و تارک او بود بجهتی که آنرا ذکر نمیکرد پس چون بخدمت سید رسید او را بهمان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلای خود نشسته مشغول ذکر و استغفار است

الحمد لله الذي جعل الماء
طهوراً ولم يجعله نجساً
پس مشغول شود بشستن دست خود را پیش
از آنکه داخل ظرف آب کند و میگوئی
در وقت داخل کردن دست در
ظرف آب بسم الله وبالله
اللهم اجعلني من التوابين
واجعلني من المتطهرين
پس سه دفعه مضمضه میکنی
یعنی آب بدهن میگردانی و میگوئی اللهم
لقني حجتي يوم ألقاك و
أطلق لساني بذكرك
پس سه دفعه استنشاق میکنی
و میگوئی اللهم لا تحرم علي
ريح الجنة واجعلني ممن
يشم ريحها وروحها وطيبها
پس شروع کن بشستن صورت
و میگوئی اللهم
بیض وجهی

سلام کرد سید جواب سلام داد و تبسمی نمود مثل آنکه از قضیه مطلع باشد پس آخوند برای
گشایش امر خویش دعائی خواست پس سید تعلیم او نمود همان دعائی را که در خواب باو تعلیم فرموده بود
پس آخوند مشغول بآن دعا شد باندک زمانی دنیا از هر طرف باو رو آورد و از سختی و بدحالی بیرون آمد
و مرحوم حاج ملا فتحعلی رحمة الله علیه سید را مدح میکرد مدح بلیغی و او را ملاقات کرده بود و مقداری
از زمان هم شاگردی او نموده بود اما آنچه را که سید تعلیم آخوند کرده بود در خواب و بیداری پس
سه چیز است اول آنکه در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح بگوید دوم مواظبت
کند بخواندن این دعا که در کافی است و حضرت رسول صلی الله علیه وآله تعلیم فرمود آنرا بمردی از صحابه
که مبتلا بود بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا باندک زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد
لا حول ولا قوة الا بالله توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد لله الذی لم یتخذ
ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا سیم
در عقب نمازهای صبح بخواند دعائی را که از شیخ ابن فهد نقل شده و این اوراد را باید غنیمت شمرد و
بخواندن آن مواظبت نمود و از فوائد آن غفلت ننمود و بدانکه سجده شکر بعد از نمازها مستحب
مؤکد است و دعا و اذکار بسیار در آن حال وارد شده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اگر خواهی
صد مرتبه شکرا شکرا بگو و اگر خواهی صد مرتبه عفوا عفوا و نیز از آنحضرت منقولست که کمتر آنچه
در این سجده گویند آنستکه سه مرتبه بگویند شکرا لله و نیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت
غروب ادعیه و اذکار بسیار از حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله و ائمه طاهرین علیهم السلام ماثور گردیده
است و تحریص و ترغیب بیشمار بر محافظت این دو وقت در آیات و اخبار وارد شده است و ما در
این مختصر بذکر چند دعای معتبر اکتفا میکنیم اول مشایخ حدیث بسندهای معتبره از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده اند که فریضه و واجبست بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه
پیش از غروب آن این دعا را بخواند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله
الحمد یحیی ویمیت ویمیت ویحیی وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر
و در بعضی از روایاتست که اگر ترک شود قضا کنید که لازمست دوم و نیز از آنحضرت در روایات
معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو اعوذ بالله السمیع العلیم من همزات

یوم تسود الوجوه و
لا تسود وجهی یوم تبیض
الوجوه پس بردارد
بکف آب بجهت شستن
دست راست و در وقت شستن
میگوید اللهم اعطنی کتابی
بیمینی والخلد فی الجنان
بیساری وحاسبنی حسابا
یسیرا پس بر دست چپ آب بریزد
و در آن وقت میگوید اللهم
لا تعطنی کتابی بشمالی
ولا من وراء ظهری ولا
تجعلها مغلولة الی عنقی
واعوذ بک من مقطعات
النیران پس مسح کند جلو سر
را برطوبت دست راست خود
و میگوید در آن حال اللهم
غشنی رحمتک و برکاتک
پس مسح کند





الشیاطین واعوذ بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم سیم و نیز از
آنحضرت روایت شده که چه مانع است شما را که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید اللهم
مقلب القلوب والابصار ثبت قلبی علی دینک ولا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی
وهب لی من لدنک رحمة انک انت الوهاب واجرنی من النار برحمتک
اللهم امدد لی فی عمری واوسع علی فی رزقی وانشر علی رحمتک وان کنت
عندک فی ام الکتاب شقیا فاجعلنی سعیدا فانک تمحو ما تشاء وتثبت و
عندک ام الکتاب چهارم و نیز از آنحضرت منقولست که در هر صبح و شام این دعا را بخوان
الحمد لله الذی یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء غیره الحمد لله کما یحب الله
ان یحمد الحمد لله کما هو اهله اللهم ادخلنی فی کل خیر ادخلت فیه محمدا وآل
محمد واخرجنی من کل شر اخرجت منه محمدا وآل محمد صلی الله علی محمد وآل محمد
پنجم در هر صبح و شام ده مرتبه بگو سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر

| | | |
|---|---|---|
| و از جمله دعاها در این وقت دعای | **فصل سیم** | عشراتست که بعد از این خواهد آمد |
| در ذکر دعاهای ایام هفته | **دعای روز یکشنبه** | منقول از ملحقات صحیفه سجادیه |

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الذی لا ارجو الا فضله ولا اخشی الا عدله ولا اعتمد الا قوله ولا
امسک الا بحبله بک استجیر یا ذا العفو والرضوان من الظلم والعدوان
ومن غیر الزمان وتواتر الاحزان وطوارق الحدثان ومن انقضاء المدة قبل
التاهب والعدة وایاک استرشد لما فیه الصلاح والاصلاح وبک
استعین فیما یقترن به النجاح والانجاح وایاک ارغب فی لباس العافیة
وتمامها وشمول السلامة ودوامها واعوذ بک یا رب من همزات الشیاطین

پاهای خود را و میگوید در
آن حال اللهم ثبتنی علی
الصراط یوم تزل فیه
الاقدام واجعل سعیی
فیما یرضیک عنی یا ذا الجلال
والاکرام و چون فارغ شد
از وضو میگوید اللهم انی
اسئلک تمام الوضوء و تمام
الصلوة و تمام رضوانک
والجنة و میگوید الحمد
لله رب العالمین و بخواند
سوره قدر را سه مرتبه
بعد از فراغ از وضو
خوش بکار میبرد بجانب مسجد با
حالت سکینه و وقار و میگوید
در وقت بیرون شدن از خانه
در وقت رفتن بمسجد بسم الله
الذی خلقنی

واحرزني بسلطانك من جور السلاطين فتقبّل ما كان من صلوتي وصومي واجعل غدي وما بعده افضل من ساعتي ويومي واعزّني في عشيرتي وقومي واحفظني في يقظتي ونومي فانت الله خير حافظا وانت ارحم الراحمين اللهم اني ابرء اليك في يومي هذا وما بعده من الآحاد من الشرك والالحاد واخلص لك دعائي تعرّضا للاجابة واقيم على طاعتك رجاء للاثابة فصلّ على محمد خير خلقك الداعي الى حقّك واعزّني بعزّك الذي لا يضام واحفظني بعينك التي لا تنام واختم بالانقطاع اليك امري وبالمغفرة عمري انّك انت الغفور الرحيم

## دعای روز دوشنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي لم يشهد احدا حين فطر السموات والارض ولا اتّخذ معينا حين برء النسمات لم يشارك في الالهية ولم يظاهر في الوحدانية كلّت الالسن عن غاية صفته والعقول عن كنه معرفته وتواضعت الجبابرة لهيبته وعنت الوجوه لخشيته وانقاد كلّ عظيم لعظمته فلك الحمد متواترا متّسقا ومتواليا مستوسقا وصلواته على رسوله ابدا وسلامه دائما سرمدا اللهم اجعل اوّل يومي هذا صلاحا واوسطه فلاحا وآخره نجاحا واعوذ بك من يوم اوّله فزع واوسطه جزع وآخره وجع اللهم اني استغفرك لكلّ نذر نذرته وكلّ وعد وعدته وكلّ عهد عاهدته ثم لم اف به واسئلك في مظالم عبادك عندي فايّما عبد من عبيدك او امة من امائك كانت له قبلي مظلمة ظلمتها ايّاه في نفسه او في عرضه او في ماله او في اهله وولده او غيبة اغتبته بها او تحامل عليه بميل او هوى او انفة او حميّة او رياء او عصبيّة غائبا كان او شاهدا وحيّا كان او ميّتا فقصرت يدي وضاق وسعي عن ردّها اليه

### در آداب رفتن بمسجد

فهو يهدين والذي هو يطعمني ويسقين واذا مرضت فهو يشفين والذي يميتني ثم يحيين والذي اطمع ان يغفر لي خطيئتي يوم الدين رب هب لي حكما والحقني بالصالحين واجعل لي لسان صدق في الآخرين واجعلني من ورثة جنة النعيم واغفر لابي

وچون خواهی داخل مسجد شوی اول ملاحظه کفش خود بنما که نجاستی با آن نباشد پس پای راست را مقدم بدار پس بگو ابتدا بسم الله وبالله ومن الله والى الله وخير الاسماء كلها لله توكلت على الله



والتحلّل منه فاسئلك يا من يملك الحاجات وهي مستجيبة لمشيّته ومسرعة الى ارادته ان تصلّي على محمد وآل محمد وان ترضيه عنّي بما شئت وتهب لي من عندك رحمة انّه لا تنقصك المغفرة ولا تضرّك الموهبة يا ارحم الراحمين اللهم اولني في كلّ يوم اثنين نعمتين منك ثنتين سعادة في اوّله بطاعتك ونعمة في آخره بمغفرتك يا من هو الاله ولا يغفر الذنوب سواه

## دعای روز سه‌شنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والحمد حقّه كما يستحقّه حمدا كثيرا واعوذ به من شرّ نفسي انّ النفس لامّارة بالسوء الّا ما رحم ربّي واعوذ به من شرّ الشيطان الذي يزيدني ذنبا الى ذنبي واحترز به من كلّ جبّار فاجر وسلطان جائر وعدوّ قاهر اللهم اجعلني من جندك فانّ جندك هم الغالبون واجعلني من حزبك فانّ حزبك هم المفلحون واجعلني من اوليائك فانّ اوليائك لا خوف عليهم ولا هم يحزنون اللهم اصلح لي ديني فانّه عصمة امري واصلح لي آخرتي فانّها دار مقرّي واليها من مجاورة اللئام مفرّي واجعل الحيوة زيادة لي في كلّ خير والوفاة راحة لي من كلّ شرّ اللهم صلّ على محمد خاتم النبيّين وتمام عدّة المرسلين وعلى آله الطيّبين الطاهرين واصحابه المنتجبين وهب لي في الثلثاء ثلاثا لا تدع لي ذنبا الّا غفرته ولا غمّا الّا اذهبته ولا عدوّا الّا دفعته ببسم الله خير الاسماء بسم الله ربّ الارض والسماء استدفع كلّ مكروه اوّله سخطه واستجلب كلّ محبوب اوّله رضاه فاختم لي منك بالغفران يا وليّ الاحسان

## دعای روز چهارشنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا لك الحمد

### دعای قبل از نماز

ولا حول ولا قوة الا بالله اللهم صل على محمد وآل محمد وافتح لي ابواب رحمتك وتوبتك واغلق عني ابواب معصيتك واجعلني من زوارك وعمار مساجدك وممن يناجيك في الليل والنهار ومن الذين هم في صلاتهم خاشعون وادحر عني الشيطان الرجيم وجنود ابليس اجمعين

وچون اراده کردی که نماز بکنی بگو اللهم اني اقدم اليك محمدا صلى الله عليه وآله بين يدي حاجتي واتوجه به اليك فاجعلني به وجيها عندك في الدنيا والآخرة ومن المقربين اجعل صلاتي به مقبولة

اَنْ بَعَثْتَنی مِنْ مَرْقَدی وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَداً حَمْداً دآئِماً لاٰ یَنْقَطِعُ اَبَداً وَلاٰ یُحْصی لَهُ الْخَلاٰئِقُ عَدَداً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْ خَلَقْتَ فَسَوَّیْتَ وَقَدَّرْتَ وَقَضَیْتَ وَاَمَتَّ وَاَحْیَیْتَ وَاَمْرَضْتَ وَشَفَیْتَ وَعافَیْتَ وَاَبْلَیْتَ وَعَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَیْتَ وَعَلَی الْمُلْكِ احْتَوَیْتَ اَدْعُوكَ دُعاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسیلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ حیلَتُهُ وَاقْتَرَبَ اَجَلُهُ وَتَدانی فِی الدُّنْیا اَمَلُهُ وَاشْتَدَّتْ اِلی رَحْمَتِكَ فاقَتُهُ وَعَظُمَتْ لِتَفْریطِهِ حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَخَلُصَتْ لِوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وَارْزُقْنی شَفاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلاٰ تَحْرِمْنی صُحْبَتَهُ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لی فِی الْاَرْبِعاءِ اَرْبَعاً اِجْعَلْ قُوَّتی فی طاعَتِكَ وَنَشاطی فی عِبادَتِكَ وَرَغْبَتی فی ثَوابِكَ وَزُهْدی فیما یُوجِبُ لی اَلیمَ عِقابِكَ اِنَّكَ لَطیفٌ لِما تَشاءُ

## دعای روز پنجشنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَذْهَبَ اللَّیْلَ مُظْلِماً بِقُدْرَتِهِ وَجاءَ بِالنَّهارِ مُبْصِراً بِرَحْمَتِهِ وَكَسانی ضِیاءَهُ وَاَنَا فی نِعْمَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَما اَبْقَیْتَنی لَهُ فَاَبْقِنی لِاَمْثالِهِ وَصَلِّ عَلَی النَّبِیِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلاٰ تَفْجَعْنی فیهِ وَفی غَیْرِهِ مِنَ اللَّیالی وَالْاَیّامِ بِارْتِكابِ الْمَحارِمِ وَاكْتِسابِ الْمَآثِمِ وَارْزُقْنی خَیْرَهُ وَخَیْرَ ما فیهِ وَخَیْرَ ما بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنّی شَرَّهُ وَشَرَّ ما فیهِ وَشَرَّ ما بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی بِذِمَّةِ الْاِسْلاٰمِ اَتَوَسَّلُ اِلَیْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ اَعْتَمِدُ عَلَیْكَ وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَسْتَشْفِعُ لَدَیْكَ فَاعْرِفِ اللّٰهُمَّ ذِمَّتِیَ الَّتی رَجَوْتُ بِها قَضاءَ حاجَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لی فِی الْخَمیسِ خَمْساً لاٰ یَتَّسِعُ لَها اِلاّٰ كَرَمُكَ وَلاٰ یُطیقُها اِلاّٰ نِعَمُكَ سَلاٰمَةً اَقْوی بِها عَلی طاعَتِكَ وَعِبادَةً اَسْتَحِقُّ بِها جَزیلَ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِی الْحالِ مِنَ الرِّزْقِ

وذنبی به مغفورا و دعائی به مستجابا انک انت الغفور الرحیم
بین اذان و اقامه میگوید بجهة نماز روی بین اذان و اقامه فاصله میکنی بیک سجده یا نشستنی و این دعا را میخوانی اللهم اجعل قلبی بارا و عیشی قارا و رزقی دارا واجعل لی عند قبر رسولک صلی الله علیه و آله مستقرا و قرارا
و آنچه خواهی دعا میکنی و حاجت خود را از حقتعالی طلب میکنی زیرا که دعا در بین اذان و اقامه رد نمیشود و بعد از گفتن اقامه میگوئی اللهم الیک توجهت و مرضاتک طلبت و ثوابک ابتغیت و بک آمنت و علیک



اَلْحَلاٰلِ وَاَنْ تُؤْمِنَنی فی مَواقِفِ الْخَوْفِ بِاَمْنِكَ وَتَجْعَلَنی مِنْ طَوارِقِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ فی حِصْنِكَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ تَوَسُّلی بِهِ شافِعاً یَوْمَ الْقِیٰمَةِ نافِعاً اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ

## دعای روز جمعه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْاَوَّلِ قَبْلَ الْاِنْشاءِ وَالْاِحْیاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَناءِ الْاَشْیاءِ الْعَلیمِ الَّذی لاٰ یَنْسی مَنْ ذَكَرَهُ وَلاٰ یَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ وَلاٰ یَخیبُ مَنْ دَعاهُ وَلاٰ یَقْطَعُ رَجاءَ مَنْ رَجاهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُكَ وَكَفی بِكَ شَهیداً وَاُشْهِدُ جَمیعَ مَلاٰئِكَتِكَ وَسُكّانَ سَمٰواتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ اَنْبِیائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَنْشَاْتَ مِنْ اَصْنافِ خَلْقِكَ اَنّی اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ وَحْدَكَ لاٰ شَریكَ لَكَ وَلاٰ عَدیلَ وَلاٰ خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلاٰ تَبْدیلَ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ اَدّی ما حَمَّلْتَهُ اِلَی الْعِبادِ وَجاهَدَ فِی اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهادِ وَاَنَّهُ بَشَّرَ بِما هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوابِ وَاَنْذَرَ بِما هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقابِ اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْنی عَلی دینِكَ ما اَحْیَیْتَنی وَلاٰ تُزِغْ قَلْبی بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنی وَهَبْ لی مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلی آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی مِنْ اَتْباعِهِ وَشیعَتِهِ وَاحْشُرْنی فی زُمْرَتِهِ وَوَفِّقْنی لِاَداءِ فَرْضِ الْجُمُعاتِ وَما اَوْجَبْتَ عَلَیَّ فیها مِنَ الطّاعاتِ وَقَسَمْتَ لِاَهْلِها مِنَ الْعَطاءِ فی یَوْمِ الْجَزاءِ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزیزُ الْحَكیمُ

## دعای روز شنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

بِسْمِ اللّٰهِ كَلِمَةِ الْمُعْتَصِمینَ وَمَقالَةِ الْمُتَحَرِّزینَ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ تَعالی مِنْ جَوْرِ الْجائِرینَ وَكَیْدِ الْحاسِدینَ وَبَغْیِ الظّالِمینَ وَاَحْمَدُهُ فَوْقَ حَمْدِ الْحامِدینَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْواحِدُ بِلاٰ شَریكٍ وَالْمَلِكُ بِلاٰ تَمْلیكٍ لاٰ تُضادُّ فی حُكْمِكَ وَلاٰ تُنازَعُ فی مُلْكِكَ اَسْئَلُكَ

توکلت اللهم صل علی محمد و آل محمد وافتح مسامع قلبی لذکرک و ثبتنی علی دینک و دین نبیک ولا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی و هب لی من لدنک رحمة انک انت الوهاب
پس مهیا میشوی جهت نماز و خاضع میکنی قلب خود را و ملاحظه میکنی ذلت مقام خود را و عظمت و جلال مولای خود را که در مقام مناجات با او درآمده‌ئی و چنان باش که گویا او را می‌بینی و حیا کن از آنکه با او تکلم کنی و دلت بجانب دیگر متوجه باشد پس میایستی با وقار و خشوع و در حالتی که دستهایت را بر رانها گذاشته باشی و مقابل زانوها و نگاه کنی بموضع سجود و بین قدمها بقدر ...

اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَنْ تُوزِعَنی مِنْ شُكْرِ نُعْماكَ ما تُبَلِّغُ بی
غایَةَ رِضاكَ وَاَنْ تُعینَنی عَلی طاعَتِكَ وَلُزُومِ عِبادَتِكَ وَاسْتِحْقاقِ مَثُوبَتِكَ
بِلُطْفِ عِنایَتِكَ وَتَرْحَمَنی بِصَدّی عَنْ مَعاصیكَ ما اَحْیَیْتَنی وَتُوَفِّقَنی لِما
یَنْفَعُنی ما اَبْقَیْتَنی وَاَنْ تَشْرَحَ بِكِتابِكَ صَدْری وَتَحُطَّ بِتِلاوَتِهِ وِزْری وَتَمْنَحَنی
السَّلامَةَ فی دینی وَنَفْسی وَلا تُوحِشَ بی اَهْلَ اُنْسی وَتُتِمَّ اِحْسانَكَ فیما بَقِیَ مِنْ عُمْری
كَما اَحْسَنْتَ فیما مَضی مِنْهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

## فصل چهارم

در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است بدانکه شب و روز جمعه را امتیاز تام است از سایر لیالی و ایام بمزید رفعت و شرافت و نباهت از رسولخدا صلّی الله علیه و آله روایتست که شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعتست و در هر ساعت حقتعالی ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند و از حضرت صادق وارد شده که هر که بمیرد ما بین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آنحضرت منقولست که جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست پس زنهار ضایع نگردانی حرمت آنرا و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حقتعالی در آن روز و تقرب جو بسوی خدا بعملهای شایسته و ترک نما جمیع محرمات خدا را زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند و عقوبت گناهانرا محو مینماید و درجات مؤمنانرا در دنیا و عقبی بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان باسمان اول میفرستد که حسنات ایشانرا زیاده گردانند و گناهان ایشانرا محو کنند و حقتعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از آنحضرت مرویست که گاه هست که مؤمن دعا میکند برای حاجتی و حقتعالی قضاء حاجت او را تاخیر میکند تا آنکه در روز جمعه حاجت او را بر آورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوب علیه السلام التماس دعای طلب آمرزش گناهان خود کردند گفت سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبّی یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از آنحضرت مرویست که چون شب جمعه میآید ماهیان دریا سر از آب بیرون میآورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حقتعالی را ندا میکنند که

انگشتانرا یک شبر باز کرده توجه میکند ادب و نظر را بموضع سجده میافکند ... و تکبیرة الاحرام بگو و مجزی است که شش تکبیر دیگر اضافه کنی در هر تکبیر دستها را بلند کنی تا محاذی نرمه گوش در حالیکه کف دستها رو بقبله باشد و انگشتها غیر از انگشت بزرگ بهم چسبیده باشد و بخوان دعاهای تکبیر را باین طریق که بعد از تکبیر سیم بگوید اَللّهُمَّ اَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبینُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی ظَلَمْتُ نَفْسی فَاغْفِرْ لی ذَنْبی اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ و بعد از تکبیر پنجم میگوید لَبَّیْكَ وَسَعْدَیْكَ



پروردگارا ما را عذاب مکن بگناه آدمیان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حق سبحانه و تعالی امر مینماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا میکند از اول شب تا آخر شب از جانب رب اعلی که آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح از گناه خود توبه کند پس من توبه او را قبول کنم آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را گشاده گردانم آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم تا او را عافیت کرامت کنم آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم و حقش را باو برگردانم پیوسته این ندا را میکند تا طلوع صبح و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حقتعالی جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش را مثل روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آنستکه هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند بر آورده میشود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا کنند خدا آن عذاب را از ایشان بر میگرداند و امور مقدره را حقتعالی در شب جمعه مبرم و محکم میگرداند پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزها است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که بپرهیز از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است چنانچه ثواب حسنات مضاعفست و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حقتعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه معصیتی را علانیه بکند حق تعالی او را بگناهان جمیع عمرش عذاب کند و عذاب آن گناه را بر او مضاعف کند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرمود که روز جمعه سید و بزرگ روزها است حق تعالی در آن روز ثواب حسنات را مضاعف میدهد و گناهان را محو مینماید و درجات را بلند میگرداند و دعوات را مستجاب میگرداند و شدتها و غمها را زایل میگرداند و حاجتهای بزرگ را بر میآورد و روز مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد میگرداند و جماعت بسیار را از آتش جهنم آزاد مینماید بر هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آنرا حقست بر خداوند تعالی که او را از آتش

وَالْخَیْرُ فی یَدَیْكَ وَالشَّرُّ لَیْسَ اِلَیْكَ وَالْمَهْدِیُّ مَنْ هَدَیْتَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدَیْكَ ذَلیلٌ بَیْنَ یَدَیْكَ مِنْكَ وَبِكَ وَلَكَ وَاِلَیْكَ لا مَلْجَأَ وَلا مَنْجا وَلا مَفَرَّ مِنْكَ اِلّا اِلَیْكَ سُبْحانَكَ وَحَنانَیْكَ تَبارَكْتَ وَتَعالَیْتَ سُبْحانَكَ رَبَّ الْبَیْتِ الْحَرامِ و بعد از تکبیر هفتم میگوید وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذی فَطَرَ السَّماواتِ وَالْاَرْضَ عالِمِ الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ حَنیفاً مُسْلِماً وَما اَنَا مِنَ الْمُشْرِكینَ اِنَّ صَلوتی وَنُسُكی وَمَحْیایَ وَمَماتی لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ لا شَریكَ لَهُ وَبِذلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمینَ و چون خواهی شروع کنی بقرائت کند استعاذه را میگوید پس بخوان سوره حمد را

جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب
الهی مبعوث میگردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد
یا محرمات الهی را در آن بعمل آورد بر خدا لازمست که او را باتش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند و
بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که آفتاب طالع نگردیده است در روزی که بهتر
از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه بیکدیگر برمیخورند سلام میکنند و میگویند امروز
روز شایسته ایست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز جمعه را دریابد باید
که بکاری بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناه بندگان را میآمرزد و رحمت خود را بر
ایشان نازل میگرداند فضایل شب و روز جمعه بسیار است از آنکه در این مختصر ذکر شود

## اما اعمال شب جمعه

پس این بسیار است و ما در اینجا اکتفا میکنیم بذکر چند عمل اول بسیار گفتن سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ و بسیار صلوات فرستادن فرمودند و روایت شده که جمعه شبش نورانی است و روزش
بسیار روشن پس بسیار بگوئید سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ و بسیار صلوات بفرستید
بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر اقل صلوات در این شب صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است
و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو میکند
هزار سیئه را و بلند میکند هزار درجه و مستحبست که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله
علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
چون عصر روز پنجشنبه میشود ملائکه از آسمان بزیر میآیند با قلمهای طلا و صحیفه‌های نقره و نمی‌نویسند
در پسین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی
فرموده که مستحبست در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحبست آنکه
بگوید در آن اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَأَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ و گفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت
بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحبست که در آخر روز پنجشنبه استغفار کند باین نحو أَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَاضِعٍ مِسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ
لَا يَسْتَطِيعُ لِنَفْسِهِ صَرْفاً وَلَا عَدْلاً وَلَا نَفْعاً وَلَا ضَرّاً وَلَا حَيٰوةً وَلَا مَوْتاً وَلَا
نُشُوراً وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ

(از آداب قرائت)

با آداب تمام و حضور قلب و تفکر در معانی آن و بعد از فراغ بقدر یک نفس ساکت میشوی پس بخوان سوره از قرآن و خوب است که امثال سوره عمّ و هل أتیٰ و لا أقسم بوده باشد پس از آن نیز بقدر یک نفس ساکت میایستی پس دستها را بلند میکنی بجهت گفتن تکبیر بطریقه که سابق ذکر شد پس برو برکوع و میگذاری دست راست را بسر زانوی راست پیش از گذاشتن دست چپ بر زانوی چپ و انگشتان کف دست را از هم باز میکنی و پر میکنی تمام زانو را از زانوهای خود و کمر را خم نموده و گردن را کشیده و برابر با کمر و نظر را بمابین قدمها میافکنی و بگو سبحان ربی العظیم و بحمده و سزاوار است که



وَسَلَّمَ تَسْلِيماً دوم آنکه در شب جمعه این سوره‌ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار
روایت شده بنی اسرائیل کهف سه طسین الم سجده یس ص احقاف واقعه حم سجده حم دخان طور
اقتربت جمعه و اگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سوره‌های قبل از آن را اکر روایت شده از حضرت
صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم علیه السلام برسد و از اصحاب
آنحضرت باشد و فرمود که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حق تعالی او را در روز
قیامت با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود که هر که سه طسین را در شب جمعه بخواند
از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حق تعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا باو نرسد و در آخرت
خدا از بهشت آنقدر باو عطا کند که او راضی گردد و زیاده از رضا باو کرامت فرماید و صد تن از
حوریان بهشت باو تزویج نماید و فرمود که هر که سوره الم سجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت
نامه او را بدست راستش دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از رفقاء محمد و آل او علیهم السلام باشد و
بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر
باو عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسلی یا ملک مقربی و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد
از اهل خانه او حتی خادمی که او را خدمت کرده است اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن
او نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا
باو ترسی نرسد و در آخرت از فزع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرمود که هر که هر شب جمعه سوره
واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بد حالی و تنگدستی نبیند و هیچ
آفت از آفات دنیا باو نرسد و از رفقاء حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیرالمؤمنین
است و روایتست که هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه
دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای کسیکه سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای
کسیکه از بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند و بدانکه نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از
آنجمله نماز حضرت امیرالمؤمنین و دیگر دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اذا زلزلت روایتست
که هر که این نماز را بجا آورد ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت سیم آنکه در رکعت
اول نماز مغرب و عشا سوره جمعه بخواند و در دوم مغرب توحید و در دوم عشاء اعلی بخواند چهارم آنکه
ترک کند خواندن شعر را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مکروه است روایت

(در آداب رکوع)

این ذکر را هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه بگوئی و پیش از گفتن ذکر این دعا را بخوانی اللهم لك ركعت ولك أسلمت وبك آمنت وعليك توكلت وأنت ربي خشع لك سمعي وبصري وشعري وبشري ولحمي ودمي ومخي وعصبي وعظامي وما أقلته قدماي غير مستنكف ولا مستكبر ولا مستحسر پس از رکوع برمیخیزی و در اعتدال میگوئی سمع الله لمن حمده پس تکبیر میگوئی و برو بسجده با آداب خضوع و خشوع و کفها را پیش از زانوها بر زمین [illegible] کرده پیش از زانوها و بسجده میگذاری [illegible] زینت امام حسین علیه السلام و ذکر سجود را که

شعر برای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و شبها راوی گفت هرچند شعر حقی باشد فرمود
هرچند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب در آن روز بهره از ثواب بغیر آن
نداشته باشد و بروایت معتبر دیگر در آن شب در آن روز نمازش مقبول نگردد پنجم دعا در حق مؤمنین
بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها السلام مینموده و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشد
طلب آمرزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد ششم آنکه بخواند دعاهای وارده در آن
و آنها بسیار است و ما بذکر قلیلی از آنها اکتفا مینمائیم بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر
که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد
و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَریمِ وَ
اِسْمِكَ الْعَظیمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَغْفِرَ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر
در آن شب یا آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است اَللّهُمَّ اَنْتَ رَبّی لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ
خَلَقْتَنی وَ اَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ اَمَتِكَ وَ فی قَبْضَتِكَ وَ ناصِیَتی بِیَدِكَ اَمْسَیْتُ عَلی عَهْدِكَ
وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضاكَ مِنْ شَرِّ ما صَنَعْتُ اَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ وَ اَبُوءُ بِذَنْبی
فَاغْفِرْ لی ذُنُوبی اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی (ره)
گفته اند که مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا بخوانند و ما دعا را از
مصباح شیخ نقل میکنیم و دعا این است اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَ تَهَیَّاَ وَ اَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلی
مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَ طَلَبَ نائِلِهِ وَ جائِزَتِهِ فَاِلَیْكَ یا رَبِّ تَعْبِیَتی وَ اسْتِعْدادی رَجاءَ
عَفْوِكَ وَ طَلَبَ نائِلِكَ وَ جائِزَتِكَ فَلا تُخَیِّبْ دُعائی یا مَنْ لا یَخیبُ عَلَیْهِ سائِلٌ
وَ لا یَنْقُصُهُ نائِلٌ فَاِنّی لَمْ آتِكَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صالِحٍ عَمِلْتُهُ وَ لا لِوِفادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ
اَتَیْتُكَ مُقِرّاً عَلی نَفْسی بِالْاِسائَةِ وَ الظُّلْمِ مُعْتَرِفاً بِاَنْ لا حُجَّةَ لی وَ لا عُذْرَ اَتَیْتُكَ
اَرْجُو عَظیمَ عَفْوِكَ الَّذی عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخاطِئینَ فَلَمْ یَمْنَعْكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ
عَلی عَظیمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَیْهِمْ بِالرَّحْمَةِ فَیا مَنْ رَحْمَتُهُ واسِعَةٌ وَ عَفْوُهُ عَظیمٌ

دیگر آنکه هفت یا پنج یا سه مرتبه بگوید و بیش از ذکر این دعا را بخواند اَللّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ لَكَ اَسْلَمْتُ وَ عَلَیْكَ تَوَكَّلْتُ وَ اَنْتَ رَبّی سَجَدَ وَجْهی لِلَّذی خَلَقَهُ وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ تَبارَكَ اللّهُ اَحْسَنُ الْخالِقینَ دیگر ذکر را بگوید و سر از سجده بردارد و بنشیند و مستحب است که تکبیر بگوید و متورکا بنشیند و بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و نیز میگوید اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَ ارْحَمْنی وَ اجْبُرْنی وَ ادْفَعْ عَنّی وَ عافِنی اِنّی لِما اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقیرٌ تَبارَكَ اللّهُ رَبُّ الْعالَمینَ



یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ لا یَرُدُّ غَضَبَكَ اِلّا حِلْمُكَ وَ لا یُنْجی مِنْ سَخَطِكَ اِلَّا التَّضَرُّعُ
اِلَیْكَ فَهَبْ لی یا اِلهی فَرَجاً بِالْقُدْرَةِ الَّتی تُحْیی بِها مَیْتَ الْبِلادِ وَ لا تُهْلِكْنی غَمّاً حَتّی تَسْتَجیبَ
لی وَ تُعَرِّفَنِی الْاِجابَةَ فی دُعائی وَ اَذِقْنی طَعْمَ الْعافِیَةِ اِلی مُنْتَهی اَجَلی وَ لا تُشْمِتْ بی عَدُوّی
وَ لا تُسَلِّطْهُ عَلَیَّ وَ لا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقی اَللّهُمَّ اِنْ وَضَعْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَرْفَعُنی
وَ اِنْ رَفَعْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَضَعُنی وَ اِنْ اَهْلَكْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَعْرِضُ لَكَ فی عَبْدِكَ
اَوْ یَسْئَلُكَ عَنْ اَمْرِهِ وَ قَدْ عَلِمْتُ اَنَّهُ لَیْسَ فی حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَ لا فی نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ وَ
اِنَّما یَعْجَلُ مَنْ یَخافُ الْفَوْتَ وَ اِنَّما یَحْتاجُ اِلَی الظُّلْمِ الضَّعیفُ وَ قَدْ تَعالَیْتَ یا اِلهی
عَنْ ذلِكَ عُلُوّاً كَبیراً اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ فَاَعِذْنی وَ اَسْتَجیرُ بِكَ فَاَجِرْنی وَ اَسْتَرْزِقُكَ
فَارْزُقْنی وَ اَتَوَكَّلُ عَلَیْكَ فَاكْفِنی وَ اَسْتَنْصِرُكَ عَلی عَدُوّی فَانْصُرْنی وَ اَسْتَعینُ
بِكَ فَاَعِنّی وَ اَسْتَغْفِرُكَ یا اِلهی فَاغْفِرْ لی آمینَ آمینَ آمینَ هفتم آنکه بخواند دعای کمیل را
که در فصل بعد مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی هشتم آنکه بخواند دعای اَللّهُمَّ یا شاهِدَ كُلِّ نَجْوی
که در شب عرفه نیز خوانده میشود و بیاید ان شاء الله تعالی نهم آنکه ده مرتبه بگوید یا دائِمَ الْفَضْلِ عَلَی الْبَرِیَّةِ
یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالْعَطِیَّةِ یا صاحِبَ الْمَواهِبِ السَّنِیَّةِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ خَیْرِ
الْوَری سَجِیَّةً وَ اغْفِرْ لَنا یا ذَا الْعُلی فی هذِهِ الْعَشِیَّةِ و این ذکر شریف در شب عید فطر نیز خوانده
میشود دهم انار تناول کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل میفرمود و اگر در وقت خوابیدن
بخورد شاید بهتر باشد چه آنکه روایت شده که هر که در وقت خوابیدن انار بخورد ایمن خواهد بود در نفس
خود تا صبح کند و سزاوار است که هرگاه انار بخورد دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه اش را ضبط کند
و بعد از آن بخورد و در انار خود دیگری را شریک نکند شیخ جعفر بن احمد قمی (ره) در کتاب عروس از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که ما بین دو رکعت نافله صبح و فریضه صبح صد مرتبه بگوید سُبْحانَ
رَبِّیَ الْعَظیمِ وَ بِحَمْدِهِ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ حق تعالی در بهشت مسکنی برای او
بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در سحر شب جمعه
این دعا را بخوانند اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِیَ الْغَداةَ رِضاكَ

پس تکبیر میگوید و دو سجده را بجا میآورد و در سجده اول بجا میآورد و در پی سر از سجده بردارد و جلسه استراحت را بجا میآورد و در پی برخیزد و در حال برخاستن بگوید بِحَوْلِ اللّهِ وَ قُوَّتِهِ اَقُومُ وَ اَقْعُدُ و چون از قرائت فارغ شود حمد و سوره و بهتر آنکه سوره توحید بخواند و مستحب است گفتن سه مرتبه كَذلِكَ اللّهُ رَبّی بعد از فراغ از سوره توحید پس تکبیر میگوید و دستها را بجهت قنوت بلند میکند محاذی صورت و کف دستها را بسوی آسمان میکند و انگشتان را بهم میچسباند سوای انگشت ابهام و خوب است آنکه اختیار کند در قنوت خواندن کلمات فرج

وَاَسْكِنْ قَلْبِي خَوْفَكَ وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتّٰى لَا اَرْجُوَ وَلَا اَخَافَ اِلَّا اِيَّاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَهَبْ لِي ثَبَاتَ الْيَقِينِ وَمَحْضَ الْاِخْلَاصِ وَشَرَفَ التَّوْحِيدِ وَدَوَامَ الْاِسْتِقَامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاغْفِرْ ذَنْبِي وَاَوْسِعْ رِزْقِي وَاقْضِ حَوَائِجِي فِي نَفْسِي وَاِخْوَانِي فِي دِينِي وَاَهْلِي اِلٰهِي طُمُوحُ الْاٰمَالِ قَدْ خَابَتْ اِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ اِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ اِلَّا اِلَيْكَ فَاَنْتَ الرَّجَاءُ وَاِلَيْكَ الْمُلْتَجَاُ يَا اَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَاَجْوَدَ مَسْئُولٍ هَرَبْتُ اِلَيْكَ بِنَفْسِي يَا مَلْجَاَ الْهَارِبِينَ بِاَثْقَالِ الذُّنُوبِ اَحْمِلُهَا عَلٰى ظَهْرِي لَا اَجِدُ لِي اِلَيْكَ شَافِعًا سِوٰى مَعْرِفَتِي بِاَنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ وَاَمَّلَ مَا لَدَيْهِ الرَّاغِبُونَ يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَاَطْلَقَ الْاَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلٰى عِبَادِهِ فِي كِفَاءٍ لِتَاْدِيَةِ حَقِّهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلٰى عَقْلِي سَبِيلًا وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلٰى عَمَلِي دَلِيلًا

وچون صبح روز جمعه طالع شود این دعا بخواند اَصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ اللّٰهِ وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَمِ اَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَذِمَمِ الْاَوْصِيَاءِ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اٰمَنْتُ بِسِرِّ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَاَشْهَدُ اَنَّهُمْ فِي عِلْمِ اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ ودر روایت شده که هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ گناهانش آمرزیده شود اگرچه بیشتر از کف دریا باشد

## وَاَمَّا اَعْمَالُ رُوزِ جُمُعَه

پس آن بسیار است ودر اینجا اکتفا میشود بچند عمل اول آنکه در نماز صبح آن در رکعت اول سوره جمعه بخواند ودر رکعت دوم توحید دوم آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا بخواند تا کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر اَللّٰهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هٰذِهِ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ فِيهَا مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَمَا شِئْتَ مِنْهُ

(حاشیه) تمام را بخوانی بعد از آن اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَعَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ مَنْ كَانَ اَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ اَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ فَاَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي يَا اَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَيَا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ طَوْلًا مِنْكَ وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعَافِنِي فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ اُمُورِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سزاوار است طول دادن قنوت ودعاهائی که در قنوت خوانده میشود بسیار است پس تکبیر میگوئی و در رکوع



اَنْ يَكُونَ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَصَلَوَاتِي عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ وافلا در هر ماهی بکمرتبه این عمل را بجا آورد و در روایتست که هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند وشیخ طوسی روایت کرده است که سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي تَعَمَّدْتُ اِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَاَنْزَلْتُ اِلَيْكَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي وَمَسْكَنَتِي فَاَنَا لِمَغْفِرَتِكَ اَرْجٰى مِنِّي لِعَمَلِي وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِ ذٰلِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي اِلَيْكَ فَاِنِّي لَمْ اُصِبْ خَيْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءًا قَطُّ اَحَدٌ سِوَاكَ وَلَسْتُ اَرْجُو لِاٰخِرَتِي وَدُنْيَايَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي يَوْمَ يُفْرِدُنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَاُفْضِي اِلَيْكَ بِذَنْبِي سِوَاكَ سیم روایتست که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه وغیر جمعه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت قائم را دریابد واگر صد مرتبه این صلوات را بخواند حقتعالی شصت حاجت او را روا کند سی از حاجات دنیا وسی از حاجات آخرت چهارم بعد از نماز صبح سوره الرحمن بخواند وبعد از فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ بگوید لَا بِشَيْءٍ مِنْ اٰلَائِكَ رَبِّ اُكَذِّبُ پنجم شیخ طوسی ره فرموده که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید وصد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد بفرستد وصد مرتبه استغفار کند وهر یک از این سوره ها را بخواند نساء هود کهف صافات الرحمن ششم سوره احقاف ومؤمنین بخواند از حضرت صادق ع مرویست که هر که در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سوره احقاف بخواند ترسی در دنیا باو نرسد واز فزع اکبر قیامت ایمن گردد ونیز فرموده هر که سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید خداوند تعالی ختم فرماید اعمال او را بسعادت ومنزل او در فردوس اعلی با پیغمبران ومرسلین باشد هفتم سوره قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ را بخواند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه ودعا کند تا دعایش مستجاب شود ودر روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه میشد آیة الکرسی میخواند تا ظهر وچون از نماز ها فارغ میشد شروع میکرد بخواندن سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ

(حاشیه) بجود را بجا بیاور و در بهانها ... کرده نکو نشد وبعد از فراغ از دو سجده بنشین از برای تشهد وسلام ومستحبات اینکه مُتَورّک بنشینی وپیش از تشهد بگوئی بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَالْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى كُلُّهَا لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَخَيْرُ الْاَسْمَاءِ لِلّٰهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ... تا آخر وچون فارغ شدی از نماز شروع میکنی بخواندن تعقیب که تاکید وامر بان شده وحقتعالی فرموده فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ودر روایت شده در تفسیر آیه یعنی چون فارغ شوی از نماز خود در دعا و بکوش و بر پروردگار خود رغبت کن وحاجات خود را از او بطلب وامید خود را

وبدانکه از برای خواندن آیة الکرسی علی التنزیل در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده هشتم
غسل جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده است و روایت شده که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله
بحضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگرچه باید که قوت روز خود را
بفروشی و آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی بزرگتر از این نیست و از حضرت صادق
منقولست که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ برای او طهارتی باشد تا جمعهٔ آینده
یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول واقع شود و احوط آنستکه تا ممکن
شود غسل جمعه را ترک نکنند و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هرچه
بزوال نزدیکتر شود بهتر است نهم سر را بخطمی بشوید که امان می بخشد از پیسی و دیوانگی دهم
ناخن و شارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد و روزی را زیاد میکند و از گناه پاک میکند تا جمعهٔ دیگر
و امان می بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و در آن حین بخواند بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى سُنَّةِ رسول الله صلّی الله علیه و آله
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و در گرفتن ناخن ابتدا کند بانگشت کوچک دست چپ و ختم کند بانگشت کوچک
دست راست و همچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود نیز پس ریزهای ناخن را دفن کند یازدهم
بوی خوش بکار برد و جامه های پاکیزهٔ خود را بپوشد دوازدهم تصدق کند که موافق روایتی صدقه
در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است سیزدهم آنکه برای اهل و عیال چیز نیکوی تازه
از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند بآمدن جمعه چهاردهم هنگامیکه ناشتا است انار بخورد و هفت
برگ کاسنی پیش از زوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السّلام مرویستکه هر که یک انار در روز جمعه
ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار
بخورد تا صد و بیست روز و وسوسهٔ شیطان را از او دور گرداند و هر که وسوسهٔ شیطان از او
دور گردد معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت شود و شیخ در مصباح فرموده
فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار در روز جمعه و در شب آن پانزدهم خود را از کارهای
دنیا فارغ سازد و مشغول بآموختن مسائل دین خود شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند بسیر و
گشت و تفرج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اراذل بیعاران و مسخرگی و عیب گوئی مردمان



و خنده های قهقهه و خواندن اشعار و خوض در باطل و امثال اینها که مفاسدش زیاده از آنستکه
ذکر شود و از حضرت صادق علیه السّلام منقولستکه اف باد بر مسلمانیکه در هفته روز جمعه را صرف آموختن
مسائل دین خود نگرداند و برای این امر خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد و از حضرت رسول صلّی الله
علیه و آله منقولستکه هرگاه ببینید که در روز جمعه مرد پیری تواریخ جاهلیت و کفر را برای مردم
نقل میکند سنگ ریزه بر سرش بزنید شانزدهم هزار مرتبه صلوات بفرستد و از حضرت امام محمد باقر
علیه السّلام مرویستکه هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل اطهار او
صلّی الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که اگر فرصت نکرد اقلاً صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت
روی او نورانی شود و روایت شده که هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ بگوید و صد مرتبه توحید بخواند البته آمرزیده شود و نیز روایت است که
صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج هفدهم زیارت حضرت رسول
و ائمهٔ طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید و باید کیفیت آن در باب زیارات ص ۳۲۹ هیجدهم بزیارت
اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد و از حضرت باقر علیه السّلام
روایت شده که زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که میدانند کیست که بزیارت ایشان رفته است
و شاد میشوند نوزدهم دعای ندبه را که از اعمال عید است بخواند و باید بعد از این در
محل خودش آید ص ۵۳۴ بیستم بدانکه از برای روز جمعه بغیر از نافلهٔ آن که بیست رکعتست و کیفیت
آن بنابر مشهور آنستکه شش رکعت آن در وقتیکه آفتاب پهن شود بجا آورده شود و شش رکعت
دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه
و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بنحویکه در کتب فقهاء و مصابیح ذکر
شده نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسبست اگرچه اکثر
آنها اختصاصی بجمعه ندارد لکن در روز جمعه بجا آوردن آنها افضلست از جمله آنها است

**نماز کامله** که شیخ و سید و شهید و علامه و دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام
جعفر صادق علیه السّلام روایت کرده اند از آباء گرام آنحضرت که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرمود که هر که در
روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت سورهٔ حمد را ده مرتبه و هر یک
از قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ

وآیة الکرسی زاده مرتبه و بروایت دیگر انا انزلناه و آیة شهد الله را نیز هر یک ده مرتبه بخواند و چون از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار کند و صد مرتبه بگوید سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ للهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ پس صد مرتبه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را بجا آورد حق تعالی دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیطان و شر پادشاهان جائر را تا آخر خبر که تمامش در ذکر فضیلت این نماز است **نماز دیگر** حارث همدانی از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن و رکوع و سجودش را تمام بجا آور و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبحانَ اللهِ وَبِحَمدِهِ که فضیلت بسیار دارد **نماز دیگر** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هرگز پریشانی و دیوانگی و بلائی باو نرسد از جمله آنها

## (نماز حضرت رسول صلی الله علیه وآله)

سید بن طاوس ره بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از نماز حضرت جعفر طیار ره حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه وآله شاید حضرت رسول صلی الله علیه وآله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد راوی عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت یکمرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره اِنّا اَنزَلناهُ میخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و بعد از سر برداشتن و در سجده دویم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نمیماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی روا است و بعد از آن این دعا را میخوانی لا اِلهَ اِلّا اللهُ رَبُّنا وَرَبُّ آبائِنَا الاَوَّلینَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ اِلهاً واحِداً وَنَحنُ لَهُ مُسلِمُونَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ لا نَعبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخلِصینَ لَهُ الدّینَ وَلَو کَرِهَ المُشرِکُونَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ وَحدَهُ وَحدَهُ اَنجَزَ وَعدَهُ وَنَصَرَ عَبدَهُ وَاَعَزَّ جُندَهُ وَهَزَمَ الاَحزابَ وَحدَهُ فَلَهُ المُلکُ وَلَهُ الحَمدُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ اَنتَ نُورُ السَّمواتِ وَالاَرضِ وَمَن فیهِنَّ فَلَکَ الحَمدُ وَاَنتَ قَیّامُ السَّمواتِ وَالاَرضِ وَمَن فیهِنَّ فَلَکَ

اشرف عبادات بدنیه نماز است و تعقیبات ماثوره را در تکمیل نمازها مدخلی عظیم است و ایضا موجب رفع درجات و حط سیئات و حصول مطالب و حوائج میگردد و بخاطر داعی رسید که جمله از آنها را در این رساله ایراد کنم و نقل کنم اکثر از آن از کتاب بحار و مقباس علامه مجلسی عطر الله مرقده الشریف پس گوئیم تعقیبات بر دو قسم است تعقیبات مشترکه و تعقیبات مختصه اما مشترکه و آن تعقیباتی است که بعد از هر نماز خوانده شود و در این باب بسیار است و ما در اینجا بجهت اختصار اکتفا میکنیم اول تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها است و احادیث در فضیلت این زیاده از حد احصا است از حضرت صادق علیه السلام منقول است که



الحَمدُ وَاَنتَ الحَقُّ وَوَعدُکَ الحَقُّ وَقَولُکَ حَقٌّ وَاِنجازُکَ حَقٌّ وَالجَنَّةُ حَقٌّ وَالنّارُ حَقٌّ اَللّهُمَّ لَکَ اَسلَمتُ وَبِکَ آمَنتُ وَعَلَیکَ تَوَکَّلتُ وَبِکَ خاصَمتُ وَاِلَیکَ حاکَمتُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ اغفِر لی ما قَدَّمتُ وَاَخَّرتُ وَاَسرَرتُ وَاَعلَنتُ اَنتَ اِلهی لا اِلهَ اِلّا اَنتَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغفِر لی وَارحَمنی وَتُب عَلَیَّ اِنَّکَ اَنتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ علامه مجلسی ره گفته که این نماز از نمازهای مشهوره سنت و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایت اختصاصی معلوم نمیشود وظاهرا در سایر ایام هم توان کرد

## و از جمله نمازها نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است

شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود هر که از شما چهار رکعت نماز امیرالمؤمنین علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و پنجاه مرتبه قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آنحضرت است سُبحانَ مَن لا تَبیدُ مَعالِمُهُ سُبحانَ مَن لا تَنقُصُ خَزائِنُهُ سُبحانَ مَن لَا اضمِحلالَ لِفَخرِهِ سُبحانَ مَن لا یَنفَدُ ما عِندَهُ سُبحانَ مَن لَا انقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبحانَ مَن لا یُشارِکُ اَحَداً فی اَمرِهِ سُبحانَ مَن لا اِلهَ غَیرُهُ پس دعا کند بعد از این و بگوید یا مَن عَفا عَنِ السَّیِّئاتِ وَلَم یُجازِ بِها اِرحَم عَبدَکَ یا اَللهُ نَفسی نَفسی اَنا عَبدُکَ یا سَیِّداهُ اَنا عَبدُکَ بَینَ یَدَیکَ اَیا رَبّاهُ اِلهی بِکَینُونَتِکَ یا اَمَلاهُ یا رَحماناهُ یا غِیاثاهُ عَبدُکَ عَبدُکَ لا حیلَةَ لَهُ یا مُنتَهی رَغبَتاهُ یا مُجرِیَ الدَّمِ فی عُرُوقِ عَبدِکَ یا سَیِّداهُ یا مالِکاهُ اَیا هُوَ اَیا هُوَ یا رَبّاهُ عَبدُکَ عَبدُکَ لا حیلَةَ لی وَلا غِنیً بی عَن نَفسی وَلا اَستَطیعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفعاً وَلا اَجِدُ مَن اُصانِعُهُ تَقَطَّعَت اَسبابُ الخَدائِعِ عَنّی وَاضمَحَلَّ کُلُّ مَظنُونٍ عَنّی اَفرَدَنِی الدَّهرُ اِلَیکَ فَقُمتُ بَینَ یَدَیکَ هذَا المَقامَ یا اِلهی بِعِلمِکَ کانَ هذا کُلُّهُ فَکَیفَ اَنتَ صانِعٌ بی وَلَیتَ شِعری کَیفَ تَقُولُ لِدُعائی اَتَقُولُ نَعَم اَم تَقُولُ لا فَاِن قُلتَ لا فَیا وَیلی یا وَیلی

تمام میکنیم کودکان خود را به تسبیح فاطمه علیها السلام چنانکه امر میکنیم ایشان را بنماز پس لازم بگیر آنرا که هر که مداومت نماید بر آن شقی و بدبخت نمیشود و در روایات معتبره وارد شده است که ذکر کثیر که خدا در قرآن مجید بآن امر نموده همین تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام است و هر که مداومت نماید بعد از هر نماز بر آن خدا را بسیار یاد کرده و باین آیه عمل نموده واذکروا الله ذکرا کثیرا و بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که تسبیح فاطمه سلام الله علیها را بگوید و بعد از آن استغفار کند خدا او را بیامرزد و آن بر زبان صد است و در میزان عمل هزار و شیطان را دور میکند و خدا را خوشنود میگرداند و بسند های

یا عولی یا عولی یا عولی یا شقوتی یا شقوتی یا شقوتی یا ذلی یا ذلی یا ذلی الی من
وممن او عند من او کیف او ماذا او الی ای شیء الجا ومن ارجو ومن یجود علی
بفضله حین ترفضنی یا واسع المغفرة وان قلت نعم کما هو الظن بک والرجاء لک
فطوبی لی انا السعید وانا المسعود فطوبی لی وانا المرحوم یا مترحم یا مترئف یا
متعطف یا متجبر یا متملک یا مقسط لا عمل لی ابلغ به نجاح حاجتی اسئلک باسمک
الذی جعلته فی مکنون غیبک واستقر عندک فلا یخرج منک الی شیء سواک
اسئلک به وبک وبه فانه اجل واشرف اسمائک لا شیء لی غیر هذا ولا احد
اعود علی منک یا کینون یا مکون یا من عرفنی نفسه یا من امرنی بطاعته یا من
نهانی عن معصیته ویا مدعو یا مسئول یا مطلوبا الیه رفضت وصیتک
التی اوصیتنی ولم اطعک ولو اطعتک فیما امرتنی لکفیتنی ما قمت الیک فیه
وانا مع معصیتی لک راج فلا تحل بینی وبین ما رجوت یا مترحما لی اعذنی من بین
یدی ومن خلفی ومن فوقی ومن تحتی ومن کل جهات الاحاطة بی اللهم بمحمد سیدی
وبعلی ولیی وبالائمة الراشدین علیهم السلام اجعل علینا صلواتک و
رأفتک ورحمتک واوسع علینا من رزقک واقض عنا الدین وجمیع حوائجنا
یا الله یا الله یا الله انک علی کل شیء قدیر پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بجا آورد
واین دعا را بخواند چون فارغ شود نماند مابین او و خداوند تعالی گناهی مگر آنکه آمرزیده شود
مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده
واگر بعد از نماز بگوید اللهم صل علی النبی العربی وآله وارد شده که گناهان گذشته و
آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حقتعالی گرسنگی و
تشنگی قیامت را از او رفع کند الخ

## و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل تعلیم او کرده بود در

از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام
را بعد از نماز بگوید پیش از آنکه
پاهای از هیئت نماز بگرداند
آمرزیده شود و بهشت او را واجب
گردد و در حدیث معتبر دیگر فرمود
که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از هر
نماز خواندن بهتر است نزد من
از آنکه هزار رکعت نماز بگذارد
در هر روزی و در روایت معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
مرویست که عبادت الهی کرده نشده
است بچیزی از تسبیح و تمجید که
بهتر از تسبیح فاطمه علیها السلام باشد
و اگر چیزی از آن بهتر میبود هر آینه
رسول صلی الله علیه وآله آنرا
بحضرت فاطمه علیها السلام عطا
میفرمود و احادیث در فضل
این زیاده از آن است که در
این رساله ایراد توان
کرد



رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید
بخواند و چون سلام میگفت این دعا را میخواند سبحان ذی العز الشامخ المنیف سبحان
ذی الجلال الباذخ العظیم سبحان ذی الملک الفاخر القدیم سبحان من لبس
البهجة والجمال سبحان من تردی بالنور والوقار سبحان من یری اثر النمل
فی الصفا سبحان من یری وقع الطیر فی الهواء سبحان من هو هکذا لا هکذا غیره
و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه
را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد
و شیخ در مصباح المتهجد فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول حمد و
صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهراء علیها السلام بخواند
پس بگوید سبحان ذی العز الشامخ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسیکه
این نماز را بجا آورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها را برهنه نماید و بچسباند همه
مواضع سجود خود را بزمین بدون حاجز و حائلی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه میخواهد و بگوید
در همان حال سجده یا من لیس غیره رب یدعی یا من لیس فوقه اله یخشی یا من لیس
دونه ملک یتقی یا من لیس له وزیر یؤتی یا من لیس له حاجب یرشی یا من لیس
له بواب یغشی یا من لا یزداد علی کثرة السؤال الا کرما وجودا وعلی کثرة الذنوب
الا عفوا وصفحا صل علی محمد وآل محمد وافعل بی کذا وکذا و بجای این کلمه حاجات
خود را از خدا بخواهد **نماز دیگر** از حضرت فاطمه علیها السلام شیخ و سید روایت کرده اند از صفوان
که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام مشرف شد و سؤال کرد که میخواهم
مرا عملی تعلیم فرمائی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمیدانم کسی را که بزرگتر
باشد نزد رسول خدا از حضرت فاطمه و نمیدانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر فاطمه را
فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بگستراند و چهار رکعت نماز کند
بدو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد
والعادیات پنجاه مرتبه و در رکعت سیم بعد از حمد اذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم

و در کیفیت آن اختلاف در
احادیث هست و اظهر
آنست که سی و چهار مرتبه الله اکبر
و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و سه
مرتبه سبحان الله بگوید
و در بعضی روایات سبحان الله
پیش از الحمد لله وارد شده
و بعضی از علما جمع بین هر دو
کرده اند که بعد از نماز بطریق
اول بخوانند و در هنگام خواب
بطریق ثانی و ظاهر
رفتن بطریق اول که مشهور است
مطلقا بطریق اول است که بعد
اولی باشد و سنت است که بعد
از اتمام کردن بگوید لا اله
الا الله بگوید چنانکه از
حضرت صادق علیه السلام مرویست
که هر که بعد از هر نماز فریضه
تسبیح فاطمه علیها السلام را
بگوید

بعد از حمد اذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره ایست که نازل شده و چون
از نماز فارغ شوی این دعا بخوان الهی وسیدی من تهیّأ او تعبّأ او اعدّ او استعدّ
لوفادة مخلوق رجاء رفده وفوائده ونائله وفواضله وجوائزه فالیک یا الهی
کانت تهیئتی وتعبئتی واعدادی واستعدادی رجاء فوائدک ومعروفک ونائلک
وجوائزک فلا تخیّبنی من ذلک یا من لا تخیب علیه مسئلة السائل ولا تنقصه
عطیة نائل فانی لم آتک بعمل صالح قدّمته ولا شفاعة مخلوق رجوته اتقرّب
الیک بشفاعته الّا محمدا واهل بیته صلواتک علیه وعلیهم اتیتک ارجو
عظیم عفوک الذی عدت به علی الخطّائین عند عکوفهم علی المحارم فلم یمنعک
طول عکوفهم علی المحارم ان جدت علیهم بالمغفرة وانت سیدی العوّاد بالنعماء
وانا العوّاد بالخطاء اسئلک بحق محمد واله الطاهرین ان تغفر لی ذنبی العظیم فانه
لا یغفر العظیم الا العظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم
مؤلف گوید که سید بن طاوس در جمال الاسبوع از برای هریک از ائمه علیهم السلام نمازی با دعا ذکر نموده
شایسته است در اینجا ذکر شود فرموده **نماز امام حسن** علیه السلام در روز جمعه و آن چهار رکعت
است مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آنحضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت در هر
رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه **دعاء امام حسن** علیه السلام اللهم انی
اتقرّب الیک بجودک وکرمک واتقرّب الیک بمحمد عبدک ورسولک و
اتقرّب الیک بملائکتک المقرّبین وانبیائک ورسلک ان تصلّی علی محمد
عبدک ورسولک وعلی آل محمد وان تقیلنی عثرتی وتستر علیّ ذنوبی وتغفرها
لی وتقضی لی حوائجی ولا تعذّبنی بقبیح کان منّی فانّ عفوک وجودک یسعنی انّک
علی کل شیء قدیر **نماز امام حسین** علیه السلام چهار رکعت در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه
مرتبه و سوره توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هریک ده مرتبه و چون از رکوع سر برداری

دردعقب آن بگوید لا اله الا الله بگوید خدا او را بیامرزد
و بهتر آنست که به تسبیح تربت حضرت
امام حسین علیه السلام حاجات آنرا
نگاه دارد و در جمیع اذکار
سنت است و پیوسته تسبیح تربت
آنحضرت را با خود داشتن
مستحبست و حرز از بلاها
است و موجب ثواب است
و منقولست که در ابتدا
تسبیح فاطمه علیها السلام رشته از پشم
تابیده بودند و بر آن گره
زده بودند و بآن تسبیح میکردند
تا آنکه حضرت حمزة بن عبد المطلب
رض شهید شد پس حضرت
فاطمه علیها السلام از تربت مزار آن
شهید بزرگوار خاک برگرفت
و تسبیح ساخت و بآن تسبیح
میکرد مردم نیز چنان کردند
و چون سید الشهداء
حسین



هر یک را ده مرتبه و همچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هریک ده مرتبه و چون از چهار
رکعت فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان اللهم انت الذی استجبت لآدم وحوّاء تا
آخر دعا که فی الجمله طولانی است **نماز امام زین العابدین** علیه السلام چهار رکعت در هر رکعت حمد
یکمرتبه و توحید صد مرتبه **دعاء آنحضرت** یا من اظهر الجمیل وستر القبیح یا من
لم یؤاخذ بالجریرة ولم یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة
یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب کل نجوی یا منتهی کل شکوی یا کریم الصفح
یا عظیم الرجاء یا مبتدئا بالنعم قبل استحقاقها یا ربّنا وسیّدنا ومولانا یا غایة
رغبتنا اسئلک اللهم ان تصلّی علی محمد وآل محمد **نماز حضرت باقر** علیه السلام دو
رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر
صد مرتبه **دعاء آنحضرت** اللهم انی اسئلک یا حلیم ذو اناة غفور ودود ان تتجاوز
عن سیّئاتی وما عندی بحسن ما عندک وان تعطینی من عطائک ما یسعنی و
تلهمنی فیما اعطیتنی العمل فیه بطاعتک وطاعة رسولک وان تعطینی من عفوک
ما استوجب به کرامتک اللهم اعطنی ما انت اهله ولا تفعل بی ما انا اهله
فانما انا بک ولم اصب خیرا قط الا منک یا ابصر الابصرین ویا اسمع السامعین
ویا احکم الحاکمین ویا جار المستجیرین ویا مجیب دعوة المضطرّین صل علی محمد و
آل محمد **نماز حضرت صادق** علیه السلام دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و شهد الله
صد مرتبه **دعاء آنحضرت** یا صانع کل مصنوع یا جابر کل کسیر ویا حاضر کل ملاء
ویا شاهد کل نجوی ویا عالم کل خفیة ویا شاهدا غیر غائب وغالبا غیر مغلوب
ویا قریبا غیر بعید ویا مونس کل وحید ویا حیّ محیی الموتی وممیت الاحیاء القائم
علی کل نفس بما کسبت ویا حیّا حین لا حیّ لا اله الا انت صل علی محمد وآل محمد
**نماز حضرت کاظم** علیه السلام دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید

تمام این دعا را در اول
ملحقات دوم
ص ۹۴۳ نوشته
حضرت امام حسین بن علی علیهما السلام مظلوم
شهید گردید از تربت آن امام مظلوم
تسبیح ساختند و با آن ذکر گویند
تسبیح صاحب الامر علیه السلام
از حضرت امام موسی کاظم
که هر که تسبیح تربت امام حسین علیه السلام
داشته باشد و ذکر نگوید
در دست او ثواب ذکر نوشته شود
کند ثواب ذکر را در حضرت صادق علیه السلام
منقولست که تسبیح از حضرت
میشود و در تسبیح تربت بکوید
ذکر میکند و تسبیح میکند که
الهی بگوید از آن گفته میشود
یا استغفار کند بار اذکر کند
برای آنست با اصفیاء ذکر کند
دیگر گفته شود و این او
همانا هفت تسبیح ذکر با
میشود و در آن بهتر حسنه
ذکر کند بآن و نوشته میشود
برای او

دوازده مرتبه دعاء الخضرت الهی خشعت الاصوات لک وضلت الاحلام فیک
ووجل کل شیء منک وهرب کل شیء الیک وضاقت الاشیاء دونک وملأ کل
شیء نورک فانت الرفیع فی جلالک وانت البهی فی جمالک وانت العظیم فی
قدرتک وانت الذی لا یؤدک شیء یا منزل نعمتی یا مفرج کربتی ویا قاضی حاجتی
اعطنی مسئلتی بلا اله الا انت آمنت بک مخلصا لک دینی اصبحت علی عهدک
ووعدک ما استطعت ابوء لک بالنعمة واستغفرک من الذنوب التی لا یغفرها
غیرک یا من هو فی علوه دان وفی دنوه عال وفی اشراقه منیر وفی سلطانه قوی
صل علی محمد وآله **نماز حضرت امام رضا** علیه السلام شش رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه
وهل اتی علی الانسان ده مرتبه **دعاء الخضرت** یا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی
ویا الهی واله ابرهیم واسمعیل واسحق ویعقوب یا رب کهیعص ویس والقرآن
الحکیم اسئلک یا احسن من سئل ویا خیر من دعی ویا اجود من اعطی ویا خیر
مرتجی اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد **نماز حضرت جواد** علیه السلام دو رکعت
در هر رکعت حمد یکمرتبه وتوحید هفتاد مرتبه **دعاء الخضرت** اللهم رب الارواح
الفانیة والاجساد البالیة اسئلک بطاعة الارواح الراجعة الی اجسادها
وبطاعة الاجساد الملتئمة بعروقها وبکلمتک النافذة بینهم واخذک الحق
منهم والخلائق بین یدیک ینتظرون فصل قضائک ویرجون رحمتک ویخافون
عقابک صل علی محمد وآل محمد واجعل النور فی بصری والیقین فی قلبی وذکرک
باللیل والنهار علی لسانی وعملا صالحا فارزقنی **نماز حضرت هادی** علیه السلام دو
رکعت در رکعت اول سوره حمد ویس ودر رکعت دوم سوره حمد والرحمن **دعاء الخضرت**
یا بار یا وصول یا شاهد کل غائب ویا قریب غیر بعید ویا غالب غیر مغلوب ویا من لا

فضیلت تسبیح

و می‌بینند که حوریان بهشت چون ملکی را می‌بینند که از زمین می‌آید از او التماس میکنند که تسبیح و تربت حضرت حسین علیه السلام را برای ما بیاور و در حدیث صحیح از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که مؤمن نباید خالی باشد از پنج چیز مسواک و شانه و سجاده که بر زبر آن نماز کند و تسبیح که در آن سی و چهار دانه باشد و انگشتر عقیق و ظاهر است که خام و پخته هر دو خوب است و خام بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح تربت قبر امام حسین علیه السلام بدست گیرد و تسبیح بگوید حق تعالی برای او چهارصد حسنه بنویسد و چهارصد گناه از او محو کند و چهارصد حاجت او را برآورد



یعلم کیف هو الا هو یا من لا تبلغ قدرته اسئلک اللهم باسمک المکنون
المخزون المکتوم عمن شئت الطاهر المطهر المقدس النور التام الحی القیوم
العظیم نور السموات ونور الارضین عالم الغیب والشهادة الکبیر المتعال
العظیم صل علی محمد وآل محمد **نماز امام حسن عسکری** علیه السلام چهار رکعت
در دو رکعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه سوره اذا زلزلت ودر دو رکعت دوم بعد از حمد پانزده
مرتبه توحید **دعاء الخضرت** اللهم انی اسئلک بان لک الحمد لا اله الا انت
البدیء قبل کل شیء وانت الحی القیوم ولا اله الا انت الذی لا یذلک شیء
وانت کل یوم فی شأن لا اله الا انت خالق ما یری وما لا یری العالم بکل شیء
بغیر تعلیم اسئلک بآلائک ونعمائک بانک الله الرب الواحد لا اله الا انت
الرحمن الرحیم واسئلک بانک انت الله لا اله الا انت الوتر الفرد الاحد
الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد واسئلک بانک الله لا
اله الا انت اللطیف الخبیر القائم علی کل نفس بما کسبت الرقیب الحفیظ واسئلک
بانک الله الاول قبل کل شیء والآخر بعد کل شیء والباطن دون کل شیء الضار
النافع الحکیم العلیم واسئلک بانک انت الله لا اله الا انت الحی القیوم الباعث
الوارث الحنان المنان بدیع السموات والارض ذو الجلال والاکرام وذو الطول
وذو العزة وذو السلطان لا اله الا انت احطت بکل شیء علما واحصیت کل
شیء عددا صل **نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه** علی محمد وآل محمد
دو رکعت است میخوانی در هر رکعت سوره حمد را تا ایاک نعبد وایاک نستعین وچون باین
رسیدی آنرا صد مرتبه میگوئی ودر مرتبه آخر سوره را تمام میکنی پس قل هو الله احد را یکبار میخوانی
وچون از نماز فارغ شدی این دعا را میخوانی اللهم عظم البلاء وبرح الخفاء وانکشف الغطاء

تعقیبات مشترکه

و چهارصد درجه برای او بلند کند و مروی است که مستحب است که رشته‌اش کبود باشد و از بعضی روایات مستفاد میشود که دانه‌ها را با انگشتان شمردن افضل است ولکن احادیث فضیلت تربت مطلقا اکثر و اقوی است دوم مستحب است که بعد از سلام نماز فریضه سه مرتبه دست بردارد تا محاذی دو گوش و بگرداند تا نزدیک زانو و با هر مرتبه الله اکبر بگوید چنانکه علی بن ابراهیم و شیخ ابن بابویه بسندهای معتبر روایت کرده‌اند از حضرت صادق علیه السلام که مفضل بن عمر از آنحضرت پرسید که بچه علت نمازگزارنده بعد از سلام سه مرتبه تکبیر میگوید و دست

وضاقت الارض بما وسعت السماء والیك یا رب المشتکی وعلیك المعول فی
الشدة والرخاء اللهم صل علی محمد وآل محمد الذین امرتنا بطاعتهم وعجل اللهم
فرجهم بقائمهم واظهر اعزازه یا محمد یا علی یا علی یا محمد اکفیانی فانکما کافیای
یا محمد یا علی یا علی یا محمد انصرانی فانکما ناصرای یا محمد یا علی یا علی یا محمد
احفظانی فانکما حافظای یا مولای یا صاحب الزمان یا مولای یا صاحب الزمان
یا مولای یا صاحب الزمان الغوث الغوث الغوث ادرکنی ادرکنی ادرکنی
الامان الامان الامان وازجمله نمازها **نماز حضرت جعفر علیه السلام** که اکسیر اعظم وکبریت
احمر است وبسندهای بسیار معتبره با فضیلت بسیار که عمده آمرزش گناهان عظیمه است وارد شده
وافضل اوقات آن صدر نهار جمعه است وآن چهار رکعت است بدو تشهد ودو سلام در رکعت
اول بعد از سوره حمد اذا زلزلت میخواند ودر رکعت دویم سوره والعادیات ودر رکعت سیم
اذا جاء نصر الله ودر رکعت چهارم قل هو الله احد ودر هر رکعت بعد از فراغ از قرائت
پانزده مرتبه میگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ودر رکوع
همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید وچون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه ودر سجده اول ده مرتبه
وبعد از سر برداشتن ده مرتبه ودر سجده دویم ده مرتبه وبعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد
ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید
مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود آیا تعلیم نکنم ترا چیزی که بگوئی از ادر نماز
جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی واز تسبیحات فارغ شدی
بگو سبحان من لبس العز والوقار سبحان من تعطف بالمجد وتکرم به سبحان
من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان من احصی کل شیء علمه سبحان ذی المن و
النعم سبحان ذی القدرة والکرم اللهم انی اسئلك بمعاقد العز من عرشك
ومنتهی الرحمة من کتابك واسمك الاعظم وکلماتك التامة التی
تمت صدقا وعدلا ان تصلی علی محمد واهل بیته وافعل بی کذا وکذا

رسید ادرد فرمود برای آنکه چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله فتح مکه نمود نزد حجر الاسود نماز ظهر با اصحاب گذارد وچون سلام نماز داد سه نوبت تکبیر گفت وبا هم فرمودند پس برداشت پس گفت لا اله الا الله وحده وحده وحده انجز وعده ونصر عبده واعز جنده وغلب الاحزاب وحده فله الملك وله الحمد یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قدیر پس رو بجانب اصحاب کرد وفرمود که ترک مکنید این تکبیر را واین دعا را بعد از هر نماز فریضه زیرا که هر که بعد از سلام چنین کند ادا کرده است شکر نعمت خدا را بر تقویت اسلام ولشکر اسلام



بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ وسید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم
روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند پس دستها را بلند کردند ودعا
خواندند یا رب یا رب بقدر یکه بیکنفس وفا کند یا رباه یا رباه بقدر یکنفس رب رب
باز بقدر یکنفس یا الله یا الله باز بقدر یکنفس یا حی یا حی بقدر یکنفس یا رحیم یا رحیم
باز بقدر یکنفس یا رحمن یا رحمن هفت مرتبه یا ارحم الراحمین هفت مرتبه پس خواندند
اللهم انی افتتح القول بحمدك وانطق بالثناء علیك وامجدك ولا غایة لمدحك
واثنی علیك ومن یبلغ غایة ثنائك وامد مجدك وانی لخلیقتك کنه معرفة
مجدك وای زمن لم تکن ممدوحا بفضلك موصوفا بمجدك عوادا علی المذنبین
بحلمك تخلف سکان ارضك عن طاعتك فکنت علیهم عطوفا بجودك جوادا
بفضلك عوادا بکرمك یا لا اله الا انت المنان ذو الجلال والاکرام پس حضرت
فرمود که ای مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن واین دعا را بخوان وخواهش
خود را از خدا طلب کن که برآورده میشود انشاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن
حاجت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود روزه بگیر روز چهارشنبه وپنجشنبه وجمعه را
وچون آخر روز پنجشنبه شود تصدق بده برده مسکین هر مسکینی مدی از طعام پس چون روز
جمعه شود غسل کن وبرو بصحرا ونماز جعفر را بجا آور وروبرهنه کن زانوها را وبچسبان بزمین و
بگو یا من اظهر الجمیل وستر القبیح یا من لم یؤاخذ بالجریرة ولم یهتك الستر یا
عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب
کل نجوی ومنتهی کل شکوی یا مقیل العثرات یا کریم الصفح یا عظیم المن یا مبتدئا
بالنعم قبل استحقاقها یا رباه یا رباه یا رباه ده مرتبه یا الله یا الله ده مرتبه
یا سیداه یا سیداه ده مرتبه یا مولاياه یا مولاياه ده مرتبه یا رجاءاه ده مرتبه یا غیاثاه ده مرتبه
یا غایة رغبتاه ده مرتبه یا رحمن ده مرتبه یا رحیم ده مرتبه یا معطی الخیرات ده مرتبه صل علی
محمد وآل محمد کثیرا طیبا کافضل ما صلیت علی احد من خلقك ده مرتبه و

ودر حدیث صحیح منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام از نماز فارغ میشدند دستها را بالای سر مبارک خود بلند میکردند ودعا میفرمودند واز امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هرگاه بنده دستها را بجانب خدا بلند کند حق تعالی شرم میکند که دستهای او را خالی برگرداند پس چون دعا کنید دستها را فرو میاورید مگر آنکه بر روی ودر کوی خود بکشید شیخ کلینی بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده است که هر کس بعد از نماز فریضه پیش از آنکه پاهای خود را بگرداند سه مرتبه بخواند خدا گناهان او را بیامرزد اگرچه مانند کف دریا باشد

وحاجت خود را بطلب مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده در باب روزهٔ این سه روز و بجا
آوردن دو رکعت نماز نزد زوال روز جمعه برای برآمدن حاجت بیست و یکم از اعمال روز جمعه
آنکه چون زوال شمس شود بخواند دعائی را که محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
و آن بنحوی که در مصباح شیخ است آنستکه بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ
لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا پس بگوید یَا سَابِغَ النِّعَمِ یَا دَافِعَ النِّقَمِ یَا بَارِئَ
النَّسَمِ یَا عَلِیَّ الْهِمَمِ یَا مُغْشِیَ الظُّلَمِ یَا ذَا الْجُودِ وَالْکَرَمِ یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ
یَا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشِینَ فِی الظُّلَمِ یَا عَالِمًا لَا یُعَلَّمُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ یَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِکْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَاءٌ (غنیً) اِرْحَمْ مَنْ رَاْسُ
مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُکَاءُ سُبْحَانَکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیعَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ بیست و دوم نماز ظهر روز جمعه را بجمعه و
منافقین وعصر را بجمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود
از چیزهائیکه واجب لازم است بر هر مؤمنی که شیعهٔ ما باشد آنکه بخواند در شب جمعه نماز را بسوره
جمعه و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّکَ الْاَعْلٰی و در نماز ظهر آن سوره جمعه و منافقین پس هرگاه این کار کرد گویا
عمل نموده بعمل رسول الله صلی الله علیه وآله و ثواب و جزاء او بر خدا بهشت خواهد بود و شیخ
کلینی بسند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت سؤال کردم از حضرت صادق علیه السلام که هرگاه
در روز جمعه تنها نماز گذارم یعنی نماز جمعه نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بخوانم آیا بلند
قرائت کنم فرمود بلی و فرمود بخوان بسورهٔ جمعه و منافقین در روز جمعه بیست و سیم شیخ طوسی ره
در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر از روز جمعه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که هر که بخواند
روز جمعه بعد از سلام هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و هفت مرتبه قُلْ اَعُوذُ
بِرَبِّ الْفَلَقِ و هفت مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و هفت مرتبه قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ و بخواند آخر سوره
برائة لَقَدْ جَاءَکُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِکُمْ و آخر حشر که لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ باشد تا آخر سوره

اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و در روایت دیگر وارد شده است که هر که این استغفار را هر روز بخواند حقتعالی چهل کبیرهٔ او را بیامرزد چهارم کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که ترک مکن بعد از هر نماز این دعا را اُعِیذُ نَفْسِی وَمَا رَزَقَنِی رَبِّی بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ وَاُعِیذُ نَفْسِی وَمَا رَزَقَنِی رَبِّی بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ



و پنجم آیهٔ آل عمران اِنَّ فِی خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ تا اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیعَادَ از این جمعه تا جمعه
دیگر کفایت شر دشمنان و بلاها از او بشود بیست و چهارم و نیز از آنحضرت روایت کرده که هر که بعد
از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِکَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِکَتِکَ وَرُسُلِکَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نوشته نشود براو گناهی تا یکسال و نیز فرموده که هر که بعد از نماز صبح و نماز
ظهر بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا امام قائم را درک نماید
مؤلف گوید که اگر دعای اول را سه دفعه بعد از فریضهٔ ظهر جمعه بخواند برای او امان باشد از بلاها
تا جمعهٔ دیگر و نیز روایت شده که هر که میان دو نماز روز جمعه صلوات بر محمد وآل محمد بفرستد ثواب
معادل هفتاد رکعت نماز باشد بیست و پنجم بخواند دعای یَا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لَا تَرْحَمُهُ الْعِبَادُ
و دعای اَللّٰهُمَّ هٰذَا یَوْمٌ مُبَارَکٌ و این هر دو از ادعیهٔ صحیفهٔ کامله است بیست و ششم شیخ در
مصباح فرموده روایت شده از ائمه علیهم السلام که هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر
بخواند در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی
مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِی حَشْوُهَا الْبَرَکَةُ وَعُمَّارُهَا الْمَلَائِکَةُ مَعَ نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَبِینَا اِبْرٰهِیمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ تا جمعهٔ دیگر بلائی و فتنهٔ باو نرسد
و حقتعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه وآله و ابراهیم علیه السلام علامه مجلسی ره فرموده که اگر این دعا
را غیر سید بخواند بجای وَاَبِینَا وَاَبِیهِ بگوید بیست و هفتم روایت شده که بهترین اوقات صلوات
در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه میگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ
و شیخ فرموده روایت شده که مستحب است صد مرتبه بگوئی صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَمَلَائِکَتِهِ وَاَنْبِیَائِهِ
وَرُسُلِهِ وَجَمِیعِ خَلْقِهِ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلَامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَعَلٰی اَرْوَاحِهِمْ
وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ و شیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع بزنطی نقل کرده که
ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که میفرمود صلوات بر محمد وآل محمد در ما بین
ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است و کسیکه بگوید بعد از عصر روز جمعه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّینَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِکَ وَبَارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ
بَرَکَاتِکَ وَالسَّلَامُ عَلَیْهِمْ وَعَلٰی اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ

النَّفَّاثَاتِ فِی الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ وَاُعِیذُ نَفْسِی وَمَا رَزَقَنِی رَبِّی بِرَبِّ النَّاسِ مَلِکِ النَّاسِ اِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِی یُوَسْوِسُ فِی صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ پنجم شیخ کلینی بسند معتبر از علی بن مهزیار روایت کرده است که محمد بن ابراهیم بحضرت امام علی نقی علیه السلام نوشت که اگر مصلحت دانی مرا تعلیم نمائی دعائی که بعد از نمازها بخوانم که حقتعالی بسبب آن جمع نماید برای من خیر دنیا و آخرت را پس آنحضرت نوشت که میگوئی اَعُوذُ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَعِزَّتِکَ الَّتِی لَا تُرَامُ

قدرتک التی لا یمتنع منها شیء من شر الدنیا والآخرة ومن شر الاوجاع کلها ودر بعضی از روایات این تتمه را دارد ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم

ششم کلینی وابن بابویه بسند صحیح وغیر صحیح از حضرت امام محمد باقر وامام جعفر صادق علیهما السلام روایت کرده اند که کمتر چیزی که تو را مجزی است از دعا بعد از نماز واجب آنستکه بگوئی اللهم انی اسئلک من کل خیر احاط به علمک واعوذ بک من کل شر احاط به علمک اللهم انی اسئلک عافیتک فی اموری کلها واعوذ بک من

خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن وانس در آنروز مؤلف گوید که این صلوات شریفه در کتب مشایخ حدیث بسندهای بسیار معتبر با فضیلتهای بسیار نقلشده واگرده مرتبه واگرنه هفت مرتبه بخواند افضلست زیرا که از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه تا جمعه آینده همین ساعت ونیز از آنحضرت روایتستکه چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان وشیخ کلینی در کافی روایتکرده که چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بدرستیکه هر که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حقتعالی برای او صد هزار حسنه ومحو فرماید از او صد هزار سیئه وبر آورد صد هزار حاجت او را وبلند فرماید برای او صد هزار درجه ودر بعضی روایات فرموده که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید خداوند رد کند بر او بعدد هر بنده حسنه وعملش در آنروز مقبول باشد وبیاید در روز قیامت در حالتی که مابین دیدگان او نوری باشد ودر اعمال روز عرفه بیاید صلواتی که هر که آنرا بخواند محمد وآل محمد صلوات الله وسلامه علیهم را مسرور نماید بیست وهشتم بعد از عصر هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تا خدا گناهان او را بیامرزد بیست ونهم صد مرتبه إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخواند از حضرت امام موسی علیه السلام روایتشده که خدا را در روز جمعه هزار نفحه رحمتست که هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها عطا فرماید پس هر که بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخواند حقتعالی آن هزار رحمت را مضاعف گرداند وباو عطا فرماید سی ام بخواند دعای عشرات را که بعد از این خواهد آمد سی ویکم شیخ طوسی ره فرموده که ساعت استجابت دعا ساعت آخر روز جمعه است تا غروب آفتاب وسزاوار است که دعا در آنساعت بسیار بکند ودر روایتیشده که ساعت استجابت آن وقتی است که فرو رود نصف قرص خورشید ونصف دیگرش غروب نکرده باشد وحضرت فاطمه صلوات الله علیها در آنوقت دعا میکرد پس مستحب است دعا در آنوقت و مستحب است که بخواند دعای مروی از پیغمبر را در ساعت استجابت دعا سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وبخواند در ساعت آخر روز جمعه دعای سمات را که بعد از این بیاید انشاء الله وبدانکه روز جمعه از چند جهت اختصاص





محقق نماند که این دعا در ملحقات کتاب ذکر خواهد شد

جزی الله عنا محمدا ... وعذاب الآخرة ودر روایت ابن بابویه چنین است اللهم صل علی محمد وآل محمد اللهم انی اسئلک ... تا آخر دعا

هفتم سنت است که چون از نماز فارغ شود بگوید اللهم صل علی محمد وآل محمد واجرنی من النار وادخلنی الجنة وزوجنی من الحور العین چنانکه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که باید بنده چون از نماز فارغ شود تا آنکه از حقتعالی سؤال کند بهشت را وپناه برد بخدا از دوزخ وسؤال کند که تزویج کند او را با حور العین هشتم بسند موثق از حضرت

وتعلق بامام عصر عجل الله فرجه دارد یکی آنکه ولادت با سعادت آنحضرت در آنروز بوده دیگر آنکه ظهور موفور السرور آنجناب در روز جمعه خواهد بود وترقب انتظار فرج در آنروز بیشتر از روزهای دیگر است وبباید در زیارت مخصوصه بآنحضرت در آنروز هٰذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلٰى يَدَيْكَ بلکه عید بودن روز جمعه وشمردن آنرا یکی از عیدهای چهارگانه حقیقتاً بجهة آنروز شریفیست که زمین را از لوث شرک وکفر وقذارات معاصی از وجود جبارین وملحدین وکافرین ومنافقین پاک وپاکیزه میفرماید وباظهار کلمه حق واعلاء دین وشرایع ایمان چشم ودل مؤمنین مخصوصین را در آنروز روشن ومنور ومسرور وخورسند خواهد فرمود وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا پس شایسته است که در اینروز صلوات کبیره را بخوانی وبخوانی دعائی را که حضرت امام رضا علیه السلام امر فرموده بخواندن آن برای صاحب الامر علیه السلام اللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ الدُّعَاء وبیاید ذکر آن در آخر اعمال سرداب در باب زیارات ونیز بخوانی دعائی را که شیخ ابو عمرو عمری قدس الله روحه بابو علی بن همام املاء کرده وفرموده که آنرا بخوانند در زمان غیبت قائم آل محمد علیه وعلیهم السلام وچون آن صلوات وآن دعا طولانیست واینمختصر گنجایش ندارد ما ذکر ننمودیم طالبین رجوع کنند بمصباح المتهجد وجمال الاسبوع بلی شایسته است در اینجا ذکر کنیم صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانیرا که شیخ وسید در اعمال عصر روز جمعه آنرا ذکر نموده اند وسید فرموده که این صلوات مرویست از مولای ما حضرت مهدی صلوات الله علیه است واگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را بجهة عذری پس ترک مکن این صلوات را هرگز بجهة امریکه مطلع کرده ما را خدا او ندجل جلاله بآن پس سندش را با نسخهٔ صلوات نقلکرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مرویست از حضرت صاحب الزمان علیه السلام است که بیرون آمده بسوی ابو الحسن ضراب اصفهانی بمکه وما سندش را ذکر نکردیم بجهة اختصار نسخه آن این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ الْمُصْطَفٰى فِي الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَرِيءِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجٰى لِلشَّفَاعَةِ الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينُ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَأَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَضِئْ نُورَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَاماً

محموداً یغبطه به الأولون والآخرون وصل علی امیر المؤمنین ووارث المرسلین
وقائد الغر المحجلین وسید الوصیین وحجة رب العالمین وصل علی الحسن بن علی
امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی الحسین بن علی
امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی علی بن الحسین
امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی محمد بن علی امام
المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی جعفر بن محمد امام
المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی موسی بن جعفر
امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی علی بن موسی امام
المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی محمد بن علی امام
المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی علی بن محمد امام
المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی الحسن بن علی امام
المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی الخلف الهادی
المهدی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین اللهم صل علی
محمد واهل بیته الائمة الهادین العلماء الصادقین الابرار المتقین دعائم
دینک وارکان توحیدک وتراجمة وحیک وحججک علی خلقک وخلفائک فی
ارضک الذین اخترتهم لنفسک واصطفیتهم علی عبادک وارتضیتهم لدینک
وخصصتهم بمعرفتک وجللتهم بکرامتک وغشیتهم برحمتک وربیتهم بنعمتک
وغذیتهم بحکمتک والبستهم نورک ورفعتهم فی ملکوتک وحففتهم بملائکتک
وشرفتهم بنبیک صلواتک علیه وآله اللهم صل علی محمد وعلیهم صلوة زاکیة
نامیة کثیرة دائمة طیبة لا یحیط بها الا انت ولا یسعها الا علمک ولا

صادق علیه السلام منقولست که چون
حقتعالی امر کرد که این آیات را
بزمین آورند چنگ زدند
بعرش الهی و گفتند پروردگارا
ما را بسوی اهل خطا و گناهکاران
میفرستی پس حقتعالی وحی
کرد بسوی ایشان که بروید
بسوی زمین بعزت و جلال
خودم سوگند یاد کردم که تلاوت
نکند شما را احدی از آل محمد
و شیعیان ایشان مگر آنکه
نظر رحمت کنم بسوی ایشان
از دیدهٔ پنهان خود هر
روز هفتاد نظر در هر نظر
هفتاد حاجت او را برآوردم
و او را قبول کنم هرچند
معصیت بسیار کرده باشد
و بروایت دیگر هر که این آیات را
بعد از هر نماز بخواند
او را ساکن



یحصیها احد غیرک اللهم وصل علی ولیک المحیی سنتک القائم بامرک الداعی
الیک الدلیل علیک حجتک علی خلقک وخلیفتک فی ارضک وشاهدک
علی عبادک اللهم اعز نصره ومد فی عمره وزین الارض بطول بقائه اللهم اکفه
بغی الحاسدین واعذه من شر الکائدین وازجر عنه ارادة الظالمین وخلصه
من ایدی الجبارین اللهم اعطه فی نفسه وذریته وشیعته ورعیته وخاصته
وعامته وعدوه وجمیع اهل الدنیا ما تقر به عینه وتسر به نفسه وبلغه
افضل ما امله فی الدنیا والآخرة انک علی کل شیء قدیر اللهم جدد به ما امتحی
من دینک واحی به ما بدل من کتابک واظهر به ما غیر من حکمک حتی یعود دینک
به وعلی یدیه غضا جدیدا خالصا مخلصا لا شک فیه ولا شبهة معه ولا
باطل عنده ولا بدعة لدیه اللهم نور بنوره کل ظلمة وهد برکنه کل بدعة
واهدم بعزه کل ضلالة واقصم به کل جبار واخمد بسیفه کل نار واهلک
بعدله جور کل جائر واجر حکمه علی کل حکم واذل بسلطانه کل سلطان اللهم
اذل کل من ناواه واهلک کل من عاداه وامکر بمن کاده واستاصل من جحده
حقه واستهان بامره وسعی فی اطفاء نوره واراد اخماد ذکره اللهم صل علی
محمد المصطفی وعلی المرتضی وفاطمة الزهراء والحسن الرضا والحسین المصفی وجمیع
الاوصیاء مصابیح الدجی واعلام الهدی ومنار التقی والعروة الوثقی والحبل
المتین والصراط المستقیم وصل علی ولیک وولاة عهدک والائمة من ولده
ومد فی اعمارهم وزد فی آجالهم وبلغهم اقصی آمالهم دینا ودنیا وآخرة انک
علی کل شیء قدیر وبدانکه موافق روایتی شب شنبه حکم شب جمعه را دارد و شایسته است آنچه
در شب جمعه خوانده باشد در آن شب نیز خوانده شود

## فصل پنجم

گردانم او را در حظیرهٔ قدس با هر
گناهی که داشته باشد و اگر
نکنم نظر کنم بسوی او بنظر رحمت
خاص خود در هر روز هفتاد
نظر کردن و اگر نکنم هر روز
هفتاد حاجت او را برآوردم
که کمتر آنها آمرزیدن گناهان
باشد و اگر نکنم او را پناه دهم
از شر شیطان و از شر هر دشمن
و یاری دهم او را و ایشان و
مانع نشود او را از داخل شدن
بهشت بغیر از مرگ و آن آیات
اینها است سوره فاتحه تا آخر
و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون
و آیه شهادت و آیه شهادت
خوانده شده است
یعنی شهد الله انه لا اله الا
هو والملائکة واولوا
العلم قائما بالقسط لا اله
الا هو العزیز
الحکیم

در تعیین اسامی نبی وائمه علیهم السلام بروزهای هفته وزیارت ایشان در هر روز سید بن طاوس در
جمال الاسبوع گفته ابن بابویه ره مسنداً از صقر بن ابی دلف روایت کرده که چون متوکل حضرت امام
علی النقی علیه السلام را بسر من رای طلبید روزی بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگیرم آنحضرت را
نزد زرافی حاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری گفتم بدیدن شما آمده ام
ساعتی با هم نشستیم و از هر گونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد
باز پرسید که برای چه آمده من همان جواب اول را دادم گفت گویا آمده که خبری از مولای خود بگیری
من ترسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو بر حق است و من نیز اعتقاد
تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا میخواهی نزد او بروی گفتم بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد
او بیرون آید من نشستم تا وقتی که صاحب البرید بیرون شد آنوقت پسری را مامور کرد که مرا بنزد آنحضرت
برد چون بخدمت آنجناب رسیدم دیدم بر روی حصیری نشسته است و در برابرش قبری کنده اند
پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمده گفتم آمده ام که از احوال شما خبری
گیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود که گریه مکن که در اینوقت از ایشان آسیبی بمن نمیرسد
گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه واله روایت شده که معنی آنرا
نمیفهمم فرمود چیست آن حدیث عرض کردم لا تعادوا الایام فتعادیکم یعنی دشمنی نکنید با روزها
که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها ماهستیم مادامیکه برپاست آسمانها و
زمین شنبه اسم رسول خدا است ویکشنبه امیر المؤمنین ع ودوشنبه حسن وحسین علیهما السلام و
سه شنبه علی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد علیهم السلام وچهار شنبه موسی بن جعفر وعلی بن موسی
ومحمد بن علی علیهم السلام ومنم پنجشنبه فرزندم حسن ع وجمعه فرزند فرزندم است وبسوی او جمع میشوند
اهل حق این است معنی ایام پس دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود
وداع کن وبیرون رو که ایمن نیستم بر تو ومیترسم اذیتی بتو رسد وبعد سید این حدیث را بسند دیگر
از قطب راوندی نقل کرده آنگاه فرموده ذکر زیارت حضرت رسول ص در روز خود که روز شنبه باشد

اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُهُ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ
عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ فى
سَبِيلِ اللهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذى عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ

اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ الْاِسْلامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذينَ اُوتُوا الْكِتابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْياً بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآياتِ اللهِ فَاِنَّ اللهَ سَريعُ الْحِسابِ
وآیه ملك یعنی قُلِ اللّٰهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِى النَّهارِ وَتُولِجُ النَّهارَ فِى اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ *
وبسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که هر که این آیه



وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرينَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتيكَ
الْيَقينُ فَبَلَغَ اللهُ بِكَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ
وَالضَّلالِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَصَلَواتِ مَلائِكَتِكَ وَاَنْبِيائِكَ
وَالْمُرْسَلينَ وَعِبادِكَ الصّالِحينَ وَاَهْلِ السَّمٰواتِ وَالْاَرَضينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ
الْعالَمينَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَاَمينِكَ وَ
نَجيبِكَ وَحَبيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخاصَّتِكَ وَخالِصَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضيلَةَ وَالْوَسيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفيعَةَ وَابْعَثْهُ
مَقاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا
اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوّاباً رَحيماً
اِلٰهى فَقَدْ اَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِراً تائِباً مِنْ ذُنُوبى فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْها لى
يا سَيِّدَنا اَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِاَهْلِ بَيْتِكَ اِلَى اللهِ تَعالى رَبِّكَ وَرَبّى لِيَغْفِرَ لى پس سه مرتبه بگو
اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ پس بگو اُصِبْنا بِكَ يا حَبيبَ قُلُوبِنا فَما اَعْظَمَ الْمُصيبَةَ
بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْىُ وَحَيْثُ فَقَدْناكَ فَاِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ يا سَيِّدَنا
يا رَسُولَ اللهِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلى آلِ بَيْتِكَ الطّاهِرينَ (الطیبین خ ل) هٰذا يَوْمُ السَّبْتِ وَهُوَ
يَوْمُكَ وَاَنَا فيهِ ضَيْفُكَ وَجارُكَ فَاَضِفْنى وَاَجِرْنى فَاِنَّكَ كَريمٌ تُحِبُّ الضِّيافَةَ وَمَأْمُورٌ
بِالْاِجارَةِ فَاَضِفْنى وَاَحْسِنْ ضِيافَتى وَاَجِرْنا وَاَحْسِنْ اِجارَتَنا بِمَنْزِلَةِ اللهِ عِنْدَكَ وَ
عِنْدَ آلِ بَيْتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ فَاِنَّهُ اَكْرَمُ الْاَكْرَمينَ

جامع این کتاب عباس قمی عفی عنه گوید که من هر گاه خواستم زیارت کنم آنحضرت را باین زیارت اول
زیارت میکنم آنحضرت را بنحویکه حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرموده بعد از آن این زیارت را
میخوانم وکیفیت آن چنانکه روایت شده بسند صحیح که ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد
که بعد از نماز چگونه صلوات وسلام بر حضرت رسول صلی الله علیه واله باید فرستاد فرمود میگوئی

الکرسی را بعد از هر نماز فریضه بخواند او را از هیچ صاحب زهری ضرر نرساند
و در حدیث معتبر دیگر فرمود که یا علی ... رسول خدا ... فرمود که یا علی بر تو باد بتلاوت کردن آیة الکرسی بعد از هر نماز فریضه پس بدرستیکه محافظت نکند بر آن مگر پیغمبر یا صدیق یا شهید
و از حضرت رسالت پناه صلعم منقول است که هر که آیة الکرسی را بعد از هر نماز واجب بخواند مانع نباشد او را از داخل شدن بهشت بغیر از مرگ
و بروایت دیگر هر که آیة الکرسی را بعد از هر نماز فریضه بخواند نماز او مقبول گردد و در امان خدا باشد و خدا او را از بلاها نگاه دارد
و هم کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر از حضرت

السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا محمد بن عبد الله
السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة
الله السلام علیک یا امین الله اشهد انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد
الله و اشهد انک قد نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدته حتی
اتیک الیقین فجزاک الله یا رسول الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم صل علی
محمد و آل محمد افضل ما صلیت | **زیارت امیر المؤمنین ع** | علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید

بروایات آنکه کسیکه در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام آنحضرت را باین کلمات زیارت
کرد در روز یکشنبه که روز آنحضرت است السلام علی الشجرة النبویة و الدوحة الهاشمیة
المضیئة المثمرة بالنبوة المونقة بالامامة و علی ضجیعیک آدم و نوح علیهما السلام
السلام علیک و علی اهل بیتک الطیبین الطاهرین السلام علیک و علی الملائکة
المحدقین بک و الحافین بقبرک یا مولای یا امیر المؤمنین هذا یوم الاحد و هو یومک
و باسمک و انا ضیفک فیه و جارک فاضفنی یا مولای و اجرنی فانک کریم تحب
الضیافة و مامور بالاجارة فافعل ما رغبت الیک فیه و رجوته منک بمنزلتک
و آل بیتک عند الله و منزلته عندکم و بحق ابن عمک رسول الله صلی الله علیه و
آله و سلم و | **زیارت حضرت فاطمهٔ زهراء علیها السلام** | علیهم اجمعین

السلام علیک یا ممتحنة امتحنک الذی خلقک فوجدک لما امتحنک صابرة انا
لک مصدق صابر علی ما اتی به ابوک و وصیه صلوات الله علیهما و انا اسئلک
ان کنت صدقتک الا الحقتنی بتصدیقی لهما لتسر نفسی فاشهدی انی ظاهر
بولایتک و ولایة آل بیتک | **ایضا زیارت حضرت زهراء بروایت دیگر** | صلوات الله علیهم اجمعین

السلام علیک یا ممتحنة امتحنک الذی خلقک قبل ان یخلقک و کنت لما امتحنک

امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده
[illegible]
رسول صلی الله علیه و آله
و گفت یا رسول الله
من پیر شده ام و قوتم وفا نمیکند
بانچه که قبل از این خود را بآن
عادت داده بودم از نماز و روزه و
حج و جهاد پس تعلیم کن مرا
کلامی که خدا مرا بآن نفع بخشد
و بر من سبک و آسان باشد
حضرت فرمود که بار دیگر بگو
او سه مرتبه این سخن را اعاده
کرد پس حضرت فرمود که نماند
در دور تو درختی و کلوخی مگر
اینکه گریست بر تو از رحم
بر تو هرگاه از نماز صبح فارغ
شوی ده مرتبه بگو سبحان
الله العظیم و بحمده و لا
حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم تا خدا ترا عافیت



به صابرة و نحن لک اولیاء مصدقون و لکل ما اتی به ابوک صلی الله علیه
و آله و سلم و اتی به وصیه علیه السلام مسلمون و نحن نسئلک اللهم اذ کنا
مصدقین لهم ان تلحقنا بتصدیقنا بالدرجة العالیة لنبشر انفسنا بانا قد
طهرنا بولایتهم | **روز دوشنبه روز امام حسن و امام حسین علیهما السلام** | علیهم السلام

در زیارت امام حسن علیه السلام میگوئی السلام علیک یا ابن رسول رب العالمین السلام
علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء السلام علیک
یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله السلام
علیک یا حجة الله السلام علیک یا نور الله السلام علیک یا صراط الله
السلام علیک یا بیان حکم الله السلام علیک یا ناصر دین الله السلام علیک
ایها السید الزکی السلام علیک ایها البر الوفی السلام علیک ایها القائم
الامین السلام علیک ایها العالم بالتاویل السلام علیک ایها الهادی المهدی
السلام علیک ایها الطاهر الزکی السلام علیک ایها التقی النقی السلام علیک
ایها الحق الحقیق السلام علیک ایها الشهید الصدیق السلام علیک یا ابا
محمد الحسن بن علی | **زیارت حضرت امام حسین ع** | و رحمة الله و برکاته

السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک
یا ابن سیدة نساء العالمین اشهد انک اقمت الصلوة و اتیت الزکوة و امرت
بالمعروف و نهیت عن المنکر و عبدت الله مخلصا و جاهدت فی الله حق جهاده
حتی اتیک الیقین فعلیک السلام منی ما بقیت و بقی اللیل و النهار و علی
آل بیتک الطیبین الطاهرین انا یا مولای مولی لک و لآل بیتک سلم لمن
سالمکم و حرب لمن حاربکم مؤمن بسرکم و جهرکم و ظاهرکم و باطنکم

دهد بسبب آن از کوری
و دیوانگی و خوره و پیسی و
[illegible]
و خرفت شدن [illegible]
رسول الله این برای دنیاست
[illegible] فرمود که
بعد از هر نماز میگوئی اللهم اهدنی من عندک
و افض علی من فضلک
و انشر علی من رحمتک و
انزل علی من برکاتک
پس حضرت فرمود که اگر این
را ترک نکند تا وقت مردن
هشت در بهشت برای او گشوده شود
[illegible]
از هر دری که خواهد داخل شود
[illegible]

لَعَنَ اللهُ اَعْدآئَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللهِ تَعَالٰى مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ هٰذَا يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُوَ يَوْمُكُمَا وَبِاسْمِكُمَا وَاَنَا فِيهِ ضَيْفُكُمَا فَاَضِيفَانِي وَاَحْسِنَا ضِيَافَتِي فَنِعْمَ مَنِ اسْتُضِيفَ بِهِ اَنْتُمَا وَاَنَا فِيهِ مِنْ جِوَارِكُمَا فَاَجِيرَانِي فَاِنَّكُمَا مَامُورَانِ بِالضِّيَافَةِ وَالْاِجَارَةِ فَصَلَّى اللهُ عَلَيْكُمَا وَاٰلِكُمَا الطَّيِّبِينَ

## روز سه شنبه

باسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام است زیارت کن ایشانرا باین زیارت اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خُزَّانَ عِلْمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَةَ وَحْيِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَئِمَّةَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَعْلَامَ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلَادَ رَسُولِ اللهِ اَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ مُعَادٍ لِاَعْدَائِكُمْ مُوَالٍ لِاَوْلِيَائِكُمْ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَالٰى اٰخِرَهُمْ كَمَا تَوَالَيْتُ اَوَّلَهُمْ وَاَبْرَءُ مِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَهُمْ وَاَكْفُرُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزّٰى صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيَّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَادِقاً مُصَدَّقاً فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوَالِيَّ هٰذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثُّلَاثَاءِ وَاَنَا فِيهِ ضَيْفٌ لَكُمْ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَاَضِيفُونِي وَاَجِيرُونِي بِمَنْزِلَةِ اللهِ عِنْدَكُمْ وَاٰلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

## روز چهارشنبه

باسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیهم السلام است بگو در زیارت ایشان اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَجَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نُورَ اللهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اٰلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي لَقَدْ عَبَدْتُمُ اللهَ مُخْلِصِينَ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰى اَتٰيكُمُ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ اَعْدَائَكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعِينَ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ

(تعقیبات مشترکه)

طوسی و ابن بابویه و حمیری بسندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که روزی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله با اصحاب خود فرمود اگر جمع کنید جامه‌ها و ظرفها را و بر روی هم گذارید آیا به آسمان میرسد گفتند نه یا رسول الله فرمود که میخواهید تعلیم کنم شما را چیزی که اصلش در زمین است و شاخهایش در آسمان گفتند بلی یا رسول الله فرمود که بعد از هر نماز سی نوبت بگوئید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ که اصل اینها در زمین است و فرعشان در آسمان و دفع میکند از آدمی خانه فرود آمدن و غرق شدن و سوختن و دزد



يَا اَبَا اِبْرٰهِيمَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسٰى يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَنَا مَوْلًى لَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرِكُمْ مُتَضَيِّفٌ بِكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هٰذَا وَهُوَ يَوْمُ الْاَرْبِعَاءِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَاَضِيفُونِي وَاَجِيرُونِي بِاٰلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

## روز پنجشنبه

روز حضرت امام حسن عسکری است بگو در زیارت آنحضرت اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَخَالِصَتَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَنَا مَوْلًى لَكَ وَلِاٰلِ بَيْتِكَ وَهٰذَا يَوْمُكَ وَهُوَ يَوْمُ الْخَمِيسِ وَاَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكَ فِيهِ فَاَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَاِجَارَتِي بِحَقِّ اٰلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

## روز جمعه

روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و بنام آنجنابست همان روزیست که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آنحضرت اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِي اَرْضِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللهِ فِي خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيُفَرَّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيٰوةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ عَجَّلَ اللهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْاَمْرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ اَنَا مَوْلَاكَ عَارِفٌ بِاُولٰيكَ وَاُخْرٰيكَ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ تَعَالٰى بِكَ وَبِاٰلِ بَيْتِكَ وَاَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلٰى يَدَيْكَ وَاَسْئَلُ اللهَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَنِي مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالنَّاصِرِينَ لَكَ عَلٰى اَعْدَائِكَ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ اَوْلِيَائِكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ بَيْتِكَ هٰذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ

(تعقیبات مشترکه)

و چاه افتادن و در زیر دیوار ماندن و بدترین مردن و هر بلائی که در آن روز از آسمان نزول کند و اینها باقیات صالحات است که حق تعالی در قرآن فرموده

و بسند صحیح دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که این تسبیحات را بعد از هر نماز پیش از آنکه پای خود را از جای نماز حرکت دهد چهل نوبت بخواند هر حاجت که از خدا سؤال کند روا گردد

و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز فریضه سی مرتبه سبحان الله بگوید بر بدنش گناهی نماند مگر آنکه بریزد و دور

حدیث صحیح دیگر از آنحضرت منقول است که ذکر بسیار که حق تعالی در کلام مجید

المتوقع فیه ظهورک والفرج فیه للمؤمنین علی یدیک وقتل الکافرین بسیفک
وانا یا مولای فیه ضیفک وجارک وانت یا مولای کریم من اولاد الکرام و
مامور بالضیافة والاجارة فاضفنی واجرنی صلوات الله علیک وعلی اهل
بیتک الطاهرین سید بن طاوس گفته که من بعد از این زیارت متمثل میشوم باین شعر و اشاره

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| میکنم بانحضرت | نزیلک حیث ما اتجهت رکابی | | وضیفک حیث کنت من البلاد | و میگویم |

یعنی من بر تو نازل میشوم هرکجا که راحله ام روی آورد و وارد نماید و مهمان تو هستم در هرکجا که باشم از شهرها

## فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره از جمله دعاء صباح

| | | |
|---|---|---|
| حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و آن این است | بسم الله الرحمن الرحیم | اللهم یا من دلع لسان الصباح |

بنطق تبلجه وسرح قطع اللیل المظلم بغیاهب تلجلجه واتقن صنع الفلک الدوار
فی مقادیر تبرجه وشعشع ضیاء الشمس بنور تاججه یا من دل علی ذاته بذاته و
تنزه عن مجانسة مخلوقاته وجل عن ملائمة کیفیاته یا من قرب من خطرات
الظنون وبعد عن لحظات العیون وعلم بما کان قبل ان یکون یا من ارقدنی فی
مهاد امنه وامانه وایقظنی الی ما منحنی به من مننه واحسانه وکف اکف السوء
عنی بیده وسلطانه صل اللهم علی الدلیل الیک فی اللیل الالیل والماسک من
اسبابک بحبل الشرف الاطول والناصع الحسب فی ذروة الکاهل الاعبل والثابت
القدم علی زحالیفها فی الزمن الاول وعلی آله الاخیار المصطفین الابرار وافتح
اللهم لنا مصاریع الصباح بمفاتیح الرحمة والفلاح والبسنی اللهم من افضل خلع
الهدایة والصلاح واغرس اللهم بعظمتک فی شرب جنانی ینابیع الخشوع واجر اللهم
لهیبتک من آماقی زفرات الدموع وادب اللهم نزق الخرق منی بازمة القنوع الهی
ان لم تبتدئنی الرحمة منک بحسن التوفیق فمن السالک بی الیک فی واضح الطریق وان

صلح کرده است با آن است که تسبیح
سبحان الله بعد از هر نماز
فریضه بگوید و قطب راوندی
روایت کرده است که حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام با براء بن عازب
گفت که میخواهی دلالت کنم
ترا بر امری که چون بجا آوری
حق و راستی دوست خدا باشی
گفت بلی فرمود که بعد از هر نماز
هر یک از تسبیحات اربع را
ده مرتبه بگو چون چنین کنی
هزار بلیه در دنیا از تو دور
گردد که یکی از آنها مرتد
شدن باشد و هزار مرتبه
در آخرت برای تو ذخیره کند
که یکی آن باشد که در جوار
حضرت رسول صلی الله علیه
و آله باشی یازدهم کلینی
بسند حسن از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده
است



اسلمتنی اناتک لقائد الامل والمنی فمن المقیل عثراتی من کبوات الهوی وان خذلنی
نصرک عند محاربة النفس والشیطان فقد وکلنی خذلانک الی حیث النصب
والحرمان الهی اترانی ما اتیتک الا من حیث الآمال ام علقت باطراف حبالک
الا حین باعدتنی ذنوبی عن دار الوصال فبئس المطیة التی امتطت نفسی من
هواها فواها لها لما سولت لها ظنونها ومناها وتبا لها لجرأتها علی سیدها
ومولیها الهی قرعت باب رحمتک بید رجائی وهربت الیک لاجئا من فرط
اهوائی وعلقت باطراف حبالک انامل ولائی فاصفح اللهم عما کنت اجرمته
من زللی وخطائی واقلنی من صرعة ردائی فانک سیدی ومولای ومعتمدی
ورجائی وانت غایة مطلوبی ومنای فی منقلبی ومثوای الهی کیف تطرد مسکینا
التجا الیک من الذنوب هاربا ام کیف تخیب مسترشدا قصد الی جنابک
ساعیا ام کیف ترد ظمآنا ورد الی حیاضک شاربا کلا وحیاضک مترعة
فی ضنک المحول وبابک مفتوح للطلب والوغول وانت غایة المسئول ونهایة
المامول الهی هذه ازمة نفسی عقلتها بعقال مشیتک وهذه اعباء ذنوبی درأتها
بعفوک ورحمتک وهذه اهوائی المضلة وکلتها الی جناب لطفک ورأفتک
فاجعل اللهم صباحی هذا نازلا علی بضیاء الهدی وبالسلامة فی الدین والدنیا
ومسائی جنة من کید العدی ووقایة من مردیات الهوی انک قادر علی ما تشاء
تؤتی الملک من تشاء وتنزع الملک ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء
بیدک الخیر انک علی کل شیء قدیر تولج اللیل فی النهار وتولج النهار فی اللیل
وتخرج الحی من المیت وتخرج المیت من الحی وترزق من تشاء بغیر حساب لا اله
الا انت سبحانک اللهم وبحمدک من ذا یعرف قدرک فلا یخافک ومن ذا یعلم

کرده که بعد از نماز فریضه سه
مرتبه بگوید یا من یفعل ما
یشاء ولا یفعل ما یشاء
احد غیره هر حاجت سؤال
کند روا شود دوازدهم
شیخ بسند موثق از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است
که هر که بعد از فارغ شدن از
نماز پیش از آنکه زانوهای خود را
از جا حرکت دهد صد مرتبه
این تهلیل را بخواند حقتعالی چهل
هزار گناه او را محو کند و
هزار هزار حسنه برای او
بنویسد و چنان باشد که دوازده
مرتبه قرآن ختم کرده باشد*
و فرمود که من صد مرتبه
شمار را ده مرتبه گفته است
اشهد ان لا اله الا

الا الله وحده لا شريك له الها واحدا احدا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا و فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده است خصوصا در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب بسیار ذکر
کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که جبرئیل نزد حضرت یوسف علیه السلام آمد در زندان و گفت بعد از هر نماز بگو اللهم اجعل لی فرجا و مخرجا و ارزقنی من حیث احتسب و من حیث لا احتسب
چهارم در بلد الامین از حضرت رسول صلعم روایت کرده است که هر که خواهد

ما انت فلا بها بك الفت بقدرتك الفرق وفلقت بلطفك الفلق وانرت بكرمك
دياجي الغسق وانهرت المياه من الصم الصياخيد عذبا واجاجا وانزلت من المعصرات
ماء ثجاجا وجعلت الشمس والقمر للبرية سراجا وهاجا من غير ان تمارس فيما ابتدأت
به لغوبا ولا علاجا فيا من توحد بالعز والبقاء وقهر عباده بالموت والفناء صل
على محمد واله الاتقياء واسمع ندائي واستجب دعائي وحقق بفضلك املي ورجائي
يا خير من دعي لكشف الضر والمأمول لكل عسر ويسر بك انزلت حاجتي فلا تردني
من سني مواهبك خائبا يا كريم يا كريم يا كريم برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله
على خير خلقه محمد واله اجمعين پس بسجده برود وبگوید الهي قلبي محجوب ونفسي معيوب
وعقلي مغلوب وهوائي غالب وطاعتي قليل ومعصيتي كثير ولساني مقر بالذنوب
فكيف حيلتي يا ستار العيوب ويا علام الغيوب ويا كاشف الكروب اغفر ذنوبي كلها
بحرمة محمد وال محمد يا غفار يا غفار يا غفار برحمتك يا ارحم الراحمين مؤلف گوید

که علامه مجلسی ره این دعا را در کتاب دعای بحار و در کتاب صلوة با بیان ذکر نموده و فرموده که این دعا از ادعیه مشهوره است و من در کتب معتبره آنرا نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه و نیز فرموده مشهور خواندن این دعا است بعد از فریضه صبح و سید بن باقی روایت کرده از او بعد از نافله صبح و بهر کدام عمل شود خوبست

## دعاء كميل بن زياد عليه الرحمه

و این از ادعیه معروفه است و علامه مجلسی ره فرموده که این بهترین دعاها است و این دعاء خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این را تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آنحضرت فرموده در شبهای نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده میشود و برای کفایت از شر اعداء و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سید این را نقل نموده اند و من این را از مصباح المتهجد نقل میکنم و این دعاء شریف این است

اللهم اني اسألك برحمتك التي وسعت كل شيء وبقوتك التي قهرت بها
كل شيء وخضع لها كل شيء وذل لها كل شيء وبجبروتك التي غلبت بها
كل شيء وبعزتك التي لا يقوم لها شيء وبعظمتك التي ملأت كل شيء وبسلطانك



الذي علا كل شيء وبوجهك الباقي بعد فناء كل شيء وباسمائك التي ملأت اركان
كل شيء وبعلمك الذي احاط بكل شيء وبنور وجهك الذي اضاء له كل شيء يا
نور يا قدوس يا اول الاولين ويا اخر الاخرين اللهم اغفر لي الذنوب التي
تهتك العصم اللهم اغفر لي الذنوب التي تنزل النقم اللهم اغفر لي الذنوب التي
تغير النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب
التي تنزل البلاء اللهم اغفر لي كل ذنب اذنبته وكل خطيئة اخطأتها اللهم اني
اتقرب اليك بذكرك واستشفع بك الى نفسك واسألك بجودك ان تدنيني
من قربك وان توزعني شكرك وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسألك سؤال
خاضع متذلل خاشع ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك راضيا قانعا وفي جميع
الاحوال متواضعا اللهم واسألك سؤال من اشتدت فاقته وانزل بك عند
الشدائد حاجته وعظم فيما عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك
وخفي مكرك وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك
اللهم لا اجد لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدلا
غيرك لا اله الا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت الى
قديم ذكرك لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من فادح من البلاء
اقلته وكم من عثار وقيته وكم من مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست اهلا
له نشرته اللهم عظم بلائي وافرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي
وحبسني عن نفعي بعد املي وخدعتني الدنيا بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي يا سيدي
فاسألك بعزتك ان لا يحجب عنك دعائي سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفي
ما اطلعت عليه من سري ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته في خلواتي من سوء

خدا او را در قیامت بر اعمال بد و مطلع نگرداند و در دیوان گناهان او را نگشاید باید
که بعد از هر نماز بخواند اللهم ان مغفرتك ارجى من عملي وان رحمتك اوسع من ذنبي اللهم ان كان ذنبي عندك عظيما فعفوك اعظم من ذنبي اللهم ان لم اكن اهلا ان ابلغ رحمتك فرحمتك اهل ان تبلغني وتسعني لانها وسعت كل شيء برحمتك يا ارحم الراحمين
یازدهم کفعمی از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله روایت کرده است که مردی بآنحضرت شکایت کرد از بیماری و تنگدستی فرمود که بعد از نماز فجر

فعلی واسائتی ودوام تفریطی وجهالتی وکثرة شهواتی وغفلتی وکن اللهم بعزتک لی
فی کل الاحوال رؤفا وعلی فی جمیع الامور عطوفا الهی وربی من لی غیرک اسئله
کشف ضری والنظر فی امری الهی ومولای اجریت علی حکما اتبعت فیه هوی نفسی
ولم احترس فیه من تزیین عدوی فغرنی بما اهوی واسعده علی ذلک القضاء فتجاوزت
بما جری علی من ذلک بعض حدودک وخالفت بعض اوامرک فلک الحمد علی فی جمیع
ذلک ولا حجة لی فیما جری علی فیه قضاؤک والزمنی حکمک وبلاؤک وقد اتیتک
یا الهی بعد تقصیری واسرافی علی نفسی معتذرا نادما منکسرا مستقیلا مستغفرا منیبا
مقرا مذعنا معترفا لا اجد مفرا مما کان منی ولا مفزعا اتوجه الیه فی امری غیر قبولک
عذری وادخالک ایای فی سعة رحمتک اللهم فاقبل عذری وارحم شدة ضری
وفکنی من شد وثاقی یا رب ارحم ضعف بدنی ورقة جلدی ودقة عظمی یا من بدء
خلقی وذکری وتربیتی وبری وتغذیتی هبنی لابتداء کرمک وسالف برک بی
یا الهی وسیدی وربی اتراک معذبی بنارک بعد توحیدک وبعد ما انطوی
علیه قلبی من معرفتک ولهج به لسانی من ذکرک واعتقده ضمیری من حبک
وبعد صدق اعترافی ودعائی خاضعا لربوبیتک هیهات انت اکرم من ان
تضیع من ربیته او تبعد من ادنیته او تشرد من آویته او تسلم الی البلاء
من کفیته ورحمته ولیت شعری یا سیدی والهی ومولای اتسلط النار علی وجوه
خرت لعظمتک ساجدة وعلی السن نطقت بتوحیدک صادقة وبشکرک مادحة
وعلی قلوب اعترفت بالهیتک محققة وعلی ضمائر حوت من العلم بک حتی صارت
خاشعة وعلی جوارح سعت الی اوطان تعبدک طائعة واشارت باستغفارک
مذعنة ما هکذا الظن بک ولا اخبرنا بفضلک عنک یا کریم یا رب وانت تعلم



بگو توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا دیگر فرمود که هیچ شدتی مرا رو نداد مگر آنکه جبرئیل برای من متمثل شد و گفت که این دعا بخوان و در احادیث معتبره وارد شده است که برای فنا و سینه و رفع پریشانی و بیماری مکرر این دعا را باید بخواند و در بعضی روایات در اولش لا حول ولا قوة الا بالله است شانزدهم شیخ مفید در مقنعه در تعقیب هر نماز این



ضعفی عن قلیل من بلاء الدنیا وعقوباتها وما یجری فیها من المکاره علی اهلها
علی ان ذلک بلاء ومکروه قلیل مکثه یسیر بقائه قصیر مدته فکیف احتمالی
لبلاء الآخرة وجلیل وقوع المکاره فیها وهو بلاء تطول مدته ویدوم مقامه
ولا یخفف عن اهله لانه لا یکون الا عن غضبک وانتقامک وسخطک وهذا
ما لا تقوم له السموات والارض یا سیدی فکیف لی وانا عبدک الضعیف الذلیل
الحقیر المسکین المستکین یا الهی وربی وسیدی ومولای لای الامور الیک اشکو
ولما منها اضج وابکی لالیم العذاب وشدته ام لطول البلاء ومدته فلئن صیرتنی
للعقوبات مع اعدائک وجمعت بینی وبین اهل بلائک وفرقت بینی وبین احبائک
واولیائک فهبنی یا الهی وسیدی ومولای وربی صبرت علی عذابک فکیف اصبر
علی فراقک وهبنی صبرت علی حر نارک فکیف اصبر عن النظر الی کرامتک ام کیف
اسکن فی النار ورجائی عفوک فبعزتک یا سیدی ومولای اقسم صادقا لئن ترکتنی
ناطقا لاضجن الیک بین اهلها ضجیج الآملین ولاصرخن الیک صراخ المستصرخین
ولابکین علیک بکاء الفاقدین ولانادینک این کنت یا ولی المؤمنین یا غایة
آمال العارفین یا غیاث المستغیثین یا حبیب قلوب الصادقین ویا اله العالمین
افتراک سبحانک یا الهی وبحمدک تسمع فیها صوت عبد مسلم سجن فیها بمخالفته
وذاق طعم عذابها بمعصیته وحبس بین اطباقها بجرمه وجریرته وهو یضج الیک
ضجیج مؤمل لرحمتک ویناذیک بلسان اهل توحیدک ویتوسل الیک بربوبیتک
یا مولای فکیف یبقی فی العذاب وهو یرجو ما سلف من حلمک ام کیف تؤلمه النار
وهو یامل فضلک ورحمتک ام کیف یحرقه لهیبها وانت تسمع صوته وتری
مکانه ام کیف یشتمل علیه زفیرها وانت تعلم ضعفه ام کیف یتقلقل بین



دعا را آورده است اللهم انفعنا بالعلم و زینا بالحلم وجملنا بالعافیة وکرمنا بالتقوی ان ولیی الله الذی نزل الکتاب وهو یتولی الصالحین هفدهم ابن بابویه و شیخ طوسی و غیر ایشان بسندهای معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده اند که هر که خواهد بیرون رود از دنیا و حال آنکه پاک شده باشد از گناهان چنانچه پاک میشود طلا از غش و از او احدی بازخواست مظلمه نماید در قیامت پس بخواند بعد از نماز پنجگانه نسبت پروردگار را که سوره قل هو الله احد است دوازده مرتبه پس بهن کشاید دستها را

اطباقها وانت تعلم صدقه ام كيف تزجره زبانيتها وهو يناديك يا ربه ام كيف
يرجو فضلك في عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك ولا المعروف
من فضلك ولا مشبه لما عاملت به الموحدين من برك واحسانك فباليقين
اقطع لولا ما حكمت به من تعذيب جاحديك وقضيت به من اخلاد معانديك
لجعلت النار كلها بردا وسلاما وما كان لاحد فيها مقرا ولا مقاما لكنك تقدست
اسماؤك اقسمت ان تملاها من الكافرين من الجنة والناس اجمعين وان تخلد
فيها المعاندين وانت جل ثناؤك قلت مبتدئا وتطولت بالانعام متكرما
افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون الهي وسيدي فاسئلك بالقدرة
التي قدرتها وبالقضية التي حتمتها وحكمتها وغلبت من عليه اجريتها ان تهب
لي في هذه الليلة وفي هذه الساعة كل جرم اجرمته وكل ذنب اذنبته وكل قبيح
اسررته وكل جهل عملته كتمته او اعلنته اخفيته او اظهرته وكل سيئة
امرت باثباتها الكرام الكاتبين الذين وكلتهم بحفظ ما يكون مني وجعلتهم
شهودا علي مع جوارحي وكنت انت الرقيب علي من ورائهم والشاهد لما خفي
عنهم وبرحمتك اخفيته وبفضلك سترته وان توفر حظي من كل خير انزلته او
احسان فضلته او بر نشرته او رزق بسطته او ذنب تغفره او خطا تستره يا رب
يا رب يا رب يا الهي وسيدي ومولاي ومالك رقي يا من بيده ناصيتي يا عليما بضري
ومسكنتي يا خبيرا بفقري وفاقتي يا رب يا رب يا رب اسئلك بحقك وقدسك واعظم
صفاتك واسمائك ان تجعل اوقاتي من الليل والنهار بذكرك معمورة وبخدمتك
موصولة واعمالي عندك مقبولة حتى تكون اعمالي واورادي كلها وردا واحدا و
حالي في خدمتك سرمدا يا سيدي يا من عليه معولي يا من اليه شكوت احوالي يا رب

و باسند عالی از ابو عبد الله بن حصین مرویست که این از رازهای مکنون است که تعلیم کرد مرا رسول خدا صلی الله علیه وآله وامر کرد مرا که تعلیم حسن و حسین علیهما السلام نمایم ودعا این است
اللهم اني اسئلك باسمك المكنون المخزون الطاهر الطهر المبارك واسئلك باسمك العظيم وسلطانك القديم يا واهب العطايا يا مطلق الاسارى يا فكاك الرقاب من النار صل على محمد وآل محمد وفك رقبتي من النار واخرجني من الدنيا آمنا وادخلني الجنة سالما واجعل دعائي اوله فلاحا واوسطه نجاحا وآخره صلاحا انك



تيمه الحب عبده وذلله فهو متيم منه

يا رب يا رب قوّ على خدمتك جوارحي واشدد على العزيمة جوانحي وهب لي الجد في
خشيتك والدوام في الاتصال بخدمتك حتى اسرح اليك في ميادين السابقين
واسرع اليك في البارزين واشتاق الى قربك في المشتاقين وادنو منك دنو
المخلصين واخافك مخافة الموقنين واجتمع في جوارك مع المؤمنين اللهم ومن
ارادني بسوء فارده ومن كادني فكده واجعلني من احسن عبيدك نصيبا عندك
واقربهم منزلة منك واخصهم زلفة لديك فانه لا ينال ذلك الا بفضلك
وجد لي بجودك واعطف علي بمجدك واحفظني برحمتك واجعل لساني بذكرك
لهجا وقلبي بحبك متيما ومن علي بحسن اجابتك واقلني عثرتي واغفر زلتي فانك
قضيت على عبادك بعبادتك وامرتهم بدعائك وضمنت لهم الاجابة فاليك
يا رب نصبت وجهي واليك يا رب مددت يدي فبعزتك استجب لي دعائي وبلغني
مناي ولا تقطع من فضلك رجائي واكفني شر الجن والانس من اعدائي يا سريع
الرضا اغفر لمن لا يملك الا الدعاء فانك فعال لما تشاء يا من اسمه دواء وذكره
شفاء وطاعته غنى ارحم من راس ماله الرجاء وسلاحه البكاء يا سابغ النعم يا
دافع النقم يا نور المستوحشين في الظلم يا عالما لا يعلم صل على محمد وآل محمد وافعل
بي ما انت اهله وصلى الله على رسوله والائمة الميامين من آله وسلم تسليما

## (دعای عشرات)

از دعاهای بسیار معتبره است وما بین نسخ آن اختلافست وما آنرا از مصباح شیخ نقل میکنیم مستحبست
خواندن آن در هر صبح و شام وافضل | (بسم الله الرحمن الرحيم) | اوقات آن بعد از عصر جمعه است

سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم سبحان الله آناء الليل واطراف النهار سبحان الله بالغدو والآصال سبحان

انت علام الغيوب
ودر بعضی از نسخ معتبره دعا چنین است
يا فكاك الرقاب من النار اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تعتق رقبتي من النار وان تخرجني من الدنيا سالما وتدخلني الجنة آمنا وان تجعل دعائي اوله فلاحا واوسطه نجاحا وآخره صلاحا انك انت علام الغيوب
و کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که ایمان دارد بخدا و بروز قیامت باید که ترک نکند بعد از هر نماز فریضه خواندن سوره قل هو الله احد را بدرستیکه هر که آنرا بخواند خدا

اللهِ بِالْعَشِیِّ وَالْإِبْکَارِ سُبْحَانَ اللهِ حِینَ تُمْسُونَ وَحِینَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِینَ تُظْهِرُونَ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِی
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَکَذٰلِکَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ وَسَلَامٌ
عَلَی الْمُرْسَلِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّةِ
وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ ذِی الْکِبْرِیَاءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُهَیْمِنِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ اللهِ الْمَلِکِ
الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ سُبْحَانَ اللهِ الْمَلِکِ الْحَیِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ
الْقَائِمِ سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ رَبِّیَ الْأَعْلَی سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْأَعْلَی
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَی سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِکَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَیْرِ الْغَافِلِ
سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِغَیْرِ تَعْلِیمٍ سُبْحَانَ خَالِقِ مَا یُرَی وَمَا لَا یُرَی سُبْحَانَ الَّذِی یُدْرِکُ الْأَبْصَارَ
وَلَا تُدْرِکُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ اللّٰهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ مِنْکَ فِی نِعْمَةٍ وَخَیْرٍ
وَبَرَکَةٍ وَعَافِیَةٍ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَخَیْرَکَ وَبَرَکَاتِکَ وَعَافِیَتَکَ
بِنَجَاةٍ مِنَ النَّارِ وَارْزُقْنِی شُکْرَکَ وَعَافِیَتَکَ وَفَضْلَکَ وَکَرَامَتَکَ أَبَدًا مَا أَبْقَیْتَنِی
اللّٰهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَبِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَبِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَیْتُ اللّٰهُمَّ
إِنِّی أُشْهِدُکَ وَکَفَی بِکَ شَهِیدًا وَأُشْهِدُ مَلَائِکَتَکَ وَأَنْبِیَائَکَ وَرُسُلَکَ وَحَمَلَةَ عَرْشِکَ
وَسُکَّانَ سَمٰوَاتِکَ وَأَرْضِکَ وَجَمِیعَ خَلْقِکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ
لَا شَرِیکَ لَکَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ وَأَنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیرٌ تُحْیِی وَتُمِیتُ وَتُمِیتُ وَتُحْیِی وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ
وَالسَّاعَةَ آتِیَةٌ لَا رَیْبَ فِیهَا وَأَنَّ اللهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ
أَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ حَقًّا حَقًّا وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ هُمُ الْأَئِمَّةُ الْهُدَاةُ الْمَهْدِیُّونَ غَیْرُ الضَّالِّینَ
وَلَا الْمُضِلِّینَ وَأَنَّهُمْ أَوْلِیَاؤُکَ الْمُصْطَفَوْنَ وَحِزْبُکَ الْغَالِبُونَ وَصَفْوَتُکَ وَخِیَرَتُکَ

جمع کند برای او خیر دنیا و
آخرت را و بیامرزد او را و پدر
و مادر او را و هر که از پدر و
مادر او بهم رسیده اند و در
حدیث دیگر وارد شده است
که هر که بعد از هر فریضه ده
مرتبه سوره قل هو الله احد
بخواند حق تعالی از حور العین
بار تزویج نماید و بسند صحیح از
از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله منقول است که هر که
بعد از هر نماز سوره قل هو
الله احد بخواند رحمت از
آسمان بر سر او فرود ریزد و
سکینه بر او نازل گردد و
خدا نظر رحمت بسوی او افکند
و گناهانش را بیامرزد و هر
حاجت که سوال کند برآورد
و در امان خدا باشد و همچنین
کلینی و دیگران بسند
معتبر



مِنْ خَلْقِکَ وَنُجَبَائُکَ الَّذِینَ انْتَجَبْتَهُمْ لِدِینِکَ وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِکَ وَ
اصْطَفَیْتَهُمْ عَلَی عِبَادِکَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَی الْعَالَمِینَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ وَالسَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ اللّٰهُمَّ اکْتُبْ لِی هٰذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَکَ حَتَّی تُلَقِّنَنِیهَا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ
وَأَنْتَ عَنِّی رَاضٍ إِنَّکَ عَلَی مَا تَشَاءُ قَدِیرٌ اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا یَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَلَا
یَنْفَدُ آخِرُهُ اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَکَ السَّمَاءُ کَنَفَیْهَا وَتُسَبِّحُ لَکَ الْأَرْضُ وَمَنْ
عَلَیْهَا اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا سَرْمَدًا أَبَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ وَلَکَ یَنْبَغِی وَ
إِلَیْکَ یَنْتَهِی فِیَّ وَعَلَیَّ وَلَدَیَّ وَمَعِی وَقَبْلِی وَبَعْدِی وَأَمَامِی وَفَوْقِی وَتَحْتِی وَإِذَا
مِتُّ وَبَقِیتُ فَرْدًا وَحِیدًا ثُمَّ فَنِیتُ وَلَکَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَبُعِثْتُ یَا مَوْلَایَ اللّٰهُمَّ
وَلَکَ الْحَمْدُ وَلَکَ الشُّکْرُ بِجَمِیعِ مَحَامِدِکَ کُلِّهَا عَلَی جَمِیعِ نَعْمَائِکَ کُلِّهَا حَتَّی یَنْتَهِیَ الْحَمْدُ
إِلَی مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَی اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ أَکْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَبَطْشَةٍ وَقَبْضَةٍ
وَبَسْطَةٍ وَفِی کُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَةٍ اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا مُنْتَهَی لَهُ دُونَ عِلْمِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِیَّتِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا أَجْرَ لِقَائِلِهِ إِلَّا رِضَاکَ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی حِلْمِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی عَفْوِکَ
بَعْدَ قُدْرَتِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ وَارِثَ الْحَمْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ بَدِیعَ الْحَمْدِ وَ
لَکَ الْحَمْدُ مُنْتَهَی الْحَمْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ مُشْتَرِیَ الْحَمْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ وَلِیَّ
الْحَمْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ قَدِیمَ الْحَمْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِیَّ الْعَهْدِ عَزِیزَ الْجُنْدِ قَائِمَ
الْمَجْدِ وَلَکَ الْحَمْدُ رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ الْآیَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰوَاتٍ
عَظِیمَ الْبَرَکَاتِ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمُخْرِجَ مَنْ فِی الظُّلُمَاتِ إِلَی النُّورِ مُبَدِّلَ
السَّیِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَقَابِلَ
التَّوْبِ شَدِیدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَیْکَ الْمَصِیرُ اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ

از اهل بیت علیهم السلام
روایت کرده اند که هر که بعد از هر
نماز ریش خود را بدست راست
خود بگیرد و دست چپ را بسوی
آسمان بگشاید و سه مرتبه بگوید
یا ذا الجلال و الاکرام ارحمنی
من النار پس سه مرتبه بگوید *
اجرنی من العذاب الالیم
پس دست راست را از ریش بردارد
و هر دو دست را بسوی آسمان بگشاید
و سه مرتبه بگوید یا عزیز یا کریم
یا رحمن یا غفور یا رحیم
دستها را بگرداند و پشت دستها
را بجانب آسمان کند و سه مرتبه
بگوید اجرنی من العذاب الالیم
پس بگوید و صلی الله علی محمد
و آله و الملائکة و الروح
پس صورت ...

اذا يغشى ولك الحمد في النهار اذا تجلى ولك الحمد في الآخرة والاولى ولك الحمد عدد
كل نجم وملك في السماء ولك الحمد عدد الثرى والحصى والنوى ولك الحمد عدد ما في
جو السماء ولك الحمد عدد ما في جوف الارض ولك الحمد عدد اوزان مياه البحار ولك
الحمد عدد اوراق الاشجار ولك الحمد عدد ما على وجه الارض ولك الحمد عدد ما
احصى كتابك ولك الحمد عدد ما احاط به علمك ولك الحمد عدد الانس والجن والهوام
والطير والبهائم والسباع حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه كما تحب ربنا وترضى وكما ينبغي
لكرم وجهك وعز جلالك پس میگوئی ده مرتبه لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك
وله الحمد وهو اللطيف الخبير وده مرتبه لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد يحيي ويميت ويميت ويحيي وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير وده مرتبه
استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه وده مرتبه يا الله يا الله وده مرتبه
يا رحمن يا رحمن وده مرتبه يا رحيم يا رحيم وده مرتبه يا بديع السموات والارض وده مرتبه يا ذا الجلال
والاكرام وده مرتبه يا حنان يا منان وده مرتبه يا حي يا قيوم وده مرتبه يا حي لا اله الا انت وده
مرتبه يا الله يا لا اله الا انت وده مرتبه بسم الله الرحمن الرحيم وده مرتبه اللهم صل على محمد وآل
محمد وده مرتبه اللهم افعل بي ما انت اهله وده مرتبه آمين آمين وده مرتبه قل هو الله احد پس
میگوئی اللهم اصنع بي ما انت اهله ولا تصنع بي ما انا اهله فانك اهل التقوى واهل
المغفرة وانا اهل الذنوب والخطايا فارحمني يا مولاي وانت ارحم الراحمين ونیز ده مرتبه
میگوئی لا حول ولا قوة الا بالله توكلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله الذي لم يتخذ ولدا
ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن | دعاء سمات | له ولي من الذل وكبره تكبيرا

معروف بدعاء شبور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا از ادعیه
مشهوره است و اکثر علماء سلف بر این دعا مواظبت مینموده اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سید
بن طاوس و کتب کفعمی بسندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمری رضوان الله علیه که از نواب حضرت صاحب

هرکه این دعا بخواند خدا جمیع گناهان او را بیامرزد و از او راضی شود و استغفار کنند برای او جمیع خلایق بغیر از جن و انس تا هنگام مردن او ✻ و روزه هم شیخ مفید در کتاب مجالس از محمد بن الحنفیه روایت کرده است که در روز عید قربان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در دور کعبه طواف میکرد ناگاه مردی را دید که چنگ در پرده کعبه زده و این دعا میخواند پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گفت این است دعای تو گفت بلی گوش شنیدی حضرت فرمود بلی شنیدم گفت پس بخوان این دعا را بعد از هر نماز بخدا سوگند که هر مؤمن که این دعا بخواند بعد از هر نماز البته حق تعالی بیامرزد گناهان او را هر چند بعدد





الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی ره از برای
شرح در بحار ذکر کرده و این دعا موافق مصباح شیخ این است اللهم اني اسألك باسمك
العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم الذي اذا دعيت به على مغالق ابواب السماء
للفتح بالرحمة انفتحت واذا دعيت به على مضائق ابواب الارض للفرج انفرجت
واذا دعيت به على العسر لليسر تيسرت واذا دعيت به على الاموات للنشور انتشرت
واذا دعيت به على كشف البأساء والضراء انكشفت وبجلال وجهك الكريم اكرم
الوجوه واعز الوجوه الذي عنت له الوجوه وخضعت له الرقاب وخشعت له الاصوات
ووجلت له القلوب من مخافتك وبقوتك التي بها تمسك السماء ان تقع على الارض
الا باذنك وتمسك السموات والارض ان تزولا وبمشيتك التي دان لها العالمون
وبكلمتك التي خلقت بها السموات والارض وبحكمتك التي صنعت بها العجائب
وخلقت بها الظلمة وجعلتها ليلا وجعلت الليل سكنا وخلقت بها النور وجعلته
نهارا وجعلت النهار نشورا مبصرا وخلقت بها الشمس وجعلت الشمس ضياء وخلقت
بها القمر وجعلت القمر نورا وخلقت بها الكواكب وجعلتها نجوما وبروجا ومصابيح
وزينة ورجوما وجعلت لها مشارق ومغارب وجعلت لها مطالع ومجاري و
جعلت لها فلكا ومسابح وقدرتها في السماء منازل فاحسنت تقديرها وصورتها
فاحسنت تصويرها واحصيتها باسمائك احصاء ودبرتها بحكمتك تدبيرا واحسنت
تدبيرها وسخرتها بسلطان الليل وسلطان النهار والساعات وعدد السنين والحساب
وجعلت رؤيتها لجميع الناس مرأى واحدا واسألك اللهم بمجدك الذي كلمت به عبدك
ورسولك موسى بن عمران عليه السلام في المقدسين فوق احساس الكروبيين فوق
غمائم النور فوق تابوت الشهادة في عمود النار وفي طور سيناء وفي جبل حوريث في الوادي

ستاره های آسمان و قطره های باران و ریگ زمین و ذره باشد پس حضرت فرمود ای خالق امیر علیه السلام گفت که من میدانم این دعا را و خصال و اسم اعظم این دعا است اسم اعظم ... و کرده است ... امیرالمؤمنین و الا گفتی بالاتر امیرالمؤمنین است و امروز مرد ... خضر علیه السلام بود و کفعمی خضر ... در کتاب بلد الامین از این دعا ... و در دعا این است روایت کرده است و در ... یا من لا یشغله سمع عن سمع یا من لا یغلطه السائلون و یا من لا یبرمه الحاح الملحین اذقنی برد عفوک و مغفرتک و حلاوة رحمتک ... و بلیع ... اعلام الدین از ابن عباس روایت کرده که حضرت

الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَفِي الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ
فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ
الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلِإِبْرٰهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلِإِسْحٰقَ
صَفِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بِئْرِ شِيَعٍ وَلِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيلٍ وَ
أَوْفَيْتَ لِإِبْرٰهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ وَلِإِسْحٰقَ بِحَلْفِكَ وَلِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعَتْ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَ
الْغَلَبَةِ بِآيَاتٍ عَزِيزَةٍ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ وَبِكَلِمَاتِكَ
الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي
مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِنُورِكَ الَّذِي
قَدْ خَرَّ مِنْ فَزَعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيَائِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبَرُوتِكَ
الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّمٰوَاتُ وَانْزَجَرَ لَهَا الْعُمْقُ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ
لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَاكِبِهَا وَاسْتَسْلَمَتْ
لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيَاحُ فِي جَرَيَانِهَا وَخَمَدَتْ لَهَا النِّيرَانُ فِي أَوْطَانِهَا
وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلَبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَحُمِدْتَ بِهِ فِي السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرَضِينَ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةِ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ

رسول صلی الله علیه و آله فرمود
که هر که سه مرتبه این آیات را بعد
از نماز مغرب بخواند اجر او [illegible]
ثواب در روز گذشته از او
فوت شده باشد دریابد و
نماز من مقبول گردد و اگر بعد
از هر نماز فریضه و سنت بخواند
نوشته شود برای او حسنات
بعدد ستارگان آسمان و
قطرات باران و برگ درختان
و ذرات سنگها زمین و چون
بمیرد بهر حسنه ده حسنه در
قبر باو داده شود این آیات
فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا
وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ
سُبْحَانَ رَبِّكَ



بِالرَّحْمَةِ وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ
لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ
بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَبِطَلْعَتِكَ فِي سَاعِيرَ وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ
فَارَانَ بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِّينَ وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ
وَبِبَرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكْتَ لِإِسْحٰقَ صَفِيِّكَ فِي أُمَّةِ عِيسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ
لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلِكَ فِي أُمَّةِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِتْرَتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ اللّٰهُمَّ وَكَمَا غِبْنَا عَنْ ذٰلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ
وَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى
إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
پس حاجت خود را ذکر میکنی و میگوئی اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا
وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ
بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ
وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ إِنْسَانِ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَقَرِينِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ
قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که در بعض نسخ است بعد از وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ که هر حاجت داری ذکر کن و بگو يَا اللّٰهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ تا آخر و علامه مجلسی از مصباح
سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا را بخوانند اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا
يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا تَأْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ
سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بیست و یکم
سید بن طاوس بسند معتبر از
جمیل بن دراج روایت کرده است
که گفت بخدمت حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام رفتم و گفتم
ای مولای من سنم بالا رفته [illegible]
و خویشان من [illegible]
و میترسم که [illegible]
حضرت فرمود که [illegible]
[illegible]
اقارب و اگر [illegible]
خویشان و دوستان از هر نماز بخوان
اینها را بعد از [illegible] محمد و آل
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ
مُحَمَّدٍ اللّٰهُمَّ [illegible]
الصَّادِقِ الْمُصَدَّقِ
صَلَوَاتُكَ

وَاَنْ تَرْزُقَنِی خَیْرَ الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ پس حاجات خود را بطلبد و بگوید وَافْعَلْ بِی ما اَنْتَ اَهْلُهُ
وَلا تَفْعَلْ بِی ما اَنَا اَهْلُهُ وَانْتَقِمْ لِی مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ و نام دشمن را بگوید وَاغْفِرْ لِی مِنْ ذُنُوبِی
ما تَقَدَّمَ مِنْها وَما تَاَخَّرَ وَلِوالِدَیَّ وَلِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ وَوَسِّعْ عَلَیَّ مِنْ حَلالِ
رِزْقِکَ وَاکْفِنِی مَؤُنَةَ اِنْسانِ سَوْءٍ وَجارِ سَوْءٍ وَسُلْطانِ سَوْءٍ وَقَرِینِ سَوْءٍ وَیَوْمِ
سَوْءٍ وَساعَةِ سَوْءٍ وَانْتَقِمْ لِی مِمَّنْ یَکِیدُنِی وَمِمَّنْ یَبْغِی عَلَیَّ وَیُرِیدُ بِی وَبِاَهْلِی وَاَوْلادِی
وَاِخْوانِی وَجِیرانِی وَقَراباتِی مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ ظُلْماً اِنَّکَ عَلی ما تَشاءُ قَدِیرٌ
وَبِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ آمِینَ رَبَّ الْعالَمِینَ پس بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعاءِ تَفَضَّلْ عَلی
فُقَراءِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالْغِنی وَالثَّرْوَةِ وَعَلی مَرْضَی الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالشِّفاءِ
وَالصِّحَّةِ وَعَلی اَحْیاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ بِاللُّطْفِ وَالْکَرامَةِ وَعَلی اَمْواتِ الْمُؤْمِنِینَ
وَالْمُؤْمِناتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلی مُسافِرِی الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالرَّدِّ اِلی اَوْطانِهِمْ
سالِمِینَ غانِمِینَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیِّینَ
وَعِتْرَتِهِ الطّاهِرِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً و شیخ بن فهد گفته که مستحب است بعد از دعاء سمات بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الدُّعاءِ وَبِما فاتَ مِنْهُ مِنَ الْاَسْماءِ وَبِما یَشْتَمِلُ عَلَیْهِ
مِنَ التَّفْسِیرِ وَالتَّدْبِیرِ الَّذِی لا یُحِیطُ بِهِ اِلّا اَنْتَ اَنْ تَفْعَلَ بِی کَذا وَکَذا و بجای کذا

| موسوم بدعاء الشاب المأخوذ بذنبه | دُعاءِ مَشْلُول | وکذا حاجت خود را بخواهد |
|---|---|---|

منقول از کتب کفعمی و مهج الدعوات و آن دعائی است که تعلیم فرموده است حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بجوانی
که بواسطه گناه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در خواب حضرت رسول صلی
الله علیه و آله را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود
پس بیدار شد در حالتیکه تن درست بود و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا حَیُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا هُوَ یا مَنْ لا یَعْلَمُ
ما هُوَ وَلا کَیْفَ هُوَ وَلا اَیْنَ هُوَ وَلا حَیْثُ هُوَ اِلّا هُوَ یا ذَا الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ یا ذَا

علیه و آله قال انک قلت ما ترددت فی شیء انا فاعله کترددی فی قبض روح عبدی المؤمن یکره الموت واکره مسائته اللهم فصل علی محمد وآل محمد وعجل لولیک الفرج والعافیة والنصر ولا تسؤنی فی نفسی ولا فی احد من احبتی واگر خواهی یک یک از دوستان خود را نام ببر بگو ولا فی فلان ولا فی فلان چون براین دعا مداومت کردم چندان عمر یافتم که از زندگانی ملول شده ام و این دعا بسیار معتبر است و در جمیع کتب دعا نقل شده است

ذکر تعقیبات مختصه بنماز صبح



الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ یا مَلِکُ یا قُدُّوسُ یا سَلامُ یا مُؤْمِنُ یا مُهَیْمِنُ یا عَزِیزُ یا جَبّارُ یا
مُتَکَبِّرُ یا خالِقُ یا بارِئُ یا مُصَوِّرُ یا مُفِیدُ یا مُدَبِّرُ یا شَدِیدُ یا مُبْدِئُ یا مُعِیدُ
یا مُبِیدُ یا وَدُودُ یا مَحْمُودُ یا مَعْبُودُ یا بَعِیدُ یا قَرِیبُ یا مُجِیبُ یا رَقِیبُ یا حَسِیبُ یا بَدِیعُ
یا رَفِیعُ یا مَنِیعُ یا سَمِیعُ یا عَلِیمُ یا حَلِیمُ یا کَرِیمُ یا حَکِیمُ یا قَدِیمُ یا عَلِیُّ یا عَظِیمُ یا حَنّانُ
یا مَنّانُ یا دَیّانُ یا مُسْتَعانُ یا جَلِیلُ یا جَمِیلُ یا وَکِیلُ یا کَفِیلُ یا مُقِیلُ یا مُنِیلُ
یا نَبِیلُ یا دَلِیلُ یا هادِی یا بادِی یا اَوَّلُ یا آخِرُ یا ظاهِرُ یا باطِنُ یا قائِمُ یا دائِمُ یا
عالِمُ یا حاکِمُ یا قاضِی یا عادِلُ یا فاصِلُ یا واصِلُ یا طاهِرُ یا مُطَهِّرُ یا قادِرُ یا مُقْتَدِرُ
یا کَبِیرُ یا مُتَکَبِّرُ یا واحِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ
وَلَمْ یَکُنْ لَهُ صاحِبَةٌ وَلا کانَ مَعَهُ وَزِیرٌ وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِیراً وَلَا احْتاجَ اِلی
ظَهِیرٍ وَلا کانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ غَیْرُهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ فَتَعالَیْتَ عَمّا یَقُولُ الظّالِمُونَ
عُلُوّاً کَبِیراً یا عَلِیُّ یا شامِخُ یا باذِخُ یا فَتّاحُ یا نَفّاحُ یا مُرْتاحُ یا مُفَرِّجُ یا ناصِرُ یا
مُنْتَصِرُ یا مُدْرِکُ یا مُهْلِکُ یا مُنْتَقِمُ یا باعِثُ یا وارِثُ یا طالِبُ یا غالِبُ یا مَنْ
لا یَفُوتُهُ هارِبٌ یا تَوّابُ یا اَوّابُ یا وَهّابُ یا مُسَبِّبَ الْاَسْبابِ یا مُفَتِّحَ الْاَبْوابِ
یا مَنْ حَیْثُ ما دُعِیَ اَجابَ یا طَهُورُ یا شَکُورُ یا عَفُوُّ یا غَفُورُ یا نُورَ النُّورِ یا مُدَبِّرَ
الْاُمُورِ یا لَطِیفُ یا خَبِیرُ یا مُجِیرُ یا مُنِیرُ یا بَصِیرُ یا ظَهِیرُ یا کَبِیرُ یا وِتْرُ یا فَرْدُ یا اَبَدُ
یا سَنَدُ یا صَمَدُ یا کافِی یا شافِی یا وافِی یا مُعافِی یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ
یا مُتَکَرِّمُ یا مُتَفَرِّدُ یا مَنْ عَلا فَقَهَرَ یا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ یا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ یا مَنْ
عُبِدَ فَشَکَرَ یا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ یا مَنْ لا تَحْوِیهِ الْفِکَرُ وَلا یُدْرِکُهُ بَصَرٌ وَلا یَخْفی
عَلَیْهِ اَثَرٌ یا رازِقَ الْبَشَرِ یا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ یا عالِیَ الْمَکانِ یا شَدِیدَ الْاَرْکانِ
یا مُبَدِّلَ الزَّمانِ یا قابِلَ الْقُرْبانِ یا ذَا الْمَنِّ وَالْاِحْسانِ یا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطانِ

بدانکه تعقیب نماز صبح زیاده از سایر نمازها است و احادیث در فضیلت خصوص این تعقیب بسیار است از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که ذکر خدا بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب کاملتر است در تحصیل روزی از بسیار گردیدن در زمین و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب در مصلای خود قرار گیرد و به تعقیب مشغول باشد خدا او را از آتش دوزخ مستور گرداند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که شیطان لشکر روز را از طلوع صبح تا طلوع آفتاب پهن میکند و لشکر شب را از غروب آفتاب تا ذهاب حمره مغربی

یا رَحیمُ یا رَحمٰنُ یا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ یا
عَظیمَ الشَّأْنِ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ مَکانٍ یا سامِعَ الْأَصْواتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا مُنْجِحَ الطَّلِباتِ
یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ یا راحِمَ الْعَبَراتِ یا مُقیلَ الْعَثَراتِ یا کاشِفَ
الْکُرُباتِ یا وَلِیَّ الْحَسَناتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ یا مُؤْتِیَ السُّؤُلاتِ یا مُحْیِیَ الْأَمْواتِ
یا جامِعَ الشَّتاتِ یا مُطَّلِعاً عَلَی النِّیّاتِ یا رادَّ ما قَدْ فاتَ یا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ
الْأَصْواتُ یا مَنْ لا تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاتُ وَلا تَغْشاهُ الظُّلُماتُ یا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمٰواتِ
یا سابِغَ النِّعَمِ یا دافِعَ النِّقَمِ یا بارِئَ النَّسَمِ یا جامِعَ الْأُمَمِ یا شافِیَ السَّقَمِ یا خالِقَ
النُّورِ وَالظُّلَمِ یا ذَا الْجُودِ وَالْکَرَمِ یا مَنْ لا یَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ یا أَجْوَدَ الْأَجْوَدینَ یا
أَکْرَمَ الْأَکْرَمینَ یا أَسْمَعَ السّامِعینَ یا أَبْصَرَ النّاظِرینَ یا جارَ الْمُسْتَجیرینَ یا أَمانَ
الْخائِفینَ یا ظَهْرَ اللّاجینَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ یا غایَةَ الطّالِبینَ
یا صاحِبَ کُلِّ غَریبٍ یا مُونِسَ کُلِّ وَحیدٍ یا مَلْجَأَ کُلِّ طَریدٍ یا مَأْوی کُلِّ شَریدٍ یا حافِظَ
کُلِّ ضالَّةٍ یا راحِمَ الشَّیْخِ الْکَبیرِ یا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغیرِ یا جابِرَ الْعَظْمِ الْکَسیرِ یا فاکَّ
کُلِّ أَسیرٍ یا مُغْنِیَ الْبائِسِ الْفَقیرِ یا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجیرِ یا مَنْ لَهُ التَّدْبیرُ وَالتَّقْدیرُ
یا مَنِ الْعَسیرُ عَلَیْهِ سَهْلٌ یَسیرٌ یا مَنْ لا یَحْتاجُ إِلی تَفْسیرٍ یا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَبیرٌ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ بَصیرٌ یا مُرْسِلَ الرِّیاحِ یا فالِقَ الْأَصْباحِ
یا باعِثَ الْأَرْواحِ یا ذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ یا مَنْ بِیَدِهِ کُلُّ مِفْتاحٍ یا سامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یا سابِقَ
کُلِّ فَوْتٍ یا مُحْیِیَ کُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ یا عُدَّتی فی شِدَّتی یا حافِظی فی غُرْبَتی یا مُونِسی فی وَحْدَتی
یا وَلِیّی فی نِعْمَتی یا کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ وَتُسَلِّمُنِی الْأَقارِبُ وَیَخْذُلُنی کُلُّ صاحِبٍ یا
عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا
کَهْفَ مَنْ لا کَهْفَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا رُکْنَ مَنْ لا رُکْنَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ

پس خدا را دوست دارند و ساعت بیدار باد کنید که در این دو ساعت شیطان آدمی زاده را از ذکر خدا غافل مینماید ✻ و بسند صحیح منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام در خراسان چون نماز صبح میکردند تا طلوع آفتاب در مصلای خود می نشستند و مشغول تعقیب بودند پس خریطه را که در آن بود میآوردند که مسواکها در آن بود و یک یک از آنها مسواک میکردند پس اندک کندر میخوائیدند پس قرآن مجید بر میگرفتند و تلاوت میکردند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب مشغول تعقیب باشد ثواب حج از برای او نوشته میشود



لَهُ یا جارَ مَنْ لا جارَ لَهُ یا جارِیَ اللَّصیقَ یا رُکْنِیَ الْوَثیقَ یا إِلٰهی بِالتَّحْقیقِ یا رَبَّ الْبَیْتِ
الْعَتیقِ یا شَفیقُ یا رَفیقُ فُکَّنی مِنْ حَلَقِ الْمَضیقِ وَاصْرِفْ عَنّی کُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضیقٍ وَاکْفِنی
شَرَّ ما لا أُطیقُ وَأَعِنّی عَلی ما أُطیقُ یا رادَّ یُوسُفَ عَلی یَعْقُوبَ یا کاشِفَ ضُرِّ أَیُّوبَ یا
غافِرَ ذَنْبِ داوُدَ یا رافِعَ عیسَی بْنِ مَرْیَمَ وَمُنْجِیَهُ مِنْ أَیْدِی الْیَهُودِ یا مُجیبَ نِداءِ یُونُسَ
فِی الظُّلُماتِ یا مُصْطَفِیَ مُوسی بِالْکَلِماتِ یا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطیئَتَهُ وَرَفَعَ إِدْریسَ
مَکاناً عَلِیّاً بِرَحْمَتِهِ یا مَنْ نَجّی نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ یا مَنْ أَهْلَکَ عاداً الْأُولی وَثَمُودَ فَما
أَبْقی وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ کانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغی وَالْمُؤْتَفِکَةَ أَهْوی یا مَنْ دَمَّرَ عَلی
قَوْمِ لُوطٍ وَدَمْدَمَ عَلی قَوْمِ شُعَیْبٍ یا مَنِ اتَّخَذَ إِبْرٰهیمَ خَلیلاً یا مَنِ اتَّخَذَ مُوسی کَلیماً
وَاتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلَیْهِمْ أَجْمَعینَ حَبیباً یا مُؤْتِیَ لُقْمانَ الْحِکْمَةَ
وَالْواهِبَ لِسُلَیْمانَ مُلْکاً لا یَنْبَغی لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ یا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَیْنِ عَلَی الْمُلُوکِ
الْجَبابِرَةِ یا مَنْ أَعْطَی الْخِضْرَ الْحَیٰوةَ وَرَدَّ لِیُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِها یا مَنْ
رَبَطَ عَلی قَلْبِ أُمِّ مُوسی وَأَحْصَنَ فَرْجَ مَرْیَمَ ابْنَتِ عِمْرانَ یا مَنْ حَصَّنَ یَحْیَی بْنَ زَکَرِیّا
مِنَ الذَّنْبِ وَسَکَّنَ عَنْ مُوسَی الْغَضَبَ یا مَنْ بَشَّرَ زَکَرِیّا بِیَحْیی یا مَنْ فَدی إِسْماعیلَ مِنَ
الذَّبْحِ بِذِبْحٍ عَظیمٍ یا مَنْ قَبِلَ قُرْبانَ هابیلَ وَجَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلی قابیلَ یا هازِمَ
الْأَحْزابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلی جَمیعِ الْمُرْسَلینَ
وَمَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبینَ وَأَهْلِ طاعَتِکَ أَجْمَعینَ وَأَسْأَلُکَ بِکُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَکَ
بِها أَحَدٌ مِمَّنْ رَضیتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَی الْإِجابَةِ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا
رَحْمٰنُ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ یا رَحیمُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْإِکْرامِ یا ذَا الْجَلالِ
وَالْإِکْرامِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْإِکْرامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ سَمَّیْتَ
بِهِ نَفْسَکَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فی شَیْءٍ مِنْ کُتُبِکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ

و در حدیث قدسی وارد شده است که حق تعالی میفرماید ای فرزند آدم یاد کن مرا بعد از صبح یک ساعت و بعد از عصر یک ساعت تا کفایت کنم ترا جمیع مهمات ترا ✻ اما تعقیبات مخصوصه صبح اول ابن بابویه بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگوید حق تعالی او را بیامرزد هرچند در آن روز هفتاد هزار گناه بکند و در روایت دیگر هفتصد گناه و دیگر اینها ابن بابویه بسند صحیح و سندهای معتبر از حضرت امیر المؤمنین (ع) روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح یازده مرتبه سوره قل هو الله احد

وَبِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا لَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ
شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي نَعَتَّهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى
فَادْعُوهُ بِهَا وَقُلْتَ اُدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ وَقُلْتَ وَاِذَا سَئَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ
اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ وَقُلْتَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ لَا
تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَاَنَا اَسْئَلُكَ
يَا اِلٰهِي وَاَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَاَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي وَاَطْمَعُ فِي اِجَابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَقَدْ
دَعَوْتُكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا كَرِيمُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ پس ذکر کن حاجت خود را که بر آورده است ان شاء الله تعالی و در روایت مهج الدعوات

## دعاء معروف به یستشیر

کہ بخوانی ابند غارا — مگر انکه با طهارت باشد

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
ابن دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم بخلیفه بعد از خود
و ترک ننمایم این دعا را تا هنگام ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است
از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان
فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آنرا فرمود هر که طالب است رجوع بکتاب مهج نماید و دعا این است

## بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ
يَسْتَشِيرُ الْاَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمُ الرُّبُوبِيَّةِ نُورُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرَضِينَ وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَفَتَقَهُمَا فَتْقًا فَقَامَتِ السَّمٰوَاتُ
طَائِعَاتٍ بِاَمْرِهِ وَاسْتَقَرَّتِ الْاَرَضُونَ بِاَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمٰوَاتِ
الْعُلَى الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا

بخوانند در آن روز نگاه برای او
نوشته نشود در غم انف شیطان
و در بلد الامین از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله روایت
کرده که هر که سوره قل هو
الله احد را هر روز ده مرتبه
بخواند در آن روز هر چند
شیطان سعی کند گناهی برای او
نوشته نشود و نشود (سیم)
کلینی بسند صحیح روایت کرده
از حضرت صادق علیه السلام که هر که
بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید
ما شاء الله کان لا حول
و لا قوة الا بالله العلی
العظیم در آن روز هیچ مکروهی
نبیند و شیخ طوسی و دیگران
نیز در کتب دعا ذکر کرده اند
چهارم کفعمی و غیر او از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده اند که هر



تَحْتَ الثَّرَى فَاَنَا اَشْهَدُ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَلَا
مُعِزَّ لِمَنْ اَذْلَلْتَ وَلَا مُذِلَّ لِمَنْ اَعْزَزْتَ وَلَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُنْتَ اِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا اَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا شَمْسٌ
مُضِيئَةٌ وَلَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَلَا نَهَارٌ مُضِيءٌ وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ وَلَا جَبَلٌ رَاسٍ وَلَا نَجْمٌ سَارٍ
وَلَا قَمَرٌ مُنِيرٌ وَلَا رِيحٌ تَهُبُّ وَلَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَلَا بَرْقٌ يَلْمَعُ وَلَا رَعْدٌ يُسَبِّحُ وَلَا
رُوحٌ تَنَفَّسُ وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ وَلَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَلَا مَاءٌ يَطَّرِدُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
كَوَّنْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَقَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَاَغْنَيْتَ وَاَفْقَرْتَ وَ
اَمَتَّ وَاَحْيَيْتَ وَاَضْحَكْتَ وَاَبْكَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اللّٰهُ وَ
تَعَالَيْتَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِينُ اَمْرُكَ غَالِبٌ وَعِلْمُكَ
نَافِذٌ وَكَيْدُكَ غَرِيبٌ وَوَعْدُكَ صَادِقٌ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَحُكْمُكَ عَدْلٌ وَكَلَامُكَ
هُدًى وَوَحْيُكَ نُورٌ وَرَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ وَعَفْوُكَ عَظِيمٌ وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ وَعَطَاؤُكَ
جَزِيلٌ وَحَبْلُكَ مَتِينٌ وَاِمْكَانُكَ عَتِيدٌ وَجَارُكَ عَزِيزٌ وَبَاْسُكَ شَدِيدٌ وَمَكْرُكَ
مَكِيدٌ اَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى حَاضِرُ كُلِّ مَلَاءٍ وَشَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ
مُفَرِّجُ كُلِّ حُزْنٍ غِنَى كُلِّ مِسْكِينٍ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ اَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ حِرْزُ الضُّعَفَاءِ كَنْزُ
الْفُقَرَاءِ مُفَرِّجُ الْغَمَّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذٰلِكَ اللّٰهُ رَبُّنَا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ تَكْفِي مِنْ عِبَادِكَ
مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَاَنْتَ جَارُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ عِصْمَةُ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ
نَاصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَكَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ كَبِيرُ
الْكُبَرَاءِ سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَى الْمَوَالِي صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبُ دَعْوَةِ
الْمُضْطَرِّينَ اَسْمَعُ السَّامِعِينَ اَبْصَرُ النَّاظِرِينَ اَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ اَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ

سوره انا انزلناه فی لیلة
القدر را بعد از صبح ده مرتبه
و نزد زوال الشمس ده مرتبه بخوانند
و بعد از عصر ده مرتبه تا هفتاد هزار ملک برای او
تعجب اند و دو هزار ملک برای او
سی سال و نیز از امام محمد تقی علیه السلام
که هر که هفت مرتبه انرا بعد از
طلوع فجر بخواند هفتاد صف
از ملائکه هفتاد صلوات بر او
فرستند و هفتاد مرتبه بر او رحمت
کنند و از امام محمد تقی علیه السلام روایت
ثواب بسیار منقول است برای
کسیکه سوره انا انزلناه را در
شب و روز هفتاد و شش
مرتبه بخواند بعد از طلوع صبح
پیش از نماز صبح هفت مرتبه
و بعد از نماز صبح ده مرتبه و بعد
از زوال شمس پیش از نافله
ده مرتبه و بعد از نوافل زوال
بیست و یک مرتبه

اِلّا اَنْتَ رَبُّ الْعالَمینَ اَنْتَ الْخالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْمالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ وَاَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الرّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَاَنْتَ الْمُعْطی وَاَنَا السّائِلُ وَاَنْتَ الْجَوادُ وَاَنَا الْبَخیلُ وَاَنْتَ الْقَوِیُّ وَاَنَا الضَّعیفُ وَاَنْتَ الْعَزیزُ وَاَنَا الذَّلیلُ وَاَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقیرُ وَاَنْتَ السَّیِّدُ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْغافِرُ وَاَنَا الْمُسیءُ وَاَنْتَ الْعالِمُ وَاَنَا الْجاهِلُ وَاَنْتَ الْحَلیمُ وَاَنَا الْعَجُولُ وَاَنْتَ الرَّحْمنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَاَنْتَ الْمُعافی وَاَنَا الْمُبْتَلی وَاَنْتَ الْمُجیبُ وَاَنَا الْمُضْطَرُّ وَاَنَا اَشْهَدُ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْمُعْطی عِبادَكَ بِلا سُؤالٍ وَاَشْهَدُ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّهُ الْواحِدُ الْاَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَاِلَیْكَ الْمَصیرُ وَصَلَّی اللّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وَاغْفِرْ لی ذُنُوبی وَاسْتُرْ عَلَیَّ عُیُوبی وَافْتَحْ لی مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقاً واسِعاً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَحَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكیلُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ

## دعاءِ مجیر

دعائیست رفیع الشان مروی از حضرت رسول صلی الله علیه وآله جبرئیل برای آنحضرت آورد در وقتی که در مقام ابرهیم مشغول بنماز بود و کفعمی در بلد الامین ومصباح این دعا را ذکر کرده ودر حاشیه آن اشاره بفضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد دانه های باران وبرگ درختان وریگ بیابان باشد وبرای شفاء مریض وقضاء دین وغنا وتوانگری ورفع غم خواندن آن نافع است ودعا این است

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

سُبْحانَكَ یا اَللّهُ تَعالَیْتَ یا رَحْمنُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا رَحیمُ تَعالَیْتَ یا كَریمُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مَلِكُ تَعالَیْتَ یا مالِكُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا قُدُّوسُ تَعالَیْتَ یا سَلامُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مُؤْمِنُ تَعالَیْتَ یا مُهَیْمِنُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا عَزیزُ تَعالَیْتَ یا جَبّارُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مُتَكَبِّرُ تَعالَیْتَ یا مُتَجَبِّرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا خالِقُ

وبعد از نماز عصر ده مرتبه وبعد از عشاء هفت مرتبه ودر وقت خواب یازده مرتبه واز جمله ثواب این است که حق تعالی هزار ملک خلق کند که در سی وشش هزار سال ثواب از برای او بنویسند پنجم ابن بابویه وسایر علماء رضوان الله علیهم بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که هر که هر روز عقب نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّهِ الْعَظیمِ وَبِحَمْدِهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ حق تعالی او را عافیت دهد از کوری ودیوانگی وخوره وپیسی وفالج وسرسام وزرداب [illegible] در هنگام پیری



تَعالَیْتَ یا بارِئُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مُصَوِّرُ تَعالَیْتَ یا مُقَدِّرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا هادی تَعالَیْتَ یا باقی اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا وَهّابُ تَعالَیْتَ یا تَوّابُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا فَتّاحُ تَعالَیْتَ یا مُرْتاحُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا سَیِّدی تَعالَیْتَ یا مَوْلایَ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا قَریبُ تَعالَیْتَ یا رَقیبُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مُبْدِئُ تَعالَیْتَ یا مُعیدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا حَمیدُ تَعالَیْتَ یا مَجیدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا قَدیمُ تَعالَیْتَ یا عَظیمُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا غَفُورُ تَعالَیْتَ یا شَكُورُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا شاهِدُ تَعالَیْتَ یا شَهیدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا حَنّانُ تَعالَیْتَ یا مَنّانُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا باعِثُ تَعالَیْتَ یا وارِثُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مُحْیی تَعالَیْتَ یا مُمیتُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا شَفیقُ تَعالَیْتَ یا رَفیقُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا اَنیسُ تَعالَیْتَ یا مُونِسُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا جَلیلُ تَعالَیْتَ یا جَمیلُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا خَبیرُ تَعالَیْتَ یا بَصیرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا حَفِیُّ تَعالَیْتَ یا مَلِیُّ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مَعْبُودُ تَعالَیْتَ یا مَوْجُودُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا غَفّارُ تَعالَیْتَ یا قَهّارُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا مَذْكُورُ تَعالَیْتَ یا مَشْكُورُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا جَوادُ تَعالَیْتَ یا مَعاذُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا جَمالُ تَعالَیْتَ یا جَلالُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا سابِقُ تَعالَیْتَ یا رازِقُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا صادِقُ تَعالَیْتَ یا فالِقُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا سَمیعُ تَعالَیْتَ یا سَریعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ سُبْحانَكَ یا رَفیعُ تَعالَیْتَ یا بَدیعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ یا مُجیرُ

ششم در بلد الامین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود هر که خواهد که خدا در اجل او تاخیر کند و او را بر دشمنان یاری دهد واز مرگهای بد او را نگاه دارد باید که هر بامداد وپسین [illegible] سه مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّهِ مِلْأَ الْمیزانِ وَمُنْتَهَی الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا وَزِنَةَ الْعَرْشِ وسه مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّهِ مِلْأَ الْمیزانِ وَمُنْتَهَی الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا وَزِنَةَ الْعَرْشِ وسه مرتبه بگوید لا اِلهَ اِلّا اللّهُ مِلْأَ الْمیزانِ وَمُنْتَهَی الْعِلْمِ و

سُبْحانَكَ يا فَعّالُ تَعالَيْتَ يا مُتَعالُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا قاضي
تَعالَيْتَ يا راضي اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا قاهِرُ تَعالَيْتَ يا طاهِرُ اَجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا عالِمُ تَعالَيْتَ يا حاكِمُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا دائِمُ تَعالَيْتَ يا قائِمُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا عاصِمُ تَعالَيْتَ يا قاسِمُ
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا غَنِيُّ تَعالَيْتَ يا مُغْني اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا وَفِيُّ تَعالَيْتَ يا قَوِيُّ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا كافي تَعالَيْتَ يا شافي
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُقَدِّمُ تَعالَيْتَ يا مُؤَخِّرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبْحانَكَ يا اَوَّلُ تَعالَيْتَ يا اٰخِرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا ظاهِرُ تَعالَيْتَ
يا باطِنُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَجاءُ تَعالَيْتَ يا مُرْتَجىٰ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا
مُجيرُ سُبْحانَكَ يا ذَا الْمَنِّ تَعالَيْتَ يا ذَا الطَّوْلِ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا حَيُّ
تَعالَيْتَ يا قَيُّومُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا واحِدُ تَعالَيْتَ يا اَحَدُ اَجِرْنا مِنَ
النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا سَيِّدُ تَعالَيْتَ يا صَمَدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا قَديرُ
تَعالَيْتَ يا كَبيرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا والي تَعالَيْتَ يا مُتَعالي اَجِرْنا مِنَ
النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا عَلِيُّ تَعالَيْتَ يا اَعْلىٰ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا وَلِيُّ
تَعالَيْتَ يا مَوْلىٰ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا ذارِئُ تَعالَيْتَ يا بارِئُ اَجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا خافِضُ تَعالَيْتَ يا رافِعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا مُقْسِطُ تَعالَيْتَ يا جامِعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُعِزُّ تَعالَيْتَ يا مُذِلُّ
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا حافِظُ تَعالَيْتَ يا حَفيظُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا قادِرُ تَعالَيْتَ يا مُقْتَدِرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا عَليمُ تَعالَيْتَ يا حَليمُ
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا حَكَمُ تَعالَيْتَ يا حَكيمُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

مبلغ الرضا وزنة العرش وسعة الكرسي ده مرتبه بگوید الله اكبر ملأ الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش وسعة الكرسي
هفتم بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم باسم اعظم خدا نزدیکتر باشد از سیاهی چشم بسفیدی آن
و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام و حضرت کاظم علیه السلام منقول است که بعد از نماز صبح و مغرب پیش از آنکه سخن بگوید و حرکت کند هفت مرتبه اینرا بگوید



سُبْحانَكَ يا مُعْطي تَعالَيْتَ يا مانِعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا ضارُّ تَعالَيْتَ
يا نافِعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُجيبُ تَعالَيْتَ يا حَسيبُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا
مُجيرُ سُبْحانَكَ يا عادِلُ تَعالَيْتَ يا فاصِلُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا لَطيفُ
تَعالَيْتَ يا شَريفُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَبُّ تَعالَيْتَ يا حَقُّ اَجِرْنا مِنَ
النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا ماجِدُ تَعالَيْتَ يا واحِدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا
عَفُوُّ تَعالَيْتَ يا مُنْتَقِمُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا واسِعُ تَعالَيْتَ يا مُوَسِّعُ
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَؤُوفُ تَعالَيْتَ يا عَطُوفُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبْحانَكَ يا فَرْدُ تَعالَيْتَ يا وِتْرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُقيتُ تَعالَيْتَ
يا مُحيطُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا وَكيلُ تَعالَيْتَ يا عَدْلُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا
مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُبينُ تَعالَيْتَ يا مَتينُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا بَرُّ
تَعالَيْتَ يا وَدُودُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَشيدُ تَعالَيْتَ يا مُرْشِدُ اَجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا نُورُ تَعالَيْتَ يا مُنَوِّرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا نَصيرُ تَعالَيْتَ يا ناصِرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا صَبُورُ تَعالَيْتَ يا صابِرُ
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُحْصي تَعالَيْتَ يا مُنْشِئُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبْحانَكَ يا سُبْحانُ تَعالَيْتَ يا دَيّانُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُغيثُ
تَعالَيْتَ يا غِياثُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا فاطِرُ تَعالَيْتَ يا حاضِرُ اَجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمالِ تَبارَكْتَ يا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلالِ سُبْحانَكَ
لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمينَ فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَنَجَّيْناهُ مِنَ الْغَمِّ
وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعالَمينَ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ

هفتاد نوع بلا از او دور گردد که سهلترین آنها خوره و پیسی و دیوانگی باشد و شر شیطان و شر پادشاهان
و در بعضی روایات معتبره سه مرتبه وارد شده و بعضی ده مرتبه و اقلش سه مرتبه و اگر صد مرتبه و هر چه بیشتر بگوید بهتر است
هشتم ثوابش بیشتر است و روایت
شیخ احمد بن فهد و دیگران روایت کرده‌اند که مردی بخدمت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام شکایت کرد که کار در من بسیار شده و متوجه ... هر کاری که متوجه میشوم بر من بسته میشود حضرت فرمود که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگو سبحان الله العظیم و بحمده و استغفر الله واسئله من فضله
راوی گفت

دعاء | بسم الله الرحمن الرحیم | عدیله

شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو
العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام وانا العبد الضعيف المذنب العاصي
المحتاج الحقير اشهد لمنعمي وخالقي ورازقي ومكرمي كما شهد لذاته وشهدت له
الملائكة واولوا العلم من عباده بانه لا اله الا هو ذو النعم والاحسان والكرم
والامتنان قادر ازلي عالم ابدي حي احدي موجود سرمدي سميع بصير مريد
كاره مدرك صمدي يستحق هذه الصفات وهو على ما هو عليه في عز صفاته كان
قويا قبل وجود القدرة والقوة وكان عليما قبل ايجاد العلم والعلة لم يزل سلطانا
اذ لا مملكة ولا مال ولم يزل سبحانا على جميع الاحوال وجوده قبل القبل في ازل
الآزال وبقاؤه بعد البعد من غير انتقال ولا زوال غني في الاول والآخر مستغن
في الباطن والظاهر لا جور في قضيته ولا ميل في مشيته ولا ظلم في تقديره ولا
مهرب من حكومته ولا ملجا من سطواته ولا منجا من نقماته سبقت رحمته غضبه
ولا يفوته احد اذا طلبه ازاح العلل في التكليف وسوى التوفيق بين الضعيف
والشريف مكن اداء المامور وسهل سبيل اجتناب المحظور لم يكلف الطاعة الا دون
الوسع والطاقة سبحانه ما ابين كرمه واعلى شانه سبحانه ما اجل نيله واعظم
احسانه بعث الانبياء ليبين عدله ونصب الاوصياء ليظهر طوله وفضله و
جعلنا من امة سيد الانبياء وخير الاولياء وافضل الاصفياء واعلى الازكياء
محمد صلى الله عليه واله وسلم امنا به وبما دعانا اليه وبالقرآن الذي انزله
عليه وبوصيه الذي نصبه يوم الغدير واشار بقوله هذا علي اليه واشهد
ان الائمة الابرار والخلفاء الاخيار بعد الرسول المختار علي قامع الكفار ومن بعده

کرانند از نماز که برابر من مداومت
کردم جمعی از بادیه آمدند وخبر
دادند مرا که جمعی از اقوام تو مرده
وبغیر از تو وارثی ندارد پس
مال بسیار بدست من آمد
تا حال بی نیازم وورد کافی تو
مکارم روایت کرده اند که مردی
هلقام نام بالحضرت عرض کرد
کرد غلامرا تعلیم کن که جامع
باشد برای دنیا وآخرت وآن
باشد حضرت این دعا را تعلیم او
کرد که بعد از نماز صبح بخواند
تا آفتاب طلوع کند مداومت
کرد او برابن دعا وحال نیکو
شد هم دعای عدیله از عبدالله بن
سنان روایت کرده است که بخدمت
حضرت صادق علیه السلام رفتم
حضرت فرمود که میخواهی
ترا دعائی تعلیم کنم که چون
بخوانی حقتعالی



سيد اولاده الحسن بن علي ثم اخوه السبط التابع لمرضات الله الحسين ثم العابد
علي ثم الباقر محمد ثم الصادق جعفر ثم الكاظم موسى ثم الرضا علي ثم التقي محمد
ثم النقي علي ثم الزكي العسكري الحسن ثم الحجة الخلف القائم المنتظر المهدي
المرجى الذي ببقائه بقيت الدنيا وبيمنه رزق الورى وبوجوده ثبتت الارض و
السماء وبه يملأ الله الارض قسطا وعدلا بعد ما ملئت ظلما وجورا واشهد
ان اقوالهم حجة وامتثالهم فريضة وطاعتهم مفروضة ومودتهم لازمة
مقضية والاقتداء بهم منجية ومخالفتهم مردية وهم سادات اهل الجنة اجمعين
وشفعاء يوم الدين وائمة اهل الارض على اليقين وافضل الاوصياء المرضيين
واشهد ان الموت حق ومسائلة القبر حق والبعث حق والنشور حق والصراط
حق والميزان حق والحساب حق والكتاب حق والجنة حق والنار حق وان
الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور اللهم فضلك رجائي
وكرمك ورحمتك املي لا عمل لي استحق به الجنة ولا طاعة لي استوجب
بها الرضوان الا اني اعتقدت توحيدك وعدلك وارتجيت احسانك وفضلك
وتشفعت اليك بالنبي واله من احبتك وانت اكرم الاكرمين وارحم الراحمين
وصلى الله على نبينا محمد واله اجمعين الطيبين الطاهرين وسلم تسليما كثيرا كثيرا
ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم يا ارحم الراحمين اني اودعتك
يقيني هذا وثبات ديني وانت خير مستودع وقد امرتنا بحفظ الودائع فرده علي
وقت حضور موتي برحمتك يا ارحم الراحمين **مؤلف گوید** که در دعاها ماثور
است اللهم اني اعوذ بك من العديلة عند الموت وعديله عند الموت یعنی عدول کردن
از حق بباطل در وقت مردن وآن چنان است که شیطان نزد محتضر حاضر شود و وسوسه کند

قرض ترا ادا کند وحال تو
نیکو شود گفتم چه بسیار محتاجم
بچنین دعا حضرت فرمود که بعد
از نماز صبح بگو توکلت علی
الحی القیوم الذی لا یموت
والحمد لله الذی لم یتخذ
ولدا ولم یکن له شریک
فی الملک ولم یکن له ولی
من الذل وکبره تکبیرا
اللهم انی اعوذ بک من
البؤس والفقر ومن غلبة
الدین والسقم واسئلک
ان تعیننی علی اداء حقک
الیک والی الناس وروایت
شیخ طوسی ودیگران چنین است
ومن غلبة الدین فصل علی
محمد واله واعنی علی اداء
حقک الیک والی
الناس

واو را در تشکیک اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند از این جهت که در دعاها استعاذه از آن شده و
جناب فخر المحققین ره فرموده هر که خواهد از آن سالم بماند استحضار کند ادله ایمان و اصول خمسه را با ادله قطعیه
وصفای خاطر و بسپرد آنرا بحقتعالی که در وقت حضور موت باو رد فرماید باین طریق که بگوید بعد از عقاید حقه
اَللّٰهُمَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِنّی قَدْ اَوْدَعْتُكَ یَقینی هٰذا وَثَباتَ دینی وَاَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَ
قَدْ اَمَرْتَنا بِحِفْظِ الْوَدائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتی پس بحسب فرمایش این بزرگوار خواندن
این دعای شریف عدیله و استحضار معنی آن در خاطر برای سلامت جستن از خطر عدیله عند الموت نافع است
واما اینکه این دعا ماثور است یا از منشآت علما است خریت صناعت علم حدیث و روایت و جامع شمل اخبار ائمه
عالم متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الاکرم و المحدث الاعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری نور الله
مرقده فرموده وَاَمّا دُعاءُ الْعَدیلَةِ الْمَعْرُوفَةِ فَهُوَ مِنْ مُؤَلَّفاتِ بَعْضِ اَهْلِ الْعِلْمِ لَیْسَ بِمَاْثُورٍ وَلا مَوْجُودٍ
فی كُتُبِ حَمَلَةِ الْاَحادیثِ وَنُقّادِها وبدانکه شیخ طوسی از محمد بن سلیمان دیلمی روایت کرده است که بحضرت
حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان تو میگویند که ایمان بر دو قسمت یکی مستقر و ثابت و دیگر
آنکه بامانت سپرده شده است و زایل میگردد پس بمن بیاموز دعائی را که هرگاه آنرا بخوانم ایمان من کامل گردد
و زایل نشود فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب رَضیتُ بِاللّٰهِ رَبّاً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
نَبِیّاً وَبِالْاِسْلامِ دیناً وَبِالْقُرْآنِ كِتاباً وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِعَلِیٍّ وَلِیّاً وَاِماماً
وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ
وَعَلِیِّ بْنِ مُوسی وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُ اللّٰهِ
عَلَیْهِمْ اَئِمَّةً اَللّٰهُمَّ اِنّی رَضیتُ بِهِمْ اَئِمَّةً فَارْضَنی لَهُمْ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

## دُعاءِ جَوْشَنِ کَبیر

در بلد الامین و مصباح کفعمی است و آن مرویست از حضرت سید الساجدین از پدرش از جد بزرگوارش
حضرت رسول صلی الله علیه و علیهم اجمعین و این دعا را جبرئیل علیه السلام آورد برای پیغمبر در یکی از غزوات در حالی
که بر تن آنحضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن مبارکش را بدرد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد
پروردگارت ترا سلام میرساند و میفرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که امانست از برای
برای تو و امت تو پس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست از جمله آنکه هر که آنرا
بر کفن خود بنویسد حقتعالی حیا فرماید که او را با آتش عذاب کند و هر که آنرا به نیت در اول ماه رمضان

دهم کفعمی ره روایت کرده است
که روزی بحضرت رسول صلی الله
علیه و آله شکایت کرد از
تنگدستی و پریشانی و بیماری
حضرت فرمود که هر صبح و
شام ده مرتبه این دعا را بخوان
او سه روز بر این مداومت کرد
حال او بصحت و توانگری و
رفاهیت برگشت و شیخ طوسی
و دیگران در تعقیب نماز صبح
ذکر کرده اند و دعا این است
لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ
تَوَكَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا
یَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ
وَلَداً وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَریكٌ فِی
الْمُلْكِ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ
الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبیراً یازدهم
شیخ طوسی و کفعمی و دیگران
از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله



بخواند حقتعالی او را روزی فرماید لیلة القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس
کنند خدا را و ثوابش را برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرموده هر که بخواند او را در ماه
رمضان سه مرتبه حرام فرماید حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم و واجب فرماید برای او بهشت را و دو ملک برای او
موکل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدت حیوة خود و در آخر خبر است که جناب امام حسین ع
فرمود وصیت کرد پدرم علی بن ابیطالب صلوات الله علیه بحفظ این دعا و آنکه بنویسم آنرا بر کفن او و تعلیم کنم آنرا
باهل خود و ترغیب کنم ایشان را بخواندن آن و آن هزار اسم است و در آنست اسم اعظم فقیر گوید که از این خبر دو چیز
مستفاد میشود یکی استحباب نوشتن این دعا بکفن چنانچه علامه بحر العلوم عطر الله مرقده در دره باین اشاره فرموده

وَسُنَّ اَنْ یُكْتَبَ بِالْاَكْفانِ ‌ شَهادَةُ الْاِسْلامِ وَالْاِیمانِ
وَهٰكَذا كِتابَةُ الْقُرْآنِ ‌ وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْاَمانِ

دوم استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان و اما خواندن آن در خصوص شبهای قدر در خبر ذکری
از آن نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن اعمال شبهای قدر فرموده و در بعضی از
روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند کافیست فرمایش آن بزرگوار
ما را در اینمقام احله الله دار السلام بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و
در آخر هر فصل باید گفت سُبْحانَكَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ
و در بلد الامین است که در اول هر فصل بِسْمِ اللّٰهِ بگوید و در آخرش سُبْحانَكَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
الْغَوْثَ الْغَوْثَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ
یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

## (و آن دعا این است)

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ یا كَریمُ یا مُقیمُ یا عَظیمُ یا قَدیمُ
یا عَلیمُ یا حَلیمُ یا حَكیمُ سُبْحانَكَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ
یا رَبِّ (۲) یا سَیِّدَ السّاداتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ یا وَلِیَّ الْحَسَناتِ
یا غافِرَ الْخَطیئاتِ یا مُعْطِیَ الْمَسْئَلاتِ یا قابِلَ التَّوْباتِ یا سامِعَ الْاَصْواتِ یا عالِمَ الْخَفِیّاتِ
یا دافِعَ الْبَلِیّاتِ (۳) یا خَیْرَ الْغافِرینَ یا خَیْرَ الْفاتِحینَ یا خَیْرَ النّاصِرینَ یا خَیْرَ الْحاكِمینَ
یا خَیْرَ الرّازِقینَ یا خَیْرَ الْوارِثینَ یا خَیْرَ الْحامِدینَ یا خَیْرَ الذّاكِرینَ یا خَیْرَ الْمُنْزِلینَ یا خَیْرَ

روایت کرده اند که با عجما بعد
گفت که آیا عاجز شد از آنکه
هر صبح و شام نزد خداوند
عالمیان عهدی بگیرد پس گفتند
چگونه عهدی بگیرد فرمود که
این دعا را بخوانید هر که این دعا بخواند
مهر براو میزنند و در زیر عرش
الهی میگذارند چون روز قیامت
شود منادی ندا میکند که کجایند
آنانکه نزد خداوند رحمن عهدی
دارند پس آن عهد را با ایشان
دهند و با آن عهد داخل بهشت
شوند و شیخ طوسی ره این دعا را
در تعقیب نماز صبح ایراد کرده
اَللّٰهُمَّ فاطِرَ السَّماواتِ وَ
الْاَرْضِ عالِمَ الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ
الرَّحْمٰنَ الرَّحیمَ اَعْهَدُ اِلَیْكَ
فی هٰذِهِ الدُّنْیا اَنَّكَ اَنْتَ
اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
وَحْدَكَ

الْمُحْسِنِينَ (۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَ
الْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثِّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ
(۵) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانُ يَا سُلْطَانُ يَا
رِضْوَانُ يَا غُفْرَانُ يَا سُبْحَانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ (۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ
لِعَظَمَتِهِ يَا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ
لِهَيْبَتِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ
قَامَتِ السَّمٰوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ
لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ (۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا
مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا
بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأُسَارَى (۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَ
السَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَصْلِ وَ
الْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْآلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ (۹) اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ
يَا مُوسِعُ (۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ
كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ
مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ (۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ
مُصِيبَتِي يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ
كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي
عِنْدَ مَفْزَعِي (۱۲) يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ

لا شريك لك وان محمداً صلى الله عليه وآله عبدك ورسولك اللهم فصل على محمد وآله ولا تكلني الى نفسي طرفة عين ابداً ولا الى احد من خلقك فانك ان وكلتني اليها تباعدني من الخير وتقربني من الشر اى رب لا اثق الا برحمتك فصل على محمد وآله الطيبين واجعل لي عندك عهداً تؤديه الي يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد

دوازدهم دعائی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح پیش از آنکه تکلم کند بگوید



يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أَنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ
يَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ (۱۳) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا
كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ (۱۴) يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ
يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ
دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ (۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْاِمْتِنَانِ يَا ذَا
الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ يَا ذَا الْعَفْوِ
وَالْغُفْرَانِ (۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلٰهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ
(۱۷) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ يَا مُبَيِّنُ يَا
مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا مُعْلِنُ يَا مُقَسِّمُ (۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي
سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ
حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ (۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا
فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ
يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ
أَحَدٌ مِثْلَهُ (۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا

رب صل على محمد واهل بيته حقنا الی روز ... و از آتش جهنم نگاه دارد

و ابن بابویه در ثواب الاعمال بسند معتبر روایت کرده است که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگو اللهم صل على محمد وآل محمد تا خدا ترا از آتش جهنم نگاه دارد و بروایت دیگر صد مرتبه پیش از سخن گفتن بگو یا رب صل على محمد وآل محمد واعتق رقبتي من النار

سیزدهم سجده شکر است و چون از تعقیب نماز فارغ شد سجده شکر بجا آورد و باجماع علماء شیعه سجده شکر سنت است در وقت متجدد شدن نعمتی یا دفع شدن

در سجدهٔ شکر

خالِقَ الْخَلْقِ یا صادِقَ الْوَعْدِ یا مُوفِیَ الْعَهْدِ یا عالِمَ السِّرِّ یا فالِقَ الْحَبِّ یا رازِقَ الْأَنامِ ﴿۲۱﴾ اَللّٰهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا عَلِیُّ یا وَفِیُّ یا غَنِیُّ یا مَلِیُّ یا حَفِیُّ یا رَضِیُّ یا زَکِیُّ یا بَدِیُّ یا قَوِیُّ یا وَلِیُّ ﴿۲۲﴾ یا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمیلَ یا مَنْ سَتَرَ الْقَبیحَ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ بِالْجَریرَةِ یا مَنْ لَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ یا عَظیمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجْوی یا مُنْتَهی کُلِّ شَکْوی ﴿۲۳﴾ یا ذَا النِّعْمَةِ السّابِغَةِ یا ذَا الرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ یا ذَا الْمِنَّةِ السّابِقَةِ یا ذَا الْحِکْمَةِ الْبالِغَةِ یا ذَا الْقُدْرَةِ الْکامِلَةِ یا ذَا الْحُجَّةِ الْقاطِعَةِ یا ذَا الْکَرامَةِ الظّاهِرَةِ یا ذَا الْعِزَّةِ الدّائِمَةِ یا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتینَةِ یا ذَا الْعَظَمَةِ الْمَنیعَةِ ﴿۲۴﴾ یا بَدیعَ السَّمٰواتِ یا جاعِلَ الظُّلُماتِ یا راحِمَ الْعَبَراتِ یا مُقیلَ الْعَثَراتِ یا ساتِرَ الْعَوْراتِ یا مُحْیِیَ الْأَمْواتِ یا مُنْزِلَ الْآیاتِ یا مُضَعِّفَ الْحَسَناتِ یا ماحِیَ السَّیِّئاتِ یا شَدیدَ النَّقِماتِ ﴿۲۵﴾ اَللّٰهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا مُصَوِّرُ یا مُقَدِّرُ یا مُدَبِّرُ یا مُطَهِّرُ یا مُنَوِّرُ یا مُیَسِّرُ یا مُبَشِّرُ یا مُنْذِرُ یا مُقَدِّمُ یا مُؤَخِّرُ ﴿۲۶﴾ یا رَبَّ الْبَیْتِ الْحَرامِ یا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرامِ یا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ یا رَبَّ الرُّکْنِ وَالْمَقامِ یا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرامِ یا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ یا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ یا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلامِ یا رَبَّ التَّحِیَّةِ وَالسَّلامِ یا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِی الْأَنامِ ﴿۲۷﴾ یا أَحْکَمَ الْحاکِمینَ یا أَعْدَلَ الْعادِلینَ یا أَصْدَقَ الصّادِقینَ یا أَطْهَرَ الطّاهِرینَ یا أَحْسَنَ الْخالِقینَ یا أَسْرَعَ الْحاسِبینَ یا أَسْمَعَ السّامِعینَ یا أَبْصَرَ النّاظِرینَ یا أَشْفَعَ الشّافِعینَ یا أَکْرَمَ الْأَکْرَمینَ ﴿۲۸﴾ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا فَخْرَ مَنْ لا فَخْرَ لَهُ یا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ یا مُعینَ مَنْ لا مُعینَ لَهُ یا أَنیسَ مَنْ لا أَنیسَ لَهُ یا أَمانَ مَنْ لا أَمانَ لَهُ ﴿۲۹﴾ اَللّٰهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا عاصِمُ یا قائِمُ یا دائِمُ یا راحِمُ یا

بلاء و بطر می افزاید پس سجده بعد از نماز است برای شکر توفیق ادای نماز بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت است که پدرم امام زین العابدین علیه السلام هیچ نعمتی از خدا یاد نکرد مگر آنکه شکر آن سجده کرد و هیچ آیه نخواند که در آن سجده باشد مگر آنکه سجده میکرد و دفع نکرد خدا از او بدی را که از آن میترسید مگر آنکه سجده میکرد و از هر نماز واجب که فارغ میشد بعد از آن سجده میکرد و هر وقت توفیق مییافت که میان دو کس اصلاح کند برای شکر آن سجده میکرد و در جمیع مواضع سجود آن حضرت اثر سجود بود باین سبب آن حضرت را سجاد مینامیدند و ایضاً بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام



در سجدهٔ شکر

سالِمُ یا حاکِمُ یا عالِمُ یا قاسِمُ یا قابِضُ یا باسِطُ ﴿۳۰﴾ یا عاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ یا راحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ یا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ یا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ یا حافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ یا مُکْرِمَ مَنِ اسْتَکْرَمَهُ یا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ یا صَریخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ یا مُعینَ مَنِ اسْتَعانَهُ یا مُغیثَ مَنِ اسْتَغاثَهُ ﴿۳۱﴾ یا عَزیزاً لا یُضامُ یا لَطیفاً لا یُرامُ یا قَیُّوماً لا یَنامُ یا دائِماً لا یَفُوتُ یا حَیّاً لا یَمُوتُ یا مَلِکاً لا یَزُولُ یا باقِیاً لا یَفْنی یا عالِماً لا یَجْهَلُ یا صَمَداً لا یُطْعَمُ یا قَوِیّاً لا یَضْعُفُ ﴿۳۲﴾ اَللّٰهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا أَحَدُ یا واحِدُ یا شاهِدُ یا ماجِدُ یا حامِدُ یا راشِدُ یا باعِثُ یا وارِثُ یا ضارُّ یا نافِعُ ﴿۳۳﴾ یا أَعْظَمَ مِنْ کُلِّ عَظیمٍ یا أَکْرَمَ مِنْ کُلِّ کَریمٍ یا أَرْحَمَ مِنْ کُلِّ رَحیمٍ یا أَعْلَمَ مِنْ کُلِّ عَلیمٍ یا أَحْکَمَ مِنْ کُلِّ حَکیمٍ یا أَقْدَمَ مِنْ کُلِّ قَدیمٍ یا أَکْبَرَ مِنْ کُلِّ کَبیرٍ یا أَلْطَفَ مِنْ کُلِّ لَطیفٍ یا أَجَلَّ مِنْ کُلِّ جَلیلٍ یا أَعَزَّ مِنْ کُلِّ عَزیزٍ ﴿۳۴﴾ یا کَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ الْمَنِّ یا کَثیرَ الْخَیْرِ یا قَدیمَ الْفَضْلِ یا دائِمَ اللُّطْفِ یا لَطیفَ الصُّنْعِ یا مُنَفِّسَ الْکَرْبِ یا کاشِفَ الضُّرِّ یا مالِکَ الْمُلْکِ یا قاضِیَ الْحَقِّ ﴿۳۵﴾ یا مَنْ هُوَ فی عَهْدِهِ وَفِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی وَفائِهِ قَوِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی قُوَّتِهِ عَلِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی عُلُوِّهِ قَریبٌ یا مَنْ هُوَ فی قُرْبِهِ لَطیفٌ یا مَنْ هُوَ فی لُطْفِهِ شَریفٌ یا مَنْ هُوَ فی شَرَفِهِ عَزیزٌ یا مَنْ هُوَ فی عِزِّهِ عَظیمٌ یا مَنْ هُوَ فی عَظَمَتِهِ مَجیدٌ یا مَنْ هُوَ فی مَجْدِهِ حَمیدٌ ﴿۳۶﴾ اَللّٰهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا کافی یا شافی یا وافی یا مُعافی یا هادی یا داعی یا قاضی یا راضی یا عالی یا باقی ﴿۳۷﴾ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خاضِعٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خاشِعٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ کائِنٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ مُنیبٌ إِلَیْهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خائِفٌ مِنْهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ قائِمٌ بِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ صائِرٌ إِلَیْهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ هالِکٌ إِلّا وَجْهَهُ ﴿۳۸﴾ یا مَنْ لا

روایت است که هر مؤمن که از برای خدا سجده کند برای شکر نعمتی در غیر نماز حق تعالی از برای او ده حسنه بنویسد و ده سیئه از او محو کند و ده درجه در بهشت از برای او بلند کند و بسند معتبر از حضرت منقول است که بنده به پروردگار خود نزدیکتر نیست در حالتی که در سجده باشد ... صحیح دیگر فرمود که سجدهٔ شکر بر هر مسلمانی واجب است و تمام میکند بآن نماز خود را و خوشنود میگرداند بآن پروردگار خود را و ملائکه را ... بدرستیکه هرگاه که بنده نماز کند و بعد از آن سجدهٔ شکر کند پروردگار عالم ... از ملائکه

مَفَرَّ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَا مِنْهُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ اِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ اِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَى اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ اِلَّا هُوَ (۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْؤُلِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاظِرُ يَا نَاصِرُ (۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوّٰى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدٰى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوٰى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوٰى يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقٰى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكٰى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضٰى يَا مَنْ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى يَا مَنْ اَمَاتَ وَاَحْيٰى يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى (۴۲) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْاٰفَاقِ اٰيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْاٰيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيٰمَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاۤئُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ (۴۳) يَا مَنْ اِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَاۤئِفُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهِيبُ يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ (۴۵) يَا اَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا اَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا اَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا اَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا اَقْوٰى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ

در سجدهٔ شکر

بگناه بدرستی که گوید ای ملائکه من نظر کنید بسوی بندهٔ من که ادا کرد فرض مرا و تمام کرد عهد مرا پس سجده کرد از برای من شکر آنچه من بر او انعام کرده ام ای ملائکهٔ من او را چه باید داد گویند پروردگارا رحمت تو پس خدا فرماید که دیگر چه باید داد گویند پروردگارا بهشت تو باز فرماید که دیگر چه باید داد گویند کفایت مهمات او و برآوردن حاجات او پس حق تعالی مکرر سؤال نماید و ملائکه جواب گویند تا آنکه ملائکه گویند پروردگارا دیگر ما چیزی نمیدانیم آنگاه خداوند کریم فرماید که من او را شکر کنم چنانچه او مرا شکر کرده و اقبال کنم بسوی او بفضل خود و



يَا اَغْنٰى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا اَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا اَرْاَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُفٍ (۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَاۤئِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ (۴۷) يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوِّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ (۴۸) يَا مَنْ عَطَاۤؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ اِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلْوٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفَصِّلُ يَا مُبَدِّلُ يَا مُذَلِّلُ يَا مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمْهِلُ يَا مُجْمِلُ (۵۰) يَا مَنْ يَرٰى وَلَا يُرٰى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدٰى يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيٰى يَا مَنْ يَسْئَلُ وَلَا يُسْئَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضٰى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ (۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّبِيبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلٰى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ (۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مُنَى الْمُحِبِّينَ يَا اَنِيسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقِلِّينَ يَا رَجَاۤءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنَفِّسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ يَا اِلٰهَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا اِلٰهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلٰينَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا (۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْاَبْرَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ

سجدهٔ شکر

رحمت عظیم خود را در قیامت باو بنماید و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که خداوند عالمیان ابراهیم علیه السلام را برای آن خلیل خود گردانید که بسیار بر زمین سجده میکرد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون نعمتی از نعمتهای خدا را بیاد آری و در موضعی باشی که کسی از مخالفان ترا نه بیند پهلوی روی خود را بر زمین بنه و اگر در جائی باشی که ایشان ببینند دست بر پائین شکم خود گذار و خم شو از برای تواضع و شکستگی نزد خدا و دست بر شکم گذاشتن برای آنست که مخالفان گمان کنند که پیچی در شکم تو بهم رسیده و در روایت بسیار وارد شده است

والأخيار يا رب الجنة والنار يا رب الصغار والكبار يا رب الحبوب والثمار
يا رب الأنهار والأشجار يا رب الصحاري والقفار يا رب البراري والبحار يا رب
الليل والنهار يا رب الإعلان والإسرار (۵۵) يا من نفذ في كل شيء أمره يا من
لحق بكل شيء علمه يا من بلغت إلى كل شيء قدرته يا من لا تحصي العباد نعمه
يا من لا تبلغ الخلائق شكره يا من لا تدرك الأفهام جلاله يا من لا تنال الأوهام
كنهه يا من العظمة والكبرياء رداؤه يا من لا ترد العباد قضاءه يا من لا ملك إلا ملكه
يا من لا عطاء إلا عطاؤه (۵۶) يا من له المثل الأعلى يا من له الصفات العليا
يا من له الآخرة والأولى يا من له الجنة المأوى يا من له الآيات الكبرى يا من
له الأسماء الحسنى يا من له الحكم والقضاء يا من له الهواء والفضاء يا من له
العرش والثرى يا من له السماوات العلى (۵۷) اللهم إني أسألك باسمك يا عفو
يا غفور يا صبور يا شكور يا رؤوف يا عطوف يا مسؤول يا ودود يا سبوح يا قدوس
(۵۸) يا من في السماء عظمته يا من في الأرض آياته يا من في كل شيء دلائله يا
من في البحار عجائبه يا من في الجبال خزائنه يا من يبدء الخلق ثم يعيده
يا من إليه يرجع الأمر كله يا من أظهر في كل شيء لطفه يا من أحسن كل شيء
خلقه يا من تصرف في الخلائق قدرته (۵۹) يا حبيب من لا حبيب له يا
طبيب من لا طبيب له يا مجيب من لا مجيب له يا شفيق من لا شفيق له يا
رفيق من لا رفيق له يا مغيث من لا مغيث له يا دليل من لا دليل له يا أنيس من
لا أنيس له يا راحم من لا راحم له يا صاحب من لا صاحب له (۶۰) يا كافي من
استكفاه يا هادي من استهداه يا كالي من استكلاه يا راعي من استرعاه يا شافي
من استشفاه يا قاضي من استقضاه يا مغني من استغناه يا موفي من استوفاه يا مقوي

حق تعالی بحضرت موسی خطاب کرد که ای موسی هیچ میدانی که برای چه ترا برگزیدم از میان خلق و ترا کلیم خود گردانیدم موسی گفت نمیدانم ای پروردگار من فرمود برای آنکه بر احوال بندگان خود مطلع شدم در میان ایشان کسی ندیدم که نزد من نفسش از تو ذلیلتر باشد بدرستیکه چون تو از نماز فارغ میشوی دو طرف روی خود را بر خاک میگذاری

بسند موثق از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که سجده بعد از نماز واجب شکر خداست بر آنکه توفیق داده بنده خود را بر آنکه ادا کرد فرض او را و کمتر چیزی که در این سجده گویند آنست که سه مرتبه بگوید شکراً لله راوی پرسید که چه معنی دارد شکراً لله حضرت فرمود که معنیش



من استقواه يا ولي من استولاه (۶۱) اللهم إني أسألك باسمك يا خالق يا رازق
يا ناطق يا صادق يا فالق يا فارق يا فاتق يا راتق يا سابق يا سامق (۶۲) يا من
يقلب الليل والنهار يا من جعل الظلمات والأنوار يا من خلق الظل والحرور
يا من سخر الشمس والقمر يا من قدر الخير والشر يا من خلق الموت والحياة يا من
له الخلق والأمر يا من لم يتخذ صاحبة ولا ولدا يا من ليس له شريك في الملك
يا من لم يكن له ولي من الذل (۶۳) يا من يعلم مراد المريدين يا من يعلم ضمير
الصامتين يا من يسمع أنين الواهنين يا من يرى بكاء الخائفين يا من يملك
حوائج السائلين يا من يقبل عذر التائبين يا من لا يصلح عمل المفسدين يا من
لا يضيع أجر المحسنين يا من لا يبعد عن قلوب العارفين يا أجود الأجودين
(۶۴) يا دائم البقاء يا سامع الدعاء يا واسع العطاء يا غافر الخطاء يا بديع السماء
يا حسن البلاء يا جميل الثناء يا قديم السناء يا كثير الوفاء يا شريف الجزاء
(۶۵) اللهم إني أسألك باسمك يا ستار يا غفار يا قهار يا جبار يا صبار
يا بار يا مختار يا فتاح يا نفاح يا مرتاح (۶۶) يا من خلقني وسواني يا من رزقني
ورباني يا من أطعمني وسقاني يا من قربني وأدناني يا من عصمني وكفاني يا من حفظني
وكلاني يا من أعزني وأغناني يا من وفقني وهداني يا من آنسني وآواني يا من أماتني
وأحياني (۶۷) يا من يحق الحق بكلماته يا من يقبل التوبة عن عباده يا من يحول
بين المرء وقلبه يا من لا تنفع الشفاعة إلا بإذنه يا من هو أعلم بمن ضل عن
سبيله يا من لا معقب لحكمه يا من لا راد لقضائه يا من انقاد كل شيء لأمره
يا من السماوات مطويات بيمينه يا من يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته
(۶۸) يا من جعل الأرض مهادا يا من جعل الجبال أوتادا يا من جعل الشمس

آنستکه این سجده از من شکر خداست بر آنکه مرا توفیق داد که خدمت او و قیام نمودم و فرض او را ادا کردم و شکر خدا موجب مزید نعمت و توفیق است و اگر در نماز نقصی ظاهر شده که بنافله ها تمام نشده باشد باین سجده تمام میشود

و اما کیفیت این سجده بعمل می آید و اقوی آنستکه اگر بر زمین باشد مانند سجده نماز هفت عضو را سجده کند بر زمین گذارد

و بهتر آنست که بر خلاف سجده نماز دستها را بر زمین بچسباند و سینه را بر زمین بچسباند

نکته آنست که اول پیشانی را

سراجا يا من جعل القمر نورا يا من جعل الليل لباسا يا من جعل النهار معاشا
يا من جعل النوم سباتا يا من جعل السماء بناء يا من جعل الاشياء ازواجا يا من
جعل النار مرصادا (۶۹) اللهم انى اسئلك باسمك يا سميع يا شفيع يا رفيع
يا منيع يا سريع يا بديع يا كبير يا قدير يا خبير يا مجير (۷۰) يا حيا قبل كل حي يا
حيا بعد كل حي يا حي الذي ليس كمثله حي يا حي الذي لا يشاركه حي يا حي
الذي لا يحتاج الى حي يا حي الذي يميت كل حي يا حي الذي يرزق كل حي يا
حيا لم يرث الحيوة من حي يا حي الذي يحيي الموتى يا حي يا قيوم لا تاخذه سنة
ولا نوم (۷۱) يا من له ذكر لا ينسى يا من له نور لا يطفى يا من له نعم لا تعد يا من
له ملك لا يزول يا من له ثناء لا يحصى يا من له جلال لا يكيف يا من له كمال
لا يدرك يا من له قضاء لا يرد يا من له صفات لا تبدل يا من له نعوت لا تغير
(۷۲) يا رب العالمين يا مالك يوم الدين يا غاية الطالبين يا ظهر اللاجين يا
مدرك الهاربين يا من يحب الصابرين يا من يحب التوابين يا من يحب المتطهرين
يا من يحب المحسنين يا من هو اعلم بالمهتدين (۷۳) اللهم انى اسئلك باسمك
يا شفيق يا رفيق يا حفيظ يا محيط يا مقيت يا مغيث يا معز يا مذل يا مبدئ يا معيد
(۷۴) يا من هو احد بلا ضد يا من هو فرد بلا ند يا من هو صمد بلا عيب يا من
هو وتر بلا كيف يا من هو قاض بلا حيف يا من هو رب بلا وزير يا من هو عزيز
بلا ذل يا من هو غني بلا فقر يا من هو ملك بلا عزل يا من هو موصوف بلا شبيه
(۷۵) يا من ذكره شرف للذاكرين يا من شكره فوز للشاكرين يا من حمده
عز للحامدين يا من طاعته نجاة للمطيعين يا من بابه مفتوح للطالبين يا من
سبيله واضح للمنيبين يا من اياته برهان للناظرين يا من كتابه تذكرة

ور زمین گذارد بعد طرف
راست رو را بر طرف چپ رو را
بر زمین گذارد و باز بر زمین گذارد
و پیشانی بسجدهٔ شکر
میگویند و ظاهر آنست که در
بعمل میاید و سنتست
که ذکر سجدهٔ شکر بکند و بهتر آنست که
از اذکار و ادعیه باشد که
مذکور خواهد شد و مستحب
است که این سجده را طول دهد
چنانچه منقول است که حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام بعد از
طلوع صبح بسجده میرفت تا وقت
زوال و بعد از عصر تا شام
و در حدیث دیگر وارد شده
که آنحضرت زیاده از ده سال
هر روز بعد از طلوع آفتاب
تا وقت زوال در سجده بودند
و بسند صحیح منقول است که
حضرت امام رضا علیه السلام



للمتقين يا من رزقه عموم للطائعين والعاصين يا من رحمته قريب من المحسنين
(۷۶) يا من تبارك اسمه يا من تعالى جده يا من لا اله غيره يا من جل ثناؤه يا من
تقدست اسمائه يا من يدوم بقائه يا من العظمة بهائه يا من الكبرياء ردائه يا
من لا تحصى الائه يا من لا تعد نعمائه (۷۷) اللهم انى اسئلك باسمك يا
معين يا امين يا مبين يا متين يا مكين يا رشيد يا حميد يا مجيد يا شديد يا
شهيد (۷۸) يا ذا العرش المجيد يا ذا القول السديد يا ذا الفعل الرشيد يا
ذا البطش الشديد يا ذا الوعد والوعيد يا من هو الولي الحميد يا من هو فعال
لما يريد يا من هو قريب غير بعيد يا من هو على كل شيء شهيد يا من هو ليس بظلام
للعبيد (۷۹) يا من لا شريك له ولا وزير يا من لا شبيه له ولا نظير يا خالق
الشمس والقمر المنير يا مغني البائس الفقير يا رازق الطفل الصغير يا راحم الشيخ
الكبير يا جابر العظم الكسير يا عصمة الخائف المستجير يا من هو بعباده خبير بصير
يا من هو على كل شيء قدير (۸۰) يا ذا الجود والنعم يا ذا الفضل والكرم يا خالق
اللوح والقلم يا بارئ الذر والنسم يا ذا البأس والنقم يا ملهم العرب والعجم
يا كاشف الضر والالم يا عالم السر والهمم يا رب البيت والحرم يا من خلق
الاشياء من العدم (۸۱) اللهم انى اسئلك باسمك يا فاعل يا جاعل يا قابل
يا كامل يا فاصل يا واصل يا عادل يا غالب يا طالب يا واهب (۸۲) يا من
انعم بطوله يا من اكرم بجوده يا من جاد بلطفه يا من تعزز بقدرته يا من
قدر بحكمته يا من حكم بتدبيره يا من دبر بعلمه يا من تجاوز بحلمه يا من
دنى في علوه يا من علا في دنوه (۸۳) يا من يخلق ما يشاء يا من يفعل ما يشاء
يا من يهدي من يشاء يا من يضل من يشاء يا من يعذب من يشاء يا من يغفر

انفد و در سجود میماند که
سنگ ریزهٔ مسجد از عرق او
تر میشد و دو طرف روی خود
را بر زمین مسجد میسائید
و در کتب رجال مذکور است
که فضل بن شاذان نزد ابن
ابی عمیر آمد و او در سجده بود
و سجده را بسیار طول داد
چون سر برداشت و طول سجده
او را مذکور ساختند گفت اگر
ببینید جمیل بن دراج را امید
سجود مرا طویل نمی شمرید
و گفت روزی نزد جمیل رفتم
و او سجده را بسیار طول داد
چون سر برداشت من گفتم که
سجده را طول دادید گفت که
اگر طول سجدهٔ معروف بن
خربوذ را میدیدید سجدهٔ مرا
سهل میشمردید

لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ
يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ (۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً يَا مَنْ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَداً يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلاً يَا مَنْ
جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَاراً يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً يَا مَنْ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَداً يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَداً (۸۵) اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا
صَمَدُ يَا سَرْمَدُ (۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَّ مَشْكُورٍ
شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ
مَوْصُوفٍ وُصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْؤُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ
عُلِمَ (۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
يَا أَنِيسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ
الْعَالِمِينَ يَا إِلٰهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ (۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ
بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ
بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ يَا بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا
ضَامِنُ يَا آمِرُ يَا نَاهِي (۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُتِمُّ النِّعْمَةَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ
الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ (۹۱)
يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ

وایضاً از فضل بن شاذان روایت کرده است که حسن بن علی بن فضال بصحرا میرفت برای عبادت و بسجده میرفت و طول میداد که مرغ میامد و بر پشتش می‌نشست بگمان آنکه جامه ایست افتاده و برد درازی بر او میکردند و از وحشت نمیکردند و ایضاً روایت کرده است که علی بن مهزیار چون آفتاب طلوع میکرد بسجده میرفت و سر بر نمیداشت تا برای هزار نفر از برادران خود دعا میکرد مثل آنچه از برای خود دعا کرده بود و در پیشانی او پینه بود مانند زانوی شتر از بسیاری طول سجود و ایضاً روایت کرده است از ابن ابی عمیر بعد از نماز



يَا أَنِيسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلٰهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ
الْكُرَمَاءِ (۹۲) يَا كَافِياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِماً عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ
يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ
شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ
يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي (۹۴) يَا أَوَّلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا إِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِئَ كُلِّ شَيْءٍ
وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ
وَمُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ
شَيْءٍ وَوَارِثَهُ (۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ
مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ يَا خَيْرَ
مُونِسٍ وَأَنِيسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ
مَحْبُوبٍ (۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ
إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ (۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرَغِّبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرَتِّبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا
مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ (۹۸) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ
لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ
قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

صبح بسجده شکر میرفت و بر نمیداشت تا ظهر و در بعضی از احادیث وارد شده است که سجده شکر بعد از نماز مغرب افضل است از سجده شکر بعد از جمیع نمازها و بعضی گفته اند که بعد از نوافل مغرب بجا آورد و بعضی بین نوافل و بعضی گفته اند که بعد از نوافل بجا آورد افضل است چنانچه حضرت صاحب الزمان علیه السلام روایت کرده است واکرم الاکرمین ✻ بجا آوردن سجده شکر از اتحاد است و اتفاق دارند علمای امامیه که از حضرت امام رضا علیه السلام اول امر است ... مشغول خواهم

(۹۹) یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ یا مَنْ لا یَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ یا مَنْ لا یُلْهیهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ یا مَنْ لا یُغَلِّطُهُ سُؤالٌ عَنْ سُؤالٍ یا مَنْ لا یَحْجُبُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ یا مَنْ لا یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ یا مَنْ هُوَ غایَةُ مُرادِ الْمُریدینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی هِمَمِ الْعارِفینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی طَلَبِ الطّالِبینَ یا مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ ذَرَّةٌ فِی الْعالَمینَ

(۱۰۰) یا حَلیماً لا یَعْجَلُ یا جَواداً لا یَبْخَلُ یا صادِقاً لا یُخْلِفُ یا وَهّاباً لا یَمَلُّ یا قاهِراً لا یُغْلَبُ یا عَظیماً لا یُوصَفُ یا عَدْلاً لا یَحیفُ یا غَنِیّاً لا یَفْتَقِرُ یا کَبیراً لا یَصْغُرُ یا حافِظاً لا یَغْفُلُ سُبْحانَکَ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ

## دعاء جوشن صغیر

در کتب معتبره بشرحی مبسوط‌تر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین فرموده که این دعائیست رفیع الشّان عظیم المنزلة و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود آنحضرت این دعا را خواند جدّش پیغمبر صلّی الله علیه و آله را در خواب دید که باو فرمود حقتعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدّعوات سیّد بن طاوس نیز نقل شده و ما بین نسخهٔ کفعمی و سیّد اختلافست و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل نمودیم و آن دعا اینست

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

اِلهی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضی عَلَیَّ سَیْفَ عَداوَتِهِ وَشَحَذَ لی ظُبَةَ مِدْیَتِهِ وَاَرْهَفَ لی شَباحَدِّهِ وَداف لی قَواتِلَ سُمُومِهِ وَسَدَّدَ اِلَیَّ صَوائِبَ سِهامِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنّی عَیْنُ حِراسَتِهِ وَاَضْمَرَ اَنْ یَسُومَنِی الْمَکْرُوهَ وَیُجَرِّعَنی زُعافَ مَرارَتِهِ نَظَرْتَ اِلی ضَعْفی عَنِ احْتِمالِ الْفَوادِحِ وَعَجْزی عَنِ الاِنْتِصارِ مِمَّنْ قَصَدَنی بِمُحارَبَتِهِ وَوَحْدَتی فی کَثیرٍ مِمَّنْ ناواني وَاَرْصَدَ لی فیما لَمْ اُعْمِلْ فِکْری فِی الاِرْصادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَیَّدْتَنی بِقُوَّتِکَ وَشَدَدْتَ اَزْری بِنُصْرَتِکَ وَفَلَلْتَ لی حَدَّهُ وَخَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدیدِهِ وَحَشْدِهِ وَاَعْلَیْتَ کَعْبی عَلَیْهِ وَوَجَّهْتَ ما سَدَّدَ اِلَیَّ مِنْ مَکائِدِهِ اِلَیْهِ وَرَدَدْتَهُ عَلَیْهِ وَلَمْ یَشْفِ غَلیلَهُ وَلَمْ تَبْرُدْ حَزازاتُ غَیْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَیَّ اَنامِلَهُ وَاَدْبَرَ مُوَلِّیاً قَدْ

صد مرتبه شکراً شکراً بگو و اگر خواهی صد مرتبه عفواً عفواً و در عیون اخبار الرضا از رجاء بن ابی الضحاک روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان هرگاه از تعقیب نماز ظهر فارغ میشد بسجده میرفت و صد مرتبه میگفت شکراً لله و چون از تعقیب عصر فارغ میشد صد مرتبه در سجده میگفت حمداً لله و در ... کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که نزدیکترین احوال بنده بسوی خدا تعالی وقتی است که بنده در سجود باشد و گریه کند ... چون بسجود روی



اَخْفَقَتْ سَرایاهُ فَلَکَ الْحَمْدُ یا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ اِلهی وَکَمْ مِنْ باغٍ بَغانی بِمَکائِدِهِ وَنَصَبَ لی اَشْراکَ مَصائِدِهِ وَوَکَّلَ بی تَفَقُّدَ رِعایَتِهِ وَاَضْبَأَ اِلَیَّ اِضْباءَ السَّبُعِ لِطَریدَتِهِ انْتِظاراً لِانْتِهازِ فُرْصَتِهِ وَهُوَ یُظْهِرُ بَشاشَةَ الْمَلَقِ وَیَبْسُطُ وَجْهاً غَیْرَ طَلِقٍ فَلَمّا رَاَیْتَ دَغَلَ سَریرَتِهِ وَقُبْحَ مَا انْطَوی عَلَیْهِ لِشَریکِهِ فی مِلَّتِهِ وَاَصْبَحَ مُجْلِباً لی فی بَغْیِهِ اَرْکَسْتَهُ لِاُمِّ رَاْسِهِ وَاَتَیْتَ بُنْیانَهُ مِنْ اَساسِهِ فَصَرَعْتَهُ فی زُبْیَتِهِ وَرَدَّیْتَهُ فی مَهْوی حُفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ خَدَّهُ طَبَقاً لِتُرابِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فی بَدَنِهِ وَرِزْقِهِ وَرَمَیْتَهُ بِحَجَرِهِ وَخَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَذَکَّیْتَهُ بِمَشاقِصِهِ وَکَبَبْتَهُ لِمَنْخِرِهِ وَرَدَدْتَ کَیْدَهُ فی نَحْرِهِ وَرَبَقْتَهُ بِنَدامَتِهِ وَفَسَاْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَخْذَاَ وَتَضاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطالَتِهِ ذَلیلاً مَاْسُوراً فی رِبَقِ حِبالَتِهِ الَّتی کانَ یُؤَمِّلُ اَنْ یَرانی فیها یَوْمَ سَطْوَتِهِ وَقَدْ کِدْتُ یا رَبِّ لَوْلا رَحْمَتُکَ اَنْ یَحُلَّ بی ما حَلَّ بِساحَتِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ اِلهی وَکَمْ مِنْ حاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ وَعَدُوٍّ شَجِیَ بِغَیْظِهِ وَسَلَقَنی بِحَدِّ لِسانِهِ وَوَخَزَنی بِمُوقِ عَیْنِهِ وَجَعَلَنی غَرَضاً لِمَرامیهِ وَقَلَّدَنی خِلالاً لَمْ تَزَلْ فیهِ نادَیْتُکَ یا رَبِّ مُسْتَجیراً بِکَ واثِقاً بِسُرْعَةِ اِجابَتِکَ مُتَوَکِّلاً عَلی ما لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفاعِکَ عالِماً اَنَّهُ لا یُضْطَهَدُ مَنْ اَوی اِلی ظِلِّ کَنَفِکَ وَلَنْ تَقْرَعَ الْحَوادِثُ مَنْ لَجَاَ اِلی مَعْقِلِ الاِنْتِصارِ بِکَ فَحَصَّنْتَنی مِنْ بَاْسِهِ بِقُدْرَتِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ یا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ اِلهی وَکَمْ مِنْ سَحائِبِ مَکْرُوهٍ جَلَّیْتَها وَسَماءِ نِعْمَةٍ مَطَرْتَها وَجَداوِلِ کَرامَةٍ

یا رَبَّ الْاَرْبابِ وَیا مالِکَ الْمُلُوکِ وَیا سَیِّدَ السّاداتِ وَیا جَبّارَ الْجَبابِرَةِ وَیا اِلهَ الْآلِهَةِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بعد حاجت خود را طلب پس بگو فَاِنّی عَبْدُکَ ناصِیَتی فی قَبْضَتِکَ پس هر دعا که خواهی بکن که خدا بخشنده است و برآورده میکند ... دشوار نیست کلینی بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که شنیدم پدرم در مسجد بسجود رفت پس شنیدم که میخواند سُبْحانَکَ اللّهُمَّ اَنْتَ رَبّی حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَکَ یا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اللّهُمَّ اِنَّ عَمَلی ضَعیفٌ

اجريتها واعين احداث طمستها وناشئة رحمة نشرتها وجنة عافية البستها و
غوامر كربات كشفتها وامور جارية قدرتها لم تعجزك اذ طلبتها ولم تمتنع منك
اذ اردتها فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد
وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من ظن
حسن حققت ومن كسر املاق جبرت ومن مسكنة فادحة حولت ومن صرعة
مهلكة نعشت ومن مشقة ارحت لا تسئل عما تفعل وهم يسئلون ولا ينقصك
ما انفقت ولقد سئلت فاعطيت ولم تسئل فابتدات واستميح باب فضلك
فما اكديت ابيت الا انعاما وامتنانا والا تطولا يا رب واحسانا وابيت الا
انتهاكا لحرماتك واجتراء على معاصيك وتعديا لحدودك وغفلة عن وعيدك
وطاعة لعدوي وعدوك لم يمنعك يا الهي وناصري اخلالي بالشكر عن اتمام
احسانك ولا حجزني ذلك عن ارتكاب مساخطك اللهم وهذا مقام عبد ذليل
اعترف لك بالتوحيد واقر على نفسه بالتقصير في اداء حقك وشهد لك بسبوغ
نعمتك عليه وجميل عادتك عنده واحسانك اليه فهب لي يا الهي وسيدي
من فضلك ما اريده الى رحمتك واتخذه سلما اعرج فيه الى مرضاتك وآمن به
من سخطك بعزتك وطولك وبحق نبيك محمد صلى الله عليه وآله فلك الحمد
يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك
من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من عبد امسى واصبح في كرب الموت
وحشرجة الصدر والنظر الى ما تقشعر منه الجلود وتفزع له القلوب وانا في
عافية من ذلك كله فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل
صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين

قضاء عقبة لي اللهم قني عذابك يوم تبعث عبادك وتب علي انك انت التواب الرحيم
چهارم ایضا کلینی بسند معتبر روایت کرده است که حضرت امام موسی علیه السلام در سجده این دعا میخواند اعوذ بك من نار حرها لا يطفى واعوذ بك من نار جديدها لا يبلى واعوذ بك من نار عطشانها لا يروى واعوذ بك من نار مسلوبها لا يكسى
پنجم ایضا کلینی بسند معتبر روایت کرده است که شکایت کرد مردی بحضرت صادق علیه السلام که از ولد زائیدم و او علیل است حضرت فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب در سجده شکر یا رحیم یا رب یا سیدی ... بی حاجت



الهي وكم من عبد امسى واصبح سقيما موجعا في انة وعويل يتقلب في غمه لا يجد
محيصا ولا يسيغ طعاما ولا شرابا وانا في صحة من البدن وسلامة من العيش كل
ذلك منك فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد
وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من
عبد امسى واصبح خائفا مرعوبا مشفقا وجلا هاربا طريدا منجحرا في مضيق ومخباة
من المخابي قد ضاقت عليه الارض برحبها لا يجد حيلة ولا منجى ولا ماوى
وانا في امن وطمانينة وعافية من ذلك كله فلك الحمد يا رب من مقتدر لا
يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين و
لآلائك من الذاكرين الهي وسيدي وكم من عبد امسى واصبح مغلولا مكبلا في الحديد
بايدي العداة لا يرحمونه فقيدا من اهله وولده منقطعا عن اخوانه وبلده يتوقع
كل ساعة باي قتلة يقتل وباي مثلة يمثل به وانا في عافية من ذلك كله فلك
الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني
لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من عبد امسى واصبح
يقاسي الحرب ومباشرة القتال بنفسه قد غشيته الاعداء من كل جانب بالسيوف
والرماح وآلة الحرب يتقعقع في الحديد قد بلغ مجهوده لا يعرف حيلة ولا يجد مهربا
قد ادنف بالجراحات او متشحطا بدمه تحت السنابك والارجل يتمنى شربة من ماء
او نظرة الى اهله وولده لا يقدر عليها وانا في عافية من ذلك كله فلك الحمد
يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك
من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من عبد امسى واصبح في ظلمات
البحار وعواصف الرياح والاهوال والامواج يتوقع الغرق والهلاك لا يقدر

... خود را بطلبد ششم در روایت معتبر منقولست که حضرت صادق و کاظم علیهما السلام در سجده شکر میفرمودند اسئلك الراحة عند الموت والعفو عند الحساب
هفتم بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت است که در سجده میگفتند سجد وجهي اللئيم لوجه ربي الكريم
هشتم در بعضی از کتب معتبره از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت شده که حضرت بجان نزد حق تعالی در سجده میگفت ... الهي ظلمت نفسي فاغفر لي
نهم در جعفریات بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله ... والرجون

عَلیٰ حِیلَةٍ اَوْ مُبتَلیٰ بِصاعِقَةٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ حَرْقٍ اَوْ شَرْقٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ مَسْخٍ اَوْ قَذْفٍ
وَاَنا فی عافِیَةٍ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا
یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ
اِلٰهی وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ مُسافِراً شاخِصاً عَنْ اَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَیِّراً فِی الْمَفاوِزِ
تائِهاً مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهائِمِ وَالْهَوامِّ وَحیداً فَریداً لا یَعْرِفُ حیلَةً وَلا یَهْتَدی سَبیلاً
اَوْ مُتَاَذِّیاً بِبَرْدٍ اَوْ حَرٍّ اَوْ جُوعٍ اَوْ عُرْیٍ اَوْ غَیْرِهِ مِنَ الشَّدائِدِ مِمّا اَنا مِنْهُ خِلْوٌ فی عافِیَةٍ
مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ اِلٰهی وَسَیِّدی وَ
کَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ فَقیراً عائِلاً عارِیاً مُمْلِقاً مُخْفِقاً مَهْجُوراً جائِعاً ظَمْآنَ
یَنْتَظِرُ مَنْ یَعُودُ عَلَیْهِ بِفَضْلٍ اَوْ عَبْدٍ وَجیهٍ عِنْدَکَ هُوَ اَوْجَهُ مِنّی عِنْدَکَ وَاَشَدُّ
عِبادَةً لَکَ مَغْلُولاً مَقْهُوراً قَدْ حُمِّلَ ثِقْلاً مِنْ تَعَبِ الْعَناءِ وَشِدَّةِ الْعُبُودِیَّةِ وَکُلْفَةِ
الرِّقِّ وَثِقْلِ الضَّریبَةِ اَوْ مُبْتَلیً بِبَلاءٍ شَدیدٍ لا قِبَلَ لَهُ اِلّا بِمَنِّکَ عَلَیْهِ وَاَنَا الْمَخْدُومُ
الْمُنَعَّمُ الْمُعافَی الْمُکَرَّمُ فی عافِیَةٍ مِمّا هُوَ فیهِ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلیٰ ذلِکَ کُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ
وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ اِلٰهی وَسَیِّدی وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ عَلیلاً مَریضاً سَقیماً
مُدْنِفاً عَلیٰ فُرُشِ الْعِلَّةِ وَفی لِباسِها یَتَقَلَّبُ یَمیناً وَشِمالاً لا یَعْرِفُ شَیْئاً مِنْ لَذَّةِ
الطَّعامِ وَلا مِنْ لَذَّةِ الشَّرابِ یَنْظُرُ اِلیٰ نَفْسِهِ حَسْرَةً لا یَسْتَطیعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً
وَاَنا خِلْوٌ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ فَلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لَکَ مِنَ الْعابِدینَ وَ
لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ وَارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

اِلٰهی وَسَیِّدی وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ شَریداً طَریداً حَیْرانَ مُتَحَیِّراً جائِعاً خائِفاً خاسِراً فِی الصَّحاری وَالْبَراری قَدْ اَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ وَهُوَ فی ضُرٍّ مِنَ الْعَیْشِ وَضَنْکٍ مِنَ الْحَیٰوةِ وَذُلٍّ مِنَ الْمَقامِ یَنْظُرُ اِلیٰ نَفْسِهِ حَسْرَةً لا یَقْدِرُ لَها عَلیٰ ضَرٍّ وَلا نَفْعٍ وَاَنا خِلْوٌ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ فَلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِاَنْعُمِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ وَارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

دعائے سجدۂ شکر

سر بسجده میگذاشت ابتدا دعا میخواند اللّٰهم مغفرتك اوسع من ذنوبی و رحمتك ارجیٰ عندی من عملی فاغفرلی ذنوبی یا حیاً لا یموت

دهم قطب راوندی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هرگاه عارض شود ترا غمی و بمهمات بسجده کن و برزمین و بگو یا مذل کل جبار یا معز کل ذلیل قد وحقك بلغ مجهودی فصل علی محمد و آل محمد و فرج عنی

علامه الدیلمی از آنحضرت روایت کرده است که هرگاه مردی نازل شد بامر شدید پس زانوها و دستهای خود را



مَوْلایَ وَسَیِّدی وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ وَقَدْ دَنا یَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ وَاَحْدَقَ
بِهِ مَلَکُ الْمَوْتِ فی اَعْوانِهِ یُعالِجُ سَکَراتِ الْمَوْتِ وَحِیاضَهُ تَدُورُ عَیْناهُ یَمیناً
وَشِمالاً یَنْظُرُ اِلیٰ اَحِبّائِهِ وَاَوِدّائِهِ وَاَخِلّائِهِ قَدْ مُنِعَ مِنَ الْکَلامِ وَحُجِبَ عَنِ الْخِطابِ
یَنْظُرُ اِلیٰ نَفْسِهِ حَسْرَةً لا یَسْتَطیعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَاَنا خِلْوٌ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ
وَکَرَمِکَ فَلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ وَ
ارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ مَوْلایَ وَسَیِّدی وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ فی مَضائِقِ
الْحُبُوسِ وَالسُّجُونِ وَکُرَبِها وَذُلِّها وَحَدیدِها یَتَداوَلُهُ اَعْوانُها وَزَبانِیَتُها فَلا یَدْری
اَیَّ حالٍ یُفْعَلُ بِهِ وَاَیَّ مُثْلَةٍ یُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فی ضُرٍّ مِنَ الْعَیْشِ وَضَنْکٍ مِنَ الْحَیٰوةِ یَنْظُرُ
اِلیٰ نَفْسِهِ حَسْرَةً لا یَسْتَطیعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَاَنا خِلْوٌ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ
کَرَمِکَ فَلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لَکَ مِنَ الْعابِدینَ وَلِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ
وَارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ سَیِّدی وَمَوْلایَ وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ
عَلَیْهِ الْقَضاءُ وَاَحْدَقَ بِهِ الْبَلاءُ وَفارَقَ اَوِدّائَهُ وَاَحِبّائَهُ وَاَخِلّائَهُ وَاَمْسیٰ
اَسیراً حَقیراً ذَلیلاً فی اَیْدِی الْکُفّارِ وَالْاَعْداءِ یَتَداوَلُونَهُ یَمیناً وَشِمالاً قَدْ حُصِرَ فِی الْمَطامیرِ
وَثُقِّلَ بِالْحَدیدِ لا یَریٰ شَیْئاً مِنْ ضِیاءِ الدُّنْیا وَلا مِنْ رَوْحِها یَنْظُرُ اِلیٰ نَفْسِهِ حَسْرَةً
لا یَسْتَطیعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَاَنا خِلْوٌ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ فَلا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ سُبْحانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی
لَکَ مِنَ الْعابِدینَ وَلِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ وَارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ
یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَعِزَّتِکَ یا کَریمُ لَاَطْلُبَنَّ مِمّا لَدَیْکَ وَلَاُلِحَّنَّ عَلَیْکَ وَلَاَمُدَّنَّ یَدی

وَاَنا خِلْوٌ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ فَلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا یُغْلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعْجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی لَکَ مِنَ الْعابِدینَ وَلِنَعْمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ وَارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِلٰهی وَسَیِّدی وَکَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسیٰ وَاَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَیْهِ الْقَضاءُ وَاَحْدَقَ بِهِ الْبَلاءُ وَالْکُفّارُ وَالْاَعْداءُ وَاَخَذَتْهُ الرِّماحُ وَالسُّیُوفُ وَالسِّهامُ وَجُدِّلَ صَریعاً وَقَدْ شَرِبَتِ الْاَرْضُ مِنْ دَمِهِ وَاَکَلَتِ السِّباعُ وَالطَّیْرُ مِنْ لَحْمِهِ وَاَنا خِلْوٌ مِنْ ذلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ

دعائے سجدۂ شکر

... تا رفع برهنه کند دو زانو بر زمین بچسباند و سینه خود را بزمین برساند و حاجت خود را طلب کند

یازدهم ابن بابویه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هرگاه بنده در سجده سه مرتبه بگوید یا الله یا رباه یا سیداه خداوند تعالی فرماید لبیك بنده من حاجت خود را طلب کن

دوازدهم ... از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هرگاه ... در سجده بگوید یا رباه یا سیداه ... حاجت خود را بخواهد ... الاخلاق

دوازدهم ... از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم ...

نجوك مع جرمها اليك يا رب فبمن اعوذ وبمن الوذ لا احد لي الا انت افترد بي وانت
معولي وعليك متكلي اسئلك باسمك الذي وضعته على السماء فاستقلت وعلى
الارض فاستقرت وعلى الجبال فرست وعلى الليل فاظلم وعلى النهار فاستنار ان
تصلي على محمد وال محمد وان تقضي لي حوائجي كلها وتغفر لي ذنوبي كلها صغيرها و
كبيرها وتوسع علي من الرزق ما تبلغني به شرف الدنيا والاخرة يا ارحم الراحمين
مولاي بك استعنت فصل على محمد وال محمد واعني وبك استجرت فاجرني واغنني
بطاعتك عن طاعة عبادك وبمسئلتك عن مسئلة خلقك وانقلني من ذل
الفقر الى عز الغنى ومن ذل المعاصي الى عز الطاعة فقد فضلتني على كثير من خلقك
جودا منك وكرما لا باستحقاق مني الهي فلك الحمد على ذلك كله صل على محمد وال
محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولالائك من الذاكرين پس بسجده برو و بگو سجد
وجهي الذليل لوجهك العزيز الجليل سجد وجهي البالي الفاني لوجهك الدائم الباقي
سجد وجهي الفقير لوجهك الغني الكبير سجد وجهي وسمعي وبصري ولحمي ودمي وجلدي
وعظمي وما اقلت الارض مني لله رب العالمين اللهم عد على جهلي بحلمك وعلى
فقري بغناك وعلى ذلي بعزك وسلطانك وعلى ضعفي بقوتك وعلى خوفي بامنك
وعلى ذنوبي وخطاياي بعفوك ورحمتك يا رحمن يا رحيم اللهم اني ادرء بك في نحر فلان
فلان واعوذ بك من شره فاكفنيه بما كفيت به انبيائك واوليائك من خلقك وصالحي
عبادك من فراعنة خلقك وطغاة عداتك وشر جميع خلقك برحمتك يا ارحم الراحمين
انك على كل شيء قدير (دعاء سیفی صغیر معروف بدعاء قاموس) وحسبنا الله ونعم الوكيل

(وارحمني برحمتك يا ارحم الراحمين نسخه)

شیخ اجل ثقة الاسلام نوری عطر الله مرقده در صحیفه ثانیه علویه او را ذکر کرده فرموده که از برای این
دعا در کلمات ارباب طلسمات و تسخیرات شرح غریبیست و از برای او آثار عجیبه ذکر کرده اند و من

وارد در سجده بود و میگفت یا رب
ماذا علیک ان ترضی عنی
کل من کان له عندی تبعة
وان تغفر لی ذنوبی وان
تدخلنی الجنة برحمتک
فانما عفوک عن الظالمین
وانا من الظالمین فلتسعنی
رحمتک یا ارحم الراحمین
پس حضرت فرمود که سر بردار
که دعایت مستجاب شد بدرستیکه
دعای پیغمبری را خواندی که در
زمان قوم عاد بود و مؤلف گوید
که ما در مفاتیح در ضمن اعمال
مسجد کوفه و مسجد زید بعضی
دعاها نقل کردیم که در سجده
خوانده میشود و شیخ طوسی
در مصباح المتهجد در ذکر
سجده شکر فرموده و مستحب است
که دعا کند از برای
برادران



چون اعتماد بر آن نداشتیم ذکر نکردیم و لکن اصل دعا را ذکر میکنیم تسامحا وتاسيا بالعلماء الاعلام

ودعاء (بسم الله الرحمن الرحيم) این است

رب ادخلني في لجة بحر احديتك وطمطام يم وحدانيتك وقوني بقوة سطوة
سلطان فردانيتك حتى اخرج الى فضاء سعة رحمتك وفي وجهي لمعات برق
القرب من اثار حمايتك مهيبا بهيبتك عزيزا بعنايتك متجللا مكرما بتعليمك
وتزكيتك والبسني خلع العزة والقبول وسهل لي مناهج الوصلة والوصول و
توجني بتاج الكرامة والوقار والف بيني وبين احبائك في دار الدنيا ودار القرار
وارزقني من نور اسمك هيبة وسطوة تنقاد لي القلوب والارواح وتخضع لدي
النفوس والاشباح يا من ذلت له رقاب الجبابرة وخضعت لديه اعناق
الاكاسرة لا ملجا ولا منجا منك الا اليك ولا اعانة الا بك ولا اتكاء الا
عليك ادفع عني كيد الحاسدين وظلمات شر المعاندين وارحمني تحت سرادقات
عرشك يا اكرم الاكرمين ايد ظاهري في تحصيل مراضيك ونور قلبي وسري بالاطلاع
على مناهج مساعيك الهي كيف اصدر عن بابك بخيبة منك وقد وردته على ثقة
بك وكيف تؤيسني من عطائك وقد امرتني بدعائك وها انا مقبل عليك ملتجئ
اليك باعد بيني وبين اعدائي كما باعدت بين اعدائي اختطف ابصارهم عني
بنور قدسك وجلال مجدك انك انت الله المعطي جلائل النعم المكرمة لمن ناجاك
بلطائف رحمتك يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام وصلى الله على سيدنا ونبينا
محمد واله اجمعين الطيبين الطاهرين

## (فصل هفتم)

در ذکر بعض آیات و دعاهای نافعه مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره اول سید اجل سید علیخان
شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرموده که اسم اعظم خدا تعالی اینست که افتتاح و اختتام
او هو است و حروفش نقطه ندارد و لا یتغیر قرائته اعرب او لم یعرب و این در قرآن مجید پنج آیه

خود در سجده پس بگوید
اللهم رب الفجر والليالي
العشر والشفع والوتر والليل
اذا يسر ورب كل شيء واله
كل شيء وخالق كل شيء ومليك
كل شيء صل على محمد واله
وافعل بي وبفلان وفلان
ما انت اهله ولا تفعل بنا
ما نحن اهله فانك اهل
التقوى واهل المغفرة
و چون سر از سجده برداشتی
کف دست خود را بر موضع سجود
بمال پس بصورت خود
بمال و بمال بصورت خود
طرف چپ صورت پس بمال
بر پیشانی پس بجانب راست سر
پس ده مرتبه میگوئی
اللهم لك الحمد لا اله
الا انت عالم الغيب
والشهادة

مبارکه از پنج سوره است بقره و آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیه مبارکه
را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده مرتبه بخواند هر آینه اسباب ثروت برای او مهیا و از کلی و جزئی
بزودی انشاء الله تعالی و آن پنج آیه این است (۱) الله لا اله الا هو الحی القیوم تا آخر آیة الکرسی
(۲) الله لا اله الا هو الحی القیوم نزل علیک الکتاب بالحق مصدقا لما بین یدیه
و انزل التوریة و الانجیل من قبل هدی للناس و انزل الفرقان (۳) الله لا اله
الا هو لیجمعنکم الی یوم القیمة لا ریب فیه و من اصدق من الله حدیثا (۴)
الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنی (۵) الله لا اله الا هو و علی الله فلیتوکل
المؤمنون. دویم **دعاء توسل** علامه مجلسی ره فرموده در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند
از محمد بن بابویه که این دعاء توسل را از ائمه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه
اثر اجابت را بزودی یافتم و این است دعا اللهم انی اسئلک و اتوجه الیک بنبیک نبی
الرحمة محمد صلی الله علیه و آله یا ابا القاسم یا رسول الله یا امام الرحمة یا سیدنا
و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی
حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا امیر المؤمنین یا علی
بن ابیطالب یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و
توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا
عند الله یا فاطمة الزهراء یا بنت محمد یا قرة عین الرسول یا سیدتنا و مولاتنا
انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا
یا وجیهة عند الله اشفعی لنا عند الله یا ابا محمد یا حسن بن علی ایها المجتبی یا بن
رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا
بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله
یا ابا عبد الله یا حسین بن علی ایها الشهید یا بن رسول الله یا حجة الله علی خلقه

الرحمن الرحیم اللهم اذهب عنی الهم و الحزن و العسر و الفتن ما ظهر منها و ما بطن

## فصل دویم

در مختصری از اعمالی که متعلق بما بین طلوع آفتاب و غروب آن است چون آفتاب بخواهد طلوع کند مستحب است در آن وقت دعاهائی را که در فصل پنجم خواهد آمد انشاء الله تعالی و سزاوار است که در ابتدای روز تصدق دهی اگر چه چیز کمی باشد و آنکه پیش از ظهر مهیا شوی برای ظهر و مقدمات آن و خواب قیلوله معین است برای عبادت در شب و روز و جد و جهد میکنی که بر ظهر بیدار شوی و مهیا شوی با وضو و متوجه جانب مسجد و نماز گردی و تحیت مسجد را بجا آوری



یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک
بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا علی بن
الحسین یا زین العابدین یا بن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولینا
انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا
یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا جعفر یا محمد بن علی ایها الباقر یا بن رسول
الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا
بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله
یا ابا عبد الله یا جعفر بن محمد ایها الصادق یا بن رسول الله یا حجة الله علی خلقه
یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین
یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا موسی بن جعفر
ایها الکاظم یا بن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و
استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله
اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا علی بن موسی ایها الرضا یا بن رسول الله یا حجة الله
علی خلقه یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک
بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا جعفر یا محمد بن علی
ایها التقی الجواد یا بن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولینا انا توجهنا
و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند
الله اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا علی بن محمد ایها الهادی النقی یا بن رسول الله یا
حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولینا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله
و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا محمد یا حسن

و منتظر دخول وقت مشغول باشد وقت داخل شد و مستحب است که نماز در اول وقت خوانده شود و چون زوال متحقق شود اول کاری که میکنی آنستکه بگوئی سبحان الله و لا اله الا الله و الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة و لا ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا

و روایت شده که حضرت امام محمد باقر علیه السلام به محمد بن مسلم فرمود که محافظت کن بر اذان و محافظت میکنی بر ... و اگر با وضو نیستی بوضو گرفتن و آداب که در باب وضو ذکر شد مشغول شو پس شروع میکنی بخواندن نوافل ظهر و آنها

بن علي ايها الزكي العسكري يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و
مولينا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي
حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا وصي الحسن والخلف الحجة ايها
القائم المنتظر المهدي يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولينا
انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا
يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله پس حاجات خود را بطلبد که برآورده میشود ان شاء الله تعالی
ودر روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید یا سادتي وموالي اني توجهت بكم ائمتي
وعدتي ليوم فقري وحاجتي الى الله وتوسلت بكم الى الله واستشفعت بكم الى الله
فاشفعوا لي عند الله واستنقذوني من ذنوبي عند الله فانكم وسيلتي الى الله و
بحبكم وبقربكم ارجو نجاة من الله فكونوا عند الله رجائي يا سادتي يا اولياء الله
صلى الله عليهم اجمعين ولعن الله اعداء الله ظالميهم من الاولين والآخرين امين
رب العالمين **مؤلف گوید** که شیخ کفعمی در بلد الامین دعاء مبسوطی نقل کرده موسوم بدعاء
فرج واین دعاء توسل در ضمن آن مذکور است وگمانم آنست که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین
دعاء توسل است که مرکب کرده‌اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر
مصباح از او ذکر فرموده وسید علیخان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ صهرشتی دعاء توسلی نقل کرده
بشرحیکه مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا اینست اللهم صل على محمد وعلى ابنته
وعلى ابنيها واسئلك بهم ان تعينني على طاعتك ورضوانك وان تبلغني بهم
افضل ما بلغت احدا من اوليائك انك جواد كريم اللهم اني اسئلك بحق امير
المؤمنين علي بن ابيطالب عليه السلام الا انتقمت به ممن ظلمني وغشمني واذاني
وانطوى على ذلك وكفيتني به مؤنة كل احد يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك
بحق وليك علي بن الحسين عليه السلام الا كفيتني به مؤنة كل شيطان

آداب نماز ظهر

هشت رکعت است بین تشهد که
از برای هر دو رکعت اول و هفت
تکبیره که در دعاها مذکور شد با
دعاهای آن بجا میاورد و کلمه
استعاذه را میگوید و مجموع آن
سوره حمد و توحید در رکعت
اول و سوره حمد و قل یا ایها
الکافرون در رکعت دوم
وبعد از فراغ از آن دو رکعت
سه تکبیره که در تعقیبات ذکر
شد با تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام
میگوید پس میخواند اللهم اني
ضعيف فقو في رضاك
ضعفي وخذ الى الخير بناصيتي
واجعل الايمان منتهى رضاي
وبارك لي فيما قسمت لي و
بلغني برحمتك كل الذي
ارجو منك واجعل لي ودا
وسرورا للمؤمنين وعهدا
عندك



مريد وسلطان عنيد يتقوى علي ببطشه وينتصر علي بجنده انك جواد كريم
يا وهاب اللهم اني اسئلك بحق وليك محمد بن علي وجعفر بن محمد عليهما السلم
الا اعنتني بهما على امر آخرتي بطاعتك ورضوانك وبلغتني بهما ما يرضيك انك
فعال لما تريد اللهم اني اسئلك بحق وليك موسى بن جعفر عليه السلام الا
عافيتني به في جميع جوارحي ما ظهر منها وما بطن يا جواد يا كريم اللهم اني اسئلك
بحق وليك الرضا علي بن موسى عليه السلام الا سلمتني به في جميع اسفاري في
البراري والبحار والجبال والقفار والاودية والغياض من جميع ما اخافه واحذره
انك رؤف رحيم اللهم اني اسئلك بحق وليك محمد بن علي عليه السلام الا
جدت به علي من فضلك وتفضلت به علي من وسعك ووسعت علي
رزقك واغنيتني عمن سواك وجعلت حاجتي اليك وقضاها عليك انك لما
تشاء قدير اللهم اني اسئلك بحق وليك علي بن محمد عليهما السلام الا اعنتني به
على تأدية فروضك وبر اخواني المؤمنين وسهل ذلك لي واقرنه بالخير واعني
على طاعتك بفضلك يا رحيم اللهم اني اسئلك بحق وليك الحسن بن علي
عليهما السلام الا اعنتني به على امر آخرتي بطاعتك ورضوانك وسررتني في منقلبي
ومثواي برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بحق وليك وحجتك صاحب
الزمان عليه السلام الا اعنتني به على جميع اموري وكفيتني به مؤنة كل موذ وطاغ
وباغ واعنتني به فقد بلغ مجهودي وكفيتني به كل عدو وهم وغم ودين وعني وعن
ولدي وجميع اهلي واخواني ومن يعنيني امره وخاصتي امين رب العالمين **سیم** شیخ کفعمی
در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که هر ملهوف ومکروب ومحزون وگرفتاری
را بخوانند از آن خلاصی یابد واو را فرج کرامت فرماید و آن دعا اینست يا عماد من لا عماد له يا ذخر من

نوافل ظهر

ظهر ... نیز یعنی
ترتیب مذکور بجا میاورد و دو رکعت دیگر
بجا میاورد بهمین طریق مگر
آنکه پیش تکبیرات افتتاح را نمیگوید
و نیز بهمین ترتیب دو رکعت دیگر
بهمین کیفیت بجا میاورد
و تسبیح و دعاء مذکور را
در عقب این چهار رکعت نیز
مجموع این دو دو رکعت دیگر از
این نوافل را ما بین اذان و
اقامه میکند وبعد از اقامه
میگوید اللهم رب هذه الدعوة
التامة والصلوة القائمة
بلغ محمدا صلى الله عليه
وآله الدرجة والوسيلة
والفضل والفضيلة بالله
استنجح وبالله استفتح و
بمحمد صلى الله
عليه وآله

لا ذخر له و یا سند من لا سند له و یا حرز من لا حرز له و یا غیاث من لا غیاث
له و یا کنز من لا کنز له و یا عز من لا عز له یا کریم العفو یا حسن التجاوز یا عون
الضعفاء یا کنز الفقراء یا عظیم الرجاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا محسن یا
مجمل یا منعم یا مفضل انت الذی سجد لک سواد اللیل و نور النهار و ضوء القمر
و شعاع الشمس و حفیف الشجر و دوی الماء یا الله یا الله یا الله لا اله الا انت وحدک
لا شریک لک یا ربّاه یا الله صل علی محمد و آل محمد و افعل بنا ما انت اهله پس
بطلب هرچه حاجت داری مؤلف گوید که از برای فرج و دفع گرفتاری و غم نیز نافعست مواظبت بر این ذکر
که حضرت جواد علیه السلام تعلیم فرموده یا من یکفی من کل شیء و لا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمّنی
چهارم دعاء خلاص شدن از زندان و بند سید بن طاوس در مهج الدعوات فرموده روایت شده
است که شخصی در شام محبوس بود مدت طولانی پس در خواب دید حضرت زهراء سلام الله علیها را که
باو فرمود بخوان این دعا را و باو تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و بخانه خود رفت و آن دعا
اینست اللهم بحق العرش و من علاه و بحق الوحی و من اوحاه و بحق النبی و من نبّاه
و بحق البیت و من بناه یا سامع کل صوت یا جامع کل فوت یا باری النفوس بعد الموت
صل علی محمد و اهل بیته و آتنا و جمیع المؤمنین و المؤمنات فی مشارق الارض و مغاربها
فرجا من عندک عاجلا بشهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا عبدک و رسولک صلی
الله علیه و آله و علی ذریته الطیبین الطاهرین و سلم تسلیما کثیرا پنجم سید بن طاوس در
مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش مذکور است چیزیکه حاصلش اینست حضرت
فاطمه علیها السلام آموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله آموخته بود و در وقت صبح و شام
آنرا میخواند و فرمود اگر میخواهی در دنیا هرگز تو را تب نگیرد مداومت کن بر آن و آن این است
بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله النور بسم الله نور النور بسم الله نور علی نور بسم
الله الذی هو مدبر الامور بسم الله الذی خلق النور من النور الحمد لله الذی
خلق النور من النور و انزل النور علی الطور فی کتاب مسطور فی رق

آل توجهه اللهم صل علی
محمد و آل محمد و اجعلنا
بهم عندک وجیها فی
الدنیا و الآخرة و من
المقربین پس مشغول شو
بخواندن نماز ظهر و این اعمال
که پیش از این در نماز صبح
مذکور شد و در اینجا در
ماسوای بسم الله آهسته
بخوان و بهتر آنکه بخواند در
رکعت اول بعد از حمد
سوره انا انزلناه را و در
رکعت دوم سوره توحید را
و چون دو رکعت از آن خواند
و از تشهد فارغ شدی
میگوئی بعد از صلوات
تشهد و تقبل شفاعته
و ارفع درجته بحق



منشور بقدر مقدور و علی نبی محبور الحمد لله الذی هو بالعز مذکور و بالفخر مشهور
و علی السراء و الضراء مشکور و صلی الله علی سیدنا محمد و آله الطاهرین سلمان گفت
چون از حضرت فاطمه علیها السلام آموختم آنرا بجا آوردم قسم بخدا که بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب
بودند آموختم همه شفا یافتند باذن خدا تعالی ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام سید بن
طاوس ره در موضع از مهج این حرز شریف را از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده بسم الله الرحمن
الرحیم یا اسمع السامعین یا ابصر الناظرین یا اسرع الحاسبین یا احکم الحاکمین
یا خالق المخلوقین یا رازق المرزوقین یا ناصر المنصورین یا ارحم الراحمین یا دلیل
المتحیرین یا غیاث المستغیثین اغثنی یا مالک یوم الدین ایاک نعبد و ایاک نستعین
یا صریخ المکروبین یا مجیب دعوة المضطرین انت الله رب العالمین انت الله لا اله
الا انت الملک الحق المبین الکبریاء رداؤک اللهم صل علی محمد المصطفی و علی علی
المرتضی و فاطمة الزهراء و خدیجة الکبری و الحسن المجتبی و الحسین الشهید بکربلاء
و علی بن الحسین زین العابدین و محمد بن علی الباقر و جعفر بن محمد الصادق و موسی
بن جعفر الکاظم و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی التقی و علی بن محمد النقی و الحسن
العسکری و الحجة القائم المهدی الامام المنتظر صلوات الله علیهم اجمعین اللهم وال
من والاهم و عاد من عاداهم و انصر من نصرهم و اخذل من خذلهم و العن من ظلمهم
و اهلک اعداء آل محمد
و عجل فرج آل محمد و انصر شیعة آل محمد و ارزقنی رؤیة قائم آل محمد و اجعلنی من
اتباعه و اشیاعه و الراضین بفعله برحمتک یا ارحم الراحمین هفتم شیخ کفعمی در بلد
الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده این دعا را مقاتل بن سلیمان
از آنحضرت روایت کرده و هم گفته هر که صد مرتبه آنرا بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را اینست دعا
الهی کیف ادعوک و انا انا و کیف اقطع رجائی منک و انت انت الهی اذا لم اسئلک
فتعطینی فمن ذا الذی اسئله فیعطینی الهی اذا لم ادعوک فتستجیب لی فمن ذا الذی

و بخوان تسبیحات اربع را سه
مرتبه و آنرا اضافه کن با استغفار
و بگو استغفر الله ربی و اتوب الیه پس
رکوع و سجود را بجا آور و همچنین
تا اینکه در رکعت سوم و رکعت
پس برخیز و در رکعت چهارم بجا
چهارم بر آنچه گفتیم بخوان
و در تشهد و سلام بخوان
آنچه از نماز صبح مذکور شد
پس بعد از سلام تکبیر بگو که در اول
تعقیبات بود میگوئی پس بگو
لا اله الا الله الها واحدا
تا آخر دعا که سابق مذکور شد
پس تسبیح زهراء علیها السلام میگوئی
و بخوان آنچه از تعقیبات
مشترکه که بعد از نماز صبح
بخواند پس بخوان تعقیبات
مختصه نماز ظهر را و
آنها بسیار

ادعوه فیستجیب لی الهی اذا لم اتضرع الیک فترحمنی فمن ذا الذی اتضرع الیه فیرحمنی
الهی فکما فلقت البحر لموسی علیه السلام ونجیته اسئلک ان تصلی علی محمد وآله
وان تنجینی مما انا فیه وتفرج عنی فرجا عاجلا غیر آجل بفضلک ورحمتک یا
ارحم الراحمین هشتم سید بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود جبرئیل
خدمت حضرت پیغمبر عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبری را بقدر تو دوست نداشته‌ام پس بسیار بگو
اللهم انک تری ولا تری وانت بالمنظر الاعلی وان الیک المنتهی والرجعی وان
لک الآخرة والاولی وان لک الممات والمحیا ورب اعوذ بک ان اذل او اخزی
نهم کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده فرموده عظیم الشان و
سریع الاجابه است وآن این است اللهم انی اطعتک فی احب الاشیاء الیک وهو التوحید
ولم اعصک فی ابغض الاشیاء الیک وهو الکفر فاغفر لی ما بینهما یا من الیه
مفری آمنی مما فزعت منه الیک اللهم اغفر لی الکثیر من معاصیک واقبل
منی الیسیر من طاعتک یا عدتی دون العدد ویا رجائی والمعتمد ویا کهفی والسند
ویا واحد یا احد یا قل هو الله احد الله الصمد لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا
احد اسئلک بحق من اصطفیتهم من خلقک ولم تجعل فی خلقک مثلهم احدا
ان تصلی علی محمد وآله وتفعل بی ما انت اهله اللهم انی اسئلک بالوحدانیة
الکبری والمحمدیة البیضاء والعلویة العلیا (العلیاء) وبجمیع ما احتججت به علی عبادک
وبالاسم الذی حجبته عن خلقک فلم یخرج منک الا الیک صل علی محمد وآله
واجعل لی من امری فرجا ومخرجا وارزقنی من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب انک
ترزق من تشاء بغیر حساب پس حاجت خود را طلب ده‌هم کفعمی در مصباح دعائی نقل کرده
وفرموده سید بن طاوس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف فقر و تنگی
سینه ذکر کرده وآن از ادعیه صحیفه سجادیه است پس هر گاه ترسیدی از ضرر آنچه ذکر شد بخوان انرا

است وبا بعضی از افعال دیگر
هلیة ومعانقة ذکر نموده بر آن
مختصر گردید پس ذکر بنده در پی
سجده شکر بجا میآورد و چون
از تعقیب نماز ظهر فارغ شد
مهیا میشود جهت نماز عصر
پس بجا میآورد نافله آن را
وآن نیز هشت
رکعت است وبعد
از فراغ از نوافل
نماز عصر بجا
میآورد و همان
آداب که مذکور شد
وسزاوار است
آنکه بخواند در رکعت
اول بعد از حمد
سوره اذا جاء
یا سوره الهیکم
التکاثر یا امثال آن را و در
رکعت دوم



اینست دعا یا من تحل به عقد المکاره ویا من یفثأ به حد الشدائد ویا من یلتمس
منه المخرج الی روح الفرج ذلت لقدرتک الصعاب وتسببت بلطفک الاسباب
وجری بقدرتک القضاء ومضت علی ارادتک الاشیاء فهی بمشیتک دون
قولک مؤتمرة وبارادتک دون نهیک منزجرة انت المدعو للمهمات وانت المفزع
فی الملمات لا یندفع منها الا ما دفعت ولا ینکشف منها الا ما کشفت وقد نزل
بی یا رب ما قد تکاءدنی ثقله والم بی ما قد بهظنی حمله وبقدرتک اوردته
علی وبسلطانک وجهته الی فلا مصدر لما اوردت ولا صارف لما وجهت
ولا فاتح لما اغلقت ولا مغلق لما فتحت ولا میسر لما عسرت ولا ناصر لمن خذلت
فصل علی محمد وآله وافتح لی یا رب باب الفرج بطولک واکسر عنی سلطان الهم بحولک
وانلنی حسن النظر فیما شکوت واذقنی حلاوة الصنع فیما سألت وهب لی من لدنک
رحمة وفرجا هنیئا واجعل لی من عندک مخرجا وحیا ولا تشغلنی بالاهتمام
عن تعاهد فروضک واستعمال سنتک فقد ضقت لما نزل بی یا رب ذرعا وامتلأت
بحمل ما حدث علی هما وانت القادر علی کشف ما منیت به ودفع ما وقعت فیه
فافعل بی ذلک وان لم استوجبه منک یا ذا العرش العظیم وذا المن الکریم فانت
قادر یا ارحم الراحمین آمین رب العالمین یازدهم کفعمی در بلد الامین فرموده این
دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرموده از شخصی که محبوس بود پس خلاص شد
الهی عظم البلاء وبرح الخفاء وانکشف الغطاء وانقطع الرجاء وضاقت الارض
ومنعت السماء وانت المستعان والیک المشتکی وعلیک المعول فی الشدة و
الرخاء اللهم صل علی محمد وآل محمد اولی الامر الذین فرضت علینا طاعتهم وعرفتنا
بذلک منزلتهم ففرج عنا بحقهم فرجا عاجلا قریبا کلمح البصر او هو اقرب

سوره توحید را و بعد از فراغ
از نماز بخواند از تعقیبات
مشترکه آنچه را که بخواهد پس
بعمل میآورد آنچه را که مختص
بنماز عصر است که از جمله
هفتاد مرتبه استغفار وده مرتبه
سوره انا انزلناه است پس
سجده شکر بجا میآورد و چون
خواست از مسجد بیرون آید
این دعا را بخواند اللهم
دعوتنی فاجبت دعوتک
وصلیت مکتوبتک وانتشرت
فی ارضک کما امرتنی فاسئلک
من فضلک العمل بطاعتک
واجتناب معصیتک والکفاف
من الرزق برحمتک

یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ اِکفِیانی فَاِنَّکُما کافِیانِ وَانصُرانی فَاِنَّکُما ناصِرانِ یا
مَولانا یا صاحِبَ الزَّمانِ الغَوثَ الغَوثَ الغَوثَ اَدرِکنی اَدرِکنی اَدرِکنی السّاعَةَ
السّاعَةَ السّاعَةَ العَجَلَ العَجَلَ العَجَلَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ

دوازدهم و نیز کفعمی در مصباح فرموده این دعاء حضرت مهدی صلوات الله علیه است اَللّهُمَّ ارزُقنا
تَوفیقَ الطّاعَةِ وَبُعدَ المَعصِیَةِ وَصِدقَ النِّیَّةِ وَعِرفانَ الحُرمَةِ وَاَکرِمنا بِالهُدی
وَالاِستِقامَةِ وَسَدِّدِ اَلسِنَتَنا بِالصَّوابِ وَالحِکمَةِ وَاملَأ قُلوبَنا بِالعِلمِ وَالمَعرِفَةِ وَ
طَهِّر بُطونَنا مِنَ الحَرامِ وَالشُّبهَةِ وَاکفُف اَیدِیَنا عَنِ الظُّلمِ وَالسَّرِقَةِ وَاغضُض
اَبصارَنا عَنِ الفُجورِ وَالخِیانَةِ وَاسدُد اَسماعَنا عَنِ اللَّغوِ وَالغیبَةِ وَتَفَضَّل عَلی
عُلَمائِنا بِالزُّهدِ وَالنَّصیحَةِ وَعَلَی المُتَعَلِّمینَ بِالجُهدِ وَالرَّغبَةِ وَعَلَی المُستَمِعینَ
بِالاِتِّباعِ وَالمَوعِظَةِ وَعَلی مَرضَی المُسلِمینَ بِالشِّفاءِ وَالرّاحَةِ وَعَلی مَوتاهُم بِالرَّأفَةِ
وَالرَّحمَةِ وَعَلی مَشایِخِنا بِالوَقارِ وَالسَّکینَةِ وَعَلَی الشَّبابِ بِالاِنابَةِ وَالتَّوبَةِ وَ
عَلَی النِّساءِ بِالحَیاءِ وَالعِفَّةِ وَعَلَی الاَغنِیاءِ بِالتَّواضُعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَی الفُقَراءِ
بِالصَّبرِ وَالقَناعَةِ وَعَلَی الغُزاةِ بِالنَّصرِ وَالغَلَبَةِ وَعَلَی الاُسَراءِ بِالخَلاصِ وَالرّاحَةِ
وَعَلَی الاُمَراءِ بِالعَدلِ وَالشَّفَقَةِ وَعَلَی الرَّعِیَّةِ بِالاِنصافِ وَحُسنِ السّیرَةِ وَبارِک
لِلحُجّاجِ وَالزُّوّارِ فِی الزّادِ وَالنَّفَقَةِ وَاقضِ ما اَوجَبتَ عَلَیهِم مِنَ الحَجِّ وَالعُمرَةِ
بِفَضلِکَ وَرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ سیزدهم در مهج ذکر شده که این دعاء حضرت حجة علیه السلام است
اِلهی بِحَقِّ مَن ناجاکَ وَبِحَقِّ مَن دَعاکَ فِی البَرِّ وَالبَحرِ (صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ) تَفَضَّل عَلی فُقَراءِ المُؤمِنینَ وَ
المُؤمِناتِ بِالغِناءِ وَالثَّروَةِ وَعَلی مَرضَی المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ بِالشِّفاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلی
اَحیاءِ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ بِاللُّطفِ وَالکَرَمِ وَعَلی اَمواتِ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ
بِالمَغفِرَةِ وَالرَّحمَةِ وَعَلی غُرَباءِ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ بِالرَّدِّ اِلی اَوطانِهِم سالِمینَ (وَالکِرامَةِ)

فصل پنجم در اعمال که متعلق بما بین غروب آفتاب تا وقت خوابیدن

بدانکه آنچه سزاوار است از برای تو در نزدیکی غروب آنکه بعمل آوری ... رفتن بجانب مسجد و آنکه در وقت زردی آفتاب بگوئی اَمسی ظُلمی مُستَجیراً بِعَفوِکَ وَاَمسَت ذُنوبی مُستَجیرَةً بِمَغفِرَتِکَ وَاَمسی خَوفی مُستَجیراً بِاَمانِکَ وَاَمسی ذُلّی مُستَجیراً بِعِزِّکَ وَاَمسی فَقری مُستَجیراً بِغِناکَ وَاَمسی وَجهِیَ البالی مُستَجیراً بِوَجهِکَ الدّائِمِ الباقی اَللّهُمَّ اَلبِسنی عافِیَتَکَ وَغَشِّنی بِرَحمَتِکَ وَجَلِّلنی کَرامَتَکَ وَقِنی



غانِمینَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجمَعینَ چهاردهم سید علیخان در کلم طیب فرموده این استغاثه ایست بحضرت
صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز بحمد و هر سوره که خواهی بگذار پس رو بقبله
زیر آسمان بایست و بگو سَلامُ اللهِ الکامِلُ التّامُّ الشّامِلُ العامُّ وَصَلَواتُهُ الدّائِمَةُ وَ
بَرَکاتُهُ القائِمَةُ التّامَّةُ عَلی حُجَّةِ اللهِ وَوَلِیِّهِ فی اَرضِهِ وَبِلادِهِ وَخَلیفَتِهِ
عَلی خَلقِهِ وَعِبادِهِ وَسُلالَةِ النُّبُوَّةِ وَبَقِیَّةِ العِترَةِ وَالصَّفوَةِ صاحِبِ الزَّمانِ
وَمُظهِرِ الاِیمانِ وَمُلَقِّنِ (مُعلِنِ) اَحکامِ القُرآنِ وَمُطَهِّرِ الاَرضِ وَناشِرِ العَدلِ فِی الطّولِ وَالعَرضِ
وَالحُجَّةِ القائِمِ المَهدِیِّ الاِمامِ المُنتَظَرِ المَرضِیِّ (المُرتَضی) وَابنِ الاَئِمَّةِ الطّاهِرینَ الوَصِیِّ ابنِ
الاَوصِیاءِ المَرضِیّینَ الهادِی المَعصومِ ابنِ الاَئِمَّةِ الهُداةِ المَعصومینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ
یا مُعِزَّ المُؤمِنینَ المُستَضعَفینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُذِلَّ الکافِرینَ المُتَکَبِّرینَ الظّالِمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَولایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا بنَ رَسولِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیکَ یَا بنَ اَمیرِ المُؤمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا بنَ فاطِمَةَ الزَّهراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ العالَمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا بنَ الاَئِمَّةِ الحُجَجِ المَعصومینَ وَالاِمامِ عَلَی الخَلقِ اَجمَعینَ اَلسَّلامُ
عَلَیکَ یا مَولایَ سَلامَ مُخلِصٍ لَکَ فِی الوِلایَةِ اَشهَدُ اَنَّکَ الاِمامُ المَهدِیُّ قَولاً وَ
فِعلاً وَاَنتَ الَّذی تَملَأُ الاَرضَ قِسطاً وَعَدلاً بَعدَ ما مُلِئَت ظُلماً وَجَوراً فَعَجَّلَ
اللهُ فَرَجَکَ وَسَهَّلَ مَخرَجَکَ وَقَرَّبَ زَمانَکَ وَکَثَّرَ اَنصارَکَ وَاَعوانَکَ وَاَنجَزَ
لَکَ ما وَعَدَکَ فَهُوَ اَصدَقُ القائِلینَ وَنُریدُ اَن نَمُنَّ عَلَی الَّذینَ استُضعِفوا
فِی الاَرضِ وَنَجعَلَهُم اَئِمَّةً وَنَجعَلَهُمُ الوارِثینَ یا مَولایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ
یَا بنَ رَسولِ اللهِ حاجَتی کَذا وَکَذا (و بجای کذا و کذا حاجات خود را ذکر کند) فَاشفَع لی
فی نَجاحِها فَقَد تَوَجَّهتُ اِلَیکَ بِحاجَتی لِعِلمی اَنَّ لَکَ عِندَ اللهِ شَفاعَةً مَقبولَةً وَ
مَقاماً مَحموداً فَبِحَقِّ مَنِ اختَصَّکُم بِاَمرِهِ وَارتَضاکُم لِسِرِّهِ وَبِالشَّأنِ الَّذی لَکُم عِندَ اللهِ
بَینَکُم وَبَینَهُ سَلِ اللهَ تَعالی فی نُجحِ طَلِبَتی وَاِجابَةِ دَعوَتی وَکَشفِ کُربَتی

شَرَّ خَلقِکَ مِنَ الجِنِّ وَالاِنسِ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا رَحیمُ

و سزاوار است کردن آنوقت مشغول باشی به تسبیح کردن و استغفار نمودن زیرا که فضیلت آنوقت مثل فضیلت پیش از طلوع است و حق تعالی فرموده وَسَبِّح بِحَمدِ رَبِّکَ قَبلَ طُلوعِ الشَّمسِ وَقَبلَ الغُروبِ و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آفتاب تغییر کرد یعنی شروع بغروب شد پس ذکر کن خدای عز و جل را و اگر با مردمی هستی که ترا مشغول از ذکر دارند برخیز و دعا کن یعنی از نزد ایشان برخیز و مشغول دعا شو و مکروه است در وقت غروب ... یا من ...

و بخواهد هرچه خواهی که برآورده میشود انشاء الله تعالی مؤلف گوید که بهتر آنست که در دو رکعت اول نماز این
استغفار بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند | **فصل هشتم** | و در رکعت دویم اذا جاء نصر الله
در مناجات است مناجات خمس عشرة لمولانا علی بن الحسین علیه السلام علامه مجلسی ره
در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از حضرت در کتب بعض اصحاب رضوان الله علیهم

## المناجاة الاولی | بسم الله الرحمن الرحیم | مناجاة التائبین

الهی البستنی الخطایا ثوب مذلتی و جللنی التباعد منک لباس مسکنتی و امات
قلبی عظیم جنایتی فاحیه بتوبة منک یا املی و بغیتی و یا سؤلی و منیتی فوعزتک
ما اجد لذنوبی سواک غافرا ولا اری لکسری غیرک جابرا و قد خضعت بالانابة
الیک و عنوت بالاستکانة لدیک فان طردتنی من بابک فبمن الوذ و ان رددتنی
عن جنابک فبمن اعوذ فوا اسفاه من خجلتی و افتضاحی و والهفاه من سوء عملی و اجترامی
اسئلک یا غافر الذنب الکبیر و یا جابر العظم الکسیر ان تهب لی موبقات الجرائر
و تستر علی فاضحات السرائر ولا تخلنی فی مشهد القیامة من برد عفوک و غفرک
ولا تعرنی من جمیل صفحک و سترک الهی ظلل علی ذنوبی غمام رحمتک و ارسل
علی عیوبی سحاب رافتک الهی هل یرجع العبد الابق الا الی مولاه ام هل
یجیره من سخطه احد سواه الهی ان کان الندم علی الذنب توبة فانی و عزتک
من النادمین و ان کان الاستغفار من الخطیئة حطة فانی لک من المستغفرین
لک العتبی حتی ترضی الهی بقدرتک علی تب علی و بحلمک عنی اعف عنی و بعلمک
بی ارفق بی الهی انت الذی فتحت لعبادک بابا الی عفوک سمیته التوبة فقلت
توبوا الی الله توبة نصوحا فما عذر من اغفل دخول الباب بعد فتحه الهی ان کان
قبح الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک الهی ما انا باول من عصاک فتبت
علیه و تعرض لمعروفک فجدت علیه یا مجیب المضطر یا کاشف الضر یا عظیم



النبوة محمد صلی الله علیه و آله اجمعین لی فی نوبی
هذا الخبر و شهری بخیر و سنتی بخیر و عمری بخیر
و بخواند این تهلیل و استعاذه ماثوره را که در ادعیه صباح و مسا بیان شد
بی میگذارد دستغفر درآورد الا
و میکشی بصورت خود و
میگوید ربی خود را بدین
و میگوئی احطت علی نفسی
و اهلی و مالی و ولدی من
غائب و شاهد بالله الذی
لا اله الا هو عالم الغیب
و الشهادة الرحمن الرحیم
الحی القیوم لا تاخذه
سنة و لا نوم العلی العظیم
مجموعها



البر یا علیما بما فی السر یا جمیل الستر استشفعت بجودک و کرمک الیک و توسلت
بجنابک و ترحمک لدیک فاستجب دعائی ولا تخیب فیک رجائی و تقبل
توبتی و کفر خطیئتی | **الثانیة مناجاة الشاکین** | بمنک و رحمتک یا ارحم الراحمین

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی الیک اشکو نفسا بالسوء امارة و الی الخطیئة مبادرة و بمعاصیک
مولعة و لسخطک متعرضة تسلک بی مسالک المهالک و تجعلنی عندک اهون
هالک کثیرة العلل طویلة الامل ان مسها الشر تجزع و ان مسها الخیر تمنع میالة
الی اللعب و اللهو مملوة بالغفلة و السهو تسرع بی الی الحوبة و تسوفنی بالتوبة
الهی اشکو الیک عدوا یضلنی و شیطانا یغوینی قد ملأ بالوسواس صدری
و احاطت هواجسه بقلبی یعاضد لی الهوی و یزین لی حب الدنیا و یحول بینی
و بین الطاعة و الزلفی الهی الیک اشکو قلبا قاسیا مع الوسواس متقلبا و بالرین
و الطبع متلبسا و عینا عن البکاء من خوفک جامدة و الی ما تسرها طامحة الهی
لا حول لی ولا قوة الا بقدرتک ولا نجاة لی من مکاره الدنیا الا بعصمتک
فاسئلک ببلاغة حکمتک و نفاذ مشیتک ان لا تجعلنی لغیر جودک متعرضا
ولا تصیرنی للفتن غرضا و کن لی علی الاعداء ناصرا و علی المخازی و العیوب ساترا
و من البلاء واقیا و عن المعاصی عاصما برافتک و رحمتک یا ارحم الراحمین

## الثالثة | بسم الله الرحمن الرحیم | مناجاة الخائفین

الهی اتراک بعد الایمان بک تعذبنی ام بعد حبی ایاک تبعدنی ام مع رجائی
لرحمتک و صفحک تحرمنی ام مع استجارتی بعفوک تسلمنی حاشا لوجهک الکریم
ان تخیبنی لیت شعری اللشقاء ولدتنی امی ام للعناء ربتنی فلیتها لم تلدنی



پس نماز مغرب را بخواند بعد از نماز
مغرب سزاوار نیست تاخیر افکندن
نماز مغرب را از اول وقت آن
و در احادیث کثیره تاکید بلیغ
شده به تاخیر نینداختن آن از
اول وقتش و چون خواستی مشغول
نماز شوی اذان و اقامه بگو و
همان اذکاری که در نماز صبح گذشت
و نیز در ما بین اذان و اقامه بگوید
اللهم انی اسئلک باقبال
لیلک و ادبار نهارک و
حضور صلواتک و اصوات
دعائک و تسبیح ملائکتک
ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تتوب علی انک انت
التواب الرحیم پس نماز مغرب را با آداب و شرایط
بجا آورد و

وَلَمْ تُرَبِّنِي وَلَيْتَنِي عَلِمْتُ اَمِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ جَعَلْتَنِي وَبِقُرْبِكَ وَجِوَارِكَ خَصَصْتَنِي فَتَقَرَّ بِذٰلِكَ عَيْنِي وَتَطْمَئِنَّ لَهُ نَفْسِي اِلٰهِي هَلْ تُسَوِّدُ وُجُوهاً خَرَّتْ سَاجِدَةً لِعَظَمَتِكَ اَوْ تُخْرِسُ اَلْسِنَةً نَطَقَتْ بِالثَّنَاۤءِ عَلٰى مَجْدِكَ وَجَلَالَتِكَ اَوْ تَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبٍ انْطَوَتْ عَلٰى مَحَبَّتِكَ اَوْ تُصِمُّ اَسْمَاعاً تَلَذَّذَتْ بِسَمَاعِ ذِكْرِكَ فِي اِرَادَتِكَ اَوْ تَغُلُّ اَكُفّاً رَفَعَتْهَا الْاٰمَالُ اِلَيْكَ رَجَاۤءَ رَأْفَتِكَ اَوْ تُعَاقِبُ اَبْدَاناً عَمِلَتْ بِطَاعَتِكَ حَتّٰى نَحِلَتْ فِي مُجَاهَدَتِكَ اَوْ تُعَذِّبُ اَرْجُلاً سَعَتْ فِي عِبَادَتِكَ اِلٰهِي لَا تُغْلِقْ عَلٰى مُوَحِّدِيكَ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْ مُشْتَاقِيكَ عَنِ النَّظَرِ اِلٰى جَمِيلِ رُؤْيَتِكَ اِلٰهِي نَفْسٌ اَعْزَزْتَهَا بِتَوْحِيدِكَ كَيْفَ تُذِلُّهَا بِمَهَانَةِ هِجْرَانِكَ وَضَمِيرٌ انْعَقَدَ عَلٰى مَوَدَّتِكَ كَيْفَ تُحْرِقُهُ بِحَرَارَةِ نِيرَانِكَ اِلٰهِي اَجِرْنِي مِنْ اَلِيمِ غَضَبِكَ وَعَظِيمِ سَخَطِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ يَا جَبَّارُ يَا قَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا سَتَّارُ نَجِّنِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَفَضِيحَةِ الْعَارِ اِذَا امْتَازَ الْاَخْيَارُ مِنَ الْاَشْرَارِ وَحَالَتِ الْاَحْوَالُ وَهَالَتِ الْاَهْوَالُ وَقَرُبَ الْمُحْسِنُونَ وَبَعُدَ الْمُسِيۤئُونَ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

## الرّابعة — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ — مناجاة الرّاجين

يَا مَنْ اِذَا سَاَلَهُ عَبْدٌ اَعْطَاهُ وَاِذَا اَمَّلَ مَا عِنْدَهُ بَلَّغَهُ مُنَاهُ وَاِذَا اَقْبَلَ عَلَيْهِ قَرَّبَهُ وَاَدْنَاهُ وَاِذَا جَاهَرَهُ بِالْعِصْيَانِ سَتَرَ عَلٰى ذَنْبِهِ وَغَطَّاهُ وَاِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ اَحْسَبَهُ وَكَفَاهُ اِلٰهِي مَنِ الَّذِي نَزَلَ بِكَ مُلْتَمِساً قِرَاكَ فَمَا قَرَيْتَهُ وَمَنِ الَّذِي اَنَاخَ بِبَابِكَ مُرْتَجِياً نَدَاكَ فَمَا اَوْلَيْتَهُ اَيَحْسُنُ اَنْ اَرْجِعَ عَنْ بَابِكَ بِالْخَيْبَةِ مَصْرُوفاً وَلَسْتُ اَعْرِفُ سِوَاكَ مَوْلًى بِالْاِحْسَانِ مَوْصُوفاً كَيْفَ اَرْجُو غَيْرَكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ وَكَيْفَ اُؤَمِّلُ سِوَاكَ وَالْخَلْقُ وَالْاَمْرُ لَكَ اَاَقْطَعُ رَجَاۤئِي مِنْكَ وَقَدْ اَوْلَيْتَنِي مَا لَمْ اَسْاَلْهُ مِنْ فَضْلِكَ اَمْ تُفْقِرُنِي اِلٰى مِثْلِي وَاَنَا اَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ

وبعد از فراغ از نماز سه تکبیر و تسبیح زهرا علیها السلام را بگوید پس بخواند اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَاۤئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلٰى ذُرِّيَّتِهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ و هفت مرتبه بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس سه مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاۤءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاۤءُ غَيْرُهُ پس بگوید سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اغْفِرْ لِي



يَا مَنْ سَعِدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ وَلَمْ يَشْقَ بِنِقْمَتِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ كَيْفَ اَنْسَاكَ وَلَمْ تَزَلْ ذَاكِرِي وَكَيْفَ اَلْهُو عَنْكَ وَاَنْتَ مُرَاقِبِي اِلٰهِي بِذَيْلِ كَرَمِكَ اَعْلَقْتُ يَدِي وَلِنَيْلِ عَطَايَاكَ بَسَطْتُ اَمَلِي فَاَخْلِصْنِي بِخَالِصَةِ تَوْحِيدِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَةِ عَبِيدِكَ يَا مَنْ كُلُّ هَارِبٍ اِلَيْهِ يَلْتَجِئُ وَكُلُّ طَالِبٍ اِيَّاهُ يَرْتَجِي يَا خَيْرَ مَرْجُوٍّ وَيَا اَكْرَمَ مَدْعُوٍّ وَيَا مَنْ لَا يَرُدُّ سَاۤئِلَهُ وَلَا يُخَيِّبُ اٰمِلَهُ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِدَاعِيهِ وَحِجَابُهُ مَرْفُوعٌ لِرَاجِيهِ اَسْاَلُكَ بِكَرَمِكَ اَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ مِنْ عَطَاۤئِكَ بِمَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنِي وَمِنْ رَجَاۤئِكَ بِمَا تَطْمَئِنُّ بِهِ نَفْسِي وَمِنَ الْيَقِينِ بِمَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَتَجْلُو بِهِ عَنْ بَصِيرَتِي غَشَوَاتِ الْعَمٰى بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

## الخامسة — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ — مناجاة الرّاغبين

اِلٰهِي اِنْ كَانَ قَلَّ زَادِي فِي الْمَسِيرِ اِلَيْكَ فَلَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَاِنْ كَانَ جُرْمِي قَدْ اَخَافَنِي مِنْ عُقُوبَتِكَ فَاِنَّ رَجَاۤئِي قَدْ اَشْعَرَنِي بِالْاَمْنِ مِنْ نِقْمَتِكَ وَاِنْ كَانَ ذَنْبِي قَدْ عَرَّضَنِي لِعِقَابِكَ فَقَدْ اٰذَنَنِي حُسْنُ ثِقَتِي بِثَوَابِكَ وَاِنْ اَنَامَتْنِيَ الْغَفْلَةُ عَنِ الْاِسْتِعْدَادِ لِلِقَاۤئِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِكَ وَاٰلَاۤئِكَ وَاِنْ اَوْحَشَ مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ فَرْطُ الْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ فَقَدْ اٰنَسَنِي بُشْرَى الْغُفْرَانِ وَالرِّضْوَانِ اَسْاَلُكَ بِسُبُحَاتِ وَجْهِكَ وَبِاَنْوَارِ قُدْسِكَ وَاَبْتَهِلُ اِلَيْكَ بِعَوَاطِفِ رَحْمَتِكَ وَلَطَاۤئِفِ بِرِّكَ اَنْ تُحَقِّقَ ظَنِّي بِمَا اُؤَمِّلُهُ مِنْ جَزِيلِ اِكْرَامِكَ وَجَمِيلِ اِنْعَامِكَ فِي الْقُرْبٰى مِنْكَ وَالزُّلْفٰى لَدَيْكَ وَالتَّمَتُّعِ بِالنَّظَرِ اِلَيْكَ وَهَا اَنَا مُتَعَرِّضٌ لِنَفَحَاتِ رَوْحِكَ وَعَطْفِكَ وَمُنْتَجِعٌ غَيْثَ جُودِكَ وَلُطْفِكَ فَارٌّ مِنْ سَخَطِكَ اِلٰى رِضَاكَ هَارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ رَاجٍ اَحْسَنَ مَا لَدَيْكَ مُعَوِّلٌ عَلٰى مَوَاهِبِكَ مُفْتَقِرٌ اِلٰى رِعَايَتِكَ اِلٰهِي مَا بَدَاْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمْهُ وَمَا وَهَبْتَ لِي مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تَسْلُبْهُ

ذُنُوبِي جَمِيعاً فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعاً اِلَّا اَنْتَ و اگر دوست داشته باشد که تعقیب بیشتر از این بخواند افضل آن است که بعد از نافله مغرب بخواند پس بدانکه بجهت خواندن نافله و آن چهار رکعت است بدو سلام و مکروه است تکلم ما بین نماز مغرب و نافله آن و مستحب است در رکعت اول سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم توحید و در دو رکعت دیگر هر سوره که خواهد بخواند و سزاوار است که در رکعت سیم بخواند اول سوره حدید تا علیم بذات الصدور و در رکعت چهارم آخر سوره حشر لو انزلنا

وَما سَتَرْتَهُ عَلَيَّ بِحِلْمِكَ فَلا تَهْتِكْهُ وَما عَلِمْتَهُ مِنْ قَبيحِ فِعْلي فَاغْفِرْهُ اِلهي اسْتَشْفَعْتُ بِكَ اِلَيْكَ وَاسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْكَ اَتَيْتُكَ طامِعاً في اِحْسانِكَ راغِباً في امْتِنانِكَ مُسْتَسْقِياً وابِلَ طَوْلِكَ مُسْتَمْطِراً غَمامَ فَضْلِكَ طالِباً مَرْضاتَكَ قاصِداً جَنابَكَ وارِداً شَريعَةَ رِفْدِكَ مُلْتَمِساً سَنِيَّ الْخَيْراتِ مِنْ عِنْدِكَ وافِداً اِلى حَضْرَةِ جَمالِكَ مُريداً وَجْهَكَ طارِقاً بابَكَ مُسْتَكيناً لِعَظَمَتِكَ وَجَلالِكَ فَافْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَلا تَفْعَلْ بي ما اَنَا اَهْلُهُ مِنَ الْعَذابِ وَالنَّقِمَةِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

## السّادِسَةُ مُناجاتُ الشّاكِرينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اِلهي اَذْهَلَني عَنْ اِقامَةِ شُكْرِكَ تَتابُعُ طَوْلِكَ وَاَعْجَزَني عَنْ اِحْصاءِ ثَنائِكَ فَيْضُ فَضْلِكَ وَشَغَلَني عَنْ ذِكْرِ مَحامِدِكَ تَرادُفُ عَوائِدِكَ وَاَعْياني عَنْ نَشْرِ عَوارِفِكَ تَوالي اَياديكَ وَهذا مَقامُ مَنِ اعْتَرَفَ بِسُبُوغِ النَّعْماءِ وَقابَلَها بِالتَّقْصيرِ وَشَهِدَ عَلى نَفْسِهِ بِالْاِهْمالِ وَالتَّضْييعِ وَاَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحيمُ الْبَرُّ الْكَريمُ الَّذي لا يُخَيِّبُ قاصِديهِ وَلا يَطْرُدُ عَنْ فِنائِهِ امِليهِ بِساحَتِكَ تَحُطُّ رِحالَ الرّاجينَ وَبِعَرْصَتِكَ تَقِفُ امالُ الْمُسْتَرْفِدينَ فَلا تُقابِلْ امالَنا بِالتَّخْييبِ وَالْاِياسِ وَلا تُلْبِسْنا سِرْبالَ الْقُنُوطِ وَالْاِبْلاسِ اِلهي تَصاغَرَ عِنْدَ تَعاظُمِ الائِكَ شُكْري وَتَضاءَلَ في جَنْبِ اِكْرامِكَ اِيّايَ ثَنائي وَنَشْري جَلَّلَتْني نِعَمُكَ مِنْ اَنْوارِ الْاِيمانِ حُلَلاً وَضَرَبَتْ عَلَيَّ لَطائِفُ بِرِّكَ مِنَ الْعِزِّ كِلَلاً وَقَلَّدَتْني مِنَنُكَ قَلائِدَ لا تُحَلُّ وَطَوَّقَتْني اَطْواقاً لا تُفَلُّ فَالاؤُكَ جَمَّةٌ ضَعُفَ لِساني عَنْ اِحْصائِها وَنَعْماؤُكَ كَثيرَةٌ قَصُرَ فَهْمي عَنْ اِدْراكِها فَضْلاً عَنِ اسْتِقْصائِها فَكَيْفَ لي بِتَحْصيلِ الشُّكْرِ وَشُكْري اِيّاكَ يَفْتَقِرُ اِلى شُكْرٍ فَكُلَّما قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لِذلِكَ اَنْ اَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ اِلهي فَكَما غَذَّيْتَنا بِلُطْفِكَ

هذا القرآن تا آخر سوره و اگر بحمد تنها بخواهی اکتفا کنی جایز است مثل سایر نوافل و سزاوار است بلند خواندن قرائت در آن و همچنین در سایر نافله‌های شب پس چون از نافلهٔ مغرب فارغ شدی ما بخوانی از آنچه که خواهی از تعقیبات مشترکه پس سجدهٔ شکر بجا بیاور به نحوی که در سابق گذشت و اقل چیزی که در سجدهٔ شکر مجزی است آنست که بگوئی شکراً شکراً شکراً و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود هرگاه از نماز مغرب فارغ شدی دست بکش بر جبین خود و بگو سه مرتبه



وَرَبَّيْتَنا بِصُنْعِكَ فَتَمِّمْ عَلَيْنا سَوابِغَ النِّعَمِ وَادْفَعْ عَنّا مَكارِهَ النِّقَمِ وَاتِنا مِنْ حُظُوظِ الدّارَيْنِ اَرْفَعَها وَاَجَلَّها عاجِلاً وَاجِلاً وَلَكَ الْحَمْدُ عَلى حُسْنِ بَلائِكَ وَسُبُوغِ نَعْمائِكَ حَمْداً يُوافِقُ رِضاكَ وَيَمْتَري الْعَظيمَ مِنْ بِرِّكَ وَنَداكَ يا عَظيمُ يا كَريمُ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

## السّابِعَةُ مُناجاتُ الْمُطيعينَ لِلّهِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اَللّهُمَّ اَلْهِمْنا طاعَتَكَ وَجَنِّبْنا مَعْصِيَتَكَ وَيَسِّرْ لَنا بُلُوغَ ما نَتَمَنّى مِنِ ابْتِغاءِ رِضْوانِكَ وَاَحْلِلْنا بُحْبُوحَةَ جِنانِكَ وَاقْشَعْ عَنْ بَصائِرِنا سَحابَ الْاِرْتِيابِ وَاكْشِفْ عَنْ قُلُوبِنا اَغْشِيَةَ الْمِرْيَةِ وَالْحِجابِ وَاَزْهِقِ الْباطِلَ عَنْ ضَمائِرِنا وَاَثْبِتِ الْحَقَّ في سَرائِرِنا فَاِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونَ لَواقِحُ الْفِتَنِ وَمُكَدِّرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنائِحِ وَالْمِنَنِ اَللّهُمَّ احْمِلْنا في سُفُنِ نَجاتِكَ وَمَتِّعْنا بِلَذيذِ مُناجاتِكَ وَاَوْرِدْنا حِياضَ حُبِّكَ وَاَذِقْنا حَلاوَةَ وُدِّكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهادَنا فيكَ وَهَمَّنا في طاعَتِكَ وَاَخْلِصْ نِيّاتِنا في مُعامَلَتِكَ فَاِنّا بِكَ وَلَكَ وَلا وَسيلَةَ لَنا اِلَيْكَ اِلّا اَنْتَ اِلهي اجْعَلْني مِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيارِ وَاَلْحِقْني بِالصّالِحينَ الْاَبْرارِ السّابِقينَ اِلَى الْمَكْرُماتِ الْمُسارِعينَ اِلَى الْخَيْراتِ الْعامِلينَ لِلْباقِياتِ الصّالِحاتِ السّاعينَ اِلى رَفيعِ الدَّرَجاتِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَبِالْاِجابَةِ جَديرٌ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

## الثّامِنَةُ مُناجاةُ الْمُريدينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

سُبْحانَكَ ما اَضْيَقَ الطُّرُقَ عَلى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَليلَهُ وَما اَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبيلَهُ اِلهي فَاسْلُكْ بِنا سُبُلَ الْوُصُولِ اِلَيْكَ وَسَيِّرْنا في اَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ قَرِّبْ عَلَيْنَا الْبَعيدَ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا الْعَسيرَ الشَّديدَ وَاَلْحِقْنا بِعِبادِكَ الَّذينَ هُمْ بِالْبِدارِ اِلَيْكَ يُسارِعُونَ وَبابَكَ عَلَى الدَّوامِ يَطْرُقُونَ وَاِيّاكَ فِي اللَّيْلِ

بسم الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم اللهم اذهب عنی الهم و الحزن و ثابت است آنکه بخواند نماز غفیله را و کیفیت آن در مفاتیح و غیره مذکور است و چون شفق مغربی پنهان شود اذان و اقامه میگوید از برای نماز عشا بهمان ترتیب که در سابق گذشت پس شروع کن بخواندن نماز عشا با آداب و شرایط و سزاوار است آنکه طول دهی قنوت و تعقیبات نماز را اگر وقت وسعت دارد پس بخوان دعای مشترکه بین صبح و شام را و بعد از آن بخوان دعاهای مختصه بشام را و

وَالنَّهارِ يَعْبُدُونَ وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ الَّذينَ صَفَّيْتَ لَهُمُ الْمَشارِبَ
وَبَلَّغْتَهُمُ الرَّغائِبَ وَاَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطالِبَ وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَآرِبَ
وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ وَرَوَّيْتَهُمْ مِنْ صافي شِرْبِكَ فَبِكَ اِلى لَذيذِ
مُناجاتِكَ وَصَلُوا وَمِنْكَ اَقْصى مَقاصِدِهِمْ حَصَّلُوا فَيا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلينَ عَلَيْهِ
مُقْبِلٌ وَبِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْغافِلينَ عَنْ ذِكْرِهِ رَحيمٌ رَؤُفٌ وَبِجَذْبِهِمْ
اِلى بابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَني مِنْ اَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظّاً وَاَعْلاهُمْ عِنْدَكَ
مَنْزِلاً وَاَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّكَ قِسْماً وَاَفْضَلِهِمْ في مَعْرِفَتِكَ نَصيباً فَقَدِ انْقَطَعَتْ اِلَيْكَ
هِمَّتي وَانْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتي فَاَنْتَ لا غَيْرُكَ مُرادي وَلَكَ لا لِسِواكَ سَهَري وَسُهادي
وَلِقاؤُكَ قُرَّةُ عَيْني وَوَصْلُكَ مُنى نَفْسي وَاِلَيْكَ شَوْقي وَفي مَحَبَّتِكَ وَلَهي وَاِلى هَواكَ
صَبابَتي وَرِضاكَ بُغْيَتي وَرُؤْيَتُكَ حاجَتي وَجِوارُكَ طَلَبي وَقُرْبُكَ غايَةُ سُؤْلي
وَفي مُناجاتِكَ رَوْحي وَراحَتي وَعِنْدَكَ دَواءُ عِلَّتي وَشِفاءُ غُلَّتي وَبَرْدُ لَوْعَتي
وَكَشْفُ كُرْبَتي فَكُنْ اَنيسي في وَحْشَتي وَمُقيلَ عَثْرَتي وَغافِرَ زَلَّتي وَقابِلَ تَوْبَتي
وَمُجيبَ دَعْوَتي وَوَلِيَّ عِصْمَتي وَمُغْنِيَ فاقَتي وَلا تَقْطَعْني عَنْكَ وَلا تُبْعِدْني
مِنْكَ يا نَعيمي وَجَنَّتي وَيا دُنْيايَ وَآخِرَتي

## التّاسِعَة مُناجاة الْمُحِبّين

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اِلهي مَنْ ذَا الَّذي ذاقَ حَلاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرامَ مِنْكَ بَدَلاً وَمَنْ ذَا الَّذي اَنِسَ بِقُرْبِكَ
فَابْتَغى عَنْكَ حِوَلاً اِلهي فَاجْعَلْنا مِمَّنِ اصْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِكَ وَوِلايَتِكَ وَاَخْلَصْتَهُ
لِوُدِّكَ وَمَحَبَّتِكَ وَشَوَّقْتَهُ اِلى لِقائِكَ وَرَضَّيْتَهُ بِقَضائِكَ وَمَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ
اِلى وَجْهِكَ وَحَبَوْتَهُ بِرِضاكَ وَاَعَذْتَهُ مِنْ هَجْرِكَ وَقِلاكَ وَبَوَّأْتَهُ مَقْعَدَ
الصِّدْقِ في جِوارِكَ وَخَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَاَهَّلْتَهُ لِعِبادَتِكَ وَهَيَّمْتَ قَلْبَهُ

فضائل بسیار است از جمله دعا
است که برای طلب روزی وارد
شده و در مفاتیح نقل شده
و مستحب است آنکه بخواند هفت
مرتبه سورهٔ قدر را پس بگوید
اَللّهُمَّ رَبَّ السَّمواتِ السَّبْعِ
وَما اَظَلَّتْ وَرَبَّ الْاَرَضينَ
السَّبْعِ وَما اَقَلَّتْ وَرَبَّ
الشَّياطينِ وَما اَضَلَّتْ
وَرَبَّ الرِّياحِ وَما ذَرَتْ
اَللّهُمَّ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلهَ
كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَ كُلِّ شَيْءٍ
اَنْتَ اللهُ الْمُقْتَدِرُ عَلى كُلِّ
شَيْءٍ اَنْتَ اللهُ الْاَوَّلُ فَلا
شَيْءَ قَبْلَكَ وَاَنْتَ الْآخِرُ فَلا
شَيْءَ بَعْدَكَ وَاَنْتَ الظّاهِرُ
فَلا شَيْءَ فَوْقَكَ وَاَنْتَ
الْباطِنُ فَلا شَيْءَ
دُونَكَ



لِاِرادَتِكَ وَاجْتَبَيْتَهُ لِمُشاهَدَتِكَ وَاَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَفَرَّغْتَ فُؤادَهُ لِحُبِّكَ
وَرَغَّبْتَهُ فيما عِنْدَكَ وَاَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ وَاَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ وَشَغَلْتَهُ بِطاعَتِكَ
وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صالِحي بَرِيَّتِكَ وَاخْتَرْتَهُ لِمُناجاتِكَ وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ
عَنْكَ اَللّهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ دَاْبُهُمُ الْاِرْتِياحُ اِلَيْكَ وَالْحَنينُ وَدَهْرُهُمُ الزَّفْرَةُ
وَالْاَنينُ جِباهُهُمْ ساجِدَةٌ لِعَظَمَتِكَ وَعُيُونُهُمْ ساهِرَةٌ في خِدْمَتِكَ وَدُمُوعُهُمْ
سائِلَةٌ مِنْ خَشْيَتِكَ وَقُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِمَحَبَّتِكَ وَاَفْئِدَتُهُمْ مُنْخَلِعَةٌ مِنْ مَهابَتِكَ
يا مَنْ اَنْوارُ قُدْسِهِ لِاَبْصارِ مُحِبّيهِ رائِقَةٌ وَسُبُحاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عارِفيهِ شائِقَةٌ
يا مُنى قُلُوبِ الْمُشْتاقينَ وَيا غايَةَ آمالِ الْمُحِبّينَ اَسْئَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ
وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصِلُني اِلى قُرْبِكَ وَاَنْ تَجْعَلَكَ اَحَبَّ اِلَيَّ مِمّا سِواكَ وَاَنْ
تَجْعَلَ حُبّي اِيّاكَ قائِداً اِلى رِضْوانِكَ وَشَوْقي اِلَيْكَ ذائِداً عَنْ عِصْيانِكَ وَامْنُنْ
بِالنَّظَرِ اِلَيْكَ عَلَيَّ وَانْظُرْ بِعَيْنِ الْوُدِّ وَالْعَطْفِ اِلَيَّ وَلا تَصْرِفْ عَنّي وَجْهَكَ
وَاجْعَلْني مِنْ اَهْلِ الْاِسْعادِ وَالْحُظْوَةِ عِنْدَكَ يا مُجيبُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

## الْعاشِرَة مُناجاة الْمُتَوَسِّلين

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اِلهي لَيْسَ لي وَسيلَةٌ اِلَيْكَ اِلّا عَواطِفُ رَاْفَتِكَ وَلا لي ذَريعَةٌ اِلَيْكَ اِلّا
عَوارِفُ رَحْمَتِكَ وَشَفاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُنْقِذِ الْاُمَّةِ مِنَ الْغُمَّةِ فَاجْعَلْهُما لي
سَبَباً اِلى نَيْلِ غُفْرانِكَ وَصَيِّرْهُما لي وُصْلَةً اِلَى الْفَوْزِ بِرِضْوانِكَ وَقَدْ حَلَّ رَجائي
بِحَرَمِ كَرَمِكَ وَحَطَّ طَمَعي بِفِناءِ جُودِكَ فَحَقِّقْ فيكَ اَمَلي وَاخْتِمْ بِالْخَيْرِ عَمَلي وَ
اجْعَلْني مِنْ صَفْوَتِكَ الَّذينَ اَحْلَلْتَهُمْ بُحْبُوحَةَ جَنَّتِكَ وَبَوَّأْتَهُمْ دارَ كَرامَتِكَ
وَاَقْرَرْتَ اَعْيُنَهُمْ بِالنَّظَرِ اِلَيْكَ يَوْمَ لِقائِكَ وَاَوْرَثْتَهُمْ مَنازِلَ الصِّدْقِ في
جِوارِكَ يا مَنْ لا يَفِدُ الْوافِدُونَ عَلى اَكْرَمَ مِنْهُ وَلا يَجِدُ الْقاصِدُونَ اَرْحَمَ

رَبَّ جَبْرَئيلَ وَميكائيلَ
وَاِسْرافيلَ وَاِلهَ اِبْرهيمَ
وَاِسْحقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْباطِ اَسْئَلُكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَوَلّاني بِرَحْمَتِكَ
وَلا تُسَلِّطَ عَلَيَّ اَحَداً مِنْ
خَلْقِكَ مِمَّنْ لا طاقَةَ لي
بِهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَتَحَبَّبُ اِلَيْكَ
فَحَبِّبْني وَفِي النّاسِ فَعَزِّزْني
وَمِنْ شَرِّ الشَّياطينِ الْجِنِّ وَ
الْاِنْسِ فَسَلِّمْني يا رَبَّ
الْعالَمينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ پس دعا میکنی بانچه
دوست میداری پس بجا میآوری
بجا میاوری نماز وتیره را
بجا میاوری و آن دو رکعت
نافله نشسته است بعد از
نماز عشاء و مستحب
آنکه در او

منه يا خير من خلا به وحيد ويا اعطف من آوى اليه طريد الى سعة عفوك مددت يدي وبذيل كرمك اعلقت كفي فلا تولني الحرمان ولا تبلني بالخيبة والخسران يا سميع الدعاء يا ارحم الراحمين

## الحادية عشر مناجاة المفتقرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي كسري لا يجبره الا لطفك وحنانك وفقري لا يغنيه الا عطفك واحسانك وروعتي لا يسكنها الا امانك وذلتي لا يعزها الا سلطانك وامنيتي لا يبلغنيها الا فضلك وخلتي لا يسدها الا طولك وحاجتي لا يقضيها غيرك وكربي لا يفرجه سوى رحمتك وضري لا يكشفه غير رأفتك وغلتي لا يبردها الا وصلك ولوعتي لا يطفيها الا لقاؤك وشوقي اليك لا يبله الا النظر الى وجهك وقراري لا يقر دون دنوي منك ولهفتي لا يردها الا روحك وسقمي لا يشفيه الا طبك وغمي لا يزيله الا قربك وجرحي لا يبرئه الا صفحك ورين قلبي لا يجلوه الا عفوك ووسواس صدري لا يزيحه الا امرك فيا منتهى امل الآملين ويا غاية سؤل السائلين ويا اقصى طلبة الطالبين ويا اعلى رغبة الراغبين ويا ولي الصالحين ويا امان الخائفين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ذخر المعدمين ويا كنز البائسين ويا غياث المستغيثين ويا قاضي حوائج الفقراء والمساكين ويا اكرم الاكرمين ويا ارحم الراحمين لك تخضعي وسؤالي واليك تضرعي وابتهالي اسئلك ان تنيلني من روح رضوانك وتديم علي نعم امتنانك وها انا بباب كرمك واقف ولنفحات برك متعرض وبحبلك الشديد معتصم وبعروتك الوثقى متمسك الهي ارحم عبدك الذليل ذا اللسان الكليل والعمل القليل وامنن عليه بطولك الجزيل واكنفه تحت ظلك الظليل

نماز خواند ... و خوب است آنکه در رکعت اول بعد از حمد بخواند سوره والفجر و در دوم سوره توحید و بخواند بعد از سلام هر چه که خواستنی ... سزاوار است که ... شوید و با طهارت باشد و توبه از گناهان نماید و قلب خود را از هموم دنیا فارغ نماید و یاد کند مرگ و خوابیدن در لحد را تنها و بیکس و وصیت خود را نوشته در زیر بالش خود گذارد و ... برای نماز شب برخیزد زیرا که فخر مومن در دنیا و آخرت نماز در آخر شب است و بخواند در وقت خوابیدن



يا كريم يا جميل

## الثانية عشر مناجاة العارفين

يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي قصرت الالسن عن بلوغ ثنائك كما يليق بجلالك وعجزت العقول عن ادراك كنه جمالك وانحسرت الابصار دون النظر الى سبحات وجهك ولم تجعل للخلق طريقا الى معرفتك الا بالعجز عن معرفتك الهي فاجعلنا من الذين ترسخت اشجار الشوق اليك في حدائق صدورهم واخذت لوعة محبتك بمجامع قلوبهم فهم الى اوكار الافكار يأوون وفي رياض القرب والمكاشفة يرتعون ومن حياض المحبة بكأس الملاطفة يكرعون وشرايع المصافات يردون قد كشف الغطاء عن ابصارهم وانجلت ظلمة الريب عن عقائدهم وضمائرهم وانتفت مخالجة الشك عن قلوبهم وسرائرهم وانشرحت بتحقيق المعرفة صدورهم وعلت لسبق السعادة في الزهادة هممهم وعذب في معين المعاملة شربهم وطاب في مجلس الانس سرهم وامن في موطن المخافة سربهم واطمأنت بالرجوع الى رب الارباب انفسهم وتيقنت بالفوز والفلاح ارواحهم وقرت بالنظر الى محبوبهم اعينهم واستقر بادراك السؤل ونيل المأمول قرارهم وربحت في بيع الدنيا بالآخرة تجارتهم الهي ما الذ خواطر الالهام بذكرك على القلوب وما احلى المسير اليك بالاوهام في مسالك الغيوب وما اطيب طعم حبك وما اعذب شرب قربك فاعذنا من طردك وابعادك واجعلنا من اخص عارفيك واصلح عبادك واصدق طائعيك واخلص عبادك يا عظيم يا جليل يا كريم يا منيل برحمتك ومنك يا ارحم الراحمين

## الثالثة عشر — بسم الله الرحمن الرحيم — مناجاة الذاكرين

الهي لولا الواجب من قبول امرك لنزهتك من ذكري اياك على ان ذكري لك

سوره قل هو الله احد و سوره الهیکم التکاثر و آیه الکرسی و ... الحمد لله الذی علا فقهر والحمد لله الذی بطن فخبر والحمد لله الذی ملک فقدر والحمد لله الذی یحیی الموتی ویمیت الاحیاء وهو علی کل شیء قدیر ... تسبیح حضرت زهرا علیها السلام ... پس ... آنگاه ... الاسلام ... و در آن ... انتهی

بِقَدْري لا بِقَدْرِكَ وَما عَسى اَنْ يَبْلُغَ مِقْداري حَتّى اُجْعَلَ مَحَلاًّ لِتَقْديسِكَ وَمِنْ
اَعْظَمِ النِّعَمِ عَلَيْنا جَرَيانُ ذِكْرِكَ عَلى اَلْسِنَتِنا وَاِذْنُكَ لَنا بِدُعائِكَ وَتَنْزيهِكَ وَ
تَسْبيحِكَ اِلهي فَاَلْهِمْنا ذِكْرَكَ فِي الْخَلاءِ وَالْمَلاءِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَالاِعْلانِ وَالاِسْرارِ
وَفِي السَّرّاءِ وَالضَّرّاءِ وَآنِسْنا بِالذِّكْرِ الْخَفِيِّ وَاسْتَعْمِلْنا بِالْعَمَلِ الزَّكِيِّ وَالسَّعْيِ الْمَرْضِيِّ
وَجازِنا بِالْميزانِ الْوَفِيِّ اِلهي بِكَ هامَتِ الْقُلُوبُ الْوالِهَةُ وَعَلى مَعْرِفَتِكَ جُمِعَتِ
الْعُقُولُ الْمُتَبايِنَةُ فَلا تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ اِلاّ بِذِكْراكَ وَلا تَسْكُنُ النُّفُوسُ اِلاّ
عِنْدَ رُؤْياكَ اَنْتَ الْمُسَبَّحُ في كُلِّ مَكانٍ وَالْمَعْبُودُ في كُلِّ زَمانٍ وَالْمَوْجُودُ في كُلِّ
اَوانٍ وَالْمَدْعُوُّ بِكُلِّ لِسانٍ وَالْمُعَظَّمُ في كُلِّ جَنانٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ لَذَّةٍ بِغَيْرِ ذِكْرِكَ
وَمِنْ كُلِّ راحَةٍ بِغَيْرِ اُنْسِكَ وَمِنْ كُلِّ سُرُورٍ بِغَيْرِ قُرْبِكَ وَمِنْ كُلِّ شُغْلٍ بِغَيْرِ طاعَتِكَ
اِلهي اَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللهَ ذِكْراً كَثيراً وَ
سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصيلاً وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فَاذْكُرُوني اَذْكُرْكُمْ فَاَمَرْتَنا
بِذِكْرِكَ وَوَعَدْتَنا عَلَيْهِ اَنْ تَذْكُرَنا تَشْريفاً لَنا وَتَفْخيماً وَاِعْظاماً وَها نَحْنُ
ذاكِرُوكَ كَما اَمَرْتَنا فَاَنْجِزْ لَنا ما وَعَدْتَنا يا ذاكِرَ الذّاكِرينَ وَيا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

## الرّابِعَةَ عَشَرَ | بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ | مُناجاتُ الْمُعْتَصِمينَ

اَللّهُمَّ يا مَلاذَ اللاّئِذينَ وَيا مَعاذَ الْعائِذينَ وَيا مُنْجِيَ الْهالِكينَ وَيا عاصِمَ الْبائِسينَ
وَيا راحِمَ الْمَساكينِ وَيا مُجيبَ الْمُضْطَرّينَ وَيا كَنْزَ الْمُفْتَقِرينَ وَيا جابِرَ الْمُنْكَسِرينَ
وَيا مَأْوَى الْمُنْقَطِعينَ وَيا ناصِرَ الْمُسْتَضْعَفينَ وَيا مُجيرَ الْخائِفينَ وَيا مُغيثَ الْمَكْرُوبينَ
وَيا حِصْنَ اللاّجينَ اِنْ لَمْ اَعُذْ بِعِزَّتِكَ فَبِمَنْ اَعُوذُ وَاِنْ لَمْ اَلُذْ بِقُدْرَتِكَ فَبِمَنْ
اَلُوذُ وَقَدْ اَلْجَاَتْنِي الذُّنُوبُ اِلَى التَّشَبُّثِ بِاَذْيالِ عَفْوِكَ وَاَحْوَجَتْنِي الْخَطايا اِلَى
اسْتِفْتاحِ اَبْوابِ صَفْحِكَ وَدَعَتْنِي الاِسائَةُ اِلَى الاِناخَةِ بِفِناءِ عِزِّكَ وَحَمَلَتْني

و از خواص آنکه بیدار شوی از برای نماز شب با عجز ان ... از غلبهٔ خواب بخواند آخر سورهٔ کهف را که آن آیه اینست قل انما انا بشر مثلکم یوحی الی انما الهکم اله واحد فمن کان یرجو لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا و لا یشرک بعبادة ربه احدا و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که هیچکس نمیخواند این آیه را در وقت خوابیدن مگر آنکه بیدار میشود در آن ساعتی که میخواهد بیدار شود در آن ساعت و اگر از عقرب و جانوران دیگر میترسد بخواند این آیه را که حضرت امام محمد باقر علیه السلام ضامن شده سلامتی خواننده آن را از شر عقرب و هوام



الْمَخافَةُ مِنْ نِقْمَتِكَ عَلَى التَّمَسُّكِ بِعُرْوَةِ عَطْفِكَ وَما حَقُّ مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ
اَنْ يُخْذَلَ وَلا يَليقُ بِمَنِ اسْتَجارَ بِعِزِّكَ اَنْ يُسْلَمَ اَوْ يُهْمَلَ اِلهي فَلا تُخْلِنا مِنْ حِمايَتِكَ
وَلا تُعْرِنا مِنْ رِعايَتِكَ وَذُدْنا عَنْ مَوارِدِ الْهَلَكَةِ فَاِنّا بِعَيْنِكَ وَفي كَنَفِكَ وَلَكَ
اَسْئَلُكَ بِاَهْلِ خاصَّتِكَ مِنْ مَلائِكَتِكَ وَالصّالِحينَ مِنْ بَرِيَّتِكَ اَنْ تَجْعَلَ
عَلَيْنا واقِيَةً تُنْجينا مِنَ الْهَلَكاتِ وَتُجَنِّبُنا مِنَ الآفاتِ وَتُكِنُّنا مِنْ دَواهِي الْمُصيباتِ
وَاَنْ تُنْزِلَ عَلَيْنا مِنْ سَكينَتِكَ وَاَنْ تُغَشِّيَ وُجُوهَنا بِاَنْوارِ مَحَبَّتِكَ وَاَنْ تُؤْوِيَنا
اِلى شَديدِ رُكْنِكَ وَاَنْ تَحْوِيَنا في اَكْنافِ عِصْمَتِكَ بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

## الْخامِسَةَ عَشَرَ | بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ | مُناجاتُ الزّاهِدينَ

اِلهي اَسْكَنْتَنا داراً حَفَرَتْ لَنا حُفَرَ مَكْرِها وَعَلَّقَتْنا بِاَيْدِي الْمَنايا في حَبائِلِ غَدْرِها
فَاِلَيْكَ نَلْتَجِئُ مِنْ مَكائِدِ خُدَعِها وَبِكَ نَعْتَصِمُ مِنَ الاِغْتِرارِ بِزَخارِفِ زينَتِها فَاِنَّهَا الْمُهْلِكَةُ
طُلاّبَهَا الْمُتْلِفَةُ حُلاّلَهَا الْمَحْشُوَّةُ بِالآفاتِ الْمَشْحُونَةُ بِالنَّكَباتِ اِلهي فَزَهِّدْنا فيها
وَسَلِّمْنا مِنْها بِتَوْفيقِكَ وَعِصْمَتِكَ وَانْزَعْ عَنّا جَلابيبَ مُخالَفَتِكَ وَتَوَلَّ اُمُورَنا
بِحُسْنِ كِفايَتِكَ وَاَوْفِرْ مَزيدَنا مِنْ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَاَجْمِلْ صِلاتِنا مِنْ فَيْضِ مَواهِبِكَ
وَاغْرِسْ في اَفْئِدَتِنا اَشْجارَ مَحَبَّتِكَ وَاَتْمِمْ لَنا اَنْوارَ مَعْرِفَتِكَ وَاَذِقْنا حَلاوَةَ عَفْوِكَ
وَلَذَّةَ مَغْفِرَتِكَ وَاَقْرِرْ اَعْيُنَنا يَوْمَ لِقائِكَ بِرُؤْيَتِكَ وَاَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيا مِنْ قُلُوبِنا
كَما فَعَلْتَ بِالصّالِحينَ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالاَبْرارِ مِنْ خاصَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
وَيا اَكْرَمَ الاَكْرَمينَ

## مناجات منظومه حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب عَلَيْهِ الصَّلوةُ وَالسَّلامُ | بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ | منقول از صحیفهٔ علویه

لَكَ الْحَمْدُ يا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالْعُلى ... تَبارَكْتَ تُعْطي مَنْ تَشاءُ وَتَمْنَعُ
اِلهي وَخَلاّقي وَحِرْزي وَمَوْئِلي ... اِلَيْكَ لَدَى الاِعْسارِ وَالْيُسْرِ اَفْزَعُ

[illegible] تا وقت صبح و دعا از برای [illegible] اینست اعوذ بکلمات الله التامات التی لا یجاوزهن بر و لا فاجر من شر ما ذرأ و من شر ما برأ و من شر کل دابة هو آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم و اگر از احتلام بترسد این دعا را بخواند اللهم انی اعوذ بک من الاحتلام و من سوء الاحلام و من ان یتلاعب بی الشیطان فی الیقظة و المنام و اگر از خراب شدن خانه و مکان بترسد این آیه را بخواند ان الله یمسک السموات و الارض ان تزولا و لئن زالتا ان امسکهما من احد من

| | |
|---|---|
| اِلٰهی لَئِنْ جَلَّتْ وَجَمَّتْ خَطِیئَتی | فَعَفْوُكَ عَنْ ذَنْبی اَجَلُّ وَاَوْسَعُ |
| اِلٰهی لَئِنْ اَعْطَیْتُ نَفْسی سُؤْلَها | فَها اَنَا فی رَوْضِ النَّدامَةِ اَرْتَعُ |
| اِلٰهی تَرٰی حالی وَفَقْری وَفاقَتی | وَاَنْتَ مُناجاتی الْخَفِیَّةَ تَسْمَعُ |
| اِلٰهی فَلا تَقْطَعْ رَجائی وَلا تُزِغْ | فُؤادی فَلی فی سَیْبِ جُودِكَ مَطْمَعُ |
| اِلٰهی لَئِنْ خَیَّبْتَنی اَوْ طَرَدْتَنی | فَمَنْ ذَا الَّذی اَرْجُو وَمَنْ ذا اُشَفِّعُ |
| اِلٰهی اَجِرْنی مِنْ عَذابِكَ اِنَّنی | اَسیرٌ ذَلیلٌ خائِفٌ لَكَ اَخْضَعُ |
| اِلٰهی فَاَنِسْنی بِتَلْقینِ حُجَّتی | اِذا كانَ لی فِی الْقَبْرِ مَثْوًی وَمَضْجَعُ |
| اِلٰهی لَئِنْ عَذَّبْتَنی اَلْفَ حِجَّةٍ | فَحَبْلُ رَجائی مِنْكَ لا یَتَقَطَّعُ |
| اِلٰهی اَذِقْنی طَعْمَ عَفْوِكَ یَوْمَ لا | بَنُونَ وَلا مالٌ هُنالِكَ یَنْفَعُ |
| اِلٰهی لَئِنْ لَمْ تَرْعَنی كُنْتُ ضائِعاً | وَاِنْ كُنْتَ تَرْعانی فَلَسْتُ اُضَیَّعُ |
| اِلٰهی اِذا لَمْ تَعْفُ عَنْ غَیْرِ مُحْسِنٍ | فَمَنْ لِمُسیءٍ بِالْهَوٰی یَتَمَتَّعُ |
| اِلٰهی لَئِنْ فَرَّطْتُ فی طَلَبِ التُّقٰی | فَها اَنَا اِثْرَ الْعَفْوِ اَقْفُو وَاَتْبَعُ |
| اِلٰهی لَئِنْ اَخْطَأْتُ جَهْلاً فَطالَما | رَجَوْتُكَ حَتّٰی قیلَ ما هُوَ یَجْزَعُ |
| اِلٰهی ذُنُوبی بَذَّتِ الطَّوْدَ وَاعْتَلَتْ | وَصَفْحُكَ عَنْ ذَنْبی اَجَلُّ وَاَرْفَعُ |
| اِلٰهی یُنَحّی ذِكْرُ طَوْلِكَ لَوْعَتی | وَذِكْرُ الْخَطایَا الْعَیْنَ مِنّی یُدَمِّعُ |
| اِلٰهی اَقِلْنی عَثْرَتی وَامْحُ حَوْبَتی | فَاِنّی مُقِرٌّ خائِفٌ مُتَضَرِّعُ |
| اِلٰهی اَنِلْنی مِنْكَ رَوْحاً وَراحَةً | فَلَسْتُ سِوٰی اَبْوابِ فَضْلِكَ اَقْرَعُ |
| اِلٰهی لَئِنْ اَقْصَیْتَنی اَوْ اَهَنْتَنی | فَما حیلَتی یا رَبِّ اَمْ كَیْفَ اَصْنَعُ |
| اِلٰهی حَلیفُ الْحُبِّ فِی اللَّیْلِ ساهِرٌ | یُناجی وَیَدْعُو وَالْمُغَفَّلُ یَهْجَعُ |
| اِلٰهی وَهٰذَا الْخَلْقُ ما بَیْنَ نائِمٍ | وَمُنْتَبِهٍ فی لَیْلِهِ یَتَضَرَّعُ |

بخوانند اِنَّهُ كانَ حَلیماً غَفُوراً و اگر از دزد ترسد آخر سوره بنی اسرائیل بخواند که اوّلش این است قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ و در وقت خواب سرمه بکشد هفت میل چهار میل در چشم راست و سه میل در چشم چپ و در وقت سرمه کشیدن بخواند این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فی بَصَری وَالْبَصیرَةَ فی دینی وَالْیَقینَ فی قَلْبی وَالْاِخْلاصَ فی عَمَلی وَالسَّلامَةَ فی نَفْسی وَالسَّعَةَ فی رِزْقی وَالشُّكْرَ لَكَ اَبَداً ما اَبْقَیْتَنی اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و سزاوار است آنکه ترک کنی خواب بین الطلوعین و خواب بعد از عصر را



| | |
|---|---|
| وَكُلُّهُمْ یَرْجُو نَوالَكَ راجِیاً | لِرَحْمَتِكَ الْعُظْمٰی وَفِی الْخُلْدِ یَطْمَعُ |
| اِلٰهی یُمَنّینی رَجائی سَلامَةً | وَقُبْحُ خَطیئاتی عَلَیَّ یُشَنِّعُ |
| اِلٰهی فَاِنْ تَعْفُو فَعَفْوُكَ مُنْقِذی | وَاِلّا فَبِالذَّنْبِ الْمُدَمِّرِ اُصْرَعُ |
| اِلٰهی بِحَقِّ الْهاشِمِیِّ مُحَمَّدٍ | وَحُرْمَةِ اَطْهارٍ هُمُ لَكَ خُضَّعُ |
| اِلٰهی بِحَقِّ الْمُصْطَفٰی وَابْنِ عَمِّهِ | وَحُرْمَةِ اَبْرارٍ هُمُ لَكَ خُشَّعُ |
| اِلٰهی فَاَنْشِرْنی عَلٰی دینِ اَحْمَدٍ | مُنیباً تَقِیّاً قانِتاً لَكَ اَخْضَعُ |
| وَلا تَحْرِمَنّی یا اِلٰهی وَسَیِّدی | شَفاعَتَهُ الْكُبْرٰی فَذاكَ الْمُشَفَّعُ |
| وَصَلِّ عَلَیْهِمْ ما دَعاكَ مُوَحِّدٌ | وَناجاكَ اَخْیارٌ بِبابِكَ رُكَّعُ |

ونیز در صحیفهٔ علویه مناجاتی دیگر منظوم از آنحضرت نقل کرده که اوّل آن یا سامِعَ الدُّعاءِ است چون مشتمل بر کلمات مشکله و لغات غریبه بود و بنا بر اختصار است ما از ذکر آن نمودیم

## ثَلاثُ كَلِماتٍ مِنْ مَوْلانا عَلِیٍّ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی الْمُناجاتِ

اِلٰهی كَفٰی بی عِزّاً اَنْ اَكُونَ لَكَ عَبْداً وَكَفٰی بی فَخْراً اَنْ تَكُونَ لی رَبّاً اَنْتَ كَما اُحِبُّ فَاجْعَلْنی كَما تُحِبُّ

## (باب دویم)

در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی و در آن چند فصل است

## فصل اوّل در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب است

بدانکه این سه ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت بآن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امّت من است کسیکه یکروز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بروی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور شود و هر که سه روز از آن را روزه دارد بهشت او را واجب گردد

و چون بخواهد بخوابد چراغ را خاموش میکند و رو بقبله بخوابد و در بامی که اطرافش دیوار نداشته باشد نخوابد و خواب کردن بتنهائی در خانه مکن مگر آنکه عالم و ناصح و مهربان باشند

## فصل چهارم در برخاستن از خواب از برای نماز شب

بدانکه روایات بسیار وارد شده از اصحاب عصمت علیهم السلام در باب برخاستن شب و بیان فضیلت آن و روایت شده که آن شرف مؤمن است و آنکه نماز شب باعث صحت بدن و کفاره گناهان روز و برطرف کننده وحشت قبر است و روی را سفید و بوی را خوش و روزی را جلب مینماید

و ایضا فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یک روز از رجب را
روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت منست پس در اینماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا
آمرزنده و مهربانست و رجب را اصبّ میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار
ریخته میشود پس بسیار بگوئید أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ و ابن بابویه بسند معتبر
از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز
از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته در اینماه گفتم نه والله
ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمیداند بدرستیکه
این ماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آنرا عظیم نموده و برای روزه
داشتن آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقیمانده اینماه
روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود ای سالم هر که یک روز از آخر اینماه
روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که
دو روز از آخر اینماه روزه دارد بر صراط باسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر اینماه را روزه دارد ایمن
گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و برات بیزاری از آتش جهنم باو عطا
کنند و بدانکه از برای روزهٔ ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایتشده که اگر شخص
قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزهٔ آنرا دریابد سُبْحَانَ
الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ
لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ

## وَأَمَّا أَعْمَالُ اینماه بر دو قسمت

قسم اول اعمال مشترکه

آن است که متعلق بهمهٔ ماه است و اختصاصی بروز معینی ندارد و آن چند امر است اول آنکه در
تمام ایام ماه رجب بخوانند این دعا را که روایتشده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غرهٔ
رجب خواند یَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ
مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اللّٰهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَأَيَادِيكَ
الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و آنکه مال و بنین زینت حیات دنیا باشد و هشت رکعت نماز در آخر شب با نماز وتر زینت آخرت و گاهی حق تعالی جمع میفرماید این دو زینت را برای بعضی از مردمان و آنکه در روایت گفته کسیکه بگوید من نماز شب میکنم و روز گرسنگی میبرد دروغ میگوید زیرا که نماز شب ضامن روزی روز است و از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرموده بود در وصیت رسول خدا بعلی علیهما و آلهما السلام یا علی وصیت میکنم ترا در باب نفس خود بچند خصلت پس حفظ کن آنها را بعد از آن فرمود خداوندا یاری کن او را و ذکر فرمود جمله از خصلتها تا آنکه فرمود وَعَلَيْكَ بِصَلٰوةِ اللَّيْلِ



دوم بخوانند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب میخواندند خَابَ الْوَافِدُونَ
عَلَى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ إِلَّا بِكَ وَأَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ
إِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِينَ وَ
فَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَنَيْلُكَ مُتَاحٌ لِلْآمِلِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَ
حِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلُكَ الْإِبْقَاءُ عَلَى
الْمُعْتَدِينَ اللّٰهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ
الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَاغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ سیم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از حضرت صادق
روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَ
عَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنَا عَبْدُكَ
الْبَائِسُ الْفَقِيرُ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ
بِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِي وَبِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِي يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که سید بن طاوس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده و از روایت
او ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات میتوان خواند چهارم و نیز
شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمِنَنِ السَّابِغَةِ وَالْآلَاءِ
الْوَازِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالنِّعَمِ الْجَسِيمَةِ وَالْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ
وَالْأَيَادِي الْجَمِيلَةِ وَالْعَطَايَا الْجَزِيلَةِ يَا مَنْ لَا يُنْعَتُ بِتَمْثِيلٍ وَلَا يُمَثَّلُ بِنَظِيرٍ وَلَا
يُغْلَبُ بِظَهِيرٍ يَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَأَلْهَمَ فَأَنْطَقَ وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَعَلَا فَارْتَفَعَ وَقَدَّرَ
فَأَحْسَنَ وَصَوَّرَ فَأَتْقَنَ وَاحْتَجَّ فَأَبْلَغَ وَأَنْعَمَ فَأَسْبَغَ وَأَعْطَى فَأَجْزَلَ وَمَنَحَ فَأَفْضَلَ
يَا مَنْ سَمَا فِي الْعِزِّ فَفَاتَ نَوَاظِرَ الْأَبْصَارِ وَدَنَا فِي اللُّطْفِ فَجَازَ هَوَاجِسَ الْأَفْكَارِ
يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْكِ فَلَا نِدَّ لَهُ فِي مَلَكُوتِ سُلْطَانِهِ وَتَفَرَّدَ بِالْآلَاءِ وَالْكِبْرِيَاءِ
فَلَا ضِدَّ لَهُ فِي جَبَرُوتِ شَأْنِهِ يَا مَنْ حَارَتْ فِي كِبْرِيَاءِ هَيْبَتِهِ دَقَائِقُ لَطَائِفِ

وَعَلَيْكَ بِصَلٰوةِ اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ بِصَلٰوةِ اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ بِصَلٰوةِ الزَّوَالِ وَعَلَيْكَ بِصَلٰوةِ الزَّوَالِ وَعَلَيْكَ بِصَلٰوةِ الزَّوَالِ وَعَلَيْكَ بِصَلٰوةِ الزَّوَالِ و ظاهر این است که حضرت اراده کردند بنماز شب یازده رکعت را و بنماز زوال هشت رکعتی که نافلهٔ زوال است و از انس روایتست که گفت شنیدم حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود دو رکعت نماز در دل شب بهتر است بسوی من از دنیا و آنچه در دنیا است و روایتشده که از امام زین العابدین علیه السلام سؤال کردند که چرا شب تهجد میکنند نیکوترند رویشان از همه کس نیکوترست فرمود برای آنکه ایشان خلوت میکنند

الْأَوْهَامِ وَانْحَسَرَتْ دُونَ إِدْرَاكِ عَظَمَتِهِ خَطَايِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ يَا مَنْ عَنَتِ
الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ وَخَضَعَتِ الرِّقَابُ لِعَظَمَتِهِ وَوَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِيفَتِهِ
أَسْأَلُكَ بِهٰذِهِ الْمِدْحَةِ الَّتِي لَا تَنْبَغِي إِلَّا لَكَ وَبِمَا وَأَيْتَ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ لِدَاعِيكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَا ضَمِنْتَ الْإِجَابَةَ فِيهِ عَلَى نَفْسِكَ لِلدَّاعِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
وَأَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَأَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَاقْسِمْ لِي فِي شَهْرِنَا هٰذَا خَيْرَ مَا قَسَمْتَ وَاحْتِمْ لِي فِي قَضَائِكَ خَيْرَ مَا حَتَمْتَ
وَاخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ فِيمَنْ خَتَمْتَ وَأَحْيِنِي مَا أَحْيَيْتَنِي مَوْفُوراً وَأَمِتْنِي مَسْرُوراً وَمَغْفُوراً
وَتَوَلَّ أَنْتَ نَجَاتِي مِنْ مُسَاءَلَةِ الْبَرْزَخِ وَادْرَأْ عَنِّي مُنْكَراً وَنَكِيراً وَأَرِ عَيْنِي مُبَشِّراً وَ
بَشِيراً وَاجْعَلْ لِي إِلَى رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ مَصِيراً وَعَيْشاً قَرِيراً وَمُلْكاً كَبِيراً وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيراً مؤلف گوید که این دعائیست که در مسجد صعصعه نیز خوانده میشود پنجم
شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیهٔ مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی
الله عنه این توقیع شریف ( بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ) بخوان در هر روز از ایام رجب
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وُلَاةُ أَمْرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ
الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ
فِيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ وَأَرْكَاناً لِتَوْحِيدِكَ وَآيَاتِكَ وَ
مَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِيلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ لَا فَرْقَ بَيْنَكَ وَ
بَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ فَتْقُهَا وَرَتْقُهَا بِيَدِكَ بَدْؤُهَا مِنْكَ وَعَوْدُهَا
إِلَيْكَ أَعْضَادٌ وَأَشْهَادٌ وَمُنَاةٌ وَأَذْوَادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُوَّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمَاءَكَ
وَأَرْضَكَ حَتَّى ظَهَرَ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَبِذٰلِكَ أَسْأَلُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ
رَحْمَتِكَ وَبِمَقَامَاتِكَ وَعَلَامَاتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَزِيدَنِي إِيمَاناً
وَتَثْبِيتاً يَا بَاطِناً فِي ظُهُورِهِ وَظَاهِراً فِي بُطُونِهِ وَمَكْنُونِهِ يَا مُفَرِّقاً بَيْنَ النُّورِ



باعظم الحسنات المحبوبات نزد ایشان
از فوز خوبی و بالجمله روایات
در این باب بسیار است و مکروه
است زیاد برخاستن شب و
شیخ بسند صحیح از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که فرمود
نیست بنده مگر اینکه بیدار
میشود در هر شب یکمرتبه یا دو
مرتبه یا چند مرتبه پس اگر برخاست
که برخاست و اگر نه میگشاید
شیطان پاهای خود را
پس بول میکند در گوش او
آیا نمی‌بیند آنکسیکه برنخاسته
است از برای نماز شب
صبح کند برخیزد گران و ملالت زده
و سنگین و کسل است و شیخ
بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام روایت
کرده که فرمود از برای شب
شیطانی است



وَالدَّيْجُورِ يَا مَوْصُوفاً بِغَيْرِ كُنْهٍ وَمَعْرُوفاً بِغَيْرِ شِبْهٍ حَادَّ كُلِّ مَحْدُودٍ وَشَاهِدَ كُلِّ
مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِيَ كُلِّ مَعْدُودٍ وَفَاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ
مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْجُودِ يَا مَنْ لَا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيَّنُ بِأَيْنٍ يَا مُحْتَجِباً
عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيْمُومُ يَا قَيُّومُ وَعَالِمَ كُلِّ مَعْلُومٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَى عِبَادِكَ
الْمُنْتَجَبِينَ وَبَشَرِكَ الْمُحْتَجِبِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَالْبُهْمِ الصَّافِّينَ الْحَافِّينَ
وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكَرَّمِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَسْبِغْ
عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسَمَ وَأَبْرِرْ لَنَا فِيهِ الْقَسَمَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ
وَاغْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَاعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصَمِ وَاكْفِنَا كَوَافِيَ
قَدَرِكَ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظَرِكَ وَلَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَبَارِكْ
لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا وَأَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا وَأَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ
وَاسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ششم و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیهٔ مقدسه بر دست شیخ ابوالقاسم
رضی الله عنه این دعاء در ایام رجب اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرَبِ يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ
طُلِبَ وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغِبَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَ
أَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الرَّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ
وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِبْقَتِهِ
فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ
الْمُنِيفَةِ أَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا



که او را از رهها میگویند پس
هرگاه بنده از خواب بیدار شود
و اراده کند برخاستن برای
نماز شب را آن شیطان باو گوید
حالا وقت برخاستن تو نیست
تا برخیزد دیگر که بیدار شود و
خواهد برخیزد آن شیطان گوید
که وقت برخاستن تو نشده یعنی زود
است پس پیوسته او را از برخاستن
باز دارد و حبس کند او را تا فجر
طلوع کند و چون فجر طالع شود
بول کند در گوش او و انوف
بکند در دماغ او و در حالیکه بر هم خورد
میجنباند از ناز و نعمت دنیا الخ
و از نوادر جمهور از رسول خدا صلی
الله علیه و آله نقل کرده که آنحضرت
روزی باصحاب خود فرمود که آیا هیچ
از شما هرگاه خوابید
شیطان

رَزَقْتَها قانِعَةً اِلیٰ نُزُولِ الْحافِرَةِ وَ مَحَلِّ الْآخِرَةِ وَ ما هِیَ اِلَیْهِ صائِرَةٌ هفتم و نیز شیخ
روایت کرده از جناب ابوالقاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است
که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب باین زیارت میگوئی چون داخل شدی
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِیائِهِ فِی رَجَبٍ وَ اَوْجَبَ عَلَیْنا مِنْ حَقِّهِمْ ما قَدْ
وَجَبَ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَ عَلیٰ اَوْصِیائِهِ الْحُجُبِ اَللّٰهُمَّ فَکَما اَشْهَدْتَنا
مَشْهَدَهُمْ فَاَنْجِزْ لَنا مَوْعِدَهُمْ وَ اَوْرِدْنا مَوْرِدَهُمْ غَیْرَ مُحَلَّئِینَ عَنْ وِرْدٍ فِی دارِ
الْمُقامَةِ وَ الْخُلْدِ وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ اِنِّی قَصَدْتُکُمْ وَ اعْتَمَدْتُکُمْ بِمَسْئَلَتِی وَ حاجَتِی وَ هِیَ
فَکاکُ رَقَبَتِی مِنَ النّارِ وَ الْمَقَرُّ مَعَکُمْ فِی دارِ الْقَرارِ مَعَ شِیعَتِکُمُ الْاَبْرارِ وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ
بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدّارِ اَنَا سائِلُکُمْ وَ آمِلُکُمْ فِیما اِلَیْکُمُ التَّفْوِیضُ وَ عَلَیْکُمُ التَّعْوِیضُ
فَبِکُمْ یُجْبَرُ الْمَهِیضُ وَ یُشْفَی الْمَرِیضُ وَ ما تَزْدادُ الْاَرْحامُ وَ ما تَغِیضُ اِنِّی بِسِرِّکُمْ مُؤْمِنٌ
وَ لِقَوْلِکُمْ مُسَلِّمٌ وَ عَلَی اللّٰهِ بِکُمْ مُقْسِمٌ فِی رَجْعِی بِحَوائِجِی وَ قَضائِها وَ اِمْضائِها وَ اِنْجاحِها
وَ اِبْراحِها وَ بِشُؤُونِی لَدَیْکُمْ وَ صَلاحِها وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ سَلامَ مُوَدِّعٍ وَ لَکُمْ حَوائِجَهُ
مُودِعٌ یَسْئَلُ اللّٰهَ اِلَیْکُمُ الْمَرْجِعَ وَ سَعْیُهُ اِلَیْکُمْ غَیْرُ مُنْقَطِعٍ وَ اَنْ یَرْجِعَنِی مِنْ حَضْرَتِکُمْ
خَیْرَ مَرْجِعٍ اِلیٰ جَنابٍ مُمْرِعٍ وَ خَفْضٍ مُوَسَّعٍ وَ دَعَةٍ وَ مَهَلٍ اِلیٰ حِینِ الْاَجَلِ وَ خَیْرِ مَصِیرٍ وَ
مَحَلٍّ فِی النَّعِیمِ الْاَزَلِ وَ الْعَیْشِ الْمُقْتَبَلِ وَ دَوامِ الْاُکُلِ وَ شُرْبِ الرَّحِیقِ وَ السَّلْسَلِ وَ
عَلٍّ وَ نَهَلٍ لا سَاَمَ مِنْهُ وَ لا مَلَلَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ وَ تَحِیّاتُهُ عَلَیْکُمْ حَتَّی الْعَوْدِ اِلیٰ
حَضْرَتِکُمْ وَ الْفَوْزِ فِی کَرَّتِکُمْ وَ الْحَشْرِ فِی زُمْرَتِکُمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ
عَلَیْکُمْ وَ صَلَواتُهُ وَ تَحِیّاتُهُ وَ هُوَ حَسْبُنا وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ هشتم سید بن طاوس روایت کرده
از محمد بن ذکوان که معروف بسجاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد
گفت عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم اینماه رجب است تعلیم نما مرا دعائی در آن که حقتعالی
مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ بگو در هر روز از رجب در صبح

گره میزند بر پس سر او سه گره و بر
مکان هر گرهی عَلَیْکَ لَیْلٌ
طَوِیلٌ فَارْقُدْ یعنی بخسب که از
است بخواب پس هرگاه بیدار
شد و ذکر خدا کرد یک گره
گشوده شود و اگر وضو گرفت
یک گره دیگر گشوده گردد و اگر
نماز خواند یک گره دیگر گشوده
گردد پس داخل صبح شود بحال
نشاط و پاکیزه نفس و الا صبح
کند خبیث النفس کسلان و این
روایت در کتب اهل سنت نیز
مذکور است و قطب راوندی
روایت کرده از امیرالمؤمنین علیه السلام
که زیاد طمع مکن در سه چیز با سه
چیز طمع مکن در بیداری شب
با پرخوردن و در نور صورت
با خوابیدن در جمیع شب
و در امان از دنیا با صحبت
فساق و نیز قطب راوندی



و شام در عقب نمازهای روز و شب یا مَنْ اَرْجُوهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَ آمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ یا مَنْ
یُعْطِی الْکَثِیرَ بِالْقَلِیلِ یا مَنْ یُعْطِی مَنْ سَئَلَهُ یا مَنْ یُعْطِی مَنْ لَمْ یَسْئَلْهُ وَ مَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ
تَحَنُّناً مِنْهُ وَ رَحْمَةً اَعْطِنِی بِمَسْئَلَتِی اِیّاکَ جَمِیعَ خَیْرِ الدُّنْیا وَ جَمِیعَ خَیْرِ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ
عَنِّی بِمَسْئَلَتِی اِیّاکَ جَمِیعَ شَرِّ الدُّنْیا وَ شَرِّ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ ما اَعْطَیْتَ وَ
زِدْنِی مِنْ فَضْلِکَ یا کَرِیمُ راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود
و خواند این دعا را بحال التجا و تضرع بحرکت دادن انگشت سبابهٔ دست راست پس گفت بعد از این
یا ذَا الْجَلالِ وَ الْاِکْرامِ یا ذَا النَّعْماءِ وَ الْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ حَرِّمْ شَیْبَتِی عَلَی النّارِ
نهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ الَّذِی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و ختم کند آنرا بصدقه
ختم فرماید حقتعالی برای او برحمت و مغفرت و کسیکه چهارصد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید
دهم و نیز از آنحضرت مرویست که کسیکه بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بنویسد خداوند
عزوجل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت یازدهم روایت است کسیکه در
رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ
و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ تُبْ عَلَیَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد
خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند ببرکت رجب دوازدهم در جمیع اینماه هزار مرتبه بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ذَا الْجَلالِ وَ الْاِکْرامِ مِنْ جَمِیعِ الذُّنُوبِ وَ الْآثامِ تا خداوند رحمن او را بیامرزد
سیزدهم سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده برای خواندن
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب و نیز روایت کرده که هر که در روز
جمعهٔ ماه رجب صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند
چهاردهم سید روایت کرده که هر که در ماه رجب یکروز روزه بدارد و چهار رکعت نماز کند و بخواند
در رکعت اول صد مرتبه آیة الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ نمیرد تا جای خود را
در بهشت ببیند یا دیده شود برای او پانزدهم و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که هر که در روز جمعهٔ ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین ظهر و عصر بخواند در هر رکعتی حمد
یکمرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ پنج مرتبه پس ده مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ

روایت کرده که حضرت عیسی علیه السلام صدا
زد مادر خود مریم علیها السلام را بعد
از مرگ او و گفت ای مادر با من
تکلم کن آیا میخواهی بدنیا برگردی
گفت بلی برای آنکه نماز کنم از برای
خدا در شب بسیار سرد و
روزه بگیرم در روز بسیار گرم
ای پسر جان من این راه بیمناک است

## و اما فضیلت نماز شب

و مخفی نماند که هر کس نتواند
بخواند آن را ان شاء الله تعالی اثر
بجا آورد و آن اینست
که چون از خواب برخاست سجده
کند برای خداوند تعالی و بگو
است در این حال یا در حال برخاستن
سر از سجده بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِی اَحْیانِی بَعْدَ ما اَماتَنِی
وَ اِلَیْهِ النُّشُورُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی
رَدَّ عَلَیَّ رُوحِی لِاَحْمَدَهُ وَ
اَعْبُدَهُ و چون

اللّه الّذی لا اله الّا هو واسئله التّوبة بنویسد حقتعالی برای او از روزیکه این نماز را
گذارده تا روزیکه بمیرد هر روزی هزار حسنه وعطا فرماید او را هزار آیه که خوانده شهری در بهشت از یاقوت
سرخ وبهر حرفی قصری در بهشت از در سفید وتزویج فرماید او را حور العین وراضی شود از او وبغیر حظ
ونوشته شود از عابدین وختم فرماید برای او بسعادت ومغفرت الخبر شانزدهم سه روز از این ماه را که
پنجشنبه وجمعه وشنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده هرکه در یکی از ماههای حرام این سه روز
را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب نهصد سال عبادت بنویسد هفدهم در تمام ماه رجب شصت
رکعت نماز کند باین طریق که در هر شب آن دو رکعت بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه وقل یا
ایّها الکافرون سه مرتبه وقل هو اللّه احد یکمرتبه وچون سلام دهد دستها را بلند کند وبگوید
لا اله الّا اللّه وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حیّ لا
یموت بیده الخیر وهو علی کلّ شیء قدیر والیه المصیر ولا حول ولا قوّة الّا باللّه
العلیّ العظیم اللّهمّ صلّ علی محمّد النّبیّ الامّیّ وآله وبکشد دستها را بصورت خود از حضرت
رسول صلّی اللّه علیه وآله مرویست که کسیکه این عمل را بجا آورد حق تعالی دعاء او را مستجاب گرداند وثواب
شصت حج وشصت عمره باو عطا فرماید هیجدهم از حضرت رسول صلّی اللّه علیه وآله مرویست که کسیکه در
یکشب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قل هو اللّه احد در دو رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته
در راه خدا وحقتعالی در بهشت صد قصر باو مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السّلام
نوزدهم ونیز از آنحضرت مرویست که هرکه در یکشب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر
رکعتی حمد وقل یا ایّها الکافرون یکمرتبه وتوحید سه مرتبه بیامرزد حقتعالی هر گناهی که کرده الخبر
بیستم علّامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام منقولستکه حضرت رسول
صلّی اللّه علیه وآله فرمود که هرکه در هر شب وهر روز از ماه رجب وشعبان ورمضان سه مرتبه هر یک از حمد
وآیة الکرسی وقل یا ایّها الکافرون وقل هو اللّه احد وقل اعوذ بربّ الفلق وقل اعوذ بربّ النّاس بخواند
وسه مرتبه بگوید سبحان اللّه والحمد للّه ولا اله الّا اللّه واللّه اکبر ولا حول ولا قوّة
الّا باللّه العلیّ العظیم وسه مرتبه بگوید اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد وسه مرتبه بگوید اللّهمّ
اغفر للمؤمنین والمؤمنات وچهارصد مرتبه بگوید استغفر اللّه واتوب الیه خداوند
تعالی گناهانش را بیامرزد اگرچه بعدد قطره های باران وبرگ درختان وکف دریاها باشد الخبر

وایشان بگوید اللّهمّ اعنّی علی
هول المطّلع ووسّع علیّ
المضجع وارزقنی خیر ما
بعد الموت وچون صدای
خروس شنید بگوید سبّوح
قدّوس ربّ الملائکة و
الرّوح سبقت رحمتک غضبک
لا اله الّا انت عملت سوء
وظلمت نفسی فاغفر لی
انّه لا یغفر الذّنوب الّا
انت فتب علیّ انّک انت
التّوّاب الرّحیم وچون نگاه
کند باطراف آسمان بخواند
اللّهمّ انّه لا یواری منک
لیل ساج ولا سماء ذات
ابراج ولا ارض ذات مهاد
ولا ظلمات بعضها فوق
بعض ولا بحر لجّیّ تدلج
بین یدی المدلج
من



ونیز علّامه مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا اله الّا اللّه وارد شده است وبدانکه
شب جمعهٔ اوّل ماه رجب را لیلة الرّغائب میگویند واز برای آن عملی از حضرت رسول صلّی اللّه علیه وآله وارد شده
با فضیلت بسیار که سیّد در اقبال وعلّامه در اجازهٔ بنی زهره نقل کرده اند از جملهٔ فضیلت او آنکه گناهان
بسیار بسبب او آمرزیده شود وآنکه هرکه این نماز را بکند اول شب اوّل قبر او شود حقتعالی بفرستد ثواب این
نماز را بسوی او بصورت نیکوترین صورتی با روی گشاده ودرخشان وزبان فصیح پس باوی گوید ای حبیب من بشارت
باد ترا که نجات یافتی از هر شدّت وسختی گوید تو کیستی بخدا سوگند که من روئی بهتر از روی تو ندیدم وکلامی
شیرین تر از کلام تو نشنیده ام وبوئی بهتر از بوی تو نبوئیدم گوید من ثواب آن نمازم که در فلان شب از
فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمدم امشب بنزد تو تا حقّ ترا ادا کنم ومونس تنهائی تو باشم ووحشت را
از تو بردارم وچون دمیده شود در صور سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصهٔ قیامت پس خوشحال باش که
خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز وکیفیت آن چنانست که روز پنجشنبهٔ اوّل آنماه را روزه بدارد وچون
شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب وعشاء دوازده رکعت نماز میکند که هر دو رکعت بیکسلام ودر
هر رکعت از آن یکمرتبه حمد وسه مرتبه انّا انزلناه ودوازده مرتبه قل هو اللّه احد میخواند وچون فارغ
شد از نماز هفتاد مرتبه میگوید اللّهمّ صلّ علی محمّد النّبیّ الامّیّ وعلی آله پس بسجده میرود
وهفتاد مرتبه میگوید سبّوح قدّوس ربّ الملائکة والرّوح پس سر از سجده برمیدارد وهفتاد
مرتبه میگوید ربّ اغفر وارحم وتجاوز عمّا تعلم انّک انت العلیّ الاعظم
پس باز بسجده میرود وهفتاد مرتبه میگوید سبّوح قدّوس ربّ الملائکة والرّوح
پس حاجت خود را میطلبد که انشاء اللّه برآورده خواهد شد وبدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت
امام رضا علیه السّلام مندوبست واختصاصی دارد چنانچه عمره در اینماه فضیلت دارد وروایت شده که تالی
حج است در فضیلت ومنقولست که جناب علیّ بن الحسین علیه السّلام معتمر شده بود در ماه رجب وشبانه
روز نماز در نزد کعبه میکرد است وپیوسته در سجده بود در شب وروز واین ذکر از آنحضرت شنیده میشد
که در سجده میگفت عظم الذّنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک

## قسم دوّم در اعمال مخصوصهٔ ایّام ولیالی ماه رجب است

شب اوّل شب شریفی است ودر آن چند عمل است اوّل آنکه چون هلال را ببیند بگوید اللّهمّ
اهلّه علینا بالامن والایمان والسّلامة والاسلام ربّی وربّک اللّه عزّ وجلّ

جلالک تدلج النّعمة علی
من تشاء من خلقک تعلم
خائنة الاعین وما تخفی
الصّدور وغارت النّجوم و
نامت العیون وانت الحیّ
القیّوم لا تأخذک سنة و
لا نوم سبحان اللّه ربّ العالمین
واله المرسلین والحمد للّه
ربّ العالمین بعد بخواند
پنج آیه آل عمران انّ فی
خلق السّموات والارض واختلاف
اللّیل والنّهار لآیات لاولی
الالباب الّذین یذکرون
اللّه قیاما وقعودا وعلی
جنوبهم ویتفکّرون فی خلق
السّموات والارض ربّنا
ما خلقت هذا باطلا سبحانک
فقنا عذاب النّار ربّنا
انّک من تدخل
النّار

ونیز از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که چون هلال رجب را میدید میگفت اَللّٰهُمَّ بارِكْ لَنا فی رَجَبٍ وَشَعْبانَ وَبَلِّغْنا شَهْرَ رَمَضانَ وَاَعِنّا عَلَی الصِّیامِ وَالْقِیامِ وَحِفْظِ اللِّسانِ وَغَضِّ الْبَصَرِ وَلا تَجْعَلْ حَظَّنا مِنْهُ الْجُوعَ وَالْعَطَشَ دوم غسل کند چنانکه بعضی از علماء فرموده اند از حضرت رسول صلی الله علیه وآله مرویست که هر که درک کند ماه رجب را وغسل کند در اول ووسط وآخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزیکه از مادر متولد شده سیم زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را چهارم بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بحمد وتوحید وبعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود واهل ومال واولادش واز عذاب قبر در پناه باشد واز صراط بحساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد والم نشرح یکمرتبه وتوحید سه مرتبه ودر رکعت دوم حمد والم نشرح وتوحید ومعوذتین را وچون سلام نماز داد سی مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بگوید وسی مرتبه صلوات بفرستد تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد مانند روزیکه از مادر متولد شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد وقُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ یکمرتبه وتوحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده فرموده ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو البختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام که آنحضرت را خوش میآمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را بعبادت وآن چهار شب اول رجب وشب نیمه شعبان وشب عید فطر وشب عید قربان بود وروایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد تقی علیه السلام که فرمود مستحبست که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول رجب بعد از عشاء آخره اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِكٌ وَاَنَّكَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ یَکُونُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللهِ اِنّی اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَی اللهِ رَبِّكَ وَرَبّی لِیُنْجِحَ لی بِكَ طَلِبَتی اَللّٰهُمَّ بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَنْجِحْ طَلِبَتی پس سؤال کن حاجت را وروایت کرده است علی بن حدید که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده میگفت لَكَ الْمَحْمَدَةُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ اِنْ عَصَیْتُكَ لا صُنْعَ لی وَلا لِغَیْری فی اِحْسانٍ اِلّا بِكَ

فقد اخزیته وما للظالمین من انصار ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد بهر گاه خواست که متوجه شود بسوی عبادت واو را حاجتی بخلا بوده باشد ابتدا کند بان وچون بیرون آید از خلا ابتدا کند بمسواک بعد از آن وضو بسازد وضوء کامل وخود را خوشبو سازد وبرخیزد بنماز شب واول وقت آن



یا کائِناً قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَیا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ اِنَّكَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدیلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ یَوْمَ الْاٰزِفَةِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ عَیْشی عیشَةً نَقِیَّةً وَمیتَتی میتَةً سَوِیَّةً وَمُنْقَلَبی مُنْقَلَباً کَریماً غَیْرَ مُخْزٍ وَلا فاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَئِمَّةِ یَنابیعِ الْحِکْمَةِ وَاُولِی النِّعْمَةِ وَمَعادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنی بِهِمْ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَلا تَأْخُذْنی عَلی غِرَّةٍ وَلا عَلی غَفْلَةٍ وَلا تَجْعَلْ عَواقِبَ اَعْمالی حَسْرَةً وَارْضَ عَنّی فَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظّالِمینَ وَاَنَا مِنَ الظّالِمینَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی ما لا یَضُرُّكَ وَاَعْطِنی ما لا یَنْقُصُكَ فَاِنَّكَ الْوَسیعُ رَحْمَتُهُ الْبَدیعُ حِکْمَتُهُ وَاَعْطِنِی السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالنُّجُوعَ وَالْقُنُوعَ وَالشُّکْرَ وَالْمُعافاةَ وَالتَّقْوی وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَیْكَ وَعَلی اَوْلِیائِكَ وَالْیُسْرَ وَالشُّکْرَ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ یا رَبِّ اَهْلی وَوَلَدی وَاِخْوانی فیكَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّنی وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنی مِنَ الْمُسْلِمینَ وَالْمُؤْمِنینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ ابن اشیم گفته این دعا بعد از هشت رکعت نماز شب پیش از نماز وتر است آنگاه سه رکعت وتر را بجا میآوری پس چون سلام دادی بگو در حالیکه نشسته باشی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا تَنْفَدُ خَزائِنُهُ وَلا یَخافُ آمِنُهُ رَبِّ اِنِ ارْتَکَبْتُ الْمَعاصِیَ فَذٰلِكَ ثِقَةٌ مِنّی بِکَرَمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِكَ وَتَعْفُو عَنْ سَیِّئاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ وَاِنَّكَ مُجیبٌ لِداعیكَ وَمِنْهُ قَریبٌ وَاَنَا تائِبٌ اِلَیْكَ مِنَ الْخَطایا وَراغِبٌ اِلَیْكَ فی تَوْفیرِ حَظّی مِنَ الْعَطایا یا خالِقَ الْبَرایا یا مُنْقِذی مِنْ کُلِّ شَدیدَةٍ یا مُجیری مِنْ کُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَیَّ السُّرُورَ وَاکْفِنی شَرَّ عَواقِبِ الْاُمُورِ فَاَنْتَ اللهُ عَلی نَعْمائِكَ وَجَزیلِ عَطائِكَ مَشْکُورٌ وَلِکُلِّ خَیْرٍ مَذْخُورٌ وبدانکه علماء از برای هر شب این ماه نماز مخصوصی ذکر فرموده اند مقام را گنجایش نقل آن نیست

## روز اول رجب

روز شریفی است ودر آن چند عمل است اول روزه گرفتن روایت شده که حضرت نوح علیه السلام در این روز بکشتی سوار شد وامر فرمود کسانی را که با او بودند روزه بدارند وهر که این روز را روزه بدارد

از نصف شب است وهر چه نزدیکتر شود بطلوع صبح صادق افضل است واگر طلوع کند صبح چهار رکعت از آنرا آورده باشد بقیه را بخواند بجهت تمام ی بسوره یس پیش رخصت برای نماز شب شروع میکند هشت رکعت نماز شب وبعد از هر دو رکعت سلام میدهد وخود نصب کرده دو رکعت اول بعد از حمد در هر رکعتی مرتبه توحید بخواند در از نماز سی مرتبه تا منصرف شود از نماز نبوده باشد میان او وخدای عز وجل گناهی وبا آنکه در رکعت اول آن توحید ودر رکعت دوم قل یا ایها الکافرون رکعت دو در پیش رکعت دیگر بخواند ودر بخواند حمد وهر سوره که خواهد بخواند وکافی است حمد وقل هو الله احد

آتش جهنم یکسال راه از او دور شود دوم غسل کند سیم زیارت امام حسین علیه السلام کند شیخ روایت
کرده از بشیر دهان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز
اول رجب بیامرزد خداوند عالم او را البته چهارم بخواند دعای طولی که سید در اقبال نقل فرموده
پنجم شروع کند بنماز سلمان رضی الله عنه باین طریق که ده رکعت نماز گذارد و بعد از هر دو رکعت
سلام دهد و در هر رکعت یکمرتبه حمد وسه مرتبه سوره توحید وسه مرتبه سوره قُلْ یَا أَیُّهَا الْکَافِرُونَ
بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ
لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
پس بگوید اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْکَ
الْجَدُّ پس دستها را بر روی خود کشد و در روز نیمه ماه نیز این نماز را همین کیفیت بخواند لکن
عوض آن دعا بعد از عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بگوید إِلٰهاً وَاحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَداً و در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بگوید وَصَلَّی اللّٰهُ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس دستها را
بر روی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از فواید این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است
و بدانکه از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول این ماه ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه
و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجلش آمرزش گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب روز
قیامت و رفتن جذام و برص و ذات الجنب خواننده آن است و سید نیز برای این روز چهار رکعت نماز
نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سنه ۵۷ پنجاه و هفت بقولی ولادت حضرت
باقر علیه السلام واقع شده و لکن مختار داعی در سیم صفر است و در روز دوم این ماه بقولی ولادت با سعادت
حضرت امام علی نقی علیه السلام است سنه ۲۱۲ و شهادت آنحضرت در سیم سنه ۲۵۴ دویست و پنجاه و چهار در سر من رأی

| | | |
|---|---|---|
| واقع شده روز دهم بقول ابن عیاش ولادت | **شب سیزدهم** | حضرت امام محمد تقی علیه السلام واقع شده |

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز
بگذارند در هر رکعت حمد یکمرتبه و یس و تبارک الملک و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو
سلام همین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت به سه سلام همین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام
مرویست که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده

کیفیت نماز شب

رکعتی وجایز است اکتفا بحمد
تنها وچنانکه سنت است
قنوت در نمازهای فریضه
است نیز در هر رکعت دوم
از نوافل وکافی است سبحان
الله گفتن وبهتر آنکه گفته شود
اللّهمّ اغفر لنا وارحمنا
وعافنا واعف عنّا فی الدنیا
والآخرة انّک علی کلّ شیء
قدیر وبهتر آنکه بگوید ربّ
اغفر وارحم وتجاوز عمّا
تعلم انّک انت الأعزّ
الأجلّ الأکرم ودر روایتی
است که حضرت
امام موسی علیه السلام چون شب در محراب
عبادت میایستاد میخواند
اللّهمّ انّک خلقتنی سویّاً
واین دعا بتمامه صحیفه کامله
است وچون فارغ شود از
هشت رکعت
نماز



**روز سیزدهم** اول ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزه این روز و دو روز
بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل ام داود بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنا
بر مشهور و بعد از سی سال از عام الفیل ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان کعبه معظمه
واقع شده است **شب نیمه ماه رجب** شب شریفی است و در آن چند عمل است اول غسل دوم احیاء آن
بعبادت چنانکه علامه مجلسی فرموده سیم زیارت امام حسین علیه السلام چهارم شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد
پنجم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه وآله
نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دوازده رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت هر یک از
سوره حمد و توحید و فلق و ناس و آیة الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید
اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً و هر چه میخواهد بخواند
و این نماز را باید بطریقی سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و لکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داود
بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام که فرمود بجا میآوری در شب نیمه رجب دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت
حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز میخوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سوره اخلاص و آیة الکرسی را چهار
مرتبه و میگوئی بعد از آن سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَکْبَرُ چهار مرتبه پس میگوئی
اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً وَمَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ و بجا میآوری
در شب بیست و هفتم نیز مثل این را **روز نیمه رجب** روز مبارکیست و در آن چند عمل است
اول غسل دوم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقول است که گفت سؤال کردم از حضرت
امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمه رجب و نیمه شعبان سیم نماز
سلمان بنحوی که در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و
بگوید اَللّٰهُمَّ یَا مُذِلَّ کُلِّ جَبَّارٍ وَیَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِینَ أَنْتَ کَهْفِی حِینَ تُعْیِینِی الْمَذَاهِبُ وَ
أَنْتَ بَارِئُ خَلْقِی رَحْمَةً بِی وَقَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقِی غَنِیّاً وَلَوْلَا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهَالِکِینَ
وَأَنْتَ مُؤَیِّدِی بِالنَّصْرِ عَلٰی أَعْدَائِی وَلَوْلَا نَصْرُکَ إِیَّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِینَ یَا مُرْسِلَ
الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَکَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا یَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَةِ
فَأَوْلِیَاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ وَیَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوکُ نِیرَ الْمَذَلَّةِ عَلٰی أَعْنَاقِهِمْ

کیفیت نماز شب

شب بهتر بجا میآورد و دو رکعت
نماز شفع ویک رکعت نماز وتر
میخواند ودر این سه رکعت بعد
از حمد قل هو الله احد تا
بهتر آن باشد که بختم قرآن
کرده باشد زیرا که سوره توحید
ثلث قرآن است وبهتر آنکه بخواند
در نماز شفع در رکعت اول
حمد وقل اعوذ بربّ الناس
ودر رکعت دوم حمد وقل
اعوذ بربّ الفلق وچون از
نماز شفع فارغ شد مستحب است
آنکه بخواند الهی تعرّض لک
فی هذا اللیل المتعرّضون
واین دعا طولانیست که در اعمال
شب نیمه شعبان در مفاتیح
الجنان مذکور شده وچون از
دو رکعت شفع فارغ شد بر
میخیزد ویک رکعت وتر
میخواند

فَهُم مِن سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ اَسْئَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِن كِبْرِيَائِكَ وَ
اَسْئَلُكَ بِكِبْرِيَائِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِن عِزَّتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ
بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهُم لَكَ مُذْعِنُونَ اَن تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَاَهْلِ بَيْتِهِ روایتست که هر صاحب غمی اینده عارا بخواند حقتعالی اورا از اندوه و غم اساین بخشد
بنجم عمل ام داود که عمده اعمال این روزاست و برای برامدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم
ظالمان موثر است و کیفیت آن بنابر آنچه در مصباح شیخ است آنستکه چون خواهد این عمل را بجا
آورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون
وقت زوال داخلشود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالتیکه رکوع و سجود شانرا نیکو کند و در
موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود
رو بقبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص صد مرتبه و آیة الکرسی را ده مرتبه و بعد از
اینها بخواند سوره انعام (۱) و بنی اسرائیل (۲) و کهف (۳) و لقمان (۴) و یس (۵) و صافات (۶) و حم سجده (۷) و حمعسق (۸) و حم دخان (۹)
و فتح (۱۰) و واقعه (۱۱) و ملک (۱۲) و ن (۱۳) و اذا السماء انشقت (۱۴) و ما بعد آنرا تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید
در حالتیکه رو بقبله باشد صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْبَصِيرُ
الْخَبِيرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَاَنَا عَلَى ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْعَظَمَةُ
وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْاِمْتِنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ
وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا يُرٰى وَلَكَ مَا
لَا يُرٰى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى وَلَكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰى وَلَكَ الْاَرَضُونَ السُّفْلٰى
وَلَكَ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى وَلَكَ مَا تَرْضٰى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ عَلٰى وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلٰى اَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمٰوَاتِكَ

(کیفیت نماز شب)

در آن بحمد و سوره توحید و در ثانیه بخواند بعد از حمد قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ سه مرتبه و معوذتین یعنی قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ پس دست برمیدارد برای قنوت و دعا میخواند انچه بخواهد شیخ طوسی فرموده که دعاهائیکه در اینمحل خوانده میشود از زیادی احصا نمیشود و لکن چیز موقتی نیست که خلاف آن جایز نباشد و مستحب است که انسان در قنوت آن گریه کند از خوف خدا و ترس از عقاب خدا یا تباکی کند و دعا کند برای برادران مؤمن و مستحب است که ذکر شود چهل نفر یا بیشتر پس بدرستیکه کسیکه دعا کند برای چهل مؤمن دعای او مستجاب



وَمُحَالِّ كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِاَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِكَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ
مِنْ خِيفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ
الطَّيِّبِينَ وَعَلٰى مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلٰى مَلَائِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ
وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَالْاَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِينَا اٰدَمَ بَدِيعِ
فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَاَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اُمِّنَا
حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاتِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ
الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيلَ وَشَيْثٍ وَاِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَاِبْرٰهِيمَ وَ
اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْاَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَاَيُّوبَ وَمُوسٰى وَ
هٰرُونَ وَيُوشَعَ وَمِيشَا وَالْخِضْرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَاِلْيَاسَ وَالْيَسَعَ وَذِي الْكِفْلِ
وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشَعْيَا وَيَحْيٰى وَتُورَخَ وَمَتّٰى وَاِرْمِيَا وَحَيْقُوقَ
وَدَانِيَالَ وَعُزَيْرٍ وَعِيسٰى وَشَمْعُونَ وَجِرْجِيسَ وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْاَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ
وَلُقْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَاَئِمَّةِ الْهُدٰى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَبْدَالِ
وَالْاَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَاَهْلِ الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَاخْصُصْ
مُحَمَّدًا وَاَهْلَ بَيْتِهِ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَاَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ
مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتّٰى تُبَلِّغَهُ اَعْلٰى دَرَجَاتِ اَهْلِ
الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْاَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتُ

(کیفیت نماز شب)

دعا کند میشود ان شاء الله و در دعا و تیغ بانچه خواسته باشد و شیخ صدوق در فقیه فرموده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در قنوت وتر میخواند اَللّٰهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا اَعْطَيْتَ وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَاِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضٰى عَلَيْكَ سُبْحَانَكَ رَبَّ الْبَيْتِ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ وَاُومِنُ بِكَ وَاَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ يَا رَحِيمُ و هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و هفتاد مرتبه بگوید وبنا هفتاد مرتبه دست چپ را بلند کرده

ومن لم اسمّ من ملائکتک وانبیائک ورسلک واهل طاعتک واوصل
صلواتی الیهم والی ارواحهم واجعلهم اخوانی فیک واعوانی علی دعائک اللّهمّ
انّی استشفع بک الیک وبکرمک الی کرمک وبجودک الی جودک وبرحمتک الی
رحمتک وباهل طاعتک الیک واسئلک اللّهمّ بکلّ ما سئلک به احدٌ منهم
من مسئلةٍ شریفةٍ غیر مردودةٍ وبما دعوک به من دعوةٍ مجابةٍ غیر مخیّبةٍ یا اللّه
یا رحمن یا رحیم یا حلیم یا کریم یا عظیم یا جلیل یا منیل یا جمیل یا کفیل یا وکیل
یا مقیل یا مجیر یا خبیر یا منیر یا مبیر یا منیع یا مدیل یا محیل یا کبیر یا قدیر یا بصیر
یا شکور یا برّ یا طهر یا طاهر یا قاهر یا ظاهر یا باطن یا ساتر یا محیط یا مقتدر یا
حفیظ یا متجبّر یا قریب یا ودود یا حمید یا مجید یا مبدئ یا معید یا شهید یا محسن
یا مجمل یا منعم یا مفضل یا قابض یا باسط یا هادی یا مرسل یا مرشد یا مسدّد
یا معطی یا مانع یا دافع یا رافع یا باقی یا واقی یا خلّاق یا وهّاب یا توّاب یا فتّاح
یا نفّاح یا مرتاح یا من بیده کلّ مفتاح یا نفّاع یا رؤوف یا عطوف یا کافی یا
شافی یا معافی یا مکافی یا وفیّ یا مهیمن یا عزیز یا جبّار یا متکبّر یا سلام یا مؤمن
یا احد یا صمد یا نور یا مدبّر یا فرد یا وتر یا قدّوس یا ناصر یا مونس یا باعث یا
وارث یا عالم یا حاکم یا بادی یا متعالی یا مصوّر یا مسلّم یا متحبّب یا قائم یا
دائم یا علیم یا حکیم یا جواد یا بارئ یا بارّ یا سارّ یا عدل یا فاصل یا دیّان یا
حنّان یا منّان یا سمیع یا بدیع یا خفیر یا معین (مغنی خ ل) یا ناشر یا غافر یا قدیم یا مسهّل
یا میسّر یا ممیت یا محیی یا نافع یا رازق یا مقتدر یا مسبّب یا مغیث یا مغنی یا
مقنی یا خالق یا راصد یا واحد یا حاضر یا جابر (مقتدر خ ل) یا حافظ یا شدید یا غیاث یا
عائد یا قابض یا من علا فاستعلی فکان بالمنظر الاعلی یا من قرب فدنا وبعد

کرده باشد واستغفار را
بدست راست بشمارد و
روایت شده که حضرت رسول
صلّی اللّه علیه وآله استغفار
میکرد در نماز وتر هفتاد
مرتبه وهفت مرتبه میگفت
هذا مقام العائذ بک من
النّار ونیز روایت شده که
حضرت امام زین العابدین
علیه السّلام در سحر در نماز وتر
سیصد مرتبه میگفت العفو
العفو وبگوید بعد از این
ربّ اغفر لی وارحمنی وتب
علیّ انّک انت التّوّاب الغفور
الرّحیم وسزاوار است آنکه
طول دهد قنوت را وچون
فارغ شد از قنوت برکوع رود
وچون سر از رکوع برداشت
بخواند این دعا را که شیخ
در تهذیب



فنأی وعلم السّرّ واخفی یا من الیه التّدبیر وله المقادیر ویا من العسیر علیه سهلٌ
یسیرٌ یا من هو علی ما یشاء قدیرٌ یا مرسل الرّیاح یا فالق الاصباح یا باعث الارواح
یا ذا الجود والسّماح یا رادّ ما قد فات یا ناشر الاموات یا جامع الشّتات یا رازق من
یشاء بغیر حسابٍ ویا فاعل ما یشاء کیف یشاء ویا ذا الجلال والاکرام یا حیّ یا
قیّوم یا حیّاً حین لا حیّ یا حیّ یا محیی الموتی یا حیّ لا اله الّا انت بدیع السّموات و
الارض یا الهی وسیّدی صلّ علی محمّدٍ وآل محمّدٍ وارحم محمّداً وآل محمّدٍ وبارک علی محمّدٍ
وآل محمّدٍ کما صلّیت وبارکت ورحمت علی ابرهیم وآل ابرهیم انّک حمیدٌ مجیدٌ
وارحم ذلّی وفاقتی وفقری وانفرادی ووحدتی وخضوعی بین یدیک واعتمادی علیک
وتضرّعی الیک ادعوک دعاء الخاضع الذّلیل الخاشع الخائف المشفق البائس المهین
الحقیر الجائع الفقیر العائذ المستجیر المقرّ بذنبه المستغفر منه المستکین لربّه دعاء
من اسلمته ثقته ورفضته احبّته وعظمت فجیعته دعاء حرقٍ حزینٍ
ضعیفٍ مهینٍ بائسٍ مستکینٍ بک مستجیرٍ اللّهمّ واسئلک بانّک ملیکٌ وانّک
ما تشاء من امرٍ یکون وانّک علی ما تشاء قدیرٌ واسئلک بحرمة هذا الشّهر
الحرام والبیت الحرام والبلد الحرام والرّکن والمقام والمشاعر العظام وبحقّ نبیّک
محمّدٍ علیه وآله السّلام یا من وهب لآدم شیثاً ولابرهیم اسمعیل واسحق
ویا من ردّ یوسف علی یعقوب ویا من کشف بعد البلاء ضرّ ایّوب یا رادّ موسی
علی امّه وزائد الخضر فی علمه ویا من وهب لداود سلیمان ولزکریّا یحیی ولمریم
عیسی یا حافظ بنت شعیبٍ ویا کافل ولد امّ موسی اسئلک ان تصلّی علی محمّدٍ و
آل محمّدٍ وان تغفر لی ذنوبی کلّها وتجیرنی من عذابک وتوجب لی رضوانک
وامانک واحسانک وغفرانک وجنانک واسئلک ان تفکّ عنّی کلّ حلقةٍ

از حضرت امام موسی بن جعفر علیه
السّلام نقل کرده هذا مقام من
حسناته نعمةٌ منک وشکره
ضعیفٌ وذنبه عظیمٌ و
لیس لذلک الّا رفقک و
رحمتک فانّک قلت فی
کتابک المنزل علی نبیّک
المرسل صلّی اللّه علیه وآله
کانوا قلیلاً من اللّیل ما
یهجعون وبالاسحار هم
یستغفرون طال هجوعی و
قلّ قیامی وهذا السّحر
وانا استغفرک لذنوبی استغفار
من لا یجد لنفسه ضرّاً ولا
نفعاً ولا موتاً ولا حیوةً و
لا نشوراً پس بسجده رود وبعد
از تمام کردن نماز سلام

بَیْنی وَ بَیْنَ مَنْ یُؤْذینی وَ تَفْتَحَ لی کُلَّ بابٍ وَ تُلَیِّنَ لی کُلَّ صَعْبٍ وَ تُسَهِّلَ لی کُلَّ عَسیرٍ وَ
تُخْرِسَ عَنّی کُلَّ ناطِقٍ بِشَرٍّ وَ تَکُفَّ عَنّی کُلَّ باغٍ وَ تَکْبِتَ عَنّی کُلَّ عَدُوٍّ لی وَ حاسِدٍ وَ تَمْنَعَ
مِنّی کُلَّ ظالِمٍ وَ تَکْفِیَنی کُلَّ عائِقٍ یَحُولُ بَیْنی وَ بَیْنَ حاجَتی وَ یُحاوِلُ اَنْ یُفَرِّقَ بَیْنی
وَ بَیْنَ طاعَتِکَ وَ یُثَبِّطَنی عَنْ عِبادَتِکَ یا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدینَ وَ قَهَرَ عُتاةَ
الشَّیاطینِ وَ اَذَلَّ رِقابَ الْمُتَجَبِّرینَ وَ رَدَّ کَیْدَ الْمُتَسَلِّطینَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفینَ اَسْئَلُکَ
بِقُدْرَتِکَ عَلی ما تَشاءُ وَ تَسْهیلِکَ لِما تَشاءُ کَیْفَ تَشاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضاءَ حاجَتی
فیما تَشاءُ پس سجده کن بر زمین و بر خاک بگذار دو طرف روی خود را و بگو اَللّٰهُمَّ لَکَ سَجَدْتُ
وَ بِکَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّی وَ فاقَتی وَ اجْتِهادی وَ تَضَرُّعی وَ مَسْکَنَتی وَ فَقْری اِلَیْکَ یا رَبِّ
و کوشش کن که اشک بریزد چشمهای تو اگر چه بقدر سر مگسی باشد بدرستیکه این علامت استجابت است

**روز بیست و پنجم** سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بن یحیی
و نیجالگی در بغداد واقع شده و آن روزیست که احزان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان تازه میشود

**شب بیست و هفتم** شب مبعث و از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول شیخ
در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمود همانا در رجب شبی است که
بهتر است از آنچه که میتابد بر آن آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله برسالت
مبعوث گردید بدرستیکه از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سال است بخدمت آنحضرت
عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون بجا آوردی نماز عشا را و بر خوابگاه رفتی پس بیدار میشوی
هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و بجا میآوری دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعتی حمد
و سوره از سوره های کوچک مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در
هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها می نشینی بعد از سلام و میخوانی حمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه
و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ هر کدام را هفت مرتبه و اِنّا اَنْزَلْناهُ و آیة الکرسی هر کدام را هفت
مرتبه و بخوان در عقب همه اینها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ
فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبیراً اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِمَعاقِدِ عِزِّکَ عَلی اَرْکانِ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتابِکَ

تسبیح زهرا علیها سلام بخواند پس
بگوید الحمد لرب الصباح الحمد
لفالق الاصباح و بگوید
سبحان ربی الملک القدوس
العزیز الحکیم سه مرتبه پس بگوید
یا حی یا قیوم یا بر یا رحیم
یا غنی یا کریم ارزقنی من
التجارة اعظمها فضلا و
اوسعها رزقا و خیرها
لی عاقبة فانه لا خیر
فیما لا عاقبة له و شایسته
است که بخواند بعد از این
دعای حزین را اناجیک یا
موجود فی کل مکان الخ
باید این دعا در ملحقات
باقیات الصالحات) پس
دو سجده رود
و بگوید بسجده
قدوس رب الملائکة سبوح
و الروح پس برخیزد و بنشیند



وَ بِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَ ذِکْرِکَ الْاَعْلَی الْاَعْلَی الْاَعْلی وَ بِکَلِماتِکَ التّامّاتِ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ پس بخوان هر دعائی که خواستی
و مستحب است غسل در این شب و گذشت در شب نیمه (ص ۱۴۳) نمازیکه در این شب نیز خوانده میشود دوم زیارت
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که افضل اعمال این شب است و از برای آنحضرت در این شب سه زیارت است
که در باب زیارات بآن اشاره خواهد شد ان شاء الله و بدانکه ابو عبد الله محمد بن بطوطه که یکی از علماء
اهل سنت است و در ششصد سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروفست برحله ابن
بطوطه در بیان ورود خود از مکه معظمه بنجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولی الایمان امیر
المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر تمامی رافضی هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی
ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لیلة المحیا است
میاورند از عراقین و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج زمین گیری که هست و جمع
میشود از آنها قریب سی چهل نفر در آنجا پس بعد از عشا میاورند این مبتلایان را نزد ضریح مقدس و مردم
جمع میشوند و منتظرند خوب شدن و برخاستن آنها را و این جماعت مردم بعضی نماز میخوانند و بعضی ذکر
میگویند و بعضی قرآن تلاوت میکنند و بعضی تماشای روضه میکنند تا آنکه بگذرد نصف یا دو ثلث
از شب آنوقت جمیع این مبتلایان و زمین گیران که حرکت نمیتوانستند بکنند برمیخیزند در حالیکه
صحیح و تندرست میباشند و علتی در آنها نیست و میگویند لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ عَلِیٌّ
وَلِیُّ اللّٰهِ و این امریست مشهور و مستفیض و من خودم آن شب را در آنجا درک نکردم لکن از مردمان
ثقه که اعتماد بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه که مهمانخانه آنحضرت است سه نفر زمینگیر که
قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و سیمی از اهل خراسان بود از آنها
پرسیدم چگونه شما خوب نشده اید و اینجا مانده اید گفتند ما شب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا
مانده ایم تا شب بیست و هفتم آینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم زیاد از شهرها جمع میشوند
و بازار بزرگی اقامه میشود تا مدت ده روز فقیر گوید مبادا استبعاد کنی این مطلب را همانا معجزات و
کراماتی که از این مشاهد مشرفه بروز کرده بتواتر رسیده زیاده از آنکه احصا شود و در ماه شوال
گذشته سنه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمة الهداة و ضامن الامة العصاة
مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه سه نفر زن که هر کدام بسبب مرض فلج و نخوان

بخواند آیة الکرسی را دو کره
بسجده رود و ذکر یا نافع را
مرتبه بخواند پس برخیزد بجهت
نافله صبح و آن دو رکعت است
در رکعت اول بعد از حمد سوره
قل یا ایها الکافرون و در
رکعت دوم بعد از حمد سوره
توحید بخواند و چون سلام داد
بخوابد بر پهلوی راست رو بقبله
هیئت میت در لحد و بگذارد
گونه راست خود را بر روی دست
راست و بگوید اِسْتَمْسَکْتُ
بِعُرْوَةِ اللّٰهِ الْوُثْقَی الَّتی
لَا انْفِصامَ لَها وَ اعْتَصَمْتُ
بِحَبْلِ اللّٰهِ الْمَتینِ وَ اَعُوذُ
بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ
وَ الْعَجَمِ وَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ
فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ پس
سه مرتبه بگوید

زمینگیر بودند و اطبّاء و ذکرها از معالجهٔ آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر بر همه واضح و آشکار گردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء صاحیه مثل باز شدن درِ دروازهٔ نجف اشرف بر روی عربهای بادیه بحدی این مطلب واضح بود که نقل شد ذکرهائی که مطلع بر مرضهای آنها بودند تصدیق نمودند با آنکه در این باب خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفا آنها نوشتند و اگر ملاحظهٔ اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصهٔ آنها را نقل مینمودم و لقد اجاد

(شیخنا الحرّ العاملی فی ارجوزته)

| | | | |
|---|---|---|---|
| اجابة الدّعاء فی اعتابه | وکشفا العمی والمرضی به | فی کلّ یوم امسه مثل غده | وما بدا من برکات مشهده |

سیّم شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِالتَّجَلِّی الْاَعْظَمِ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعَظَّمِ وَالْمُرْسَلِ الْمُکَرَّمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنا ما اَنْتَ بِهِ مِنّا اَعْلَمُ یا مَنْ یَعْلَمُ وَلا نَعْلَمُ اَللّٰهُمَّ بارِکْ لَنا فی لَیْلَتِنا هٰذِهِ الَّتی بِشَرَفِ الرِّسالَةِ فَضَّلْتَها وَبِکَرامَتِکَ اَجْلَلْتَها وَبِالْمَحَلِّ الشَّریفِ اَحْلَلْتَها اَللّٰهُمَّ فَاِنّا نَسْئَلُکَ بِالْمَبْعَثِ الشَّریفِ وَالسَّیِّدِ اللَّطیفِ وَالْعُنْصُرِ الْعَفیفِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اَعْمالَنا فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی سائِرِ اللَّیالی مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنا مَغْفُورَةً وَحَسَناتِنا مَشْکُورَةً وَسَیِّئاتِنا مَسْتُورَةً وَقُلُوبَنا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً وَاَرْزاقَنا مِنْ لَدُنْکَ بِالْیُسْرِ مَدْرُورَةً اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ تَریٰ وَلا تُریٰ وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلیٰ وَاِنَّ اِلَیْکَ الرُّجْعیٰ وَالْمُنْتَهیٰ وَاِنَّ لَکَ الْمَماتَ وَالْمَحْیا وَاِنَّ لَکَ الْاٰخِرَةَ وَالْاُولیٰ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِکَ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزیٰ وَاَنْ نَأْتِیَ ما عَنْهُ تَنْهیٰ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَسْئَلُکَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ وَنَسْتَعیذُ بِکَ مِنَ النّارِ فَاَعِذْنا مِنْها بِقُدْرَتِکَ وَنَسْئَلُکَ مِنَ الْحُورِ الْعینِ فَارْزُقْنا بِعِزَّتِکَ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ اَرْزاقِنا عِنْدَ کِبَرِ سِنِّنا وَاَحْسَنَ اَعْمالِنا عِنْدَ اقْتِرابِ آجالِنا وَاَطِلْ فی طاعَتِکَ وَما یُقَرِّبُ اِلَیْکَ وَیُحْظی عِنْدَکَ وَیُزْلِفُ لَدَیْکَ اَعْمارَنا وَاَحْسِنْ فی جَمیعِ اَحْوالِنا وَاُمُورِنا مَعْرِفَتَنا وَلا تَکِلْنا اِلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ فَیَمُنَّ عَلَیْنا وَتَفَضَّلْ عَلَیْنا بِجَمیعِ حَوائِجِنا لِلدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَابْدَأْ بِآبائِنا وَاَبْنائِنا وَجَمیعِ اِخْوانِنَا الْمُؤْمِنینَ

سُبْحانَ رَبِّ الصَّباحِ فالِقِ الْاِصْباحِ و بخواند پنج آیهٔ آل عمران اِنَّ فی خَلْقِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ [illegible] و بی رخنه بنشیند و تسبیح زهراء علیها السلام بگوید و در کتاب من لا یحضره الفقیه است که روایت شده هر که صلوات بفرستد بر محمّد و آل محمّد صد مرتبه مابین دو رکعت نافلهٔ صبح و نماز صبح نگاه دارد حقتعالی روی او را از حرارت آتش و کسیکه بگوید صد مرتبه سُبْحانَ رَبِّیَ الْعَظیمِ وَبِحَمْدِهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ بنا کند خداوند تعالی از برای او خانه در بهشت و کسیکه بخواند بیست و یک مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بنا کند حقتعالی از برای او خانه در بهشت و اگر



فی جَمیعِ ما سَئَلْناکَ لِاَنْفُسِنا یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظیمِ وَمُلْکِکَ الْقَدیمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظیمَ اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الْعَظیمَ اِلَّا الْعَظیمُ اَللّٰهُمَّ وَهٰذا رَجَبٌ الْمُکَرَّمُ الَّذی اَکْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَکْرَمْتَنا بِهِ مِنْ بَیْنِ الْاُمَمِ فَلَکَ الْحَمْدُ یا ذَا الْجُودِ وَالْکَرَمِ فَاَسْئَلُکَ بِهِ وَبِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَکْرَمِ الَّذی خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فی ظِلِّکَ فَلا یَخْرُجُ مِنْکَ اِلیٰ غَیْرِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الطّاهِرینَ وَاَنْ تَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلینَ فیهِ بِطاعَتِکَ وَالْاٰمِلینَ فیهِ لِشَفاعَتِکَ اَللّٰهُمَّ اهْدِنا اِلیٰ سَواءِ السَّبیلِ وَاجْعَلْ مَقیلَنا عِنْدَکَ خَیْرَ مَقیلٍ فی ظِلٍّ ظَلیلٍ وَمُلْکٍ جَزیلٍ فَاِنَّکَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَکیلُ اَللّٰهُمَّ اقْلِبْنا مُفْلِحینَ مُنْجِحینَ غَیْرَ مَغْضُوبٍ عَلَیْنا وَلا ضالّینَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعَزائِمِ مَغْفِرَتِکَ وَبِواجِبِ رَحْمَتِکَ السَّلامَةَ مِنْ کُلِّ اِثْمٍ وَالْغَنیمَةَ مِنْ کُلِّ بِرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجاةَ مِنَ النّارِ اَللّٰهُمَّ دَعاکَ الدّاعُونَ وَدَعَوْتُکَ وَسَئَلَکَ السّائِلُونَ وَسَئَلْتُکَ وَطَلَبَ اِلَیْکَ الطّالِبُونَ وَطَلَبْتُ اِلَیْکَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الثِّقَةُ وَالرَّجاءُ وَاِلَیْکَ مُنْتَهَی الرَّغْبَةِ فِی الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلِ الْیَقینَ فی قَلْبی وَالنُّورَ فی بَصَری وَالنَّصیحَةَ فی صَدْری وَذِکْرَکَ بِاللَّیْلِ وَالنَّهارِ عَلیٰ لِسانی وَرِزْقاً واسِعاً غَیْرَ مَمْنُونٍ وَلا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنی وَبارِکْ لی فیما رَزَقْتَنی وَاجْعَلْ غِنایَ فی نَفْسی وَرَغْبَتی فیما عِنْدَکَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بسجده برو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنا بِوِلایَتِهِ وَوَفَّقَنا لِطاعَتِهِ شُکْراً شُکْراً صد مرتبه پس سر از سجده بردار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی قَصَدْتُکَ بِحاجَتی وَاعْتَمَدْتُ عَلَیْکَ بِمَسْئَلَتی وَتَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِاَئِمَّتی وَسادَتی اَللّٰهُمَّ انْفَعْنا بِحُبِّهِمْ وَاَوْرِدْنا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنا

| | | |
|---|---|---|
| مُرافَقَتَهُمْ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فی | اعمال روز ٢٧ مبعث و بعد بیاید در روز ذکر کرده | زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ |

بخواند انّا انزلناه را هر مرتبه یا مرد و حقتعالی او را و بنده او راست از آنکه خوانده شود بعد از فراغ از نماز شب دعاء سی و دوم صحیفهٔ کامله اَللّٰهُمَّ یا ذَا الْمُلْکِ الْمُتَأَبِّدِ بِالْخُلُودِ و بعد سجدهٔ شکر کند و بنده او راست کرد دعا کند در آن از برای برادران مؤمن خود و بخواند دعای اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ را بعد سجدهٔ شکر کند بسر کردن او عقب رجاء واثق از برادران دینی کرد از برای این که کار روی باده نیز دعا کنند که بنا بر دعا هم (زید بدعاء والله الموفّق)

**فصل پنجم در ذکر بعض اذکار و دعاها که در صباح و مساء باید خواند**

## ( روز بیست و هفتم )

از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز برسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و از برای آن چند عمل است اول غسل دوم روزه و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال سیم بسیار صلوات فرستادن چهارم زیارت حضرت رسول و امیر المؤمنین علیهما و آلهما السلام پنجم شیخ در مصباح فرموده از ریان بن الصلت مرویست که حضرت امام جواد علیه السلام در زمانیکه در بغداد بود در روز نیمه رجب و روز بیست و هفتم آن روزه گرفت و جمیع حشم آنحضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نماز ها خوانده شود هر یک از حمد و توحید و معوذتین چهار مرتبه و لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم چهار مرتبه الله الله ربی لا اشرک به شیئا چهار مرتبه لا اشرک بربی احدا چهار مرتبه ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمة الله علیه که فرموده بجای آورده در این روز دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سورهٔ که آسان باشد و تشهد میخوانی و سلام میدهی و میخوانی و میگوئی بین هر دو رکعت الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا یا عدتی فی مدتی یا صاحبی فی شدتی یا ولیی فی نعمتی یا غیاثی فی رغبتی یا نجاحی فی حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کافی فی وحدتی یا انسی فی وحشتی انت الساتر عورتی فلک الحمد و انت المقیل عثرتی فلک الحمد و انت المنعش صرعتی فلک الحمد صل علی محمد و آل محمد و استر عورتی و آمن روعتی و اقلنی عثرتی و اصفح عن جرمی و تجاوز عن سیئاتی فی اصحاب الجنة وعد الصدق الذی کانوا یوعدون پس چون فارغ شدی از نماز و دعا میخوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوذتین و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیة الکرسی را هفت مرتبه و بعد میگوئی لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله هفت مرتبه و بعد میگوئی هفت مرتبه الله الله ربی لا اشرک به شیئا و میخوانی هر دعا که خواهی هفتم در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند. یا من امر بالعفو و التجاوز و ضمن

بدان ایدک الله که فخر بعضی از و عجب بیشمار در محافظت این دو وقت در آیات و اخبار رسیده است هفتاد در اینجا و روزی ادعیه و اذکار بسیار از رسول خدا و ائمه اطهار صلوات الله علیهم اجمعین ماثور گردیده و ما در این رساله بذکر مختصر از آنها اکتفا میکنیم اول ابن بابویه بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که هر که پیش از طلوع آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه و آیة الکرسی هر کدام را یازده مرتبه بخواند خدا منع کند مال او را از تلف و شد و فرمود که هر که قل هو الله احد و انا انزلناه را پیش از طلوع آفتاب بخواند در آن روز گناهی باو نرسد



نفسه العفو و التجاوز یا من عفی و تجاوز اعف عنی و تجاوز یا کریم اللهم و قد اکدی الطلب و اعیت الحیلة و المذهب و درست الآمال و انقطع الرجاء الا منک وحدک لا شریک لک اللهم انی اجد سبل المطالب الیک مشرعة و مناهل الرجاء لدیک مترعة و ابواب الدعاء لمن دعاک مفتحة و الاستعانة لمن استعان بک مباحة و اعلم انک لداعیک بموضع اجابة و للصارخ الیک بمرصد اغاثة و ان فی اللهف الی جودک و الضمان بعدتک عوضا من منع الباخلین و مندوحة عما فی ایدی المستاثرین و انک لا تحتجب عن خلقک الا ان تحجبهم الاعمال دونک و قد علمت ان افضل زاد الراحل الیک عزم ارادة یختارک بها و قد ناجاک بعزم الارادة قلبی و اسئلک بکل دعوة دعاک بها راج بلغته امله او صارخ الیک اغثت صرخته او ملهوف مکروب فرجت کربه او مذنب خاطی غفرت له او معافی اتممت نعمتک علیه او فقیر اهدیت غناک الیه و لتلک الدعوة علیک حق و عندک منزلة الا صلیت علی محمد و آل محمد و قضیت حوائجی حوائج الدنیا و الآخرة و هذا رجب المرجب المکرم الذی اکرمتنا به اول اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الامم یا ذا الجود و الکرم فنسئلک به و باسمک الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقته فاستقر فی ظلک فلا یخرج منک الی غیرک ان تصلی علی محمد و اهل بیته الطاهرین و تجعلنا من العاملین فیه بطاعتک و الآملین فیه بشفاعتک اللهم و اهدنا الی سواء السبیل و اجعل مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظل ظلیل فانک حسبنا و نعم الوکیل و السلام علی عباده المصطفین و صلواته علیهم اجمعین اللهم و بارک لنا فی یومنا هذا الذی فضلته و بکرامتک جللته و بالمنزل العظیم الاعلی انزلته صل علی من فیه الی عبادک

مرجید شیطان جهد کند دوم کلینی و ابن بابویه و شیخ طوسی و دیگران بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود و اجب است بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه پیش از غروب آفتاب بخواند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر و در بعضی از روایات یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و هو حی لا یموت بیده الخیر و در بعض هست و در روایات دیگر هست و اکثر معتبر است

اَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ اَحْلَلْتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ
شُكْراً وَلَنَا ذُخْراً وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا يُسْراً وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ اِلٰى مُنْتَهٰى آجَالِنَا
وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ اَعْمَالِنَا وَبَلِّغْنَا بِرَحْمَتِكَ اَفْضَلَ آمَالِنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مؤلف گوید که این دعا را حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خواند
در آن روزیکه آنجناب را بجانب بغداد حرکت دادند و آن روز بیست و هفتم رجب بود و این دعا از مدخو
ادعیهٔ رجب است سید در اقبال فرموده اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِالتَّجَلِّي الْاَعْظَمِ الدعاء

| اعمال شب این روز گذشت | روز آخر ماه | و این دعا بروایت کفعمی در |
|---|---|---|

غسل در آن وارد شده و روزه اش سبب آمرزش گناهان گذشته و آینده است و نماز سلمان بتحقیق
که در روز اول گذشت **فصل دویم** در فضیلت و اعمال ماه شعبان است بدانکه شعبان
ماه بسیار شریفی است و منسوبست بحضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله و آنحضرت این ماه را روزه
میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود شعبان ماه من است هر که یک روز از ماه مرا روزه بدارد
بهشت او را واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام روایتست که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت
امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود ایگروه اصحاب من میدانید این چه ماه
است این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود شعبان ماه من است پس روزه
بدارید در اینماه برای محبت پیغمبر خود و برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خدائی که جان علی
بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد میکنم که از پدرم حسین بن علی علیهما السلام شنیدم که فرمود
شنیدم از امیرالمؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب بسوی خدا دوست
دارد خدا او را و نزدیک گرداند او را بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را برای او واجب گرداند
و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه
و اطراف تو هستند بر روزهٔ شعبان گفتم فدایت شوم مگر می بینی در فضیلت آن چیزی فرمود بلی
بدرستیکه رسولخدا صلی الله علیه و آله هرگاه میدید هلال شعبان را امر میفرمود منادی را که ندا میکرد در
مدینه ای اهل مدینه من رسول ام از جانب رسولخدا صلی الله علیه و آله بسوی شما میفرماید آگاه باشید
که شعبان ماه من است پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه بدارد آنرا پس گفت
حضرت صادق علیه السلام که امیرالمؤمنین علیه السلام میفرمود که فوت نشد از من روزهٔ شعبان از زمانیکه شنیدم

بهتر است و در بعضی از روایات وارد شده است که اگر روزه شود قضا کند که لازم است و در بعضی از روایات کفارهٔ کلام او نیست در این روز سیم ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام زین العابدین و حضرت صادق علیهما السلام روایت کرده اند که هر که در شام صد مرتبه الله اکبر بگوید بهتر است از آنکه صد بنده آزاد کرده باشد و بسند صحیح دیگر از امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه پیش از طلوع آفتاب و صد مرتبه پیش از غروب آفتاب الله اکبر بگوید خداوند برای او مثل ثواب صد بنده آزاد کردن بنویسد و هر که ده مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ بگوید



منادی رسولخدا صلی الله علیه و آله ندا کرد در شعبان و فوت نخواهد شد از من تا مدت حیات انشاء الله
تعالی پس میفرمود که روزهٔ دو ماه که شعبان و رمضان باشد توبه و مغفرتیست از خدا و روایت کرده اسمعیل
بن عبدالخالق که گفت بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزهٔ شعبان حضرت فرمود
که در فضیلت روزهٔ شعبان چنین و چنان است حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام میشود پس روزه میگیرد
شعبان را نفع میبخشد او را و آمرزیده میشود و بدانکه اعمال این ماه شریف بر دو قسمت اعمال مشترکه
و اعمال مختصه اما اعمال مشترکه پس آن چند امر است اول هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ دویم هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و در بعضی روایات اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ پیش از اَلرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
است و عمل بهر دو خوبست و از روایات مستفاد میشود که بهترین دعاها و ذکرها در اینماه استغفا
است و هر که هر روز از اینماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آنستکه هفتاد هزار در ماههای دیگر
استغفار کند سیم تصدق کند در اینماه اگرچه بنصف دانه خرمائی باشد تا حقتعالی بدن او را بر آتش
جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقولست که از آنجناب سؤال کردند از فضیلت روزهٔ رجب فرمود
چرا غافلید از روزهٔ شعبان راوی عرض کرد یابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یکروز از شعبان را روزه
بدارد فرمود بخدا قسم بهشت ثواب اوست عرض کرد یابن رسول الله بهترین اعمال در اینماه چیست فرمود
تصدق و استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حقتعالی آنرا تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر
بچه را تربیت میکند تا آنکه در روز قیامت برسد بصاحبش در حالتیکه بقدر کوه احد شده باشد
چهارم در تمام اینماه هزار بار بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلَّا اِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ که ثواب بسیار دارد از جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامهٔ عملش بنویسند پنجم
در هر پنجشنبهٔ اینماه دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد
بار صلوات بفرستد تا حقتعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود و روزه اش نیز فضیلت
دارد و در روایتست که در هر روز پنجشنبهٔ ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه عرض میکنند
خداوندا بیامرز روزه داران اینروز را و دعای ایشانرا مستجاب گردان و در خبر نبویست که هر که روز دوشنبه
و پنجشنبهٔ شعبان را روزه دارد حقتعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای آخرت
او را برآورد ششم در اینماه صلوات بسیار فرستد هفتم در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب

خدا ده حسنه برای او بنویسد و هر که زیاده بگوید زیاده برای او نوشته شود چهارم ایضا ابن بابویه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که در بهشت غرفه چند هست که ظاهر آنها از اندرون آنها و اندرون آنها از بیرون آنها نمایان است و از امت من کسی در آنها ساکن میشود که سخن نیک بگوید و طعام بمردم بخوراند و هر که در رسد سلام کند و در شب نماز کند در هنگامی که مردم در خواب باشند پس فرمود کلام نیک آنست که در صبح و شام ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ

پنجم آنکه بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وآل محمّدٍ شجرة النّبوّة وموضع الرّسالة ومختلف الملائكة ومعدن العلم واهل بيت الوحي اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ الفلك الجارية في اللّجج الغامرة يأمن من ركبها ويغرق من تركها المتقدّم لهم مارقٌ والمتأخّر عنهم زاهقٌ واللّازم لهم لاحقٌ اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ الكهف الحصين وغياث المضطرّ المستكين وملجأ الهاربين وعصمة المعتصمين اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ صلوةً كثيرةً تكون لهم رضاً ولحقّ محمّدٍ وآل محمّدٍ اداءً وقضاءً بحولٍ منك وقوّةٍ يا ربّ العالمين اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ الطّيّبين الأبرار الأخيار الّذين اوجبت حقوقهم وفرضت طاعتهم وولايتهم اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واعمر قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني مواساة من قتّرت عليه من رزقك بما وسّعت عليّ من فضلك ونشرت عليّ من عدلك واحييتني تحت ظلّك وهذا شهر نبيّك سيّد رسلك شعبان الّذي حففته منك بالرّحمة والرّضوان الّذي كان رسول الله صلّى الله عليه وآله وسلّم يدأب في صيامه وقيامه في لياليه وايّامه بخوعاً لك في اكرامه واعظامه الى محلّ حمامه اللّهمّ فاعنّا على الاستنان بسنّته فيه ونيل الشّفاعة لديه اللّهمّ واجعله لي شفيعاً مشفّعاً وطريقاً اليك مهيعاً واجعلني له متّبعاً حتّى القاك يوم القيمة عنّي راضياً وعن ذنوبي غاضياً قد اوجبت لي منك الرّحمة والرّضوان وانزلتني دار القرار ومحلّ الأخيار

ششم بخواند این مناجات مرویه از ابن خالویه را که نقل کرده و گفته این مناجات حضرت امیرالمؤمنین و امامان از فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان میخواندند اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واسمع دعائي اذا دعوتك واسمع ندائي اذا ناديتك واقبل عليّ اذا ناجيتك فقد هربت اليك ووقفت بين يديك مستكيناً لك متضرّعاً اليك راجياً لما لديك ثوابي وتعلم ما في نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري

و در محاسن برقی بسند صحیح منقول است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله گذشت که باغی برای خود غرس میکرد ایستاد و فرمود که میخواهی ترا دلالت کنم بر باغی که اصلش ثابت تر و میوه اش زودتر رسد و نیکوتر و باقی تر باشد گفت بلی یا رسول الله فرمود که در صبح و شام بگو سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر که بعد هر تسبیحی ده درخت برای تو غرس کنند از انواع میوه ها و اینها است باقیات صالحات که خدا در قرآن فرموده است که نیکوتر و باقی تر از مال دنیا است بسند معتبر از ابن بابویه



ولا يخفى عليك امر منقلبي ومثواي وما اريد ان ابدئ به من منطقي واتفوّه به من طلبتي وارجوه لعاقبتي وقد جرت مقاديرك عليّ يا سيّدي فيما يكون منّي الى آخر عمري من سريرتي وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضرّي الهي ان حرمتني فمن ذا الّذي يرزقني وان خذلتني فمن ذا الّذي ينصرني الهي اعوذ بك من غضبك وحلول سخطك الهي ان كنت غير مستأهلٍ لرحمتك فانت اهل ان تجود عليّ بفضل سعتك الهي كأنّي بنفسي واقفةٌ بين يديك وقد اظلّها حسن توكّلي عليك فقلت ما انت اهله وتغمّدتني بعفوك الهي ان عفوت فمن اولى منك بذلك وان كان قد دنا اجلي ولم يدنني منك عملي فقد جعلت الاقرار بالذّنب اليك وسيلتي الهي قد جرت على نفسي في النّظر لها فلها الويل ان لم تغفر لها الهي لم يزل برّك عليّ ايّام حيوتي فلا تقطع برّك عنّي في مماتي الهي كيف آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي وانت لم تولّني الّا الجميل في حيوتي الهي تولّ من امري ما انت اهله وعد عليّ بفضلك على مذنبٍ قد غمره جهله الهي قد سترت عليّ ذنوباً في الدّنيا وانا احوج الى سترها عليّ منك في الأخرى اذ لم تظهرها لأحدٍ من عبادك الصّالحين فلا تفضحني يوم القيمة على رؤس الأشهاد الهي جودك بسط املي وعفوك افضل من عملي الهي فسرّني بلقائك يوم تقضي فيه بين عبادك الهي اعتذاري اليك اعتذار من لم يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من اعتذر اليه المسيئون الهي لا تردّ حاجتي ولا تخيّب طمعي ولا تقطع منك رجائي واملي الهي لو اردت هواني لم تهدني ولو اردت فضيحتي لم تعافني الهي ما اظنّك تردّني في حاجةٍ قد افنيت عمري في طلبها منك الهي فلك الحمد ابداً ابداً دائماً سرمداً يزيد ولا يبيد كما تحبّ وترضى الهي ان اخذتني بجرمي اخذتك بعفوك وان اخذتني بذنوبي اخذتك بمغفرتك

از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که هر که نزدیک به شام یا بعد از شام سه مرتبه این آیه را بخواند در آن شب جمیع شرها از او دور شود و در هنگام صبح نیز بخواند و این است آیه فسبحان الله حین تمسون و حین تصبحون و له الحمد فی السموات والارض و عشیا و حین تظهرون

سیزدهم در معانی بسند موثق از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که در صبح سه مرتبه و در شام سه مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم نترسد از شیطان و نه از پادشاه و نه از خوره و نه از پیسی

وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي النّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَها اَنّي اُحِبُّكَ اِلهي اِنْ كانَ صَغُرَ في جَنْبِ طاعَتِكَ
عَمَلي فَقَدْ كَبُرَ في جَنْبِ رَجائِكَ اَمَلي اِلهي كَيْفَ اَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُوماً
وَقَدْ كانَ حُسْنُ ظَنّي بِجُودِكَ اَنْ تَقْلِبَني بِالنَّجاةِ مَرْحُوماً اِلهي وَقَدْ اَفْنَيْتُ عُمْري في
شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْكَ وَاَبْلَيْتُ شَبابي في سَكْرَةِ التَّباعُدِ مِنْكَ اِلهي فَلَمْ اَسْتَيْقِظْ اَيّامَ
اغْتِراري بِكَ وَرُكُوني اِلى سَبيلِ سَخَطِكَ اِلهي وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ قائِمٌ بَيْنَ
يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ اِلَيْكَ اِلهي اَنَا عَبْدٌ اَتَنَصَّلُ اِلَيْكَ مِمّا كُنْتُ اُواجِهُكَ
بِهِ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْيائي مِنْ نَظَرِكَ وَاَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ اِذِ الْعَفْوُ نَعْتٌ لِكَرَمِكَ اِلهي
لَمْ يَكُنْ لي حَوْلٌ فَاَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ اِلّا في وَقْتٍ اَيْقَظْتَني لِمَحَبَّتِكَ وَكَما اَرَدْتَ
اَنْ اَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاِدْخالي في كَرَمِكَ وَلِتَطْهيرِ قَلْبي مِنْ اَوْساخِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ
اِلهي انْظُرْ اِلَيَّ نَظَرَ مَنْ نادَيْتَهُ فَاَجابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاَطاعَكَ يا قَريباً
لا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيا جَواداً لا يَبْخَلُ عَمَّنْ رَجا ثَوابَهُ اِلهي هَبْ لي قَلْباً يُدْنيهِ مِنْكَ
شَوْقُهُ وَلِساناً يُرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظَراً يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ اِلهي اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ
بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ لاذَ بِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ اَقْبَلْتَ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ (الی) اِلهي
اِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لَمُسْتَنيرٌ وَاِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجيرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يا اِلهي فَلا
تُخَيِّبْ ظَنّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلا تَحْجُبْني عَنْ رَأْفَتِكَ اِلهي اَقِمْني في اَهْلِ وِلايَتِكَ مُقامَ
مَنْ رَجَا الزِّيادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ اِلهي وَاَلْهِمْني وَلَهاً بِذِكْرِكَ اِلى ذِكْرِكَ وَهِمَّتي في رَوْحِ
نَجاحِ اَسْمائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ اِلهي بِكَ عَلَيْكَ اِلّا اَلْحَقْتَني بِمَحَلِّ اَهْلِ طاعَتِكَ وَ
الْمَثْوَى الصّالِحِ مِنْ مَرْضاتِكَ فَاِنّي لا اَقْدِرُ لِنَفْسي دَفْعاً وَلا اَمْلِكُ لَها نَفْعاً اِلهي اَنَا
عَبْدُكَ الضَّعيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنيبُ (المعیب) فَلا تَجْعَلْني مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ
وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ اِلهي هَبْ لي كَمالَ الِانْقِطاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ اَبْصارَ قُلُوبِنا

و حضرت فرمود که من ضامنم برای کسی که هر روز در تعقیب نماز صبح و شام هفت مرتبه بخواند بهشت گذشت هفتم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مردی از انصار چند روز بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله نرسید حضرت از او پرسید که چه سبب در این چند روز از ما غایب بودی گفت بسبب تنگدستی و طول بیماری فرمود میخواهی ترا دعائی تعلیم نمایم که چون بخوانی فقر و بیماری از تو زایل گردد گفت بلی یا رسول الله فرمود که در صبح و شام این دعا بخوان لا حول و لا قوة الا بالله توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی



بِضِياءِ نَظَرِها اِلَيْكَ حَتّى تَخْرِقَ اَبْصارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ
وَتَصيرَ اَرْواحُنا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ اِلهي وَاجْعَلْني مِمَّنْ نادَيْتَهُ فَاَجابَكَ وَ
لاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلالِكَ فَناجَيْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَكَ جَهْراً اِلهي لَمْ اُسَلِّطْ عَلى حُسْنِ
ظَنّي قُنُوطَ الْاَياسِ وَلاَ انْقَطَعَ رَجائي مِنْ جَميلِ كَرَمِكَ اِلهي اِنْ كانَتِ الْخَطايا قَدْ
اَسْقَطَتْني لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنّي بِحُسْنِ تَوَكُّلي عَلَيْكَ اِلهي اِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ
مَكارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقينُ اِلى كَرَمِ عَطْفِكَ اِلهي اِنْ اَنامَتْنِي الْغَفْلَةُ عَنِ
الْاِسْتِعْدادِ لِلِقائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ اِلهي اِنْ دَعاني اِلَى النّارِ
عَظيمُ عِقابِكَ فَقَدْ دَعاني اِلَى الْجَنَّةِ جَزيلُ ثَوابِكَ اِلهي فَلَكَ اَسْئَلُ وَاِلَيْكَ اَبْتَهِلُ
وَاَرْغَبُ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُديمُ ذِكْرَكَ
وَلا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلهي وَاَلْحِقْني
بِنُورِ عِزِّكَ الْاَبْهَجِ فَاَكُونَ لَكَ عارِفاً وَعَنْ سِواكَ مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ خائِفاً مُراقِباً يا
ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً

و این از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و بر مضامین عالیه مشتملست و در هر وقت که حضور قلبی باشد خواندن آن مناسبست

## وَ اَمّا اَعمالِ مختصّهٔ شعبان

**شب اول** نمازهای بسیار در اقبال ذکر شده از جمله دوازده رکعت بحمد و یازده مرتبه توحید

**روز اول** روزه‌اش فضیلت بسیار دارد و از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که روزه بگیرد روز اول شعبان را واجب شود برای او بهشت البته و سید بن طاوس ثواب بسیاری نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای کسیکه سه روز اول این ماه را روزه دارد و در شبهای آنها دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید یازده مرتبه و بدانکه در تفسیر امام علیه السلام خبریست در فضیلت شعبان و روز اول آن ذکر شده که فوائد بسیار در آن مندرجست و شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده آن خبر را ترجمه نموده و در آخر کتاب کلمهٔ طیبه ذکر فرموده و چون آن خبر طولانیست و مقام را گنجایش تمام آن نیست ما مختصر آن را در اینجا ذکر میکنیم حاصل آن خبر آنستکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا * هشتم در روایات معتبر بسیار از حضرت صادق علیه السلام منقولست که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو اعوذ بالله السمیع العلیم من همزات الشیاطین و اعوذ بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم و در بعضی از روایات رجیم است و اعوذ بک رب ان یحضرون و در بعضی روایات استعیذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم و اعوذ بالله ان یحضرون تا آخر نهم در فلاح السائل از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چه

در روز اول شعبان گذشت بجماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر قدر و امثال آن گفتگو میکردند
و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و بر ایشان
سلام کرد آنها جواب سلام دادند و برای آنجناب برخاستند و خواهش کردند که نزد ایشان بنشیند آن
حضرت بایشان اعتنائی نکرد و فرمود ای گروه هیکه سخن میگوئید در چیزیکه نفع نمیرساند با آنها نشنید
که خدا تعالی را بندگانی است که ساکت کرده ایشانرا خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال
باشند بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند عظمت خداوند را شکسته میشود زبانهای ایشان و کنده میشود
دلهای ایشان و میبرود عقلهای شان و مبهوت میشوند بجهة اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هرگاه
بخود آمدند از اینحالت روی میآورند بسوی خدا بکردارهای پاکیزه میشمرند نفسهای خود را با ستمکاران
و خطاکاران و حال آنکه ایشان منزهند از تقصیر و تفریط مگر آنکه ایشان راضی نمیشوند برای خدا
بکردار اندک و بسیار نمیشمرند برای او عمل بسیار را و پیوسته مشغولند باعمال پس ایشان چنانند که
هر وقت نظر کنی بایشان ایشان گاننند بعبادت ترسان و هراسان در بیم و اضطرابند پس کجائید شما
از ایشان ای گروه تازه کارها آیا ندانستید که داناترین مردم بقدر ساکت ترین ایشانند از آن و اینکه
جاهلترین مردم بقدر سخنگو ترین ایشانند در او ای گروه تازه کارها امروز غرهٔ شعبان کریم است
نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهة پراگنده شدن خیرات بتحقیق که باز کرده پروردگار شما
در او درهای حسنات خود را و جلوه داده بشما قصرها و خیرات او را بقیمت ارزانی و کارهای آسانی
پس بخرید آنرا و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبهای شرور و بلاهای خود را و شما پیوسته میکوشید
در گمراهی و طغیان و متمسک میشوید بشعبهای ابلیس و رو میگردانید از شعبهای خیرات که باز شده برای
شما درهای او و این غرهٔ ماه شعبان است و شعبهای خیرات او نماز است و روزه و زکوة و امر بمعروف
و نهی از منکر و بر والدین و خویشان و همسایگان و اصلاح ذات البین و صدقه بر فقراء و مساکین بر خود
کلفت میدهید چیزیرا که برداشته شده از شما یعنی امر قضا و قدر و چیزیکه نهی کرده شده اید از فرو رفتن
در آن از کشف سرهای خدا که هر که تفتیش کند از آنها از تباه شدگانست آگاه باشید بدرستیکه اگر
شما واقف شوید بر آنچه مهیا فرموده پروردگار عز و جل برای مطیعین از بندگانش در امروز هر آینه
باز خواهید داشت خود را از آنچه در او هستید و شروع خواهید کرد در آنچه امر کردند شما را بآن
گفتند یا امیر المؤمنین و چیست آنکه از خداوند مهیا فرموده در این روز برای مطیعین خود پس

ما نعست شما را که در هر صبح و
شام این دعا را سه مرتبه بخوانید
اللّهمّ مقلّب القلوب و
الابصار ثبّت قلبی علی
دینک و لا تزغ قلبی بعد
اذ هدیتنی و هب لی من
لدنک رحمة انّک انت
الوهّاب و اجرنی من النّار
برحمتک اللّهمّ امدد
لی فی عمری و اوسع علیّ
فی رزقی و انشر علیّ من
رحمتک و ان کنت عندک
فی امّ الکتاب شقیّا فاجعلنی
سعیدا فانّک تمحو ما تشاء
و تثبت و عندک امّ
الکتاب

در شرح طوبی و
بسند بن طاوس از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله
روایت کرده اند



حضرت نقل فرمود قصهٔ آن لشکری را که رسول خدا صلی الله علیه و آله بجهاد کفار فرستاده بود و دشمنان
شب بر ایشان شبیخون زدند و آن شبی تاریک و بسخت ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و
کسی از ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبد الله بن رواحه و قتادة بن نعمان و قیس بن عاصم
منقری که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان مسلمانان
را تیرباران کردند و بواسطهٔ تاریکی و ندیدن مسلمانان دشمنان را تا از آنها احتراز کنند نزدیک
بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان اینچند نفر نورهائی ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را روشن
کرده و سبب قوت و دلیری ایشان شده پس شمشیر کشیده و دشمنان را کشته و زخمدار و اسیر نمودند
و چون مراجعت نمودند و برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کردند فرمود این نورها بجهة اعمال
این برادران شما است در غرهٔ ماه شعبان پس یکیک آن اعمال را آنحضرت نقل کردند تا آنکه فرمود چون روز
اول شعبان میشود پراگنده میکند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین و آفاق آن و میگوید بایشان
که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا بسوی خود در این روز و بدرستیکه خدای عز و جل پراکنده
میکند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق او و بایشان میفرماید براستی نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد
کنید ایشانرا پس همهٔ ایشان نیکبخت میشوند بشما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس بدرستیکه او از حزب
کنشه میگردد در حزب ابلیس و جنود او و بدرستیکه خداوند عز و جل چون روز اول ماه شعبان میشود
امر میکند بدرهای بهشت پس باز میشود و امر میکند درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای
خود را برین دنیا آنگاه ندا میکند منادی پروردگار عز و جل ای بندگان خدا این شاخهای درخت طوبی
است پس در آویزید باو که بلند کند شما را بسوی بهشت و این شاخهای درخت زقوم است پس بترسید
از او که نبرد شما را بسوی دوزخ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود قسم بآنکه مرا براستی برسالت مبعوث
نمود که هر که فرا گیرد دری را از خیر و نیکی را در این روز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از شاخهای درخت طوبی
پس او کشاننده است او را بسوی بهشت و هر که فرا گیرد دری را از شر را در امروز پس بتحقیق که در آویخته بشاخهٔ
از شاخهای درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله
پس هر کس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس در آویخته بشاخهٔ از آن و هر که روزه گیرد در این روز پس
بتحقیق که در آویخته بشاخهٔ از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویشاوندش
یا مرد و زن همسایه اش یا مرد و زن بیگانه پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه تخفیف

که هر که در صبح و شام یکصد بار
بگوید سبحان الله و بحمده
سبحان الله العظیم حقتعالی
ملکی نفر بفرستد بسوی بهشت
با بیلی از نقره که برای او در
زمین بهشت که از مشک ناب
است درختان غرس کند و
دیوارها بدور آنها بکشد و در
بر آن نصب کند و بر آن در
بنویسد که این بستان فلان
پسر فلان است و بسند معتبر
دیگر از حضرت صادق علیه
السلام روایت کرده است که هر که این
را بگوید در عوض مقام نقص بحق
تعالی هزار گناه او را محو کند
و هزار حسنه برای او ثبت نماید
و هزار شفاعت برای او قبول
و هزار درجه برای او
بلند کند

دهد پریشانی را از طلبکار او دارد یا کم کند از آن پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه نظر کند
در حساب خود پس ببیند قرض کننده را که صاحبش از آن مایوس شده پس ادا کند از او پس تحقیق که در آویخته
بشاخه از آن و کسیکه کفالت کند یتیمی را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه باز دارد سفیهی را
از عرض مؤمنی پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه بخواند قرآن یا چیزی از آن را پس تحقیق که در
آویخته از آن بشاخه و کسیکه یاد آورد خدا را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس تحقیق که در آویخته
از آن بشاخه و کسیکه عیادت کند مریضی را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه نیکی کند بپدر و
مادر خود یا یکی از آنها را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه پیش از این روز بغضب آورده
بود ایشان را پس خوشنود شان کرد در این روز پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و هر که تشییع کند
جنازه را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه تسلیت دهد در آن مصیبت زده را پس تحقیق
که در آویخته از آن بشاخه و همچنین هر کسیکه بجا آورد چیزی را از ابواب خیر در این روز پس تحقیق در
آویخته از آن بشاخه آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری مبعوث
فرموده که هر کس که فرا گیرد دری از شر و گناه را در این روز پس تحقیق که در آویخته بشاخه از شاخهای درخت
زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که هر
کس تقصیر کند در این روز نماز واجبی خود را و ضایع کند آنرا پس تحقیق که در آویخته از آن درخت
بشاخه و هر کس که بیاید در نزد او فقیر ضعیفی که میداند بدی حال او را و او قادر است بر تغییر حالش
بدون آنکه ضرری باو برسد و کسی هم نیست که او نیابت کند و بنشیند بجای او پس واگذارد او را که
ضایع شود و هلاک گردد و دست او را نگیرد پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه عذر خواهی
کند از او بدکاری پس نپذیرد عذر او را و او را آنگاه عقوبت نکند او را بقدر بدی او بلکه بیفزاید بر آن پس
تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه جدائی اندازد میان شوهری با زنش یا پدری با فرزندش یا
برادری با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس تحقیق که در
آویخته از آن بشاخه و کسیکه سخت بگیرد بر تنگدستی و حال آنکه میداند تنگدستی او را پس بیفزاید بر غیظ
او و بلای او پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه برادر دینی باشد پس منکر شود آنرا از صاحبش
و تعدی کند بر او تا آنکه باطل کند دین او را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه جفا کند بیتیم
و آزار رساند او را و مال او را تباه کند پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه داخل شود در

برای او از این کلمه مرغ سفید
خلق کند که تا روز قیامت این
تسبیح را گوید و ثواب آن برای او
نوشته شود (تا بار دهم) *
فصل روایت کرده از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام روایت کرده است
که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود که هر که صبح کند و
چهار نعمت خدا را یاد نکند
میترسم که نعمت خدا از او زایل
گردد الحمد لله الذی عرفنی
نفسه و لم یترکنی عمیان
القلب الحمد لله الذی جعلنی
من امة محمد صلی الله علیه
و آله الحمد لله الذی جعل
رزقی فی یدیه و لم یجعل
رزقی فی ایدی الناس
الحمد لله الذی ستر ذنوبی
و عیوبی و لم



عرض برادر مؤمن خود و آزار دهد مردم را بر آن پس تحقیق که در آویخته بشاخه از او و کسیکه آوازه خوانی
کند بقسمی از خوانندگی که برانگیزاند در آن خواندن بر معاصی پس تحقیق که در آویخته بشاخه از او و کسیکه
بنشیند بشمرد کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بر آن
پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه همسایه اش مریض شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف
بشان او پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه همسایه اش مرد پس مشایعت نکرد جنازهٔ او را
بجهت خوار بودن او در نظرش پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه اعراض کند از مصیبت زده
و جفا کند او را محض حقارت و کوچکی او در نزدش پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه عاق
کند پدر و مادر خود یا یکی از دو را پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه پیش ایشان را عاق کرده بود
و خوشنود نکرد ایشان را امروز و حال آنکه قدرت دارد بر آن پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و
همچنین هر کس بکند کاری از سایر اقسام شر را پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و قسم بآنکه مرا
براستی به پیغمبری فرستاده که در آویختگان بشاخهای درخت طوبی بلند میکند ایشان را آن شاخها بسوی بهشت
آنگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله نظر خود را بجانب آسمان انداخت اندکی و میخندید مسرور بود آنگاه
نظر مبارک را بزیر انداخت بسوی زمین پس پیشانی مبارک را درهم کشید و روی مبارکش ترش شد آنگاه رو کرد
باصحاب خود و فرمود قسم بآنکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم بتحقیق درخت طوبی را که بلند میشد
و بلند میکرد آنانکه باو در آویخته بودند بسوی بهشت و دیدم بعضی از ایشان را که در آویخته بود بیک شاخه
از آن و بعضی در آویخته بودند بدو شاخه از آن یا بچند شاخه بر حسب فرا گرفتن ایشان مر طاعتها را
بدرستیکه هر آینه می بینم زید بن حارثه را که در آویخته به بیشتر شاخها از آن پس آن شاخها بلند میکند
او را با علی علیین بهشت پس از این جهت خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بسوی زمین پس قسم بآنکه
مرا براستی به پیغمبری فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پایین میرفت شاخهای او و پایین میبرد در آویختگان
باو را بسوی دوزخ و دیدم پاره از ایشان را در آویخته بشاخه و دیدم پاره از ایشان که در آویخته بدو شاخه
یا بچند شاخه بر حسب فرا گرفتن او مر قبایح را و بدرستیکه هر آینه می بینم بعضی از منافقین را که در آویخته
به بیشتر شاخهای او و آنها فرو میبرند او را باسفل درکات و پس از این جهت روی خود را ترش کردم و پیشانی
را درهم کشیدم **روز سیم** روز مبارکیست که شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب
حسین بن علی علیه السلام و بیرون آمد توقیع شریف بسوی قاسم بن علاء همدانی وکیل حضرت امام حسن عسکری

الناس
تفضحنی بین الخلایق یعنی
سپاس خداوندی را سزاست
که خود را بمن شناسانید و مرا
کور دل نگذاشت سپاس خداوندی را
روا است که مرا از امت محمد صلی الله
علیه و آله گردانید * سپاس
خداوندی را که روزی مرا بدست خود
متکفل شد و بدست مردم نگذاشت
ستایش میکنم خداوندی را که گناهان
و عیبهای مرا پوشانید و مرا میان خلایق
رسوا نگردانید * دوازدهم در
بلد الامین از سلمان فارسی
روایت کرده است که هر بنده که داخل
صبح شود بگوید سه مرتبه الحمد
لله رب العالمین الحمد لله حمدا
کثیرا طیبا مبارکا فیه هفتاد
هفتاد نوع بلا از او دفع کند
که کمتر آنها اندوه باشد
برزخم

که مولای ما حسین علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه سیم شعبان پس روزه بگیر آن روز را و بخوان این دعا را در آن روز بخوان

اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَکَتْهُ السَّماءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْکَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفاءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّی یُدْرِکُوا الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَکُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْکَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسیءٍ اِلی نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ فی یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْئَلُکَ الْعِصْمَةَ اِلی مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ الْکَرامَةِ وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اَللّهُمَّ وَکَما اَکْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَکْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ یُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَیُکْثِرُ الصَّلٰوةَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِکْرِهِ وَعَلی جَمیعِ اَوْصِیائِهِ وَاَهْلِ اَصْفِیائِهِ الْمَمْدُودینَ مِنْکَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهَرِ وَالْحُجَجِ عَلی جَمیعِ الْبَشَرِ اَللّهُمَّ وَهَبْ لَنا فی هٰذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنا فیهِ کُلَّ طَلِبَةٍ کَما وَهَبْتَ الْحُسَیْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عائِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ اٰمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس میخوانی بعد از این دعا دعاء حسین علیه السلام

و این آخر دعاء آنحضرت است در روزی که بسیار شدند بر او دشمنان یعنی روز عاشورا اَللّهُمَّ اَنْتَ مُتَعالِی الْمَکانِ عَظیمُ الْجَبَرُوتِ شَدیدُ الْمِحالِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلائِقِ عَریضُ الْکِبْرِیاءِ قادِرٌ عَلی ما تَشاءُ قَریبُ الرَّحْمَةِ صادِقُ الْوَعْدِ سابِغُ النِّعْمَةِ حَسَنُ الْبَلاءِ قَریبٌ اِذا دُعیتَ مُحیطٌ بِما خَلَقْتَ قابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تابَ اِلَیْکَ قادِرٌ عَلی ما اَرَدْتَ وَمُدْرِکٌ ما طَلَبْتَ وَشَکُورٌ اِذا شُکِرْتَ وَذَکُورٌ اِذا ذُکِرْتَ اَدْعُوکَ مُحْتاجاً وَاَرْغَبُ اِلَیْکَ فَقیراً وَاَفْزَعُ اِلَیْکَ خائِفاً وَاَبْکی اِلَیْکَ

(ادعیهٔ صباح ومساء)

... روز ... از ... پنجم کلینی بسند معتبر از حضرت امام باقر علیه السلام روایت کرده است که چون صبح کنی بگو اَصْبَحْتُ بِاللهِ مُؤْمِناً عَلی دینِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَدینِ عَلِیٍّ وَسُنَّتِهِ وَدینِ الْاَوْصِیاءِ وَسُنَّتِهِمْ اٰمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلانِیَتِهِمْ وَشاهِدِهِمْ وَغائِبِهِمْ وَاَعُوذُ بِاللهِ مِمَّا اسْتَعاذَ مِنْهُ رَسُولُ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَعَلِیٌّ عَلَیْهِ السَّلامُ وَالْاَوْصِیاءُ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَاَرْغَبُ اِلَی اللهِ فیما رَغِبُوا اِلَیْهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ

چهاردهم شیخ کلینی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام فضیلت بسیاری نقل کرده برای خواندن این دعا بعد از صبح پیش از



مَکْرُوباً وَاَسْتَعینُ بِکَ ضَعیفاً وَاَتَوَکَّلُ عَلَیْکَ کافِیاً اُحْکُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَ قَوْمِنا فَاِنَّهُمْ غَرُّونا وَخَدَعُونا وَخَذَلُونا وَغَدَرُوا بِنا وَقَتَلُونا وَنَحْنُ عِتْرَةُ نَبِیِّکَ وَوَلَدُ حَبیبِکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ الَّذِی اصْطَفَیْتَهُ بِالرِّسالَةِ وَائْتَمَنْتَهُ عَلی وَحْیِکَ فَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا فَرَجاً وَمَخْرَجاً بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ابن عیاش گفته شنیدم از حسین بن علی بن سفیان بزوفری که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرموده که این دعا از دعاهای روز سیم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است شب سیزدهم اول لیالی بیض است و کیفیت نماز این شب و دو شب بعد در ماه رجب ص ۱۳۲ گذشت

## شب نیمهٔ شعبان

شب بسیار مبارکیست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایتست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال شد از فضل شب نیمهٔ شعبان فرمود آن شب فضل شبهاست بعد از لیلة القدر در آن شب عطا میفرماید خداوند به بندگان فضل خود را و می آمرزد ایشانرا بمنّ و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرب جستن بسوی خدا تعالی در آن شب پس بدرستیکه آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که دست خالی برنگرداند سائلی را از درگاه خود مادامیکه سؤال نکند معصیت را و آن شبی است که قرار داده حقتعالی آنرا از برای ما بمقابل آنکه قرار داده شب قدر را برای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید در دعا و ثنا بر خدا تعالی الخبر و از جملهٔ برکات این شب مبارک آنست که ولادت با سعادت حضرت سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سنهٔ دویست و پنجاه و پنج در سرّ من رأی واقع شده و باعث مزید شرافت این لیلهٔ مبارکه شده و از برای این شب چند عملست اول غسل است که باعث تخفیف گناهان میشود دوم احیاء این شبست بنماز و دعا و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام میکرده اند و در روایتست که هر که احیا دارد این شبرا نمیرد دل او در روزیکه دلها بمیرند سیم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهانست و هر که خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آنجناب را در این شب و اقل زیارت آنحضرت آنستکه بیام بر آید و بجانب راست و چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند آنحضرت را باین کلمات اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ و هر کس در هر کجا باشد در هر وقت که آنحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و ما زیارت مخصوصهٔ این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود انشاء الله تعالی چهارم

(ادعیهٔ صباح ومساء)

طلوع آفتاب اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَسُبْحانَ اللهِ بُکْرَةً وَاَصیلاً وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ کَثیراً لا شَریکَ لَهُ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ

پانزدهم در تهذیب الامین از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند است که هر که در صبح سه مرتبه بگوید و شام بگوید ... بگوید و شام باو بلائی نرسد تا صبح باو بلائی نرسد تا شام بِسْمِ اللهِ الَّذی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلا فِی السَّماءِ وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

شانزدهم کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای موثق و معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که حقتعالی حضرت نوح علیه السلام را بنده شکر کننده نامید

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده‌اند و بمنزلهٔ زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنا وَمَوْلُودِها وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتي قَرَنْتَ اِلى فَضْلِها فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَعَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِكَ وَلا مُعَقِّبَ لِاٰياتِكَ نُورُكَ الْمُتَأَلِّقُ وَضِياؤُكَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ في طَخْياءِ الدَّيْجُورِ الْغائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلائِكَةُ شُهَّدُهُ وَاللهُ ناصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ اِذا آنَ ميعادُهُ وَالْمَلائِكَةُ اَمْدادُهُ سَيْفُ اللهِ الَّذي لا يَنْبُو وَنُورُهُ الَّذي لا يَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذي لا يَصْبُو مَدارُ الدَّهْرِ وَنَواميسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ ما يَتَنَزَّلُ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْيِهِ وَوُلاةُ اَمْرِهِ وَنَهْيِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى خاتِمِهِمْ وَقائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاَدْرِكْ بِنا اَيّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيامَهُ وَاجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَاقْرِنْ ثارَنا بِثارِهِ وَاكْتُبْنا في اَعْوانِهِ وَخُلَصائِهِ وَاَحْيِنا في دَوْلَتِهِ ناعِمينَ وَبِصُحْبَتِهِ غانِمينَ وَبِحَقِّهِ قائِمينَ وَمِنَ السُّوءِ سالِمينَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَصَلَواتُهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الصّادِقينَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقينَ وَالْعَنْ جَميعَ الظّالِمينَ وَاحْكُمْ بَيْنَنا وَبَيْنَهُمْ يا اَحْكَمَ الْحاكِمينَ پنجم

شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل هاشمی که گفت تعلیم کرد مرا حضرت صادق علیه السلام این دعا را که بخوانم آنرا در شب نیمهٔ شعبان اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ الْخالِقُ الرّازِقُ الْمُحْيِي الْمُميتُ الْبَدِئُ الْبَديعُ لَكَ الْجَلالُ وَلَكَ الْفَضْلُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْاَمْرُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ يا واحِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي وَارْحَمْني وَاكْفِني ما اَهَمَّني وَاقْضِ دَيْني وَوَسِّعْ عَلَيَّ في رِزْقي فَاِنَّكَ في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ كُلَّ اَمْرٍ حَكيمٍ تَفْرُقُ وَمَنْ تَشاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَرْزُقُ فَارْزُقْني وَاَنْتَ خَيْرُ الرّازِقينَ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَاَنْتَ خَيْرُ الْقائِلينَ النّاطِقينَ وَاسْئَلُوا اللهَ مِنْ فَضْلِهِ

را که هر صبح و شام این دعا میخواند اَللّٰهُمَّ اِنّي اُشْهِدُكَ اَنَّهُ ما اَمْسى وَاَصْبَحَ بي مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِيَةٍ في دينٍ اَوْ دُنْيا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِها عَلَيَّ حَتّى تَرْضى اِلٰهَنا

و در بعضی روایات است اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ ما اَصْبَحَ بي مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِيَةٍ في دينٍ اَوْ دُنْيا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِها عَلَيَّ حَتّى تَرْضى وَبَعْدَ الرِّضا ده مرتبه میخواند هر روز خوبست

هفدهم کلینی و برقی بسندهای معتبر از حضرت صادق و کاظم علیهما السلام روایت کرده‌اند که چون نزدیک شود بغروب آفتاب



فَمِنْ فَضْلِكَ اَسْئَلُ وَاِيّاكَ قَصَدْتُ وَابْنَ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ وَلَكَ رَجَوْتُ فَارْحَمْني يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ ششم بخواند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب میخواندند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنا مِنْ خَشْيَتِكَ ما يَحُولُ بَيْنَنا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طاعَتِكَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَكَ وَمِنَ الْيَقينِ ما يَهُونُ عَلَيْنا بِهِ مُصيباتُ الدُّنْيا اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنا بِاَسْماعِنا وَاَبْصارِنا وَقُوَّتِنا ما اَحْيَيْتَنا وَاجْعَلْهُ الْوارِثَ مِنّا وَاجْعَلْ ثارَنا عَلى مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلى مَنْ عادانا وَلا تَجْعَلْ مُصيبَتَنا في دينِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْيا اَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ عَلَيْنا مَنْ لا يَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و این دعای جامع کاملی است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله همیشه این دعا را میخواندند هفتم بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال میخواندند هشتم بخواند دعای کمیل را که ورودش در این شب است و در باب اول گذشت نهم آنکه هر یک از سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ را صد مرتبه بگوید تا خداوند تعالی گناهان گذشتهٔ او را بیامرزد و برآورد حاجتهای دنیا و آخرت او را دهم شیخ در مصباح روایت کرده از ابویحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمهٔ شعبان که گفت گفتم بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود هرگاه بجا آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز گذار بخوان در رکعت اول حمد و سورهٔ جحد که قُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سورهٔ توحید که قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ است پس چون سلام دادی بگو سُبْحانَ اللهِ سی و سه مرتبه وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ سی و سه مرتبه وَاللهُ اَكْبَرُ سی و چهار مرتبه پس بگو يا مَنْ اِلَيْهِ مَلْجَأُ الْعِبادِ فِي الْمُهِمّاتِ وَاِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلِمّاتِ يا عالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيّاتِ يا مَنْ لا تَخْفى عَلَيْهِ خَواطِرُ الْاَوْهامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ يا رَبَّ الْخَلائِقِ وَالْبَرِيّاتِ يا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْاَرَضينَ وَالسَّماواتِ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَيْكَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ فَيا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اجْعَلْني في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعاءَهُ فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ وَتَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطيئَتِهِ وَعَظيمِ جَريرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبي وَلَجَأْتُ اِلَيْكَ في سَتْرِ عُيُوبي اَللّٰهُمَّ فَجُدْ

این دعا بخوان تا ایمن گردی از شر هر درنده و از شر شیطان لعین و فرزندان او و از شر هر گزنده و صاحب نیش و از غولان

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يَصِفُ وَلا يُوصَفُ وَيَعْلَمُ وَلا يُعْلَمُ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَاَعُوذُ بِوَجْهِ اللهِ الْكَريمِ وَبِاسْمِ اللهِ الْعَظيمِ مِنْ شَرِّ ما ذَرَءَ وَبَرَءَ وَمِنْ شَرِّ ما تَحْتَ الثَّرى وَمِنْ شَرِّ ما ظَهَرَ وَما بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ ما كانَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَمِنْ شَرِّ اَبي مُرَّةَ وَما وَلَدَ وَمِنْ شَرِّ الرَّسيسِ وَ

عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَصِفْوَتَكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفَازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْازْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَيُزْلِفُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ وَعَلَى كَرَمِكَ يُعَوِّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ أَدَّبْتَ عِبَادَكَ بِالتَّكَرُّمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللّٰهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةٍ مِنْ شِرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذٰلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا أَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قِسَمِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الَّذِي يَحْبِسُ عَلَيَّ الْخُلُقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْعِمْ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَسْعِدْ بِسَابِغِ نَعْمَائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ پس بسجده میرود و میگوید يَا رَبِّ بیست مرتبه يَا اللّٰهُ هفت مرتبه لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ هفت مرتبه مَا شَاءَ اللّٰهُ ده مرتبه لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ ده مرتبه پس صلوات میفرستد بر پیغمبر و آل او علیهم السلام و میخواهد از خدا حاجت خود را پس قسم بخدا که اگر حاجت بخواهی بسبب این عمل بعدد قطرات باران هر آینه برساند بتو خداوند عز و جل آن حاجتها را بکرم عمیم و فضل جسیم خود یازدهم شیخ طوسی و کفعمی فرموده اند که

مِنْ شَرِّ مَا وَصَفْتُ وَمَا لَمْ أَصِفْ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

هجدهم کلینی بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که در صبح این دعا را بخواند در آن روز هیچ چیز باو ضرر نرساند و هر که در شام بخواند در آن شب چیزی او را ضرر نرساند ان شاء الله تعالی اللّٰهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ فِي ذِمَّتِكَ وَجِوَارِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَنَفْسِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأَعُوذُ بِكَ يَا عَظِيمُ مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ جَمِيعاً وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يُبْلِسُ بِهِ إِبْلِيسُ وَجُنُودُهُ

نوزدهم ایضاً کلینی بسند کالصحیح روایت کرده است که مردی بخدمت حضرت



بخواند در این شب إِلٰهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَا أَنَا ذَا عُبَيْدُكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً إِنَّ اللّٰهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ و این دعائیست که در سحرها در عقب نماز شفع خوانده میشود دوازدهم بخواند بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از دعاهاء وتر دعاهائیرا که شیخ و سید نقل کرده اند سیزدهم بجا آورد سجده ها و دعاهائیرا که از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند شب نیمه شعبان داخل شد و بود رسول خدا صلی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه همینکه نصف شب شد برخاست رسول خدا صلی الله علیه و آله از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر بیرون رفته از رختخواب او و داخل شد بر او آنچه که فرو میگیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آنحضرت رفته پیش بعض زنهای خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم بخدا که شمله او از ابریشم و کتان و پنبه نبود ولکن تار آن مو و پود آن از کرکهاء شتر بود و جستجو میکرد رسول خدا را در حجرهاء زنهای دیگرش حجره بحجره پس در این بین که در جستجوی آنحضرت بود بناگاه نظرش افتاد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله که در سجده است مثل جامه که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آن حضرت شد شنید که میگوید در سجده خود سَجَدَ لَكَ سَوَادِي وَخَيَالِي وَآمَنَ بِكَ فُؤَادِي هٰذِهِ يَدَايَ وَمَا جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي يَا عَظِيمُ تُرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت

صادق علیه السلام عرض کرد که مرا دعائی تعلیم فرما که هر صبح و شام بخوانم حضرت فرمود که ابتدا بخوان الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُحْمَدَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ اللّٰهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بیستم در بلد الامین از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که در صبح هفت مرتبه این دعا را بخواند محفوظ باشد از بلاها تا شام و اگر در شام بخواند محفوظ باشد تا صبح فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظاً

بجده و شنید عایشه که میگوید اَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِی اَضاءَتْ لَهُ السَّمٰواتُ وَالْاَرَضُونَ وَانْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُماتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مِنْ فُجاَةِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عافِيَتِكَ وَمِنْ زَوالِ نِعْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً تَقِيّاً نَقِيّاً وَمِنَ الشِّرْكِ بَرِيئاً لا كافِراً وَلا شَقِيّاً پس بر خاک نهاد دو طرف روی خود را و گفت عَفَّرْتُ وَجْهِی فِی التُّرابِ وَحُقَّ لِی اَنْ اَسْجُدَ لَكَ پس هنگامیکه خواست رسول خدا صلّی الله علیه و آله برگردد شناخت عایشه بوی رختخواب خود پس رسول خدا آمد بر رختخواب او و شنید که نفس بلند میزند فرمود چیست این نفس بلند آیا نمیدانی که چه شبی است امشب این شب نیمهٔ شعبان است که در آن قسمت میشود روزیها و در آن نوشته میشود اجلها و در آن نوشته میشود روندگان حج و بدرستیکه خدا تعالی می آمرزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیلهٔ کلب و میفرستد خدا تعالی ملائکهٔ خود را از جانب آسمان بسوی زمین در مکه چهاردهم نماز جعفر را بجا آورد چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده پانزدهم بجا آورد نمازهای این شب را و آن بسیار است از جمله نمازیست که روایت کرده ابو یحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام و هم روایت کرده از آن دو بزرگوار سی نفر از کسانیکه وثوق و اعتماد است بایشان که آن دو بزرگوار فرمودند که هرگاه شب نیمهٔ شعبان شد پس بجا آور چهار رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد و قل هو الله احد صد مرتبه پس چون فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی اِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذابِكَ خائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اَللّٰهُمَّ لا تُبَدِّلْ اِسْمِی وَلا تُغَيِّرْ جِسْمِی وَلا تَجْهَدْ بَلائِی وَلا تُشْمِتْ بِی اَعْدائِی اَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقابِكَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذابِكَ وَاَعُوذُ بِرِضاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَناؤُكَ اَنْتَ كَما اَثْنَيْتَ عَلىٰ نَفْسِكَ وَفَوْقَ ما يَقُولُ الْقائِلُونَ و بدانکه فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در این شب در هر رکعتی یکمرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب در سورة العمل شش رکعت نماز در این شب بحمد یس و تبارک و توحید

## روز نیمهٔ شعبان

عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا و امامنا المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه است و مستحب است زِيارَتُهُ عَلَيْهِ السَّلامُ فِی كُلِّ زَمانٍ وَمَكانٍ وَالدُّعاءُ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ عِنْدَ زِيارَتِهِ وَتَأكَّدُ زِيارَتِهِ فِی السِّرْدابِ بِسُرَّ مَنْ رَأىٰ وَهُوَ الْمُتَيَقَّنُ ظُهُورُهُ وَتَمَلُّكُهُ وَاَنَّهُ يَمْلَاُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً كَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً

اَرْحَمُ الرّاحِمِينَ اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِی نَزَّلَ الْكِتابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّالِحِينَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

بیست و یکم

در بعضی از کتب معتبره مذکور است که هر که سه مرتبه دنبال نماز و سه مرتبه در آخر روز این صلوات را بخواند گناهانش آمرزیده شود و شادی او همیشه باشد و دعایش مستجاب گردد و روزیش فراخ شود و در دشمن یاری یابد و در بهشت از رفیقان محمد صلی الله علیه و آله باشد این است صلوات اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلىٰ



## در اعمال بقیهٔ اینماه است

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزهٔ دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعهٔ آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابا الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعهٔ آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آنچه از اینماه مانده است تقصیرهائی را که در ایام گذشتهٔ اینماه کرده و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافعست برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانت و حقی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینهٔ کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیهٔ اینماه این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنا فِيما مَضىٰ مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فِيما بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه حق تعالی در اینماه آزاد میگرداند بندههای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و شیخ از حارث بن مغیرهٔ نضری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام میخواند در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ الَّذِی اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَجُعِلَ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدىٰ وَالْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فِيهِ وَسَلِّمْهُ لَنا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا فِی يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ يا مَنْ اَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ اقْبَلْ مِنِّی الْيَسِيرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِی اِلىٰ كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلاً وَمِنْ كُلِّ ما لا تُحِبُّ مانِعاً يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا مَنْ عَفا عَنِّی وَعَمّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئاتِ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْنِی بِارْتِكابِ الْمَعاصِی عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يا كَرِيمُ اِلٰهِی وَعَظْتَنِی فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِی عَنْ مَحارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَما عُذْرِی فَاعْفُ عَنِّی يا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُكَ الرّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ التَّجاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يا اَهْلَ التَّقْوىٰ وَيا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ ضَعِيفٌ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْمَلَاِ الْاَعْلىٰ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنِی يَوْمَ الْقِيامَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنِی صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنِی عَلىٰ مِلَّتِهِ وَاسْقِنِی مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِيّاً سائِغاً هَنِيئاً لا اَظْمَاُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ كَما آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنِی فِی الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّی

فَقیرٌ اِلی رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنی وَالْبَرَكَةِ عَلَی الْعِبادِ قاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَیْتَ اَعْمالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَلا یَعْلَمُ الْعِبادُ عِلْمَكَ وَلا یَقْدِرُ الْعِبادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنا فَقیرٌ اِلی رَحْمَتِكَ فَلا تَصْرِفْ عَنّی وَجْهَكَ وَاجْعَلْنی مِنْ صالِحی خَلْقِكَ فِی الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ اَللّٰهُمَّ اَبْقِنی خَیْرَ الْبَقاءِ وَاَفْنِنی خَیْرَ الْفَناءِ عَلی مُوالاةِ اَوْلِیائِكَ وَمُعاداةِ اَعْدائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَیْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفاءِ وَالتَّسْلیمِ لَكَ وَالتَّصْدیقِ بِكِتابِكَ وَاتِّباعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ ما كانَ فی قَلْبی مِنْ شَكٍّ اَوْ رِیبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُیَلاءَ اَوْ رِیاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقاقٍ اَوْ نِفاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْیانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَیْءٍ لا تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ یا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَنی مَكانَهُ ایماناً بِوَعْدِكَ وَوَفاءً بِعَهْدِكَ وَرِضاً بِقَضائِكَ وَزُهْداً فِی الدُّنْیا وَرَغْبَةً فیما عِنْدَكَ وَاَثَرَةً وَطُمَأْنینَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذلِكَ یا رَبَّ الْعالَمینَ اِلهی اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصی وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ یَعْصِكَ سُكّانُ اَرْضِكَ فَكُنْ عَلَیْنا بِالْفَضْلِ جَواداً وَبِالْخَیْرِ عَوّاداً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلوٰةً دائِمَةً لا تُحْصی وَلا تُعَدُّ وَلا یُقَدِّرُ قَدْرَها غَیْرُكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

## فصل سیم در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است

شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگوار خود از حضرت امیر المؤمنین علیه و علی اولاده السلام که فرمود خطبه خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها است و آن ماهیست که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است

بحجة کثیرة و سلاما ✱

مؤلف گوید که این صلوات از آن صلواتی است که کفعمی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که هر که بخواهد مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان این را بخواند و ما در مفاتیح در اعمال روز عرفه از آن ذکر نمودیم و بدانکه دعاهای وارده در صبح و شام بسیار است و این مختصر را گنجایش بیش از این نیست و باید در باب چهارم ذکر کرده دعاها از کلام که در وقت صبح و شام خوانده میشود و اگر وقت داشتی بخوان دعای عشرات و دعای معروف بمشلول و دعاء نور و دعای عهد اللهم رب النور العظیم را و این دعاها را در



و دعاهای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستیکه شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در این ماه تشنگی و گرسنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدههای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است نظر میکند حق تعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را بخوانند ایگروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو کردههای شما است پس از گرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدهها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بعزت و جلال خود که عذاب نکند نمازگذارندگان و سجده کنندگان را در این ماه و نترساند ایشان را باتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه داران اگر چه بنصف دانه خرما باشد و اگر چه بشربت آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزی که قدمها بر آن لغزد و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که در این ماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه یتیم بی پدری را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه

مفاتیح ما ذکر نمودیم و در زاد المعاد نیز ذکر نمودیم و دعای اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمامِكَ را که شیخ در روایت گرفته و آن دعا را در صباح و مساء برای ایمنی از هر خوف بخوانند ✱

✱ فصل ششم ✱

در دعاهائیکه در ساعات روز باید خواند و دعاهای هر روز که خصوصیتی بساعتی ندارد

بدانکه شیخ طوسی و سید بن باقی و شیخ کفعمی هر روز را بدوازده ساعت منقسم ساخته اند و هر ساعتی را بامامی از ائمه اثنی عشر صلوات الله علیهم اجمعین نسبت داده اند و برای هر ساعتی دعائی که مشتمل بر توسل بآن امام عالی مقام است ذکر کرده اند

بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد وهر که دراینماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو
ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود وهر که دراینماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین
گرداند ترازوی عمل او را در روزیکه ترازوهای اعمال سبک باشد وکسیکه یک آیه از قران دراینماه بخواند
ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قران کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت دراینماه
گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بروی شما نه بندد ودرهای جهنم دراینماه بسته است
پس سؤال کنید از پروردگار خود که بروی شما نگشاید وشیاطین را دراینماه غل کرده اند پس سؤال کنید
از خدا که ایشانرا بر شما مسلط نگرداند الخ وشیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد
حضرت رسول صلی الله علیه وآله آزاد میکرد هر اسیری که بود وعطا مینمود هر سائلی را **مؤلف گوید**
که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است وشریفترین ماهها است وماهیست که درهای آسمان
ودرهای بهشت ورحمت گشوده میشود ودرهای جهنم بسته میشود ودر آن شبی است که عبادت در آن بهتر
است از عبادت هزار ماه پس تأمل نما که چگونه خواهی بود در شب وروز خود وچگونه نگاه میداری اعضا وجوارح
خود را از معصیتهای پروردگار خود ومبادا شبها در خواب باشی وروزها غافل از یاد خدا فما در خبر است
که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند
وچون شب جمعه وروز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که همه مستوجب
عذاب شده باشند ودر شب وروز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند پس ای عزیز مبادا
بیرون رود ماه رمضان وگناهان تو باقی مانده باشد ودر هنگامیکه روزه داران مزدهای خود را بگیرند
تو از جمله محرومان وزیانکاران باشی وتقرب بجوی بسوی خداوند تبارک وتعالی بتلاوت کردن قران مجید
در شبها وروزهای اینماه وبایستادن بنماز وجد وجهد کردن در عبادت وبجا آوردن نمازها در اوقات
فضیلت وکثرت استغفار ودعا فعن الصادق علیه السلام انه من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر
له الی قابل الا ان یشهد عرفة ونگاه دار خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است واز افطار کردن
بر چیزهای حرام ورفتار کن بنحویکه مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده وفرموده که هرگاه روزه
داری میباید که روزه دارد گوش وچشم ومو وپوست وجمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
وفرموده باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد ونیز فرموده که روزه نه همین از خوردن وآشامیدن
است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه داری زبان خود را از دروغ وبپوشانید دیدهها خود را از حرام

واگرچه روایتی بالخصوص ایراد نکرده اند اما معلوم است که چنین امری را بدون روایت ذکر نمیکنند وما در این رساله اکتفا میکنیم بانچه در مصباح المتهجد است فرموده ساعت اول از طلوع فجر است تا طلوع آفتاب منسوب است بامیرالمؤمنین علیه السلام ودعای آن اینست اللهم رب البهاء والعظمة والکبریاء والسلطان اظهرت القدرة کیف شئت ومننت علی عبادک بمعرفتک وتلطفت علیهم بجبروتک وعلمتهم شکر نعمتک اللهم فبحق علی المرتضی للدین و العالم بالحکم والمجاری النقی امام المتقین صل علی محمد وآله



وباید بگو نزاع مکنید وحسد مبرید وغیبت مکنید ومجادله مکنید وسوگند دروغ مخورید
بلکه سوگند راست نیز ودشنام مدهید وفحش مگوئید وستم مکنید وبیحوصلگی مکنید ودلتنگ مشوید
وغافل مشوید از یاد خدا واز نماز وخاموش باشید از آنچه نباید گفت وصبر کنید وراستگو باشید
ودوری کنید از اهل شر واجتناب کنید از گفتار بد ودروغ وافتراء وخصومت کردن با مردم وگمان
بد بردن وغیبت کردن وسخن چینی کردن وخود را مشرف بآخرت دانید ومنتظر فرج وظهور قائم آل
محمد علیه السلام باشید وآرزومند ثوابهای آخرت باشید وتوشهٔ اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید وبر
شما باد بآرام دل وآرام تن وخضوع وخشوع وشکستگی ومذلت مانند بندهٔ که از آقای خود ترسد وترسان
باشید از عذاب خدا وامیدوار باشید برحمت او وباید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها
وباطن تو از حیله ها ومکرها وپاکیزه باشد بدن تو از کثافتها وبیزار شوی بسوی خدا از آنچه غیر او است
ودر روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او وخاموش باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است تو را
از آن در آشکار وپنهان وبترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن او است در پنهان وآشکار
وببخشی روح وبدن خود را بخدای عز وجل در ایام روزهٔ خود وفارغ گردانی دل خود را از برای محبت
او ویاد او وبدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است پس اگر همهٔ
اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آوردهٔ وفرمودهٔ خدا را اطاعت کردهٔ وآنچه کم
کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه تو کم میشود از فضل آن وثواب آن بدرستیکه پدرم
گفت رسول خدا صلی الله علیه وآله شنید که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید او نزد گفت
بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزهٔ که جاریهٔ خود را دشنام دادی روزه از خوردن وآشامیدن
تنها نیست بدرستیکه حقتعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد وگفتار بد چه
بسیار کمند روزه داران وچه بسیارند گرسنگی کشندگان وحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که چه
بسیار روزه داریکه بهره نیست او را از روزه بغیر از تشنگی وگرسنگی وچه بسیار عبادت کنندهٔ که نیست
او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری وعبادت احمقان است
وخوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است وروایت شده از جابر بن یزید
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بجابر بن عبدالله فرمود ای جابر این
ماه رمضان است هر که روزه بدارد روز آنرا وبایستد بعبادت پارهٔ از شبش وباز دارد از حرام

فی الاولین والاخرین و اقدمه بین یدی حوائجی ان تصلی علی محمد وال محمد وان تفعل بی کذا وکذا ساعت دوم از طلوع شمس است تا ذهاب حمره وسفیدی مخصوص بامام حسن مجتبی علیه السلام اللهم لبیک لبیک اتیناک بک فی اعظم قدرتک وصفاتک وانوار رضوانک وفاض علیک وتلطفت فیه اهل جنابک وخلصت عند جودک الفقه بک عند علوک فتعالیت وکبریائک علی اهل عظمت فیه منتک علی اهل طاعتک وماهیت بامم سمواتک بمننک علیهم اللهم فبحق الحسن بن علی علیک اسئلک وبه

شکم و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه جابر
گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود ای جابر و چقدر سخت است این شرطها که بتو

وبالجمله اعمال این ماه شریف **مطلب اول** در دو مطلب و یکخاتمه ذکر میشود

**قسم** در اعمال مشترکهٔ اینماه است و آن بر چهار قسم است **اول**

اعمالی است که در هر شب و روز اینماه بجا آورده میشود سید بن طاوس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق
و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند میگوئی در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد از هر فریضه اللّهمّ ارزقنی
حجّ بيتك الحرام في عامي هذا وفي كلّ عام ما ابقيتني في يسر منك وعافية وسعة رزق
ولا تخلني من تلك المواقف الكريمة والمشاهد الشّريفة وزيارة قبر نبيّك صلواتك
عليه واله وفي جميع حوائج الدّنيا والآخرة فكن لي اللّهمّ انّي اسئلك فيما تقضي و
تقدّر من الامر المحتوم في ليلة القدر من القضاء الّذي لا يردّ ولا يبدّل ان تكتبني
من حجّاج بيتك الحرام المبرور حجّهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفّر عنهم
سيّئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدّر ان تطيل عمري (في خير وعافية) وتوسّع عليّ رزقي وتؤدّي عنّي
امانتي وديني امين ربّ العالمين و میخوانی عقب نمازهای فریضه يا عليّ يا عظيم يا غفور
يا رحيم انت الرّبّ العظيم الّذي ليس كمثله شيء وهو السّميع البصير وهذا شهر عظّمته
وكرّمته وشرّفته وفضّلته على الشّهور وهو الشّهر الّذي فرضت صيامه عليّ
وهو شهر رمضان الّذي انزلت فيه القرآن هدى للنّاس وبيّنات من الهدى والفرقان
وجعلت فيه ليلة القدر وجعلتها خيرا من الف شهر فيا ذا المنّ ولا يمنّ عليك
منّ عليّ بفكاك رقبتي من النّار فيمن تمنّ عليه وادخلني الجنّة برحمتك يا
ارحم الرّاحمين و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعهٔ خود از حضرت رسول
صلّی الله علیه و آله نقل کرده اند که آنحضرت فرمود هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجب
بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است اللّهمّ ادخل على اهل

استشفعت اليك واقدّمه بين يدي حوائجي ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تفعل بي كذا وكذا
ساعت سیم از زهار شعاع است تا ارتفاع نهار و منسوب است بحضرت امام حسین علیه السلام
يا من علا فلا عين تراه يا من تعظّم فلا تخطر القلوب بكنهه يا حسن المنّ يا حسن التّجاوز يا حسن العفو يا جواد يا كريم يا من لا يشبهه شيء من خلقه يا من منّ على خلقه باوليائه اذ ارتضيهم لدينه وادّبهم ... عباده وجعلهم حججا منّا منه على خلقه اسئلك بحقّ الحسين بن عليّ عليهما السّلام





القبور السّرور اللّهمّ اغن كلّ فقير اللّهمّ اشبع كلّ جائع اللّهمّ اكس كلّ عريان اللّهمّ
اقض دين كلّ مدين اللّهمّ فرّج عن كلّ مكروب اللّهمّ ردّ كلّ غريب اللّهمّ فكّ كلّ اسير
اللّهمّ اصلح كلّ فاسد من امور المسلمين اللّهمّ اشف كلّ مريض اللّهمّ سدّ فقرنا
بغناك اللّهمّ غيّر سوء حالنا بحسن حالك اللّهمّ اقض عنّا الدّين واغننا من
الفقر انّك على كلّ شيء قدير و شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه
رمضان این دعا را میخواند اللّهمّ انّي بك ومنك اطلب حاجتي ومن طلب حاجة
الى النّاس فانّي لا اطلب حاجتي الّا منك وحدك لا شريك لك واسئلك بفضلك
ورضوانك ان تصلّي على محمّد واهل بيته وان تجعل لي في عامي هذا الى بيتك
الحرام سبيلا حجّة مبرورة متقبّلة زاكية خالصة لك تقرّ بها عيني وترفع بها
درجتي وترزقني ان اغضّ بصري وان احفظ فرجي وان اكفّ بها عن جميع محارمك
حتّى لا يكون شيء آثر عندي من طاعتك وخشيتك والعمل بما احببت والتّرك
لما كرهت ونهيت عنه واجعل ذلك في يسر ويسار وعافية وما انعمت به عليّ
واسئلك ان تجعل وفاتي قتلا في سبيلك تحت راية نبيّك مع اوليائك و
اسئلك ان تقتل بي اعدائك واعداء رسولك واسئلك ان تكرمني بهوان من
شئت من خلقك ولا تهنّي بكرامة احد من اوليائك اللّهمّ اجعل لي مع الرّسول
سبيلا حسبي الله ما شاء الله مؤلف گوید که این دعا موسوم بدعای حج است سید در اقبال از
حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آنرا در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین
گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و در شب اول نیز و شیخ مفید در مقنعه
برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب و بدانکه بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه مبارک
رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در اینماه نازل شده است و وارد شده که
هر چیزی را بهاری است و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر هر ماهی یکختم سنت است و اقلش ش

النّبط التّابع لرضائك والنّاصح في دينك والدّليل على رضائك اسئلك بحقّه واقدّمه بين يدي حوائجي ان تصلّي على محمّد وعلى آل محمّد وان تفعل بي كذا وكذا
ساعت چهارم منسوب بعلی بن الحسین علیهما السلام و آن از ارتفاع نهار است تا زوال شمس
اللّهمّ صفا نورك وعلا في اتمّ عظمتك وابهى ضوئك ضياء نورك اسئلك بنورك الّذي نوّرت به السّموات والارضين وقصمت به الجبابرة واحييت به الاموات وامتّ به الاحياء وجمعت به المتفرّق وفرّقت به المجتمع واتممت

روزاست ودرماه رمضان درهرسه روز یکختم سنّت است واگر روزی یکختم تواند بکند خوبست
علامهٔ مجلسی ره فرموده که درحدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام درایماه چهل ختم قران وزیاده میکردند
واگر هرختم قرآنی راثوابش را بروح مقدس یکی از چهارده معصوم هدیه کند ثوابش مضاعف گردد
وازروایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آنستکه با ایشان باشد درروز قیامت ودرایماه دعا
وصلوات واستغفار بسیار باید نمود و لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بسیار باید گفت وروایتشده که جناب
امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد تکلّم نمیکرد مگر بدعاء وتسبیح واستغفار
وتکبیر وباید اهتمام بسیار نمود بعبادت ونافلههای شب وروز

**قسم دوّم**

اعمالیست که درشبهای ماه رمضان باید بجا آورد وآن چند امراست اوّل افطار است ومستحبست که بعد از نماز
شام افطار کند مگر آنکه ضعف براو غلبه کرده باشد یاجمعی منتظر او باشند دوّم آنکه افطار کند
باچیز پاکیزه از حرام وشبهات وبهتر آنستکه بخرمای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهارصد برابر
گردد وبخرما وآب وبرطب وبلبن وبحلوا وبه نبات وبآب گرم هرکدام که افطار کند نیز خوبست سیّم آنکه
دروقت افطار دعاهای وارده را بخواند ازجمله آنکه بگوید اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلٰى رِزْقِكَ
اَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند باو ثواب هرکسیرا که درآنروز روزه داشته واگر
دعای اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ راکه سیّد وکفعمی روایتکرده اند بخواند فضیلت بسیار یابد
وروایتشده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هرگاه میخواست افطار کند میگفت بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ لَكَ
صُمْنَا وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ چهارم در لقمهٔ اوّل بگوید
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لِي تا خدا اورا بیامرزد ودرخبراست که درآخر هر
روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کسرا از آتش جهنم آزاد میکند پس از حقتعالی بخواه که تورا
یکی از آنها قرار دهد پنجم دروقت افطار سورهٔ قدر بخواند ششم دروقت افطار تصدّق کند وافطار دهد
روزه داران را اگرچه بچند دانه خرما یا شربت آب باشد واز حضرت رسول صلی الله علیه وآله مرویستکه کسی
که افطار دهد روزه داری را ازبرای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه از اجر او چیزی کم شود
وهم ازبرای او خواهد بود مثل آن عمل نیکوئی که بجا آورد آن افطار کننده بقوّهٔ آن طعام وآیة الله علّامهٔ
حلّی در رسالهٔ سعدیّه از حضرت صادق علیه السلام نقلکرده که فرمود هرمؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمهٔ درماه
رمضان بنویسد حقّ تعالی برای او اجر کسیکه سی بندهٔ مؤمن آزاد کرده باشد واز برای او باشد نزد حقّ تعالی

بِهِ الْكَلِمَاتُ وَاَمْضَتْ بِهِ
السَّمٰوَاتُ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
الذَّابِّ عَنْ دِينِكَ وَالْمُجَاهِدِ
فِي سَبِيلِكَ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ
يَدَيْ حَوَائِجِي اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ
بِي كَذَا وَكَذَا ساعت نهم
منسوبست بامام محمد باقر
علیه السلام وآن از زوال
است تا مقدار چهار رکعت
ازآن اَللّٰهُمَّ رَبَّ الضِّيَاءِ
وَالْعَظَمَةِ وَالنُّورِ وَالْكِبْرِيَاءِ
وَالسُّلْطَانِ تَجَبَّرْتَ بِعَظَمَةِ
بَهَائِكَ وَمَنَنْتَ عَلٰى عِبَادِكَ
بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَدَلَلْتَهُمْ
عَلٰى مَوْجُودِ رِضَاكَ وَجَعَلْتَ
لَهُمْ دَلِيلًا اَبَدًا هُمْ
عَلِيًّا



یک دعای مستجاب هفتم درهرشب خواندن هزار مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ واردست هشتم درهرشب صد مرتبه
حم دخان رابخواند اگر میسّر شود نهم سیّد روایتکرده که هرکه این دعارا بخواند درهرشب ماه رمضان آمرزیده
شود گناهان چهل ساله او اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ
عَلٰى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا
وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمٰنُ يَا عَلَّامُ
دهم درهرشب بخواند بعد از مغرب دعای حجّ راکه در قسم اوّل گذشت یازدهم بخواند درهرشب ماه رمضان
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَفْتَتِحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ وَاَيْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ
وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ
فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي وَاَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي وَاَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي فَكَمْ يَا اِلٰهِي مِنْ
كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلْقَةِ
بَلَاءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلٰى جَمِيعِ
نِعَمِهِ كُلِّهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ
الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ
الْعَطَاءِ اِلَّا جُودًا وَكَرَمًا اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ
مَعَ حَاجَةٍ بِي اِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ
يَسِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسِتْرَكَ
عَلٰى قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَائِي وَعَمْدِي اَطْمَعَنِي فِي اَنْ
اَسْئَلَكَ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ

مَحَبَّتِكَ وَتَعْلِيمِهِمْ عَجَائِبَكَ
وَدَلَلْتَهُمْ عَلٰى غَيْبِكَ اَللّٰهُمَّ
فَبِحَقِّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ
حَوَائِجِي اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي
كَذَا وَكَذَا ساعت دهم
منسوبست بحضرت امام جعفر
صادق علیه السلام وآن از مقدار
چهار رکعت از زوال گذشته
است تا نماز ظهر يَا مَنْ لَطُفَ
عَنْ اِدْرَاكِ الْاَوْهَامِ يَا
مَنْ كَبُرَ عَنْ مَوْجُودِ الْبَصَرِ
يَا مَنْ تَعَالٰى عَنِ الصِّفَاتِ
كُلِّهَا يَا مَنْ جَلَّ عَنْ مَعَانِي
اللُّطْفِ وَلَطُفَ عَنْ مَعَانِي
الْجَلَالِ اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ
وَضِيَاءِ كِبْرِيَائِكَ

وعرّفتني من اجابتك فصرت ادعوك آمناً واسئلك مستأنساً لا خائفاً ولا وجلاً
مدلّاً عليك فيما قصدت فيه اليك فان ابطأ عنّي عتبت بجهلي عليك ولعلّ
الّذي ابطأ عنّي هو خيرٌ لي لعلمك بعاقبة الامور فلم ار مولىً كريماً اصبر على عبدٍ
لئيمٍ منك عليّ يا ربّ انّك تدعوني فاولّي عنك وتتحبّب اليّ فاتبغّض اليك
وتتودّد اليّ فلا اقبل منك كانّ لي التطوّل عليك فلم يمنعك ذلك من الرّحمة
لي والاحسان اليّ والتّفضّل عليّ بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد
عليه بفضل احسانك انّك جوادٌ كريمٌ الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخّر
الرّياح فالق الاصباح ديّان الدّين ربّ العالمين الحمد لله على حلمه بعد علمه والحمد
لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته في غضبه وهو قادرٌ على ما
يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرّزق فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام والفضل
والانعام الّذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النّجوى تبارك وتعالى الحمد لله الّذي
ليس له منازعٌ يعادله ولا شبيهٌ يشاكله ولا ظهيرٌ يعاضده قهر بعزّته الاعزّاء
وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الّذي يجيبني حين
اناديه ويستر عليّ كلّ عورةٍ وانا اعصيه ويعظّم النّعمة عليّ فلا اجازيه فكم
من موهبةٍ هنيئةٍ قد اعطاني وعظيمةٍ مخوفةٍ قد كفاني وبهجةٍ مونقةٍ قد اراني
فاثني عليه حامداً واذكره مسبّحاً الحمد لله الّذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه
ولا يردّ سائله ولا يخيّب آمله الحمد لله الّذي يؤمن الخائفين وينجّي الصّالحين
ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكاً ويستخلف آخرين و
الحمد لله قاصم الجبّارين مبير الظّالمين مدرك الهاربين نكال الظّالمين صريخ
المستصرخين موضع حاجات الطّالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الّذي من خشيته



ترعد السّماء وسكّانها وترجف الارض وعمّارها وتموج البحار ومن يسبح
في غمراتها الحمد لله الّذي هدانا لهذا وما كنّا لنهتدي لولا ان هدانا الله الحمد
لله الّذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء
ويحيي الموتى وهو حيٌّ لا يموت بيده الخير وهو على كلّ شيءٍ قديرٌ اللّهمّ صلّ على
محمّدٍ عبدك ورسولك وامينك وصفيّك وحبيبك وخيرتك من خلقك
وحافظ سرّك ومبلّغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى
واطيب واطهر واسنى واكثر ما صلّيت وباركت وترحّمت وتحنّنت وسلّمت
على احدٍ من عبادك وانبيائك ورسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك
من خلقك اللّهمّ وصلّ على عليٍّ امير المؤمنين ووصيّ رسول ربّ العالمين عبدك
ووليّك واخي رسولك وحجّتك على خلقك وآيتك الكبرى والنّبأ العظيم و
صلّ على الصّدّيقة الطّاهرة فاطمة سيّدة نساء العالمين وصلّ على سبطي الرّحمة
وامامي الهدى الحسن والحسين سيّدي شباب اهل الجنّة وصلّ على ائمّة المسلمين
عليّ بن الحسين ومحمّد بن عليٍّ وجعفر بن محمّدٍ وموسى بن جعفرٍ وعليّ بن موسى و
محمّد بن عليٍّ وعليّ بن محمّدٍ والحسن بن عليٍّ والخلف الهادي المهديّ حججك على
عبادك وامنائك في بلادك صلوةً كثيرةً دائمةً اللّهمّ وصلّ على وليّ امرك
القائم المؤمّل والعدل المنتظر وحفّه بملائكتك المقرّبين وايّده بروح القدس
يا ربّ العالمين اللّهمّ اجعله الدّاعي الى كتابك والقائم بدينك استخلفه
في الارض كما استخلفت الّذين من قبله مكّن له دينه الّذي ارتضيته له ابدله
من بعد خوفه امناً يعبدك لا يشرك بك شيئاً اللّهمّ اعزّه واعزز به وانصره
وانتصر به وانصره نصراً عزيزاً وافتح له فتحاً يسيراً واجعل له من لدنك سلطاناً

نَصِيراً اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ
اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلامَ وَاَهْلَهُ
وَتُذِلُّ بِهَا النِّفاقَ وَاَهْلَهُ وَتَجْعَلُنا فِيها مِنَ الدُّعاةِ اِلٰى طاعَتِكَ وَالْقادَةِ
اِلٰى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنا بِها كَرامَةَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ ما عَرَّفْتَنا مِنَ الْحَقِّ
فَحَمِّلْناهُ وَما قَصُرْنا عَنْهُ فَبَلِّغْناهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنا
وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنا وَاَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنا وَاَغْنِ بِهِ عائِلَنا وَاقْضِ بِهِ عَنْ
مُغْرَمِنا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنا وَفُكَّ
بِهِ اَسْرَنا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنا وَاَنْجِزْ بِهِ مَواعِيدَنا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنا وَاَعْطِنا بِهِ
سُؤْلَنا وَبَلِّغْنا بِهِ مِنَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ آمالَنا وَاَعْطِنا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنا يا خَيْرَ الْمَسْؤُولِينَ
وَاَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اِشْفِ بِهِ صُدُورَنا وَاَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنا وَاهْدِنا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشاءُ اِلٰى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنا بِهِ عَلٰى عَدُوِّكَ
وَعَدُوِّنا اِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَشْكُو اِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنا صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَغَيْبَةَ وَلِيِّنا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنا وَقِلَّةَ عَدَدِنا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنا وَتَظاهُرَ الزَّمانِ
عَلَيْنا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِنّا عَلٰى ذٰلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَ
نَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُناها وَعافِيَةٍ مِنْكَ
تُلْبِسُناها بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ دوازدهم در هر شب بخواند اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي
الصّالِحِينَ فَاَدْخِلْنا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنا وَبِكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ
فَاسْقِنا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنا وَمِنَ الْوِلْدانِ الْمُخَلَّدِينَ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَكْنُونٌ فَاَخْدِمْنا وَمِنْ ثِمارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنا وَمِنْ ثِيابِ السُّنْدُسِ
وَالْحَرِيرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ وَقَتْلاً فِي

الْجُودِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
الرِّضا عَلَيْهِمَا السَّلامُ وَاُقَدِّمُهُ
بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجِي اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَفْعَلَ بِي كَذا وَكَذا ساعت
هم منسوبست بحضرت
امام محمد تقی علیه السلام و
ان از تمام عصر است تا دو
ساعت بعد میگوید یا مَنْ
دَعاهُ الْمُضْطَرُّونَ فَاَجابَهُمْ
وَالْتَجَاَ اِلَيْهِ الْخائِفُونَ
فَآمَنَهُمْ وَعَبَدَهُ الطّائِعُونَ
فَشَكَرَهُمْ وَشَكَرَهُ الْمُؤْمِنُونَ
فَحَباهُمْ وَاَطاعُوهُ فَعَصَمَهُمْ
وَسَئَلُوهُ فَاَعْطاهُمْ وَنَسُوا
نِعْمَتَهُ فَلَمْ يُخْلِ شُكْرَهُ مِنْ
قُلُوبِهِمْ وَامْتَنَّ عَلَيْهِمْ فَلَمْ
يَجْعَلِ اسْمَهُ مَنْسِيّاً
عِنْدَهُمْ



يا خالِقَنا اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ لَنا ثمّ

سَبِيلِكَ فَوَفِّقْ لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنا وَاِذا جَمَعْتَ الْاَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنا وَبَراءَةً مِنَ النّارِ فَاكْتُبْ لَنا وَفِي جَهَنَّمَ فَلا تَغُلَّنا
وَفِي عَذابِكَ وَهَوانِكَ فَلا تَبْتَلِنا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلا تُطْعِمْنا وَمَعَ الشَّياطِينِ
فَلا تَجْعَلْنا وَفِي النّارِ عَلٰى وُجُوهِنا فَلا تَكْبُبْنا وَمِنْ ثِيابِ النّارِ وَسَرابِيلِ الْقَطِرانِ
فَلا تُلْبِسْنا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ فَنَجِّنا سیزدهم از حضرت
صادق علیه السلام روایتست که در هر شب ماه رمضان میخوانی اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ فِيما تَقْضِي وَ
تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْاَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذِي لا يُرَدُّ وَلا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي
مِنْ حُجّاجِ بَيْتِكَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ
سَيِّئاتِهِمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فِيما تَقْضِي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعافِيَةٍ وَ
تُوَسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي
چهاردهم در انیس الصالحین است که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ
الْكَرِيمِ اَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ
اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ پانزدهم شیخ کفعمی در حاشیه بلد الامین از سید بن باقی نقلکرده که فرموده
مستحب است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید سه مرتبه و چون سلام
داد بگوید سُبْحانَ مَنْ هُوَ حَفِيظٌ لا يَغْفُلُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لا يَعْجَلُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ
قائِمٌ لا يَسْهُو سُبْحانَ مَنْ هُوَ دائِمٌ لا يَلْهُو پس بگوید تسبیحات اربع را هفت مرتبه پس بگوید
سُبْحانَكَ سُبْحانَكَ سُبْحانَكَ يا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ پس ده مرتبه صلوات بفرستد
بر پیغمبر و آل او علیهم السلام کسیکه این دو رکعت نماز را بجا آورد بیامرزد حقتعالی از برای او هفتاد
هزار گناه الخ شانزدهم در خبر است که هر که در هر شب از ماه رمضان سوره اِنّا فَتَحْنا در نماز مستحبی بخواند
از سال محفوظ بماند و بدانکه از اعمالی که در شبهای ماه رمضان مستحب است بجا آورده شود هزار رکعت
نماز است در مجموع اینماه که مشایخ و اعاظم علماء در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته اند بآن اشاره
نموده اند و امّا کیفیت بجا آوردن آن پس احادیث در بیان آن مختلفست و آنچه موافق روایت ابن ابی قرّه

اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
عَلَيْهِمَا السَّلامُ جَنانِ الْباقِرِ
وَنَجِيِّكَ السّابِقِ وَتَجِيبُكَ
الْواضِحَةِ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ
يَدَيْ حَوائِجِي اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَفْعَلَ بِي كَذا وَكَذا ساعت
دهم منسوبست بامام علی
نقی علیه السلام و آن از دو ساعت بعد
از تمام عصر است تا پیش از زرد
شدن آفتاب يا مَنْ عَلا فَعَظُمَ
يا مَنْ تَسَلَّطَ فَقَهَرَ وَتَجَبَّرَ
فَتَسَلَّطَ يا مَنْ عَزَّ فَاسْتَكْبَرَ
فِي عِزِّهِ يا مَنْ مَدَّ الظِّلَّ عَلٰى
خَلْقِهِ يا مَنِ امْتَنَّ بِالْمَعْرُوفِ
عَلٰى عِبادِهِ يا عَزِيزُ يا ذَا الْاِنْعامِ
يا مُنْتَقِماً بِعِزَّتِهِ مِنْ اَهْلِ
الشِّرْكِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ
عَلِيِّ بْنِ

است از حضرت جواد علیه السلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریه و اشراف بلکه مختار مشهور است آنستکه در دهه
اول و دهه دوم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت بیک سلام باین طریق که هشت
رکعت از آن بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و در دهه آخر در هر شبی سی
رکعت بخواند باز هشت رکعت از آن بعد از نماز مغرب بیست و دو رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و مجموع
این نمازها هفتصد رکعت میشود و باقیمانده را که سیصد رکعت است در شبهای قدر بخواند یعنی شب نوزدهم
صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب بیست و سیم صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و ترتیب
دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و این مقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل خیر
در عمل باین هزار رکعت نماز مسامحه و سهل انگاری نکرده از فیض آن خود را بهره مند نمایند و روایت شده
که میخوانی بعد از هر دو رکعت از نافله های ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيما تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ
الْمَحْتُومِ وَفِيما تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ حُجّاجِ بَيْتِكَ الْحَرامِ
الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي طاعَتِكَ

وَتُوَسِّعَ لِي فِي رِزْقِي | (قسم سیم) | يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است اول سحور خوردن و ترک نکند سحور را
اگر چه بیک دانه خرمای باشد یا بشربت آب باشد و بهترین سحورها سویق یعنی قاووت و خرما است و وارد
شده که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند دوم
سورهٔ انا انزلناه در وقت سحور بخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند
در ما بین این دو وقت ثواب کسی را داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد سیم بخواند دعای عظیم
الشأنی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرمودند این دعائیست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای
ماه رمضان میخواندند اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهائِكَ بِأَبْهاهُ وَكُلُّ بَهائِكَ بَهِيٌّ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِبَهائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمالِكَ جَمِيلٌ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلالِكَ بِأَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلالِكَ
جَلِيلٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِها
وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

محمد علیهما السلام واقدمه بین یدی حوائجی ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفعل بی کذا وکذا
ساعت یازدهم منسوبست بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام و آن از پیش از زرد شدن آفتاب است تا زرد شدن آن
یا اولا بلا اولیة ویا آخرا بلا آخریة یا قیوما بلا منتهی لقدمه یا عزیزا بلا انقطاع لعزته یا متسلطا بلا اضعف من سلطانه یا کریما بدوام نعمته یا جبارا ومعزا لاولیائه یا خبیرا بعلمه یا علیما بقدرته یا قدیرا بذاته اسئلك بحق الحسن بن علی علیهما السلام



مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِماتِكَ بِأَتَمِّها وَكُلُّ كَلِماتِكَ تامَّةٌ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ
كَمالِكَ كامِلٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمائِكَ
بِأَكْبَرِها وَكُلُّ أَسْمائِكَ كَبِيرَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمائِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
كُلِّها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضاها وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ ماضِيَةٌ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِها عَلى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَ
كُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسائِلِكَ بِأَحَبِّها إِلَيْكَ وَكُلُّها إِلَيْكَ حَبِيبَةٌ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسائِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلُّ
شَرَفِكَ شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطانِكَ دائِمٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطانِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِأَعْلاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ
عالٍ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ

واقدمه بین یدی حوائجی ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفعل بی کذا وکذا
ساعت دوازدهم منسوبست بامام عصر علیه السلام و آن از زرد شدن شمس است تا غروب
یا من توحد بنفسه عن خلقه یا من غنی عن خلقه بصنعه یا من عرف نفسه خلقه بلطفه یا من سلك باهل طاعته مرضاته یا من اعان اهل محبته علی شکره یا من من علیهم بدینه ولطف لهم بنائله اسئلك بحق الخلف الصالح علیه السلام ... علیك والتضرع الیك ... به واقدمه بین

وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ
اٰيَاتِكَ بِاَكْرَمِهَا وَكُلُّ اٰيَاتِكَ كَرِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاٰيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّاْنِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ وَحْدَهُ
وَجَبَرُوتٍ وَحْدَهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنِي يَا اَللّٰهُ

پس هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته بر آورده شد چهارم در مصباح شیخ است که روایت
کرده ابوحمزهٔ ثمالی که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر از شب را نماز میکرد و چون سحر
میشد این دعا میخواند اِلٰهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِيَ الْخَيْرُ
يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ لَا الَّذِي
اَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ وَاجْتَرَءَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ
خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بگوید تا آنکه نفس قطع شود بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ
دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَلَوْلَا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ
فَيُجِيبُنِي وَاِنْ كُنْتُ بَطِيئاً حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْئَلُهُ فَيُعْطِينِي وَاِنْ
كُنْتُ بَخِيلاً حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَاَخْلُو
بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَدْعُو غَيْرَهُ
وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ
غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ
فَيُهِينُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتّٰى
كَاَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي اَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَاَحَقُّ بِحَمْدِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَجِدُ سُبُلَ
الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ اِلَيْكَ مُتْرَعَةً وَالْاِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ
لِمَنْ اَمَّلَكَ مُبَاحَةً وَاَبْوَابَ الدُّعَاءِ اِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ مَفْتُوحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّكَ

بدعوتي ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا اللهم صل على محمد وآل محمد واهل بيته اولي الامر الذين امرت بطاعتهم واولي الارحام الذين امرت بصلتهم وذوي القربى الذين امرت بمودتهم والموالي الذين امرت بمعرفتهم واهل البيت الذين اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا علامه مجلسی در مقباس المصابیح فرموده و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام



لِلرَّاجِينَ بِمَوْضِعِ اِجَابَةٍ وَلِلْمَلْهُوفِينَ بِمَرْصَدِ اِغَاثَةٍ وَاَنَّ فِي اللَّهْفِ اِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي اَيْدِي الْمُسْتَاْثِرِينَ
وَاَنَّ الرَّاحِلَ اِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَاَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلَّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ
الْاَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ اِلَيْكَ بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ
بِكَ اسْتِغَاثَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِيجَابٍ
لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِثِقَتِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي اِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجَائِي اِلَى الْاِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي اَنْ لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ
مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيماً وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي اَنْ تَاْمُرَ بِالسُّؤَالِ
وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَاَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلٰى اَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ
بِتَحَنُّنِ رَاْفَتِكَ اِلٰهِي رَبَّيْتَنِي فِي نِعَمِكَ وَاِحْسَانِكَ صَغِيراً وَنَوَّهْتَ بِاسْمِي كَبِيراً
فَيَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِاِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعَمِهِ وَاَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ اِلَى عَفْوِهِ
وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ دَلِيلِي عَلَيْكَ وَحُبِّي لَكَ شَفِيعِي اِلَيْكَ وَاَنَا وَاثِقٌ مِنْ
دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي اِلَى شَفَاعَتِكَ اَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ
قَدْ اَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ اُنَاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ اَوْبَقَهُ جُرْمُهُ اَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِباً
رَاغِباً رَاجِياً خَائِفاً اِذَا رَاَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَزِعْتُ وَاِذَا رَاَيْتُ كَرَمَكَ طَمِعْتُ
فَاِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَاِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اَللّٰهُ فِي جُرْاَتِي عَلٰى مَسْئَلَتِكَ
مَعَ اِتْيَانِي مَا تَكْرَهُ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعُدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَائِي رَاْفَتُكَ
وَرَحْمَتُكَ وَقَدْ رَجَوْتُ اَنْ لَا تَخِيبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَذَيْنِ مُنْيَتِي فَحَقِّقْ رَجَائِي وَاسْمَعْ
دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَاَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظُمَ يَا سَيِّدِي اَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي

منقولست که حق سبحانه و تعالی در هر ساعت شب و هر ساعت روز خود را تمجید و بزرگواری یاد میکند و هر ساعت روز از وقت چاشت تا اول ظهر و ساعت شب از ثلث آخر شب تا صبح به هر بنده مؤمن که این تمجید را بخواند در آن ساعت البته حاجت او را بر آورد و اگر حاجتی نداشته باشد و امید دارد شقی و بد عاقبت باشد نیکو عاقبت گردد و اگر کسی اعتقاد تمام داشته باشد [illegible] مؤلف گوید که اگر در این ساعتهای روز و شب این دعا را بخواند مناسب خواهد بود

(ایضاً دعا)

اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

انت الله لا اله الا انت العلي العظيم انت الله لا اله الا انت مالك يوم الدين انت الله لا اله الا انت الغفور الرحيم انت الله لا اله الا انت العزيز الحكيم انت الله لا اله الا انت منك بدء كل شيء واليك يعود انت الله الذي لا اله الا انت لم تزل ولا تزال انت الله لا اله الا انت خالق الخير والشر انت الله لا اله الا انت خالق الجنة والنار انت الله لا اله الا انت الاحد الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد

فاعطني من عفوك بمقدار املي ولا تؤاخذني باسوء عملي فان كرمك يجل عن
مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وانا يا سيدي عائذ
بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا
وما انا يا رب وما خطري هبني بفضلك وتصدق علي بعفوك اي رب جللني
بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته
ولو خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لانك اهون الناظرين واخف المطلعين
بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين واكرم الاكرمين ستار العيوب
غفار الذنوب علام الغيوب تستر الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة بحلمك فلك
الحمد على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني ويجرئني على
معصيتك حلمك عني ويدعوني الى قلة الحياء سترك علي ويسرعني الى التوثب
على محارمك معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر
الذنب يا قابل التوب يا عظيم المن يا قديم الاحسان اين سترك الجميل اين عفوك
الجليل اين فرجك القريب اين غياثك السريع اين رحمتك الواسعة اين
عطاياك الفاضلة اين مواهبك الهنيئة اين صنائعك السنية اين فضلك
العظيم اين منك الجسيم اين احسانك القديم اين كرمك يا كريم به فاستنقذني
وبرحمتك فخلصني يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لست اتكل في النجاة من عقابك
على اعمالنا بل بفضلك علينا لانك اهل التقوى واهل المغفرة تبدي
بالاحسان نعما وتعفو عن الذنب كرما فما ندري ما نشكر اجميل ما تنشر ام
قبيح ما تستر ام عظيم ما ابليت واوليت ام كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب
من تحبب اليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع اليك انت المحسن ونحن



المسيئون فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك واي جهل يا رب لا
يسعه جودك او اي زمان اطول من اناتك وما قدر اعمالنا في جنب نعمك وكيف
نستكثر اعمالا نقابل بها كرمك بل كيف يضيق على المذنبين ما وسعهم من رحمتك
يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك يا سيدي لو نهرتني ما برحت
من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى الي من المعرفة بجودك وكرمك
وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء
بما تشاء كيف تشاء لا تسئل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في
امرك ولا تضاد في حكمك ولا يعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق و
الامر تبارك الله رب العالمين يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك
والف احسانك ونعمك وانت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا ينقص فضلك
ولا تقل رحمتك وقد توثقنا منك بالصفح القديم والفضل العظيم والرحمة
الواسعة افتراك يا رب تخلف ظنوننا او تخيب آمالنا كلا يا كريم فليس هذا
ظننا بك ولا هذا فيك طمعنا يا رب ان لنا فيك املا طويلا كثيرا ان لنا
فيك رجاء عظيما عصيناك ونحن نرجو ان تستر علينا ودعوناك ونحن نرجو
ان تستجيب لنا فحقق رجاءنا مولانا فقد علمنا ما نستوجب باعمالنا ولكن علمك
فينا وعلمنا بانك لا تصرفنا عنك وان كنا غير مستوجبين لرحمتك فانت
اهل ان تجود علينا وعلى المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما انت اهله
وجد علينا فانا محتاجون الى نيلك يا غفار بنورك اهتدينا وبفضلك
استغنينا وبنعمتك اصبحنا وامسينا ذنوبنا بين يديك نستغفرك اللهم منها
ونتوب اليك تتحبب الينا بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك الينا نازل

انت الله لا اله الا انت الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون انت الله الخالق البارئ المصور لك الاسماء الحسنى يسبح لك ما في السموات والارض وانت العزيز الحكيم انت الله لا اله الا انت الكبير المتعال والكبرياء رداؤك

وابن بابویه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که هر روز هفت مرتبه بگوید أسئل الله الجنة وأعوذ بالله من النار جهنم بگوید خدایا او را از من پناه ده وبهشت بگوید خدایا او را ... وبند مضطر بگردان ... الغفور

وَشَرُّنا اِلَيْكَ صاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلا يَزالُ مَلَكٌ كَريمٌ يَأْتيكَ عَنّا بِعَمَلٍ قَبيحٍ فَلا
يَمْنَعُكَ ذٰلِكَ مِنْ اَنْ تَحُوطَنا بِنِعَمِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنا بِآلائِكَ فَسُبْحانَكَ ما اَحْلَمَكَ
وَاَعْظَمَكَ وَاَكْرَمَكَ مُبْدِئاً وَمُعيداً تَقَدَّسَتْ اَسْماۤؤُكَ وَجَلَّ ثَناۤؤُكَ وَكَرُمَ
صَناۤئِعُكَ وَفِعالُكَ اَنْتَ اِلٰهي اَوْسَعُ فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقايِسَني بِفِعْلي
وَخَطيۤئَتي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدي سَيِّدي سَيِّدي اَللّٰهُمَّ اشْغَلْنا بِذِكْرِكَ وَ
اَعِذْنا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنا مِنْ عَذابِكَ وَارْزُقْنا مِنْ مَواهِبِكَ وَاَنْعِمْ عَلَيْنا مِنْ
فَضْلِكَ وَارْزُقْنا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَواتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ
وَرِضْوانُكَ عَلَيْهِ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ اِنَّكَ قَريبٌ مُجيبٌ وَارْزُقْنا عَمَلاً بِطاعَتِكَ
وَتَوَفَّنا عَلىٰ مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ
وَارْحَمْهُما كَما رَبَّياني صَغيراً اِجْزِهِما بِالْاِحْسانِ اِحْساناً وَبِالسَّيِّئاتِ غُفْراناً اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْياۤءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ وَتابِعْ بَيْنَنا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْراتِ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنا وَمَيِّتِنا وَشاهِدِنا وَغائِبِنا ذَكَرِنا وَاُنْثانا صَغيرِنا وَكَبيرِنا حُرِّنا
وَمَمْلُوكِنا كَذَبَ الْعادِلُونَ بِاللّٰهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعيداً وَخَسِرُوا خُسْراناً مُبيناً اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لي بِخَيْرٍ وَاكْفِني ما اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ دُنْيايَ وَآخِرَتي وَلا
تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لا يَرْحَمُني وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ واقِيَةً باقِيَةً وَلا تَسْلُبْني صالِحَ ما
اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْني مِنْ فَضْلِكَ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَيِّباً اَللّٰهُمَّ احْرُسْني بِحَراسَتِكَ
وَاحْفَظْني بِحِفْظِكَ وَاكْلَأْني بِكِلاءَتِكَ وَارْزُقْني حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ في عامِنا هٰذا وَفي
كُلِّ عامٍ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَلا تُخْلِني يا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشاهِدِ
الشَّريفَةِ وَالْمَواقِفِ الْكَريمَةِ اَللّٰهُمَّ تُبْ عَلَيَّ حَتّىٰ لا اَعْصِيَكَ وَاَلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ
بِهِ وَخَشْيَتَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ ما اَبْقَيْتَني يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّي كُلَّما

روایت کرده است که اگر مؤمنی در یک روز چهل گناه کبیره بکند پس از روی ندامت و پشیمانی این استغفار را بخواند خدا گناهان او را بیامرزد: اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ بَديعُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ

و ایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز صبح بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلىٰ كُلِّ نِعْمَةٍ كانَتْ اَوْ هِيَ كائِنَةٌ ادای شکر نعمتهای گذشته و آینده کرده است

و ایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز



قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبَّأْتُ وَقُمْتُ لِلصَّلٰوةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَناجَيْتُكَ اَلْقَيْتَ عَلَيَّ
نُعاساً اِذا اَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَبْتَني مُناجاتَكَ اِذا اَنَا ناجَيْتُ ما لي كُلَّما قُلْتُ قَدْ صَلَحَتْ
سَريرَتي وَقَرُبَ مِنْ مَجالِسِ التَّوّابينَ مَجْلِسي عَرَضَتْ لي بَلِيَّةٌ اَزالَتْ قَدَمي وَحالَتْ
بَيْني وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدي لَعَلَّكَ عَنْ بابِكَ طَرَدْتَني وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَّيْتَني اَوْ
لَعَلَّكَ رَاَيْتَني مُسْتَخِفّاً بِحَقِّكَ فَاَقْصَيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني مُعْرِضاً عَنْكَ فَقَلَيْتَني
اَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَني في مَقامِ الْكاذِبينَ فَرَفَضْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني غَيْرَ شاكِرٍ لِنَعْماۤئِكَ
فَحَرَمْتَني اَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَني مِنْ مَجالِسِ الْعُلَماۤءِ فَخَذَلْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني فِي الْغافِلينَ
فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني آلِفَ مَجالِسِ الْبَطّالينَ فَبَيْني وَبَيْنَهُمْ خَلَّيْتَني
اَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ اَنْ تَسْمَعَ دُعاۤئي فَباعَدْتَني اَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمي وَجَريرَتي كافَيْتَني
اَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَياۤئي مِنْكَ جازَيْتَني فَاِنْ عَفَوْتَ يا رَبِّ فَطالَ ما عَفَوْتَ عَنِ
الْمُذْنِبينَ قَبْلي لِاَنَّ كَرَمَكَ اَيْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكافاتِ الْمُقَصِّرينَ وَاَنَا عاۤئِذٌ بِفَضْلِكَ
هارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ ما وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنّاً اِلٰهي اَنْتَ اَوْسَعُ
فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقايِسَني بِعَمَلي اَوْ اَنْ تَسْتَزِلَّني بِخَطيۤئَتي وَما اَنَا يا سَيِّدي
وَما خَطَري هَبْني بِفَضْلِكَ سَيِّدي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْني بِسَتْرِكَ وَاعْفُ
عَنْ تَوْبيخي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدي اَنَا الصَّغيرُ الَّذي رَبَّيْتَهُ وَاَنَا الْجاهِلُ الَّذي عَلَّمْتَهُ
وَاَنَا الضّاۤلُّ الَّذي هَدَيْتَهُ وَاَنَا الْوَضيعُ الَّذي رَفَعْتَهُ وَاَنَا الْخاۤئِفُ الَّذي آمَنْتَهُ
وَالْجاۤئِعُ الَّذي اَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشانُ الَّذي اَرْوَيْتَهُ وَالْعارِي الَّذي كَسَوْتَهُ
وَالْفَقيرُ الَّذي اَغْنَيْتَهُ وَالضَّعيفُ الَّذي قَوَّيْتَهُ وَالذَّليلُ الَّذي اَعْزَزْتَهُ وَ
السَّقيمُ الَّذي شَفَيْتَهُ وَالسّاۤئِلُ الَّذي اَعْطَيْتَهُ وَالْمُذْنِبُ الَّذي سَتَرْتَهُ وَالْخاطِئُ
الَّذي اَقَلْتَهُ وَاَنَا الْقَليلُ الَّذي كَثَّرْتَهُ وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذي نَصَرْتَهُ وَاَنَا

...ب و پنجشنبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ حقتعالی بعدد هر مؤمن که گذشته و هر مؤمن که بیاید تا روز قیامت حسنه در نامهٔ اعمال او بنویسد و محو کند ده عدد گناه از او و بلند کند درجه در بهشت برای او

و ایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ حقتعالی هفتاد نوع بلا از او دور گرداند که کمتر آنها هم و غم باشد و دیگر هرگز پریشان نشود

و کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسندهای حسن و معتبر از آنحضرت

الطريد الذي آويته أنا يا رب الذي لم أستحيك في الخلاء ولم أراقبك في الملاء
أنا صاحب الدواهي العظمى أنا الذي على سيده اجترى أنا الذي عصيت جبار
السماء أنا الذي أعطيت على معاصي الجليل الرشا أنا الذي حين بشرت بها
خرجت إليها أسعى أنا الذي أمهلتني فما ارعويت وسترت علي فما استحييت و
عملت بالمعاصي فتعديت وأسقطتني من عينك فما باليت فبحلمك أمهلتني و
بسترك سترتني حتى كأنك أغفلتني ومن عقوبات المعاصي جنبتني حتى كأنك
استحييتني إلهي لم أعصك حين عصيتك وأنا بربوبيتك جاحد ولا بأمرك
مستخف ولا لعقوبتك متعرض ولا لوعيدك متهاون لكن خطيئة عرضت و
سولت لي نفسي وغلبني هواي وأعانني عليها شقوتي وغرني سترك المرخى علي فقد
عصيتك وخالفتك بجهدي فالآن من عذابك من يستنقذني ومن أيدي الخصماء
غدا من يخلصني وبحبل من أتصل إن أنت قطعت حبلك عني فوا سوأتا على ما
أحصى كتابك من عملي الذي لولا ما أرجو من كرمك وسعة رحمتك ونهيك إياي
عن القنوط لقنطت عند ما أتذكرها يا خير من دعاه داع وأفضل من رجاه راج
اللهم بذمة الإسلام أتوسل إليك وبحرمة القرآن أعتمد إليك وبحبي
النبي الأمي القرشي الهاشمي العربي التهامي المكي المدني أرجو الزلفة لديك
فلا توحش استيناس إيماني ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فإن قوما آمنوا
بألسنتهم ليحقنوا به دماءهم فأدركوا ما أملوا وإنا آمنا بك بألسنتنا وقلوبنا
لتعفو عنا فأدركنا ما أملنا وثبت رجاءك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد
إذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة إنك أنت الوهاب فوعزتك لو انتهرتني
ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما ألهم قلبي من المعرفة بكرمك

صادق علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله هر روز هفتاد مرتبه میگفت أستغفر الله و هفتاد مرتبه أتوب إلى الله و در کشف الغمه
و امالی شیخ طوسی بسند معتبر روایت شده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا إله إلا الله الملك الحق المبين امان یابد از فقر و وحشت قبر و توانگری رو آورد و درهای بهشت بر روی او گشوده شود و در فلاح است لا إله إلا الله الحق المبين
و در ثواب الاعمال و محاسن سی مرتبه روایت کرده اند و قطب راوندی در دعوات نیز روایت کرده است



وسعة رحمتك إلى من يذهب العبد إلا إلى مولاه وإلى من يلتجئ المخلوق إلا
إلى خالقه إلهي لو قرنتني بالأصفاد ومنعتني سيبك من بين الأشهاد ودللت
على فضائحي عيون العباد وأمرت بي إلى النار وحلت بيني وبين الأبرار ما قطعت
رجائي منك وما صرفت تأميلي للعفو عنك ولا خرج حبك من قلبي أنا لا
أنسى أياديك عندي وسترك علي في دار الدنيا سيدي أخرج حب الدنيا من قلبي
واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك من خلقك وخاتم النبيين محمد صلى الله
عليه وآله وانقلني إلى درجة التوبة إليك وأعني بالبكاء على نفسي فقد
أفنيت بالتسويف والآمال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين من خيري فمن يكون
أسوأ حالا مني إن أنا نقلت على مثل حالي إلى قبري لم أمهده لرقدتي ولم
أفرشه بالعمل الصالح لضجعتي وما لي لا أبكي ولا أدري إلى ما يكون مصيري
وأرى نفسي تخادعني وأيامي تخاتلني وقد خفقت عند رأسي أجنحة الموت فما لي
لا أبكي أبكي لخروج نفسي أبكي لظلمة قبري أبكي لضيق لحدي أبكي لسؤال منكر
ونكير إياي أبكي لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا ثقلي على ظهري أنظر مرة
عن يميني وأخرى عن شمالي إذ الخلائق في شأن غير شأني لكل امرئ منهم
يومئذ شأن يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ
عليها غبرة ترهقها قترة وذلة سيدي عليك معولي ومعتمدي ورجائي و
توكلي وبرحمتك تعلقي تصيب برحمتك من تشاء وتهدي بكرامتك من تحب
فلك الحمد على ما نقيت من الشرك قلبي ولك الحمد على بسط لساني أفبلساني
هذا الكال أشكرك أم بغاية جهدي في عملي أرضيك وما قدر لساني يا رب
في جنب شكرك وما قدر عملي في جنب نعمك وإحسانك إلهي إن جودك

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که خواهد که او را زیاده از عملهای اهل دنیا در ملاء اعلی ثنا گویند پس هر روز این دعا بخواند که اگر حاجتی داشته باشد برآورده شود و اگر دشمن داشته باشد بر او غالب گردد و اگر قرضی داشته باشد ادا شود و اگر غمی و همی داشته باشد زایل گردد و دعای او بالا رود تا در لوح محفوظ برای او نوشته شود
* این است دعا *
سبحان الله كما ينبغي لله ولا إله إلا الله كما ينبغي لله والحمد لله كما ينبغي لله والله أكبر كما ينبغي لله ولا حول و

بسط املی و شکرک قبل عملی سیدی الیک رغبتی والیک رهبتی والیک تأمیلی
وقد ساقنی الیک املی وعلیک یا واحدی عکفت همتی وفیما عندک انبسطت
رغبتی ولک خالص رجائی وخوفی وبک انست محبتی والیک القیت بیدی و
بحبل طاعتک مددت رهبتی یا مولای بذکرک عاش قلبی وبمناجاتک بردت
الم الخوف عنی فیا مولای ویا مؤملی ویا منتهی سؤلی فرق بینی وبین ذنبی المانع
لی من لزوم طاعتک فانما اسئلک لقدیم الرجاء فیک وعظیم الطمع منک الذی
اوجبته علی نفسک من الرأفة والرحمة فالامر لک وحدک لا شریک لک و
الخلق کلهم عیالک وفی قبضتک وکل شیء خاضع لک تبارکت یا رب العالمین
الهی ارحمنی اذا انقطعت حجتی وکل عن جوابک لسانی وطاش عند سؤالک ایای
لبی فیا عظیم رجائی لا تخیبنی اذا اشتدت فاقتی ولا تردنی لجهلی ولا تمنعنی لقلة
صبری اعطنی لفقری وارحمنی لضعفی سیدی علیک معتمدی ومعولی ورجائی
وتوکلی وبرحمتک تعلقی وبفنائک احط رحلی وبجودک اقصد طلبتی وبکرمک
ای رب استفتح دعائی ولدیک ارجو فاقتی وبغناک اجبر عیلتی وتحت ظل
عفوک قیامی والی جودک وکرمک ارفع بصری والی معروفک ادیم نظری فلا
تحرقنی بالنار وانت موضع املی ولا تسکنی الهاویة فانک قرة عینی یا سیدی
لا تکذب ظنی باحسانک ومعروفک فانک ثقتی ولا تحرمنی ثوابک فانک العارف
بفقری الهی ان کان قد دنا اجلی ولم یقربنی منک عملی فقد جعلت الاعتراف الیک
بذنبی وسائل عللی الهی ان عفوت فمن اولی منک بالعفو وان عذبت فمن اعدل
منک فی الحکم ارحم فی هذه الدنیا غربتی وعند الموت کربتی وفی القبر وحدتی
وفی اللحد وحشتی واذا نشرت للحساب بین یدیک ذل موقفی واغفر لی ما خفی

لا قوة الا بالله وصلی الله علی محمد النبی وعلی اهل بیته وجمیع المرسلین والنبیین حتی یرضی الله

وبسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که شخصی از اصحاب حضرت رسول صلی الله علیه وآله نامه را یافت وبخدمت آنحضرت آورد پس حضرت فرمودند ندا کردند که همه اصحاب حاضر شوند پس بمنبر برآمد وفرمود که این نامه ایست که یوشع بن نون وصی موسی علیه السلام نوشته است و مضمون نامه این بود

بسم الله الرحمن الرحیم

بدرستیکه پروردگار شما دوست و مهربان است بدرستیکه



ویستعطف جمیل نظرک بمکنون رجائک خ

علی الآدمیین من عملی وادم لی ما به سترتنی وارحمنی صریعا علی الفراش تقلبنی
ایدی احبتی وتفضل علی ممدودا علی المغتسل یقلبنی صالح جیرتی وتحنن علی
محمولا قد تناول الاقرباء اطراف جنازتی وجد علی منقولا قد نزلت بک وحیدا
فی حفرتی وارحم فی ذلک البیت الجدید غربتی حتی لا استانس بغیرک یا سیدی ان
وکلتنی الی نفسی هلکت سیدی فبمن استغیث ان لم تقلنی عثرتی فالی من افزع
ان فقدت عنایتک فی ضجعتی والی من التجی ان لم تنفس کربتی سیدی من لی و
من یرحمنی ان لم ترحمنی وفضل من اؤمل ان عدمت فضلک یوم فاقتی والی
من الفرار من الذنوب اذا انقضی اجلی سیدی لا تعذبنی وانا ارجوک الهی
حقق رجائی وآمن خوفی فان کثرة ذنوبی لا ارجو فیها الا عفوک سیدی انا
اسئلک ما لا استحق وانت اهل التقوی واهل المغفرة فاغفر لی والبسنی
من نظرک ثوبا یغطی علی التبعات وتغفرها لی ولا اطالب بها انک ذو من قدیم
وصفح عظیم وتجاوز کریم الهی انت الذی تفیض سیبک علی من لا یسئلک وعلی
الجاحدین بربوبیتک فکیف سیدی بمن سئلک وایقن ان الخلق لک والامر
الیک تبارکت وتعالیت یا رب العالمین سیدی عبدک ببابک اقامته الخصاصة
بین یدیک یقرع باب احسانک بدعائه فلا تعرض بوجهک الکریم عنی واقبل
منی ما اقول فقد دعوت بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا تردنی معرفة منی برأفتک
ورحمتک الهی انت الذی لا یحفیک سائل ولا ینقصک نائل انت کما تقول
وفوق ما نقول اللهم انی اسئلک صبرا جمیلا وفرجا قریبا وقولا صادقا و
اجرا عظیما اسئلک یا رب من الخیر کله ما علمت منه وما لم اعلم اسئلک
اللهم من خیر ما سئلک منه عبادک الصالحون یا خیر من سئل واجود من

بهترین بندگان من پرهیزکارانند و بدترین خلق گمراهانست و بدترین نامه مردم کسیست که انگشت نما باشد بباطل و باید که شما طالب ثواب کامل باشید و خواهید باو ثواب بکامل داده شود و شکر نعمتهای خدا کرده باشید بعد از هر روز این دعا را بخوانید

سبحان الله کما ینبغی لله والحمد لله کما ینبغی لله ولا اله الا الله کما ینبغی لله والله اکبر کما ینبغی لله ولا حول ولا قوة الا بالله وصلی الله علی محمد النبی الامی وعلی اهل بیته وجمیع المرسلین والنبیین حتی یرضی الله

ووارد شده

الامین از حضرت رسول صلی الله علیه وآله روایت که هرکه این دعا را هر روز

اَعطى اَعطِنى سُؤلى فى نفسى وَ اَهلى وَ والِدَىَّ وَ وُلدى وَ اَهلِ حُزانَتى وَ اِخوانى فيكَ
وَ اَرغِد عَيشى وَ اَظهِر مُرُوَّتى وَ اَصلِح جَميعَ اَحوالى وَ اجعَلنى مِمَّن اَطَلتَ عُمرَهُ وَ حَسَّنتَ
عَمَلَهُ وَ اَتمَمتَ عَلَيهِ نِعمَتَكَ وَ رَضيتَ عَنهُ وَ اَحيَيتَهُ حَيوةً طَيِّبَةً فى اَدوَمِ
السُّرُورِ وَ اَسبَغِ الكَرامَةِ وَ اَتَمِّ العَيشِ اِنَّكَ تَفعَلُ ما تَشآءُ وَ لا يَفعَلُ ما يَشآءُ
غَيرُكَ اَللّهُمَّ خُصَّنى مِنكَ بِخاصَّةِ ذِكرِكَ وَ لا تَجعَل شَيئاً مِمّا اَتَقَرَّبُ بِهِ فى آناءِ
اللَّيلِ وَ اَطرافِ النَّهارِ رِيآءً وَ لا سُمعَةً وَ لا اَشَراً وَ لا بَطَراً وَ اجعَلنى لَكَ مِنَ الخاشِعينَ
اَللّهُمَّ اَعطِنى السَّعَةَ فِى الرِّزقِ وَ الاَمنَ فِى الوَطَنِ وَ قُرَّةَ العَينِ فِى الاَهلِ وَ المالِ وَ
الوَلَدِ وَ المُقامَ فى نِعَمِكَ عِندى وَ الصِّحَّةَ فِى الجِسمِ وَ القُوَّةَ فِى البَدَنِ وَ السَّلامَةَ فى
الدّينِ وَ استَعمِلنى بِطاعَتِكَ وَ طاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيهِ وَ آلِهِ اَبَداً ما
استَعمَرتَنى وَ اجعَلنى مِن اَوفَرِ عِبادِكَ عِندَكَ نَصيباً فى كُلِّ خَيرٍ اَنزَلتَهُ وَ تُنزِلُهُ
فى شَهرِ رَمَضانَ فى لَيلَةِ القَدرِ وَ ما اَنتَ مُنزِلُهُ فى كُلِّ سَنَةٍ مِن رَحمَةٍ تَنشُرُها
وَ عافِيَةٍ تُلبِسُها وَ بَلِيَّةٍ تَدفَعُها وَ حَسَناتٍ تَتَقَبَّلُها وَ سَيِّئاتٍ تَتَجاوَزُ عَنها
وَ ارزُقنى حَجَّ بَيتِكَ الحَرامِ فى عامِنا هذا وَ فى كُلِّ عامٍ وَ ارزُقنى رِزقاً واسِعاً
مِن فَضلِكَ الواسِعِ وَ اصرِف عَنّى يا سَيِّدِى الاَسوآءَ وَ اقضِ عَنِّى الدَّينَ وَ الظُّلاماتِ
حَتّى لا اَتَاَذّى بِشَىءٍ مِنهُ وَ خُذ عَنّى بِاَسماعِ وَ اَبصارِ اَعدآئى وَ حُسّادى وَ الباغينَ
عَلَىَّ وَ انصُرنى عَلَيهِم وَ اَقِرَّ عَينى وَ فَرِّح قَلبى وَ اجعَل لى مِن هَمّى وَ كَربى فَرَجاً وَ
مَخرَجاً وَ اجعَل مَن اَرادَنى بِسُوءٍ مِن جَميعِ خَلقِكَ تَحتَ قَدَمَىَّ وَ اكفِنى شَرَّ
الشَّيطانِ وَ شَرَّ السُّلطانِ وَ سَيِّئاتِ عَمَلى وَ طَهِّرنى مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّها وَ اَجِرنى
مِنَ النّارِ بِعَفوِكَ وَ اَدخِلنِى الجَنَّةَ بِرَحمَتِكَ وَ زَوِّجنى مِنَ الحُورِ العينِ بِفَضلِكَ
وَ اَلحِقنى بِاَولِيآئِكَ الصّالِحينَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الاَبرارِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الاَخيارِ

ده مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم آنگاه ماند روز یکه از مادر متولد شده و خدا دفع کند از او هفتاد نوع بلا را که از جمله آنها دیوانگی و خوره و پیسی و فالج بوده باشد و حقتعالی هفتاد هزار ملک موکل گرداند که برای او استغفار نمایند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا حول و لا قوة الا بالله تنگدستی و فقر او را در نیابد و هر که هر روز صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر حقتعالی بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بلد الامین از حضرت رسول روایت کرده است



صَلَواتُكَ عَلَيهِم وَ عَلى اَجسادِهِم وَ اَرواحِهِم وَ رَحمَةُ اللّهِ وَ بَرَكاتُهُ اِلهى وَ سَيِّدى
وَ عِزَّتِكَ وَ جَلالِكَ لَئِن طالَبتَنى بِذُنُوبى لَاُطالِبَنَّكَ بِعَفوِكَ وَ لَئِن طالَبتَنى
بِلُؤمى لَاُطالِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ وَ لَئِن اَدخَلتَنِى النّارَ لَاُخبِرَنَّ اَهلَ النّارِ بِحُبّى لَكَ
اِلهى وَ سَيِّدى اِن كُنتَ لا تَغفِرُ اِلّا لِاَولِيآئِكَ وَ اَهلِ طاعَتِكَ فَاِلى مَن يَفزَعُ المُذنِبُونَ
وَ اِن كُنتَ لا تُكرِمُ اِلّا اَهلَ الوَفآءِ بِكَ فَبِمَن يَستَغيثُ المُسيئُونَ اِلهى اِن
اَدخَلتَنِى النّارَ فَفى ذلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَ اِن اَدخَلتَنِى الجَنَّةَ فَفى ذلِكَ سُرُورُ
نَبِيِّكَ وَ اَنا وَ اللّهِ اَعلَمُ اَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ اَحَبُّ اِلَيكَ مِن سُرُورِ عَدُوِّكَ اَللّهُمَّ
اِنّى اَسئَلُكَ اَن تَملَأَ قَلبى حُبّاً لَكَ وَ خَشيَةً مِنكَ وَ تَصديقاً بِكِتابِكَ وَ ايماناً
بِكَ وَ فَرَقاً مِنكَ وَ شَوقاً اِلَيكَ يا ذَا الجَلالِ وَ الاِكرامِ حَبِّب اِلَىَّ لِقآئَكَ وَ اَحبِب
لِقآئى وَ اجعَل لى فى لِقآئِكَ الرّاحَةَ وَ الفَرَجَ وَ الكَرامَةَ اَللّهُمَّ اَلحِقنى بِصالِحِ مَن
مَضى وَ اجعَلنى مِن صالِحِ مَن بَقِىَ وَ خُذ بى سَبيلَ الصّالِحينَ وَ اَعِنّى عَلى نَفسى بِما
تُعينُ بِهِ الصّالِحينَ عَلى اَنفُسِهِم وَ اختِم عَمَلى بِاَحسَنِهِ وَ اجعَل ثَوابى مِنهُ الجَنَّةَ
بِرَحمَتِكَ وَ اَعِنّى عَلى صالِحِ ما اَعطَيتَنى وَ ثَبِّتنى يا رَبِّ وَ لا تَرُدَّنى فى سُوءٍ استَنقَذتَنى
مِنهُ يا رَبَّ العالَمينَ اَللّهُمَّ اِنّى اَسئَلُكَ ايماناً لا اَجَلَ لَهُ دُونَ لِقآئِكَ اَحيِنى
ما اَحيَيتَنى عَلَيهِ وَ تَوَفَّنى اِذا تَوَفَّيتَنى عَلَيهِ وَ ابعَثنى اِذا بَعَثتَنى عَلَيهِ وَ اَبرِء قَلبى
مِنَ الرِّيآءِ وَ الشَّكِّ وَ السُّمعَةِ فى دينِكَ حَتّى يَكُونَ عَمَلى خالِصاً لَكَ اَللّهُمَّ اَعطِنى
بَصيرَةً فى دينِكَ وَ فَهماً فى حُكمِكَ وَ فِقهاً فى عِلمِكَ وَ كِفلَينِ مِن رَحمَتِكَ وَ وَرَعاً
يَحجُزُنى عَن مَعاصيكَ وَ بَيِّض وَجهى بِنُورِكَ وَ اجعَل رَغبَتى فيما عِندَكَ وَ تَوَفَّنى فى
سَبيلِكَ وَ عَلى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيهِ وَ آلِهِ اَللّهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ
الكَسَلِ وَ الفَشَلِ وَ الهَمِّ وَ الجُبنِ وَ البُخلِ وَ الغَفلَةِ وَ القَسوَةِ وَ المَسكَنَةِ وَ الفَقرِ

که هر که هر روز ده مرتبه این دعا بخواند حقتعالی چهار هزار گناه کبیره او را بیامرزد و او را از سکرات مرگ و فشار قبر و صد هزار هول قیامت نجات دهد و از شر شیطان و لشکرهای او محفوظ گردد و قرض او ادا شود و هم و غم او زایل گردد این است دعا اعددت لکل هول لا اله الا الله و لکل هم و غم ما شاء الله و لکل نعمة الحمد لله و لکل رخاء الشکر لله و لکل اعجوبة سبحان الله و لکل ذنب استغفر الله و لکل مصیبة انا لله و انا الیه راجعون و لکل ضیق حسبی الله و لکل قضاء و قدر توکلت علی الله و لکل عدو اعتصمت بالله

وَالْفاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَواحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لا تَقْنَعُ
وَبَطْنٍ لا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَدُعاءٍ لا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ لا يَنْفَعُ وَاَعُوذُ بِكَ يا رَبِّ
عَلى نَفْسي وَديني وَمالي وَعَلى جَميعِ ما رَزَقْتَني مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجيمِ اِنَّكَ اَنْتَ
السَّميعُ الْعَليمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لا يُجيرُني مِنْكَ اَحَدٌ وَلا اَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحَداً فَلا
تَجْعَلْ نَفْسي في شَيْءٍ مِنْ عَذابِكَ وَلا تَرُدَّني بِهَلَكَةٍ وَلا تَرُدَّني بِعَذابٍ اَليمٍ اَللّٰهُمَّ
تَقَبَّلْ مِنّي وَاَعْلِ ذِكْري وَارْفَعْ دَرَجَتي وَحُطَّ وِزْري وَلا تَذْكُرْني بِخَطيئَتي وَاجْعَلْ
ثَوابَ مَجْلِسي وَثَوابَ مَنْطِقي وَثَوابَ دُعائي رِضاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعْطِني يا رَبِّ جَميعَ
ما سَاَلْتُكَ وَزِدْني مِنْ فَضْلِكَ اِنّي اِلَيْكَ راغِبٌ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ
اَنْزَلْتَ في كِتابِكَ اَنْ نَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنا وَقَدْ ظَلَمْنا اَنْفُسَنا فَاعْفُ عَنّا فَاِنَّكَ اَوْلى
بِذٰلِكَ مِنّا وَاَمَرْتَنا اَنْ لا نَرُدَّ سائِلاً عَنْ اَبْوابِنا وَقَدْ جِئْتُكَ سائِلاً فَلا تَرُدَّني اِلّا
بِقَضاءِ حاجَتي وَاَمَرْتَنا بِالْاِحْسانِ اِلى ما مَلَكَتْ اَيْمانُنا وَنَحْنُ اَرِقّاؤُكَ فَاَعْتِقْ
رِقابَنا مِنَ النّارِ يا مَفْزَعي عِنْدَ كُرْبَتي وَيا غَوْثي عِنْدَ شِدَّتي اِلَيْكَ فَزِعْتُ وَ
بِكَ اسْتَغَثْتُ وَلُذْتُ لا اَلُوذُ بِسِواكَ وَلا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلّا مِنْكَ فَاَغِثْني وَفَرِّجْ
عَنّي يا مَنْ يَفُكُّ الْاَسيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثيرِ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثيرَ اِنَّكَ
اَنْتَ الرَّحيمُ الْغَفُورُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ ايماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَيَقيناً حَتّى اَعْلَمَ
اَنَّهُ لَنْ يُصيبَني اِلّا ما كَتَبْتَ لي وَرَضِّني مِنَ الْعَيْشِ بِما قَسَمْتَ لي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

پنجم و نیز شیخ فرموده که در سحرها این دعا را میخوانی يا عُدَّتي في كُرْبَتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي وَيا وَلِيّي
في نِعْمَتي وَيا غايَتي في رَغْبَتي اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتي وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتي وَالْمُقيلُ عَثْرَتي
فَاغْفِرْ لي خَطيئَتي اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خُشُوعَ الْاِيمانِ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِي النّارِ
يا واحِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ يا مَنْ يُعْطي

و نیکی طاعة و معصیة لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
و کلینی و ابن بابویه رحمة الله علیهم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که هر روز ده مرتبه این دعا بخواند حق تعالی چهل و نه هزار حسنه برای او بنویسد و محو فرماید از او چهل و نه هزار سیئه و چهل و نه هزار درجه در بهشت برای او بلند کند و محروز باشد برای او از شر شیطان و ظالمان و منصرف نشود او را و او را ... نکند گناه کبیره و در روایت دیگر چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن ختم کرده باشد و خدا در بهشت خانه برای او بنا کند و در روایت ابن بابویه ده بار بخواند این دعا



مَنْ سَئَلَهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَرَحْمَةً وَيَبْتَدِئُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْئَلْهُ تَفَضُّلاً مِنْهُ وَكَرَماً
بِكَرَمِكَ الدّائِمِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لي رَحْمَةً واسِعَةً جامِعَةً اَبْلُغُ بِها
خَيْرَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْتَغْفِرُكَ لِما تُبْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فيهِ
وَاَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ اَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخالَطَني فيهِ ما لَيْسَ لَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنْ ظُلْمي وَجُرْمي بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ يا كَريمُ يا مَنْ لا يَخيبُ سائِلُهُ
وَلا يَنْفَدُ نائِلُهُ يا مَنْ عَلا فَلا شَيْءَ فَوْقَهُ وَدَنا فَلا شَيْءَ دُونَهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَارْحَمْني يا فالِقَ الْبَحْرِ لِمُوسَى اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ السّاعَةَ السّاعَةَ السّاعَةَ اَللّٰهُمَّ
طَهِّرْ قَلْبي مِنَ النِّفاقِ وَعَمَلي مِنَ الرِّياءِ وَلِساني مِنَ الْكِذْبِ وَعَيْني مِنَ الْخِيانَةِ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ
خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ يا رَبِّ هٰذا مَقامُ الْعائِذِ بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ الْمُسْتَجيرِ
بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ الْمُسْتَغيثِ بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ الْهارِبِ اِلَيْكَ مِنَ النّارِ هٰذا
مَقامُ مَنْ يَبُوءُ لَكَ بِخَطيئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ وَيَتُوبُ اِلى رَبِّهِ هٰذا مَقامُ الْبائِسِ الْفَقيرِ هٰذا
مَقامُ الْخائِفِ الْمُسْتَجيرِ هٰذا مَقامُ الْمَحْزُونِ الْمَكْرُوبِ هٰذا مَقامُ الْمَغْمُومِ الْمَهْمُومِ هٰذا مَقامُ
الْغَريبِ الْغَريقِ هٰذا مَقامُ الْمُسْتَوْحِشِ الْفَرِقِ هٰذا مَقامُ مَنْ لا يَجِدُ لِذَنْبِهِ غافِراً
غَيْرَكَ وَلا لِضَعْفِهِ مُقَوِّياً اِلّا اَنْتَ وَلا لِهَمِّهِ مُفَرِّجاً سِواكَ يا اَللّٰهُ يا كَريمُ لا
تُحْرِقْ وَجْهي بِالنّارِ بَعْدَ سُجُودي لَكَ وَتَعْفيري بِغَيْرِ مَنٍّ مِنّي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْحَمْدُ وَ
الْمَنُّ وَالتَّفَضُّلُ عَلَيَّ اِرْحَمْ اَيْ رَبِّ اَيْ رَبِّ اَيْ رَبِّ (بگوید تا آنکه نفس قطع شود) ضَعْفي وَ
قِلَّةَ حيلَتي وَرِقَّةَ جِلْدي وَتَبَدُّدَ اَوْصالي وَتَناثُرَ لَحْمي وَجِسْمي وَجَسَدي وَوَحْدَتي وَ
وَحْشَتي في قَبْري وَجَزَعي مِنْ صَغيرِ الْبَلاءِ اَسْئَلُكَ يا رَبِّ قُرَّةَ الْعَيْنِ وَالْاِغْتِباطَ
يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدامَةِ بَيِّضْ وَجْهي يا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُّ الْوُجُوهُ آمِنّي مِنَ الْفَزَعِ الْاَكْبَرِ
اَسْئَلُكَ الْبُشْرى يَوْمَ تَقَلَّبُ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصارُ وَالْبُشْرى عِنْدَ فِراقِ الدُّنْيا

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا
و در ثواب الاعمال و محاسن و کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول فرمود که هر که هر روز ده مرتبه بگوید لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا لا اله الا الله عبودیة و رقا حق تعالی رو برحمت بسوی او گرداند و از او بر نگرداند تا داخل بهشت گرداند او را
و در محاسن از حضرت رسول روایت کرده است که هر که هر روز صد مرتبه بگوید سبحان الله بهتر باشد از صد شتر که برای قربانی بکعبه برد و هر که صد مرتبه بگوید الحمد لله بهتر باشد از صد بنده آزاد

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَرْجُوهُ عَوْناً فی حَیاتی وَاُعِدُّهُ ذُخْراً لِیَوْمِ فاقَتی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی
اَدْعُوهُ وَلا اَدْعُو غَیْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَیْرَهُ لَمْ یَسْتَجِبْ دُعائی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَرْجُوهُ
وَلا اَرْجُو غَیْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَیْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجائی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ
الْمُفْضِلِ ذِی الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ وَلِیِّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَصاحِبِ کُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهی کُلِّ
رَغْبَةٍ وَقاضی کُلِّ حاجَةٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِی الْیَقینَ وَحُسْنَ
الظَّنِّ بِکَ وَاَثْبِتْ رَجائَکَ فی قَلْبی وَاقْطَعْ رَجائی عَمَّنْ سِواکَ حَتّی لا اَرْجُو غَیْرَکَ
وَلا اَثِقَ اِلّا بِکَ یا لَطیفاً لِما تَشاءُ اُلْطُفْ لی فی جَمیعِ اَحْوالی بِما تُحِبُّ وَتَرْضی یا رَبِّ
اِنّی ضَعیفٌ عَلَی النّارِ فَلا تُعَذِّبْنی بِالنّارِ یا رَبِّ ارْحَمْ دُعائی وَتَضَرُّعی وَخَوْفی وَذُلّی
وَمَسْکَنَتی وَتَعْویذی وَتَلْویذی یا رَبِّ اِنّی ضَعیفٌ عَنْ طَلَبِ الدُّنْیا وَاَنْتَ واسِعٌ
کَریمٌ اَسْئَلُکَ یا رَبِّ بِقُوَّتِکَ عَلی ذٰلِکَ وَقُدْرَتِکَ عَلَیْهِ وَغِناکَ عَنْهُ وَ
حاجَتی اِلَیْهِ اَنْ تَرْزُقَنی فی عامی هٰذا وَشَهْری هٰذا وَیَوْمی هٰذا وَساعَتی هٰذِهِ
رِزْقاً تُغْنینی بِهِ عَنْ تَکَلُّفِ ما فی اَیْدِی النّاسِ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ الطَّیِّبِ اَیْ رَبِّ
مِنْکَ اَطْلُبُ وَاِلَیْکَ اَرْغَبُ وَاِیّاکَ اَرْجُو وَاَنْتَ اَهْلُ ذٰلِکَ لا اَرْجُو غَیْرَکَ
وَلا اَثِقُ اِلّا بِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَیْ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسی فَاغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَعافِنی
یا سامِعَ کُلِّ صَوْتٍ وَیا جامِعَ کُلِّ فَوْتٍ وَیا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یا مَنْ لا تَغْشاهُ
الظُّلُماتُ وَلا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاَصْواتُ وَلا یَشْغَلُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ اَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَفْضَلَ ما سَئَلَکَ وَاَفْضَلَ ما سُئِلْتَ لَهُ وَاَفْضَلَ ما اَنْتَ مَسْؤُولٌ
لَهُ اِلی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَهَبْ لِیَ الْعافِیَةَ حَتّی تُهَنِّئَنِی الْمَعیشَةَ وَاخْتِمْ لی بِخَیْرٍ حَتّی لا
تَضُرَّنی الذُّنُوبُ اَللّٰهُمَّ رَضِّنی بِما قَسَمْتَ لی حَتّی لا اَسْئَلَ اَحَداً شَیْئاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لی خَزائِنَ رَحْمَتِکَ وَارْحَمْنی رَحْمَةً لا تُعَذِّبُنی بَعْدَها



اَبَداً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنی مِنْ فَضْلِکَ الْواسِعِ رِزْقاً حَلالاً طَیِّباً وَلا تُفْقِرْنی
اِلی اَحَدٍ بَعْدَکَ سِواکَ تَزیدُنی بِذٰلِکَ شُکْراً وَاِلَیْکَ فاقَةً وَفَقْراً وَبِکَ عَمَّنْ سِواکَ
غِنیً وَتَعَفُّفاً یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ یا مَلیکُ یا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاکْفِنِی الْمُهِمَّ کُلَّهُ وَاقْضِ لی بِالْحُسْنی وَبارِکْ لی فی جَمیعِ اُمُوری وَاقْضِ لی جَمیعَ
حَوائِجی اَللّٰهُمَّ یَسِّرْ لی ما اَخافُ تَعْسیرَهُ فَاِنَّ تَیْسیرَ ما اَخافُ تَعْسیرَهُ عَلَیْکَ سَهْلٌ
یَسیرٌ وَسَهِّلْ لی ما اَخافُ حُزُونَتَهُ وَنَفِّسْ عَنّی ما اَخافُ ضیقَهُ وَکُفَّ عَنّی ما اَخافُ
هَمَّهُ وَاصْرِفْ عَنّی ما اَخافُ بَلِیَّتَهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ امْلَاْ قَلْبی حُبّاً لَکَ وَ
خَشْیَةً مِنْکَ وَتَصْدیقاً لَکَ وَاِیماناً بِکَ وَفَرَقاً مِنْکَ وَشَوْقاً اِلَیْکَ یا ذَا الْجَلالِ
وَالْاِکْرامِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ لَکَ حُقُوقاً فَتَصَدَّقْ بِها عَلَیَّ وَلِلنّاسِ قِبَلی تَبِعاتٌ فَتَحَمَّلْها
عَنّی وَقَدْ اَوْجَبْتَ لِکُلِّ ضَیْفٍ قِرًی وَاَنَا ضَیْفُکَ فَاجْعَلْ قِرایَ اللَّیْلَةَ الْجَنَّةَ یا
وَهّابَ الْجَنَّةِ یا وَهّابَ الْمَغْفِرَةِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِکَ ثُمّ میخوانی دعای ادریس را
که شیخ و سید روایت کرده‌اند طالب آن رجوع بمصباح یا اقبال نماید هفتم میخوانی این دعا را که مختصرترین
دعاهای سحر است و در اقبال است یا مَفْزَعی عِنْدَ کُرْبَتی وَیا غَوْثی عِنْدَ شِدَّتی اِلَیْکَ فَزِعْتُ
وَبِکَ اسْتَغَثْتُ وَبِکَ لُذْتُ لا اَلُوذُ بِسِواکَ وَلا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلّا مِنْکَ فَاَغِثْنی
وَفَرِّجْ عَنّی یا مَنْ یَقْبَلُ الْیَسیرَ وَیَعْفُو عَنِ الْکَثیرِ اِقْبَلْ مِنِّی الْیَسیرَ وَاعْفُ عَنِّی الْکَثیرَ
اِنَّکَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ ایماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَیَقیناً حَتّی اَعْلَمَ
اَنَّهُ لَنْ یُصیبَنی اِلّا ما کَتَبْتَ لی وَرَضِّنی مِنَ الْعَیْشِ بِما قَسَمْتَ لی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
یا عُدَّتی فی کُرْبَتی وَیا صاحِبی فی شِدَّتی وَیا وَلِیّی فی نِعْمَتی وَیا غایَتی فی رَغْبَتی اَنْتَ
السّاتِرُ عَوْرَتی وَالْآمِنُ رَوْعَتی وَالْمُقیلُ عَثْرَتی فَاغْفِرْ لی خَطیئَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
هشتم میخوانی این تسبیحها را که در اقبال است سُبْحانَ مَنْ یَعْلَمُ جَوارِحَ الْقُلُوبِ سُبْحانَ مَنْ یُحْصی عَدَدَ

الذُّنوبِ سُبْحانَ مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ خافِیَةٌ فِی السَّمواتِ وَالْاَرَضینَ سُبْحانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ سُبْحانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ سُبْحانَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ سُبْحانَ مَنْ لا یَعْتَدی عَلی اَهْلِ مَمْلَکَتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا یُؤاخِذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوانِ الْعَذابِ سُبْحانَ الْحَنّانِ الْمَنّانِ سُبْحانَ الرَّؤُفِ الرَّحیمِ سُبْحانَ الْجَبّارِ الْجَوادِ سُبْحانَ الْکَریمِ الْحَلیمِ سُبْحانَ الْبَصیرِ الْعَلیمِ سُبْحانَ الْبَصیرِ الْواسِعِ سُبْحانَ اللهِ عَلی اِقْبالِ النَّهارِ سُبْحانَ اللهِ عَلی اِدْبارِ النَّهارِ سُبْحانَ اللهِ عَلی اِدْبارِ اللَّیْلِ وَاِقْبالِ النَّهارِ وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَةُ وَالْکِبْرِیاءُ مَعَ کُلِّ نَفَسٍ وَکُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَکُلِّ لَمْحَةٍ سَبَقَ فی عِلْمِهِ سُبْحانَکَ مِلْأَ ما اَحْصی کِتابُکَ سُبْحانَکَ زِنَةَ عَرْشِکَ سُبْحانَکَ سُبْحانَکَ

و بدانکه علماء فرموده اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و همینکه میداند و قصد دارد که فردا از برای خدا روزه میگیرد و امساک از مفطرات میکند بس است و شایسته است که در سحرها نماز شب را ترک نکند و تهجد بعمل آورد

## قسم چهارم (در اعمال روزهای ماه رمضان است)

و آن چند چیز است اول بخواند هر روز این دعا را که شیخ و سید نقل کرده اند اَللّٰهُمَّ هذا شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ هُدیً لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَالْفُرْقانِ وَهذا شَهْرُ الصِّیامِ وَهذا شَهْرُ الْقِیامِ وَهذا شَهْرُ الْاِنابَةِ وَهذا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَهذا شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَهذا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ النّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَهذا شَهْرٌ فیهِ لَیْلَةُ الْقَدْرِ الَّتی هِیَ خَیْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنّی عَلی صِیامِهِ وَقِیامِهِ وَسَلِّمْهُ لی وَسَلِّمْنی فیهِ وَاَعِنّی عَلَیْهِ بِاَفْضَلِ عَوْنِکَ وَوَفِّقْنی فیهِ لِطاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ وَاَوْلِیائِکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ وَفَرِّغْنی فیهِ لِعِبادَتِکَ وَدُعائِکَ وَتِلاوَةِ کِتابِکَ وَاَعْظِمْ لی فیهِ الْبَرَکَةَ وَاَحْسِنْ لی فیهِ الْعافِیَةَ وَاَصِحَّ فیهِ بَدَنی وَاَوْسِعْ فیهِ رِزْقی وَاکْفِنی فیهِ مَا اَهَمَّنی وَاسْتَجِبْ فیهِ دُعائی وَ

میگفت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ کَثیراً عَلی کُلِّ حالٍ بروایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در دو ماه یا هر روز چهارصد مرتبه این دعا بخواند خدا علم بسیار یا مال بسیار او را کرامت فرماید

اینست دعا اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ بَدیعُ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ مِنْ جَمیعِ ظُلْمی وَجُرْمی وَاِسْرافی عَلی نَفْسی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و شیخ طوسی و دیگران روایت کرده اند که سنت است هر روز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الْمُشْرِقِ الْحَیِّ الْباقی الْکَریمِ وَ



بَلِّغْنی فیهِ رَجائی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَذْهِبْ عَنّی فیهِ النُّعاسَ وَالْکَسَلَ وَالسَّأْمَةَ وَالْفَتْرَةَ وَالْقَسْوَةَ وَالْغَفْلَةَ وَالْغِرَّةَ وَجَنِّبْنی فیهِ الْعِلَلَ وَالْاَسْقامَ وَالْهُمُومَ وَالْاَحْزانَ وَالْاَعْراضَ وَالْاَمْراضَ وَالْخَطایا وَالذُّنُوبَ وَاصْرِفْ عَنّی فیهِ السُّوءَ وَالْفَحْشاءَ وَالْجَهْدَ وَالْبَلاءَ وَالتَّعَبَ وَالْعَناءَ اِنَّکَ سَمیعُ الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْنی فیهِ مِنَ الشَّیْطانِ الرَّجیمِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ وَنَفْثِهِ وَنَفْخِهِ وَوَسْوَسَتِهِ وَتَثْبیطِهِ وَکَیْدِهِ وَمَکْرِهِ وَحَبائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَاَمانِیِّهِ وَغُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشَرَکِهِ وَاَحْزابِهِ وَاَتْباعِهِ وَاَشْیاعِهِ وَاَوْلِیائِهِ وَشُرَکائِهِ وَجَمیعِ مَکائِدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا قِیامَهُ وَصِیامَهُ وَبُلُوغَ الْاَمَلِ فیهِ وَفی قِیامِهِ وَاسْتِکْمالَ ما یُرْضیکَ عَنّی صَبْراً وَاحْتِساباً وَایماناً وَیَقیناً ثُمَّ تَقَبَّلْ ذٰلِکَ مِنّی بِالْاَضْعافِ الْکَثیرَةِ وَالْاَجْرِ الْعَظیمِ یا رَبَّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِی الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْاِجْتِهادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشاطَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالْقُرْبَةَ وَالْخَیْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالتَّضَرُّعَ وَالْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّیَّةَ الصّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسانِ وَالْوَجَلَ مِنْکَ وَالرَّجاءَ لَکَ وَالتَّوَکُّلَ عَلَیْکَ وَالثِّقَةَ بِکَ وَالْوَرَعَ عَنْ مَحارِمِکَ مَعَ صالِحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْیِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجابِ الدَّعْوَةِ وَلا تَحُلْ بَیْنی وَبَیْنَ شَیْءٍ مِنْ ذٰلِکَ بِعَرَضٍ وَلا مَرَضٍ وَلا هَمٍّ وَلا غَمٍّ وَلا سُقْمٍ وَلا غَفْلَةٍ وَلا نِسْیانٍ بَلْ بِالتَّعاهُدِ وَالتَّحَفُّظِ لَکَ وَفیکَ وَالرِّعایَةِ لِحَقِّکَ وَالْوَفاءِ بِعَهْدِکَ وَوَعْدِکَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لی فیهِ اَفْضَلَ ما تَقْسِمُهُ لِعِبادِکَ الصّالِحینَ وَاَعْطِنی فیهِ اَفْضَلَ ما تُعْطی اَوْلِیائَکَ الْمُقَرَّبینَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحَنُّنِ وَالْاِجابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدّائِمَةِ وَالْعافِیَةِ وَالْمُعافاةِ وَالْعِتْقِ مِنَ النّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَیْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ

بِنُورِ وَجْهِکَ الْقُدُّوسِ الَّذی اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمواتُ وَانْکَشَفَتْ بِهِ الظُّلُماتُ وَصَلُحَ عَلَیْهِ اَمْرُ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تُصْلِحَ لی شَأْنی کُلَّهُ و کفعمی از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند او را حقتعالی امور دنیا و آخرت کفایت کند بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ حَسْبِیَ اللهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ اُمُوری کُلِّها وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیا وَعَذابِ الْآخِرَةِ

و ایضا روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند مهمات امور دنیا و عقبی او کفایت شود

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعٰائي فيهِ اِلَيْكَ واصِلاً وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ
اِلَيَّ فيهِ نازِلاً وَعَمَلي فيهِ مَقْبُولاً وَسَعْيي فيهِ مَشْكُوراً وَذَنْبي فيهِ مَغْفُوراً حَتّٰى يَكُونَ
نَصيبي فيهِ الْاَكْثَرَ وَحَظّي فيهِ الْاَوْفَرَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْني فيهِ
لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ عَلٰى اَفْضَلِ حالٍ تُحِبُّ اَنْ يَكُونَ عَلَيْها اَحَدٌ مِنْ اَوْلِيائِكَ وَ
اَرْضاها لَكَ ثُمَّ اجْعَلْها لي خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْني فيها اَفْضَلَ ما رَزَقْتَ
اَحَداً مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ اِيّاها وَاَكْرَمْتَهُ بِها وَاجْعَلْني فيها مِنْ عُتَقائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ
طُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَسُعَداءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوانِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا في شَهْرِنا هٰذَا الْجِدَّ وَالْاِجْتِهادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشاطَ
وَما تُحِبُّ وَتَرْضىٰ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ
وَما اَنْزَلْتَ فيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جَبْرَئيلَ وَميكائيلَ وَاِسْرافيلَ وَعِزْرائيلَ وَ
جَميعِ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَرَبَّ اِبْرٰهيمَ وَاِسْماعيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ
مُوسىٰ وَعيسىٰ وَجَميعِ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ صَلَواتُكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ
الْعَظيمِ لَمّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ وَنَظَرْتَ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحيمَةً تَرْضىٰ
بِها عَنّي رِضًى لا تَسْخَطُ عَلَيَّ بَعْدَهُ اَبَداً وَاَعْطَيْتَني جَميعَ سُؤْلي وَرَغْبَتي وَاُمْنِيَّتي وَ
اِرادَتي وَصَرَفْتَ عَنّي ما اَكْرَهُ وَاَحْذَرُ وَاَخافُ عَلٰى نَفْسي وَما لا اَخافُ وَعَنْ
اَهْلي وَمالي وَاِخْواني وَذُرِّيَّتي اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ فَرَرْنا مِنْ ذُنُوبِنا فَآوِنا تائِبينَ وَتُبْ
عَلَيْنا مُسْتَغْفِرينَ وَاغْفِرْ لَنا مُتَعَوِّذينَ وَاَعِذْنا مُسْتَجيرينَ وَاَجِرْنا مُسْتَسْلِمينَ
وَلا تَخْذُلْنا راهِبينَ وَآمِنّا راغِبينَ وَشَفِّعْنا سائِلينَ وَاَعْطِنا اِنَّكَ سَميعُ
الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّي وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَحَقُّ مَنْ سَئَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ

حسبي الله ربي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم و ايضاً روايت كرده است كه هر كه در يك شب [illegible] بخواند نميرد تا جاى خود را در بهشت ببيند سبحان الله الفاطر [illegible] سبحان القاهر [illegible] سبحان الواحد الاحد سبحان الفرد الصمد سبحان الحي القيوم سبحان الله وبحمده سبحان الحي الذي لا يموت سبحان الملك القدوس سبحان رب الملائكة والروح سبحان العلي الاعلى سبحانه و تعالى

نمازهای مستحبه نماز در روز [illegible] ذكر كرده در مفاتيح الجنان



يا الله المكنون من كل عين المرتدي بالكبرياء

وَلَمْ يَنَلِ الْعِبادُ مِثْلَكَ كَرَماً وَجُوداً يا مَوْضِعَ شَكْوَى السّائِلينَ وَيا مُنْتَهىٰ حاجَةِ
الرّاغِبينَ وَيا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ وَيا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ وَيا مَلْجَاَ الْهارِبينَ
وَيا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ وَيا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفينَ وَيا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبينَ وَ
يا فارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومينَ وَيا كاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظيمِ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ يا رَحيمُ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي ذُنُوبي وَعُيُوبي وَاِسائَتي وَظُلْمي وَ
جُرْمي وَاِسْرافي عَلٰى نَفْسي وَارْزُقْني مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَاِنَّهُ لا يَمْلِكُها
غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنّي وَاغْفِرْ لي كُلَّ ما سَلَفَ مِنْ ذُنُوبي وَاعْصِمْني فيما بَقِيَ مِنْ عُمْري
وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلٰى والِدَيَّ وَوَلَدي وَقَرابَتي وَاَهْلِ حُزانَتي وَمَنْ كانَ مِنّي بِسَبيلٍ مِنَ
الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ فَاِنَّ ذٰلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ واسِعُ
الْمَغْفِرَةِ فَلا تُخَيِّبْني يا سَيِّدي وَلا تَرُدَّ دُعائي وَلا يَدي اِلىٰ نَحْري حَتّٰى تَفْعَلَ ذٰلِكَ
بي وَتَسْتَجيبَ لي جَميعَ ما سَئَلْتُكَ وَتَزيدَني مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ
وَنَحْنُ اِلَيْكَ راغِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنىٰ وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ
وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
تَنَزُّلَ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ فيها اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمي في
السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ
تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَايماناً لا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًى بِما قَسَمْتَ لي وَآتِني فِي
الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِني عَذابَ النّارِ وَاِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ في هٰذِهِ
اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ فيها فَاَخِّرْني اِلىٰ ذٰلِكَ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَ
شُكْرَكَ وَطاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبادَتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا رَبَّ مُحَمَّدٍ اِغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَلِاَبْرارِ عِتْرَتِهِ

نماز اعرابی

سيد بن طاوس در جمال الاسبوع از شيخ طوسى در مصباح نقل كرده از زيد بن ثابت روايت كرده كه گفت مردى از اعراب [illegible] گفت پدر و مادرم فداى تو باد يا رسول الله ما در بيابانيم و دوريم از مدينه و نمى‌توانيم حاضر شويم در نماز جمعه مرا عملى تعليم كن كه چون بجا آورم فضيلت نماز جمعه را داشته باشم و چون بر گردم باهل و قبيله خود ايشان را خبر دهم و در روز چون روز بلند شود دو ركعت نماز بكن در ركعت اول بعد از حمد يك مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در ركعت دوم بعد از حمد يك مرتبه قل اعوذ برب الناس

واقتل اعدائهم بددًا واحصهم عددًا ولا تدع على ظهر الارض منهم احدًا ولا تغفر لهم ابدًا يا حسن الصحبة يا خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البديئ البديع الذى ليس كمثلك شيئ والدائم غير الغافل والحى الذى لا يموت انت كل يوم فى شان انت خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسئلك ان تنصر وصى محمد وخليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اعطف عليهم نصرك يا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت صل على محمد وال محمد واجعلنى معهم فى الدنيا والاخرة واجعل عاقبة امرى الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدى باللطيف بلى انك لطيف فصل على محمد وال محمد والطف لما تشاء اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنى الحج والعمرة فى عامنا هذا وتطول على بجميع حوائجى للاخرة والدنيا پس سه مرتبه بگوید استغفر الله ربى واتوب اليه ان ربى قريب مجيب استغفر الله ربى واتوب اليه ان ربى رحيم ودود استغفر الله ربى واتوب اليه انه كان غفارًا اللهم اغفر لى انك ارحم الراحمين رب انى عملت سوء وظلمت نفسى فاغفر لى انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذى لا اله الا هو الحى القيوم الحليم العظيم الكريم الغفار للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفورًا رحيمًا پس ابتدا بخواند اللهم انى اسئلك ان تصلى على محمد وال محمد وان تجعل فيما تقضى وتقدر من الامر العظيم المحتوم فى ليلة القدر من القضاء الذى لا يرد ولا يبدل ان تكتبنى من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم وان تجعل فيما تقضى وتقدر ان تطيل عمرى وتوسع رزقى

ویعد از سلام هفت مرتبه آیة الکرسی بخواند پس برخیزد و هشت رکعت دیگر بجای آورد و سلام دهد بنشیند بعد از هر دو رکعت پس ... و تشهد بخواند و سلام بگوید و چون چهار رکعت را تمام کرد سلام بگوید و چهار رکعت دیگر ... بر یزید بن طریف بجا آورد و در هر رکعتی حمد یکمرتبه و اذا جاء نصر الله یکمرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه و چون از تشهد و سلام فارغ شد هفتمرتبه بخواند این دعا را یا حى یا قیوم یا ذا الجلال والاکرام یا اله الاولین والاخرین یا ارحم الراحمین یا رحمن الدنیا والاخرة ورحیمهما یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا الله یا



وتؤدى عنى امانتى ودينى امين رب العالمين اللهم اجعل لى من امرى فرجًا ومخرجًا وارزقنى من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب واحرسنى من حيث احترس ومن حيث لا احترس وصل على محمد وال محمد وسلم كثيرًا دوم و فرموده اند میخوانی این تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از اول تا باخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سبحان الله ۱ سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيئ سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله السميع الذى ليس شيئ اسمع منه يسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين ويسمع ما فى ظلمات البر والبحر ويسمع الانين والشكوى ويسمع السر واخفى ويسمع وساوس الصدور ولا يصم سمعه صوت ۲ سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيئ سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله البصير الذى ليس شيئ ابصر منه يبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين ويبصر ما فى ظلمات البر والبحر لا تدركه الابصار وهو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير لا تغشى بصره الظلمة ولا يستتر منه بستر ولا يوارى منه جدار ولا يغيب عنه بر ولا بحر ولا يكن منه جبل ما فى اصله ولا قلب ما فيه ولا جنب ما فى قلبه ولا يستتر منه صغير ولا كبير ولا يستخفى منه صغير لصغره ولا يخفى عليه شيئ فى الارض ولا فى السماء هو الذى يصوركم فى الارحام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم

ويعلم خائنة الاعين وما تخفى الصدور ... یا الله یا الله یا الله یا الله صل على محمد وال محمد ... یا الله ... حاجت خود را ذکر کن ... واغفر لی ... پس بگو لا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم ... و سبحان الله رب العرش ... و بگو ... و بعض فرموده اند ... الکریم ... خداوند ... مؤمن و مؤمنه ... سوگند که هر مؤمن ... ضامنم ... نماز را بکند ... نماز ... شب ... بدهم ... او ... حج ... و ثواب ... ملائکه ... روز ... گناه ... نماز کرده ... ورد ... در مشرق و مغرب عالم ... و عطا فرماید ... حج

۳ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ
الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَاحَ
بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُنَزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ
وَيَسْقُطُ الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۴ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ
الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي
الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ۵
سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ

ندیده و هیچ گوشی نشنیده باشد
مؤلف گوید که شیخ طوسی در مصباح
نیز این نماز را نقل کرده و لکن
در روایت ایشان دعاء مذکور
نیست بلکه فرموده چون فارغ
شد از نماز بگو سبحان الله
رب العرش الکریم و لا حول
و لا قوة الا بالله العلی العظیم
هفتاد مرتبه

**نماز هدیه**

روایت شده از معصومین علیهم السلام
که آدمی در روز جمعه هشت
رکعت نماز بگذارد یعنی بعد از
هر دو رکعت سلام بگوید چهار
رکعت را هدیه حضرت رسول
صلی الله علیه و آله بکند و چهار
رکعت دیگر را هدیه حضرت
فاطمه صلوات الله علیها و در
روز شنبه چهار رکعت بکند
و هدیه حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله و



وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ
تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۶ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ
اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى
وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي
عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
۷ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ
الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنَى عَلَى
نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۸ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ
فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى
سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ

سلام الله علیه گرداند و حسنین
هر روز از هفته را چهار رکعت
بکند و هدیه امامی کند بترتیب
ائمه تا آنکه در روز پنجشنبه چهار
رکعت کند و هدیه امام جعفر
صادق علیه السلام گرداند و باز در روز
جمعه هشت رکعت کند چهار
رکعت را هدیه حضرت رسول خدا
صلی الله علیه و آله و چهار رکعت دیگر هدیه حضرت
فاطمه سلام الله علیها گرداند و
در روز شنبه چهار رکعت هدیه
حضرت امام موسی علیه السلام کند و
همچنین هر روز چهار رکعت
بکند و هدیه امامی نماید
بترتیب تا روز پنجشنبه چهار
رکعت را هدیه امام عصر عجل
الله فرجه گرداند و ما بین هر دو
رکعت از این نمازها این دعا
بخواند اللهم
انت

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۹ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۰ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ستم دیگر فرموده اند میخوانی این صلوات را در هر روز ماه رمضان

إِنَّ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَبَّيْكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَيْكَ وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَإِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ حَيِّنَا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ الرَّكَعَاتِ هَدِيَّةٌ مِنَّا إِلَى وَلِيِّكَ فُلَانٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْهُ إِيَّاهَا وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِيهِ

پس هر دعا که میخواهد بکند و بجای فلان اسم آن امام علیه را بگوید که نماز را برای او بجا می‌آورد

## نماز لیلة الدفن

دو رکعت است در رکعت اول الحمد و آیة الکرسی و در رکعت دوم الحمد و ده مرتبه انا انزلناه فی لیلة القدر و چون سلام دهد بگوید اللهم صل علی محمد وآل محمد وابعث ثوابها



مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ امْنُنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَا بِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللهَ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ أَبْلِغْ مُحَمَّدًا نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلَامَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالنَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ وَالْكَرَامَةِ وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ وَالْمَقَامِ وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافًا كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَزْكَى وَأَنْمَى وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِمَامَيِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُمَا وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دِمَائِهِمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

وَوَالِ مَنْ وَالاهُمَا وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُمَا

إِلَى قَبْرِ فُلَانٍ و بجای فلان نام میت را ذکر کند

## نماز دیگر ایضا

بسند بن طاوس از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که فرمود نمی‌گذرد بر میت ساعتی سخت‌تر از شب اول قبر پس رحم نمائید مردگان خود را بصدقه و اگر نیابید صدقه پس یکی از شما نماز کند بخواند دو رکعت در رکعت اول فاتحة الکتاب یکمرتبه و قل هو الله احد دو مرتبه و در رکعت دوم فاتحه یکمرتبه و الهیکم التکاثر ده مرتبه و سلام دهد و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد وابعث ثوابها الی قبر ذلک المیت فلان بن فلان پس خدای تعالی

ربیع ... عنا السلام ... تا اهل بیته عنا افضل التحیة والسلام

اِمامِ الْمُسْلِمینَ وَ والِ مَنْ والاهُ وَ عادِ مَنْ عاداهُ وَ ضاعِفِ الْعَذابَ عَلی مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اِمامِ الْمُسْلِمینَ وَ والِ مَنْ والاهُ وَ عادِ مَنْ عاداهُ وَ ضاعِفِ الْعَذابَ عَلی مَنْ شَرِکَ فی دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُوسی اِمامِ الْمُسْلِمینَ وَ والِ مَنْ والاهُ وَ عادِ مَنْ عاداهُ وَ ضاعِفِ الْعَذابَ عَلی مَنْ شَرِکَ فی دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اِمامِ الْمُسْلِمینَ وَ والِ مَنْ والاهُ وَ عادِ مَنْ عاداهُ وَ ضاعِفِ الْعَذابَ عَلی مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمامِ الْمُسْلِمینَ وَ والِ مَنْ والاهُ وَ عادِ مَنْ عاداهُ وَ ضاعِفِ الْعَذابَ عَلی مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ اِمامِ الْمُسْلِمینَ وَ والِ مَنْ والاهُ وَ عادِ مَنْ عاداهُ وَ ضاعِفِ الْعَذابَ عَلی مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهِ اِمامِ الْمُسْلِمینَ وَ والِ مَنْ والاهُ وَ عادِ مَنْ عاداهُ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْقاسِمِ وَ الطّاهِرِ ابْنَیْ نَبِیِّکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی رُقَیَّةَ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ الْعَنْ مَنْ اذی نَبِیَّکَ فیها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی اُمِّ کُلْثُومٍ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ الْعَنْ مَنْ اذی نَبِیَّکَ فیها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی ذُرِّیَّةِ نَبِیِّکَ اَللّٰهُمَّ اخْلُفْ نَبِیَّکَ فی اَهْلِ بَیْتِهِ اَللّٰهُمَّ مَکِّنْ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِنْ عَدَدِهِمْ وَ مَدَدِهِمْ وَ اَنْصارِهِمْ عَلَی الْحَقِّ فِی السِّرِّ وَ الْعَلانِیَةِ اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَ وِتْرِهِمْ وَ دِمائِهِمْ وَ کُفَّ عَنّا وَ عَنْهُمْ وَ عَنْ کُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ بَأْسَ کُلِّ باغٍ وَ طاغٍ وَ کُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّکَ اَشَدُّ بَأْساً وَ اَشَدُّ تَنْکیلاً (سید بن طاوس فرموده و میگوئی) یا عُدَّتی فی کُرْبَتی وَ یا صاحِبی فی شِدَّتی وَ یا وَلِیّی فی نِعْمَتی وَ یا غایَتی فی رَغْبَتی اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتی وَ الْمُؤْمِنُ رَوْعَتی وَ الْمُقیلُ عَثْرَتی فَاغْفِرْ لی خَطیئَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ (و میگوئی) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ لِهَمٍّ لا یُفَرِّجُهُ غَیْرُکَ وَ لِرَحْمَةٍ لا تُنالُ اِلّا بِکَ وَ لِکَرْبٍ لا یَکْشِفُهُ اِلّا اَنْتَ وَ لِرَغْبَةٍ لا تُبْلَغُ اِلّا بِکَ وَ لِحاجَةٍ لا یَقْضیها اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ فَکَما کانَ

میفرستد همان ساعت هزار هزار ملک به گور آن میت با هر ملکی جامه و حله و تنگی قبر او را وسعت دهد تا روز نفخ صور و عطا کند بنماز گذار بعدد آنچه آفتاب بر آن طلوع میکند حسنات و بالا برده شود برای او چهل درجه مؤلف گوید که کفعمی نیز این نماز را باین کیفیت نقل کرده لیکن از آن فرموده که در بعض کتب دیدم که در رکعت اول بعد از حمد آیة الکرسی یکمرتبه و توحید دو مرتبه بخواند و علامه مجلسی ره در زاد المعاد فرموده باید که مردم فراموش نکنند ذکر کردن ایشان از اعمال خیر که ناچار دارند و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امید دارند چشم احسان ایشان را



مِنْ شَأْنِکَ ما اَذِنْتَ لی بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِکَ وَ رَحِمْتَنی بِهِ مِنْ ذِکْرِکَ فَلْیَکُنْ مِنْ شَأْنِکَ سَیِّدِی الْاِجابَةُ لی فیما دَعَوْتُکَ وَ عَوائِدُ الْاِفْضالِ فیما رَجَوْتُکَ وَ النَّجاةُ مِمّا فَزِعْتُ اِلَیْکَ فیهِ فَاِنْ لَمْ اَکُنْ اَهْلاً اَنْ اَبْلُغَ رَحْمَتَکَ فَاِنَّ رَحْمَتَکَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَنی وَ تَسَعَنی وَ اِنْ لَمْ اَکُنْ لِلْاِجابَةِ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلُ الْفَضْلِ وَ رَحْمَتُکَ وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ فَلْتَسَعْنی رَحْمَتُکَ یا اِلٰهی یا کَریمُ اَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ اَنْ تُفَرِّجَ هَمّی وَ تَکْشِفَ کَرْبی وَ غَمّی وَ تَرْحَمَنی بِرَحْمَتِکَ وَ تَرْزُقَنی مِنْ فَضْلِکَ اِنَّکَ سَمیعُ الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ (چهارم و نیز شیخ و سید فرموده اند در هر روز بخوان) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ فَضْلِکَ بِاَفْضَلِهِ وَ کُلُّ فَضْلِکَ فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِفَضْلِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ رِزْقِکَ بِاَعَمِّهِ وَ کُلُّ رِزْقِکَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِرِزْقِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَطائِکَ بِاَهْنَئِهِ وَ کُلُّ عَطائِکَ هَنیءٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعَطائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ خَیْرِکَ بِاَعْجَلِهِ وَ کُلُّ خَیْرِکَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِخَیْرِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ اِحْسانِکَ بِاَحْسَنِهِ وَ کُلُّ اِحْسانِکَ حَسَنٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاِحْسانِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ اَسْئَلُکَ فَاَجِبْنی یا اَللّٰهُ وَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ الْمُرْتَضی وَ رَسُولِکَ الْمُصْطَفی وَ اَمینِکَ وَ نَجِیِّکَ دُونَ خَلْقِکَ وَ نَجیبِکَ مِنْ عِبادِکَ وَ نَبِیِّکَ بِالصِّدْقِ وَ حَبیبِکَ وَ صَلِّ عَلی رَسُولِکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنَ الْعالَمینَ الْبَشیرِ النَّذیرِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَ عَلی اَهْلِ بَیْتِهِ الْاَبْرارِ الطّاهِرینَ وَ عَلی مَلائِکَتِکَ الَّذینَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَ حَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِکَ وَ عَلی اَنْبِیائِکَ الَّذینَ یُنْبِؤُنَ عَنْکَ بِالصِّدْقِ وَ عَلی رُسُلِکَ الَّذینَ خَصَصْتَهُمْ بِوَحْیِکَ وَ فَضَّلْتَهُمْ عَلَی الْعالَمینَ بِرِسالاتِکَ وَ عَلی عِبادِکَ الصّالِحینَ الَّذینَ اَدْخَلْتَهُمْ فی رَحْمَتِکَ الْاَئِمَّةِ الْمُهْتَدینَ الرّاشِدینَ وَ اَوْلِیائِکَ

تا هنگامی خصوص دعا کردن در نماز شب و بعد از نماز های فریضه و در روز ماه رمضان زیاده از دیگران برای پدر و مادر دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و در حج باید دعا کرد و در حال سجده باید کرد بسا فرزند که در حیات پدر و مادر عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان بسبب اعمال خیر که برای ایشان بعمل آورد نیکوکار گردد و بسا فرزند که در حیات ایشان نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال خیر که بایست برای ایشان بعمل آورد و عهده خیرات برای ایشان بعمل نیاورد و بسا دین ایشان را ادا نکند و مادر و پدر و ایشان را خشنود نکند و اولیای ایشان را خدا

الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانَ
خَازِنِ الْجِنَانِ وَعَلَى مَالِكٍ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْأَمِينِ وَحَمَلَةِ
عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ الْحَافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ
بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلُ الْأَرَضِينَ صَلَاةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً زَاكِيَةً
نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيّاً عَنْ أُمَّتِهِ
اللَّهُمَّ وَأَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً
وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً تُعْطِي مُحَمَّداً وَآلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ
مَا أَعْطَيْتَ أَحَداً مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
أَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِساً وَأَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنْزِلاً وَأَقْرَبَهُمْ إِلَيْكَ
وَسِيلَةً وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَنْجَحَ سَائِلٍ وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ
الْمَحْمُودَ الَّذِي يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَجَاوَزَ عَنْ خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ
عَنْ ظُلْمِي وَتُنْجِحَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ عَثْرَتِي وَتَغْفِرَ
ذُنُوبِي وَتَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِيَنِي
وَلَا تَبْتَلِيَنِي وَتَرْزُقَنِي مِنَ الرِّزْقِ أَطْيَبَهُ وَأَوْسَعَهُ وَلَا تَحْرِمَنِي يَا رَبِّ وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي
وَضَعْ عَنِّي وِزْرِي وَلَا تُحَمِّلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ
مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس سه مرتبه بگو اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي پس بگو اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ

و خلق بری گرداند و حج و بنا بر
عباداتی که از ایشان فوت شده
باشد سعی کند باستغفار یا به
تبرع عبادات و در حدیث صحیح
منقول است که حضرت صادق علیه السلام
در هر شب از برای فرزند خود
و در هر روز از برای پدر و مادر
خود دو رکعت نماز میکردند
و در رکعت اول انا انزلناه
و در رکعت دوم انا اعطیناک
میخواندند و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که بسا
باشد که میت در تنگی و شدت
بوده باشد و حقتعالی باو وسعت
دهد و تنگی از او بردارد پس
باو گویند این فرج که تو را شد
بسبب نمازیست که فلان
برادر مؤمن برای تو کرد
راوی پرسید دو میت را در
دو رکعت نماز شریک میتوان
کرد فرمود بلی



بِي لَيْسَ بِعَظِيمٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ
فَامْنُنْ عَلَيَّ بِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پنجم خواندن این دعا است
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي و چون طولانیست بجهة اختصار
از ذکر نکردیم هر که طالب است باقبال یا زاد المعاد رجوع کند ششم شیخ مفید در کتاب مقنعه روایت کرده
از ثقه جلیل علی بن مهزیار از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که مستحب است آنکه بسیار بگوئی در هر وقت از شب
و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقَى وَيَفْنَى
كُلُّ شَيْءٍ يَا ذَا الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَيَا ذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَا فِي الْأَرَضِينَ
السُّفْلَى وَلَا فَوْقَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ وَلَا بَيْنَهُنَّ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُهُ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا يَقْوَى
عَلَى إِحْصَائِهِ إِلَّا أَنْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا
أَنْتَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین و مصباح از اخبار سید بن باقی نقل کرده که هر که بخواند این دعا
را در هر روز ماه رمضان بیامرزد حقتعالی گناهان چهل ساله او را اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ
الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ هشتم در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگوید که محدث فیض در خلاصة الاذکار
ذکر فرموده سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَبِحَمْدِهِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى نهم شیخ مفید در مقنعه فرموده و از سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسول خدا

| | | |
|---|---|---|
| است در هر روز صد مرتبه و اگر | مطلب دویم | زیادتر فرستاد افضل است |
| در اعمال مخصوصه شب و روز | شب اول | ماه مبارک رمضان است |

در آن چند عمل است اول آنکه طلب هلال کند و بعضی استهلال این ماه را واجب دانسته اند دویم چون
رؤیت هلال کرد اشاره بهلال نکند بلکه رو بقبله کند و دستها را باسمان بلند کند خطاب کند هلال را
و بگوید رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ

فرمود که میت شاد میشود و فرح
میابد بدعا و استغفار که برای
او کنند چنانچه زنده شاد میشود
بهدیه که برای او برند و فرمود که
برمیت داخل میشود در قبر نماز
و روزه و حج و تصدق و سایر اعمال
خیر و دعا و ثواب آن اعمال برای
کسیکه کرده و برای مرده هر دو
نوشته میشود و در حدیث دیگر وارد
است که هر که از مسلمانان برای میتی
عمل صالحی بکند خدا ثواب آنرا
مضاعف میگرداند و میت بآن
منتفع میگردد و در روایتی
وارد شده است که هرگاه شخص
برمیتی تصدق بکند حق
تعالی جبرئیل را امر میفرماید که با هفتاد
هزار ملک نزد قبر او بروند
و هر یک طبقی در دست از نور
نثار میکنند

وَالْاِسْلامِ وَالْمُسارَعَةِ اِلی ما تُحِبُّ وَتَرْضی اَللّٰهُمَّ بارِكْ لَنا فی شَهْرِنا هذا وَارْزُقْنا خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلاۤئَهُ وَفِتْنَتَهُ ودر روایتست که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله چون رؤیت میکرد هلال ماه رمضان را روی شریف را بجانب قبله میفرمود و میگفت اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمانِ وَالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْعافِيَةِ الْمُجَلَّلَةِ وَدِفاعِ الْاَسْقامِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلوةِ وَالصِّيامِ وَالْقِيامِ وَتِلاوَةِ الْقُرْآنِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنا لِشَهْرِ رَمَضانَ (وَالرِّزْقِ الْواسِعِ خ) وَتَسَلَّمْهُ مِنّا وَسَلِّمْنا فيهِ حَتّی يَنْقَضِیَ عَنّا شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنّا وَغَفَرْتَ لَنا وَرَحِمْتَنا واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون رؤیت هلال نمودی بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنا صِيامَهُ وَاَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرْآنَ هُدًی لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلی صِيامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وَسَلِّمْنا فيهِ وَسَلِّمْنا مِنْهُ وَسَلِّمْهُ لَنا فی يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَديرٌ يا رَحْمنُ يا رَحيمُ سیم بخواند دعای چهل و سیم صحیفۀ کامله را در وقت رؤیت هلال سید بن طاوس روایت کرده که روزی حضرت امام زین العابدین علیه السلام در راهی میگذشت که نظر کرد بهلال ماه رمضان پس آنحضرت ایستاد و گفت اَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطيعُ الدّائِبُ السَّريعُ الْمُتَرَدِّدُ فی مَنازِلِ التَّقْديرِ الْمُتَصَرِّفُ فی فَلَكِ التَّدْبيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ آياتِ مُلْكِهِ وَعَلامَةً مِنْ عَلاماتِ سُلْطانِهِ فَحَدَّ بِكَ الزَّمانَ وَامْتَهَنَكَ بِالْكَمالِ وَالنُّقْصانِ وَالطُّلُوعِ وَالْاُفُولِ وَالْاِنارَةِ وَالْكُسُوفِ فی كُلِّ ذلِكَ اَنْتَ لَهُ مُطيعٌ وَاِلی اِرادَتِهِ سَريعٌ سُبْحانَهُ ما اَعْجَبَ ما دَبَّرَ مِنْ اَمْرِكَ وَاَلْطَفَ ما صَنَعَ فی شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتاحَ شَهْرٍ حادِثٍ لِاَمْرٍ حادِثٍ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ رَبّی وَرَبَّكَ وَخالِقی وَخالِقَكَ وَمُقَدِّری وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّری وَمُصَوِّرَكَ اَنْ يُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَكَ هِلالَ بَرَكَةٍ لا تَمْحَقُهَا الْاَيّامُ وَطَهارَةٍ لا تُدَنِّسُهَا الْآثامُ هِلالَ اَمْنٍ مِنَ الْآفاتِ وَسَلامَةٍ مِنَ السَّيِّئاتِ هِلالَ سَعْدٍ لا نَحْسَ فيهِ وَيُمْنٍ لا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لا يُمازِجُهُ

(نماز برای اموات) السلام علیک ابد و بشنوند این هدیة فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن میشود و حقتعالی هزار سعه در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار حور باو تزویج میفرماید و هزار حله باو میپوشاند و هزار حاجت او را روا میکند ✱

**نماز فرزند برای پدر و مادر** دو رکعت در رکعت اول فاتحه و ده مرتبه رَبِّ اغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَلِلْمُؤْمِنينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسابُ و در رکعت دوّم فاتحه و ده مرتبه رَبِّ اغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِیَ مُؤْمِناً وَلِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ و چون سلام دهد ده مرتبه بگوید رَبِّ ارْحَمْهُما كَما رَبَّيانی صَغيراً

**نماز گرسنه** از حضرت صادق



عُسْرٌ وَخَيْرٍ لا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلالَ اَمْنٍ وَاِيمانٍ وَنِعْمَةٍ وَاِحْسانٍ وَسَلامَةٍ وَاِسْلامٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا مِنْ اَرْضی مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَاَزْكی مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ وَاَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فيهِ وَوَفِّقْنَا اللّٰهُمَّ فيهِ لِلطّاعَةِ وَالتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنا فيهِ مِنَ الْآثامِ وَالْحَوْبَةِ وَاَوْزِعْنا فيهِ شُكْرَ النِّعْمَةِ وَاَلْبِسْنا فيهِ جُنَنَ الْعافِيَةِ وَاَتْمِمْ عَلَيْنا بِاسْتِكْمالِ طاعَتِكَ فيهِ الْمِنَّةَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمَنّانُ الْحَميدُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ وَاجْعَلْ لَنا فيهِ عَوْناً مِنْكَ عَلی ما نَدَبْتَنا اِلَيْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طاعَتِكَ وَتَقَبَّلْها اِنَّكَ الْاَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَريمٍ وَالْاَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحيمٍ آمينَ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ چهارم مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات اینماه است و الا در ماههای دیگر جماع در شب اول مکروه است پنجم غسل شب اول ماه کند و روایت شده که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن باو نرسد تا ماه رمضان آینده ششم در نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بریزد تا با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده هفتم زیارت قبر امام حسین علیه السلام کند تا گناهانش بخشیده شود و ثواب حجاج و معتمرین انشاء الله دریابد هشتم از اینشب ابتدا کند بخواندن هزار رکعت نماز اینماه بنحویکه در آخر قسم دوم ذکر شد نهم دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سورۀ انعام بخواند و سؤال کند که حقتعالی کفایت کند او را و نگاه دارد او را از آنچه میترسد و از دردها دهم بخواند دعای اَللّٰهُمَّ اِنَّ هذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ که در شب آخر ماه شعبان گذشت یازدهم بعد از نماز مغرب دستها را بلند کند و بخواند این دعاء وارده از حضرت جواد علیه السلام را که در اقبال است اَللّٰهُمَّ يا مَنْ يَمْلِكُ التَّدْبيرَ وَهُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَديرٌ يا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِی الصُّدُورُ وَتُجِنُّ الضَّميرُ وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ نَوی فَعَمِلَ وَلا تَجْعَلْنا مِمَّنْ شَقِیَ فَكَسِلَ وَلا مِمَّنْ هُوَ عَلی غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ اَللّٰهُمَّ صَحِّحْ اَبْدانَنا مِنَ الْعِلَلِ وَاَعِنّا عَلی مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنا مِنَ الْعَمَلِ حَتّی يَنْقَضِیَ عَنّا شَهْرُكَ هذا وَقَدْ اَدَّيْنا مَفْرُوضَكَ فيهِ عَلَيْنا اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلی صِيامِهِ وَوَفِّقْنا لِقِيامِهِ وَنَشِّطْنا فيهِ لِلصَّلوةِ وَلا تَحْجُبْنا مِنَ الْقِرائَةِ وَسَهِّلْ لَنا فيهِ ايتاءَ الزَّكوةِ اَللّٰهُمَّ لا تُسَلِّطْ عَلَيْنا وَصَباً

(نماز حدیث نفس) منقول است که هر که گرسنه باشد وضو بگیرد و دو رکعت نماز بگذارد و بگوید یا ربّ انّی جائع فاطعمنی و در روایت دیگر بگوید ربّ انّی جائع فاطعمنی پس بدرستیکه حق سبحانه و تعالی او را در ساعت طعام دهد

**نماز حدیث نفس** از حضرت صادق علیه السلام روایت است که نیست هیچ مؤمنی که بگذرد بر او چهل صباح مگر آنکه عارض شود او را حدیث نفس پس هرگاه او را حدیث نفس عارض شود دو رکعت نماز گذارد و دنیا برود حدیث نفس از او و از آنحضرت منقولست که شکایت کرد حضرت آدم علیه السلام بسوی خدا عزّ و جلّ از حدیث نفس پس جبرئیل نازل شد و گفت بگو لا حول و لا قوة الّا باللّه

ولا تعبا ولا سقما ولا عطبا اللهم ارزقنا الافطار من رزقك الحلال اللهم
سهل لنا فيه ما قسمته من رزقك ويسر ما قدرته من امرك واجعله حلالا
طيبا نقيا من الآثام خالصا من الآصار والاجرام اللهم لا تطعمنا الا طيبا غير
خبيث ولا حرام واجعل رزقك لنا حلالا لا يشوبه دنس ولا اسقام يا من علمه
بالسر كعلمه بالاعلان يا متفضلا على عباده بالاحسان يا من هو على كل شيء قدير
وبكل شيء عليم خبير الهمنا ذكرك وجنبنا عسرك وانلنا يسرك واهدنا للرشاد
ووفقنا للسداد واعصمنا من البلايا وصنا من الاوزار والخطايا يا من لا يغفر
عظيم الذنوب غيره ولا يكشف السوء الا هو يا ارحم الراحمين واكرم الاكرمين
صل على محمد واهل بيته الطيبين واجعل صيامنا مقبولا وبالبر والتقوى
موصولا وكذلك فاجعل سعينا مشكورا وقيامنا مبرورا وقرآننا مرفوعا و
دعائنا مسموعا واهدنا للحسنى وجنبنا العسرى ويسرنا لليسرى واعل لنا الدرجات
وضاعف لنا الحسنات واقبل منا الصوم والصلوة واسمع منا الدعوات واغفر
لنا الخطيئات وتجاوز عنا السيئات واجعلنا من العاملين الفائزين ولا تجعلنا
من المغضوب عليهم ولا الضالين حتى ينقضي شهر رمضان عنا وقد قبلت فيه
صيامنا وقيامنا وزكيت فيه اعمالنا وغفرت فيه ذنوبنا واجزلت فيه من كل
خير نصيبنا فانك الاله المجيب والرب القريب وانت بكل شيء محيط دوازدهم بخواند
در اینشب بدعای ماثور از حضرت صادق علیه السلام که در اقبال است اللهم رب شهر رمضان منزل القرآن
هذا شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن وانزلت فيه آيات بينات من الهدى
والفرقان اللهم ارزقنا صيامه واعنا على قيامه اللهم سلمه لنا وسلمنا
فيه وتسلمه منا في يسر منك ومعافاة واجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم

حضرت آدم علیه السلام باین ذکر را گفت حدیث نفس از او برطرف شد پس حضرت موسی این است اصل لاحول ولا قوة الا بالله

و از حضرت باقر علیه السلام روایتست که مردی خدمت حضرت رسول صلی الله علیه وآله آمد و شکایت کرد باآنحضرت از وسوسه و حدیث نفس و دینی که داشت و از تنگی که بود و از درویشی حضرت رسول فرمود بگو توکلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا و این را مکرر بگو پس اندکی نگذشت که آنمرد آمد خدمت آنحضرت وگفت یا رسول الله خداوند



وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان
تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم
المكفر عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل لي في عمري وتوسع علي
من الرزق الحلال سیزدهم بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را چهاردهم بخواند اللهم ان
هذا شهر رمضان الخ که در اقبال نقل فرموده و بسیار طولانیست پانزدهم بخواند اللهم انه قد
دخل شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن وجعلته
بينات من الهدى والفرقان اللهم فبارك لنا في شهر رمضان واعنا على صيامه و
صلواته وتقبله منا روایتست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله چون ماه رمضان داخل میشد این دعا را بخواندند
شانزدهم و نیز روایتست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله در شب اول ماه رمضان این دعا را میخواندند ✻
الحمد لله الذي اكرمنا بك ايها الشهر المبارك اللهم فقونا على صيامنا وقيامنا
وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين اللهم انت الواحد فلا ولد لك
وانت الصمد فلا شبه لك وانت العزيز فلا يعزك شيء وانت الغني وانا الفقير
وانت المولى وانا العبد وانت الغفور وانا المذنب وانت الرحيم وانا المخطئ
وانت الخالق وانا المخلوق وانت الحي وانا الميت اسئلك برحمتك ان تغفر
لي وترحمني وتجاوز عني انك على كل شيء قدير هفدهم در باب اول گذشت (ص ۸۰) ذکر استحباب
خواندن دعای جوشن کبیر در اول ماه رمضان هیجدهم بخواند دعای حج را که در اول ماه گذشت (ص ۱۷۲) نوزدهم
چون ماه رمضان شروع شود سزاوار است تکثیر تلاوت قرآن و مرویست که حضرت صادق علیه السلام در
وقت تلاوت قرآن قبل از قرائت این دعا را میخواندند اللهم اني اشهد ان هذا كتابك
المنزل من عندك على رسولك محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وكلامك
الناطق على لسان نبيك جعلته هاديا منك الى خلقك وحبلا متصلا
فيما بينك وبين عبادك اللهم اني نشرت عهدك وكتابك اللهم فاجعل

وسوسه مرا برد و قرض مرا ادا کرد و مرا از درد و رنج توانگر کرد و نیز روایت شده که از برای دفع وسوسه شیطان بگو هنگامی که در سینه‌ات شکی پیدا شد هو الاول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم

و نیز از برای دفع وسوسه شیطان از حضرت صادق علیه السلام مرویست که دست بر سینه بکش و بگو بسم الله وبالله محمد رسول الله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم امسح عني ما احذر پس دست بر شکم خود بکش و سه مرتبه بگو ✻ که اثر برطرف خواهد شد

و نیز از برای دفع وسوسه و غم نافعست خوردن سرکه و انار خوردن و انار بنا ناشتا

نَظَرِي فِيهِ عِبَادَةً وَقِرَائَتِي فِيهِ فِكْراً وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِبَاراً وَاجْعَلْنِي مِمَّنِ اتَّعَظَ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيَكَ وَلَا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرَائَتِي عَلَى سَمْعِي وَلَا تَجْعَلْ عَلَى بَصَرِي غِشَاوَةً وَلَا تَجْعَلْ قِرَائَتِي قِرَائَةً لَا تَدَبُّرَ فِيهَا بَلِ اجْعَلْنِي اَتَدَبَّرُ آيَاتِهِ وَاَحْكَامَهُ آخِذاً بِشَرَايِعِ دِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظَرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَائَتِي هَذَراً اِنَّكَ اَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ و بعد از قرائت قرآن مجید این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّي قَدْ قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ مِنْ كِتَابِكَ الَّذِي اَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ الصَّادِقِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَهُ وَيُحَرِّمُ حَرَامَهُ وَيُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَمُتَشَابِهِهِ وَاجْعَلْهُ لِي اُنْساً فِي قَبْرِي وَاُنْساً فِي حَشْرِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تُرَقِّيهِ بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأَهَا دَرَجَةً فِي اَعْلَا عِلِّيِّينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

## روز اوّل

و در آن چند عمل است اول غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال دوم کفی از گلاب بر رو بزنند تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری هم بر سر خود بزنند تا در آن سال از سرسام ایمن شود سیم دو رکعت نماز اول ماه و تصدق را بعمل آورد چهارم دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد بخواند تا حق تعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده پنجم بعد از طلوع فجر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَاَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ششم بخواند دعاء چهل و چهارم صحیفهٔ کامله را اگر در شب نخوانده هفتم علامهٔ مجلسی در زاد المعاد فرموده کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علماء فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هرکه این دعا را برای رضای خدا و بی شائبهٔ اغراض فاسده و ریاء بخواند در آن سال باو نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی که ضرر رساند بدین او و بدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها

در روز سه روز از ماه پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه وسط و بر بگوید اَعُوذُ بِذِي الْقُوَّةِ مِنَ الشَّيْطَانِ الْغَوِيِّ وَاَعُوذُ بِمُحَمَّدٍ الرَّضِيِّ مِنْ شَرِّ مَا قُدِّرَ وَقُضِيَ وَاَعُوذُ بِاِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ

### نماز استخارهٔ ذات الرقاع

و کیفیت آن بنحوی است که هرگاه اراده کنی امری را میگیری شش رقعه را و مینویسی در سه رقعه از آن بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ خِيَرَةٌ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ اِفْعَلْ و در سه رقعهٔ دیگر مینویسی لَا تَفْعَلْ بجای اِفْعَلْ پس میگذاری آنها را در زیر مصلای خود و دو رکعت نماز میگذاری و چون فارغ شدی بسجده میروی و میگوئی در سجود صد مرتبه اَسْتَخِيرُ اللّٰهَ



و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا بَاقِياً بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْاَعْدَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي يُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُولُ الْبَلَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَعَافِنِي مِنْ شَرِّ مَا اُحَاذِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ اِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَجَبْرَئِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَسْئَلُكَ بِكَ وَبِمَا سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ يَا عَظِيمُ اَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَلْبِسْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ سِتْرَكَ وَنَضِّرْ وَجْهِي بِنُورِكَ وَاَحِبَّنِي بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَاَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا اَنْتَ مُعْطِيهِ اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنِي مَعَ ذٰلِكَ عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ

بِرَحْمَتِهِ خِيَرَةً فِي عَافِيَةٍ پس مینشینی و میگوئی اَللّٰهُمَّ خِرْ لِي وَاخْتَرْ لِي فِي جَمِيعِ اُمُورِي فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ پس دست میبری و رقعه ها را بهم مخلوط میکنی و یکی یکی بیرون می آوری پس هرگاه سه افعل پی در پی بیرون آمد آن امر را بجا بیاور که اراده کرده و اگر سه لا تفعل پی در پی بیرون آمد بجا نیاور و اگر یکی افعل بیرون آمد و دیگری لا تفعل پنج رقعه بیرون آور و بنگر اکثر را هرگاه سه افعل بیرون آمد و دو لا تفعل بجا آور و اگر بعکس است بجا نیاور مؤلف گوید که مخفی نماند استخاره طلب خیر کردن است پس هرگاه کسی استخاره کند میخواهد که طلب خیر کند از حق تعالی

من بليته يا كريم العفو يا حسن التجاوز توفني على ملة ابرهيم وفطرته وعلى
دين محمد صلى الله عليه وآله وسنته وعلى خير الوفاة فتوفني موالياً لأوليائك
ومعادياً لأعدائك اللهم وجنبني في هذه السنة كل عمل او قول او فعل
يباعدني منك واجلبني الى كل عمل او قول او فعل يقربني منك في هذه السنة
يا ارحم الراحمين وامنعني من كل عمل او قول او فعل يكون مني اخاف ضرر
عاقبته واخاف مقتك اياي عليه حذار ان تصرف وجهك الكريم عني
فاستوجب به نقصاً من حظ لي عندك يا رؤوف يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل
سنتي هذه في حفظك وفي جوارك وفي كنفك وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك
عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك اللهم اجعلني تابعاً لصالحي من مضى من
اوليائك والحقني بهم واجعلني مسلماً لمن قال بالصدق عليك منهم واعوذ بك
اللهم ان تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على نفسي واتباعي لهواي واشتغالي بشهواتي
فيحول ذلك بيني وبين رحمتك ورضوانك فاكون منسياً عندك متعرضاً
لسخطك ونقمتك اللهم وفقني لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني اليك
زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمداً صلى الله عليه وآله هول عدوه وفرجت همه
وكشفت غمه وصدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك فاكفني هول
هذه السنة وآفاتها واسقامها وفتنتها وشرورها واحزانها وضيق المعاش فيها
وبلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى اجلي اسألك
سؤال من اساء وظلم واستكان واعترف واسألك ان تغفر لي ما مضى من
الذنوب التي حصرتها حفظتك واحصتها كرام ملائكتك علي وان تعصمني اللهم
من الذنوب فيما بقي من عمري الى منتهى اجلي يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد

در روایتی است که در سجده آخر نماز شب طلب خیر کن و صد بار بگو استخیر الله برحمته و در سجده آخر نافله صبح و در هر رکعت از نافله های زوال نیز استخاره مندوب است و بدانکه علامه مجلسی ره از والد ماجد نقل کرده که روایت کرده از استاد شیخ بهاء الدین ره که گفت شنیدیم از مشایخ که مذاکره میکردند از حضرت قائم عجل الله فرجه در استخاره بتسبیح که تسبیح را بدست بگیرد و سه مرتبه صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و یک قبضه از تسبیح را بگیرد و دو دانه دو دانه بشمرد پس اگر یکی باقی ماند بجا آورد و اگر دو تا باقی ماند بجا نیاورد و شیخ فقیه اجل صاحب





واهل بيت محمد واتني كل ما سألتك ورغبت اليك فيه فانك امرتني بالدعاء
وتكفلت لي بالاجابة يا ارحم الراحمين فقیر گوید که سید این دعا را در شب اول ماه
ذکر فرموده **روز ششم** سنه دویست و یک هجرت بیعت کردند با حضرت امام رضا علیه السلام
و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بکن ارند در هر رکعت بعد از
حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند **شب سیزدهم** اول لیالی البیض است و در آن سه عمل است
اول غسل دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید سیم دو رکعت نماز
که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر رکعت بعد از حمد یس و تبارك الملك و
توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده میشود بچهار رکعت بدو سلام و در سابق در شرح
دعای مجیر گذشت که هر که آنرا در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعدد
قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد **شب پانزدهم** از لیالی متبرکه است
و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم شش رکعت نماز بحمد و یس
و تبارك و توحید چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید
در مقنعه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی بفرستد بسوی
او ده ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موت او که او را ایمن
کنند از آتش پنجم روایت شده که از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند که چه میفرمائی در حق کسیکه حاضر
شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمه ماه رمضان فرمود به به کسیکه نماز کند در نزد قبر آنحضرت در
شب نیمه ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت
بعد از حمد قل هو الله احد ده مرتبه و پناه ببرد بخداوند تعالی از آتش جهنم حقتعالی او را آزاد از آتش
ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در خواب ببیند ملائکه که بشارت دهند او را به بهشت و ملائکه که ایمن گردانند او را
از آتش **روز نیمه** سنه دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد و شیخ
مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این
روز است بهر حال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت بسیار دارد **شب
هفدهم** شب بسیار مبارکیست و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با لشکر کفار
قریش ملاقات کردند در بدر و در روز آن جنگ بدر واقع شد و حقتعالی لشکر آنحضرت را بر مشرکین

جواهر فرموده و در جواهر استخاره ایست معمول نزد بعض اهل زمان ما و بسا هست که نسبت داده شود بمولانا حضرت قائم عجل الله فرجه و آن اینست که بعد از قرائت و دعا یک قبضه از تسبیح را بگیرد و هشت هشت طرح کند پس اگر یک باقی ماند فی الجمله نیکست و اگر دو تا باقی ماند یک نهی از آن است و اگر سه تا ماند صاحب اختیار است چون فعل و ترک او مساوی است و اگر چهار تا ماند دو نهی است و اگر پنج تا ماند بعضی گفته اند که زحمت و تعب دارد و بعضی گفته اند که در آن ملامت است و اگر شش تا ماند کمال خوبیست و باید تعجیل کند و اگر هفت ماند حکمش مثل پنج تا است و اگر هشت تا ماند چهار نهی از آن است

ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علماء فرموده‌اند که در آن روز مستحب است صدقه و شکر
خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد مؤلف گوید که روایات بسیار وارد
شده که در آن شب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با اصحاب فرمود کیست امشب برای ما برود از چاه
آب بکشد بیاورد و اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام بر این کار نکردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آن شب شبی بود سرد و باد میآمد و ظلمت داشت پس رسید
بچاه آب و آن چاهی بود بسیار گود و تاریک و آنحضرت دلوی نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم بچاه
پایین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد رو کرد بآمدن که ناگاه باد سختی برخورد بآنحضرت که آنجناب
از سختی آن نشست تا برطرف شد پس برخاست و حرکت فرمود که ناگاه باد سختی دیگر مانند آن آمد آن
حضرت نشست تا او نیز رد شد دیگر باره برخاست برود مرتبه سیم نیز همان نحو بادی رسید و آن
حضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را بحضرت رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید
که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که سه مرتبه بادی بمن رسید که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا
گرفت و مکثم بجهة برطرف شدن آن بادها بود فرمود آیا دانستی آنها چه بود یا علی عرض کرد نه فرمود آن
اول جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار فرشته
که بر تو سلام کرد و سلام کردند و پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند
و اینها فرود آمدند بجهة مدد ما فقیر گوید که اشاره بهمین است قول آنکسیکه گفته که از برای امیر المؤمنین
علیه السلام در یکشب سه هزار و سه منقبت بوده و اشاره بهمین نموده سید حمیری در شعر خود در مدح آنحضرت

| | | | |
|---|---|---|---|
| اُقسِمُ بِاللهِ وَ آلائِهِ | وَالمَرءُ عَمّا قالَ مَسئُولُ | اِنَّ عَلِیَّ بنَ اَبیطالِبٍ | عَلَی التُّقی وَالبِرِّ مَجبُولُ |
| کانَ اِذا الحَربُ مَرَتها القَنا | وَاَحجَمَت عَنها البَهالیلُ | یَمشی اِلَی القِرنِ وَفی کَفِّهِ | اَبیَضُ ماضِی الحَدِّ مَصقُولُ |
| مَشیَ العَفَرنا بَینَ اَشبالِهِ | اَبرَزَهُ لِلقَنَصِ الغِیلُ | ذاکَ الَّذی سَلَّمَ فی لَیلَةٍ | عَلَیهِ میکالُ وَ جِبریلُ |
| میکالُ فی اَلفٍ وَ جِبریلُ فی | اَلفٍ وَ یَتلُوهُم سَرافیلُ | لَیلَةَ بَدرٍ مَدَداً اُنزِلُوا | کَاَنَّهُم طَیرٌ اَبابیلُ |

## شب نوزدهم

اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی بخوبی و
فضیلت آن نمیرسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال میشود و ملائکه
و روح که اعظم ملائکه است در آن شب باذن پروردگار بزمین نازل میشوند و بخدمت امام زمان علیه السلام مشرف
میشوند و آنچه برای هر کس مقدر شده است بر امام علیه السلام عرض میکنند و اعمال شبهای قدر بر دو نوع است

کیفیت استخاره

و بدانکه ما در بیشتر بعضی از استخارات را ذکر خواهیم کرد و در اینجا نیز که مرحوم محدث کاشانی ذکر در تقویم المحسنین برای استخاره بقرآن مجید در ایام هفته ساعاتی نقل کرده و گفته اختیار اینمطلب را بر مشهورات واگذار چه یافت نشده برای تعیین آن از اهل بیت علیهم السلام بلکه گفته روز یکشنبه یکساعت تا ظهر پس از عصر تا مغرب روز دوشنبه یکساعت تا طلوع شمس پس از ناهار تا ظهر و از عصر تا عشاء آخر روز سه شنبه یکساعت از وقت ناهار تا ظهر پس از عصر تا عشاء آخر روز چهارشنبه یکساعت تا ظهر پس از عصر تا عشاء آخر روز پنجشنبه یکساعت تا طلوع آفتاب پس از ظهر تا عشاء آخر روز جمعه



یکی آنکه در هر سه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول پس آن چند چیز است اول
غسل است علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز
شام را با غسل بکند دوم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند
و بعد از فراغ هفتاد مرتبه اَستَغفِرُ اللهَ وَ اَتُوبُ اِلَیهِ بگوید در روایت نبوی است که از جای خود
برنخیزد تا حقتعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد الخبر سیم قرآن مجید را بگشاید و بگذارد در مقابل
خود و بگوید اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِکِتابِکَ المُنزَلِ وَما فیهِ وَفیهِ اسمُکَ
الاَکبَرُ وَاَسماؤُکَ الحُسنی وَما یُخافُ وَیُرجی اَن تَجعَلَنی مِن عُتَقائِکَ مِنَ النّارِ
پس هر حاجت که دارد بخواهد چهارم آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اَللّهُمَّ
بِحَقِّ هذَا القُرآنِ وَبِحَقِّ مَن اَرسَلتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ کُلِّ مُؤمِنٍ مَدَحتَهُ فیهِ وَ
بِحَقِّکَ عَلَیهِم فَلا اَحَدَ اَعرَفُ بِحَقِّکَ مِنکَ پس ده مرتبه بگوید بِکَ یا اَللهُ و ده
مرتبه بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِیٍّ و ده مرتبه بِفاطِمَةَ و ده مرتبه بِالحَسَنِ و ده مرتبه بِالحُسَینِ
و ده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ الحُسَینِ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِجَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه
بِمُوسَی بنِ جَعفَرٍ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ مُوسی و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ مُحَمَّدٍ
و ده مرتبه بِالحَسَنِ بنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِالحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن پنجم زیارت کند
امام حسین علیه السلام را در خبر است که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم ندا میکند از بطنان عرش
که حقتعالی آمرزید هر کسرا که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده ششم احیا بدارد این شبها را اما در روایت
شده هر که احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارگان آسمان و سنگینی
کوهها و کیل دریاها باشد هفتم صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آنست که در
هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند هشتم بخواند اَللّهُمَّ اِنّی اَمسَیتُ لَکَ عَبداً
داخِراً لا اَملِکُ لِنَفسی نَفعاً وَلا ضَرّاً وَلا اَصرِفُ عَنها سُوءاً اَشهَدُ بِذلِکَ عَلی نَفسی
وَاَعتَرِفُ لَکَ بِضَعفِ قُوَّتی وَقِلَّةِ حیلَتی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنجِز لی ما وَعَدتَنی
وَجَمیعَ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ مِنَ المَغفِرَةِ فی هذِهِ اللَّیلَةِ وَاَتمِم عَلَیَّ ما آتَیتَنی فَاِنّی

نماز قضاء دین

یکساعت تا طلوع آفتاب پس از زوال تا عصر روز شنبه یکساعت تا وقت ناهار پس از زوال تا عصر و این جدول را ما از مدخل منظوم عقوق است که طالب راه

یکی نمازی برای قضای دین و کفایت ظلم سلطان شیخ طوسی روایت کرده است که مردی خدمت حضرت صادق علیه السلام آمد و گفت شکایت میکنم بسوی تو از قرضی که مرا فرا گرفته و از سلطانی که بر من ستم میکند و میخواهم که تعلیم فرمائی مرا دعائی که تحصیل کنم بآن غنیمتی که ادا نمایم بآن قرض خود را و بازدارم بآن ستم سلطان را فرمود هرگاه تاریکی شب فرا گرفت پس دو رکعت نماز گذار در

عبدك المسكين المستكين الضعيف الفقير المهين اللهم لا تجعلني ناسيا لذكرك
فيما اوليتني و لا (غافلا) لاحسانك فيما اعطيتني و لا آيسا من اجابتك و ان ابطأت
عني في سراء او ضراء او شدة او رخاء او عافية او بلاء او بؤس او نعماء انك
سميع الدعاء و این دعا را کفعمی از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها میخوانده
در حال قیام و قعود و رکوع و سجود و علامهٔ مجلسی ره فرموده که بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش
و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مردهٔ
ایشان است و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد
شده است که دعاء جوشن کبیر را در این سه شب بخوانند فقیر گوید که دعاء جوشن در سابق گذشت
و روایت شده که خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض شد که اگر من درک کردم شب قدر را چه از
خداوند خود بخواهم فرمود عافیت را **و اما دوم** یعنی اعمال مخصوصهٔ این شبها پس اعمال
شب نوزدهم چند چیز است اول صد مرتبه استغفر الله ربي و اتوب اليه دوم صد مرتبه
اللهم العن قتلة امير المؤمنين سوم بخواند دعاء يا ذا الذي كان را که در رقم چهارم گذشت (ص ۲۱۵)
چهارم بخواند اللهم اجعل فيما تقضي و تقدر من الامر المحتوم و فيما تفرق من الامر الحكيم
في ليلة القدر و في القضاء الذي لا يرد و لا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك
الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم و اجعل
فيما تقضي و تقدر ان تطيل عمري و توسع علي في رزقي و تفعل بي كذا و كذا و بجای
این کلمه حاجت خود را ذکر کند **و شب بیست و یکم** فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است و باید اعمال آن
شب را از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت قل هو الله و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعاء جوشن
کبیر و غیر اینها در این شب بعمل آورد و در روایات تأکید شده در غسل و احیاء و جد و جهد در عبادت
در این شب و شب بیست و سیم و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و در چند روایت که از معصوم
سؤال کردند که معین فرمائید که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند
ما ايسر ليلتين فيما تطلب یا آنکه فرمودند ما عليك ان تفعل خيرا في ليلتين و نحو ذلك و قال
شيخنا الصدوق فيما املى على المشايخ في مجلس واحد من مذهب الامامية و من احيى هاتين الليلتين

رکعت اول الحمد و آیة الکرسی و در رکعت دوم حمد و آخر سوره حشر لو انزلنا هذا القرآن علی جبل تا آخر سوره پس بگیر قرآن مجید را و بگذار بر سر خود و بگو بحق هذا القرآن و بحق من ارسلته به و بحق کل مؤمن مدحته فیه و بحقک علیهم فلا احد اعرف بحقک منک پس بگو ده مرتبه یا الله ده مرتبه یا محمد ده مرتبه یا علی ده مرتبه یا فاطمة ده مرتبه یا حسن ده مرتبه یا حسین ده مرتبه یا علی بن الحسین ده مرتبه یا محمد بن علی ده مرتبه یا جعفر بن محمد ده مرتبه یا موسی بن جعفر ده مرتبه یا علی بن موسی ده مرتبه یا محمد بن علی



بمذاكرة العلم فهو افضل و بالجمله از این شب شروع کند بدعاهای شبهای دههٔ آخر که از جملهٔ این
دعا است که شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگوئی در دههٔ آخر ماه رمضان
در هر شب اعوذ بجلال وجهك الكريم ان ينقضي عني شهر رمضان او يطلع الفجر من
ليلتي هذه و لك قبلي ذنب او تبعة تعذبني عليه و کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین نقل کرده که
حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دههٔ آخر بعد از فرایض و نوافل میخواند اللهم اد عنا حق
ما مضى من شهر رمضان و اغفر لنا تقصيرنا فيه و تسلمه منا مقبولا و لا تؤاخذنا
باسرافنا على انفسنا و اجعلنا من المرحومين و لا تجعلنا من المحرومين و فرمود هر که
بگوید این را بیامرزد حقتعالی تقصیری که از او سرزده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگهدارد او را
از معاصی در بقیهٔ ماه و از جمله سید بن طاوس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق
علیه السلام در هر شب از دههٔ آخر میخواند اللهم انك قلت في كتابك المنزل شهر رمضان
الذي انزل فيه القرآن هدى للناس و بينات من الهدى و الفرقان فعظمت حرمة
شهر رمضان بما انزلت فيه من القرآن و خصصته بليلة القدر و جعلتها خيرا
من الف شهر اللهم و هذه ايام شهر رمضان قد انقضت و لياليه قد تصرمت
و قد صرت يا الهي منه الى ما انت اعلم به مني و احصى لعدده من الخلق اجمعين
فاسالك بما سالك به ملائكتك المقربون و انبياؤك المرسلون و عبادك
الصالحون ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تفك رقبتي من النار و تدخلني الجنة
برحمتك و ان تتفضل علي بعفوك و كرمك و تتقبل تقربي و تستجيب دعائي و
تمن علي بالامن يوم الخوف من كل هول اعددته ليوم القيمة الهي و اعوذ بوجهك
الكريم و بجلالك العظيم ان تنقضي ايام شهر رمضان و لياليه و لك قبلي تبعة
او ذنب تؤاخذني به او خطيئة تريد ان تقتصها مني لم تغفرها لي سيدي
سيدي سيدي اسالك يا لا اله الا انت اذ لا اله الا انت ان كنت رضيت

ده مرتبه یا علی بن محمد ده مرتبه یا حسن بن علی ده مرتبه یا حجة ده مرتبه پس حاجت خود را بطلب راوی گفت احمد رفت و بعد از مدتی احمد در حالی که رفع شده بود و امر سلطان او اصلاح شده بود و مال آن زیاد گشته بود مؤلف گوید که ظاهر آنکه این عمل بعد از نماز بجا آورده میشود **نماز حاجت** از دعوات راوندی نقل است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در خانه نشسته بود که کسی بر در کوبید [illegible]

عَنّی فی هٰذَا الشَّهرِ فَازدَدْ عَنّی رِضًا وَاِنْ لَمْ تَکُنْ رَضیتَ عَنّی فَمِنَ الْاٰنَ فَارْضَ
عَنّی یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمینَ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَحَدُ یٰا صَمَدُ یٰا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ
کُفُواً اَحَدٌ وبسیار بگو یٰا مُلَیِّنَ الْحَدیدِ لِدٰاوُدَ عَلَیْهِ السَّلاٰمُ یٰا کٰاشِفَ الضُّرِّ
وَالْکُرَبِ الْعِظٰامِ عَنْ اَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلاٰمُ اَیْ مُفَرِّجَ هَمِّ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ السَّلاٰمُ
اَیْ مُنَفِّسَ غَمِّ یُوسُفَ عَلَیْهِ السَّلاٰمُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ کَمٰا اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ وَافْعَلْ بی مٰا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلاٰ تَفْعَلْ بی مٰا اَنَا اَهْلُهُ وار جمله
ابند عاها است که در کافی مسندا و در مقنعه و مصباح مرسلا نقل شده که میگوئی در لیلهٔ اولی بعنی در

شب بیست و یکم یٰا مُولِجَ اللَّیْلِ فِی النَّهٰارِ وَمُولِجَ النَّهٰارِ فِی اللَّیْلِ وَمُخْرِجَ
الْحَیِّ مِنَ الْمَیِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَیِّتِ مِنَ الْحَیِّ یٰا رٰازِقَ مَنْ یَشٰاءُ بِغَیْرِ حِسٰابٍ یٰا اَللّٰهُ یٰا
رَحْمٰنُ یٰا اَللّٰهُ یٰا رَحیمُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْمٰاءُ الْحُسْنیٰ وَالْاَمْثٰالُ الْعُلْیٰا
وَالْکِبْرِیٰاءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی
هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدٰاءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَدٰاءِ وَاِحْسٰانی فی عِلِّیّینَ وَاِسٰائَتی
مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُبٰاشِرُ بِهِ قَلْبی وَاِیمٰاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی
بِمٰا قَسَمْتَ لی وَاٰتِنٰا فِی الدُّنْیٰا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنٰا عَذٰابَ النّٰارِ
الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهٰا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنٰابَةَ وَالتَّوْفیقَ لِمٰا
وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلاٰمُ

## دعاء شب بیست و دوم

یٰا سٰالِخَ النَّهٰارِ مِنَ اللَّیْلِ فَاِذٰا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِیَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهٰا بِتَقْدیرِکَ یٰا
عَزیزُ یٰا عَلیمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنٰازِلَ حَتّیٰ عٰادَ کَالْعُرْجُونِ الْقَدیمِ یٰا نُورَ کُلِّ نُورٍ وَ
مُنْتَهیٰ کُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِیَّ کُلِّ نِعْمَةٍ یٰا اَللّٰهُ یٰا رَحْمٰنُ یٰا اَللّٰهُ یٰا قُدُّوسُ یٰا اَحَدُ یٰا واحد
یٰا فَرْدُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْمٰاءُ الْحُسْنیٰ وَالْاَمْثٰالُ الْعُلْیٰا وَالْکِبْرِیٰاءُ وَالْاٰلاٰءُ

ربی که حضرت است برای نوازد او
بنی گرفت دست او را و آورد
او را تا بمحاذی پیغمبر صلی الله علیه
و آله و فرمود که رو بقبله کن و
دو رکعت نماز کن بدرگاه
خدا پس ثنا گو خدا را و صلوات
بفرست بر رسول خدا و بخوان آخر
سوره حشر و شش آیه اول سوره
حدید و دو آیه که در آل عمران
است پس سؤال کن حاجت خود را
از خدا که خدا عطا میفرماید
و اجابت را و بندی فرموده شاید
دو آیه قُلِ اللّٰهُمَّ مٰالِکَ الْمُلْکِ
باشد یعنی تا بغیر حساب *
علامه مجلسی فرموده شاید
قُلِ اللّٰهُمَّ تا شَهِدَ اللّٰهُ باشد یا آیه
و بدانکه روایت شده از امیر
المؤمنین علیه السلام که فرمود هرگاه
یکی از شما اراده حاجت کند
پس صبح پنجشنبه



اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی
السُّعَدٰاءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَدٰاءِ وَاِحْسٰانی فی عِلِّیّینَ وَاِسٰائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ
تَهَبَ لی یَقیناً تُبٰاشِرُ بِهِ قَلْبی وَاِیمٰاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِمٰا قَسَمْتَ لی وَ
اٰتِنٰا فِی الدُّنْیٰا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنٰا عَذٰابَ النّٰارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهٰا
ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنٰابَةَ وَالتَّوْفیقَ لِمٰا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ
اٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلاٰمُ

## دعاء شب بیست و سیم

یٰا رَبَّ لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجٰاعِلَهٰا خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّیْلِ وَالنَّهٰارِ وَالْجِبٰالِ
وَالْبِحٰارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوٰارِ وَالْاَرْضِ وَالسَّمٰاءِ یٰا بٰارِئُ یٰا مُصَوِّرُ یٰا حَنّٰانُ یٰا مَنّٰانُ
یٰا اَللّٰهُ یٰا رَحْمٰنُ یٰا اَللّٰهُ یٰا قَیُّومُ یٰا اَللّٰهُ یٰا بَدیعُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْمٰاءُ
الْحُسْنیٰ وَالْاَمْثٰالُ الْعُلْیٰا وَالْکِبْرِیٰاءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدٰاءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَدٰاءِ وَ
اِحْسٰانی فی عِلِّیّینَ وَاِسٰائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُبٰاشِرُ بِهِ قَلْبی وَاِیمٰاناً
یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِمٰا قَسَمْتَ لی وَاٰتِنٰا فِی الدُّنْیٰا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنٰا عَذٰابَ النّٰارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهٰا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَ
الْاِنٰابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِمٰا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلاٰمُ

و روایت کرده محمد بن عیسی بسند خود از صالحین علیهم السلام که فرمودند مکرر میگوئی در شب بیست
و سیم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و هر
چه ممکنت شود و هر زمانیکه حاضر شود ترا یعنی یادت آید این دعا در روزگار حیاتت میگوئی
بعد از ستایش کردن حقتعالی بزرگوار و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اَللّٰهُمَّ
کُنْ لِوَلِیِّکَ فلان بن فلان و بجای فلان بن فلان بگو اَلْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوٰاتُکَ
عَلَیْهِ وَعَلیٰ اٰبٰائِهِ فی هٰذِهِ السّٰاعَةِ وَفی کُلِّ سٰاعَةٍ وَلِیّاً وَحٰافِظاً وَقٰائِداً وَنٰاصِراً

در طلب این برهان در ورد و بخوانند
در وقتیکه از منزل بیرون میرود
آخر سوره آل عمران و آیة الکرسی
و اِنّٰا اَنْزَلْنٰاهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ
و سوره حمد زیرا که در آنها است
حوائج دنیا و آخرت
نماز
در مهمات چهار رکعت میگذاری
و قنوت و ارکان آن را نیکو بجا
میآوری و میخوانی در رکعت اول
حمد یکمرتبه و حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ
الْوَکیلُ هفت مرتبه و در رکعت دوم
حمد یکمرتبه و مٰا شٰاءَ اللّٰهُ لاٰ
قُوَّةَ اِلّٰا بِاللّٰهِ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ
مِنْکَ مٰالاً وَوَلَداً هفت مرتبه
و در رکعت سیم حمد یکمرتبه
و میخوانی لاٰ اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ
سُبْحٰانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّٰالِمینَ
هفت مرتبه و در چهارم حمد
یکمرتبه

وَدَلِيلاً وَعَيْناً حَتَّى تُكِنَّهُ اَرْضَكَ طَوْعاً وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلاً وميخوانى نيز يَا مُدَبِّرَ
الْاُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا مُجْرِيَ الْبُحُورِ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وبجاى اين كلمه حاجات خود را بخواهد اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ و
بلند كن دستهاى خود را بسوى آسمان يعنى در وقت گفتن يَا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ تا آخر و بگو ابد غار او در
حال ركوع و سجود و ايستاده نشسته | دعاى شب بيست و چهارم | و مكرر كن آن را و بگو آن را در شب آخر ماه رمضان

يَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَاناً يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ
يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ وَالْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا
اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللّٰهُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا اَللّٰهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ لَكَ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
اِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً
يُذْهِبُ بِالشَّكَّ عَنِّي وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

## (دعای شب بیست و پنجم)

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاساً وَالنَّهَارِ مَعَاشاً وَالْاَرْضِ مِهَاداً وَالْجِبَالِ اَوْتَاداً يَا اَللّٰهُ
يَا قَاهِرُ يَا اَللّٰهُ يَا جَبَّارُ يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيعُ يَا اَللّٰهُ يَا قَرِيبُ يَا اَللّٰهُ يَا مُجِيبُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي

وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ هفتاد بار پس حاجت بخواهد

### (نماز رفع عسر و سختی)

از حضرت صادق عليه السلام منقول است که چون دشوار شود بر تو کاری دو رکعت نماز بگذار در وقت زوال بخوان در رکعت اول فاتحه و قل هو الله و انا فتحنا لك فتحا مبينا تا و ينصرك الله نصرا عزيزا و در رکعت دوم فاتحه و قل هو الله احد و الم نشرح و اين نماز بتجربه رسيده است

### (نماز برای زياد شدن روزی)

روايت است که مردی از حضرت رسول صلی الله عليه و آله گفت يا رسول الله من صاحب عيالم و قرضدارم و حالم پريشان است تعليم فرما مرا دعائی که بخوانم



وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

## (دعای شب بیست و ششم)

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْهُ وَرِضْوَاناً يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلاً يَا مَاجِدُ يَا وَهَّابُ
يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي
هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي
مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي
بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ
وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ
لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ | دعای شب بیست و هفتم | صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

يَا مَادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ
اِلَيْكَ قَبْضاً يَسِيراً يَا ذَا الْجُودِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْآلَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ
يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
اِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً

تا روزی خداوند عز و جل را بآن زياد کند مرا آنقدر که قرض خود را ادا کنم و استعانت بجويم بر عيال خويش فرمود ای بنده خدا وضو بگير وضوی کامل بعد دو رکعت نماز کن و رکوع و سجود را تمام بجا آور و بعد بگو يَا مَاجِدُ يَا وَاحِدُ يَا كَرِيمُ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اِنِّي اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ رَبِّكَ وَرَبِّي وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَسْئَلُكَ نَفْحَةً كَرِيمَةً مِنْ نَفَحَاتِكَ وَفَتْحاً يَسِيراً وَرِزْقاً وَاسِعاً اَلُمُّ بِهِ شَعْثِي وَاَقْضِي بِهِ دَيْنِي وَاَسْتَعِينُ بِهِ عَلٰى عِيَالِي

يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

## (دعای شب بیست و هشتم)

يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَابِسَهُمَا أَنْ تَزُولَا يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا دَائِمُ يَا اللّٰهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ

## دعای شب بیست و نهم

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَسَيِّدَ السَّادَاتِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَقْرَبَ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ

نماز دیگر برای زیاد شدن روزی
چون خواهی بدکان خود روی روزی
ابتدا کن بسجده و دو رکعت نماز
یا چهار رکعت بجا آورد و بگو
عقب ورد بحول الله وقوته و
عقب ورد بلا حول یعنی ولا قوة
در حین بحولك وقوتك يا
رب اللهم انی عبدك
التمس من فضلك كما امرتني
فيسر لي ذلك وانا خافض
في عافيتك

نماز دیگر
دو رکعت است در رکعت اول
حمد یکمرتبه وانا اعطيناك
الكوثر سه مرتبه و در رکعت دوم
حمد یکمرتبه و هر یک از دو قل
اعوذ سه مرتبه

نماز حاجت
منقول است از هر گاه نصف
شب شود غسل کن و دو رکعت
نماز بجا آور و در



وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

## (دعای شب سی ام)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدْسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمٰنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اللّٰهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللّٰهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اللّٰهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ

## (بقیه اعمال شب بیست و یکم)

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

کفعمی از سید بن باقی نقل کرده که در شب بیست و یکم میخوانی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي حِلْماً يَسُدُّ عَنِّي بَابَ الْجَهْلِ وَهُدًى تَمُنُّ بِهِ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ ضَلَالَةٍ وَغِنًى تَسُدُّ بِهِ عَنِّي بَابَ كُلِّ فَقْرٍ وَقُوَّةً تَرُدُّ بِهَا عَنِّي كُلَّ ضَعْفٍ وَعِزّاً تُكْرِمُنِي بِهِ عَنْ كُلِّ ذُلٍّ وَرِفْعَةً تَرْفَعُنِي بِهَا عَنْ كُلِّ ضَعَةٍ وَأَمْناً تَرُدُّ بِهِ عَنِّي كُلَّ خَوْفٍ وَعَافِيَةً تَسْتُرُنِي بِهَا عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَعِلْماً تَفْتَحُ لِي بِهِ كُلَّ يَقِينٍ وَيَقِيناً تُذْهِبُ بِهِ عَنِّي كُلَّ شَكٍّ وَدُعَاءً تَبْسُطُ لِي بِهِ الْإِجَابَةَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ يَا كَرِيمُ وَخَوْفاً تَنْشُرُ لِي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ وَعِصْمَةً تَحُولُ بِهَا بَيْنِي وَبَيْنَ الذُّنُوبِ حَتَّى أُفْلِحَ بِهَا عِنْدَ الْمَعْصُومِينَ عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در هر یک دو رکعت حمد یا نصد
مرتبه سوره توحید ولکن در
رکعت دوم بعد از خواندن
توحید فارغ شدی بخوان انا
سوره حشر لو انزلنا هذا
القرآن علی جبل تا آخر
سوره و شش آیه اول
سوره حدید و بگو بعد از آن
پنجاه بار ایاك نعبد وایاك نستعین
ایاك نعبد وایاك نستعین
پس نماز را تمام کن و ثنا کن
پس نماز را تمام کن حاجت برآورده شد و مقدرا
و الا دفعه دیگر بجا آورد
دفعه دوم برآورده نشد دفعه
سیم بعمل آور که انشاء الله تعالی
برآورده شود

نماز دیگر نقل
الاسلام کلینی در کافی بسند
معتبر روایت کرده از عبدالرحیم
قصیر که گفت وارد
شدم

و روایت شده که در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد
که غسل کرده عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید حماد را نزدیک خود طلبید مشغول
نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حماد نیز خود را بآنحضرت چسبانیده بود و نماز میخواندند تا از نماز
خویش فارغ شدند پس آنحضرت دعا کرد و حماد آمین گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت
و بعض از غلامان خود را طلبید و پیش ایستاد و نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم
حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای بر خدا و صلوات بر پیغمبر
و دعا برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس سر بسجده نهاد و مقدار یکساعت بجز نفس
چیزی از آنجناب شنیده نشد پس از آن این دعا را خواند لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ
الْاَبْصَارِ تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه السلام در شب بیست و یکم
و بیست و سیم دعا میخواند تا نیمهٔ شب و بعد از آن شروع مینمود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از
شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب این دهه
غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است
و روایت شده که مقابل دو حج و دو عمره است وَكَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اِذَا كَانَ الْعَشْرُ
الْاَوَاخِرُ اعْتَكَفَ فِي الْمَسْجِدِ وَضُرِبَتْ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ شَعْرٍ وَشَمَّرَ الْمِئْزَرَ وَطَوَى فِرَاشَهُ و بدانکه در این
شب در سنهٔ چهلم واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید میشود
احزان آل محمد علیهم السلام و اتباع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین
علیه السلام بر داشته نشد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زیر آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که در این
شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السلام و لعن بر قاتل امیر
المؤمنین علیه السلام روز بیست و یکم روز قتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و مناسبت زیارت آنجناب کلمات
حضرت خضر علیه السلام که بمنزلهٔ زیارت آنحضرت است در این روز

## (شب بیست و سیم)

در هدیة الزائر ذکر شده از دو شب قدر سابق افضل است و از احادیث بسیار مستفاد میشود
که شب قدر همین است و این شب جهنی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و
از برای این شب غیر از اعمالیکه با دو شب سابق شریکست چند عمل دیگر است اول خواندن سورهٔ عنکبوت
و روم که حضرت صادق علیه السلام قسم یاد فرموده که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت است

و حضرت صادق علیه السلام و عرض کردم فدای تو شوم از پیش خود دعائی اختراع کرده‌ام فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه ببر بسوی حضرت رسول صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آنرا بسوی حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض کردم چگونه کنم این نماز را فرمود غسل میکنی و دو رکعت نماز میگذاری ادا میکنی مثل نماز فریضه در افتتاح و اختتام و بعد از سلام میگوئی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنِّي السَّلَامَ وَاَرْوَاحَ الْاَئِمَّةِ الصَّادِقِينَ سَلَامِي وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ



دوم خواندن حم دخان سیم خواندن سورهٔ قدر هزار مرتبه چهارم آنکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام
اوقات این دعا را اَللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الخ و ذکر آن در ضمن ادعیهٔ شبهای دهه آخر بعد از دعاء
شب بیست و سیم گذشت پنجم بخواند اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَاَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَاَصِحَّ
لِي جِسْمِي وَبَلِّغْنِي اَمَلِي وَاِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَامْحُنِي مِنَ الْاَشْقِيَاءِ وَاكْتُبْنِي مِنَ
السُّعَدَاءِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ يَمْحُو اللهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ ششم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا
تَقْضِي وَفِيمَا تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي
هٰذَا الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ
فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ لِي فِي رِزْقِي هفتم بخواند این دعا را که در اقبال است
يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ وَيَا ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ وَيَا بَاطِنًا لَيْسَ يَخْفٰى وَيَا ظَاهِرًا لَيْسَ يُرٰى يَا
مَوْصُوفًا لَا يَبْلُغُ بِكَيْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ وَيَا غَائِبًا غَيْرَ مَفْقُودٍ وَيَا
شَاهِدًا غَيْرَ مَشْهُودٍ يُطْلَبُ فَيُصَابُ وَلَمْ يَخْلُ مِنْهُ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا
طَرْفَةَ عَيْنٍ لَا يُدْرَكُ بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيَّنُ بِاَيْنٍ وَلَا بِحَيْثٍ اَنْتَ نُورُ النُّورِ وَرَبُّ الْاَرْبَابِ
اَحَطْتَ بِجَمِيعِ الْاُمُورِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهُ پس دعا میکنی به آنچه بخواهی هشتم آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در
آخر شب کند و بدانکه از برای غسل و احیاء اینشب و زیارت امام حسین علیه السلام و صد رکعت نماز
فضیلت بسیار وارد شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام که فرمود در شبی که
امید میرود شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ را ده مرتبه گفت گفتم
فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده بجا آورم فرمود نشسته بجا آور گفتم اگر قوت نداشته باشم نشسته
بجا آورم فرمود بجا آور همان حالیکه بقفا خفته در فراش خود و از دعائم الاسلام روایت که حضرت

و برکاته اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي اِلٰى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاَثِبْنِي عَلَيْهِمَا مَا اَمَّلْتُ وَرَجَوْتُ فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ پس بسجده میروی و چهل مرتبه میگوئی يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس جانب راست روی را بر زمین میگذاری و این دعا را چهل مرتبه میگوئی پس جانب چپ روی را بر زمین میگذاری و باز چهل مرتبه میگوئی پس از سجده سر بر میداری و دست را بلند میکنی و چهل مرتبه میگوئی پس دستهای را بگردن خود میگذاری

رسول صلی الله علیه و آله در دهه آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع میکرد و کمر خود را محکم می بست
برای عبادت و در شب بیست و سیم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب ربوده بود آب بصورتشان
میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیگذاشت در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج میفرمود خواب
آنها را بکمی طعام و مهیا میکرد آنها را برای احیاء آن شب از روز یعنی امر میفرمود که روز را خواب استراحت
کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و میفرمود که محروم کسی است که از خیر امشب محروم بماند و روایت
شده که حضرت صادق علیه السلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و سیم ماه رمضان شد موالی خود را
امر فرمود که حرکتش دادند بمسجد بردند و آن شب را در مسجد بود تا بصبح علامه مجلسی ره فرموده که هر مقدار قرآن
که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم الاخلاق و دعای
توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرمت داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث
معتبره وارد شده است که روز

## شب بیست و هفتم

قدر در فضیلت مثل شب قدر است

بالخصوص غسل وارد شده و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب این دعا را مکرر میخواند
از اول شب تا آخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجافِيَ عَنْ دارِ الْغُرُورِ وَالْاِنابَةَ اِلىٰ دارِ الْخُلُودِ
وَالْاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ

## شب آخر ماه

شب بسیار مبارکیست و از برای
این شب چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم خواندن سوره انعام و کهف و یس
و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق
نقل کرده اَللّٰهُمَّ هٰذا شَهْرُ رَمَضانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَقَدْ تَصَرَّمَ وَاَعُوذُ
بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يا رَبِّ اَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ اَوْ يَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضانَ وَ
لَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ اَنْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ اَلْقاكَ پنجم بخواند دعاء يا مُدَبِّرَ
الْاُمُورِ که در اعمال شب بیست و سیم گذشت ص ۲۳۰ ششم وداع کند ماه رمضان را بدعاهای وداع که شیخ کلینی
و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین آنها دعای
چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاوس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب
آخر ماه رمضان وداع کند آن ماه شریف را و بگوید اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيامِي
لِشَهْرِ رَمَضانَ وَاَعُوذُ بِكَ اَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِي
بیامرزد حقتعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سید و شیخ صدوق

نماز حاجت

را التجا میبرد بانگشت شهادت خود و چهل مرتبه میگوید ... دستی بر سینه خود را بدست و گریه یا ابا الحسن ... بابد خود را بگریه میدارد و میگوید یا محمد یا رسول الله اشکو الی الله والیک حاجتی والی اهل بیتک الراشدین حاجتی و بکم اتوجه الی الله در حاجت ... بسجده میرود و میگوید یا الله یا الله ... که نفس منقطع شود پس میگوید صل علی محمد و آل محمد وافعل بی کذا و کذا و بجای کذا و کذا حاجت خود را بخواهد پس حضرت صادق فرمود که من ضامنم بر خدای عز و جل که از جای خود حرکت نکند مگر آنکه حاجت تو ...



از جابر بن عبدالله انصاری روایت کرده اند که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه ایست از ماه رمضان
پس او را وداع کن و بگو اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيامِنا اِيّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ
فَاجْعَلْنِي مَرْحُوماً وَلا تَجْعَلْنِي مَحْرُوماً پس بدرستیکه هر که این دعا را در این روز بخواند از دو خصلت
نیکو ظفر میابد یا برسیدن بماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت بی انتها و سید بن طاوس و
کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت
نماز گذارد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه
سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد
بخواند و سلام دهد پس چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند و بعد از
استغفار سر بسجده گذارد و بگوید در حال سجود يا حَيُّ يا قَيُّومُ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا
رَحْمٰنَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُما يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا اِلٰهَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَتَقَبَّلْ مِنّا صَلٰوتَنا وَصِيامَنا وَقِيامَنا قسم بحق آنکه مرا براستی
بنبوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک و تعالی که سر از
سجده بر نداشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او
الخبر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده و لکن در آن روایت است که تسبیح اربع را در رکوع و سجود
عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و بجای اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا تا آخر را اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ
تَقَبَّلْ صَوْمِي وَصَلٰوتِي وَقِيامِي

## روز سی ام

سید برای روز آخر دعائی نقل کرده که
اولش این است اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَرْحَمُ الرّاحِمِينَ و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند
سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل و دوم صحیفه کامله را و اگر خواسته باشد این دعای
مختصر را بخواند که شیخ از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صَدْرِي
وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدَنِي وَنَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصَرِي وَاَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسانِي وَاَعِنِّي عَلَيْهِ
ما اَبْقَيْتَنِي فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِكَ و نیز بخواند این دعا را که از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
نیز روایت شده اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اِخْباتَ الْمُخْبِتِينَ وَاِخْلاصَ الْمُوقِنِينَ وَمُرافَقَةَ

نماز حاجت

... را وارد شده مؤلف گوید که در باب چهارم ... ذکر نمائیم حوائج دنیا و آخرت و شیخ کفعمی در بلد الامین ذکر کرده برای حاجت مهمه ذکر کرده از کلمات ... نوشته و بعد از ... بسم الله الرحمن الرحيم من العبد الذليل الى ربه الجليل ... رب انی مسنی الضر و انت ارحم الراحمين بحق محمد و آله صل علی محمد و آله و اکشف همی و فرج عنی غمی برحمتک یا ارحم الراحمین

ایضا نماز حاجت

سید بن طاوس در ... در ذیل اعمال مسجد کوفه در ذیل اعمال محراب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

الْأَبْرَارِ وَاسْتِحْقَاقَ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَوُجُوبَ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ **خاتمه** در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است و علامه مجلسی ره در زاد المعاد در فصل اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا میکنم بآنچه که آن بزرگوار نگاشته فرموده **نماز شب اول** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دوم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **سیم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد وآل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد وآل محمد **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر **هفدهم** دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله **هیجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یکمرتبه بخواند زیرا که مشکلست در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن **بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سیم و بیست و چهارم** در هر یک هشت رکعت بهر سوره که میسر شود **بیست و پنجم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **بیست و ششم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **بیست و هفتم**

فرموده ذکر نماز حاجت که در خصوص این مکان باید بعمل آورد و آن چهار رکعت است یعنی بید و سلام میخواند در رکعت اول بحمد و ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و بیست و یکمرتبه توحید و در رکعت سیم حمد و سی و یکمرتبه توحید و در رکعت چهارم حمد و چهل و یکمرتبه توحید و چون سلام نماز دادی تسبیح خوانده چون پنجاه و یکمرتبه توحید و پنجاه مرتبه استغفار کن و پنجاه مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرست و پنجاه مرتبه بگو لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس بگو



چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید **بیست و هشتم** شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد فقیر گوید نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم بدین کیفیت است شش رکعت نماز کند بفاتحة الکتاب و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله **بیست و نهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **سی ام** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است **واما دعاهای روزها** از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده و ما باصل دعا اکتفا مینمائیم دعای روز اول اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَقِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَنَبِّهْنِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ وَهَبْ لِي جُرْمِي فِيهِ يَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا عَنِ الْمُجْرِمِينَ روز دوم اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِمَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَائَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ روز سیم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِيهَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ وَاجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ روز چهارم اَللّٰهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَأَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ روز پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ روز ششم اَللّٰهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نَقِمَتِكَ وَزَحْزِحْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَأَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ

يَا اللهُ الْمَانِعُ قُدْرَتُهُ خَلْقَهُ وَالْمَالِكُ بِهَا سُلْطَانَهُ وَالْمُسَلِّطُ بِمَا فِي يَدَيْهِ عَلَى كُلِّ مَوْجُودٍ وَغَيْرُكَ يَخِيبُ رَجَاهُ رَاجِيهِ وَالرَّاجِيكَ مَسْرُورٌ لَا يَخِيبُ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ رِضًى لَكَ وَبِكُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ فِيهِ وَبِكُلِّ شَيْءٍ تُحِبُّ أَنْ تُذْكَرَ بِهِ بِكَ يَا اللهُ فَلَيْسَ يَعْدِلُكَ شَيْءٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحْفَظَنِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَتَحْفَظَنِي بِحِفْظِكَ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي فِي كَذَا وَكَذَا و ذکر کن حاجت خود را

ای کسیکه قدرت تو عن بیضا الا القدرة خلقه والخاص له تعالی لا یضاف بما نقدر علیه من التعذیب والانتقام منها

ایضا نماز حاجت روایت شده که هر که را ابوی خدا

الرّاغِبِینَ روز هفتم اَللّٰهُمَّ اَعِنّی فیهِ عَلیٰ صِیامِهِ وَقِیامِهِ وَجَنِّبْنی فیهِ مِنْ هَفَواتِهِ
وَاٰثامِهِ وَارْزُقْنی فیهِ ذِکْرَکَ بِدَوامِهِ بِتَوْفیقِکَ یا هادِیَ الْمُضِلّینَ روز هشتم
اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ رَحْمَةَ الْاَیْتامِ وَاِطْعامَ الطَّعامِ وَاِفْشاءَ السَّلامِ وَصُحْبَةَ الْکِرامِ
بِطَوْلِکَ یا مَلْجَاَ الْاٰمِلینَ روز نهم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی فیهِ نَصیباً مِنْ رَحْمَتِکَ الْواسِعَةِ
وَاهْدِنی فیهِ لِبَراهینِکَ السّاطِعَةِ وَخُذْ بِناصِیَتی اِلیٰ مَرْضاتِکَ الْجامِعَةِ بِمَحَبَّتِکَ
یا اَمَلَ الْمُشْتاقینَ روز دهم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فیهِ مِنَ الْمُتَوَکِّلینَ عَلَیْکَ وَاجْعَلْنی فیهِ
مِنَ الْفائِزینَ لَدَیْکَ وَاجْعَلْنی فیهِ مِنَ الْمُقَرَّبینَ اِلَیْکَ بِاِحْسانِکَ یا غایَةَ الطّالِبینَ
روز یازدهم اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ اِلَیَّ فیهِ الْاِحْسانَ وَکَرِّهْ اِلَیَّ فیهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْیانَ
وَحَرِّمْ عَلَیَّ فیهِ السَّخَطَ وَالنّیرانَ بِعَوْنِکَ یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ روز دوازدهم
اَللّٰهُمَّ زَیِّنّی فیهِ بِالسِّتْرِ وَالْعَفافِ وَاسْتُرْنی فیهِ بِلِباسِ الْقُنُوعِ وَالْکَفافِ وَ
احْمِلْنی فیهِ عَلَی الْعَدْلِ وَالْاِنْصافِ وَاٰمِنّی فیهِ مِنْ کُلِّ ما اَخافُ بِعِصْمَتِکَ یا
عِصْمَةَ الْخائِفینَ روز سیزدهم اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنی فیهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْاَقْذارِ وَصَبِّرْنی
فیهِ عَلیٰ کائِناتِ الْاَقْدارِ وَوَفِّقْنی فیهِ لِلتُّقیٰ وَصُحْبَةِ الْاَبْرارِ بِعَوْنِکَ یا قُرَّةَ
عَیْنِ الْمَساکینِ روز چهاردهم اَللّٰهُمَّ لا تُؤاخِذْنی فیهِ بِالْعَثَراتِ وَاَقِلْنی فیهِ مِنَ
الْخَطایا وَالْهَفَواتِ وَلا تَجْعَلْنی فیهِ غَرَضاً لِلْبَلایا وَالْاٰفاتِ بِعِزَّتِکَ یا عِزَّ
الْمُسْلِمینَ روز پانزدهم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ طاعَةَ الْخاشِعینَ وَاشْرَحْ فیهِ صَدْری
بِاِنابَةِ الْمُخْبِتینَ بِاَمانِکَ یا اَمانَ الْخائِفینَ روز شانزدهم اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنی فیهِ لِمُوافَقَةِ
الْاَبْرارِ وَجَنِّبْنی فیهِ مُرافَقَةَ الْاَشْرارِ وَآوِنی فیهِ بِرَحْمَتِکَ اِلیٰ دارِ الْقَرارِ
بِاِلٰهِیَّتِکَ یا اِلٰهَ الْعالَمینَ روز هفدهم اَللّٰهُمَّ اهْدِنی فیهِ لِصالِحِ الْاَعْمالِ وَاقْضِ لی
فیهِ الْحَوائِجَ وَالْاٰمالَ یا مَنْ لا یَحْتاجُ اِلَی التَّفْسیرِ وَالسُّؤالِ یا عالِماً بِما فی صُدُورِ

حاجتی باشد و بخواهد برآورده شود چهار رکعت نماز گذارد و بخواند در هر رکعت فاتحة الکتاب و انا [illegible] و در عقب نماز بگوید یا کریم یا کریم یا کریم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا اعظم من کل عظیم یا سمیع الدعاء یا من لا تغیره اللیالی و الایام صل علی محمد و آله و ارحم ضعفی و فقری و فاقتی و مسکنتی فانک اعلم بها منی و انت اعلم بحاجتی یا من رحم الشیخ یعقوب حین رد علیه یوسف قرة عینه یا من رحم ایوب بعد طول بلائه یا من رحم محمداً و من الیتیم آواه و نصره علی جبابرة قریش



الْعالَمینَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطّاهِرینَ روز هجدهم اَللّٰهُمَّ نَبِّهْنی فیهِ لِبَرَکاتِ اَسْحارِهِ
وَنَوِّرْ فیهِ قَلْبی بِضِیاءِ اَنْوارِهِ وَخُذْ بِکُلِّ اَعْضائی اِلَی اتِّباعِ اٰثارِهِ بِنُورِکَ یا
مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعارِفینَ روز نوزدهم اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فیهِ حَظّی مِنْ بَرَکاتِهِ وَسَهِّلْ سَبیلی
اِلیٰ خَیْراتِهِ وَلا تَحْرِمْنی قَبُولَ حَسَناتِهِ یا هادِیاً اِلَی الْحَقِّ الْمُبینِ روز بیستم اَللّٰهُمَّ
افْتَحْ لی فیهِ اَبْوابَ الْجِنانِ وَاَغْلِقْ عَنّی فیهِ اَبْوابَ النّیرانِ وَوَفِّقْنی فیهِ لِتِلاوَةِ
الْقُرْاٰنِ یا مُنْزِلَ السَّکینَةِ فی قُلُوبِ الْمُؤْمِنینَ روز بیست و یکم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی فیهِ اِلیٰ
مَرْضاتِکَ دَلیلاً وَلا تَجْعَلْ لِلشَّیْطانِ فیهِ عَلَیَّ سَبیلاً وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لی مَنْزِلاً وَ
مَقیلاً یا قاضِیَ حَوائِجِ الطّالِبینَ روز بیست و دوم اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لی فیهِ اَبْوابَ فَضْلِکَ وَ
اَنْزِلْ عَلَیَّ فیهِ بَرَکاتِکَ وَوَفِّقْنی فیهِ لِمُوجِباتِ مَرْضاتِکَ وَاَسْکِنّی فیهِ بُحْبُوحاتِ
جَنّاتِکَ یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ روز بیست و سیم اَللّٰهُمَّ اغْسِلْنی فیهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْنی
فیهِ مِنَ الْعُیُوبِ وَامْتَحِنْ قَلْبی فیهِ بِتَقْوَی الْقُلُوبِ یا مُقیلَ عَثَراتِ الْمُذْنِبینَ روز بیست
و چهارم اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ فیهِ ما یُرْضیکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِمّا یُؤْذیکَ وَاَسْئَلُکَ
التَّوْفیقَ فیهِ لِاَنْ اُطیعَکَ وَلا اَعْصیکَ یا جَوادَ السّائِلینَ روز بیست و پنجم اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنی فیهِ مُحِبّاً لِاَوْلِیائِکَ وَمُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُسْتَنّاً بِسُنَّةِ خاتَمِ اَنْبِیائِکَ
یا عاصِمَ قُلُوبِ النَّبِیّینَ روز بیست و ششم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ سَعْیی فیهِ مَشْکُوراً وَذَنْبی فیهِ
مَغْفُوراً وَعَمَلی فیهِ مَقْبُولاً وَعَیْبی فیهِ مَسْتُوراً یا اَسْمَعَ السّامِعینَ روز بیست و هفتم
اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ فَضْلَ لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَصَیِّرْ اُمُوری فیهِ مِنَ الْعُسْرِ اِلَی الْیُسْرِ وَاقْبَلْ
مَعاذیری وَحُطَّ عَنِّی الذَّنْبَ وَالْوِزْرَ یا رَؤُفاً بِعِبادِهِ الصّالِحینَ روز بیست و هشتم
اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ حَظّی فیهِ مِنَ النَّوافِلِ وَاَکْرِمْنی فیهِ بِاِحْضارِ الْمَسائِلِ وَقَرِّبْ فیهِ وَسیلَتی
اِلَیْکَ مِنْ بَیْنِ الْوَسائِلِ یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ روز بیست و نهم اَللّٰهُمَّ غَشِّنی

و طواغیتها و امکنه منهم یا مغیث یا مغیث یا مغیث میگوئی این را مکرر پس سوال میکنی از خداوند تعالی حاجت خود را که حق تعالی عطا میفرماید

ایضاً نماز حاجت

[illegible] سید بن طاوس روایت کرده [illegible] در شب جمعه و شب عید اضحی دو رکعت نماز بکن و در هر رکعت سوره فاتحه بخوان و اینه ایاک نعبد و ایاک نستعین را صد مرتبه بگو و بعد تمام کن و بعد از حمد بخوان دو مرتبه سوره توحید را و چون سلام گفتی هفتاد مرتبه بگو لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس بسجده برو و در سجده بگو یا رب یا رب دویست مرتبه

فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِبِ التُّهَمَةِ يَا
رَحِيماً بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ روز سی‌ام اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا
تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که در تقدیم و تأخیر دعاها و عبادات
هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده‌اند چون روایت معتبر نبود لهذا متعرض ذکر آنها نشدم و دعای
روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و
هفتم خواندن او در بیست ... که انسب باشد انتهی

## فصل چهارم در اعمال ماه شوال

**شب اول** از جملهٔ لیالی شریفه است در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار
وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است اول غسل است
در وقتیکه غروب کرد آفتاب دوم احیاء آن شب بنماز و دعا و استغفار و سؤال از حقتعالی و بیتوته در
مسجد سیم آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح و عقب نماز عید اَللّٰهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُ أَكْبَرُ لَا
إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى مَا هَدَانَا وَلَهُ الشُّكْرُ عَلَى مَا
أَوْلَانَا چهارم آنکه چون نماز مغرب و نافلهٔ آنرا خواند دستهارا بسوی آسمان بلند کند و بگوید يَا ذَا
الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُصْطَفِيَ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ
لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس بسجده برود و صد مرتبه در سجده
بگوید أَتُوبُ إِلَى اللّٰهِ پس هر حاجت که دارد از حقتعالی بخواهد که انشاء الله تعالی برآورده خواهد شد
و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب بسجده رود و بگوید يَا ذَا الْحَوْلِ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا مُصْطَفِياً
مُحَمَّداً وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَنَسِيتُهُ
أَنَا وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس بگو صد مرتبه أَتُوبُ إِلَى اللّٰهِ پنجم زیارت کند امام حسین
علیه السلام را که فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوص این شب در باب زیارات بیاید انشاء الله ششم
ده مرتبه بگوید ذکر يَا دَائِمَ الْفَضْلِ را که در اعمال شب جمعه گذشت ص ۳۳ هفتم بجا آورد ده رکعت
نمازیکه در شب آخر ماه رمضان گذشت ص ۲۳۷ هشتم بجا آورد دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد

بطلب که انشاء الله برآورده شود
ایضاً نماز حاجت که جماعت
بسیاری از علماء مانند شیخ
مفید و طوسی و سید بن طاوس
و دیگران از آن نقل کرده‌اند از
حضرت صادق علیه السلام و کیفیت
آن موافق روایت سید چنان
است که هرگاه ترا حاجتی
رو دهد بسوی خداوند عز و
جل پس سه روز متوالی که
چهار شنبه و پنجشنبه و جمعه باشد
روزه بگیر و چون روز جمعه
شد غسل کن و جامهٔ نو و
نظیف بپوش پس بالا رو
که بلندترین بامهای خانه‌ات
باشد و دو رکعت نماز بجا
آور پس دستهارا بسوی آسمان
بلند کن و بگو اَللّٰهُمَّ إِنِّي
حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِمَعْرِفَتِي
بِوَحْدَانِيَّتِكَ



هزار مرتبه توحید و در دوم یکمرتبه بخواند و بعد از سلام سر بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید أَتُوبُ
إِلَى اللّٰهِ پس بگوید يَا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا مُصْطَفِيَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای آن حاجات خود را بطلبد روایت است
که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام این دو رکعت را باین کیفیت بجا میاورد پس سر از سجده برمیداشت میفرمود
بحق آن خداوندیکه جانم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا
کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه توحید
صد مرتبه وارد شده لکن نماز را بعد از نماز مغرب و نافلهٔ آن باید بجا آورد و شیخ و سید بعد از این نماز
این دعا را نقل کرده‌اند يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا مَلِكُ يَا اَللّٰهُ
يَا قُدُّوسُ يَا اَللّٰهُ يَا سَلَامُ يَا اَللّٰهُ يَا مُؤْمِنُ يَا اَللّٰهُ يَا مُهَيْمِنُ يَا اَللّٰهُ يَا عَزِيزُ يَا اَللّٰهُ يَا
جَبَّارُ يَا اَللّٰهُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا خَالِقُ يَا اَللّٰهُ يَا بَارِئُ يَا اَللّٰهُ يَا مُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا عَالِمُ
يَا اَللّٰهُ يَا عَظِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا عَلِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا كَرِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا حَلِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا حَكِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا
سَمِيعُ يَا اَللّٰهُ يَا بَصِيرُ يَا اَللّٰهُ يَا قَرِيبُ يَا اَللّٰهُ يَا مُجِيبُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا مَاجِدُ
يَا اَللّٰهُ يَا مَلِيُّ يَا اَللّٰهُ يَا وَفِيُّ يَا اَللّٰهُ يَا مَوْلَى يَا اَللّٰهُ يَا قَاضِي يَا اَللّٰهُ يَا سَرِيعُ يَا اَللّٰهُ يَا
شَدِيدُ يَا اَللّٰهُ يَا رَؤُوفُ يَا اَللّٰهُ يَا رَقِيبُ يَا اَللّٰهُ يَا مَجِيدُ يَا اَللّٰهُ يَا حَفِيظُ يَا اَللّٰهُ يَا
مُحِيطُ يَا اَللّٰهُ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا اَللّٰهُ يَا أَوَّلُ يَا اَللّٰهُ يَا آخِرُ يَا اَللّٰهُ يَا ظَاهِرُ يَا اَللّٰهُ
يَا بَاطِنُ يَا اَللّٰهُ يَا فَاخِرُ يَا اَللّٰهُ يَا قَاهِرُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ
يَا اَللّٰهُ يَا وَدُودُ يَا اَللّٰهُ يَا نُورُ يَا اَللّٰهُ يَا رَافِعُ يَا اَللّٰهُ يَا مَانِعُ يَا اَللّٰهُ يَا دَافِعُ يَا اَللّٰهُ
يَا فَاتِحُ يَا اَللّٰهُ يَا نَفَّاعُ يَا اَللّٰهُ يَا جَلِيلُ يَا اَللّٰهُ يَا جَمِيلُ يَا اَللّٰهُ يَا شَهِيدُ يَا اَللّٰهُ يَا شَاهِدُ
يَا اَللّٰهُ يَا مُغِيثُ يَا اَللّٰهُ يَا حَبِيبُ يَا اَللّٰهُ يَا فَاطِرُ يَا اَللّٰهُ يَا مُطَهِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا مَلِكُ (مَلِيكُ) يَا اَللّٰهُ
يَا مُقْتَدِرُ يَا اَللّٰهُ يَا قَابِضُ يَا اَللّٰهُ يَا بَاسِطُ يَا اَللّٰهُ يَا مُحْيِي يَا اَللّٰهُ يَا مُمِيتُ يَا اَللّٰهُ يَا بَاعِثُ
يَا اَللّٰهُ يَا وَارِثُ يَا اَللّٰهُ يَا مُعْطِي يَا اَللّٰهُ يَا مُفْضِلُ يَا اَللّٰهُ يَا مُنْعِمُ يَا اَللّٰهُ يَا حَقُّ يَا اَللّٰهُ

وَقَصَدْتُ بَيْتَكَ وَأَنَّهُ لَا قَادِرَ
عَلَى قَضَاءِ حَاجَتِي غَيْرُكَ
وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبِّ أَنَّهُ كُلَّمَا
تَظَاهَرَتْ نِعَمُكَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ
فَاقَتِي إِلَيْكَ وَقَدْ طَرَقَنِي هَمُّ
كَذَا وَكَذَا بجای کذا و کذا حاجت
خود را ذکر کند وَأَنْتَ بِكَشْفِهِ
عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَاسِعٌ غَيْرُ
مُتَكَلِّفٍ فَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى الْجِبَالِ
فَنُسِفَتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَى
السَّمٰوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى
النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ وَعَلَى
الْأَرْضِ فَسُطِحَتْ وَأَسْأَلُكَ
بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ
وَمُو

یا مبین یا الله یا طیب یا الله یا محسن یا الله یا مجمل یا الله یا مبدی یا الله
یا معید یا الله یا باری یا الله یا بدیع یا الله یا هادی یا الله یا کافی یا الله یا
شافی یا الله یا علی یا الله یا عظیم یا الله یا حنان یا الله یا منان یا الله یا ذا الطول
یا الله یا متعالی یا الله یا عدل یا الله یا ذا المعارج یا الله یا صادق یا الله یا
صدوق یا الله یا دیان یا الله یا باقی یا الله یا واقی یا الله یا ذا الجلال یا الله یا ذا
الاکرام یا الله یا محمود یا الله یا معبود یا الله یا صانع یا الله یا معین یا الله یا
مکون یا الله یا فعال یا الله یا لطیف یا الله یا غفور یا الله یا شکور یا الله یا نور
یا الله یا قدیر یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه
یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله
اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وتمن علی برضاک وتعفو عنی بحلمک
وتوسع علی من رزقک الحلال الطیب ومن حیث احتسب ومن حیث لا احتسب
فانی عبدک لیس لی احد سواک ولا احد اسئله غیرک یا ارحم الراحمین ما شاء
الله لا قوة الا بالله العلی العظیم پس بسجده میروی ومیگوئی یا الله یا الله یا رب
یا رب یا رب یا منزل البرکات بک تنزل کل حاجة اسئلک بکل اسم فی مخزون
الغیب عندک والاسماء المشهورات عندک المکتوبة علی سرادق عرشک ان
تصلی علی محمد وآل محمد وان تقبل منی شهر رمضان وتکتبنی من الوافدین الی
بیتک الحرام وتصفح لی عن الذنوب العظام وتستخرج لی یا رب کنوزک یا رحمن

نهم چهارده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد وآیة الکرسی وسه مرتبه قل هو الله احد تا برای او باشد
هر رکعتی ثواب عبادت چهل سال وعبادت هر که روزه گرفته ونماز خوانده در این ماه دهم شیخ در مصباح فرموده
که در آخر شب غسل کن وبنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر روز اول روز عید فطر است واعمال آن
چند چیز است اول آنکه بخوانی بعد از نماز صبح ونماز عید این تکبیرات را که در شب بعد از نماز فریضه

وعلی وجعفر وعلی والحسن
والحجة علیهم السلام ان تصلی
علی محمد واهل بیته وان
تقضی لی حاجتی ویسر عسرها
وتکفینی مهمها فان
فعلت فلک الحمد
وان لم تفعل فلک الحمد
غیر جائر فی حکمک ولا متهم
فی قضائک ولا حائف فی
عدلک پس رخسار خود را
بچسبان بزمین ومیگوئی
اللهم ان یونس بن متی
عبدک دعاک فی بطن الحوت
وهو عبدک فاستجبت له
وانا عبدک ادعوک فاستجب
لی حضرت صادق علیه السلام فرمود
بسا حاجتی از برای من
میشود ومن میخوانم این دعا را
پس برآورده



میخوانی دوم آنکه بخوانی بعد از نماز صبح دعائی را که سید روایت کرده اللهم انی توجهت الیک
بمحمد امامی الخ وشیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده سوم بیرون کردن زکوة فطره است
از هر سری صاعی پیش از نماز عید بتفصیلی که در کتب فقهیه است وبدانکه زکوة فطره واجب مؤکد است
وشرط قبول روزهٔ ماه رمضان وسبب حفظ تا سال دیگر است وحقتعالی آنرا مقدم بر نماز ذکر فرموده
در این آیه شریفه قد افلح من تزکی وذکر اسم ربه فصلی چهارم غسل است وبهتر آنستکه اگر ممکن
شود از نهر غسل کنی ووقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ
فرموده ودر جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن وچون خواستی غسل کنی بگو اللهم ایمانا
بک وتصدیقا بکتابک واتباع سنة نبیک محمد صلی الله علیه وآله پس بسم الله
بگو وغسل کن وچون از غسل فارغ شدی بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی وطهر
دینی اللهم اذهب عنی الدنس پنجم پوشیدن جامهٔ نیکو وبکار بردن بوی خوش ورفتن بصحرا در
غیر مکه برای نماز کردن در زیر آسمان ششم پیش از نماز عید در اول روز افطار کنی وبهتر آنستکه بخرما یا بشیرینی
باشد وشیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقدار کمی از تربت سید الشهداء علیه السلام که شفا است
از برای هر دردی هفتم آنکه چون مهیا شدی از برای رفتن بنماز عید بیرون نروی مگر بعد از طلوع آفتاب
وآنکه بخوانی دعاها را که سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابوحمزهٔ ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر وقربان وجمعه وقتیکه مهیا شدی بجهت بیرون رفتن بنماز این دعا را
اللهم من تهیأ فی هذا الیوم او تعبأ او اعد واستعد لوفادة الی مخلوق رجاء رفده
ونوافله وفواضله وعطایاه فان الیک یا سیدی تهیئتی وتعبئتی واعدادی واستعدادی
رجاء رفدک وجوائزک ونوافلک وفواضلک وفضائلک وعطایاک وقد غدوت
الی عید من اعیاد امة نبیک محمد صلوات الله علیه وعلی آله ولم افد الیک الیوم
بعمل صالح اثق به قدمته ولا توجهت بمخلوق املته ولکن اتیتک خاضعا
مقرا بذنوبی واسائتی الی نفسی فیا عظیم یا عظیم یا عظیم اغفر لی العظیم من ذنوبی
فانه لا یغفر الذنوب العظام الا انت یا لا اله الا انت یا ارحم الراحمین
هشتم خواندن نماز عید است وآن دو رکعت است در رکعت اول حمد وسورهٔ اعلی بخواند وبعد از قرائت

میکنم وحاجتم را برآورده شده در
مؤلف گوید که سید بن طاوس در
جمال الاسبوع کلامی فرموده
که حاصلش این است که هرگاه
از خدای تعالی حاجتی خواستی
لا اقل چنان باشد حال تو
مثل آنکه هرگاه حاجت مهمی
بطلبی از یکی از پادشاهان دنیا
چه هرگاه حاجتی بایشان داشته
باشی طلب رضا وخوشنودی
ایشان مینمائی بهر چه ممکن
شود پس همچنین در وقت حاجت
خواستن از خدا کوشش کن در
تحصیل رضای او ومبادا که
اقبالت بخدا کمتر باشد از اقبالت
بملوک دنیا که اگر چنین باشد
حال تعریض نمودن از منتهی شدن
ها لاکین خواهی بود
ومکرین

پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را بخواند اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَمَزِيداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا سَئَلَكَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ پس تکبیر ششم بگوید و برکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد برکعت دوم و بعد از حمد سوره وَالشَّمْس بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری آن قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید و برکوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام بفرستد و بعد از نماز عید دعاهای بسیار وارد شده است و شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم صحیفه کامله باشد و مستحب است که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا واقع شود و آنکه برگردد از مصلی از غیر آن راهی که رفته بود و دعا کند از برای برادران دینی خود بقبول اعمال نهم زیارت کند امام حسین علیه السلام را دهم بخواند دعای ندبه را که بعد از این بیاید ان شاء الله تعالی و سید بن طاوس فرموده که چون از دعا فارغ شود بسجده رود و بگوید اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفٰى وَجَدِيدُهَا لَا يَبْلٰى وَعَطْشَانُهَا لَا يُرْوٰى پس بگذارد گونه راست را و بگوید اِلٰهِي لَا تُقَلِّبْ وَجْهِي فِي النَّارِ بَعْدَ سُجُودِي وَتَعْفِيرِي لَكَ بِغَيْرِ مَنٍّ مِنِّي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْمَنُّ عَلَيَّ پس بگذارد گونه چپ را و بگوید اِرْحَمْ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس برگردد بحال سجده و بگوید اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس بگوید اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ صد مرتبه انتهی سید فرموده وَلَا تَقْطَعْ يَوْمَكَ هٰذَا بِاللَّعْبِ وَالْاِهْمَالِ وَاَنْتَ لَا تَعْلَمُ اَمَرْدُودٌ اَمْ مَقْبُولُ الْاَعْمَالِ فَاِنْ رَجَوْتَ الْقَبُولَ فَقَابِلْ ذٰلِكَ بِالشُّكْرِ الْجَمِيلِ وَاِنْ خِفْتَ الرَّدَّ فَكُنْ اَسِيرَ الْحُزْنِ الطَّوِيلِ **روز بیست و پنجم** سنه صد و چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع

حاجت خواهد بود که اهتمام تو در رضای خدا کمتر باشد از اهتمام تو در رضای مخلوقین که هرگاه منزلت خدا نزد تو کمتر باشد از منزلت ملوک دنیا که ایشان بندگان خدای تو اند پس تو استخفاف و استهزاء کرده بخدا و حقیر شمرده عظمت و جلال او را و از او اعراض کرده و هیهات که در این صورت ظفر یابی بحاجت خود بسبب نماز یا روزه خود و باید روزه و نماز تو که بجهت حاجت بجا میآوری از روی تجربه باشد بجهت آنکه انسان تجربه نمیکند مگر کسی را که بدگمان است در حق او و حقتعالی مذمت فرموده آنها را که گمان بد در حق او بردند بقول تعالی یظنون بالله ظن



شده و بعضی روز وفات را بیست و پنجم رجب گفته اند و سبب وفات آنحضرت زهری بوده که در انگور بآنحضرت خورانیده بودند و روایت شده که چون هنگام وفات آنحضرت شد چشمهای خود را گشود و فرمود که خویشان مرا جمع کنید چون همه جمع شدند بسوی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت ما نمیرسد بکسیکه نماز را سبک بشمارد و اعتنا بشأن او ننماید

## فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعده است

بدانکه این ماه اول ماههای حرام است که حقتعالی در قرآن مجید ذکر فرموده و سید بن طاوس روایتی نقل کرده که ذی القعده محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز یکشنبه این ماه نمازیست با فضیلت بسیار از رسولخدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که مجملش آنستکه هر که آنرا بجا آورد توبه اش مقبول و گناهش آمرزیده شود و خصماء او در روز قیامت از او راضی شوند و با ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدینش از او راضی گردند و مغفرت شامل حال والدین او و ذریه او گردد و توسعه رزق پیدا کند و ملک الموت با او در وقت مردن مدارا کند و بآسانی جان او بیرون شود و کیفیت آن چنانستکه در روز یکشنبه غسل کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَد سه مرتبه و معوذتین یکمرتبه پس استغفار کند هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بگوید يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَذُنُوبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ فقیر گوید ظاهر آنستکه این استغفار مذکور و دعای بعد را بعد از نماز باید بجا آورد و بدانکه روایت شده که هر که در یکی از ماههای حرام سه روز متوالی که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابراهیم قمی فرموده که در ماههای حرام گناهان مضاعف میشود و همچنین حسنات **روز پانزدهم** سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است **شب پانزدهم** شب مبارکیست خداوند نظر رحمت میفرماید بر بندگان مؤمنین خود و کسیکه در این شب بطاعت حقتعالی مشغول باشد از برای او باشد اجر صد نفر سائح یعنی روزه دار ملازم مسجد که معصیت نکرده باشد خدا را طرفة العینی چنانکه در روایت نبوی است پس این شب را مغتنم شمار و مشغول کن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا همانا روایت شده که هر که سؤال کند در این شب حاجتی از خداوند تعالی باو عطا خواهد شد **روز بیست و سیم** سنه دویست و سه بقولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده و زیارت آنحضرت از نزدیک و دور سنت است قال السید

التوره علیهم السلام بذات التوره بلکه باید در کمال اطمینان و اعتماد بانسیه برحمت خدا و بوعده او و امید توجه او در طلب حاجت خود زیاد و زیاد باشد از آنکه قصد کند خدا تمام جمیعه طلب بکند باطا کند جمیعه بکند باطا و قصد تمام کند جمیعه بکنید کرد نیعطا خواهد کنی نفس ذات کریم بنانکه حرف یقین بکنید باشد پس بنا باینکه حقتعالی دست و کرد باست بر تمام گرد زیاد کند او نزد و خدا قمر بکنید باشد اعتماد کرد ای بحقتعالی اکثر مبادا که اعتماد ای آب و امان و ظهر باشد ونبر نیاز او روزه یا نوکر معاد بجهت حاجت نماز که مادر و یا نیت کنی از آن عمل خود را بجهت الاهم فالاهم از حاجات دنیه خود و بدانکه اهم انها و انفع آن کسیکه است

بن طاوس فی الاقبال و رایت فی بعض تصانیف اصحابنا العجم رضوان الله علیهم انه یستحب ان یزار
مولینا الرضا علیه السلام یوم ثالث و عشرین من ذی القعدة من قرب او بعد ببعض زیاراته المعروفة او بما یکون
کالزیارة من الروایة بذلک **شب بیست و پنجم** شب دحو الارض است (یعنی پهن شدن
زمین از زیر خانهٔ کعبه بر روی آب) و از لیالی شریفه است که رحمت خدا در آن نازل میشود و قیام بعبادت
در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی وشاء روایتست که گفت من کودک بودم که با پدرم در خدمت
امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم ماه ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت ابرهیم
و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هرکه روز آنرا روزه بدارد چنان
است که شصت ماه را روزه داشته باشد و بروایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام
قیام خواهد نمود **روز بیست و پنجم** روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است
که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است و در روایتی روزه اش مثل روزهٔ هفتاد سال است و در
روایت دیگر کفارهٔ هفتاد سالست و هرکه این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بسر آورد از برای
او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دار این روز هرچه در میان آسمان و زمین است استغفار
کند و این روزیست که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بذکر خدا در این روز
اجر بسیار است و از برای این روز بغیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل وارد است اول نمازیکه
در کتب شیعه قمیین روایت شده و آن دو رکعتست در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه
سورهٔ والشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس
دعا کند و بخواند یا مقیل العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی یا سامع
الاصوات اسمع صوتی و ارحمنی و تجاوز عن سیئاتی و ما عندی یا ذا الجلال و الاکرام
دوم خواندن این دعاست که شیخ در مصباح فرموده مستحبست خواندن آن اللهم داحی
الکعبة و فالق الحبة و صارف اللزبة و کاشف کل کربة اسئلک فی هذا الیوم
من ایامک التی اعظمت حقها و اقدمت سبقها و جعلتها عند المؤمنین ودیعة
و الیک ذریعة و برحمتک الوسیعة ان تصلی علی محمد عبدک المنتجب فی
المیثاق القریب یوم التلاق فاتق کل رتق و داع الی کل حق و علی اهل بیته

در پناه هدایت و حمایت او و از آن امام زمان تو صلوات الله علیه است پس باید نماز و روزهٔ تو اول بجهت قضاء حاجات آنحضرت باشد و بعد بجهت حوائج دینیهٔ تو و بعد بجهت آن حاجت که عارض تو شده و قصد از آن داشته مثلا هرگاه ظالمی در صدد کشتن و هلاکت تو باشد و تو روزهٔ حاجت گرفته برای خلاصی از شر او بدانکه
اهم از آن حاجت دینیهٔ تو است که آن عفو و رضای حق تعالی باشد از تو و آنکه بروایات اقبال فرماید و عمل ترا قبول خود کند زیراکه در کشته شدن تو دنیای تو فاسد شود هرگاه دین تو سالم باشد بعلاوه آنکه اگر کشته نشوی



الاطهار الهداة المنار دعائم الجبار و ولاة الجنة و النار و اعطنا فی یومنا
هذا من عطائک المخزون غیر مقطوع و لا ممنوع تجمع لنا به التوبة و حسن
الاوبة یا خیر مدعو و اکرم مرجو یا کفی یا وفی یا من لطفه خفی الطف لی
بلطفک و اسعدنی بعفوک و ایدنی بنصرک و لا تنسنی کریم ذکرک بولاة امرک
و حفظة سرک و احفظنی من شوائب الدهر الی یوم الحشر و النشر و اشهدنی اولیائک
عند خروج نفسی و حلول رمسی و انقطاع عملی و انقضاء اجلی اللهم و اذکرنی
علی طول البلی اذا حللت بین اطباق الثری و نسینی الناسون من الوری و احللنی
دار المقامة و بوئنی منزل الکرامة و اجعلنی من مرافقی اولیائک و اهل اجتبائک
و اصطفائک و بارک لی فی لقائک و ارزقنی حسن العمل قبل حلول الاجل
بریئا من الزلل و سوء الخطل اللهم و اوردنی حوض نبیک محمد صلی الله علیه
و آله و اسقنی منه مشربا رویا سائغا هنیئا لا اظمأ بعده و لا احلأ ورده و لا
عنه اذاد و اجعله لی خیر زاد و اوفی میعاد یوم یقوم الاشهاد اللهم و العن
جبابرة الاولین و الآخرین و بحقوق اولیائک المستاثرین اللهم و اقصم
دعائمهم و اهلک اشیاعهم و عاملهم و عجل مهالکهم و اسلبهم ممالکهم و ضیق
علیهم مسالکهم و العن مساهمهم و مشارکهم اللهم و عجل فرج اولیائک
و اردد علیهم مظالمهم و اظهر بالحق قائمهم و اجعله لدینک منتصرا و بامرک
فی اعدائک مؤتمرا اللهم احففه بملائکة النصر و بما القیت الیه من
الامر فی لیلة القدر منتقما لک حتی ترضی و یعود دینک به و علی یدیه جدیدا
غضا و یمحض الحق محضا و یرفض الباطل رفضا اللهم صل علیه و علی جمیع
آبائه و اجعلنا من صحبه و اسرته و ابعثنا فی کرته حتی نکون فی زمانه من

لا بد خواهی مرد و لکن اگر عفو و رضای خدا برای تو حاصل نشود در دنیا و آخرت هلاک خواهی شد و هولها و شدائد برای تو حاصل خواهد شد که بجمال تو نخواهد رسید
و اما اینکه گفتیم مقدم بدار حاجت امام زمان خود را بر حوائج خود بجهت آنکه بقای دین و دنیا و اهل آن بواسطه وجود او است بجهت آنکه هرگاه وجود تو محفوظ باشد بوجود مقدس دیگر حکم نموده مقدم بدار حوائج و مراد خود را بر حوائج او بلکه واجب است مقدم بدارد حوائج او را بر حوائج خود و مراد او را بر مراد خود و بدانکه آنجناب در حاجات خود شرکت دارد از روزه و نماز تو

اَعْوانِهِ اَللّٰهُمَّ اَدْرِكْ بِنا قِيامَهُ وَاَشْهِدْنا اَيّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ عليه السلام وَارْدُدْ اِلَيْنا سَلامَهُ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ عليه السلام وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ وبدانکه میرداماد رحمه الله در رسالهٔ اربعهٔ ایام خود دربیان اعمال روز دحو الارض فرموده که زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در این روز افضل اعمال مستحبه و آکد آداب مسنونه است و همچنین زیارت آنحضرت در روز اول ماه رجب الفرد نیز بغایت مؤکد و محثوث علیه است **روز آخر ماه** سنه دویست و بیست بنابر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام بزهر معتصم در بغداد شهید شد و این بعد از دو سال و نیم تقریباً از فوت مامون گذشته بود چنانکه خود آنجناب میفرمود اَلْفَرَجُ بَعْدَ الْمَأْمُونِ بِثَلٰثِينَ شَهْرًا و این کلمه مشعر است بر آنکه آنحضرت از سوء معاشرت مامون در کمال اذیت و صدمه بوده که مرگ خود را فرج و گشایش خود تعبیر نموده چنانکه پدر بزرگوارش حضرت امام رضا علیه السلام در زمان ولایتعهد خود نیز چنین بوده و در هر جمعه که از مسجد جامع مراجعت میفرموده بهمانحالی که عرق دار و غبار آلود بوده دستها را بدرگاه الهی بلند میکرد و میگفت الهی اگر فرج و گشایش امر من در مرگ من است پس همین ساعت در مرگ من تعجیل فرما و پیوسته در غم و غصه بود تا از دنیا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی علیه السلام در وقتیکه وفات کرد از سن شریفش بیست و پنجسال و چند ماهی گذشته بود قبر شریفش در بقعهٔ مبارکهٔ کاظمیه در پشت سر جد بزرگوارش حضرت امام موسی علیه السلام واقعست

## فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجة است

بدانکه اینماه از ماههای شریفه است و چون اینماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعین اهتمام عظیم در عبادت میکردند و دههٔ اول آن ایام معلومات است که در قرآن مجید ذکر آن شده است و در نهایت فضیلت و برکت است و از رسول خدا صلی الله علیه و آله مرویست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از این دهه از برای این دهه اعمالی است اول روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزهٔ تمام عمر دارد دوم خواندن دو رکعت نماز ما بین مغرب و عشاء در تمام شبهای این دهه در هر رکعت بعد از حمد بخواند یکمرتبه توحید و این آیه وَوٰاعَدْنا مُوسىٰ ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْناها بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقالَ مُوسىٰ لِاَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاَصْلِحْ وَلا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ تا با ثواب حاجیان شریک شود سیم از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند

نماز استغاثه

مستغنی است و حاجتی بتو ندارد لکن مقتضای بندگی و وظیفهٔ تو آنست که چنین کنی چنانکه استفتاح میکنند دعاهای خود را بصلوات برایشان صلوات الله علیهم اجمعین

نماز استغاثه در مکارم است که چون خواستی در شب بخوابی بگذار نزد سر خود ظرفی نظیف که در آن آب ظاهر باشد و بپوشان آنرا با پارچهٔ نظیفی و چون بیدار شدی در ثلث آخر شب از برای نماز شب از آن آب بیاشام سه جرعه پس وضو بگیر باقی آن آب و رو بقبله کن و اذان و اقامه بگو و دو رکعت نماز کن و بخوان در آن هر سوره که بخواهی از قرآن و چون از قرائت فارغ شدی برکوع میروی و



اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَيّامُ الَّتِي فَضَّلْتَها عَلَى الْاَيّامِ وَشَرَّفْتَها قَدْ بَلَّغْتَنِيها بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَاَنْزِلْ عَلَيْنا مِنْ بَرَكاتِكَ وَاَوْسِعْ عَلَيْنا فِيها مِنْ نَعْمائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهْدِيَنا فِيها لِسَبِيلِ الْهُدىٰ وَالْعَفافِ وَالْغِنىٰ وَالْعَمَلِ فِيها بِما تُحِبُّ وَتَرْضىٰ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوىٰ وَيا سامِعَ كُلِّ نَجْوىٰ وَيا شاهِدَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيا عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّا فِيهَا الْبَلاءَ وَتَسْتَجِيبَ لَنا فِيهَا الدُّعاءَ وَتُقَوِّيَنا فِيها وَتُعِينَنا وَتُوَفِّقَنا فِيها لِما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضىٰ وَعَلىٰ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنا مِنْ طاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ وِلايَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنا فِيهَا الرِّضا اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعاءِ وَلا تَحْرِمْنا خَيْرَ ما تُنْزِلُ فِيها مِنَ السَّماءِ وَطَهِّرْنا مِنَ الذُّنُوبِ يا عَلّامَ الْغُيُوبِ وَاَوْجِبْ لَنا فِيها دارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَتْرُكْ لَنا فِيها ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا دَيْناً اِلّا قَضَيْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا اَدَّيْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اِلّا سَهَّلْتَها وَيَسَّرْتَها اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ يا عالِمَ الْخَفِيّاتِ يا راحِمَ الْعَبَراتِ يا مُجِيبَ الدَّعَواتِ يا رَبَّ الْاَرَضِينَ وَالسَّمٰواتِ يا مَنْ لا تَتَشابَهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا فِيها مِنْ عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَالْفائِزِينَ بِجَنَّتِكَ وَالنّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ چهارم در هر روز از دهه بخواند پنج دعائی را که حضرت جبرئیل برای حضرت عیسی علیهما السلام از جانب حقتعالی هدیه آورده که در ایام این دهه بخوانند و آن پنج دعا این است (۱) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ

نماز استغاثه

و در رکوع بیست و پنج مرتبه یا غیاث المستغیثین بگو پس سر از رکوع بردار و بیست و پنج مرتبه میگوئی و همچنین در سجدهٔ اول و بعد از سر برداشتن و در سجدهٔ دوم و بعد از سر برداشتن در هر کدام بیست و پنج مرتبه میگوئی و در رکعت دوم را نیز بهمین کیفیت بجا آور تا مجموع سیصد مرتبه گفته شود و سلام میدهی پس تشهد میخوانی و سلام میدهی و بعد از نماز سر بسوی آسمان بلند کن و صد مرتبه میگوئی من العبد الذلیل الی المولی الجلیل و حاجت مطلبی هر را نام ببری انشاء الله تعالی روا خواهد شد

نماز استغاثه بحضرت بتول صلی الله علیها روایت شده که هرگاه ترا حاجتی باشد

لاشَرِیکَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً (۳) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ
اللهُ وَحْدَهُ لاشَرِیکَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ (۴)
اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاشَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَ
هُوَ حَیٌّ لایَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ (۵) حَسْبِیَ اللهُ وَکَفی سَمِعَ اللهُ
لِمَنْ دَعا لَیْسَ وَرآءَ اللهِ مُنْتَهی اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِما دَعا وَاَنَّهُ بَریءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّٰهِ
الْاٰخِرَةَ وَالْاُولی پس حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری نقل کرد برای خواندن هر یک از این پنج دعا
را صد مرتبه و دور نیست چنانکه علامهٔ مجلسی ره فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه
بخواند عمل بروایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود پنجم بخواند در هر
روز این ده روز این تهلیلات را که از امیر المؤمنین علیه السلام منقول است با ثواب بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند
بهتر است لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ عَدَدَ اللَّیالی وَالدُّهُورِ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ عَدَدَ اَمْواجِ الْبُحُورِ
لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمّا یَجْمَعُونَ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ عَدَدَ الشَّوْکِ وَالشَّجَرِ لا
اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ عَدَدَ
لَمْحِ الْعُیُونِ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ فِی اللَّیْلِ اِذا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذا تَنَفَّسَ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ
عَدَدَ الرِّیاحِ فِی الْبَراری وَالصُّخُورِ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ مِنَ الْیَوْمِ اِلی یَوْمِ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ

**روز اول** روز بسیار مبارکیست و در آن چند عمل وارد است اول روزه که ثواب هشتاد ماه
دارد دوم خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعت است بدو سلام
مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح آنحضرت
بخواند و بگوید سُبْحانَ ذِی الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنیفِ سُبْحانَ ذِی الْجَلالِ الْباذِخِ الْعَظیمِ
سُبْحانَ ذِی الْمُلْکِ الْفاخِرِ الْقَدیمِ سُبْحانَ مَنْ یَری اَثَرَ النَّمْلَةِ فِی الصَّفا سُبْحانَ
مَنْ یَری وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوآءِ سُبْحانَ مَنْ هُوَ هٰکَذا وَلا هٰکَذا غَیْرُهُ سیم دو رکعت
نماز پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هر یک از توحید و آیة الکرسی و قدر را ده مرتبه

بحق تعالی و سینه ات از آن
تنگ شده باشد پس دو رکعت
نماز بکن و چون سلام نماز
گفتی سه مرتبه تکبیر بگو و تسبیح
حضرت فاطمه علیها السلام بخوان
پس بسجده برو و بگو صد مرتبه
یا مَوْلاتی یا فاطِمَةُ اَغیثینی
پس جانب راست رو را بر زمین
گذار و همین را صد مرتبه
بگو پس بسجده برو و همین را
صد مرتبه بگو پس جانب چپ رو را
بر زمین گذار و صد مرتبه
بگو پس باز بسجده برو و صد و
ده مرتبه بگو و حاجت خود را
یاد کن بدرستیکه خداوند
برمی آورد آنرا انشاء الله تعالی
مؤلف گوید که شیخ حسن بن
فضل طبرسی در مکارم الاخلاق
فرموده نماز استغاثه
ببتول علیها السلام



چهارم هر که از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسْبی حَسْبی حَسْبی مِنْ سُؤالی عِلْمُکَ بِحالی
تا حقتعالی کفایت کند شر ظالم را از او و بدانکه در این روز تولد شده حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام
و در این روز بروایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه با امیر المؤمنین علیهما السلام **روز هفتم**
سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است
**روز هشتم** روز ترویه است و روزه اش فضیلت دارد و روایت شده که کفارهٔ شصت
سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته **شب نهم** از لیالی متبرکه و شب مناجات
با قاضی الحاجات و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجابست و کسیکه آنشب را بعبادت
بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عملست اول بخواند
این دعا را که روایت شده هر که بخواند آنرا در شب عرفه یا در شبهای جمعه خداوند بیامرزد او را
اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَمَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَعالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَمُنْتَهی کُلِّ حاجَةٍ
یا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی الْعِبادِ یا کَریمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَنْ لا یُواری
مِنْهُ لَیْلٌ داجٍ وَلا بَحْرٌ عَجّاجٌ وَلا سَمآءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارْتِتاجٍ یا مَنِ
الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِیاءٌ اَسْئَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الْکَریمِ الَّذی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ
فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَخَرَّ مُوسی صَعِقاً وَبِاسْمِکَ الَّذی رَفَعْتَ بِهِ السَّمٰواتِ بِلا عَمَدٍ وَ
سَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلی وَجْهِ مآءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْمَکْتُوبِ الطّاهِرِ
الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَیْتَ وَبِاسْمِکَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ
الْبُرْهانِ الَّذی هُوَ نُورٌ عَلی کُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ یُضیءُ مِنْهُ کُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ الْاَرْضَ
انْشَقَّتْ وَاِذا بَلَغَ السَّمٰواتِ فُتِحَتْ وَاِذا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِکَ الَّذی تَرْتَعِدُ
مِنْهُ فَرائِصُ مَلائِکَتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ جَبْرَئیلَ وَمیکائیلَ وَاِسْرافیلَ
وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلی جَمیعِ الْاَنْبِیاءِ وَجَمیعِ الْمَلائِکَةِ
وَبِالْاِسْمِ الَّذی مَشی بِهِ الْخِضْرُ عَلی قُلَلِ الْمآءِ کَما مَشی بِهِ عَلی جَدَدِ الْاَرْضِ وَ
بِاسْمِکَ الَّذی فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسی وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَاَنْجَیْتَ

دو رکعت نماز میکنی پس بسجده
میروی و میگوئی یا فاطِمَةُ صد
مرتبه پس بجانب راست رو را
بر زمین میگذاری و صد مرتبه
میگوئی پس بجانب چپ میگذاری
و صد مرتبه میگوئی پس دوباره
بسجده میروی و صد و ده مرتبه میگوئی
پس از آن میگوئی یا آمِناً مِنْ کُلِّ
شَیْءٍ وَکُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ خائِفٌ
حَذِرٌ اَسْئَلُکَ بِاَمْنِکَ مِنْ کُلِّ
شَیْءٍ وَخَوْفِ کُلِّ شَیْءٍ مِنْکَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِیَنی
اَماناً لِنَفْسی وَاَهْلی وَمالی
وَوُلْدی حَتّی لا اَخافَ اَحَداً
وَلا اَحْذَرَ مِنْ شَیْءٍ اَبَداً
اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
و نیز در این کتاب شریف از
حضرت صادق علیه السلام

موسى بن عمران ومن معه وباسمك الذي دعاك به موسى بن عمران من جانب
الطور الايمن فاستجبت له والقيت عليه محبة منك وباسمك الذي به احيى
عيسى بن مريم الموتى وتكلم في المهد صبيا وابرء الاكمه والابرص باذنك و
باسمك الذي دعاك به حملة عرشك وجبرئيل وميكائيل واسرافيل وحبيبك
محمد صلى الله عليه وآله وملائكتك المقربون وانبياؤك المرسلون وعبادك
الصالحون من اهل السماوات والارضين وباسمك الذي دعاك به ذو النون
اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا
انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيته من الغم وكذلك تنجي
المؤمنين وباسمك العظيم الذي دعاك به داود وخر لك ساجدا فغفرت له ذنبه
وباسمك الذي دعتك به آسية امرأة فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا
في الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين فاستجبت لها دعاءها
وباسمك الذي دعاك به ايوب اذ حل به البلاء فعافيته وآتيته اهله و
مثلهم معهم رحمة من عندك وذكرى للعابدين وباسمك الذي دعاك به
يعقوب فرددت عليه بصره وقرة عينه يوسف وجمعت شمله وباسمك
الذي دعاك به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من بعده انك انت
الوهاب وباسمك الذي سخرت به البراق لمحمد صلى الله عليه وآله وسلم
اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى
وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون
وباسمك الذي تنزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه وآله وباسمك الذي
دعاك به آدم فغفرت له ذنبه واسكنته جنتك واسئلك بحق القرآن العظيم

روایت کرده که هرگاه ... از شما حاجتی خواهد استغاثه کند بسوی خداوند ... بعد از دو رکعت نماز کند پس بسجده رود و بگوید یا محمد یا رسول الله یا علی یا سیدی المؤمنین والمؤمنات بکما استغیث الی الله تعالی یا محمد یا علی استغیث بکما یا غوثاه بالله وبمحمد وعلی وفاطمة و میشمارد ائمه را ... الی الله تعالی ... درهمان ساعت ... برسد انشاء الله تعالی
نماز حضرت حجت علیه السلام ... جمکران که در مسجد ... طیبه ... مجلسی ... امام زمان علیه السلام نقل



وبحق محمد خاتم النبيين وبحق ابرهيم وبحق فصلك يوم القضاء وبحق الموازين
اذا نصبت والصحف اذا نشرت وبحق القلم وما جرى واللوح وما احصى وبحق الاسم
الذي كتبته على سرادق العرش قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس والقمر بالفي
عام واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده ورسوله و
اسئلك باسمك المخزون في خزائنك الذي استأثرت به في علم الغيب عندك لم
يظهر عليه احد من خلقك لا ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا عبد مصطفى و
اسئلك باسمك الذي شققت به البحار وقامت به الجبال واختلف به الليل
والنهار وبحق السبع المثاني والقرآن العظيم وبحق الكرام الكاتبين وبحق طه ويس
وكهيعص وحمعسق وبحق توراة موسى وانجيل عيسى وزبور داود وفرقان محمد
صلى الله عليه وآله وعلى جميع الرسل وباهيا شراهيا اللهم اني اسئلك
بحق تلك المناجاة التي كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق جبل طور
سيناء واسئلك باسمك الذي علمته ملك الموت لقبض الارواح واسئلك
باسمك الذي كتب على ورق الزيتون فخضعت النيران لتلك الورقة فقلت
يا نار كوني بردا وسلاما واسئلك باسمك الذي كتبته على سرادق المجد و
الكرامة يا من لا يحفيه سائل ولا ينقصه نائل يا من به يستغاث واليه
يلجأ اسئلك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم
وجدك الاعلى وكلماتك التامات العلى اللهم رب الرياح وما ذرت والسماء
وما اظلت والارض وما اقلت والشياطين وما اضلت والبحار وما جرت
وبحق كل حق هو عليك حق وبحق الملائكة المقربين والروحانيين و
الكروبيين والمسبحين لك بالليل والنهار لا يفترون وبحق ابرهيم خليلك

کرده در حکایت اول از باب هفتم از کتاب ودر آن حکایت است که آنجناب فرمود ... مثله جمکرانی ... بگو بمردم که رغبت کنند بدین موضع و عزیز دارند ... و چهار رکعت نماز اینجا بگذارند دو رکعت تحیت مسجد در هر رکعتی یکبار الحمد و هفت بار قل هو الله احد و تسبیح رکوع و سجود را هفت بار بگویند و دو رکعت نماز امام صاحب الزمان علیه السلام بگذارند بر این نسق چون فاتحه خوانند به ایاک نعبد و ایاک نستعین رسند صد بار بگویند و بعد از آن فاتحه را تا آخر بخوانند و در رکعت دوم نیز بهمین طریق بگذارند و تسبیح در رکوع و سجود هفت بار بگویند و چون نماز تمام کرده باشند تهلیل بگویند و تسبیح

وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنادِيكَ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعائَهُ يا مُجِيبُ
أَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْماءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَواتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنا ما قَدَّمْنا وَما أَخَّرْنا
وَما أَسْرَرْنا وَما أَعْلَنّا وَما أَبْدَيْنا وَما أَخْفَيْنا وَما أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنّا إِنَّكَ عَلىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا حافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ
يا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يا ناصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يا رازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يا
صاحِبَ كُلِّ مُسافِرٍ يا عِمادَ كُلِّ حاضِرٍ يا غافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يا غِياثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
يا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يا فارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يا بَدِيعَ
السَّمٰواتِ وَالْأَرَضِينَ يا مُنْتَهىٰ غايَةِ الطّالِبِينَ يا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يا
أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ يا دَيّانَ يَوْمِ الدِّينِ يا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ يا أَسْمَعَ السّامِعِينَ يا أَبْصَرَ النّاظِرِينَ يا أَقْدَرَ الْقادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ
الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّماءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ
الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَواءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لا يَغْفِرُها غَيْرُكَ يا اَللّٰهُ
وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَيُسْراً وَأَنْزِلْ
يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجاءَكَ فِي قَلْبِي حَتّىٰ لا أَرْجُو غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعافِنِي فِي مَقامِي
وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهارِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمالِي وَمِنْ فَوْقِي
وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يا خَيْرَ
دَلِيلٍ وَلا تَكِلْنِي إِلىٰ نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلىٰ أَهْلِي بِالْفَلاحِ

فاطمه زهرا علیها سلام بجا آورد پس از نماز چون
فارغ شود سر بسجده نهد و صد
بار صلوات بر پیغمبر صلی
الله علیه و آله بفرستد و ابن نقل
از لفظ مبارک امام علیه السلام
که فرمود من صلیهما فکانما صلی
فی بیت العتیق یعنی هر کس این
دو رکعت نماز را بکند مانند آن
باشد که دو رکعت نماز در کعبه
گذارده باشد

ایضاً نماز از
مختصر ... کتاب کنوز النجاح شیخ طبرسی
نقل کرده که بیرون آمد از ناحیه
مقدسه حضرت صاحب الزمان
علیه الصلوة والسلام که هر کرا
بسوی حق تعالی حاجتی باشد پس
باید که بعد از نصف شب جمعه
غسل کند و بجای نماز خود
رود و دو رکعت نماز گذارد
در رکعت اول
بخواند



وَالنَّجاحِ مَجْبُوراً فِي الْعاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ
وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّباتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذابِكَ وَنارِكَ
وَاقْلِبْنِي إِذا تَوَفَّيْتَنِي إِلىٰ جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوالِ نِعْمَتِكَ
وَمِنْ تَحْوِيلِ عافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ
الْبَلاءِ وَدَرَكِ الشَّقاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضاءِ وَشَماتَةِ الْأَعْداءِ وَمِنْ شَرِّ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ
وَمِنْ شَرِّ ما فِي الْكِتابِ الْمُنْزَلِ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرارِ وَلا مِنْ أَصْحابِ النّارِ وَلا تَحْرِمْنِي
صُحْبَةَ الْأَخْيارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرارِ وَارْزُقْنِي
مُرافَقَةَ الْأَنْبِياءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ حُسْنِ
بَلائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلامِ وَاتِّباعِ السُّنَّةِ يا رَبِّ كَما هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ
وَعَلَّمْتَهُمْ كِتابَكَ فَاهْدِنا وَعَلِّمْنا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ حُسْنِ بَلائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي
خاصَّةً كَما خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
هِدايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ إِنْعامِكَ عَلَيَّ قَدِيماً وَحَدِيثاً فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يا سَيِّدِي قَدْ
فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ
مِنْ بَلاءٍ يا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ
كُلِّ حالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَزَمانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمُقامٍ وَعَلىٰ هٰذِهِ الْحالِ وَكُلِّ حالٍ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبادِكَ نَصِيباً فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ أَوْ
سُوءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها أَوْ عافِيَةٍ تُلْبِسُها
فَإِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزائِنُ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْواحِدُ الْكَرِيمُ
الْمُعْطِي الَّذِي لا يُرَدُّ سائِلُهُ وَلا يُخَيَّبُ آمِلُهُ وَلا يَنْقُصُ نائِلُهُ وَلا يَنْفَدُ ما عِنْدَهُ
بَلْ يَزْدادُ كَثْرَةً وَطِيباً وَعَطاءً وَجُوداً وَارْزُقْنِي مِنْ خَزائِنِكَ الَّتِي لا تَفْنىٰ وَمِنْ

سوره حمد را و چون بایاک نعبد
و ایاک نستعین رسد صد مرتبه
این آیه را مکرر کند و بعد از آن
بقیه سوره حمد را تمام کند و بعد از تمام شدن سوره
یکمرتبه قل هو الله احد را
بخواند و رکوع و سجود
بجا آورد و سبحان ربی العظیم
در رکوع هفت مرتبه
و سبحان ربی الاعلی در سجده
هفت مرتبه بخواند و رکعت دوم
را هم بهمین طور بجا آورد و
بعد از تمام شدن نماز این دعا
را بخواند که حق تعالی
البته حاجت او را برآورد
مگر آنکه حاجت
او در قطع رحم باشد

رَحمَتِكَ الواسِعَةِ اِنَّ عَطائَكَ لَم يَكُن مَحظوراً وَاَنتَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ دوم بخواند آن هزار مرتبه تسبیحات عشر را که سید ذکر فرموده و باید در اعمال روز عرفه سیم بخواند دعاء اَللّهُمَّ مَن تَعَبَّأَ وَتَهَيَّأَ را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است وگذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه السلام و زمین کربلا را و بماند در آنجا تا روز عید تا آنکه از شر آنسال نگاه داشته شود روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است اگرچه باسم عید نامیده نشده است و روزیست که حقتعالی بندگان خویش را بعبادت و طاعت خوانده و موائد جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیر و رانده تر و خشمناکتر از همه اوقات خواهد بود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال میمود فرمود بای وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال میکنی در این روز و حال آنکه امید میرود در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبه مقدسه آنحضرت باشد ثواب کمتر از کسیکه در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی سیم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاهای عرفه شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حقتعالی بگناهان خود تا فایز شود بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ادعیه عرفه که از حجج طاهره صلوات الله علیهم روایت شده و آنها زیاده از آنست که در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقداری که این کتاب گنجایش آنرا داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزه روز عرفه برای کسیکه ضعف پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب عرفه و چون وقت زوال شد زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل آورد و چون فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قُل یا اَیُّهَا الکافِرونَ بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

ودعا این است اَللّهُمَّ اِن اَطَعتُكَ فَالمَحمَدَةُ لَكَ وَاِن عَصَيتُكَ فَالحُجَّةُ لَكَ مِنكَ الرَّوحُ وَمِنكَ الفَرَجُ سُبحانَ مَن اَنعَمَ وَشَكَرَ سُبحانَ مَن قَدَرَ وَغَفَرَ اَللّهُمَّ اِن كُنتُ عَصَيتُكَ فَاِنّي قَد اَطَعتُكَ في اَحَبِّ الاَشياءِ اِلَيكَ وَهُوَ الاِيمانُ بِكَ لَم اَتَّخِذ لَكَ وَلَداً وَلَم اَدعُ لَكَ شَريكاً مَنّاً مِنكَ بِهِ عَلَيَّ لا مَنّاً مِنّي بِهِ عَلَيكَ وَقَد عَصَيتُكَ يا اِلهي عَلى غَيرِ وَجهِ المُكابَرَةِ وَلَا الخُروجِ عَن عُبودِيَّتِكَ وَلَا الجُحودِ لِرُبوبِيَّتِكَ وَلكِن اَطَعتُ هَوايَ وَاَزَلَّنِي الشَّيطانُ فَلَكَ الحُجَّةُ عَلَيَّ وَالبَيانُ فَاِن تُعَذِّبني



پس فرمود بخوان این تسبیحات را که مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده سُبحانَ الَّذي فِي السَّماءِ عَرشُهُ سُبحانَ الَّذي فِي الاَرضِ حُكمُهُ سُبحانَ الَّذي فِي القُبورِ قَضاؤُهُ سُبحانَ الَّذي فِي البَحرِ سَبيلُهُ سُبحانَ الَّذي فِي النّارِ سُلطانُهُ سُبحانَ الَّذي فِي الجَنَّةِ رَحمَتُهُ سُبحانَ الَّذي فِي القِيمَةِ عَدلُهُ سُبحانَ الَّذي رَفَعَ السَّماءَ سُبحانَ الَّذي بَسَطَ الاَرضَ سُبحانَ الَّذي لا مَلجَأَ وَلا مَنجا مِنهُ اِلّا اِلَيهِ پس بگو سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیة الکرسی صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه بگو لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ المُلكُ وَلَهُ الحَمدُ يُحيي وَيُميتُ وَيُميتُ وَيُحيي وَهُوَ حَيٌّ لا يَموتُ بِيَدِهِ الخَيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ده مرتبه اَستَغفِرُ اللهَ الَّذي لا اِلهَ اِلّا هُوَ الحَيُّ القَيّومُ وَاَتوبُ اِلَيهِ ده مرتبه يا اَللهُ ده مرتبه يا رَحمنُ ده مرتبه يا رَحيمُ ده مرتبه يا بَديعَ السَّماواتِ وَالاَرضِ يا ذَا الجَلالِ وَالاِكرامِ ده مرتبه يا حَيُّ يا قَيّومُ ده مرتبه يا حَنّانُ يا مَنّانُ ده مرتبه يا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ ده مرتبه آمين ده مرتبه پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ يا مَن هُوَ اَقرَبُ اِلَيَّ مِن حَبلِ الوَريدِ يا مَن يَحولُ بَينَ المَرءِ وَقَلبِهِ يا مَن هُوَ بِالمَنظَرِ الاَعلى وَبِالاُفُقِ المُبينِ يا مَن هُوَ الرَّحمنُ عَلَى العَرشِ استَوى يا مَن لَيسَ كَمِثلِهِ شَيءٌ وَهُوَ السَّميعُ البَصيرُ اَسئَلُكَ اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بخواه حاجت خود را که برآورده خواهد شد انشاء الله تعالی پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخواهد مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اَللّهُمَّ يا اَجوَدَ مَن اَعطى وَيا خَيرَ مَن سُئِلَ وَيا اَرحَمَ مَنِ استُرحِمَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الاَوَّلينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الآخِرينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي المَلَاءِ الاَعلى وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي المُرسَلينَ اَللّهُمَّ اَعطِ مُحَمَّداً وَآلَهُ الوَسيلَةَ وَالفَضيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفعَةَ وَالدَّرَجَةَ الكَبيرَةَ اَللّهُمَّ اِنّي آمَنتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ وَلَم اَرَهُ فَلا تَحرِمني فِي القِيمَةِ رُؤيَتَهُ وَارزُقني صُحبَتَهُ وَتَوَفَّني عَلى مِلَّتِهِ وَاسقِني مِن حَوضِهِ مَشرَباً رَوِيّاً سائِغاً

فَبِذُنوبي غَيرَ ظالِمٍ لي وَاِن تَغفِر لي وَتَرحَمني فَاِنَّكَ جَوادٌ كَريمٌ و بعد از آن تا نفس او وفا کند یا کَریمُ یا کَریمُ و بعد از آن بگوید یا آمِناً مِن كُلِّ شَيءٍ وَكُلُّ شَيءٍ مِنكَ خائِفٌ حَذِرٌ اَسئَلُكَ بِاَمنِكَ مِن كُلِّ شَيءٍ وَخَوفِ كُلِّ شَيءٍ مِنكَ اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تُعطِيَني اَماناً لِنَفسي وَاَهلي وَوَلَدي وَسائِرِ ما اَنعَمتَ بِهِ عَلَيَّ حَتّى لا اَخافَ وَلا اَحذَرَ مِن شَيءٍ اَبَداً اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ وَحَسبُنَا اللهُ وَنِعمَ الوَكيلُ يا كافِيَ اِبراهيمَ نُمرودَ وَيا كافِيَ موسى فِرعَونَ اَن

هَنِيئاً لا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْني فِي الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً پس بخوان دعاء ام داود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت پس بگو این تسبیح را که ثواب آن احصا نمیشود از کثرت و ما بجهة اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است سُبْحانَ اللّٰهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ يَبْقى رَبُّنا وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقي وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّٰهِ تَسْبيحاً لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهى وَسُبْحانَ اللّٰهِ تَسْبيحاً يَدُومُ بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقائِهِ في سِنِي الْعالَمينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَيّامِ الدُّنْيا وَساعاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَسُبْحانَ اللّٰهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ الْاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ پس بگو وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای هر سُبْحانَ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو و چون به اَحْسَنُ الْخالِقينَ رسیدی بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر بجای سُبْحانَ اللّٰهِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ میگوئی و بعد از آن بگو وَاللّٰهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر که بجای سُبْحانَ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ میگوئی پس بخوانی دعاء اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَتَهَيَّأَ را که در اعمال شب جمعه گذشت پس بخوان دعاء علی بن الحسین علیه السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتهجد ذکر فرموده اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمينَ مؤلف گوید که این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسیار طولانی بود ما ذکر ننمودیم و بخوان نیز در این روز با خشوع و رقت دعای آنحضرت که در صحیفهٔ کامله است و آن دعای چهل و هفتم است و مشتملست بر جمیع مطالب دنیا و آخرت صلوات الله علی منشیها و از جملهٔ دعاهای مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در

تصلی علی محمد و آل محمد و آن یکفینی شرّ فلان بن فلان بجای فلان بن فلان نام شخصی را که از ضرر او میترسد و نام پدر او را بگوید و از حقتعالی طلب کند که ضرر او را دفع نماید کفایت کند پس بدرستیکه حقتعالی البته کفایت ضرر او خواهد کرد ان شاء الله تعالی و بعد از آن بسجده رود و حاجت خود را مسئلت نماید و تضرع و زاری کند بسوی حقتعالی بدرستیکه هیچ مرد مؤمن و زن مؤمنه که این نماز را بگذارد و این دعا را از روی اخلاص بخواند مگر آنکه گشوده میشود برای او درهای آسمان برای برآمدن حاجات او و دعاء او مستجاب میگردد در همان وقت و در همان شب



عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمهٔ خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَيْسَ لِقَضائِهِ دافِعٌ وَلا لِعَطائِهِ مانِعٌ وَلا كَصُنْعِهِ صُنْعُ صانِعٍ وَهُوَ الْجَوادُ الْواسِعُ فَطَرَ اَجْناسَ الْبَدائِعِ وَاَتْقَنَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنائِعَ لا تَخْفى عَلَيْهِ الطَّلائِعُ وَلا تَضيعُ عِنْدَهُ الْوَدائِعُ جازي كُلِّ صانِعٍ وَرائِشُ كُلِّ قانِعٍ وَراحِمُ كُلِّ ضارِعٍ مُنْزِلُ الْمَنافِعِ وَالْكِتابِ الْجامِعِ بِالنُّورِ السّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَواتِ سامِعٌ وَلِلْكُرُباتِ دافِعٌ وَلِلدَّرَجاتِ رافِعٌ وَلِلْجَبابِرَةِ قامِعٌ فَلا اِلٰهَ غَيْرُهُ وَلا شَيْءَ يَعْدِلُهُ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّميعُ الْبَصيرُ اللَّطيفُ الْخَبيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَرْغَبُ اِلَيْكَ وَاَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقِرّاً بِاَنَّكَ رَبّي وَاِلَيْكَ مَرَدّي اِبْتَدَأْتَني بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ اَنْ اَكُونَ شَيْئاً مَذْكُوراً خَلَقْتَني مِنَ التُّرابِ ثُمَّ اَسْكَنْتَنِي الْاَصْلابَ آمِناً لِرَيْبِ الْمَنُونِ وَاخْتِلافِ الدُّهُورِ وَالسِّنينَ فَلَمْ اَزَلْ ظاعِناً مِنْ صُلْبٍ اِلى رَحِمٍ في تَقادُمٍ مِنَ الْاَيّامِ الْماضِيَةِ وَالْقُرُونِ الْخالِيَةِ لَمْ تُخْرِجْني لِرَأْفَتِكَ بي وَلُطْفِكَ لي وَاِحْسانِكَ اِلَيَّ في دَوْلَةِ اَئِمَّةِ الْكُفْرِ الَّذينَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ لٰكِنَّكَ اَخْرَجْتَني لِلَّذي سَبَقَ لي مِنَ الْهُدَى الَّذي لَهُ يَسَّرْتَني وَفيهِ اَنْشَأْتَني وَمِنْ قَبْلِ ذٰلِكَ رَؤُفْتَ بي بِجَميلِ صُنْعِكَ وَسَوابِغِ نِعَمِكَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقي مِنْ مَنِيٍّ يُمْنى وَاَسْكَنْتَني في ظُلُماتٍ ثَلاثٍ بَيْنَ لَحْمٍ وَدَمٍ وَجِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْني خَلْقي وَلَمْ تَجْعَلْ اِلَيَّ شَيْئاً مِنْ اَمْري ثُمَّ اَخْرَجْتَني لِلَّذي سَبَقَ لي مِنَ الْهُدى اِلَى الدُّنْيا تامّاً سَوِيّاً وَحَفِظْتَني فِي الْمَهْدِ طِفْلاً صَبِيّاً وَرَزَقْتَني مِنَ الْغِذاءِ لَبَناً مَرِيّاً وَعَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْحَواضِنِ وَكَفَّلْتَنِي الْاُمَّهاتِ الرَّواحِمَ وَكَلَاْتَني مِنْ طَوارِقِ الْجانِّ وَسَلَّمْتَني مِنَ الزِّيادَةِ وَالنُّقْصانِ فَتَعالَيْتَ يا رَحيمُ يا رَحْمٰنُ حَتّى اِذَا اسْتَهْلَلْتُ ناطِقاً بِالْكَلامِ اَتْمَمْتَ عَلَيَّ

لبیب فضل و انعام از حقتعالی است رها و در مرحمت الهی
مؤلف گوید که بخط شیخ جلیل شیخ بهائی رضی الدین حسن بن فضل طبرسی این نماز را در مکارم الاخلاق نقل کرده و در آن دعا بجای اللهم ان کنت عصیتک ذکر کرده ان کنت قد عصیتک کلها لا اخاف احدا و بعد از رخ و بعد از کرده و بعد از فرعون است و بعقبه مثل هند
نماز خوف از ظالم منقول از مکارم غسل میکنی و دو رکعت نماز میکنی و زانوها را برهنه میکنی و در زمین خود را میچسبانی و صد مرتبه میگوئی یا حی یا قیوم یا حی لا اله الا انت برحمتک استغیث فصل علی محمد و آل محمد و اغثنی

بلوغ حبايل بارع

سوابغ الانعام وربيتني زايداً في كل عام حتى اذا اكتملت فطرتي واعتدلت
مرتي اوجبت علي حجتك بان الهمتني معرفتك وروعتني بعجايب حكمتك
وايقظتني لما ذرأت في سمائك وارضك من بدايع خلقك ونبهتني لشكرك و
ذكرك واوجبت علي طاعتك وعبادتك وفهمتني ما جاءت به رسلك و
يسرت لي تقبل مرضاتك ومننت علي في جميع ذلك بعونك ولطفك ثم اذ خلقتني
من خير الثرى لم ترض لي يا الهي نعمة دون اخرى ورزقتني من انواع المعاش وصنوف
الرياش بمنك العظيم الاعظم علي واحسانك القديم الي حتى اذا اتممت علي
جميع النعم وصرفت عني كل النقم لم يمنعك جهلي وجرأتي عليك ان دللتني الى
ما يقربني اليك ووفقتني لما يزلفني لديك فان دعوتك اجبتني وان سألتك
اعطيتني وان اطعتك شكرتني وان شكرتك زدتني كل ذلك اكمال لانعمك
علي واحسانك الي فسبحانك سبحانك من مبدئ معيد حميد مجيد تقدست
اسماؤك وعظمت آلاؤك فاي نعمك يا الهي احصي عدداً وذكراً ام اي عطاياك
اقوم بها شكراً وهي يا رب اكثر من ان يحصيها العادون او يبلغ علماً بها
الحافظون ثم ما صرفت ودرأت عني اللهم من الضر والضراء اكثر مما ظهر
لي من العافية والسراء وانا اشهد يا الهي بحقيقة ايماني وعقد عزمات يقيني
وخالص صريح توحيدي وباطن مكنون ضميري وعلايق مجاري نور بصري واسارير
صفحة جبيني وخرق مسارب نفسي وخذاريف مارن عرنيني ومسارب سماخ سمعي
وما ضمت واطبقت عليه شفتاي وحركات لفظ لساني ومغرز حنك فمي وفكي
ومنابت اضراسي ومساغ مطعمي ومشربي وحمالة ام راسي وبلوع فارغ حبائل عنقي
وما اشتمل عليه تامور صدري وحمائل حبل وتيني ونياط حجاب قلبي وافلاذ حواشي

الساعة الساعة پس چون فارغ شدی ازان بگو اسئلك اللهم ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تلطف بی وان تغلب لی وان تمكر بی وان تخدع بی وان تكيد بی وان تكفينی مؤنة فلان بن فلان واين دعای حضرت رسول صلی الله عليه وآله است مجرب است

نماز بجهة تيزی ذهن وقوت حافظه در مكارم الاخلاق روايت شده از رضا ... بازعفران در ظرف نظيفی حمد وآية الكرسی وانا انزلناه ويس وواقعه وسوره حشر وتبارك وقل هو الله احد وقل اعوذ را بنويسد پس بشويد با آب زمزم يا باب باران يا آب نظيفی پس بياشامد آن آب ...



كبدي وما حوته شراسيف اضلاعي وحقاق مفاصلي وقبض عواملي واطراف
اناملي ولحمي ودمي وشعري وبشري وعصبي وقصبي وعظامي ومخي وعروقي وجميع جوارحي
وما انتسج على ذلك ايام رضاعي وما اقلت الارض مني ونومي ويقظتي وسكوني
وحركات ركوعي وسجودي ان لو حاولت واجتهدت مدى الاعصار والاحقاب
لو عمرتها ان اؤدي شكر واحدة من انعمك ما استطعت ذلك الا بمنك الموجب
علي به شكرك ابداً جديداً وثناء طارفاً عتيداً اجل ولو حرصت انا والعادون
من انامك ان نحصي مدى انعامك سالفه وآنفه ما حصرناه عدداً ولا احصيناه
امداً هيهات انى ذلك وانت المخبر في كتابك الناطق والنبأ الصادق وان تعدوا
نعمة الله لا تحصوها صدق كتابك اللهم وانباؤك وبلغت انبياؤك ورسلك
ما انزلت عليهم من وحيك وشرعت لهم وبهم من دينك غير اني يا الهي اشهد
بجهدي وجدي ومبلغ طاعتي ووسعي واقول مؤمناً موقناً الحمد لله الذي لم يتخذ
ولداً فيكون موروثاً ولم يكن له شريك في ملكه فيضاده فيما ابتدع ولا
ولي من الذل فيرفده فيما صنع فسبحانه سبحانه لو كان فيهما آلهة الا الله
لفسدتا وتفطرتا سبحان الله الواحد الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن
له كفواً احد الحمد لله حمداً يعادل حمد ملائكته المقربين وانبيائه المرسلين
وصلى الله على خيرته محمد خاتم النبيين وآله الطيبين الطاهرين المخلصين وسلم

پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال واهتمام نمود در دعا وآب از دیده های مبارکش جاری بود پس گفت

اللهم اجعلني اخشاك كاني اراك واسعدني بتقواك ولا تشقني بمعصيتك و
خر لي في قضائك وبارك لي في قدرك حتى لا احب تعجيل ما اخرت ولا تاخير
ما عجلت اللهم اجعل غناي في نفسي واليقين في قلبي والاخلاص في عملي والنور

مثقال كند وده مثقال شكر وده مثقال عسل پس بكند ازان ... روز ... پس ... دو ركعت نماز بجا آورد ... ركعت حمد وبجای ... قل هو الله احد وچون فارغ شد ... از نماز آن ... برای حفظ انشاء الله ومجرب است ... وبايد دراول ... خواهد بود

... كناهان در نماز ... ركعت ... قل هو الله احد ... مرتبه ... چون از نماز فارغ شود بخواند ... گناهانش آمرزيده شود

نماز ديگر ... روز جمعه گفته ... دعا اعمال روز جمعه ... از عبدالله بن مسعود

في بصري والبصيرة في ديني ومتّعني بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين منّي و
انصرني على من ظلمني وارني فيه ثاري ومآربي واقرّ بذلك عيني اللهمّ اكشف
كربتي واستر عورتي واغفر لي خطيئتي واخسأ شيطاني وفكّ رهاني واجعل لي
يا الهي الدرجة العليا في الآخرة والاولى اللهمّ لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعا
بصيرا ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني خلقا سويّا رحمة بي وقد كنت عن خلقي غنيّا
ربّ بما برأتني فعدّلت فطرتي ربّ بما انشأتني فاحسنت صورتي ربّ بما احسنت
اليّ وفي نفسي عافيتني ربّ بما كلأتني ووفّقتني ربّ بما انعمت عليّ فهديتني ربّ
بما اوليتني ومن كلّ خير اعطيتني ربّ بما اطعمتني وسقيتني ربّ بما اغنيتني و
اقنيتني ربّ بما اعنتني واعززتني ربّ بما البستني من سترك الصافي ويسّرت
لي من صنعك الكافي صلّ على محمّد وآل محمّد واعنّي على بوائق الدهور وصروف
الليالي والايّام ونجّني من اهوال الدنيا وكربات الآخرة واكفني شرّ ما يعمل الظالمون
في الارض اللهمّ ما اخاف فاكفني وما احذر فقني وفي نفسي وديني فاحرسني وفي
سفري فاحفظني وفي اهلي ومالي فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي وفي نفسي
فذلّلني وفي اعين الناس فعظّمني ومن شرّ الجنّ والانس فسلّمني وبذنوبي فلا تفضحني
وبسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني والى غيرك فلا تكلني
الهي الى من تكلني الى قريب فيقطعني ام الى بعيد فيتجهّمني ام الى المستضعفين لي
وانت ربّي ومليك امري اشكو اليك غربتي وبعد داري وهواني على من ملّكته
امري الهي فلا تحلل عليّ غضبك فان لم تكن غضبت عليّ فلا ابالي سبحانك
غير انّ عافيتك اوسع لي فاسألك يا ربّ بنور وجهك الذي اشرقت له الارض
والسموات وكشفت به الظلمات وصلح به امر الاوّلين والآخرين ان لا تميتني

(نماز برای آمرزش گناهان)

رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که هر که در روز جمعه بعد از نماز عصر دو رکعت نماز بگذارد بخواند در رکعت اول فاتحه و آیة الکرسی و قل اعوذ برب الفلق بیست و پنج مرتبه و در دوم فاتحه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس بیست و پنج مرتبه و چون از نماز فارغ شود بیست و پنج مرتبه بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم از دنیا بیرون نرود تا ببیند حق تعالی را در خواب و ببیند مکان خود را در بهشت.

مؤلف گوید که سید بن طاوس در فصل بیست و پنجم جمال الاسبوع نماز برای آمرزش گناهان نقل کرده و فرموده این نماز عظیم الشأن است جلیل القدر و



ن: يعلم ما يعلمه الا هو

على غضبك ولا تنزل بي سخطك لك العتبى لك العتبى حتّى ترضى قبل ذلك
لا اله الّا انت ربّ البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت العتيق الذي احللته البركة
وجعلته للناس امنا يا من عفا عن عظيم الذنوب بحلمه يا من اسبغ النعماء بفضله
يا من اعطى الجزيل بكرمه يا عدّتي في شدّتي يا صاحبي في وحدتي يا غياثي
في كربتي يا وليّي في نعمتي يا الهي واله آبائي ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب
وربّ جبرئيل وميكائيل واسرافيل وربّ محمّد خاتم النبيّين وآله المنتجبين
منزل التورية والانجيل والزبور والفرقان ومنزّل كهيعص وطه ويس والقرآن
الحكيم انت كهفي حين تعييني المذاهب في سعتها وتضيق بي الارض برحبها ولولا
رحمتك لكنت من الهالكين وانت مقيل عثرتي ولولا سترك ايّاي لكنت من
المفضوحين وانت مؤيّدي بالنصر على اعدائي ولولا نصرك ايّاي لكنت من
المغلوبين يا من خصّ نفسه بالسموّ والرفعة فاولياؤه بعزّه يعتزّون يا من جعلت
له الملوك نير المذلّة على اعناقهم فهم من سطواته خائفون يعلم خائنة الاعين
وما تخفي الصدور وغيب ما تأتي به الازمنة والدهور يا من لا يعلم كيف هو الّا
هو يا من لا يعلم ما هو الّا هو يا من لا يعلمه الّا هو يا من كبس الارض على الماء و
سدّ الهواء بالسماء يا من له اكرم الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابدا يا
مقيّض الركب ليوسف في البلد القفر ومخرجه من الجبّ وجاعله بعد العبوديّة
ملكا يا رادّه على يعقوب بعد ان ابيضّت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف
الضرّ والبلوى عن ايّوب وممسك يدي ابرهيم عن ذبح ابنه بعد كبر سنّه
وفناء عمره يا من استجاب لزكريّا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من
اخرج يونس من بطن الحوت يا من فلق البحر لبني اسرائيل فانجاهم وجعل فرعون

(نماز وصیت و نماز عفو)

حامل اسرار الهی میشناسد انرا و مبادا اگر در حق آن سستی کنی و تا آن کتاب رجوع کند هر که طالب است.

نماز وصیت که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بان وصیت فرموده دو رکعت است بین مغرب و عشاء در رکعت اول بعد از حمد سیزده مرتبه اذا زلزلت و در دوم بعد از حمد پانزده مرتبه قل هو الله احد و اگر هر شب بجا آورد ثواب بسیار دارد

نماز عفو دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا انزلناه و بعد از ... ربّ عفوک عفوک ... در رکوع ده مرتبه تا تمام مثل نماز جعفر

مؤلف گوید نماز استغفار مثل نماز عفو است

وَجُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرَقِينَ يا مَنْ اَرْسَلَ الرِّياحَ مُبَشِّراتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ يا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ
عَلى مَنْ عَصاهُ مِنْ خَلْقِهِ يا مَنِ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ وَقَدْ غَدَوْا
فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهُ وَقَدْ حادُّوهُ وَنادُّوهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ
يا اَللهُ يا اَللهُ يا بَدِيءُ يا بَدِيعُ لا نِدَّ لَكَ يا دائِماً لا نَفادَ لَكَ يا حَيّاً حِينَ لا حَيَّ يا مُحْيِيَ
الْمَوْتى يا مَنْ هُوَ قائِمٌ عَلى كُلِّ نَفْسٍ بِما كَسَبَتْ يا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَعَظُمَتْ
خَطيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَرَآنِي عَلَى الْمَعاصِي فَلَمْ يَشْهَرْنِي يا مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي يا مَنْ
رَزَقَنِي فِي كِبَرِي يا مَنْ اَيادِيهِ عِنْدِي لا تُحْصى وَنِعَمُهُ لا تُجازى يا مَنْ عارَضَنِي بِالْخَيْرِ
وَالْاِحْسانِ وَعارَضْتُهُ بِالْاِسائَةِ وَالْعِصْيانِ يا مَنْ هَدانِي لِلْاِيمانِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ اَعْرِفَ شُكْرَ الْاِمْتِنانِ يا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضاً فَشَفانِي وَعُرْياناً فَكَسانِي وَجائِعاً
فَاَشْبَعَنِي وَعَطْشاناً فَاَرْوانِي وَذَلِيلاً فَاَعَزَّنِي وَجاهِلاً فَعَرَّفَنِي وَوَحِيداً فَكَثَّرَنِي
وَغائِباً فَرَدَّنِي وَمُقِلّاً فَاَغْنانِي وَمُنْتَصِراً فَنَصَرَنِي وَغَنِيّاً فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَاَمْسَكْتُ
عَنْ جَمِيعِ ذلِكَ فَابْتَدَاَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ يا مَنْ اَقالَ عَثْرَتِي وَنَفَّسَ كُرْبَتِي وَ
اَجابَ دَعْوَتِي وَسَتَرَ عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي عَلى عَدُوِّي
وَاِنْ اَعُدَّ نِعَمَكَ وَمِنَنَكَ وَكَرائِمَ مِنَحِكَ لا اُحْصِيها يا مَوْلايَ اَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَنْعَمْتَ اَنْتَ الَّذِي اَحْسَنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَجْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي اَفْضَلْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَكْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ اَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعْطَيْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَغْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَقْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ اَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ
اَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ اَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ اَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَقَلْتَ اَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعْزَزْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعَنْتَ
اَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ اَنْتَ الَّذِي اَيَّدْتَ اَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ اَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ اَنْتَ الَّذِي

عوض دهد ربّ عفوک یا ربّ استغفر الله گفته شود و این نماز برای توسعه معاش نافع است انتهی

ذکر نمازهای ایام هفته

نماز روز شنبه سید بن طاوس از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده از پدرانش علیهم السلام که هر که روز شنبه چهار رکعت نماز گزارد بخواند در هر رکعت حمد و قل هو الله احد و آیة الکرسی بنویسد خدا او را در درجه پیغمبران و شهدا و صالحین و نیکو رفیقانند ایشان

نماز روز یکشنبه و نیز از آنحضرت مرویست که فرمود هر که روز یکشنبه چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک حق تعالی مکان دهد او را



عافَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَكْرَمْتَ تَبارَكْتَ وَتَعالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دائِماً وَلَكَ الشُّكْرُ
واصِباً اَبَداً ثُمَّ اَنَا يا اِلهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْها لِي اَنَا الَّذِي اَسَأْتُ اَنَا الَّذِي
اَخْطَأْتُ اَنَا الَّذِي هَمَمْتُ اَنَا الَّذِي جَهِلْتُ اَنَا الَّذِي غَفَلْتُ اَنَا الَّذِي سَهَوْتُ
اَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ اَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ اَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَاَنَا الَّذِي اَخْلَفْتُ اَنَا
الَّذِي نَكَثْتُ اَنَا الَّذِي اَقْرَرْتُ اَنَا الَّذِي اعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَعِنْدِي وَاَبُوءُ
بِذُنُوبِي فَاغْفِرْها لِي يا مَنْ لا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طاعَتِهِمْ وَالْمُوَفِّقُ
مَنْ عَمِلَ صالِحاً مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ اِلهِي وَسَيِّدِي اِلهِي اَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ
وَنَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَاَصْبَحْتُ لا ذا بَراءَةٍ لِي فَاَعْتَذِرُ وَلا ذا قُوَّةٍ فَاَنْتَصِرُ
فَبِاَيِّ شَيْءٍ اَسْتَقْبِلُكَ يا مَوْلايَ اَبِسَمْعِي اَمْ بِبَصَرِي اَمْ بِلِسانِي اَمْ بِيَدِي اَمْ بِرِجْلِي
اَلَيْسَ كُلُّها نِعَمَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّها عَصَيْتُكَ يا مَوْلايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَالسَّبِيلُ
عَلَيَّ يا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآباءِ وَالْاُمَّهاتِ اَنْ يَزْجُرُونِي وَمِنَ الْعَشائِرِ وَالْاِخْوانِ
اَنْ يُعَيِّرُونِي وَمِنَ السَّلاطِينِ اَنْ يُعاقِبُونِي وَلَوِ اطَّلَعُوا يا مَوْلايَ عَلى مَا اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِ مِنِّي اِذاً ما اَنْظَرُونِي وَلَرَفَضُونِي وَقَطَعُونِي فَها اَنَا ذا يا اِلهِي بَيْنَ يَدَيْكَ
يا سَيِّدِي خاضِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ حَقِيرٌ لا ذُو بَراءَةٍ فَاَعْتَذِرُ وَلا ذُو قُوَّةٍ فَاَنْتَصِرُ
وَلا حُجَّةٍ فَاَحْتَجُّ بِها وَلا قائِلٌ لَمْ اَجْتَرِحْ وَلَمْ اَعْمَلْ سُوءاً وَما عَسَى الْجُحُودُ وَلَوْ
جَحَدْتُ يا مَوْلايَ يَنْفَعُنِي كَيْفَ وَاَنّى ذلِكَ وَجَوارِحِي كُلُّها شاهِدَةٌ عَلَيَّ بِما قَدْ
عَمِلْتُ وَعَلِمْتُ يَقِيناً غَيْرَ ذِي شَكٍّ اَنَّكَ سائِلِي مِنْ عَظائِمِ الْاُمُورِ وَاَنَّكَ الْحَكَمُ
الْعَدْلُ الَّذِي لا تَجُورُ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي فَاِنْ تُعَذِّبْنِي
يا اِلهِي فَبِذُنُوبِي بَعْدَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّي فَبِحِلْمِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ
لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمِينَ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنِّي

او را در بهشت هر جا که خواهد باشد

نماز روز دوشنبه و نیز مرویست که هر که روز دوشنبه ده رکعت نماز بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد و توحید ده مرتبه حق تعالی از برای او روز قیامت نوری قرار دهد که روشنائی دهد موقف را تا غبطه برند بر او جمیع خلق خدا در آن روز

نماز روز سه شنبه و نیز از آن حضرت مرویست که هر که در روز سه شنبه شش رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد آیه آمن الرسول را تا آخر و سوره اذا زلزلت را یکمرتبه حق تعالی گناهان او را بیامرزد و از گناهان بیرون رود مانند روزی که از مادر متولد شده

نماز روز چهارشنبه و نیز از آن حضرت مرویست که هر که روز چهارشنبه چهار رکعت نماز

کُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ لا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ مِنَ الْخائِفِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ مِنَ
الْوَجِلِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ مِنَ الرّاجِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ
اِنّی كُنْتُ مِنَ الرّاغِبِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلِينَ لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ مِنَ السّائِلِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ
مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّی كُنْتُ مِنَ الْمُكَبِّرِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
سُبْحانَكَ رَبّی وَرَبُّ آبائِیَ الْاَوَّلِينَ اَللّٰهُمَّ هٰذا ثَنائی عَلَيْكَ مُمَجِّداً وَاِخْلاصی
لِذِكْرِكَ مُوَحِّداً وَاِقْراری بِآلائِكَ مُعَدِّداً وَاِنْ كُنْتُ مُقِرّاً اَنّی لَمْ اُحْصِها
لِكَثْرَتِها وَسُبُوغِها وَتَظاهُرِها وَتَقادُمِها اِلٰی حادِثٍ ما لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنی بِهِ
مَعَها مُنْذُ خَلَقْتَنی وَبَرَأْتَنی مِنْ اَوَّلِ الْعُمْرِ مِنَ الْاِغْناءِ مِنَ الْفَقْرِ وَكَشْفِ الضُّرِّ وَ
تَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْرِيجِ الْكَرْبِ وَالْعافِيَةِ فِی الْبَدَنِ وَالسَّلامَةِ فِی الدّينِ
وَلَوْ رَفَدَنی عَلٰی قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَمِيعُ الْعالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ما قَدَرْتُ
وَلا هُمْ عَلٰی ذٰلِكَ تَقَدَّسْتَ وَتَعالَيْتَ مِنْ رَبٍّ كَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ لا تُحْصٰی آلاؤُكَ
وَلا يُبْلَغُ ثَناؤُكَ وَلا تُكافٰی نَعْماؤُكَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَتْمِمْ عَلَيْنا نِعَمَكَ
وَاَسْعِدْنا بِطاعَتِكَ سُبْحانَكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَ
تَكْشِفُ السُّوءَ وَتُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِی السَّقِيمَ وَتُغْنِی الْفَقِيرَ وَتَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ
تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَاَنْتَ الْعَلِیُّ
الْكَبِيرُ يا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْاَسِيرِ يا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
يا مَنْ لا شَرِيكَ لَهُ وَلا وَزِيرَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِنی فی هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ اَفْضَلَ
ما اَعْطَيْتَ وَاَنَلْتَ اَحَداً مِنْ عِبادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيها وَآلاءٍ تُجَدِّدُها وَبَلِيَّةٍ

بگذارند و بخوانند در هر رکعت
بعد از حمد یکمرتبه سوره قل هو
الله احد و سوره انا انزلناه
خداوند قبول فرماید توبه
او را از هر گناهی و زوج فرماید
باو حوریه در بهشت

نماز روز پنجشنبه روز
پنجشنبه وارد شده که هر که
روز پنجشنبه ده رکعت نماز
گذارد و بخواند در هر رکعتی
سوره حمد و قل هو الله احد
را ده مرتبه ملائکه باو گویند
که هر حاجت که داری بخواه که
روا کرده خواهد شد

نماز روز جمعه وارد شده که هر که
روز جمعه چهار رکعت نماز
کند و بخواند در هر رکعتی سوره
حمد و تبارک الذی بیده الملک
را حق تعالی او را داخل
بهشت کند و شفاعت او را
در حق اهلبیت او
قبول



تَصْرِفُها وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُها وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُها وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُها وَسَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُها
اِنَّكَ لَطِيفٌ بِما تَشاءُ خَبِيرٌ وَعَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ دُعِیَ وَ
اَسْرَعُ مَنْ اَجابَ وَاَكْرَمُ مَنْ عَفٰی وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطٰی وَاَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يا رَحْمٰنَ الدُّنْيا
وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُما لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُولٌ وَلا سِواكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَاَجَبْتَنی وَ
سَأَلْتُكَ فَاَعْطَيْتَنی وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَنی وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنی وَفَزِعْتُ
اِلَيْكَ فَكَفَيْتَنی اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلٰی آلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنا نَعْماءَكَ وَهَنِّئْنا عَطاءَكَ وَاكْتُبْنا لَكَ
شاكِرِينَ وَلِآلائِكَ ذاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ
وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِیَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ يا غايَةَ الطّالِبِينَ الرّاغِبِينَ وَ
مُنْتَهٰی اَمَلِ الرّاجِينَ يا مَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ عِلْماً وَوَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
وَحِلْماً اَللّٰهُمَّ اِنّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ فی هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتی شَرَّفْتَها وَعَظَّمْتَها بِمُحَمَّدٍ
نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَمِينِكَ عَلٰی وَحْيِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ
السِّراجِ الْمُنِيرِ الَّذی اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَی الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما مُحَمَّدٌ اَهْلٌ لِذٰلِكَ مِنْكَ يا عَظِيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلٰی آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَتَغَمَّدْنا بِعَفْوِكَ عَنّا فَاِلَيْكَ
عَجَّتِ الْاَصْواتُ بِصُنُوفِ اللُّغاتِ فَاجْعَلْ لَنا اَللّٰهُمَّ فی هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيباً
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ بَيْنَ عِبادِكَ وَنُورٍ تَهْدی بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُها
وَعافِيَةٍ تُجَلِّلُها وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنا فی هٰذَا الْوَقْتِ
مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غانِمِينَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْقانِطِينَ وَلا تُخْلِنا مِنْ
رَحْمَتِكَ وَلا تَحْرِمْنا ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلا تَجْعَلْنا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ

فرماید و نیکو گرداند او را و از فشار
قبر و محفوظ ماند در روز قیامت و
شیخ روایت کرده از حضرت که در روز جمعه
سؤال کرد از انحضرت که این نماز ها باید بجا
آورد و فرمود ما بین طلوع آفتاب
اورود و فرمود از ما بین طلوع آفتاب تا وقت زوال

باب سیم در ادعیه
و عوذات الامراض و اسقام
و تب و غیره
و علل الاعضا

سید ابن طاوس در مهج الدعوات
نقل کرده از سعید بن ابی الفتح قمی
در واسط ناگاه علتی بود که گفت دران
عظیم بود که طبیبان از علاج
عاجز بودند و دیدم مرا بدار
الشفا بردند و طبیبان و ناعون
مقدم زیاد بان باشند در طب
جمع کردند برای معالجه من بلبن الیان
ملک گرد کردند و گفتند که
این مرض را

وَلا لِفَضْلِ ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطائِكَ قانِطِينَ وَلا تَرُدَّنا خائِبِينَ وَلا مِنْ بابِكَ مَطْرُودِينَ يا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنا مُوقِنِينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرامِ آمِّينَ قاصِدِينَ فَأَعِنّا عَلى مَناسِكِنا وَأَكْمِلْ لَنا حَجَّنا وَاعْفُ عَنّا وَعافِنا فَقَدْ مَدَدْنا إِلَيْكَ أَيْدِيَنا فَهِيَ بِذِلَّةِ الْاِعْتِرافِ مَوْسُومَةٌ اللّهُمَّ فَأَعْطِنا فِي هذِهِ الْعَشِيَّةِ ما سَأَلْناكَ وَاكْفِنا مَا اسْتَكْفَيْناكَ فَلا كافِيَ لَنا سِواكَ وَلا رَبَّ لَنا غَيْرُكَ نافِذٌ فِينا حُكْمُكَ مُحِيطٌ بِنا عِلْمُكَ عَدْلٌ فِينا قَضاؤُكَ اِقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللّهُمَّ أَوْجِبْ لَنا بِجُودِكَ عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الذُّخْرِ وَدَوامَ الْيُسْرِ وَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا أَجْمَعِينَ وَلا تُهْلِكْنا مَعَ الْهالِكِينَ وَلا تَصْرِفْ عَنّا رَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اللّهُمَّ اجْعَلْنا فِي هذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَتابَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّها فَغَفَرْتَها لَهُ يا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ اللّهُمَّ وَنَقِّنا وَسَدِّدْنا وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنا يا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ يا مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ إِغْماضُ الْجُفُونِ وَلا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَراتُ الْقُلُوبِ أَلا كُلُّ ذلِكَ قَدْ أَحْصاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحانَكَ وَتَعالَيْتَ عَمّا يَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً تُسَبِّحُ لَكَ السَّماواتُ السَّبْعُ وَالْأَرَضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعامِ وَالْأَيادِي الْجِسامِ وَأَنْتَ الْجَوادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اللّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ وَعافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي وَآمِنْ خَوْفِي وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ اللّهُمَّ لا تَمْكُرْ بِي وَلا تَسْتَدْرِجْنِي وَلا تَخْدَعْنِي وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

پس سر و دیده خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیده‌های مبارکش آب میریخت مانند دو مشک بصدای

عیلاً نخواهد کسی نمیتواند علاج کند ازاین سخن شکسته دل و غمناک شدم و کتابی از کتابهای پدرم برداشتم که جزوه‌ای ازآن مطالعه نمایم در پشت آن کتاب دیدم نوشته که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که هر کرا امر صعبی باشد بعد از نماز صبح چهل مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین حسبنا الله و نعم الوکیل تبارک الله احسن الخالقین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و دست بر جای که علت باشد بمالد از آن صحت یابد و حضرت عزت او را شفا بخشد پس من ضعیف چون صبح شد فرضم را بجا آوردم



بلند گفت يا أَسْمَعَ السّامِعِينَ يا أَبْصَرَ النّاظِرِينَ وَيا أَسْرَعَ الْحاسِبِينَ وَيا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السّادَةِ الْمَيامِينِ وَأَسْأَلُكَ اللّهُمَّ حاجَتِيَ الَّتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيها لَمْ يَضُرَّنِي ما مَنَعْتَنِي وَإِنْ مَنَعْتَنِيها لَمْ يَنْفَعْنِي ما أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكاكَ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يا رَبِّ يا رَبِّ

پس مکرر میگفت یا رب و کسانیکه دور آنحضرت بودند تمام گوش داده بودند بدعاء آنحضرت و اکتفا کرده بودند بآمین گفتن پس صداهاشان بلند شد بگریستن با آنحضرت تا غروب کرد آفتاب بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند مؤلف گوید که کفعمی دعاء عرفه امام حسین علیه السلام را در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رب یا رب یا رب این زیادتی را ذکر فرموده

إِلهِي أَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنايَ فَكَيْفَ لا أَكُونُ فَقِيراً فِي فَقْرِي إِلهِي أَنَا الْجاهِلُ فِي عِلْمِي فَكَيْفَ لا أَكُونُ جَهُولاً فِي جَهْلِي إِلهِي إِنَّ اخْتِلافَ تَدْبِيرِكَ وَسُرْعَةَ طَواءِ مَقادِيرِكَ مَنَعا عِبادَكَ الْعارِفِينَ بِكَ عَنِ السُّكُونِ إِلى عَطاءٍ وَالْيَأْسِ مِنْكَ فِي بَلاءٍ إِلهِي مِنِّي ما يَلِيقُ بِلُؤْمِي وَمِنْكَ ما يَلِيقُ بِكَرَمِكَ إِلهِي وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِاللُّطْفِ وَالرَّأْفَةِ لِي قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِي أَفَتَمْنَعُنِي مِنْهُما بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِي إِلهِي إِنْ ظَهَرَتِ الْمَحاسِنُ مِنِّي فَبِفَضْلِكَ وَلَكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ وَإِنْ ظَهَرَتِ الْمَساوِي مِنِّي فَبِعَدْلِكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ إِلهِي كَيْفَ تَكِلُنِي وَقَدْ تَكَفَّلْتَ لِي وَكَيْفَ أُضامُ وَأَنْتَ النّاصِرُ لِي أَمْ كَيْفَ أَخِيبُ وَأَنْتَ الْحَفِيُّ بِي ها أَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَقْرِي إِلَيْكَ وَكَيْفَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِما هُوَ مَحالٌ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ أَشْكُو إِلَيْكَ حالِي وَهُوَ لا يَخْفى عَلَيْكَ أَمْ كَيْفَ أُتَرْجِمُ بِمَقالِي وَهُوَ مِنْكَ بَرَزٌ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ آمالِي وَهِيَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ لا تُحْسِنُ أَحْوالِي وَبِكَ قامَتْ إِلهِي ما أَلْطَفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي وَما أَرْحَمَكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فِعْلِي إِلهِي ما أَقْرَبَكَ مِنِّي وَأَبْعَدَنِي عَنْكَ وَما أَرْأَفَكَ بِي

و چهل نوبت این دعا را خواندم و دست را بمحل مرض مالیدم پس بخدای تعالی آن مرض از من رفع شد و من نشسته بودم و منتظر بودم که مبادا آن مرض برگردد تا سه روز دیدم که بدین حال بودم باز نگردید بعد از آن پدرم را خبر دادم بدین قصه پس شکر خدا را بجا آورد و برای بعضی از اطباء نقل کرد بیان طبیب بود از انرا نقلکرد بیان که نزد من آمد و مرض را دید که بطرف شده در حالتی که مسلمان شد و کلمه شهادتین گفت و انشاء بگو که دید شیخ کفعمی در مصباح نزد من که هرگاه در نزد علتی باشد دست بمال بموضع سجده خود بمال و دست بمال بموضع علت هفت مرتبه در عقب هر نماز فریضه بگو یا من کبس الارض علی الماء و سد الهواء بالسماء

فَمَا الَّذِي يَحْجُبُنِي عَنْكَ إِلٰهِي عَلِمْتُ بِاخْتِلَافِ الْآثَارِ وَتَنَقُّلَاتِ الْأَطْوَارِ أَنَّ مُرَادَكَ
مِنِّي أَنْ تَتَعَرَّفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ إِلٰهِي كُلَّمَا أَخْرَسَنِي لُؤْمِي أَنْطَقَنِي
كَرَمُكَ وَكُلَّمَا آيَسَتْنِي أَوْصَافِي أَطْمَعَتْنِي مِنَنُكَ إِلٰهِي مَنْ كَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِيَ
فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مَسَاوِيهِ مَسَاوِيَ وَمَنْ كَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِيَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ
دَعَاوِيهِ دَعَاوِيَ إِلٰهِي حُكْمُكَ النَّافِذُ وَمَشِيَّتُكَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَتْرُكَا لِذِي مَقَالٍ
مَقَالًا وَلَا لِذِي حَالٍ حَالًا إِلٰهِي كَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَنَيْتُهَا وَحَالَةٍ شَيَّدْتُهَا هَدَمَ اعْتِمَادِي
عَلَيْهَا عَدْلُكَ بَلْ أَقَالَنِي مِنْهَا فَضْلُكَ إِلٰهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَدُمِ الطَّاعَةُ
مِنِّي فِعْلًا جَزْمًا فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةً وَعَزْمًا إِلٰهِي كَيْفَ أَعْزِمُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ وَكَيْفَ لَا
أَعْزِمُ وَأَنْتَ الْآمِرُ إِلٰهِي تَرَدُّدِي فِي الْآثَارِ يُوجِبُ بُعْدَ الْمَزَارِ فَاجْمَعْنِي عَلَيْكَ بِخِدْمَةٍ
تُوصِلُنِي إِلَيْكَ كَيْفَ يُسْتَدَلُّ عَلَيْكَ بِمَا هُوَ فِي وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ أَيَكُونُ لِغَيْرِكَ
مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَكَ مَتَى غِبْتَ حَتَّى تَحْتَاجَ إِلَى دَلِيلٍ
يَدُلُّ عَلَيْكَ وَمَتَى بَعُدْتَ حَتَّى تَكُونَ الْآثَارُ هِيَ الَّتِي تُوصِلُ إِلَيْكَ عَمِيَتْ عَيْنٌ
لَا تَرَاكَ عَلَيْهَا رَقِيبًا وَخَسِرَتْ صَفْقَةُ عَبْدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّكَ نَصِيبًا إِلٰهِي
أَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ إِلَى الْآثَارِ فَارْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكِسْوَةِ الْأَنْوَارِ وَهِدَايَةِ الْاِسْتِبْصَارِ حَتَّى
أَرْجِعَ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتُ إِلَيْكَ مِنْهَا مَصُونَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا وَمَرْفُوعَ الْهِمَّةِ
عَنِ الْاِعْتِمَادِ عَلَيْهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلٰهِي هٰذَا ذُلِّي ظَاهِرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَهٰذَا
حَالِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ مِنْكَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَيْكَ وَبِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَاهْدِنِي
بِنُورِكَ إِلَيْكَ وَأَقِمْنِي بِصِدْقِ الْعُبُودِيَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِلٰهِي عَلِّمْنِي مِنْ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ
وَصُنِّي بِسِتْرِكَ الْمَصُونِ إِلٰهِي حَقِّقْنِي بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَاسْلُكْ بِي مَسْلَكَ أَهْلِ
الْجَذْبِ إِلٰهِي أَغْنِنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي وَبِاخْتِيَارِكَ عَنِ اخْتِيَارِي وَأَوْقِفْنِي

وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَارْزُقْنِي كَذَا وَكَذَا

دعاء عافیت — کفعمی از محمد نقل کردہ کہ ہر کہ طلب عافیت کند اندر دو رکعت بعد از ... بگوید در شب: یَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا سَامِعَ الدَّعَوَاتِ يَا مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَاصْرِفْ عَنِّي مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَأَذْهِبْ عَنِّي هٰذَا الْوَجَعَ (و نام درد را ذکر کند) فَإِنَّهُ قَدْ غَاظَنِي وَأَحْزَنَنِي و الحاح کند در دعا کہ عافیت بتعجیل یابد ان شاء اللہ تعالیٰ



عَلَى مَرَاكِزِ اضْطِرَارِي إِلٰهِي أَخْرِجْنِي مِنْ ذُلِّ نَفْسِي وَطَهِّرْنِي مِنْ شَكِّي وَشِرْكِي قَبْلَ
حُلُولِ رَمْسِي بِكَ أَنْتَصِرُ فَانْصُرْنِي وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ فَلَا تَكِلْنِي وَإِيَّاكَ أَسْأَلُ فَلَا
تُخَيِّبْنِي وَفِي فَضْلِكَ أَرْغَبُ فَلَا تَحْرِمْنِي وَبِجَنَابِكَ أَنْتَسِبُ فَلَا تُبْعِدْنِي وَبِبَابِكَ
أَقِفُ فَلَا تَطْرُدْنِي إِلٰهِي تَقَدَّسَ رِضَاكَ أَنْ تَكُونَ لَهُ عِلَّةٌ مِنْكَ فَكَيْفَ تَكُونُ لَهُ
عِلَّةٌ مِنِّي إِلٰهِي أَنْتَ الْغَنِيُّ بِذَاتِكَ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ النَّفْعُ مِنْكَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ
غَنِيًّا عَنِّي إِلٰهِي إِنَّ الْقَضَاءَ وَالْقَدَرَ يُمَنِّينِي وَإِنَّ الْهَوَى بِوَثَائِقِ الشَّهْوَةِ أَسَرَنِي
فَكُنْ أَنْتَ النَّصِيرَ لِي حَتَّى تَنْصُرَنِي وَتُبَصِّرَنِي وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ حَتَّى أَسْتَغْنِيَ بِكَ
عَنْ طَلَبِي أَنْتَ الَّذِي أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ حَتَّى عَرَفُوكَ وَوَحَّدُوكَ
وَأَنْتَ الَّذِي أَزَلْتَ الْأَغْيَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ حَتَّى لَمْ يُحِبُّوا سِوَاكَ وَلَمْ يَلْجَئُوا
إِلَى غَيْرِكَ أَنْتَ الْمُؤْنِسُ لَهُمْ حَيْثُ أَوْحَشَتْهُمُ الْعَوَالِمُ وَأَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ
اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْمَعَالِمُ مَاذَا وَجَدَ مَنْ فَقَدَكَ وَمَا الَّذِي فَقَدَ مَنْ وَجَدَكَ لَقَدْ
خَابَ مَنْ رَضِيَ دُونَكَ بَدَلًا وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَى عَنْكَ مُتَحَوَّلًا كَيْفَ يُرْجَى سِوَاكَ
وَأَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ وَكَيْفَ يُطْلَبُ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ مَا بَدَّلْتَ عَادَةَ
الْاِمْتِنَانِ يَا مَنْ أَذَاقَ أَحِبَّاءَهُ حَلَاوَةَ الْمُؤَانَسَةِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقِينَ
وَيَا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِيَاءَهُ مَلَابِسَ هَيْبَتِهِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ أَنْتَ الذَّاكِرُ
قَبْلَ الذَّاكِرِينَ وَأَنْتَ الْبَادِي بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ
بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطَّالِبِينَ وَأَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرِضِينَ
إِلٰهِي اطْلُبْنِي بِرَحْمَتِكَ حَتَّى أَصِلَ إِلَيْكَ وَاجْذِبْنِي بِمَنِّكَ حَتَّى أُقْبِلَ عَلَيْكَ إِلٰهِي إِنَّ
رَجَائِي لَا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ كَمَا أَنَّ خَوْفِي لَا يُزَايِلُنِي وَإِنْ أَطَعْتُكَ
فَقَدْ دَفَعَتْنِي الْعَوَالِمُ إِلَيْكَ وَقَدْ أَوْقَعَنِي عِلْمِي بِكَرَمِكَ عَلَيْكَ إِلٰهِي كَيْفَ

و از علماء الدعاء از حضرت صادق علیہ السلام نقل کردہ کہ بگو در زد علت در رحالیکہ خود دراز دست در بیابان و در نہار کفعمی ... بگو: اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ عَيَّرْتَ أَقْوَامًا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا فَيَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ ضُرِّي وَلَا تَحْوِيلَهُ عَنِّي أَحَدٌ غَيْرُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْشِفْ ضُرِّي وَحَوِّلْهُ إِلَى مَنْ يَدْعُو مَعَكَ إِلٰهًا آخَرَ فَإِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ غَيْرُكَ

و دعاے بیماری کہ ہر بیمارے و علتی پیدا کند دست بمالد بموضع درد و بگوید با خلوص نیت: وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

اَجیبُ وَاَنْتَ اَمَلی اَمْ کَیْفَ اُهانُ وَعَلَیْکَ مُتَّکَلی اِلٰهی کَیْفَ اَسْتَعِزُّ وَفِی الذِّلَّةِ اَرْکَزْتَنی
اَمْ کَیْفَ لا اَسْتَعِزُّ وَاِلَیْکَ نَسَبْتَنی اِلٰهی کَیْفَ لا اَفْتَقِرُ وَاَنْتَ الَّذی فِی الْفُقَراءِ اَقَمْتَنی
اَمْ کَیْفَ اَفْتَقِرُ وَاَنْتَ الَّذی بِجُودِکَ اَغْنَیْتَنی وَاَنْتَ الَّذی لا اِلٰهَ غَیْرُکَ تَعَرَّفْتَ
لِکُلِّ شَیْءٍ فَما جَهِلَکَ شَیْءٌ وَاَنْتَ الَّذی تَعَرَّفْتَ اِلَیَّ فی کُلِّ شَیْءٍ فَرَاَیْتُکَ ظاهِراً فی
کُلِّ شَیْءٍ وَاَنْتَ الظّاهِرُ لِکُلِّ شَیْءٍ یا مَنِ اسْتَوی بِرَحْمانِیَّتِهِ فَصارَ الْعَرْشُ غَیْباً فی
ذاتِهِ مَحَقْتَ الْآثارَ بِالْآثارِ وَمَحَوْتَ الْاَغْیارَ بِمُحیطاتِ اَفْلاکِ الْاَنْوارِ یا مَنِ
احْتَجَبَ فی سُرادِقاتِ عَرْشِهِ عَنْ اَنْ تُدْرِکَهُ الْاَبْصارُ یا مَنْ تَجَلّی بِکَمالِ بَهائِهِ
فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الْاِسْتِواءَ کَیْفَ تَخْفی وَاَنْتَ الظّاهِرُ اَمْ کَیْفَ تَغیبُ وَاَنْتَ
الرَّقیبُ الْحاضِرُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وبالجمله کسیکه توفیق یابد
وامروز را در عرفات باشد ادعیه واعمال بسیار دارد وبهترین اعمال دراینروز دعا است ودر تمام
ایام سال این روز شریف بجهة دعا امتیازی دارد ودعا از برای برادران مؤمن از زنده ومرده
بسیار باید کرد وروایت وارده درحال عبدالله بن جندب ره درموقف عرفات ودعای او برای
برادران مؤمن خود مشهوراست وروایت زید نرسی درحال ثقه جلیل القدر معویة بن وهب در موقف
ودعای او درحق یکیک از اشخاص که درآفاق بودند وروایت او ازحضرت صادق علیه السلام در فضیلت
ابتکار شایسته ملاحظه وبیداراست ورجاء واثق از برادران دینی آنکه اقتدا باین بزرگواران نموده
ومؤمنین را در دعا برخود ایثار نموده واین گنه کار روسیاه را یکی از آن اشخاص شمرده ودرحال حیوة
وممات از دعای خیر فراموش نفرمایند وبخوان دراین روز زیارت جامعه ستم را ودرآخر روز عرفه
بخوان یا رَبِّ اِنَّ ذُنُوبی لا تَضُرُّکَ وَاِنَّ مَغْفِرَتَکَ لی لا تَنْقُصُکَ فَاَعْطِنی ما لا
یَنْقُصُکَ وَاغْفِرْ لی ما لا یَضُرُّکَ وایضاً بخوان اَللّٰهُمَّ لا تَحْرِمْنی خَیْرَ ما عِنْدَکَ لِشَرِّ ما
عِنْدی فَاِنْ اَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنی بِتَعَبی وَنَصَبی فَلا تَحْرِمْنی اَجْرَ الْمُصابِ عَلی مُصیبَتِهِ
مؤلف گوید که سید بن طاوس درضمن ادعیه روز عرفه فرموده که چون نزدیک شود غروب آفتاب بگو
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَسُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الدّعاء واین همان دعای عشرات است که سابق گذشت

ولا تزید الظالمین الا خسارا
غایت البدار ان هر علتی
باشد ومقصد ان درخود
آیات کریمه وده شفاء
ورحمة للمؤمنین
دفع مرض بکشد ابضا ازانه
وقت بخواند از آن گندم بخورد
وردیش بخود برود دیگر بید
اللّٰهم انی اسئلک باسمک
الذی اذا سئلک به المضطر
کشفت ما به من ضر ومکنت
له فی الارض وجعلته
خلیفتک علی خلقک ان
تصلی علی محمد وآل محمد
وان تعافینی من علتی
برحمتک ودر بشیند گندمها
را از اطراف خود جمع کند
واین دعا را بخواند پس آنرا
قسمت کند بچهار قسمت
هر جا یک



پس شایسته است دعای عشرات که در هر صبح وشام مستحب است خواندن آن درآخر روز عرفه ترک
نکند واین اذکار عشرات که کفعمی نقل کرده همان اذکار خود دعاء عشرات است که سید نقل فرموده
**شب دهم** از لیالی متبرکه واز آن چهار شبی است که احیاء آنها مندوب است ودرهای آسمان
دراین شب باز است وسنت است درآن زیارت امام حسین علیه السلام ودعاء یا دائِمَ الْفَضْلِ عَلَی
الْبَرِیَّةِ که در شب جمعه گذشت **روز دهم** روز عید قربان است وبسیار روز شریفی
است واعمال آن چند چیز است اول غسل است که دراین روز سنت مؤکده است وبعضی از علماء واجب
دانسته اند دوم نماز عید است بهمان نحو که در عید فطر ذکر شد لکن دراین روز مستحب است که افطار
بعد از نماز از گوشت قربانی شود سوم خواندن دعاهائی که وارد شده پیش از نماز عید وبعد از آن
ودر اقبال ذکر شده وشاید بهترین دعاهای این روز دعای چهل وهشتم صحیفه کامله باشد که اول
آن اَللّٰهُمَّ هٰذا یَوْمٌ مُبارَکٌ است پس از آن بخوانند ودعای چهل وششم یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ
لا یَرْحَمُهُ الْعِبادُ را نیز بخوانند چهارم خواندن دعای ندبه است که بعد از این خواهد آمد انشاء
الله تعالی پنجم قربانی است که سنت مؤکد است ششم خواندن تکبیرات است برای کسیکه در منی باشد
بعد از ده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است وآخرش نماز صبح روز سیزدهم وکسانیکه در سایر شهرها
هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح دوازدهم وتکبیرات موافق روایت صحیح کافی
این است اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ
عَلی ما هَدانا اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلی ما رَزَقَنا مِنْ بَهیمَةِ الْاَنْعامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلی ما اَبْلانا
ومستحب است تکرار این تکبیرات عقیب نمازها بقدر امکان وخواندن بعد از نوافل روز پانزدهم
سنه ۲۱۲ ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام واقع شده **شب هیجدهم** شب عید غدیر وشب
باشرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت نماز بیکسلام بکیفیتی مخصوص برای این شب با دعائی
نقل کرده است **روز هیجدهم** روز عید غدیر وعید الله الاکبر وعید آل محمد علیهم السلام
است وعظیمترین اعیاد است ومبعوث نفرموده حقتعالی پیغمبری را مگر آنکه عید کرده است این
روز را وحرمت آنرا دانسته است ونامش در آسمان روز عهد معهود است ونامش در زمین روز
میثاق ماخوذ وجمع مشهود است وروایت است که ازحضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانانرا
عیدی هست غیر از جمعه واضحی وفطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است

بکند وآنرا بمسکینی دهد
بکند بآنکه اشارات ایشانرا
ابتدا عالم آنچه بخوانند
ازمرض هیچیک حاصل کند
ازامیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که دست بگذارد بموضع درد وبگوید
بسم الله وبالله ومحمد رسول الله
صلی الله علیه وآله ولا حول ولا قوة الا بالله
اللهم امسح عنی ما اجد
انت الکافی لا کافی الا انت
ودر حصر بیماری بموضع درد
منقولست که دست بر موضع درد
گذارد وبگو بسم الله
اعوذ بعزة الله واعوذ
بقدرة الله واعوذ بجلال الله
اعوذ بعظمة الله واعوذ
بجمع الله واعوذ برسول الله
صلی الله علیه وآله واعوذ
باسماء الله من شر ما
احذر ومن

راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر
المؤمنین علیه السلام را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولی او یم پس علی مولی و آقا و پیشوای او است
و آن روز هیجدهم ذی الحجة است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید
و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد
رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گرداند و هر پیغمبری وصی خود را
وصیت میکرد که این روز را عید گرداند و در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت رضا
علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میآمرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله
ایشان را و در این روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر
و شب فطر و یک درهم که در این روز به برادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر
بدهی و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا
قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه
کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفارهٔ شصت
ساله گناه است و در خبر است که برابر است با روزهٔ عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره دوم
غسل سیم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر
مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روز سه زیارت مخصوص نقلشده که یکی از آنها زیارت
معروفه بامین الله است که از نزدیک و دور خوانده میشود و آن از زیارات جامعهٔ مطلقه است نیز
و در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی چهارم بخواند تعویذی را که بسند ایشان از حضرت رسول خدا صلی الله
علیه و آله روایت کرده پنجم دو رکعت نماز کند و بسجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد
و بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدَ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ وَاَنَّکَ واحِدٌ
اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَکَ کُفُواً اَحَدٌ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ
صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ کَما کانَ مِنْ شَأْنِکَ اَنْ تَفَضَّلْتَ
عَلَیَّ بِاَنْ جَعَلْتَنی مِنْ اَهْلِ اِجابَتِکَ وَاَهْلِ دینِکَ وَاَهْلِ دَعْوَتِکَ وَوَفَّقْتَنی

ما اَخافُ عَلی نَفْسی و در روایتی
که هرگاه فرزند مریض شد مادر
بالای بام رود و مقنعه از سر
بگیرد که موی او در زیر آسمان
ظاهر شود پس بسجده رود و
بگوید اَللّٰهُمَّ رَبِّ اَنْتَ
اَعْطَیْتَنیهِ وَاَنْتَ وَهَبْتَهُ
لی اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ هِبَتَکَ
الْیَوْمَ جَدیدَةً اِنَّکَ قادِرٌ
مُقْتَدِرٌ پس سر بلند نکند
تا آنکه خوب شود فرزند او
و شیخ شهید ره نقل کرده که
هر که درد شدید بگیرد آب را در
قدحی ریخته چهل مرتبه سوره
حمد بر آن آب بخواند و بر خود
بریزد و دیگر آنکه در مرض زود خوب شدن
کیلی از گندم باشد پس بدست
خود از آن گندم بسائل دهد
و التماس کند او را که دعا کند
برای او تا شفا یابد
انشاء الله تعالی



لِذٰلِکَ فی مُبْتَدَءِ خَلْقی تَفَضُّلاً مِنْکَ وَکَرَماً وَجُوداً ثُمَّ اَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَالْجُودَ
جُوداً وَالْکَرَمَ کَرَماً رَأْفَةً مِنْکَ وَرَحْمَةً اِلی اَنْ جَدَّدْتَ ذٰلِکَ الْعَهْدَ لی تَجْدیداً
بَعْدَ تَجْدیدِکَ خَلْقی وَکُنْتُ نَسْیاً مَنْسِیّاً ناسِیاً ساهِیاً غافِلاً فَاَتْمَمْتَ نِعْمَتَکَ بِاَنْ
ذَکَّرْتَنی ذٰلِکَ وَمَنَنْتَ بِهِ عَلَیَّ وَهَدَیْتَنی لَهُ فَلْیَکُنْ مِنْ شَأْنِکَ یا اِلٰهی وَسَیِّدی وَمَوْلایَ
اَنْ تُتِمَّ لی ذٰلِکَ وَلا تَسْلُبْنیهِ حَتّی تَتَوَفّانی عَلی ذٰلِکَ وَاَنْتَ عَنّی راضٍ فَاِنَّکَ اَحَقُّ
الْمُنْعِمینَ اَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنا وَاَطَعْنا وَاَجَبْنا داعِیَکَ بِمَنِّکَ فَلَکَ
الْحَمْدُ غُفْرانَکَ رَبَّنا وَاِلَیْکَ الْمَصیرُ آمَنّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَصَدَّقْنا وَاَجَبْنا داعِیَ اللّٰهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فی مُوالاةِ مَوْلٰینا
وَمَوْلَی الْمُؤْمِنینَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخی رَسُولِهِ وَالصِّدّیقِ
الْاَکْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلی بَرِیَّتِهِ الْمُؤَیِّدِ بِهِ نَبِیَّهُ وَدینَهُ الْحَقَّ الْمُبینَ عَلَماً لِدینِ اللّٰهِ وَخازِناً
لِعِلْمِهِ وَعَیْبَةِ غَیْبِ اللّٰهِ وَمَوْضِعِ سِرِّ اللّٰهِ وَاَمینِ اللّٰهِ عَلی خَلْقِهِ وَشاهِدِهِ فی بَرِیَّتِهِ
اَللّٰهُمَّ رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً یُنادی لِلْاِیمانِ اَنْ آمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَآمَنّا رَبَّنا فَاغْفِرْ
لَنا ذُنُوبَنا وَکَفِّرْ عَنّا سَیِّئاتِنا وَتَوَفَّنا مَعَ الْاَبْرارِ رَبَّنا وَآتِنا ما وَعَدْتَنا عَلی رُسُلِکَ
وَلا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ فَاِنّا یا رَبَّنا بِمَنِّکَ وَلُطْفِکَ اَجَبْنا
داعِیَکَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَّقْناهُ وَصَدَّقْنا مَوْلَی الْمُؤْمِنینَ وَکَفَرْنا بِالْجِبْتِ وَ
الطّاغُوتِ فَوَلِّنا ما تَوَلَّیْنا وَاحْشُرْنا مَعَ اَئِمَّتِنا فَاِنّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسَلِّمُونَ
آمَنّا بِسِرِّهِمْ وَعَلانِیَتِهِمْ وَشاهِدِهِمْ وَغائِبِهِمْ وَحَیِّهِمْ وَمَیِّتِهِمْ وَرَضینا بِهِمْ اَئِمَّةً
وَقادَةً وَسادَةً وَحَسْبُنا بِهِمْ بَیْنَنا وَبَیْنَ اللّٰهِ دُونَ خَلْقِهِ لا نَبْتَغی بِهِمْ بَدَلاً
وَلا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلیجَةً وَبَرِئْنا اِلَی اللّٰهِ مِنْ کُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْباً مِنَ الْجِنِّ وَ
الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَکَفَرْنا بِالْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَالْاَوْثانِ الْاَرْبَعَةِ

و باسانید معتبره وارد شده
که دوا کنید بیماران خود را
بتصدق و نیز شیخ شهید نقل
کرده برای دفع مرض آنکه دست
بگذارد بر بازوی راست مریض
و بخواند الحمد هفت مرتبه و بخواند
این دعا را اَللّٰهُمَّ اَزِلْ عَنْهُ
الْعِلَلَ وَالدّاءَ وَاَعِدْهُ اِلَی
الصِّحَّةِ وَالشِّفاءِ وَاَمِدَّهُ بِحُسْنِ
الْعافِیَةِ وَرُدَّهُ اِلَی اَحْسَنِ
الْعافِیَةِ وَاجْعَلْ ما نالَهُ فی
مَرَضِهِ هٰذا مادَّةً لِحَیوتِهِ وَ
کَفّارَةً لِسَیِّئاتِهِ اَللّٰهُمَّ
وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
پس اگر اثر نکرد در دور شدن
او مکرر کند تا هفتاد
مرتبه که اثر خواهد کرد انشاء الله تعالی
از حضرت باقر علیه السلام روایتست
که هر کس را که سوره
حمد

وَاَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَکُلِّ مَنْ والاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلی آخِرِ
اَللّٰهُمَّ اِنّا نُشْهِدُكَ اَنّا نَدینُ بِما دانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَقَوْلُنا ما قالُوا وَدینُنا ما دانُوا بِهِ ما قالُوا بِهِ قُلْنا وَما دانُوا بِهِ دِنّا وَما اَنْكَرُوا
اَنْكَرْنا وَمَنْ والَوْا والَيْنا وَمَنْ عادَوْا عادَيْنا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنّا وَمَنْ تَبَرَّؤُا مِنْهُ تَبَرَّاْنا
مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنا عَلَيْهِ آمَنّا وَسَلَّمْنا وَرَضینا وَاتَّبَعْنا مَوالِيَنا صَلَواتُ
اللهِ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنا ذٰلِكَ وَلا تَسْلُبْناهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرّاً ثابِتاً عِنْدَنا وَ
لا تَجْعَلْهُ مُسْتَعاراً وَاَحْيِنا ما اَحْيَيْتَنا عَلَيْهِ وَاَمِتْنا اِذا اَمَتَّنا عَلَيْهِ آلُ مُحَمَّدٍ
اَئِمَّتُنا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَاِيّاهُمْ نُوالي وَعَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللهِ نُعادي فَاجْعَلْنا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيا
وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ فَاِنّا بِذٰلِكَ راضُونَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس از آن بسجده رود
وصد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وصد مرتبه شُكْراً لِلّٰهِ بگوید و روایت شده که هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی
داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با آنحضرت
بیعت کرده باشد بر ولایت الخبر و بهتر آنکه این نماز را نزدیک بزوال کند از آنکه حضرت رسول در آن
ساعت امیرالمؤمنین علیه السلام را در غدیر خم بامامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول
قدر و در دوم توحید بخواند ثم غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال به نیم ساعت در هر
رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ ده مرتبه و آیة الکرسی ده مرتبه و اِنّا اَنْزَلْناهُ ده مرتبه بخواند که
مقابل صد هزار حج و صد هزار عمره و باعث برآوردن خداوند کریم است حوائج دنیا و آخرت او را
باسانی و عافیت و مخفی نماند که در اقبال در ذکر این نماز سورهٔ قدر را مقدم بر آیة الکرسی ذکر شده
وعلامه مجلسی در زاد المعاد متابعت اقبال نموده و قدر را مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب
دیگر چنین کرده‌ام لکن فعلا آنچه تتبع کردم آیة الکرسی را مقدم بر قدر بیشتر دیدم و احتمال آنکه در اقبال
سهو شده از قلم مبارک سید یا ناسخین در این نماز هم در عدد حمد و هم در مقدم داشتن قدر بر آیة
الکرسی و با آنکه این عمل مستقلی باشد غیر از آن نماز خیلی بعید است والله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از
این نماز این دعا بخواند رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِياً يُنادي الدُّعاء بطوله هفتم بخواند دعاء ندبه را

در قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ خوب نظر کند جز دیگر او را خوب نظر کند هر علی را این دو سوره بگو میکند
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر مؤمنی که علتی داشته باشد از روی اخلاص بگوید وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنينَ و مسح کند موضع علت را حق تعالی او را شفا دهد
و از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که برای دفع علت از امراض بخواند یا مُنْزِلَ الشِّفاءِ وَمُذْهِبَ الدّاءِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْزِلْ عَلی وَجَعِی الشِّفاءَ
سید بن طاوس در مهج از ابن عباس روایت کرده که گفت من در نزد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نشسته بودم پس شخصی را دیدم زرد رنگ و لاغر و گفت یا امیرالمؤمنین من



جمیع مسائرات یعنی مدبرین امور

ثم بخواند این دعا را که سید بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
نَبِیِّكَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّكَ وَالشَّأْنِ وَالْقَدْرِ الَّذی خَصَصْتَهُما بِهِ دُونَ خَلْقِكَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَاَنْ تَبْدَأَ بِهِما فی کُلِّ خَیْرٍ عاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقادَةِ وَالدُّعاةِ السّادَةِ وَالنُّجُومِ الزّاهِرَةِ وَالْاَعْلامِ الْباهِرَةِ وَ
ساسَةِ الْعِبادِ وَاَرْكانِ الْبِلادِ وَالنّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفینَةِ النّاجِیَةِ الْجارِیَةِ
فِی اللُّجَجِ الْغامِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزّانِ عِلْمِكَ وَاَرْكانِ تَوْحیدِكَ
وَدَعائِمِ دینِكَ وَمَعادِنِ كَرامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِیَّتِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
الْاَتْقِیاءِ الْاَنْقِیاءِ النُّجَباءِ الْاَبْرارِ وَالْبابِ الْمُبْتَلی بِهِ النّاسُ مَنْ اَتاهُ نَجا وَمَنْ اَباهُ
هَوی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَهْلِ الذِّكْرِ الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَسْأَلَتِهِمْ وَذَوِی
الْقُرْبَی الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعادَ مَنِ اقْتَصَّ
آثارَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما اَمَرُوا بِطاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِیَتِكَ
وَدَلُّوا عِبادَكَ عَلی وَحْدانِیَّتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَنَجیبِكَ
وَصَفْوَتِكَ وَاَمینِكَ وَرَسُولِكَ اِلی خَلْقِكَ وَبِحَقِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَیَعْسُوبِ الدّینِ
وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْوَصِیِّ الْوَفِیِّ وَالصِّدّیقِ الْاَكْبَرِ وَالْفارُوقِ بَیْنَ الْحَقِّ وَالْباطِلِ
وَالشّاهِدِ لَكَ وَالدّالِّ عَلَیْكَ وَالصّادِعِ بِاَمْرِكَ وَالْمُجاهِدِ فی سَبیلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ
فیكَ لَوْمَةُ لائِمٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَنی فی هٰذَا الْیَوْمِ الَّذی عَقَدْتَ
فیهِ لِوَلِیِّكَ الْعَهْدَ فی اَعْناقِ خَلْقِكَ وَاَكْمَلْتَ لَهُمُ الدّینَ مِنَ الْعارِفینَ بِحُرْمَتِهِ
وَالْمُقِرّینَ بِفَضْلِهِ مِنْ عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَلا تُشْمِتْ بی حاسِدِی النِّعَمِ
اَللّٰهُمَّ فَكَما جَعَلْتَهُ عیدَكَ الْاَكْبَرَ وَسَمَّیْتَهُ فِی السَّماءِ یَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِی الْاَرْضِ
یَوْمَ الْمیثاقِ الْمَأْخُوذِ وَالْجَمْعِ الْمَسْؤُولِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَقْرِرْ بِهِ عُیُونَنا

یعنی گشاینده بسته‌ها و دردهای دستها و پاها از اثر عبادت
من همیشه بیمارم و دردهای بسیار دارم پس مرا دعائی بیاموز که بیاری آن استعانت جویم بر امر خود حضرت فرمود که تو را بیاموزم دعائی را که جبرئیل بحسن و حسین علیهما السلام آموخت و آن دعا اینست
اِلٰهی كُلَّما اَنْعَمْتَ عَلَیَّ نِعْمَةً قَلَّ لَكَ عِنْدَها شُكْری وَكُلَّمَا ابْتَلَیْتَنی بِبَلِیَّةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَها صَبْری فَیا مَنْ قَلَّ شُكْری عِنْدَ نِعَمِهِ فَلَمْ یَحْرِمْنی وَیا مَنْ قَلَّ صَبْری عِنْدَ بَلائِهِ فَلَمْ یَخْذُلْنی وَیا مَنْ رَآنی عَلَی الْمَعاصی فَلَمْ یَفْضَحْنی وَیا مَنْ رَآنی عَلَی الْخَطایا فَلَمْ یُعاقِبْنی عَلَیْها صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی ذَنْبی وَاشْفِنی

وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلا تُضِلَّنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى عَرَّفَنَا فَضْلَ هٰذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنَا بِهِ وَشَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللّٰهِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكُمَا وَعَلَى عِتْرَتِكُمَا وَعَلَى مُحِبِّيكُمَا مِنِّى اَفْضَلُ السَّلامِ مَا بَقِىَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكُمَا اَتَوَجَّهُ اِلَى اللّٰهِ رَبِّى وَرَبِّكُمَا فِى نَجَاحِ طَلِبَتِى وَقَضَاءِ حَوَائِجِى وَتَيْسِيرِ اُمُورِى اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هٰذَا الْيَوْمِ وَاَنْكَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِاِطْفَاءِ نُورِكَ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَاكْشِفْ عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرُبَاتِ اَللّٰهُمَّ امْلَاِ الْاَرْضَ بِهِمْ عَدْلاً كَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً وَاَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ اِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ واگر بتواند بخواند دعاهای مبسوطه را که سید در اقبال روایت کرده ثم آنکه چون مؤمنی را ملاقات کند این تهنیت را بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ ونیز بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَكْرَمَنَا بِهٰذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِينَ بِعَهْدِهِ اِلَيْنَا وَمِيثَاقِهِ الَّذِى وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلايَةِ وُلاةِ اَمْرِهِ وَالْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ دهم آنکه صد مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَتَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوِلايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِىِّ بْنِ اَبِى طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلامُ وبدانکه در این روز شریف از برای پوشیدن جامه‌های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال نمودن و شادی کردن و شاد نمودن شیعیان امیرالمؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان و صلهٔ ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه‌داران و مصافحه با مؤمنین و رفتن بزیارت ایشان و تبسم کردن بر روی ایشان و هدایا فرستادن برای ایشان و شکر الهی بجا آوردن بجهة نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکثار در عبادات و طاعات از برای هر یک فضیلتی عظیم است و یک درهم که کسی در این روز به برادر مؤمن خود بدهد



مِنْ تَرْضَى اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ابن عباس گفت نپرسیدیم آنچه را بعد از یکسال در حاله کردنگی نیکو و فرم شده بود و گفت در هیچ دردگی نخواندم این دعا را مگر آنکه شفا یافتم و داخل نشدم بر سلطانی که از او می‌ترسیدم مگر آنکه خداوند عزوجل رد کرد شر او را از من منقول است که بغداد از بدرانش کلاه‌ها بارث رسیده بود از جمله صد سال که بر هر درد که می‌نهاده می‌شد ساکن می‌گشت برآن کلاه را شکافتند که به بینند چه در آن است دیدند که در آن این دعا است بسم الله الملك الحق المبين شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا



برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن بمؤمنی در این روز مثل طعام دادن بجمیع پیغمبران و صدیقان است و در خطبهٔ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه‌دار را در شب وقت افطارش مثل آنست که ده فئام را افطار داده باشد شخصی برخاست عرض کرد یا امیرالمؤمنین فئام چیست فرمود صد هزار پیغمبر و صدیق و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت حال کسیکه جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامنم او هستم بر خداوند تعالی امان او را از کفر و فقر الخ و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آنستکه ذکر شود و این روز روز قبول اعمال شیعیان و روز برطرف شدن غمهای ایشان است و این روزیستکه حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه کرده و خداوند آتش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام سرد و سلامت کرده و حضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون را وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان علیه السلام رعیت خود را بر استخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسولخدا صلی الله علیه و آله ما بین اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن بنحویکه شیخ ما در مستدرک وسائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید وَاخَيْتُكَ فِى اللّٰهِ وَصَافَيْتُكَ فِى اللّٰهِ وَصَافَحْتُكَ فِى اللّٰهِ وَعَاهَدْتُ اللّٰهَ وَمَلائِكَتَهُ وَكُتُبَهُ وَرُسُلَهُ وَاَنْبِيَائَهُ وَالْاَئِمَّةَ الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ عَلَى اَنِّى اِنْ كُنْتُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفَاعَةِ وَاُذِنَ لِى بِاَنْ اَدْخُلَ الْجَنَّةَ لا اَدْخُلُهَا اِلَّا وَاَنْتَ مَعِى آنگاه برادر مؤمن بگوید قَبِلْتُ پس بگوید اَسْقَطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوقِ الْاُخُوَّةِ مَا خَلا الشَّفَاعَةَ وَالدُّعَاءَ وَالزِّيَارَةَ و محدث فیض نیز در خلاصة الاذکار صیغهٔ اخوت را قریب بهمین نحو ذکر نموده آنگاه فرموده پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود بلفظیکه دلالت بر قبول نماید پس ساقط کند از همدیگر جمیع حقوق اخوت را ماسوای دعا و زیارت

## روز بیست و چهارم

بنابر اشهر روزیستکه مباهله کرد رسولخدا صلی الله علیه و آله با نصارای نجران و پیش از آنکه خواست مباهله کند عبا بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را داخل در زیر عبا نمود و گفت پروردگارا هر پیغمبر را اهل بیتی بوده است که مخصوص‌ترین خلق بوده‌اند



هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلامُ بِاللّٰهِ نُورٌ وَحِكْمَةٌ وَحَوْلٌ وَقُوَّةٌ وَقُدْرَةٌ وَسُلْطَانٌ وَبُرْهَانٌ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ آدَمُ صَفِىُّ اللّٰهِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِبْرٰهِيمُ خَلِيلُ اللّٰهِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُوسَى كَلِيمُ اللّٰهِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَحَبِيبُهُ الْعَرَبِىُّ رَسُولُ اللّٰهِ وَصَفِيُّهُ وَخِيَرَتُهُ مِنْ خَلْقِهِ اُسْكُنْ يَا جَمِيعَ الْاَوْجَاعِ وَالْاَسْقَامِ وَالْاَمْرَاضِ وَجَمِيعَ الْعِلَلِ وَجَمِيعَ الْمُصِيبَاتِ سَكَّنْتُكَ بِالَّذِى سَكَنَ لَهُ مَا فِى اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ

کفعمی در مکارم الاخلاق است مرض درد دلی صداعی داشت مرض خود را برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله نوشت حضرت این دعا را

باو خداوند اینها اهلبیت منند پس از ایشان بر طرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی
پس جبرئیل نازل شد و آیه تطهیر در شان ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله اینها بزرگوار را
بیرون برد از برای مباهله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیت آنحضرت و آثار نزول عذاب
مشاهده کردند جرئت مباهله ننمودند و استدعای مصالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتری خود را بسائل داد و آیه اِنَّما وَلِیُّکُمُ اللهُ در شانش
نازل شد و بالجمله این روز روز شریفی است و در آن چند عمل وارد است اول غسل دوم روزه سیم
دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت و ثواب و آیة الکرسی که در نماز
مباهله است تا هُمْ فیها خالِدُونَ است چهارم خواندن دعای مباهله که شبیه بدعای سحرهای ماه
رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن مابین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است
و من اختیار میکنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعاء روز مباهله روایت شده بافضیلت آن از
حضرت صادق علیه السلام میگوئی اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهائِکَ بِاَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ
اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِبَهائِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ
جَلالِکَ جَلیلٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَمالِکَ
بِاَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمیلٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمالِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما
اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِها وَکُلُّ
عَظَمَتِکَ عَظیمَةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ
نُورِکَ بِاَنْوَرِهِ وَکُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ رَحْمَتِکَ بِاَوْسَعِها وَکُلُّ رَحْمَتِکَ واسِعَةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ
کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ کَمالِکَ بِاَکْمَلِهِ وَکُلُّ کَمالِکَ کامِلٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِکَمالِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ کَلِماتِکَ بِاَتَمِّها وَکُلُّ کَلِماتِکَ تامَّةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِکَلِماتِکَ کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ اَسْمائِکَ بِاَکْبَرِها وَکُلُّ اَسْمائِکَ کَبیرَةٌ

برای او فرستاد در کلاه خود
گذاشت درد سرش ساکن شد و
آن حرز این است بسم الله الرحمن
الرحیم لا اله الا الله الملک
الحق المبین شهد الله انه لا
اله الا هو الغالب لله نور وحکمة وعز
وقوة وبرهان وقدرة و
سلطان ورحمة یا من لا ینام
لا اله الا الله ابراهیم خلیل
الله لا اله الا الله موسی
کلیم الله لا اله الا الله عیسی
روح الله وکلمته لا اله الا
الله محمد رسول الله وصفیه
وصفوته صلی الله علیه وآله
وسلم اسکن سکنتک بمن یسکن
له ما فی السموات والارض
وعزتک سکن له ما فی اللیل
والنهار وهو السمیع العلیم
فحرز تاثیر الربع



اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَسْمائِکَ کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی
کَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عِزَّتِکَ بِاَعَزِّها وَکُلُّ عِزَّتِکَ عَزیزَةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِعِزَّتِکَ کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ بِاَمْضاها وَکُلُّ مَشِیَّتِکَ ماضِیَةٌ
اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَشِیَّتِکَ کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِقُدْرَتِکَ الَّتِی اسْتَطَلْتَ
بِها عَلی کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ قُدْرَتِکَ مُسْتَطیلَةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِقُدْرَتِکَ کُلِّها
اَللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عِلْمِکَ
بِاَنْفَذِهِ وَکُلُّ عِلْمِکَ نافِذٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعِلْمِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ قَوْلِکَ بِاَرْضاهُ وَکُلُّ قَوْلِکَ رَضِیٌّ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِقَوْلِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ مِنْ مَسائِلِکَ بِاَحَبِّها وَکُلُّها اِلَیْکَ حَبیبٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَسائِلِکَ
کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ شَرَفِکَ بِاَشْرَفِهِ وَکُلُّ شَرَفِکَ شَریفٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِشَرَفِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ سُلْطانِکَ بِاَدْوَمِهِ وَکُلُّ سُلْطانِکَ دائِمٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِسُلْطانِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ مُلْکِکَ بِاَفْخَرِهِ وَکُلُّ مُلْکِکَ فاخِرٌ اَللّهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِمُلْکِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی
اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَلائِکَ بِاَعْلاهُ وَکُلُّ عَلائِکَ عالٍ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِعَلائِکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ آیاتِکَ بِاَعْجَبِها وَکُلُّ آیاتِکَ عَجیبَةٌ اَللّهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِآیاتِکَ کُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ مَنِّکَ بِاَقْدَمِهِ وَکُلُّ مَنِّکَ
قَدیمٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَنِّکَ کُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی
کَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُکَ بِما اَنْتَ فیهِ مِنَ الشُّؤُونِ وَالْجَبَرُوتِ اَللّهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِکُلِّ شَأْنٍ وَکُلِّ جَبَرُوتٍ اَللّهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُکَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ

بامر یح رخاء حیث اصاب و
الشیاطین کل بناء وغواص
الا الی الله تصیر الامور

تعویذ بجهة دردسر و درد گوش
از حضرت باقر العلوم علیه السلام مر
ویست که بجهة تسکین دردسر را
مسح کند و هفت مرتبه بگوید
اعوذ بالله الذی یسکن له
ما فی البر والبحر وما فی السموات
والارض وهو السمیع العلیم
و این دعا از برای درد گوش
نیز از حضرت صادق علیه
السلام نقل شده و نیز از آنحضرت
وارد شده که بنویسد و بانبر
فدیک بکیر و در روی آتش گرم
ممزوج کن و در درد گوش
و دم کن و چند قطره در گوش
کرد در میکند بزیر ایضا
برای درد دندان

اَسْئَلُكَ يَا اَللهُ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِبَهَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِجَلَالِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ
رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِاَهْنَاهُ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَطَائِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْاِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَالْبَرَائَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْاِئْتِمَامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ
آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَاِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُولِكَ فِي الْاَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاءِ الْاَعْلٰى وَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ
الْكَبِيرَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي
فِي غَيْبَتِي وَكُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْاِيمَانِ بِكَ
وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ
وَالْجَنَّةَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
احْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ
بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ اِلَى الْاَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ

رفع ایذا اولم یر الذین کفروا ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما و جعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون بین بیانات امد ازا و روایت شده که هرگاه کسالت با صداع عارض حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگشت دستها را میگشود و فاتحه و معوذتین میخواند و بصورت میکشید برطرف میشد.

رفع صداع دست بگذارد بر سر او و بگوید ان الله یمسک السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا و از ربیع الابرار نقل شده که مامون را در



وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ
بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ اِلَى الْاَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا
الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَتْ
بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِي عِنْدَكَ فَاِنِّي اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ
وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْمُصْطَفٰى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَبِحَقِّ اَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ
انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضٰى مِنْ ذُنُوبِي وَاَنْ تَعْصِمَنِي
فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَاَعُوذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ اَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي
حَتّٰى تَتَوَفَّانِي وَاَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَاَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَاَنْ تَخْتِمَ لِي عَمَلِي بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي
ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پنجم بخواند دعائی که شیخ و سید
روایت کرده اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ است
و شایسته است در این روز تصدق بر فقراء بجهة تاسی بمولای هر مؤمن و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام
و زیارت کردن آنحضرت و انسب خواندن زیارت جامعه است **روز بیست و پنجم**
روز شریفی است و روزیست که هل اتی در حق اهلبیت نازل شده بجهة آنکه سه روز روزه گرفتند و
افطار خود را بمسکین و یتیم و اسیر دادند و با آب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهلبیت
علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تاسی بموالی خود نمایند در تصدق بمساکین و ایتام و
سعی در اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعض علماء این روز را روز مباهله میدانند
مناسبت زیارت جامعه و دعاء مباهله را نیز در این روز بخوانند **روز آخر ذی الحجة** که آخر
سال عربیست سید در اقبال موافق بروایت ذکر کرده که دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه
و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ مَا

طرطوس صداع عارض شد و هیچ چیز علاج آن نشد قیصر روم کلاهی برای او فرستاد و نوشت برای او شنیدم خبر صداع تو را این کلاه را بر سر گذار که بر سر گذاری تا درد ساکن شود مامون ترسید که در آن زهری تعبیه کرده باشد امر کرد که بر سر خادمی نهادند دید صداع او برطرف شد امر کرد که بر سر کسی دیگر که صداع داشت نهادند درد ساکن شد آنوقت مامون آن کلاه را بر سر خود گذاشت درد ساکن گشت تعجب نمود و آن کلاه را باز کرد دید در آن نوشته است بسم الله الرحمن الرحیم کم من نعمة لله فی عرق ساکن حم عسق لا یصدعون عنها ولا ینزفون من کلام الرحمن خمدت

عملت فی هذه السنة من عمل نهیتنی عنه ولم ترضه ونسیته ولم تنسه ودعوتنی الی التوبة بعد اجترائی علیک اللهم فانی استغفرک منه فاغفر لی وما عملت من عمل یقربنی الیک فاقبله منی ولا تقطع رجائی منک یا کریم پس چون گفت این را شیطان گوید وای بر من هرچه من تعب کشیدم در حق او در این سال همه را خراب کرد باین کلمات

| وکه سال خود را بخیر ختم نمود | **فصل هفتم** | وشهادت دهد سال گذشته |
|---|---|---|

در اعمال ماه محرم است بدانکه این ماه ماه حزن اهلبیت و شیعیان ایشان است و از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست که چون ماه محرم داخل میشد پدرم را کسی خندان نمیدید واندوه وحزن پیوسته بر او غالب میشد تا روز دهم چون روز عاشورا میشد آن روز روز مصیبت وحزن وگریه او بود ومیفرمود امروز روزیست که حسین علیه السلام شهید شده است **شب اول** سید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد وتوحید بخواند دوم دو رکعت در رکعت اول حمد وانعام ودر دوم حمد ویس سیم دو رکعت در هر رکعت حمد ویازده قل هو الله احد در روایتست از حضرت رسول صلی الله علیه وآله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را بجا آورد وصبح کند که اول سال است روزه بدارد مثل کسیست که تمام سال را مداومت بخیر کرده ودر آن سال محفوظ باشد واگر بمیرد به بهشت برود ونیز سید برای هلال این ماه دعاء مبسوطی ذکر فرموده **روز اول** بدانکه اول محرم اول سال است ودر آن دو عمل وارد است اول روزه است ودر روایت ریان بن شبیب از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که در این روز روزه بدارد وخدا را بخواند خداوند دعای او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود دوم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله روز اول محرم دو رکعت نماز میکرد وچون فارغ میشد دستها را بلند میکرد واین دعا را سه دفعه میخواند اللهم انت الاله القدیم وهذه سنة جدیدة فاسئلک فیها العصمة من الشیطان والقوة علی هذه النفس الامارة بالسوء والاشتغال بما یقربنی الیک یا کریم یا ذا الجلال والاکرام یا عماد من لا عماد له یا ذخیرة من لا ذخیرة له یا حرز من لا حرز له یا غیاث من لا غیاث له یا سند من لا سند له

القرآن ولا حول ولا قوة الا بالله ربّ قال نفع الله ... فیک کما یحول ماء الربیع فی القضبان تعویذ جهه درد شقیقه بگذارد دست بر محل درد وسه دفعه بگوید یا ظاهرا موجودا ویا باطنا غیر مفقود اردد علی عبدک الضعیف ایادیک الجمیلة عنده واذهب عنه ما به من اذی انک رحیم قدیر جهه گرانی گوش از حضرت باقر العلوم علیه السلام وارد شده که بگذارد دست بر آن وبخواند لو انزلنا هذا القرآن علی جبل تا آخر سوره جهه درد دندان از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بگذارد دست بر آن وبگوید بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الذی لا یضر مع اسمه داء اعوذ ...



یا کنز من لا کنز له یا حسن البلاء یا عظیم الرجاء یا عز الضعفاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا منعم یا مجمل یا مفضل یا محسن انت الذی سجد لک سواد اللیل ونور النهار وضوء القمر وشعاع الشمس ودوی الماء وحفیف الشجر یا الله لا شریک لک اللهم اجعلنا خیرا مما یظنون واغفر لنا ما لا یعلمون ولا تؤاخذنا بما یقولون حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم آمنا به کل من عند ربنا وما یذکر الا اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب شیخ طوسی فرموده که مستحبست روزه ده اول محرم ولکن روز عاشورا امساک نماید از طعام وشراب تا بعد از عصر آنوقت بقدر کمی تربت تناول نماید وسید روایت کرده فضیلت روزه تمام ماه را وانکه روزه او نگه میدارد صائم را از هر گناهی **روز نهم** روزی است که حضرت یوسف علیه السلام از زندان بیرون شده هر که این روز را روزه دارد آسان فرماید حقتعالی بر او کارهای مشکل را وبرطرف کند از او اندوه را ودر روایت نبوی است که دعایش مستجاب شود **روز نهم** روز تاسوعا است از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود تاسوعا روزی بود که جناب امام حسین علیه السلام واصحابش را در کربلا محاصره کردند وسپاه شام بر قتال آنحضرت اجتماع کردند وابن مرجانه وعمر سعد خوشحال شدند بسبب کثرة سپاه وبسیاری لشکر که برای آنها جمع شده بود وجناب امام حسین علیه السلام واصحابش را ضعیف شمردند ویقین کردند که یاوری از برای آنحضرت نخواهد آمد واهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب **شب دهم** شب عاشوراء است وسید در اقبال از برای این شب دعا ونمازهای بسیار با فضیلتهای بسیار نقل کرده از جمله صد رکعت نماز هر رکعت بحمد وسه مرتبه قل هو الله احد وبعد از فراغ از جمیع بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم هفتاد مرتبه ودر روایت دیگر بعد از العلی العظیم استغفار نیز ذکر شده واز جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیة الکرسی وتوحید وفلق وناس را ده مرتبه بخواند وبعد از سلام صد مرتبه توحید بخواند واز جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد وپنجاه مرتبه توحید

بکلمات الله التی لا ینقص ... مما انتهی قدوس قدوس قدوس اسئلک یا رب باسمک الطاهر المقدس المبارک الذی من سئلک به اعطیته ومن دعاک به اجبته اسئلک یا الله یا الله یا الله ان تصلی علی محمد النبی واهل بیته وان تعافینی مما اجد فی سمعی وبصری وفی بطنی وظهری وفی یدی ورجلی وفی جوارحی کلها کشفا ... انشاء الله تعالی جهه درد دندان از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بخواند بر آن بعد از گذاشتن دست بر آن حمد وتوحید وقدر وانا انزلناه ... تبارک ...

واین نماز مطابق است با نماز امیر المؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرموده ذکر خدا را
بسیار کند و صلوات بسیار بفرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان بانچه
میتواند و در فضیلت احیاء این شب روایت کرده که مثل آنست که عبادت کرده باشد بعبادت جمیع ملائکه
و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسیرا توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا باشد
و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آنجناب نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید آلوده بخون
امام حسین علیه السلام در جمله شهداء با آنحضرت **روز دهم** روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام
و روز مصیبت و حزن ائمه اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در
این روز مشغول کاری از کارهای دنیا نگردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه
و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و بماتم اشتغال نمایند
بنحویکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزیارت عاشورا
که بعد از این بیاید انشاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آنحضرت و بیکدیگر را تعزیت گویند
در مصیبت آنجناب بگویند أَعْظَمَ اللّٰهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا
وَاِيّاكُمْ مِنَ الطّالِبينَ بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ
و شایسته است در این روز مقتل بخوانند و یکدیگر را بگریانند روایت شده که چون حضرت موسی علیه السلام
مأمور شد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزیکه در وقت ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود
که آن عالم حدیث نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاهائیکه بر آل محمد علیهم السلام وارد میشود پس گریستند
هر دو و سخت شد گریستن ایشان و روایت شده از ابن عباس که گفت در ذیقار خدمت امیر المؤمنین علیه السلام
رسیدم صحیفه بیرون آورد بخط خود و املاء پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه
بود مقتل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد او را و کی یاری میکند او را و کی با
او شهید میشود پس گریه کرد آنحضرت گریه سختی و مرا بگریه در آورد فقیر گوید که اگر مقام گنجایش بود
مختصر مقتلی در اینجا ذکر میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتب ما در مقتل
و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که لشکر
آنحضرت را آب داده باشد و با آنجناب در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید در
این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او کند و بیاید برای این روز

فجعلها جامدة وهي تمر مر السحاب صنع الله الذي اتقن كل شيء انه خبير بما تفعلون
ايضا از امير المؤمنين عليه السلام مرويست كه دست بكش بموضع سجده خود بس مسح كن دندان دردكن را و بگو بسم الله و الكافي الله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
عوذه مجربه براى درد دندان ميخواند حمد و دو قل اعوذ و قل هو الله احد را و ميخواند با هر سوره بسم الله الرحمن الرحيم وبعد از قل هو الله احد ميگويد بسم الله الرحمن الرحيم له ما سكن في الليل والنهار و هو السميع العليم قلنا يا نار كوني بردا و سلاما على ابراهيم و ارادوا به كيدا



دعائی نقل کرده است شبیه بدعای عشرات بلکه ظاهر آنستکه خود آن دعا باشد موافق بعضی روایات آن
و شیخ از عبد الله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعائی نقل کرده که در این روز در
وقت چاشت باید بعمل آورد ما بملاحظه اختصار ذکر نکردیم (هر که طالب است بزاد المعاد رجوع نماید)
و نیز شایسته است که شیعیان در این روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند
و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند بغذائی که اهل مصیبت میخورند مثل ماست یا شیر و امثال آنها نه
مثل غذاهای لذیذه و آنکه جامه های پاکیزه بپوشند و بندها را بگشایند و آستینها را بالا کنند بهیئت
صاحبان مصیبت و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر آنستکه روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا
که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت
این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول (ص) بسته اند و از طرق اهلبیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت
روزه این دو روز خصوصا روز عاشوراء وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنه از برای برکت
آذوقه سال را در روز عاشوراء در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است
که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشوراء و پی کاری نرود حقتعالی حوائج دنیا و آخرت
او را بر آورد و هر که روز عاشوراء روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حقتعالی روز قیامت را
روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشوراء را روز
برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند و
در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنه محشور گردد پس باید که در روز عاشوراء
آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل
خانه خود را که تعزیه آنحضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب
خود میباشند و در آن روز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
بعد از عصر افطار کند اگر چه بشربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه
واجبی داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن
روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آن
حضرت لعنت کند و بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ مؤلف گوید از
کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشوراء است مجعول و بر حضرت

فجعلناهم الاخسرين نودي ان بورك من في النار ومن حولها وسبحان الله رب العالمين ... اللهم ولا يا كافيا من كل شيء ولا يكفي منك شيء اكفني عبدك وابن امتك من شر ما اخاف واحذر ومن شر الوجع الذي يشكوه اليك
ونيز روايت شده كه كاردى بايد بگيرد و بنام الله بر آن جاى كه درد ميكند و بگويد هفت مرتبه بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله وبالله محمد رسول الله وابراهيم خليل الله اسكن بالذي يسكن له ما في الليل والنهار باذنه وهو على كل شيء قدير
وايضا وارد شده كه ...

رسول صلی الله علیه و آله بسته اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشورا اللهم
انّ هذا یوم تبرّکت به بنوامیّة کلام را در اینمقام بسط داده ملخصش آنکه تبرک بنی امیه
باین یوم مشئوم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت را از وقت رادراین روزسنّت شمردند آن
آذوقه را تاسال دیگر مایه سعادت و سعه رزق و رغد عیش دانستند چنانچه دراخبار اهلبیت
از باب تعریض بایشان نهی ازاین مطلب مکرّر وارد شده است و دیگر اقامه مراسم عید است از توسعه
رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقلیم اظفار و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقه
بنی امیه و اتباع ایشان براو جاریست و دیگر التزام بروزه این روزاست که اخبار کثیره در فضل
او وضع کرده اند و ملتزم بصیام این روز ندامرچهارم از وجوه تبرک بیوم عاشورا آنکه دعاو طلب
حوائج را دراین روز مستحب دانسته اند و بجهة اینکار مناقب فضائلی برای این روز بجعل و وضع فرا
کردند و دعاهائی چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه در
خطبه که در بلاد خود دراین روز میخوانند برای هرنبی وسیله و شرفی دراین روز یاد میکنند مثل اخماد
نار نمرود و قرار سفینه نوح و اغراق جند فرعون و انجاء عیسی از دار یهودان چنانچه شیخ صدوق از
جبله مکیه نقلکرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود والله میکشند این امت پسر پیغمبر خود را
در محرم در روز دهم و هر اینه اعداء حق سبحانه و تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و همانا اینکار
شدنی است و پیشی گرفته است در علم خدا تعالی و من میدانم او را بعهدیکه از مولایم امیرالمؤمنین علیه السلام
بمن رسیده تا آنکه جبله میگوید گفتم چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند پس میثم
بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که او روزیست که خدا تعالی دراو توبه آدم را قبولکرد با اینکه خدا
تعالی در ذیحجه توبه آدم را قبولکرد و گمان میکنند که او روزیست که خدا تعالی یونس را از شکم ماهی بیرون
آورد با اینکه خدا تعالی یونس را در ذیقعده از شکم ماهی برآورد و گمان میکنند که او روزی است که
سفینه نوح بر جودی قرار گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هیجدهم ذیحجه بوده و گمان میکنند که او روزی
است که خدا دریا را برای موسی دراو بشکافت با اینکه این کار در ربیع الاوّل بود و بالجمله با اینهمه تصریح
و تاکید که در خبر میثم شده و در حقیقت از علائم نبوت و امامت و دلیل حقیّت طریقه شیعه است که
اخبار یقینی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب است که دعائی بر طبق
این اکاذیب تلفیق شده و در کتب بعض بیخبران که غافل بوده اند مذکور و بدست عوام داده شده

بگذارد بر دندان درد کن و بخوان
کند از انجانب آن هفت مرتبه
بسم الله الرحمن الرحیم العجب
کل العجب دودة تکون فی
الفم تأکل العظم و تنزل الدم
انا الراقی والله الشافی والکافی
لا اله الا الله والحمد لله
رب العالمین و اذ قتلتم
نفسا فادّارأتم فیها والله مخرج
ما کنتم تکتمون تا لعلکم تعقلون هفت مرتبه
ایضا بجا آورد جهت درد سینه
وارد شده آیه و اذ قتلتم
نفسا فادارأتم تا لعلکم
تعقلون در روایت شده که استشفا
کن بقرآن زیرا که حق تعالی فرموده
فیه شفاء لما فی الصدور
وارد شده سوره دعای جامعه
وارد شده اللهم انت رجائی
و انت ثقتی و عمادی و ...
دعای طویلی است



والبته خواندن آن دعا بدعت و محرم است و آن دعا این است بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الله
ملأ المیزان و منتهی العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش بعد از دو سه سطر وارد ده مرتبه صلوات بفرستد
و بگوید یا قابل توبة آدم یوم عاشوراء یا رافع ادریس الی السماء یوم عاشوراء یا مسکن سفینة
نوح علی الجودی یوم عاشوراء یا غیاث ابرهیم من النار یوم عاشوراء الخ و شک نیست که این
دعا را یکی از نواصب مدینه یا خوارج مسقط یا امثال اینها جعل کرده و تتمیم ظلم بنی امیه را نموده تمام
شد ملخص کلام صاحب شفاء الصدور و بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است که یاد آورد از حال حرم امام
حسین علیه السلام و دختران و اطفال آنحضرت که در آنوقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول بحزن و بکاء بودند
و مصیبتهائی برایشان گذشته که در خاطر هیچ آفریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد و لقد اجاد من قال

| | | | |
|---|---|---|---|
| فاجعة ان اردت اکتبها | مجملة ذکرة لمذّکر | جرت دموعی فحال حائلها | ما بین لحظ الجفون والزبر |
| وقال قلبی بقیا علی فلا | والله ما قد طبعت من حجر | بکت لها الارض والسماء وما | بینهما فی مدامع حمر |
| من از تحریر این غم ناتوانم | که نشوی شرر ز آتش بجانم | ترا طاقت نباشد از شنیدن | شنیدن کی بود مانند دیدن |

پس بر خیز و سلام کن بر رسولخدا و علی مرتضی و فاطمه زهراء و حسن مجتبی و سایر امامان از ذرّیّه
سید الشهداء علیهم السلام و ایشان را تعزیت بگو بر این مصائب عظیمه با دل بریان و چشم گریان و بخوان این زیارت را

السّلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السّلام علیک یا وارث نوح نبیّ الله
السّلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السّلام علیک یا وارث موسی کلیم الله
السّلام علیک یا وارث عیسی روح الله السّلام علیک یا وارث محمّد حبیب الله
السّلام علیک یا وارث علیّ امیر المؤمنین ولیّ الله السّلام علیک یا وارث الحسن
الشّهید سبط رسول الله السّلام علیک یا بن رسول الله السّلام علیک یا بن البشیر
النّذیر و ابن سیّد الوصیّین السّلام علیک یا بن فاطمة سیّدة نساء العالمین السّلام
علیک یا ابا عبدالله السّلام علیک یا خیرة الله و ابن خیرته السّلام علیک یا
ثار الله و ابن ثاره السّلام علیک ایّها الوتر الموتور السّلام علیک ایّها الامام
الهادی الزّکیّ و علی ارواح حلّت بفنائک و اقامت فی جوارک و وفدت مع

طالبین رجوع کنند بماخذ
آن کتاب دعای بحار من ۲۰۹
جهت درد شکم از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله مرویست که
ناشتا شربت عسل آب گرم
بیاشامد و بخواند فاتحة الکتاب
و تعویذ ایضا از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام مرویست که
هفت مرتبه بگوید یا الله یا الله
یا رب الارباب
یا رحمن یا رحیم یا ملک
الملوک یا اله الالهة یا سید السادة اشفنی
بشفائک من کل داء و سقم فانی
عبدک و ابن عبدک اتقلب
فی قبضتک و جهت درد پهلو
و غیره بگذارد دست بر آن و
بگوید هفت مرتبه اعوذ بعزة الله
و جلال الله من شر ما اجد و بگذارد
دست راست بر موضع درد و
بگوید سه مرتبه بسم الله
قولنج ...

زوارك السلام عليك منى ما بقيت وبقى الليل والنهار فلقد عظمت بك
الرزية وجل المصاب فى المؤمنين والمسلمين وفى اهل السموات اجمعين وفى
سكان الارضين فانا لله وانا اليه راجعون وصلوات الله وبركاته وتحياته
عليك وعلى آبائك الطاهرين الطيبين المنتجبين وعلى ذراريهم الهداة المهديين
السلام عليك يا مولاى وعليهم وعلى روحك وعلى ارواحهم وعلى تربتك
وعلى تربتهم اللهم لقهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا السلام عليك يا مولاى
يا ابا عبد الله يا ابن خاتم النبيين ويا ابن سيد الوصيين ويا ابن سيدة نساء العالمين
السلام عليك يا شهيد يا ابن الشهيد يا اخ الشهيد يا ابا الشهداء اللهم بلغه
عنى فى هذه الساعة وفى هذا اليوم وفى هذا الوقت وفى كل وقت تحية كثيرة
وسلاما سلام الله عليك ورحمة الله وبركاته يا ابن سيد العالمين وعلى
المستشهدين معك سلاما متصلا ما اتصل الليل والنهار السلام على الحسين
بن على الشهيد السلام على على بن الحسين الشهيد السلام على العباس بن امير المؤمنين
الشهيد السلام على الشهداء من ولد امير المؤمنين السلام على الشهداء من ولد الحسن
السلام على الشهداء من ولد الحسين السلام على الشهداء من ولد جعفر وعقيل
السلام على كل مستشهد معهم من المؤمنين اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغهم
عنى تحية كثيرة وسلاما السلام عليك يا رسول الله احسن الله لك العزاء
فى ولدك الحسين السلام عليك يا فاطمة احسن الله لك العزاء فى ولدك الحسين
السلام عليك يا امير المؤمنين احسن الله لك العزاء فى ولدك الحسين السلام
عليك يا ابا محمد الحسن احسن الله لك العزاء فى اخيك الحسين يا مولاى يا ابا
عبد الله انا ضيف الله وضيفك وجار الله وجارك ولكل ضيف وجار قرى وقراى

وتوحيد و درود و قل اعوذ درد و درز
اها بنويسد اعوذ بوجه الله
العظيم وبعزته التى لا ترام
وبقدرته التى لا يمتنع منها
شئ من شر هذا الوجع ومن
شر ما فيه ومن شر ما اجد
منه بى بنويسد از آب باران
در دو قفى كه نازل شده است و در
وقت خواب بياشامد كه انشاء
الله مبارك و نافع است ✳
بجهت درد شكم و دفع آن روايت شده
كه شخصى خدمت حضرت رسول
صلى الله عليه وآله شكايت كرد
از درد شكم برادرش حضرت
فرمود امر كن برادرت را كه بياشامد
شربتى از عسل با آب گرم
آنمرد رفت و فرداى آن روز
خدمت آنحضرت آمد و عرض
كرد كه آن شربت را باو دادم فائده
نبخشيد فرمود صدق



فى هذا الوقت ان تسئل الله سبحانه وتعالى ان يرزقنى فكاك رقبتى من النار
انه سميع الدعاء قريب مجيب **روز بيست و پنجم** بقول جمعى از علماء در سال
نود و چهار يا روز دوازدهم سال نود و پنج كه آنرا سنة الفقهاء ميگفتند حضرت امام زين العابدين

علیه السلام از دنيا | **(فصل هشتم در ماه صفر است)** | رحلت فرموده

بدانكه اينماه معروف بنحوست است و براى دفع نحوست هيچ چيز بهتر از تصدق و ادعيه و استعاذات
وارده نيست و اگر كسى خواهد كه محفوظ ماند از بلاهاى نازله در اينماه در هر روز ده مرتبه بخواند
چنانكه محدث فيض و غيره فرموده يا شديد القوى ويا شديد المحال يا عزيز يا عزيز
يا عزيز ذلت بعظمتك جميع خلقك فاكفنى شر خلقك يا محسن يا مجمل يا
منعم يا مفضل يا لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين فاستجبنا
له ونجيناه من الغم وكذلك ننجى المؤمنين وصلى الله على محمد وآله الطيبين
الطاهرين وسيد دعائى براى هلال اينماه روايت كرده **روز اول** سنهٔ سى و هفتم شروع
بجنگ صفين شد و در اين روز سنهٔ شصت و يكم بقولى سر مبارك حضرت سيد الشهداء علیه السلام
را وارد دمشق كردند و بنى اميه آن روز را عيد قرار دادند و آن روز بيشتر تازه ميشود در آن احزان
كانت مآتم بالعراق تعدها ✳ اموية بالشام من اعيادها ✳ و در اين روز و بقولى روز
سيم سنهٔ صد و بيست و يك زيد بن على بن الحسين شهيد شده **روز سيم** سيد بن طاوس
از كتب اصحابنا الامامية نقل كرده كه مستحب است در اين روز دو ركعت نماز در ركعت اول حمد
وانا فتحنا و در دوم حمد و توحيد بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه
بگويد اللهم العن آل ابى سفيان و صد مرتبه استغفار كند پس حاجت خود را بخواهد **روز
هفتم** بقول شهيد و كفعمى و ديگران و بقول شيخين در روز بيست و هشتم سنهٔ پنجاهم شهادت
حضرت امام حسن مجتبى علیه السلام واقع شده **روز بيستم** روز اربعين و بقول شيخين روز
رجوع حرم امام حسين علیه السلام است از شام بمدينه و روز ورود جابر بن عبد الله انصارى است بكربلا
بجهت زيارت امام حسين علیه السلام و او اول زائر آنحضرت است و زيارت آنحضرت در اين روز مستحب است
و از حضرت عسكرى علیه السلام روايت شده كه فرمود علامات مؤمن پنج چيز است پنجاه و يك ركعت نماز

الله و كذب بطن اخيك برو
او را شربت عسل بده و تعويذ
كن از ايات سوره حمد هفت مرتبه
بيحرمين ائمه و روف حضرت فرمود
يا امير المؤمنين عليه السلام يا على
بدرستيكه برادر اين درد قرنفل
است و از اين جهت است كه اثر
اول است نفع بخشيد جهت ناول
او را نفع نبخشيد بجهت اينست كه غالبا درد
و آن منفعت اينست كه بكير راه
پيدا ميشود و وارد شده بگيرد
آنرا و هفت روز آن
هيكلت از آن اول سوره
بخوان و هر دو انجاز
اذا وقعت تا هباء منبثا
و يسئلونك عن الجبال فقل
ينسفها ربى نسفا فيذرها
قاعا صفصفا لا ترى
فيها عوجا

و در اين روز سنه (۱۲۸) ولادت
حضرت امام موسى علیه السلام
در ابواء كه نام منزلى است
ما بين مكه و مدينه واقع
(شده منه)

فریضه و نافله در شب و روز گذاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بر دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوص این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقلکرده و ما انشاءالله از در باب زیارات نقل خواهیم نمود

**روز بیست و هشتم** سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله است و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سن عمر مبارکش بشصت و سه رسیده بود چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت بخداپرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که بمدینه هجرت فرمود و در سال دهم هجرت وفات فرمود و امیرالمؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آنحضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آنجناب نماز گذارد پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آنحضرت نماز گذاردند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آنجناب را در حجرهٔ طاهره در همان محلیکه از دنیا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالک روایت است که چون از دفن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه سلام الله علیها نزد من آمد و گفت ای انس چگونه نفس شما راضی گردید که خاک بصورت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله بریزید پس گریست و فرمود یا اَبَتاهُ اَجابَ رَبّاً دَعاهُ یا اَبَتاهُ مِن رَبِّهِ ما اَدناهُ الخ و لنعم ما قیل ای دو جهان زیر زمین از چه خاک نه خاک نشین از چه و بروایت معتبر است که آنمخدره مشتی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت

| | | | |
|---|---|---|---|
| صُبَّتْ عَلَی الاَیّامِ صِرْنَ لَیالِیا | صُبَّتْ عَلَیَّ مَصائِبٌ لَوْ اَنَّها | اَنْ لا یَشَمَّ مَدَی الزَّمانِ غَوالِیا | ماذا عَلی الْمُشْتَمِّ تُرْبَةَ اَحْمَدٍ |

و شیخ یوسف شامی در درّ النظیم نقلکرده که آن حضرت این اشعار را در مرثیهٔ پدر فرموده

| | | |
|---|---|---|
| صُبَّتْ عَلَی مَصائِبُ لَوْ اَنَّها | اِنْ کُنْتَ تَسْمَعُ صَرْخَتی وَنِدائِیا | قُلْ لِلْمُغَیَّبِ تَحْتَ اَثْوابِ الثَّری |
| لا اَخْشَ مِنْ ضَیْمٍ وَکانَ جَمالِیا | قَدْ کُنْتُ ذاتَ حِمیً بِظِلِّ مُحَمَّدٍ | صُبَّتْ عَلَی الاَیّامِ صِرْنَ لَیالِیا |
| فَاِذا بَکَتْ قُمْرِیَّةٌ فی لَیْلِها | ضَیْمی وَاَدْفَعُ ظالِمی بِرِدائِیا | فَالْیَوْمَ اَخْضَعُ لِلذَّلیلِ وَاَتَّقی |
| وَلَاَجْعَلَنَّ الدَّمْعَ فیکَ وِشاحِیا | فَلَاَجْعَلَنَّ الْحُزْنَ بَعْدَکَ مُونِسی | شَجَناً عَلی غُصْنٍ بَکَیْتُ صَباحِیا |

**روز آخر ماه** سنه دویست و سه بقول شیخ طبرسی و ابن اثیر شهادت امام رضا علیه السلام واقع شده بانگور مسموم و سن مبارکش به پنجاه و پنج رسیده بود و قبر شریفش واقعشد در خانهٔ حمید بن قحطبه در قریهٔ سناباد از ارض طوس و در آنجا است قبر رشید نیز

## (فصل نهم)

**شب اول** در ماه ربیع الاول است سال سیزدهم بعثت مبدء هجرت حضرت

عوذات ماثوره (حاشیه): و الامنا تا هفت مرتبه پس بگو بیکی از آنها جوزا و عقال تا اول پس بر بند آنها و در حرم و با آن سنگی ببند و بند از آن را در چاه و بعضی گفته اند که شایسته است بعمل در آخر ماه باشد که ماه در آن پنهان است و نیز نقل شده که صاحب قطعه یکی بگیرد و بر آن الذین تا اول و بخواند بر آن سه مرتبه لو انزلنا هذا القرآن علی جبل تا آخر سوره حشر و ببندد آن را در تنور و دیگ بگذارد که بر طرف خواهد شد و در خبر است که ما البین نوره بر تا اول بر طرف بخواند کرد از محمد ... روایت که چون وضو بسازد برای نماز فریضه بخواند بر آن پس از نماز و بعد از آن لو انزلنا هذا القرآن علی جبل



رسول صلی الله علیه و آله بود از مکهٔ معظمه بمدینهٔ منوره و در آنشب در غار ثور مختفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف آنحضرت نمود و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواسات و برادری خود را با حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر گردانید و آیهٔ کریمهٔ وَمِنَ النّاسِ مَنْ یَشْری نَفْسَهُ ابْتِغاءَ مَرْضاتِ اللهِ در شانش نازل شد

**روز اول** علماء گفته اند مستحب است که برای شکر نعمت سلامتی رسول خدا و امیرالمؤمنین صلوات الله علیهما روزه بدارند و زیارت آن دو بزرگوار در این روز مناسب است و سید در اقبال برای این روز دعائی نقل فرموده و در این روز بقول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور در روز هشتم است و شاید در چنین روز اول مرض آنحضرت بوده

**روز هشتم** سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقعشده و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه بمنصب جلیل امامت فایز گردیده مناسب است آن دو بزرگوار را در این روز زیارت کردن

**روز نهم** روز عید بزرگ و روز عید بقر است و از برای آن شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و در روایتی نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گناهانش آمرزیده شود و گفته اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه های نو و شکر و عبادت حق تعالی کردن و این روز روز بر طرف شدن غمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده این روز روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و بسبب مزید شرافتش خواهد بود

**روز دوازدهم** بقول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامه ولادت باسعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز نیز آنحضرت بمدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنهٔ صد و سی و دو دولت بنی مروان منقضی شد

**روز چهاردهم** سنهٔ شصت و چهار یزید بن معویه بدرکات جحیم شتافت و در اخبار الدول است که یزید بمرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه اش را بدمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک مزبله میباشد و سنین عمرش سی و هفت رسیده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید انتهی

**شب هفدهم** شب ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و شب بسیار مبارکیست و سید نقلکرده که در مثل چنین

عوذات ماثوره (حاشیه): تا آخر سوره و بند برگیر در روز خواندن آن کرانشاءالله و در تا کن خواهد شد بجهت رفع زنبور تا شاید از زنان بود بید در بخو بسم الله الرحمن الرحیم کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَ ما یُوعَدُونَ لَمْ یَلْبَثُوا اِلّا ساعَةً مِنْ نَهارٍ کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَها لَمْ یَلْبَثُوا اِلّا عَشِیَّةً اَوْ ضُحیها اِذْ قالَتِ امْرَاَتُ عِمْرانَ رَبِّ اِنّی نَذَرْتُ لَکَ ما فی بَطْنی مُحَرَّراً فَتَقَبَّلْ مِنّی اِنَّکَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ پس بر بندد آن را بر ران زن او و چون فرزندش متولد شد از آن باز کند و نیز روایت شده که بخواند بر آن فَاَجاءَهَا الْمَخاضُ اِلی جِذْعِ النَّخْلَةِ تا ... کند باذن الله آخر

شب نیز قبل از هجرت بیکسال معراج آنحضرت بوده **روز هفدهم** بنابر مشهور بین علماء امامیه روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الأنبیاء محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله است و معروف آنکه ولادت با سعادتش در مکه معظمه در خانه خود آنحضرت واقعشده در روز جمعه در وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان عادل و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقعشده و باعث مزید فضل و شرافت این روز گردیده بالجمله این روز بسیار شریفی است و از برای آن چند عملست اول غسل دوم روزه و از برای آن فضیلت بسیار است و روایتشده که هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزه یکسال خدا برای او بنویسد و این روز یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است سیم زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از نزدیک و دور چهارم زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام بهمان زیارتیکه حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم محمد بن مسلم فرموده و بیاید انشاء الله در باب زیارات پنجم در وقتیکه روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه توحید بخواند و بعد از سلام در مصلای خود بنشیند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَیٌّ لَا تَمُوتُ الخ و این دعای مبسوطی است و چون سندش را منتهی بمعصوم ندیدم مراعات اختصار را اهم دیدیم هر که طالبست رجوع بزاد المعاد نماید ششم آنکه مسلمانان این روز را تعظیم بدارند و تصدق و خیرات بنمایند و مؤمنین را مسرور کنند و بزیارت مشاهد مشرفه روند و سید در اقبال شرحی از لزوم تعظیم این روز ذکر نموده و فرموده که من یافتم طایفه نصاری و جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السلام مینمایند و تعجب کردم که چگونه مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبرانست باین مرتبه از تعظیم باشد که ادون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السلام را

## فصل دهم در ماه ربیع الثانی و جمادی الاولی و جمادی الآخره است

سید بن طاوس برای هر روز از اول این سه ماه دعائی نقلکرده و شیخ مفید فرموده که در روز دهم ماه ربیع الثانی سنه دویست و سی و دو حضرت امام حسن عسکری علیه السلام متولد شده است و روز شریف بسیار مبارکی است و مستحب است که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند و در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الأولی زیارت حضرت فاطمه زهراء صلوات الله علیها و اقامه ماتم آن مظلومه مناسبست زیرا که در روایات صحیحه وارد شده که آنحضرت بعد از پدر بزرگوار خود هفتاد و پنج روز در دنیا بود و وفات فرمود

تجلی اوّل در شرح فقیه فرموده که وجود مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله ما شرکرده در عدالت انوشیروان چو حضرت رحمة للعالمین است عدالت انوشیروان سبب سابقی خلق شود شد من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئا وجعل لکم السمع والابصار والافئدة لعلکم تشکرون کذلک اخرج ایها الطفل باذن الله و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که برای آسان شدن ولادت بنویسد در پوستی یا کاغذی اللهم فارج الهم وکاشف الغم رحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما ارحم فلان بن فلانة رحمة تغنیها بها عن رحمة جمیع خلقک تفرج بها عنها و



و بنابر مشهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده باید وفات آنحضرت در یکی از این سه روز واقعشده باشد و در روز نیمه سنه سی و شش فتح بصره برای امیرالمؤمنین علیه السلام و ولادت حضرت امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت هر دو امام در این روز مناسبست و اما اعمال ماه جمادی الآخره پس سید بن طاوس رضی الله عنه نقلکرده است که در این ماه در هر وقت که خواهد چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام در رکعت اول بخواند حمد یکمرتبه آیة الکرسی و بیست و پنج مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ و در رکعت دوم حمد و یکمرتبه اَلْهٰیکُمُ التَّکَاثُرُ و بیست و پنج مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ و در رکعت سیم حمد و یکمرتبه قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ و بیست و پنج مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و در رکعت چهارم حمد و یکمرتبه اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ و بیست و پنج مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس سر بسجده گذارد و بگوید سه مرتبه یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیمُ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس هر حاجت که دارد از حقتعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خود و مال و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد **روز سیم** سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقعشده پس باید در این روز شیعیان بمراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آن مظلومه نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کنند و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آنحضرت بعد از ذکر وفات آنحضرت در این روز اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا وَالِدَةَ الْحُجَجِ عَلَی النَّاسِ اَجْمَعِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقَّهَا پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمَتِکَ وَابْنَةِ نَبِیِّکَ وَزَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلٰوةً تُزْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفٰی عِبَادِکَ الْمُکَرَّمِینَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِینَ بتحقیق که روایتشده است که هر که باین زیارت آنحضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حقتعالی گناهان او را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که محل سید بن طاوس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد نقلکرده و گفته که مختص است بروز وفات آنحضرت که سیم ماه جمادی الآخره باشد و کیفیت زیارت را باین طریق فرموده که نماز میکنی نماز زیارت یا نماز خود

تکشف بها غمها و تنجی بها ولادتها و تقضی بینهم بالحق وهم لا یظلمون وقیل الحمد لله رب العالمین
جهت باز کردن بسته شدن بول بنویسد اول سوره انا فتحنا
و سوره اذا جاء نصر الله
این آیه و من آیاته ان خلق لکم من انفسکم ازواجا لتسکنوا الیها وجعل بینکم مودة ورحمة ان فی ذلک لآیات لقوم یتفکرون ثم ادخلوا علیهم الباب فاذا دخلتموه فانکم غالبون ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر وفجرنا الارض عیونا فالتقی الماء علی امر قد قدر رب اشرح لی صدری و یسر لی امری

آنحضرت را آن دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ میخوانی و اگر نتوانی
در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخوان و در رکعت دوم سورهٔ قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ
و چون سلام گفتی بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ تا آخر زیارت مذکوره **روز بیستم** سال پنجم یا دوم از
بعثت ولادت با سعادت حضرت فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها واقع شده و در آن چند عمل مناسب است
اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین سیم زیارت آن بی بی دنیا و آخرت و باید کیفیت زیارت

| بعد از این ص ۳۱۷ | فصل یازدهم | آنحضرت |
| --- | --- | --- |

در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی است اما اعمال هر ماه نو چند چیز است اول
خواندن دعاهای منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سیم صحیفهٔ کامله است که در
اول ماه رمضان ذکر شد ص ۲۱۶ دوم خواندن هفت مرتبه سورهٔ حمد برای دفع درد چشم سیم اندکی پنیر خوردن
روایت است که هر کس مقید کند خود را بخوردن آن در اول هر ماه امید است که حاجتش در آنماه رد نشود
چهارم در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از حقتعالی سؤال
کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نه بیند در آنماه امری که مکروه او باشد پنجم در روز اول
دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند سلامتی خود را در آنماه از حقتعالی بخرد
و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِی
الْاَرْضِ اِلَّا عَلَی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَیَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِی كِتَابٍ مُبِیْنٍ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاِنْ یَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ یُرِدْكَ بِخَیْرٍ
فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهٖ یُصِیْبُ بِهٖ مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
سَیَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ یُسْرًا مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ وَ
اُفَوِّضُ اَمْرِیْ اِلَی اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِیْرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّیْ لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیْرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِیْ فَرْدًا وَاَنْتَ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ
و اما اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون
روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه‌ها خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِیْ یَفْقَهُوْا قَوْلِیْ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ یَوْمَئِذٍ یَمُوْجُ فِیْ بَعْضٍ وَنُفِخَ فِی الصُّوْرِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا كَذٰلِكَ حَلَّتْ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ عَنْ بِنْتِ فُلَانَةَ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُوْلٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِیْزٌ عَلَیْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِیْصٌ عَلَیْكُمْ بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَؤُوْفٌ رَحِیْمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ پس این

نوشته را همراه او نموده و براو آویزان کنند و در طب الائمة دعائی از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نقل شده که تعلیم اسحق صحاف فرموده چون طولانی بود ذکر ننمودیم



و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله‌های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز
بگذار یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخوان و در رکعت
دوم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قُلْ
هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ
بخوان و بعد از نماز بسجدهٔ شکر برو و این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیَاءِ
الْمَرْضِیِّیْنَ وَعَلٰی جَمِیْعِ اَنْبِیَائِكَ وَرُسُلِكَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰی اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
لَنَا فِیْ یَوْمِنَا هٰذَا الَّذِیْ فَضَّلْتَهٗ وَكَرَّمْتَهٗ وَشَرَّفْتَهٗ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهٗ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
لِیْ فِیْمَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَیَّ حَتّٰی لَا اَشْكُرَ اَحَدًا غَیْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَیَّ فِیْ رِزْقِیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَا غَابَ عَنِّیْ فَلَا یَغِیْبَنَّ عَنِّیْ عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَیْءٍ
فَلَا تُفْقِدْنِیْ عَوْنَكَ عَلَیْهِ حَتّٰی لَا اَتَكَلَّفَ مَا لَا اَحْتَاجُ اِلَیْهِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله‌ات آمرزیده شود و بسیار بگو یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
اما اعمال ماههای رومی پس ما در اینجا اکتفا میکنیم بآنچه که در زاد المعاد است سید جلیل علی بن
طاوس ره روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
وآله داخل شد و برایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم
نمایم شما را دوائی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبا نبوده باشم پس حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام و سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلی الله علیه وآله بحضرت امیر
المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان رومی آب باران میگیری و سورهٔ فاتحة الکتاب و آیة
الکرسی و قُلْ هُوَ اللّٰهُ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ هر یک را
هفتاد بار میخوانی و بروایت دیگر سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه اللّٰهُ اَکْبَرُ
و هفتاد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز
در بامداد و پسین از آن آب میآشامی بحق آن خداوندی که مرا براستی بر خلق مبعوث گردانیده است
سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حقتعالی بردارد از کسیکه این آب را بیاشامد هر دردی را که در

(۱) بخوانید این تعویذ را که رسول خدا صلی الله علیه وآله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ جِلْدِیَ الرَّقِیْقَ وَعَظْمِیَ الدَّقِیْقَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فَوْرَةِ الْحَرِیْقِ یَا اُمَّ مِلْدَمٍ اِنْ كُنْتِ اٰمَنْتِ بِاللّٰهِ فَلَا تَاْكُلِی اللَّحْمَ وَلَا تَشْرَبِی الدَّمَ وَلَا تَفُوْرِیْ مِنَ الْفَمِ وَانْتَقِلِیْ اِلٰی مَنْ

و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا را ۱۰ بار بخوانند و بعضی ۳۶۶ مرتبه گفته اند
یَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْاَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا اِلٰی اَحْسَنِ الْحَالِ
و بروایت دیگر
یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ وَالْاَبْصَارِ یَا مُدَبِّرَ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ یَا مُحَوِّلَ الخ کذا فی زاد المعاد منه

(۲) یَزْعُمُ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاِنِّیْ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا

بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در
لوح دل کسی برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشته
باشد و فرزند خواهد آب نیسان را با آن نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد
و فرزند نیاورد و از این آب با نیت بیاشامد فرزند او را بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا
دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ اِنَاثًا
وَیَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ الذُّکُورَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُکْرَانًا وَاِنَاثًا وَیَجْعَلُ مَنْ یَشَاءُ عَقِیمًا یعنی حقتعالی
میبخشد هر که را خواهد دختران و هر که را خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و
دختران یعنی هر دو را بایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود
که اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم
داشته باشد و در چشمهای خود قطره از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب
بشوید باذن خدا تعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را
خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و آشامیدن
آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از
زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند و محتاج بحجامت
نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور
و لال و کر و زمینگیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و در دیگر موجب افطار روزه و
نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسه های جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و بجمیع دردهائی که در مردم
میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندیکه ترا براستی فرستاده
هر که این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را
در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و با او عطا
کند از کرامتها آنچه با احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت برا و بفرستد و
غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت
و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که این

لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله (۲) مواظبت کند در صبح و شام بخواند دعاء نور که سلمان از حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کرده و در مفاتیح ذکر شده (۳) روایت شده که ائمه علیهم السلام برای معالجه تب میکردند ... در آب و میکردند و بر جسد مریض ... محجبا ... بند (۴) بخط امام رضا علیه السلام دیده شده که برای ... بر سه قطعه کاغذ بنویسند بر قطعه اول بسم الله الرحمن الرحیم لا تخف انک انت الاعلی و بر دوم بسم الله الرحمن الرحیم لا تخف نجوت من القوم الظالمین و بر سوم



روایت مشهور بعبدالله بن عمر منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید دیدم
که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها اما آیات و اذکار را
باین روش روایت کرده است که بخوانی بر آب نیسان فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ
و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّکَ الْاَعْلٰی و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ هر
یکرا هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و هفتاد مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ و هفتاد مرتبه
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ و هفتاد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَکْبَرُ و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد
و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران
مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه در نیسان ببارد و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر
از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها
را دفع میکند چنانچه حقتعالی میفرماید وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ
عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلٰی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ یعنی میفرستد حقتعالی بر
شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را
محکم گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنستکه اگر جمعی خوانند هر یک
مجموع آن سوره ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند زیرا آنها که میخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش
بیشتر است و در اینجا الحال بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی
میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که در هفتم حزیران البته حجامت
بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا هشتاد و چهار روز از نوروز است و آن نیز سی
روز است و حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که در خدمت حضرت صادق
علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در اینماه نفرین کرد بر بنی
اسرائیل و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز بسند معتبر از آنحضرت منقول است که
حقتعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای
رومی بنا بر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است بدین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر
کانون اول کانون آخر شباط آذر نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند

بسم الله الرحمن الرحیم الا له الخلق و الامر تبارک الله رب العالمین ... یکی از آنها را که خواهد ... (۵) ... الله ... بگیرد ... بنویسد ... روایت ... شده ... آیت الکرسی ... رب المشرق ... اللهم ... علیک ... و علی آل محمد ... فلان بن فلان

کانهما تشرین الآخر ونیسان وحزیران وایلول اند وهفت دیگر غیر شباط از سی و یک میگیرند وشباط را
در سه سال متوالی بیست وهشت میگیرند ودر سال چهارم که سال کبیسهٔ ایشان است بیست ونه
میگیرند وسال ایشان سیصد وشصت وپنج روز وربعی است وتشرین الاول که اول سال ایشان است
در اینسالها موافق نوزده درجهٔ میزان است وتفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است وچون
این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم انتهی

## باب سیم در زیارات است

### و مشتمل بر یک مقدمه وچند فصل و یک خاتمه مقدمه در آداب سفر است

چون ارادهٔ سفر کنی سزاوار آنست که روزه بداری روز چهارشنبه وپنجشنبه وجمعه را واختیار نمائی
روز شنبه را یا روز سه شنبه را یا روز پنجشنبه را واجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه
وچهارشنبه وپیش از ظهر روز جمعه واز سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روزی نحس باشد در مهی — زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج
سه و پنج و سیزده با شانزده — بیست و یک با بیست و چار و بیست و پنج

وسفر مکن در محاق شهر ودر حالیکه قمر در برج عقرب باشد واگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن
در این اوقات دعاهای سفر را بخوان وتصدق کن وهر وقت که خواهی بسفر رو ودر روایتست که مردی
از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام ارادهٔ سفر کرد بخدمت آنحضرت رسید تا وداع کند با آنجناب حضرت
با او فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هرگاه اراده مینمود که بیرون رود بسوی بعض املاک
خود میخرید سلامتی خود را از خدا بآنچه آسان بود برای او یعنی بدادن صدقه هرچه که ممکن بود
واین در وقتی بود که پای خود را در رکاب میگذاشت وچون بسلامت از سفر مراجعت میکرد
شکر میکرد خدا را وتصدق میداد بآنچه که ممکن بود آنمرد وداع کرد ورفت وبجا نیاورد آنچه را
که آنحضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه آنخبر بامام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داده
شد اگر میپذیرفت وسزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل خود را نزد خود
ودو رکعت نماز میگذاری واز خدا خیر خود را سؤال مینمائی وآیة الکرسی میخوانی وحمد وثنای
الهی بجا میآوری وصلوات بر حضرت رسول وآل او صلوات الله علیهم میفرستی ومیگوئی
اللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ الْیَوْمَ نَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوُلْدی وَمَنْ کانَ مِنّی
بِسَبیلٍ الشّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَاحْفَظْ

بما خلقت لبوس وارحم جلده
الرقیق وعظمه الدقیق من فورة
الحریق یا امّ ملدم یا
آکلة اللحم وشاربة الدم
حرّها وبردها من جهنم
ان کنت آمنت بالله الاعظم
ان لا تاکلی لفلان بن فلانة
لحما ولا تمصّی له دما ولا
تنهکی له عظما ولا تثوّره
علیه غمّا ولا تهیجی علیه
صداعا وانتقلی عن شعره
وبشره ولحمه ودمه الی
من زعم ان مع الله الها
آخر لا اله الا هو سبحانه
وتعالی عما یشرکون وبنویسد
بعد از دعا
بر کون

از بعضی روایات نقل شده
که بیست ویکم سفر کردن
خوبست ودر روز هشتم
وبیست وسیم خوب نیست
(منه)



عَلَیْنا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فی رَحْمَتِکَ وَلا تَسْلُبْنا فَضْلَکَ اِنّا اِلَیْکَ راغِبُونَ اَللّٰهُمَّ
اِنّا نَعُوذُ بِکَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وَکَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِی الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ
فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ هٰذَا التَّوَجُّهَ طَلَباً لِمَرْضاتِکَ وَ
تَقَرُّباً اِلَیْکَ فَبَلِّغْنی ما اُؤَمِّلُهُ وَاَرْجُوهُ فیکَ وَفی اَوْلِیائِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
پس وداع کن اهل خود را وبرخیز وبر در خانه بایست وتسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخوان
وسورهٔ حمد را از پیش رو واز جانب راست واز جانب چپ بخوان وهمچنین آیة الکرسی را از سه
جانب بخوان وبگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهی وَعَلَیْکَ خَلَّفْتُ اَهْلی وَمالی وَ
ما خَوَّلْتَنی وَقَدْ وَثِقْتُ بِکَ فَلا تُخَیِّبْنی یا مَنْ لا یُخَیِّبُ مَنْ اَرادَهُ وَلا یُضَیِّعُ مَنْ حَفِظَهُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنی فیما غِبْتُ عَنْهُ وَلا تَکِلْنی اِلی نَفْسی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
الدعاء پس بخوان سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را یازده مرتبه وسورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ وآیة الکرسی وسورهٔ
قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ وقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بمال وتصدق کن
بهرچه میسر باشد وبگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اشْتَرَیْتُ بِهٰذِهِ الصَّدَقَةِ سَلامَتی وَسَلامَةَ
سَفَری وَما مَعی اَللّٰهُمَّ احْفَظْنی وَاحْفَظْ ما مَعی وَسَلِّمْنی وَسَلِّمْ ما مَعی وَبَلِّغْنی وَ
بَلِّغْ ما مَعی بِبَلاغِکَ الْحَسَنِ الْجَمیلِ وبا خود بردار عصائی از چوب درخت بادام تلخ که
روایتست که هرکه بسفری رود وبا خود بردارد عصای بادام تلخ وبخواند وَلَمّا تَوَجَّهَ تِلْقاءَ
مَدْیَنَ تا وَاللّٰهُ عَلی ما نَقُولُ وَکیلٌ واین در سورهٔ قصص است حقتعالی او را ایمن گرداند
از هر سبع درنده واز هر دزد ظلم کننده واز هر حیوان صاحب زهری تا بخانه خود برگردد وبا او
باشد هفتاد وهفت ملک که طلب آمرزش کنند برای او تا برگردد وعصا را بگذارد وسنت است
که با عمامه بیرون روی وسر عمامه در زیر حنک بگردانی تا آنکه بتو آسیبی نرسد از دزد وغرق
شدن وسوختن وقدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردار ودر وقت برداشتن بگو
اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ طینَةُ قَبْرِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ وَلِیِّکَ وَابْنِ وَلِیِّکَ اتَّخَذْتُها
حِرْزاً لِما اَخافُ وَما لا اَخافُ وبا خود بردار انگشتر عقیق وفیروزج وخصوص انگشتری که
عقیق آن زرد باشد وبر یک طرفش نقش باشد ما شاءَ اللّٰهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

اسم یکنفر از اهل فن تمر بابکیان
دشمنان خدا (۷) بنویسد
از برای عقرب وبربندد بر بازوی
راست بسم الله الرحمن
الرحیم الحمد لله رب العالمین
تا آخر سوره بسم الله وبالله
اعوذ بکلمات الله التامات
کلها التی لا یجاوزهن بر
ولا فاجر من شر ما خلق و
ذرء وبرء ومن شر الهامة
والسامة والعامة واللامة
ومن شر طوارق اللیل و
النهار ومن شر فسقة العرب
والعجم ومن شر فسقة الجن
والانس ومن شر الشیطان
وشرکه ومن شر کل ذی
شر ومن شر کل دابة هو
آخذ بناصیتها
ان

وبرطرف دیگرش محمّد وعلی سیّد بن طاوس در امان الاخطار روایت کرده از ابو محمد قاسم بن علا از صافی خادم امام علی النّقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت که بزیارت جدّش امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد ونقش نگینش ماشاء الله لا قوّة الّا بالله استغفر الله باشد وبر روی دیگر نگین محمّد وعلی نقش کرده باشند چون این انگشتر را با خود داری امان یابی از شرّ دزدان وراه زنان وبرای سلامتی تو تمامتر است ودین ترا حفظ کننده تر است خادم گوید بیرون آمدم وانگشتری که حضرت فرمود بهم رسانیدم وبرگشتم که وداع کنم چون وداع آنحضرت کرده برگشتم ودور شدم فرمود که مرا برگردانند چون برگشتم فرمود ای صافی گفتم لبّیک یا سیّدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی بدرستیکه میان طوس ونیشابور شیری برخواهد خورد بتو وقافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برو واین انگشتر را بشیر بنما وبگو مولای من میگوید که دور شو از راه وباید که بر یکطرف نگین فیروزه اَللهُ الْمَلِكُ نقش کنی وبرطرف دیگر اَلْمُلْكُ لِلّٰهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ زیرا که نقش انگشتر امیر المؤمنین علیه السلام اَللهُ الْمَلِكُ بود چون خلافت بر آنجناب برگشت اَلْمُلْكُ لِلّٰهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ نقش کرد ونگینش فیروزه بود وچنین نگین امان میبخشد از حیوانات درنده وباعث ظفر وغلبه میشود در جنگها صافی گوید که رفتم بسفر وبخدا سوگند در همان مکان که حضرت فرموده بود شیر بسر راه آمد وآنچه فرموده بود بعمل آوردم وشیر برگشت چون از زیارت برگشتم آنچه گذشته بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمود که یک چیز مانده نگفتی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شبی در طوس نزدیک قبر شریف شرا بسر بردی گروهی از جنیان بزیارت قبر آنحضرت آمده بودند آن نگین را در دست تو دیدند ونقش آنرا خواندند پس آنرا از دست تو بدر آورده بردند بنزد بیماری که داشتند وآن انگشتر را در آبی شستند آن آبرا به بیمار خورانیدند وبیمارشان صحّت یافت پس انگشتر را برگردانیدند وتو در دست راست کرده بودی ایشان در دست چپ تو کردند تو از این مطلب تعجّب بسیار کردی وسبب آنرا ندانستی ونزدیک سرخود یاقوتی یافته برداشتی والحال همراه تو است ببر ببازار واز هشتاد اشرفی خواهی فروخت این تحفه آن جنیان است که برای تو آورده بودند خادم گفت یاقوت را ببازار بردم وبهشتاد اشرفی فروختم همچنانکه سیّد فرموده بود واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسیکه بخواند آیة الکرسی را در سفر در

رَبّي عَلىٰ صِراطٍ مُسْتَقيمٍ رَبَّنا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنا وَاِلَيْكَ اَنَبْنا وَاِلَيْكَ الْمَصيرُ يا نارُ كُوني بَرْداً وَسَلاماً عَلىٰ اِبْرٰهيمَ وَاَرادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْناهُمُ الْاَخْسَرينَ بَرْداً وَسَلاماً عَلىٰ فُلانِ بْنِ فُلانَةَ رَبَّنا لا تُؤاخِذْنا اِنْ نَسينا اَوْ اَخْطَأْنا تا آخر سوره حَسْبِيَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكيلاً وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذي لا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبادِهِ خَبيراً بَصيراً لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ صَدَقَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزابَ وَحْدَهُ ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ كَتَبَ اللهُ



هر شب سالم بماند وسالم بماند آنچه با اوست وبگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَسيري عِبَراً وَصَمْتي تَفَكُّراً وَكَلامي ذِكْراً واز حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود من پروا نمیکنم هرگاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن وانس بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَى اللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اَسْلَمْتُ نَفْسي وَاِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهي وَاِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْري فَاحْفَظْني بِحِفْظِ الْاِيمانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفي وَعَنْ يَميني وَعَنْ شِمالي وَمِنْ فَوْقي وَمِنْ تَحْتي وَادْفَعْ عَنّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ مؤلف گوید ادعیه وآداب سفر بسیار است وما در اینجا اقتصار میکنیم بذکر چند ادب اوّل آنکه سزاوار است برای شخص هرگاه سوار میشود بسم الله را ترک نکند دوّم آنکه نفقهٔ خود را حفظ کند ودر جای محکم بگذارد زیرا که روایت شده که از فقه مسافر است حفظ کردن نفقهٔ خود سیّم آنکه در سفر اعانت رفقا کند واز خدمت وکار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند تا حقتعالی برطرف کند از او هفتاد وسه اندوه وپناه دهد او را در دنیا از همّ وغمّ وبرطرف کند از او اندوه بزرگ روز قیامت را وروایتست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمیکرد مگر با اشخاصی که نشناسند آنحضرت را برای آنکه در راه اعانت آنها نماید زیرا که هرگاه میشناختند آنجناب را نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند واز اخلاق شریفهٔ حضرت رسول صلّی الله علیه وآله نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گوسفندی بکشند یکی گفت کشتن گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من ودیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزمش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میدانم شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نمیآید که از شما امتیازی پیدا کنم زیرا که حقتعالی کراهت دارد که ببیند بندهٔ خود را که فضیلت داده خود را بر رفقایش وبدانکه ثقیلترین مردم در سفر نزد رفقا آنکسیست که با آنکه اعضایش صحیح وسالمست تنبلی میکند ومشغول کاری نمیشود ومنتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند چهارم آنکه مسافر مصاحبت کند با کسیکه نظیر او باشد در انفاق کردن پنجم آنکه نیاشامد از آب هر منزلی مگر بعد از آنکه ممزوج کند او را با آب منزل قبل وشایسته ولازم است برای مسافر که با خود بردارد از خاک بلد خویش واز طینتی که تربیت بر آن شده وهر منزلی که وارد میشود مقداری از آن خاک بریزد در ظرف آب خود وآنرا حرکت دهد پس

لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلي اِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزيزٌ اِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْغالِبُونَ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلىٰ صِراطٍ مُسْتَقيمٍ وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ (۸) بر سه قطعه نان بنویسد وهر قطعه را صبح ناشتا بخورد تا سه روز در قطعهٔ اوّل عَقَدْتُ بِاِذْنِ اللهِ ودر دوّم شَدَدْتُ بِاِذْنِ اللهِ ودر سیّم سَكَنْتُ بِاِذْنِ اللهِ دعاء زحیر روایت شده که شخصی شکایت کرد بحضرت موسی بن جعفر علیهما السلام وگفت مرا زحیری است که فارغ نمیشود فرمود هرگاه فارغ شدی از نماز شب بگو اَللّٰهُمَّ ما كانَ مِنْ خَيْرٍ فَمِنْكَ لا حَمْدَ لي فيهِ وَما عَمِلْتُ مِنْ سُوءٍ فَقَدْ حَذَّرْتَنيهِ

لا تعذّرني فيه اللّهمّ انّي اعوذ بك ان اتكلّم عامّا لا تحتمل فيه اوزار من تمنالا عذر لي فيه دعاء فرج
ونیز روایت است که شخصی شکایت کرد با خضر وگفت شکم من پیوسته صدا میکند ومنجبا میکنم با مردم تکلّم کنم دزد کاران صدا از شکم من بیرون می آید ومردم میشنوند بنده دعا کن از برای من تا شفا خضر فرمود هرگاه فارغ شدی از نماز شب بگو اللّهمّ ما عملت من خیر فهو منك لا احمد لي فيه ناصح
آنچه گذشت نیز از حضرت صادق علیه السلام وارد شده برای قراقر شکم که بسیار دانه با عسل بخورد دعای رحمی یعنی بیخی اندام از بویش روایت است

بگذارد تا اصاف شود آنوقت بنوشد ششم آنکه اخلاق خود را نیکو کند وحلم را زینت خود کند وبباید در آداب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام آنچه مناسب اینجا است هفتم آنکه توشه از برای سفر خود بردارد واز شرف آدمی است که توشهٔ خود را نیکو گرداند بخصوص در سفر مکّه بلی در سفر زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ قرار دادن مانند بریانی وحلواها وغیره محبوب نیست چنانکه بیاید این مطلب در باب زیارت آنحضرت ( وابن عمّ گفته )

| | | |
|---|---|---|
| مِنْ شَرَفِ الْاِنْسانِ فِي الْاَسْفارِ | نَطْييبُهُ الزّادَ مَعَ الْاِكْثارِ | وَلْيُحْسِنِ الْاِنْسانُ فِي حالِ السَّفَرِ |
| اَخْلاقَهُ زِيادَةً عَلَى الْحَضَرِ | وَلْيَدَعْ عِنْدَ الْوَضْعِ لِلْخِوانِ | مَنْ كانَ حاضِراً مِنَ الْاِخْوانِ |
| وَلْيُكْثِرِ الْمِزْحَ مَعَ الصَّحْبِ اِذا | لَمْ يُسْخِطِ اللهَ وَلَمْ يَجْلِبْ اَذى | مَنْ جاءَ بَلْدَةً فَذا اَضْيَفُ عَلى |
| اِخْوانِهِ فيها اِلى اَنْ يَرْحَلا | يَبَرُّ لَيْلَتَيْنِ ثُمَّ لِيَأْكُلِ | مِنْ اَكْلِ اَهْلِ الْبَيْتِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ |

هشتم آنچه خیلی مهمّ است در سفر مراعات آن محافظت بر نمازهای فریضه است که بجا آورده شود با شرایط وحدود در اوایل اوقات چه آنکه بسیار مشاهده شده از حجّاج وزوّار که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای فریضهٔ خود را بجهت آنکه در وقت بجا نیاوردند یا بجا آوردند سواره ودر محمل یا با تیمّم یا با نجاست بدن یا جامه وامثال اینها که تمام از بی مبالاتی واستخفاف ایشان بنماز بوده وحال آنکه در روایت است از حضرت صادق علیه السلام که فرمود نماز فریضه بهتر است از بیست حجّ ویک حجّ بهتر است از خانهٔ که پر از طلا باشد وآن طلاها را تصدّق دهند تا تمام شود وترك مکن بعد از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ را که تاکید

## فصل دوّم در آداب زیارت

در آن وارد شده است وآن بسیار است ودر اینجا بچند چیز اکتفا میشود اوّل غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت دوّم ترك کلام بیهوده ولغو ومخاصمه ومجادله در راه سیّم غسل برای زیارت هر امامی وآنکه بخواند دعای وارده آنرا وبباید آن در اوّل زیارت وارث چهارم طهارت از حدث کبری وصغری پنجم پوشیدن جامه های پاك وپاکیزه ونو ونیکو است سفید بودن رنگ آن ششم در وقت رفتن بروضهٔ مقدسه گامها را کوتاه برداشتن وبآرامی ووقار سیر نمودن وخاضع وخاشع بودن وسر بزیر انداختن وبالا واطراف خود التفات ننمودن هفتم خوشبو نمودن خود را در غیر زیارت امام حسین علیه السلام هشتم در وقت رفتن بحرم مطهّر زبان را بذکر تکبیر وتحمید



گرگفت شیخ درد ما بین دیگر من عارض شده بود شکایت کردم از آن حضرت صادق علیه السلام فرمود وضو بگیر ودو رکعت نماز کن وبگو یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ یا سَمیعَ الدَّعَواتِ یا مُعْطِیَ الْخَیْراتِ اَعْطِنی خَیْرَ الدُّنْیا وَخَیْرَ الْآخِرَةِ وَقِنی شَرَّ

وتسبیح وتهلیل وتمجید مشغول کردن وبصلوات فرستادن بر محمّد وآل محمّد علیهم السلام دهان را معطّر نمودن نهم بر در حرم شریف ایستادن واذن دخول طلبیدن وسعی در تحصیل رقّت قلب وخضوع وشکستگی خاطر نمودن بتصوّر وفکر در عظمت وجلالت قدر صاحب آن مرقد منوّر وآنکه می بیند ایستادن او را ومیشنود کلام او را وجواب میدهد سلام او را چنانچه همهٔ اینها شهادت میدهد در وقت خواندن اذن دخول وتدبّر در محبّت ولطفیکه بشیعیان وزائران خود دارند وتامّل در خرابیهای حال خود وخلافهاکه بان بزرگواران کرده وفرموده های بیجد که از ایشان نشنیده وآزارها واذیتها که از او بایشان یا بخاصّان ودوستان ایشان رسیده که برگشت آن بآزردن ایشانست واگر براستی در خود نگرد قدمها پس از رفتن باز ایستد وقلبش هراسان وچشمش گریان شود واین روح تمام آدابست وشایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی وروایتی را که علّامه مجلسی در بحار از کتاب عیون المعجزات نقل فرموده امّا اشعار سخاوی که شایسته است در آنحال تمثّل بآنها این است

| | | |
|---|---|---|
| قالُوا غَداً نَأْتی دِیارَ الْحَیِّ | وَیَنْزِلُ الرَّکْبُ بِمَغْناهُمْ | فَکُلُّ مَنْ کانَ مُطیعاً لَهُمْ |
| اَصْبَحَ مَسْرُوراً بِلُقْیاهُمْ | قُلْتُ فَلی ذَنْبٌ فَما حیلَتی | بِاَیِّ وَجْهٍ اَتَلَقّاهُمْ |
| قالُوا اَلَیْسَ الْعَفْوُ مِنْ شَأْنِهِمْ | لا سِیَّما عَمَّنْ تَرَجّاهُمْ | فَجِئْتُهُمْ اَسْعی اِلی بابِهِمْ |

اَرْجُوهُمْ طَوْراً وَاَخْشاهُمْ وامّا آن روایت شریف چنین است که وقتی ابرهیم جمّال که یکی از شیعیان بوده خواست خدمت علیّ بن یقطین رضی الله عنه برسد چون ابرهیم ساربان بود وعلیّ بن یقطین وزیر هرون رشید بود وبحسب ظاهر شأن ابرهیم نبود که در مجلس علی وارد شود لهذا او را راه نداد اتّفاقاً در همان سال علیّ بن یقطین بحجّ مشرّف شد در مدینه خواست خدمت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مشرّف شود حضرت او را راه نداد روز دوّم در بیرون خانه علی آن حضرت را ملاقات نمود عرضه داشت که ای سیّد من تقصیر من چه بوده که مرا راه ندادید فرمود بجهة آنکه راه ندادی برادرت ابرهیم جمّال را وحقتعالی ابا فرموده از آنکه سعی تو را قبول فرماید مگر بعد از آنکه ابرهیم تو را عفو نماید علی گفت گفتم ای سیّد ومولای من ابرهیم را من در اینوقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام واو در کوفه است فرمود هرگاه شب داخل شود تنها برو ببقیع بدون آنکه کسی از اصحاب وغلامان تو بفهمد در آنجا شتری زین کرده خواهی دید آن شتر را سوار میشوی وبکوفه میروی علیّ بن یقطین شب ببقیع رفت وهمان شتر را سوار شد باندك زمانی در خانه ابرهیم جمّال

ونیز شایسته است متمثّل شود ( باین اشعار )

هٰا عَبْدُكَ واقِفٌ ذَلیلٌ
بِالْبابِ یَمُدُّ کَفَّ سائِلٍ
قَدْ عَزَّ عَلی سُوءِ حالی
ما یَفْعَلُ ما فَعَلْتُ غافِلٌ
یا اَکْرَمَ مَنْ رَجاهُ راجٍ
عَنْ بابِكَ لا یُرَدُّ سائِلٌ

( وهم بگوید )

شاها چه ترا سگی بباید
گر من بوم آن سك تو شاید
هستم سگکی زحبس جسته
بر شاخ گل هوات بسته
خود را بخودی کشیده از گل
پیش تو کشیده از سر دل
افکن نظری براین سك خویش
سنگم مزن ومران از پیش
( منه )

رسید شتر را خوابانید ودر را کوبید ابرهیم گفت کیست گفت علی بن یقطینم ابرهیم گفت علی بن یقطین بر در خانهٔ من چه میکند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است وقسم داد که او را اذن دخول دهد چون داخل شد گفت ای ابرهیم آقا ومولی ابا فرمود که عمل مرا قبول نماید مگر آنکه تو از من بگذری گفت غفر الله لک پس علی بن یقطین صورت خود را بر خاک گذاشت وابرهیم را قسم داد که پا روی صورت من گذار وصورت مرا زیر پای خود بمال ابرهیم امتناع نمود علی ورا قسم داد که چنین کند پس ابرهیم پا بصورت علی بن یقطین گذاشت ورخ او را زیر پای خود بمالید وعلی میگفت اَللّٰهُمَّ اشْهَدْ بار الها تو شاهد باش پس بیرون آمد وسوار شد وهمانشب بمدینه برگشت وشتر را بر در خانهٔ حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خوابانید آنوقت حضرت او را اذن داد برانجناب وارد شد وحضرت از او قبول فرمود از ملاحظهٔ این خبر معلوم میشود که حقوق اخوان بچه اندازه است دهم بوسیدن عتبهٔ عالیه وآستانهٔ مبارکه است وشیخ شهید ره فرموده که اگر زیارتکننده سجده کند ونیت کند که از برای خدا سجده میکنم بشکر اینکه مرا باینمکان رسانیده بهتر خواهد بود یازدهم مقدم داشتن پای راست در وقت داخلشدن ومقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن مانند مساجد دوازدهم رفتن بنزد ضریح مطهر بنحویکه خود را بتواند بان بچسباند وتوهم آنکه دور ایستادن ادبست وهم است زیرا که وارد شده تکیه کردن بر ضریح وبوسیدن آن سیزدهم در وقت زیارت پشت بقبله وروبقبر منور ایستادن وظاهراً این ادب مختص بمعصوم است وچون از خواندن زیارت فارغ شد گونهٔ راست را بضریح بگذارد وبحال تضرع دعا کند پس گونهٔ چپ را بگذارد وبخواند خدا را بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد ومبالغه کند در دعا والحاح پس برود بسمت سر مطهر وروبقبله بایستد ودعا کند چهاردهم ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر عذری ندارد از ضعف ودرد کمر ودرد پا وغیرها پانزدهم گفتن تکبیر در نزد دیدن قبر مطهر پیش از شروع در خواندن زیارت ودر خبر است که هر که تکبیر بگوید پیش روی امام ع وبگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر شانزدهم خواندن زیارات ماثوره وارده از سادات انام علیهم السلام وترک خواندن زیارتهای مخترعه که بعض بیخردان از عوام الناس آنها را یا بعضی از زیارات تلفیق کرده ونادانان را بآن مشغول ساخته شیخ کلینی ره روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام وگفتم فدایت شوم

الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ وَازْهَرْ عَنِّي عَاجِلَ فَقْدِ غَاضِحِي الْأَمْرِ وَآخِرَتِي چنان کردم که انتفضی بود حقتعالی آن بیبی را ازمن زایل کرد ولله الحمد وذلک

عدة الداعی است که حضرت فرمود چون ثلث آخر شب برخیز ودر اول آن وضو بگیر ومشغول نماز شب شو بگو در سجدهٔ آخر در رکعت اول یا علی یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا سامع الدعوات یا معطی الخیرات صل علی محمد وآل محمد واعطنی من خیر الدنیا والآخرة ما انت اهله واصرف عنی من شر الدنیا والآخرة ما انت اهله واذهب عنی





از پیش خود دعائی اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر بحضرت رسول صلی الله علیه وآله ودو رکعت نماز کن وهدیه کن آنرا ببوی آنحضرت الخ هفدهم بجا آوردن نماز زیارت واقل آن دو رکعتست شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روضهٔ مطهره بجا آورد واگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا آورد واگر بجا آورد آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است وعلامهٔ مجلسی ره فرموده که نماز زیارت وغیر آن را بیکمان فقیر در پشت سر وبالای سر کردن بهتر است وعلامهٔ بحر العلوم نیز در دره فرموده

| | | |
| --- | --- | --- |
| وَمِنْ حَدِيثِ كَرْبَلَا وَالْكَعْبَةِ | لِكَرْبَلَا بَانَ عُلُوُّ الرُّتْبَةِ | وَغَيْرِهَا مِنْ سَائِرِ الْمَشَاهِدِ |
| اَمْثَالُهَا بِالنَّقْلِ ذِي الشَّوَاهِدِ | وَرَاعِ فِيهِنَّ اقْتِرَابَ الرَّمْسِ | وَآثِرِ الصَّلٰوةَ عِنْدَ الرَّأْسِ |
| وَصَلِّ خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحِيحُ | كَغَيْرِهِ فِي نَدْبِهَا صَرِيحُ | وَالْفَرْقُ بَيْنَ هٰذِهِ الْقُبُورِ |
| وَغَيْرِهَا كَالنُّورِ فَوْقَ الطُّورِ | فَالسَّعْيُ لِلصَّلٰوةِ عِنْدَهَا نُدِبْ | وَقُرْبُهَا بَلْ لِلصُّوقِ قَدْ طُلِبْ |

هیجدهم خواندن سورهٔ یس در رکعت اول وسورهٔ الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارت نماز را نمیخواند بکیفیت مخصوصی که نفرموده باشند وآنکه دعا کند بعد از نماز بآنچه وارد شده یا بآنچه در خاطر او میرسد برای دین ودنیای خود وتعمیم دهد در دعا زیرا که آن باجابت نزدیکتر است نوزدهم شیخ شهید ره فرموده که کسیکه داخل حرم مطهر شود وببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از آنکه زیارت کند وهمچنین ترک کند زیارت را وداخل نماز شود اگر وقت نماز شده واگر نه ابتدا کردن بزیارت اولی است چه آن غایت مقصد او است واگر در بین زیارت نماز برپا شد مستحب است از برای زائران که زیارت را قطع کنند وروی آورند بنماز وکراهت دارد ترک آن وبر ناظر حرام است که مردم را امر کند بنماز بیستم شیخ شهید ره از جملهٔ آداب زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضرایح مطهره وهدیه کردن آن از برای روح مقدس مزور ونفع آن بزیارت کننده عاید میشود ومتضمن تعظیم مزور است بیست ویکم ترک نمودن سخنان ناشایسته وکلمات لغو وبیهوده واشتغال بصحبتهای دنیویه که همیشه مذموم ومورد قبح ومانع رزق وجالب قساوت قلبست خصوص در این بقاع مطهره وقباب سامیه که خداینعالی خبر میدهد از بزرگی وجلالت آنها در سورهٔ نور فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ الآية بیست ودوم بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیة الزائرین ذکر کردم بیست وسیم وداع کردن امام علیه السلام را

هذا الوجع فانه قد غلبنی آخرتی والحاح ومبالغه کن در دعاء بونس گفت من بجا آوردم آنچه فرموده بود بکوبم هنوز نرسیده بودم که خوب شدم ونیز برای آن نوشتن سوره یا عسل ورجاء وشستن وخوردن وارد است چنانکه برای بواسیر نیز وارد شده وهمچنین تب ربا حسن علیه السلام بالب باران بیبی وارد شده وخوردن آن نافع مخلوط کردن ورزیدن ... نیز وارد شده ... وقوباء وآن چیزی است در بدن یا بثار ... که آنرا داد گویند وارد شده که بخوانند براو ... وراو ... کنند بسم الله الرحمن الرحیم ...

در وقت بیرون رفتن از بلد مخصوصاً بماثوره با بغیر آن بیست وچهارم توبه واستغفار نمودن بجهة گناهان وبهتر کردن حال وکردار وگفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از زیارت بیست وپنجم انفاق کردن بقدر میسور بر خادمان آستانهٔ شریفه وسزاوار است که خدام آن محل شریف از اهل خیر وصلاح وصاحبین ومروت باشند وتحمل نمایند آنچه از زائرین می بینند وخشم خود را بر آنها فرو نشانند وغلظت ودرشتی بر آنها ننمایند وبر قضاء حوائج محتاجین اقدام کنند وغربا را راهنمائی ودلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند وبالجمله بایست خدام را که بحقیقت وراستی مشغول شوند در خدمات لازمه از تنظیف وحراست ومحافظت زائران وغیره بیست وششم انفاق واحسان بر فقراء مجاورین ومساکین متعففین بلد امام علیه السلام خصوصاً سادات واهل علم ومنقطعین که بمرارت غربت وتنگدستی مبتلا وهمواره علم تعظیم شعائر الله را برپا نموده ودارا هستند جهاتی را که ملاحظهٔ هر یک از آنها کافی است در لزوم اغاثت ورعایت بیست وهفتم شیخ شهید فرموده که از جملهٔ آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه درک کرد حظ خود را از زیارت برای مزید تعظیم واحترام وشدت شوق برجوع ونیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان وتنها زیارت کنند واگر در شب زیارت کنند اولی است ونباید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب وعالی را بلباس پست بدل کنند که شناخته نشوند ومخفی وپنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را ببیند وشناسد واگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است اگرچه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح وشناعت آنچه متعارف شده فعلاً که زنها باسم تشرف بزیارت خود را آرایش نموده بالباسهای نفیس از خانه‌ها بیرون میآیند ودر حرمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده وفشار ببدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضرایح مطهره نموده یا در قبلهٔ مردمان نشسته مانع از زیارت خواندن شده وحواس مردم را پریشان نموده عبادان محل را از زائرین ونمازگذارندگان ومتضرعین وگریه کنندگان از کار خود باز داشته وداخل در زمرهٔ صادین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک وفی الحقیقة بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات وداخل در معویقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باهل عراق فرمود يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ نُبِّئْتُ أَنَّ نِسَائَكُمْ يُوَافِينَ الرِّجَالَ فِي الطَّرِيقِ أَمَا تَسْتَحْيُونَ



خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ بِإِذْنِ اللَّهِ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَنْتَ لَا تَكْبُرُ اللَّهُ يَبْقَى وَأَنْتَ لَا تَبْقَى وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

در عوذه بجهة درد روایت شده که یکی از اصحاب ائمه علیهم السلام عوذهٔ خود را گم کرده بود در موضعی که نا ایمن بود ومبتلا شده بود بدرد آن خدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد حضرت تعلیم فرمود او را این عوذه فرمود دست چپ خود را بر آن بگذار وبگو بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ



ای اهل عراق بمن خبر رسیده که زنهای شما میرسند بمردها در راه یعنی برمیخورند بنامحرمان در کوچه وبازارها آیا حیا نمیکنید شماها وقال لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَا يَغَارُ وفی الفقیه روی الاصبغ بن نباتة عن امیر المؤمنین علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی آخر الزمان واقتراب الساعة وهو شر الازمنة نسوة کاشفات عاریات متبرجات من الدین داخلات فی الفتن مائلات الی الشهوات مسرعات الی اللذات مستحلات المحرمات فی جهنم خالدات بیست وهشتم سزاوار است وقتیکه زوار بسیار است کسانیکه سبقت بضریح گرفته اند تخفیف دهند زیارت را وبیرون روند تا دیگران نیز مثل آنها بقرب ضریح فائز گردند مؤلف گوید که ما در مقام زیارات امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد آدابیکه زائر آن جناب باید مراعات آنها را نماید

## فصل دویم در دستور اذن دخول هر یک از حرمهای شریفه

ودر اینجا ذکر میشود دو اذن دخول اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد حضرت رسول صلی الله علیه وآله یا در یکی از مشاهد مشرفهٔ ائمه علیهم السلام پس بگو اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ بُيُوتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا بِإِذْنِهِ فَقُلْتَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِيفِ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا أَعْتَقِدُهَا فِي حَضْرَتِهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفَائَكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ يَرَوْنَ مَقَامِي وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَيَرُدُّونَ سَلَامِي وَأَنَّكَ حَجَبْتَ عَنْ سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِهِمْ وَإِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ أَوَّلًا وَأَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِياً وَأَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتَكَ الْإِمَامَ الْمَفْرُوضَ (الْمُفْتَرَضَ) عَلَيَّ طَاعَتُهُ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ بجای فلان بن فلان نام ببر آن امامی را که میخواهد زیارت کند وهمچنین نام پدرش را ببرد مثلاً اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ واگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ وهکذا پس بگوید وَالْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ ثَالِثاً ءَأَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ءَأَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ ءَأَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأْذَنْ لِي يَا مَوْلَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذِنْتَ لِأَحَدٍ



وَذَهَبَ أَيَّامُكَ وَفِيهَا نَفْسُ آدَمَ إِلَيْكَ لَا أَمْلِكُهَا وَلَا أَسْتَغِيثُ إِلَّا إِلَيْكَ اين را سه مرتبه بگو که عاید خواهد شد انشاء الله تعالى

از طب الائمه بجهة درد دندان نقل است که جابر جعفی از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که گفت من نزد امام حسین علیه السلام بودم که مردی از شیعیان او وارد شد ... وعرض کرد یابن رسول الله بجهة درد دندان بخدمت شما آمده ام حضرت فرمود ... از تعویذ امام حسن علیه السلام ... گفت یابن رسول الله ... حضرت فرمود این را بخوان إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحاً مُبِيناً ... وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزاً حَكِيماً ... فرموده بود العضو ... بیماران

۷ خارجات
۲ داخلات

مِنْ اَوْلِیَائِکَ فَاِنْ لَمْ اَکُنْ اَهْلاً لِذٰلِکَ فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِکَ پس ببوس عتبۀ مبارکه را
و داخل شو و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ عَلٰی مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَ اٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ وَ ارْحَمْنِیْ وَ تُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ دوم اذن دخولی
است که علامۀ مجلسی ره از نسخۀ قدیمه از مؤلفات اصحاب برای دخول در سرداب مقدس و بقاع منورۀ
ائمه علیهم السلام نقل فرموده و آن چنانست میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهٖ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَ عَقْوَةٌ شَرَّفْتَهَا
وَ مَعَالِمُ زَکَّیْتَهَا حَیْثُ اَظْهَرْتَ فِیْهَا اَدِلَّةَ التَّوْحِیْدِ وَ اَشْبَاحَ الْعَرْشِ الْمَجِیْدِ الَّذِیْنَ
اصْطَفَیْتَهُمْ مُلُوْکًا لِحِفْظِ النِّظَامِ وَ اخْتَرْتَهُمْ رُؤَسَاءَ لِجَمِیْعِ الْاَنَامِ وَ بَعَثْتَهُمْ لِقِیَامِ
الْقِسْطِ فِی ابْتِدَاءِ الْوُجُوْدِ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ ثُمَّ مَنَنْتَ عَلَیْهِمْ بِاسْتِنَابَةِ اَنْبِیَائِکَ
لِحِفْظِ شَرَایِعِکَ وَ اَحْکَامِکَ فَاَکْمَلْتَ بِاسْتِخْلَافِهِمْ رِسَالَةَ الْمُنْذِرِیْنَ کَمَا اَوْجَبْتَ
رِیَاسَتَهُمْ فِیْ فِطَرِ الْمُکَلَّفِیْنَ فَسُبْحَانَکَ مِنْ اِلٰهٍ مَا اَرْاَفَکَ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مِنْ
مَلِکٍ مَا اَعْدَلَکَ حَیْثُ طَابَقَ صُنْعُکَ مَا فَطَرْتَ عَلَیْهِ الْعُقُوْلَ وَ وَافَقَ حُکْمُکَ
مَا قَرَّرْتَهُ فِی الْمَعْقُوْلِ وَ الْمَنْقُوْلِ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی تَقْدِیْرِکَ الْحَسَنِ الْجَمِیْلِ وَ لَکَ
الشُّکْرُ عَلٰی قَضَائِکَ الْمُعَلَّلِ بِاَکْمَلِ التَّعْلِیْلِ فَسُبْحَانَ مَنْ لَا یُسْئَلُ عَنْ فِعْلِهٖ
وَ لَا یُنَازَعُ فِیْ اَمْرِهٖ وَ سُبْحَانَ مَنْ کَتَبَ عَلٰی نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِدَاءِ خَلْقِهٖ وَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ مَنَّ عَلَیْنَا بِحُکَّامٍ یَقُوْمُوْنَ مَقَامَهٗ لَوْ کَانَ حَاضِرًا فِی الْمَکَانِ وَ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الَّذِیْ شَرَّفَنَا بِاَوْصِیَاءَ یَحْفَظُوْنَ الشَّرَایِعَ فِیْ کُلِّ الْاَزْمَانِ وَ اللّٰهُ اَکْبَرُ
الَّذِیْ اَظْهَرَهُمْ لَنَا بِمُعْجِزَاتٍ یَعْجِزُ عَنْهَا الثَّقَلَانِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ
الْعَظِیْمِ الَّذِیْ اَجْرَانَا عَلٰی عَوَائِدِهِ الْجَمِیْلَةِ فِی الْاُمَمِ السَّالِفِیْنَ اَللّٰهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ الثَّنَاءُ
الْعَلِیُّ کَمَا وَجَبَ لِوَجْهِکَ الْبَقَاءُ السَّرْمَدِیُّ وَ کَمَا جَعَلْتَ نَبِیَّنَا خَیْرَ النَّبِیِّیْنَ وَ
مُلُوْکَنَا اَفْضَلَ الْمَخْلُوْقِیْنَ وَ اخْتَرْتَهُمْ عَلٰی عِلْمٍ عَلَی الْعَالَمِیْنَ وَفِّقْنَا لِلسَّعْیِ اِلٰی اَبْوَابِهِمُ

احتیاطی نکرده در دیار را و نیز
برای درد زانو وارد شده که
چون نماز کنی از [illegible] بگو یَا اَجْوَدَ
مَنْ اَعْطٰی یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ
وَ یَا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ارْحَمْ
ضَعْفِیْ وَ قِلَّةَ حِیْلَتِیْ وَ اَعْفِنِیْ
مِنْ وَجَعِیْ و برای درد [illegible]
وارد شده هفت مرتبه بخوانند
اِنَّ [illegible] وَ اتْلُ مَا
اُوْحِیَ اِلَیْکَ مِنْ کِتَابِ رَبِّکَ
لَا مُبَدِّلَ لِکَلِمَاتِهٖ وَ لَنْ
تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا
در درد چشم روایات بسیار وارد
شده که بعد از نماز صبح و نماز
مغرب بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ
عَلَیْکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ النُّوْرَ
فِیْ بَصَرِیْ وَ الْبَصِیْرَةَ فِیْ
دِیْنِیْ وَ الْیَقِیْنَ



الْعَامِرَةِ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ وَ اجْعَلْ اَرْوَاحَنَا تَحِنُّ اِلٰی مَوْطِئِ اَقْدَامِهِمْ وَ نُفُوْسَنَا تَهْوِی
النَّظَرَ اِلٰی مَجَالِسِهِمْ وَ عَرَصَاتِهِمْ حَتّٰی کَاَنَّنَا نُخَاطِبُهُمْ فِیْ حُضُوْرِ اَشْخَاصِهِمْ فَصَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مِنْ سَادَةٍ غَائِبِیْنَ وَ مِنْ سُلَالَةٍ طَاهِرِیْنَ وَ مِنْ اَئِمَّةٍ مَعْصُوْمِیْنَ اَللّٰهُمَّ
فَاْذَنْ لَنَا بِدُخُوْلِ هٰذِهِ الْعَرَصَاتِ الَّتِی اسْتَعْبَدْتَ بِزِیَارَتِهَا اَهْلَ الْاَرَضِیْنَ وَ
السَّمٰوَاتِ وَ اَرْسِلْ دُمُوْعَنَا بِخُشُوْعِ الْمَهَابَةِ وَ ذَلِّلْ جَوَارِحَنَا بِذُلِّ الْعُبُوْدِیَّةِ وَ
فَرْضِ الطَّاعَةِ حَتّٰی نُقِرَّ بِمَا یَجِبُ لَهُمْ مِنَ الْاَوْصَافِ وَ نَعْتَرِفَ بِاَنَّهُمْ شُفَعَاءُ الْخَلَائِقِ
اِذَا نُصِبَتِ الْمَوَازِیْنُ فِیْ یَوْمِ الْاَعْرَافِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ سَلَامٌ عَلٰی عِبَادِهِ الَّذِیْنَ اصْطَفٰی
مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ پس ببوس عتبه را و داخل شو در حالتیکه خاشع و گریان باشی پس بدرستیکه

این اذن دخول از ایشان — صلوات اللّٰه علیهم اجمعین

## فصل سیم

در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمۀ زهراء و ائمۀ بقیع صلوات الله علیهم اجمعین در مدینۀ طیبه

بدانکه مستحب مؤکد است در حق قاطبۀ مردم بخصوص حجاج مشرف شدن بزیارت روضۀ مطهره و
آستانۀ منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلوات الله و سلامه علیه و ترک
زیارت آنحضرت باعث آن میشود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر
مردم ترک زیارت آنحضرت کنند بر امام است که ایشان را مجبور کند بر رفتن بزیارت آنحضرت زیرا که ترک
زیارت آنحضرت موجب جفای محرمست شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود
هرگاه احدی از شما حج کند باید که حجش را ختم کند بزیارت ما زیرا که این از تمام حج است و نیز روایت
کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه
و آله که ترک زیارت آنحضرت بعد از حج جفا و خلاف ادبست و شما را امر باین کرده اند و بروید
بزیارت قبرهائی چند که حقتعالی لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از
حقتعالی طلب کنید نزد آن قبرها و نیز از ابو الصلت هروی روایت کرده که گفت بخدمت حضرت
امام رضا علیه السلام عرض کردم که چه میفرمائی یا ابن رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت میکنند که
مؤمنین در بهشت زیارت میکنند پروردگار شان را از منازل خود کدام است معنی حدیث اگر

فِیْ قَلْبِیْ وَ الْاِخْلَاصَ فِیْ عَمَلِیْ
وَ السَّلَامَةَ فِیْ نَفْسِیْ وَ السَّعَةَ
فِیْ رِزْقِیْ وَ الشُّکْرَ لَکَ اَبَدًا
مَا اَبْقَیْتَنِیْ و [illegible]
بن [illegible] روایت کرده که گفت
وارد شدم بر حضرت صادق و [illegible]
[illegible]
[illegible]
کرده [illegible] روز دیگر
[illegible] آنحضرت [illegible]
خدمتش رسیدیم [illegible]
درد [illegible] فرمود
[illegible] الا بمعالجه [illegible] فرمود
چشمان خود را [illegible]
چیزیکه او از جملۀ معالجات
بود گفتیم چه بود آن فرمود
تعویذ بود پس آن تعویذ این است
تعویذ را [illegible]
اَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ
اَعُوْذُ

درست باشد چیست با آنکه متضمن است چیزی را که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمیاید پس حضرت جواب او را فرمودند باین طریق که ای ابا الصلت حقتعالی پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله را افضل گردانید از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود شمرد و زیارت او را زیارت خود شمرده چنانچه فرموده مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ و فرموده اِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده که هر که مرا زیارت کند در حال حیوة یا بعد از فوت من چنانستکه حقتعالی را زیارت کرده باشد الخ و حمیری در قرب الاسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز قیامت و در حدیثی است که حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود پس رفت بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و شیخ طوسی ره در تهذیب از یزید بن عبد الملک روایت کرده و او از پدرش از جدش که گفت بخدمت حضرت فاطمه سلام الله علیها مشرف شدم پس آنحضرت ابتدا فرمود بسلام بر من پس از من پرسید که برای چه آمده عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد مرا پدرم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند حقتعالی بهشت را از برای او واجب گرداند گفتم در حیات او و شما فرمود بلی و همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی ره فرموده که در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولستکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد در روزیکه قدمها از آن لغزد و در مقنعه از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود هر که مرا زیارت کند گناهانش آمرزیده شود و فقیر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند امام جعفر صادق علیه السلام و پدرش حضرت باقر علیه السلام را درد چشم نکشد و بیماری و دردی باو نرسد و مبتلا نمیرد و ابن قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله فقرات او این است که مردی بخدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرضکرد که آیا زیارت باید کرد پدر ترا فرمود بلی عرضکرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که بهشت

بِقُدْرَةِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ
وَاَعُوْذُ بِنُوْرِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ
بِعَظَمَةِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِجَلَالِ
اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِجَمَالِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ
بِبَهَاءِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِجَمْعِ اللّٰهِ
كَفَيْتُمْ مَا [illegible] جَمْعُ اللّٰهِ
بِكُلِّ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِعَفْوِ اللّٰهِ
وَاَعُوْذُ بِغُفْرَانِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ
بِرَسُوْلِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِالْاَئِمَّةِ
و نام برد یک یک ایشانرا انگاه
گفت عَلٰى مَا [illegible]
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الطَّيِّبِيْنَ و نیز براه
درد چشم وارد شده که بخواند
بر آن آیة الکرسی و در دل گیرد
خوب شدن آنرا و اگر بینی آن
دست بر چشم نهد و بگوید
اُعِيْذُ نُوْرَ بَصَرِيْ بِنُوْرِ اللّٰهِ
الَّذِيْ لَا يُطْفَأُ وارد شده
برای ضعف باصره
نافع است



از برای او است اگر اعتقاد بامامت او داشته باشد و متابعت او کند عرضکرد کسیکه اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت فرمود حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت الخ واحادیث در این باب بسیار است و ما را همین مقدار کافی و وافی است اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله پس چنین است هرگاه وارد شدی انشاء الله بمدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد آنحضرت شوی بایست نزد در و بخوان اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بکن آنگاه برو بسمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسَالَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِيْنُ فَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِيْنَ پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله کرده دوش چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله است و بگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِيْنُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذِيْ عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِيْنَ فَبَلَّغَ اللّٰهُ بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالَةِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَاَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِيْنَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

و برای ضعف چشم و شبکوره
وارد شده است که بنویسد ایه
نور را مکرر در جامی چینی با آب
کند و آن آب را در شیشه کند
و از آن با میل بچشم کشد و روزی
سه مرتبه و آن را از روی قرآن
بخواند هر که هر روز از چشم خود
و نیز وارد شده که هر که در هر
روز بگوید فَجَعَلْنَاهُ سَمِيْعًا
بَصِيْرًا چشمانش از آفات سالم
بماند شیخ کفعمی فرموده که
تجربه رسیده برای درد چشم
و جمیع دردهای اعضا تعویذ
جوشن حضرت امام موسی علیه السلام
برای خون دماغ آب بخوری [illegible]
و پیشانیش بریزد تعویذ
بطلان سحر از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام روایت کرده
[illegible]

مِنَ الْأَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِیِّكَ وَاَمِینِكَ وَنَجِیِّكَ
وَحَبِیبِكَ وَصَفِیِّكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ
اَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِیعَةَ وَآتِهِ الْوَسِیلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا یَغْبِطُهُ
بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ
فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِیمًا وَاِنِّی اَتَیْتُكَ
مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِی وَاِنِّی اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ رَبِّی وَرَبِّكَ لِیَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی
واگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر را در پشت کتف خود و رو بقبله کن و دستهای را بردار و حاجت
خود را طلب بدرستیکه سزاوار است که برآورده شود انشاء الله تعالی و ابن قولویه بسند معتبر روایت
کرده از محمد بن مسعود که گفت دیدم حضرت صادق علیه السلام را که بنزد قبر حضرت رسول صلى الله علیه
و آله آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِی اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ
وَهَدَاكَ وَهَدَى بِكَ اَنْ یُصَلِّیَ عَلَیْكَ پس فرمود اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَى النَّبِیِّ
یَا اَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِیمًا شیخ در مصباح فرموده که چون فارغ شدی
از دعاء در نزد قبر شریف پس برو بنزد منبر و دست بر آن بمال و بگیر دو قبه پائین منبر را که مثل انار
میماند و بمال صورت و چشمهای خود را بآن پس بدرستیکه در آن شفای چشم است و بایست نزد
منبر و حمد و ثنای الهی بجا آور و حاجت خود را طلب پس بدرستیکه رسولخدا صلى الله علیه و آله فرموده
که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دریست از درهای بهشت پس میروی
بمقام نبی صلى الله علیه و آله و نماز میکنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر صلى الله
علیه و آله پس بدرستیکه نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد میشوی یا بیرون
میروی صلوات بفرست بر آنحضرت و نماز کن در خانه فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام
جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت
اذن دخول خواستن از پیغمبر صلى الله علیه و آله آنجا بوده و بگو اَسْئَلُكَ اَیْ جَوَادُ اَیْ كَرِیمُ
اَیْ قَرِیبُ اَیْ بَعِیدُ اَنْ تَرُدَّ عَلَیَّ نِعْمَتَكَ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را
از نزد روضه مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آنمظلومه طایفه گفته اند که مدفون است

تعویذ بطلان سحر

که ده دارند بسم الله و بالله بسم الله و ما شاء الله بسم الله لا حول و لا قوة الا بالله قال موسى ما جئتم به السحر ان الله سیبطله ان الله لا یصلح عمل المفسدین فوقع الحق و بطل ما کانوا یعملون فغلبوا هنالک و انقلبوا صاغرین و نیز از برای دفع شیاطین و جادو گران از حضرت رسول خدا صلى الله علیه و آله وارد شده که این آیه را بخوانند و آن این است ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض فی ستة ایام ثم استوى على العرش یغشی اللیل النهار یطلبه حثیثا و الشمس و القمر و النجوم مسخرات

آیه ۵۴ از سوره اعراف



در روضه که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خودش است و فرقه سیم گفته اند که
در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن میباشند آنستکه زیارت شود آنمظلومه از نزد
روضه و کسیکه آنمعظمه را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در اینموضع
از برای زیارت آن ممتحنه بگو یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللّٰهُ الَّذِی خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ یَخْلُقَكِ
فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا اَنَّا لَكِ اَوْلِیَاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ
لِكُلِّ مَا اَتَانَا بِهِ اَبُوكِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَتَى بِهِ وَصِیُّهُ فَاِنَّا نَسْئَلُكِ اِنْ كُنَّا صَدَّقْنَاكِ
اِلَّا اَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِیقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوَلَایَتِكِ و مستحب است نیز آنکه بگوید
اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا
بِنْتَ حَبِیبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ صَفِیِّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ اَمِینِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
یَا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ خَیْرِ الْبَرِیَّةِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا
زَوْجَةَ وَلِیِّ اللّٰهِ وَخَیْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ
سَیِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الصِّدِّیقَةُ الشَّهِیدَةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الرَّضِیَّةُ الْمَرْضِیَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الزَّكِیَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْاِنْسِیَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا التَّقِیَّةُ النَّقِیَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِیمَةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْصُوبَةُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا فَاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ
اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْكِ وَعَلَى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ اَنَّكِ
مَضَیْتِ عَلَى بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ وَمَنْ جَفَاكِ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذَاكِ فَقَدْ

عوذات دفع شیاطین

بامره الا له الخلق و الامر تبارک الله رب العالمین ادعوا ربکم تضرعا و خفیة انه لا یحب المعتدین و لا تفسدوا فی الارض بعد اصلاحها و ادعوه خوفا و طمعا ان رحمة الله قریب من المحسنین و در بعضی روایت است که تا تبارک الله رب العالمین بخوانند و از حضرت رسول صلى الله علیه و آله نقل شده که هر که ... در رختخواب سفید ملکی موکل ... که تا انها هست تا آنکه بیدار شود ... و در دریا ... بطرف میکند ... شفا ... و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که ...

اذى رسول الله صلى الله عليه واله ومن وصلك فقد وصل رسول الله
صلى الله عليه واله ومن قطعك فقد قطع رسول الله صلى الله عليه واله
لانك بضعة منه وروحه الذى بين جنبيه اشهد الله ورسله وملائكته
انى راض عمن رضيت عنه ساخط على من سخطت عليه متبرء ممن تبرئت
منه موال لمن واليت معاد لمن عاديت مبغض لمن ابغضت محب لمن
احببت وكفى بالله شهيدا وحسيبا وجازيا ومثيبا پس صلوات میفرستی بر حضرت
رسول و ائمه اطهار علیهم السلام مؤلف گوید که ما در روز سیم جمادی الآخرة زیارتی دیگر برای
حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کردیم و علماء نیز زیارت مبسوطی برای آن مظلومه نقل کرده اند و آن
مثل همین زیارتست که از شیخ نقل کردیم اول آن السلام عليك يا بنت رسول الله است تا
اشهد الله ورسله وملائكته که از اینجا بعد باین نحو است اشهد الله وملائكته
انى ولى لمن والاك وعدو لمن عاداك وحرب لمن حاربك انا يا مولاتى بك و
بابيك وبعلك والائمة من ولدك موقن وبولايتهم مؤمن ولطاعتهم ملتزم
اشهد ان الدين دينهم والحكم حكمهم وهم قد بلغوا عن الله عز وجل ودعوا الى
سبيل الله بالحكمة والموعظة الحسنة لا تاخذهم فى الله لومة لائم و
صلوات الله عليك وعلى ابيك وبعلك وذريتك الائمة الطاهرين اللهم
صل على محمد واهل بيته وصل على البتول الطاهرة الصديقة المعصومة
التقية النقية الرضية المرضية الزكية الرشيدة المظلومة المقهورة
المغصوبة حقها الممنوعة ارثها المكسورة ضلعها المظلوم بعلها المقتول
ولدها فاطمة بنت رسولك وبضعة لحمه وصميم قلبه وفلذة كبده
والنخبة منك له والتحفة خصصت بها وصيه وحبيبة المصطفى
وقرينة المرتضى وسيدة النساء ومبشرة الاولياء حليفة الورع والزهد

دهد پس طلب کرد قدحی از آب و
خواند بر آن حمد و معوذتین
و دمید در قدح پس امر فرمود
که از آن آب بر سر و صورتش
ریختند تا بهوش آمد و فرمود
دیگر عود نخواهد کرد بسوی تو
هرگز و در دو ابتشر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله که اگر



وتفاحة الفردوس والخلد التى شرفت مولدها بنساء الجنة وسللت منها
انوار الائمة وارخيت دونها حجاب النبوة اللهم صل عليها صلوة تزيد فى محلها
عندك وشرفها لديك ومنزلتها من رضاك وبلغها منا تحية وسلاما وآ
تنا من لدنك فى حبها فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انك ذو العفو الكريم
مؤلف گوید که شیخ در تهذیب فرموده که آنچه روایت شده در فضل زیارت آن معظمه بیشتر است از آنکه
احصا شود و علامه مجلسی از مصباح الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده
که فرمود پدرم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حقتعالی او را و ملحق سازد او را بمن در هر
جا که باشم از بهشت

## زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از بعید

علامه مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاول است فرموده شیخ مفید
و شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبری در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را
بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله وانه سيد الاولين والآخرين
وانه سيد الانبياء والمرسلين اللهم صل عليه وعلى اهل بيته الائمة الطيبين
پس بگو السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا خليل الله السلام عليك
يا نبى الله السلام عليك يا صفى الله السلام عليك يا رحمة الله السلام عليك
يا خيرة الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا نجيب الله السلام
عليك يا خاتم النبيين السلام عليك يا سيد المرسلين السلام عليك يا قائما
بالقسط السلام عليك يا فاتح الخير السلام عليك يا معدن الوحى والتنزيل
السلام عليك يا مبلغا عن الله السلام عليك ايها السراج المنير السلام عليك
يا مبشر السلام عليك يا نذير السلام عليك يا منذر السلام عليك يا نور الله

اَلَّذِیْ یُسْتَضَاۤءُ بِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰۤی اَهْلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ الْهَادِیْنَ
الْمَهْدِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰی جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلٰۤی اَبِیْكَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلٰۤی اُمِّكَ اٰمِنَةَ بِنْتِ وَهَبٍ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَمِّكَ حَمْزَةَ سَیِّدِ الشُّهَدَاۤءِ اَلسَّلَامُ عَلٰی
عَمِّكَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَمِّكَ وَكَفِیْلِكَ اَبِیْ طَالِبٍ اَلسَّلَامُ عَلَی
ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرِ الطَّیَّارِ فِیْ جِنَانِ الْخُلْدِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مُحَمَّدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا
اَحْمَدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حُجَّةَ اللهِ عَلَی الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ وَالسَّابِقُ اِلٰی طَاعَةِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ وَالْمُهَیْمِنُ عَلٰی رُسُلِهٖ وَالْخَاتَمُ لِاَنْبِیَاۤئِهٖ وَالشَّاهِدُ عَلٰی خَلْقِهٖ وَالشَّفِیْعُ
اِلَیْهِ وَالْمَكِیْنُ لَدَیْهِ وَالْمُطَاعُ فِیْ مَلَكُوْتِهٖ الْاَحْمَدُ مِنَ الْاَوْصَافِ الْمُحَمَّدُ لِسَاۤئِرِ
الْاَشْرَافِ الْكَرِیْمُ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمُ مِنْ وَرَاۤءِ الْحُجُبِ الْفَاۤئِزُ بِالسِّبَاقِ وَالْفَاۤئِتُ
عَنِ اللِّحَاقِ تَسْلِیْمَ عَارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِیْرِ فِیْ قِیَامِهٖ بِوَاجِبِكَ غَیْرِ مُنْكِرٍ
مَا انْتَهٰۤی اِلَیْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوْقِنٍ بِالْمَزِیْدَاتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ
عَلَیْكَ مُحَلِّلٍ حَلَالَكَ مُحَرِّمٍ حَرَامَكَ اَشْهَدُ یَا رَسُوْلَ اللهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَاَتَحَمَّلُهَا
عَنْ كُلِّ جَاحِدٍ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ
فِیْ سَبِیْلِ رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِاَمْرِهٖ وَاحْتَمَلْتَ الْاَذٰی فِیْ جَنْبِهٖ وَدَعَوْتَ اِلٰی سَبِیْلِهٖ
بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِیْلَةِ وَاَدَّیْتَ الْحَقَّ الَّذِیْ كَانَ عَلَیْكَ وَاَنَّكَ
قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ وَغَلُظْتَ عَلَی الْكَافِرِیْنَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصًا حَتّٰۤی اَتَاكَ
الْیَقِیْنُ فَبَلَغَ اللهُ بِكَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِیْنَ وَاَعْلٰی مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ
الْمُرْسَلِیْنَ حَیْثُ لَا یَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَلَا یَفُوْقُكَ فَاۤئِقٌ وَلَا یَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا یَطْمَعُ
فِیْ اِدْرَاكِكَ طَامِعٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَهَدَانَا بِكَ مِنَ
الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزَاكَ اللهُ یَا رَسُوْلَ اللهِ مِنْ مَبْعُوْثٍ اَفْضَلَ مَا

ونیز از برای دفع چشم زخم
وارد شده که دستها را برابر
رو بلند کند و سورهٔ حمد
و توحید و دو قل اعوذ را
بخواند و دست بر بدن بکشد

ایضاً تعویذ چشم زخم اللّهمّ
ربّ مکوّر حابس وحجر یابس
ولیل دامس ورطب یابس
ردّ عین العاین علیه فی
کبده ونحره وماله فارجع
البصر هل ترٰی من فطور
ثمّ ارجع البصر کرّتین ینقلب
الیك البصر خاسئاً وهو
حسیر

تعویذ دیگر بگوید
اللّهمّ ذا السّلطان العظیم
والمنّ القدیم والوجه الکریم
ذا الکلمات التّامّات و
الدّعوات المستجابات عاف
فلان من انفس الجنّ واعین
الانس واین تعویذ ...



جَازٰی نَبِیًّا عَنْ اُمَّتِهٖ وَرَسُوْلًا عَمَّنْ اُرْسِلَ اِلَیْهِ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا رَسُوْلَ اللهِ زُرْتُكَ
عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقِرًّا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ اَهْلَ بَیْتِكَ
عَارِفًا بِالْهُدَی الَّذِیْۤ اَنْتَ عَلَیْهِ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ وَنَفْسِیْ وَاَهْلِیْ وَمَالِیْ وَوَلَدِیْۤ اَنَا اُصَلِّیْ
عَلَیْكَ كَمَا صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ وَصَلّٰی عَلَیْكَ مَلَاۤئِكَتُهٗ وَاَنْبِیَاۤؤُهٗ وَرُسُلُهٗ صَلٰوةً
مُتَتَابِعَةً وَافِرَةً مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا اَمَدَ وَلَاۤ اَجَلَ صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ وَعَلٰۤی
اَهْلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ كَمَاۤ اَنْتُمْ اَهْلُهٗ پس دستها را بگشا و بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَنَوَامِیَ بَرَكَاتِكَ وَفَوَاضِلَ خَیْرَاتِكَ وَشَرَاۤئِفَ تَحِیَّاتِكَ وَتَسْلِیْمَاتِكَ
وَكَرَامَاتِكَ وَرَحَمَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَاۤئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِیْنَ وَاَنْبِیَاۤئِكَ الْمُرْسَلِیْنَ وَاَئِمَّتِكَ
الْمُنْتَجَبِیْنَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِیْنَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِیْنَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ یَا رَبَّ
الْعَالَمِیْنَ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِیِّكَ
وَنَذِیْرِكَ وَاَمِیْنِكَ وَمَكِیْنِكَ وَنَجِیِّكَ وَنَجِیْبِكَ وَحَبِیْبِكَ وَخَلِیْلِكَ وَصَفِیِّكَ
وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَیْرِ خِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ
وَخَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقَاۤئِدِ الْخَیْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ وَدَاعِیْهِمْ اِلٰی
دِیْنِكَ الْقَیِّمِ بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِیِّیْنَ مِیْثَاقًا وَاٰخِرِهِمْ مَبْعَثًا الَّذِیْ غَمَسْتَهٗ فِیْ بَحْرِ الْفَضِیْلَةِ
وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِیْلَةِ وَالدَّرَجَةِ الرَّفِیْعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطِیْرَةِ وَاَوْدَعْتَهُ الْاَصْلَابَ
الطَّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهٗ مِنْهَاۤ اِلَی الْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا مِنْكَ لَهٗ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَیْهِ
اِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهٖ وَحِرَاسَتِهٖ وَحِفْظِهٖ وَحِیَاطَتِهٖ مِنْ قُدْرَتِكَ عَیْنًا عَاصِمَةً
حَجَبْتَ بِهَا عَنْهُ مَدَانِسَ الْعَهْرِ وَمَعَاۤئِبَ السِّفَاحِ حَتّٰی رَفَعْتَ بِهٖ نَوَاظِرَ الْعِبَادِ وَاَحْیَیْتَ
بِهٖ مَیْتَ الْبِلَادِ بِاَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُوْرِ وِلَادَتِهٖ ظُلَمَ الْاَسْتَارِ وَاَلْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهٖ
حُلَلَ الْاَنْوَارِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا خَصَصْتَهٗ بِشَرَفِ هٰذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِیْمَةِ وَذُخْرِ هٰذِهٖ

که رسول خدا صلعم برای حسنین
علیهما السلام خواند و اصحاب جبرئیل آورد
و هر که زنها را اولاد نمی ماند
کلمات تعویذ کند باید تعویذ چشم
زخم برای جمیع آفات وغیر آن مرتبه
از امیر المؤمنین علیه السلام بسم الله
الرّحمن الرّحیم بسم الله العظیم
عبس عابس وشهاب قابس حجر
یابس ورددت عین العاین علیه
من رأسه الی قدمیه اخذ عنه
قابض بکلاه وعلی جاره واقاربه
جلد دقیق ودمه رقیق وبابه
الکرة وبلیغ فارجع البصر
هل ترٰی من فطور ثمّ ارجع
البصر کرّتین ینقلب الیك
البصر خاسئاً وهو حسیر

تعویذ دفع وسوسهٔ شیطان

الْمَنْقَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسَالاتِكَ وَقَاتَلَ اَهْلَ الْجُحُودِ
عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي اِعْزَازِ دِينِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهَدَةِ
اَعْدَائِكَ وَاَوْجَبْتَ لَهُ بِكُلِّ اَذًى مَسَّهُ اَوْ كَيْدٍ اَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ
قَتْلَهُ فَضِيلَةً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ وَيَمْلِكُ بِهَا الْجَزِيلَ مِنْ نَوَالِكَ وَقَدْ اَسَرَّ
الْحَسْرَةَ وَاَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ مَا مَثَّلَ لَهُ وَحْيُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ صَلٰوةً تَرْضَاهَا لَهُمْ وَبَلِّغْهُمْ مِنَّا تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلاماً وَاٰتِنَا مِنْ
لَدُنْكَ فِي مُوَالاتِهِمْ فَضْلاً وَاِحْسَاناً وَرَحْمَةً وَغُفْرَاناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بدو سلام با هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی تسبیح فاطمه زهراء سلام الله علیها را بجا آور پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَلَوْ
اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ
تَوَّاباً رَحِيماً وَلَمْ اَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ رَاغِباً
تَائِباً مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي وَمُسْتَغْفِراً لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمُقِرّاً لَكَ بِهَا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا مِنِّي
وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فَاجْعَلْنِي اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ
وَاَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللهِ
بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا نَبِيَّ اللهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللهِ اِنِّي اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللهِ رَبِّكَ وَرَبِّي
لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَتَقَبَّلَ مِنِّي عَمَلِي وَيَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي فَكُنْ لِي شَفِيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَ
رَبِّي فَنِعْمَ الْمَسْؤُولُ الْمَوْلَى رَبِّي وَنِعْمَ الشَّفِيعُ اَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِكَ
السَّلامُ اَللّٰهُمَّ وَاَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ
كَمَا اَوْجَبْتَ لِمَنْ اَتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

روایت شده که استعاذه کند عبدالله ابن بکیر بعد از ... بالله و برسوله ... الدین ... و نیز شهید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که فرمودند شیطان دو قسم است شیطان جن و آن دور میشود بگفتن لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و شیطان انس و آن دور میشود بفرستادن صلوات بر محمد و آل اطهار علیهم السلام

مؤلف گوید که در باب ... گذشت نماز ... بعضی عوذات جهت دفع ... بانجام ... از درد ... و قفل قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن تا آخر سوره عوذه عقرب روایت شده که ... نظر



اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ
وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزِيلَ ثَوَابِكَ وَاِنِّي لَمُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتَائِبٌ اِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعَائِذٌ
بِكَ فِي هٰذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمَالِ الَّتِي تَقَدَّمْتَ اِلَيَّ فِيهَا وَنَهَيْتَنِي عَنْهَا وَ
اَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَاَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ تُقِيمَنِي مَقَامَ الْخِزْيِ وَالذُّلِّ
يَوْمَ تُهْتَكُ فِيهِ الْاَسْتَارُ وَتَبْدُو فِيهِ الْاَسْرَارُ وَالْفَضَائِحُ وَتَرْعَدُ فِيهِ الْفَرَائِصُ
يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْاٰفِكَةِ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ
يَوْماً كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ
وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنَافُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَاْتِي
كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئاً وَلا هُمْ يُنْصَرُونَ اِلّا مَنْ رَحِمَ اللهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ
اِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ
الْاَجْدَاثِ سِرَاعاً كَاَنَّهُمْ اِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ وَكَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ اِلَى
الدَّاعِ اِلَى اللهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجّاً يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلا يُسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيماً يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ
الْمَلائِكَةُ صَفّاً صَفّاً اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَلا
تُخْزِنِي فِي ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيَائِكَ
مُنْطَلَقِي وَفِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ مَحْشَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ
مَوْرِدِي وَفِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَاَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي حَتّٰى اَفُوزَ بِحَسَنَاتِي
وَتُبَيِّضَ بِهِ وَجْهِي وَتُيَسِّرَ بِهِ حِسَابِي وَتُرَجِّحَ بِهِ مِيزَانِي وَاَمْضِيَ مَعَ الْفَائِزِينَ

کند بنابر ... بعضی و آن ستاره ... که ... بجا است نزدیک ستاره ... بنا نشسته ... اَللّٰهُمَّ رَبَّ ... صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ ... وَكَفِّنَا مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ ... و بر روایتی کرده که ... و نیز روایت شده که بگو بعد ... اَللّٰهُمَّ ... هُوَ ... عقرب و حیه ... عقرب ... عوذه از نیش زدن ... و غیره ... مانند و نیز ... دفع ... و مار ... انصص ... عوذه مار ... بسم الله و بالله و صلی الله علی محمد و آله ... اَخَذْتُ الْعَقَارِبَ وَالْحَيَّاتِ كُلَّهَا بِاِذْنِ اللهِ تَبَارَكَ ...

من عبادك الصالحين الى رضوانك وجنانك اله العالمين اللهم انى اعوذ
بك من ان تفضحنى فى ذلك اليوم بين يدى الخلايق بجريرتى او ان القى الخزى
والندامة بخطيئتى او ان تظهر فيه سيئاتى على حسناتى او ان تنوه بين الخلايق
باسمى يا كريم يا كريم العفو العفو الستر الستر اللهم واعوذ بك من ان يكون فى ذلك
اليوم فى مواقف الاشرار موقفى او فى مقام الاشقياء مقامى واذا ميزت بين خلقك
فسقت كلا باعمالهم زمرا الى منازلهم فسقنى برحمتك فى عبادك الصالحين وفى
زمرة اوليائك المتقين الى جناتك يا رب العالمين پس وداع کن آنحضرت را وبگو
السلام عليك يا رسول الله السلام عليك ايها البشير النذير السلام عليك ايها
السراج المنير السلام عليك ايها السفير بين الله وبين خلقه اشهد يا رسول الله
انك كنت نورا فى الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية
بانجاسها ولم تلبسك من مدلهمات ثيابها واشهد يا رسول الله انى مؤمن بك
وبالائمة من اهل بيتك موقن بجميع ما اتيت به راض مؤمن واشهد ان الائمة
من اهل بيتك اعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا اللهم
لا تجعله آخر العهد من زيارة نبيك عليه وآله السلام وان توفيتنى
فانى اشهد فى مماتى على ما اشهد عليه فى حيوتى انك انت الله لا اله الا
انت وحدك لا شريك لك وان محمدا عبدك ورسولك وان الائمة من
اهل بيته اولياؤك وانصارك وحججك على خلقك وخلفاؤك فى عبادك
واعلامك فى بلادك وخزان علمك وحفظة سرك وتراجمة وحيك اللهم
صل على محمد وآل محمد وبلغ روح نبيك محمد وآله فى ساعتى هذه وفى كل ساعة
تحية منى وسلاما والسلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته لا جعله

تعالى بانواصيها وآذانها و اسماعها وابصارها و قواها عنى وعمن احببت الى الضحوة النهار ان شاء الله تعالى

و نيز بجهت شر عقرب بخواند سلام على نوح فى العالمين انا كذلك نجزى المحسنين انه من عبادنا المؤمنين

و در روايتست كه حضرت نوح عليه السلام سوار كشتى شد منع نمود عقرب را از سوار شدن بر كشتى عقرب گفت من معاهده ميكنم با تو كه نگزم كسى را كه بگويد سلام على محمد وآل محمد وعلى نوح فى العالمين

و در چند حديث وارد شده است كه ماليدن نمك دفع زهر عقرب و گزندگان ميكند

باب چهارم



الله آخر تسليمى عليك شيخ در مصباح وسيد در جمال الاسبوع در اعمال روز جمعه فرموده
اند كه مستحب است زيارت حضرت رسول وائمه عليهم السلام در روز جمعه و روايت كرده اند از حضرت صادق ع
كه فرمود هر كه خواهد زيارت كند قبر رسول خدا وقبر امير المؤمنين وفاطمه وحسن وحسين وقبرهاى
ساير حجج طاهره عليهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل كند و دو جامه پاكيزه بپوشد
وبيرون رود بصحرائى وبروايت ديگر بربام خانه بالا رود پس چهار ركعت نماز بگذارد با هر سوره
كه ميسر شود پس چون تشهد وسلام نماز دهد برخيزد رو بقبله وبگويد السلام عليك
ايها النبى ورحمة الله وبركاته السلام عليك ايها النبى المرسل والوصى المرتضى
والسيدة الكبرى والسيدة الزهراء والسبطان المنتجبان والاولاد الاعلام والامناء
المنتجبون (المنتجبين) جئت انقطاعا اليكم والى آبائكم وولدكم الخلف على بركة الحق فقلبى لكم
مسلم ونصرتى لكم معدة حتى يحكم الله بدينه فمعكم معكم لا مع عدوكم انى لمن
القائلين بفضلكم مقر برجعتكم لا انكر لله قدرة ولا ازعم الا ما شاء الله سبحان
الله ذى الملك والملكوت يسبح الله باسمائه جميع خلقه والسلام على ارواحكم
واجسادكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته مؤلف گويد كه روايات بسيار وارد شده
كه از هر جا سلام وصلوات بر حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم فرستاده شود بآنحضرت ميرسد
ودر روايتى وارد شده كه ملكى موكل است بر آنكه هر مؤمنى كه بگويد صلى الله على محمد وآله وسلم
آنملك در جواب او گويد وعليك پس از آن بحضرت پيغمبر صلى الله عليه وآله عرض كند يا رسول
الله فلان شخص سلام برشما رسانيد آنحضرت فرمايد وعليه السلام و در روايت معتبر است كه
آنحضرت فرمود هر كه زيارت كند قبر مرا بعد از موت من خواهد بود مثل كسيكه هجرت كرده بسوى من
در حيات من پس هر گاه استطاعت نداريد كه بزيارت قبر من بيائيد سلام بفرستيد بسوى من كه سلام
ميرسد بمن واخبار باين مضمون بسيار است وما در باب اول در ذكر زيارت حجج طاهره در ايام
هفته روز زيارت براى حضرت رسول صلى الله عليه در روز شنبه نقل كرديم اگر خواستى بآنجا
رجوع كن وبعض خواندن آن خود را نائل بساز وشايسته است صلوات فرستادن بر آنحضرت بآن
صلواتى كه حضرت امير المؤمنين عليه السلام بر آنجناب فرستاده در يكى از خطب خود در روز جمعه

در ادعيه كه مستحب شده است
در كتاب شريف كافى وآن مشتمل است بر چند
فصل است فصل اول در بعض
دعاها كه وارد شده در وقت صبح و شام
غير آنچه در سابق ذكر شد وآن
ده دعا است اول از حضرت
صادق عليه السلام روايت است
كه حضرت على بن الحسين
عليه السلام چون داخل صبح
ميشد ميگفت ابتدىء
يومى هذا بين يدى
نسيانى وعجلتى بسم الله و
ما شاء الله دوم از
حضرت صادق عليه السلام منقولست
كه هر كس اين كلمات را اول
شب بگويد در وقتى كه داخل
شب ميشود و بعد از طلوع

چنانچه در روضهٔ کافی است إِنَّ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيماً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَتَحَنَّنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَ
تَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ أَعْطِ
مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْكَرِيمَةَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّداً وَآلَ
مُحَمَّدٍ أَعْظَمَ الْخَلَائِقِ كُلِّهِمْ شَرَفاً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَأَقْرَبَهُمْ مِنْكَ مَقْعَداً وَأَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ جَاهاً وَأَفْضَلَهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَنَصِيباً اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً أَشْرَفَ الْمَقَامِ
وَحِبَاءَ السَّلَامِ وَشَفَاعَةَ الْإِسْلَامِ اللَّهُمَّ وَأَلْحِقْنَا بِهِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا
نَادِمِينَ وَلَا مُبَدِّلِينَ إِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ ونیز باید در اواخر باب زیارات ذکر صلوات بر آنحضرت
و آل او علیهم السلام

## زیارت ائمهٔ بقیع علیهم السلام

یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین
و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری
آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طهارت و پوشیدن جامه‌های پاک و پاکیزه و استعمال
بوی خوش و رخصت طلبیدن در دخول و بخوانیها و بگوئی يَا مَوَالِيَّ يَا أَبْنَاءَ رَسُولِ اللهِ
عَبْدُكُمْ وَابْنُ أَمَتِكُمُ الذَّلِيلُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَالْمُضْعَفُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكُمْ وَالْمُعْتَرِفُ
بِحَقِّكُمْ جَاءَكُمْ مُسْتَجِيراً بِكُمْ قَاصِداً إِلَى حَرَمِكُمْ مُتَقَرِّباً إِلَى مَقَامِكُمْ مُتَوَسِّلاً إِلَى
اللهِ تَعَالَى بِكُمْ أَأَدْخُلُ يَا مَوَالِيَّ أَأَدْخُلُ يَا أَوْلِيَاءَ اللهِ أَأَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ
الْمُحْدِقِينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ و بعد از خشوع و خضوع و رقت داخل شو
و پای راست را مقدم دار و بگو اللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيراً وَسُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ
الَّذِي مَنَّ بِطَوْلِهِ وَسَهَّلَ زِيَارَةَ سَادَاتِي بِإِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ
مَمْنُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس نزدیک قبور مقدسهٔ ایشان برو و پشت بقبله و رو بقبر ایشان

أَسْتَوْدِعُ اللهَ الْعَلِيَّ الْأَعْلَى الْجَلِيلَ الْعَظِيمَ نَفْسِي وَمَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ أَسْتَوْدِعُ اللهَ نَفْسِيَ الْمَرْهُوبَ الْمَخُوفَ الْمُتَضَعْضِعَ لِعَظَمَتِهِ كُلُّ شَيْءٍ
سیم از آنحضرت مرویست که چون داخل شام شوی بگو اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِنْدَ إِقْبَالِ لَيْلِكَ وَإِدْبَارِ نَهَارِكَ وَحُضُورِ صَلَوَاتِكَ وَأَصْوَاتِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دعا کن بآنچه خواهی
چهارم از حضرت صادق علیه السلام مرویست که پدرم صلی الله علیه و آله چون داخل صبح میشد میگفت بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَإِلَى اللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ



کن و بگو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَئِمَّةَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ التَّقْوَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
أَيُّهَا الْحُجَجُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْقُوَّامُ فِي الْبَرِيَّةِ بِالْقِسْطِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الصَّفْوَةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ آلَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ النَّجْوَى أَشْهَدُ أَنَّكُمْ
قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَاتِ اللهِ وَكُذِّبْتُمْ وَأُسِيءَ إِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمُ
الْأَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَأَنَّ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ وَأَنَّ قَوْلَكُمُ الصِّدْقُ وَ
أَنَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجَابُوا وَأَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا وَأَنَّكُمْ دَعَائِمُ الدِّينِ وَأَرْكَانُ الْأَرْضِ لَمْ تَزَالُوا
بِعَيْنِ اللهِ يَنْسَخُكُمْ مِنْ أَصْلَابِ كُلِّ مُطَهَّرٍ وَيَنْقُلُكُمْ مِنْ أَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ لَمْ تُدَنِّسْكُمُ
الْجَاهِلِيَّةُ الْجَهْلَاءُ وَلَمْ تَشْرَكْ فِيكُمْ فِتَنُ الْأَهْوَاءِ طِبْتُمْ وَطَابَ مَنْبَتُكُمْ مَنَّ بِكُمْ
عَلَيْنَا دَيَّانُ الدِّينِ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ
صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا إِذِ اخْتَارَكُمُ اللهُ لَنَا وَطَيَّبَ خَلْقَنَا
بِمَا مَنَّ عَلَيْنَا مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَمِّينَ بِعِلْمِكُمْ مُعْتَرِفِينَ بِتَصْدِيقِنَا إِيَّاكُمْ
وَهٰذَا مَقَامُ مَنْ أَسْرَفَ وَأَخْطَأَ وَاسْتَكَانَ وَأَقَرَّ بِمَا جَنَى وَرَجَى بِمَقَامِهِ الْخَلَاصَ وَأَنْ
يَسْتَنْقِذَهُ بِكُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْكَى مِنَ الرَّدَى فَكُونُوا لِي شُفَعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَيْكُمْ إِذْ
رَغِبَ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا آيَاتِ اللهِ هُزُواً وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ
لَا يَسْهُو وَدَائِمٌ لَا يَلْهُو وَمُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ الْمَنُّ بِمَا وَفَّقْتَنِي وَعَرَّفْتَنِي بِمَا أَقَمْتَنِي عَلَيْهِ
إِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَجَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَمَالُوا إِلَى سِوَاهُ فَكَانَتِ الْمِنَّةُ
مِنْكَ عَلَيَّ مَعَ أَقْوَامٍ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِي بِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ إِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي
مَقَامِي هٰذَا مَذْكُوراً مَكْتُوباً فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ وَلَا تُخَيِّبْنِي فِيمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود هرچه خواهی و شیخ
طوسی در تهذیب فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بکن یعنی از برای هر امامی دو رکعت

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ * اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ قِبَلِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ نَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَشَرٍّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ ضَغْطَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ ضِيقِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سَطَوَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ أَبْلِغْ

وشیخ طوسی و سید بن طاوس گفته‌اند که چون خواهی ایشانرا وداع کنی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدیٰ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکُمُ اللّٰهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ اٰمَنّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِینَ پس دعا بسیار کن واز خدا سؤال کن که دیگر ترا بزیارت ایشان برگرداند وآخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان وعلامهٔ مجلسی ره در بحار زیارت مبسوطی از یکی از نسخ قدیمه ایراد فرموده وچون بتصریح ایشان و دیگران بهترین زیارات برای ایشان زیارات جامعه است که انشاء الله بعضی از آنها بعد از این مذکور خواهد شد ما در اینمقام بهمین قدر اکتفا نمودیم ودر باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره علیهم السلام در ایام هفته زیارتی برای جناب امام حسن علیه السلام وزیارتی برای این سه امام دیگر نقلکردیم از آنها غفلت نشود وبدانکه ما در زیارت هریک از حجج طاهره علیهم السلام غیر از ائمهٔ بقیع صلوات الله علیهم صلواتی برای صاحب زیارت ذکر میکنیم ودر صلوات بر این بزرگواران اکتفا میکنیم بصلواتی که در آخر باب زیارات ذکر میشود بآنجا رجوع کن وبذکر صلوات بر ایشان میزان اعمال حسنهٔ خود را سنگین نما ونیز بدانکه کثرت شوق این مهجور شکسته بآستان مشاهد مشرفه مرا وادار میکند که از قصیدهٔ هائیهٔ فاضل اوحدی مادح آل احمد جناب شیخ ازری رضوان الله علیه که از شیخ الفقهاء العظام خاتم المجتهدین الفخام شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که آرزو میکرد که این قصیده در نامهٔ عمل او نوشته شود وجواهر در نامهٔ عمل ازری چند شعری که مناسب با اینمقام است در اینجا ذکر نمودم خود را بآن مشغول نمایم قال رحمه الله

| | | |
|---|---|---|
| اِنَّ تِلْکَ الْقُلُوبَ اَقْلَقَهَا الْوَجْدُ | وَاَدْمیٰ تِلْکَ الْعُیُونَ بُکاها | کانَ اَبْکَی الْخُطُوبِ لَمْ یَبْکِ مِنْهُ |
| مُقْلَةً لٰکِنِ الْهَویٰ اَبْکاها | کُلَّ یَوْمٍ لِلْحادِثاتِ عَوادٍ | لَیْسَ یَقْویٰ رَضْویٰ عَلیٰ مُلْتَقاها |
| کَیْفَ یُرْجَی الْخَلاصُ مِنْهُنَّ اِلّا | بِذِمامٍ مِنْ سَیِّدِ الرُّسْلِ طٰهٰ | مَعْقِلِ الْخائِفِینَ مِنْ کُلِّ خَوْفٍ |
| اَوْفَرِ الْعُرْبِ ذِمَّةً اَوْفاها | مَصْدَرُ الْعِلْمِ لَیْسَ اِلّا لَدَیْهِ | خَبَرُ الْکائِناتِ مِنْ مُبْتَداها |
| فاضَ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَحِلْمٌ | اَخَذَتْ مِنْهُمَا الْعُقُولُ نُهاها | نَوَّهَتْ بِاسْمِهِ السَّمٰواتُ وَالْاَ |
| رْضُ کَما نَوَّهَتْ بِصُبْحٍ ذُکاها | وَغَدَتْ تَنْشُرُ الْفَضائِلَ عَنْهُ | کُلُّ قَوْمٍ عَلَی اخْتِلافِ لُغاها |
| طَرِبَتْ لِاسْمِهِ الثَّریٰ فَاسْتَطالَتْ | فَوْقَ عُلْوِیَّةِ السَّما سُفْلاها | جازَ مِنْ جَوْهَرِ التَّقَدُّسِ ذاتاً |
| تاهَتِ الْاَنْبِیاءُ فی مَعْناها | لا تُجِلْ فی صِفاتِ اَحْمَدَ فِکْراً | فَهِیَ الصُّورَةُ الَّتی لَنْ تَراها |

مُحَمَّداً وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّی السَّلامَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ بِدِرْعِکَ الْحَصِینَةِ وَاَعُوذُ بِجَمْعِکَ اَنْ تُمِیتَنی غَرَقاً اَوْ حَرَقاً اَوْ شَرَقاً اَوْ قَوَداً اَوْ صَبْراً اَوْ مَسَمّاً اَوْ تَرَدِّیاً فی بِئْرٍ اَوْ اَکِیلَ السَّبُعِ اَوْ مَوْتَ الْفُجاءَةِ اَوْ بِشَیْءٍ مِنْ مِیتاتِ السُّوءِ وَلٰکِنْ اَمِتْنی عَلیٰ فِراشی فی طاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مُصِیباً لِلْحَقِّ غَیْرَ مُخْطِئٍ اَوْ فِی الصَّفِّ الَّذِینَ نَعَتَّهُمْ فی کِتابِکَ کَاَنَّهُمْ بُنْیانٌ مَرْصُوصٌ اُعِیذُ نَفْسی وَوُلْدی وَما رَزَقَنی رَبّی بِقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ تا آخر سوره وَاُعِیذُ نَفْسی وَوُلْدی وَما رَزَقَنی رَبّی بِقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ تا آخر سوره



| | | |
|---|---|---|
| اَیُّ خَلْقٍ لِلّٰهِ اَعْظَمُ مِنْهُ | وَهُوَ الْغایَةُ الَّتِی اسْتَقْصاها | قَلَّبَ الْخافِقَیْنِ ظَهْراً لِبَطْنٍ |
| فَرَاٰی ذاتَ اَحْمَدَ فَاجْتَباها | لَسْتُ اَنْسیٰ لَهُ مَنازِلَ قُدْسٍ | قَدْ بَناهَا التُّقیٰ فَاَعْلیٰ بِناها |
| وَرِجالاً اَعِزَّةً فی بُیُوتٍ | اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ یَعِزَّ حِماها | سادَةٌ لا تُرِیدُ اِلّا رِضَی اللّٰهِ |
| کَما لا یُرِیدُ اِلّا رِضاها | خَصَّها مِنْ کَمالِهِ بِالْمَعانی | وَبِاَعْلیٰ اَسْمائِهِ سَمّاها |
| لَمْ یَکُونُوا لِلْعَرْشِ اِلّا کُنُوزاً | خافِیاتٍ سُبْحانَ مَنْ اَبْداها | کَمْ لَهُمْ اَلْسُنٌ عَنِ اللّٰهِ تُنْبی |
| هِیَ اَقْلامُ حِکْمَةٍ قَدْ بَراها | وَهُمُ الْاَعْیُنُ الصَّحِیحاتُ تَهْدی | کُلَّ عَیْنٍ مَکْفُوفَةٍ عَیْناها |
| عُلَماءُ اَئِمَّةٌ حُکَماءُ | یَهْتَدِی النَّجْمُ بِاتِّباعِ هُداها | قادَةٌ عِلْمُهُمْ وَرَاْیُ حِجاهُمْ |
| مُسْمِعا کُلِّ حِکْمَةٍ مَنْظَراها | ما اُبالی وَلَوْ اُهِیلَتْ عَلَی الْاَ | رْضِ السَّمٰواتُ بَعْدَ نَیْلِ وِلاها |

## (ذکر سایر زیارات در مدینهٔ طیبه نقل از مصباح الزائر وغیره)

زیارت ابرهیم بن رسول الله صلی الله علیه وآله میایستی نزدیک قبر ومیگوئی اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ حَبِیبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ صَفِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نَجِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ سَیِّدِ الْاَنْبِیاءِ وَخاتَمِ الْمُرْسَلِینَ وَخِیَرَةِ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ جَمِیعِ اَنْبِیائِهِ وَرُسُلِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الشُّهَداءِ وَالسُّعَداءِ وَالصّالِحِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْنا وَعَلیٰ عِبادِ اللّٰهِ الصّالِحِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیَّتُهَا الرُّوحُ الزّاکِیَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِیفَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیَّتُهَا السُّلالَةُ الطّاهِرَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیَّتُهَا النَّسَمَةُ الزّاکِیَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ خَیْرِ الْوَریٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ النَّبِیِّ الْمُجْتَبیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْمَبْعُوثِ اِلیٰ کافَّةِ الْوَریٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ السِّراجِ الْمُنِیرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْمُؤَیَّدِ بِالْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْمُرْسَلِ اِلَی الْاِنْسِ وَالْجانِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ صاحِبِ الرّایَةِ وَالْعَلامَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الشَّفِیعِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ مَنْ حَباهُ اللّٰهُ بِالْکَرامَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدِ اخْتارَ اللّٰهُ لَکَ

وَیَکُونَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ ما خَلَقَ اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مِثْلَ ما خَلَقَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مِلْاَ ما خَلَقَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مِدادَ کَلِماتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ زِنَةَ عَرْشِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رِضا نَفْسِهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ سُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰواتِ وَالْاَرَضِینَ وَما بَیْنَهُما وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ دَرَکِ الشَّقاءِ وَمِنْ شَماتَةِ الْاَعْداءِ وَاَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْوَقْرِ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِی الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ

وصلوات بفرست وبعد [illegible] وده مرتبه [illegible] نادعلی بخوان [illegible]

دار انعامہ قبل ان یکتب علیک احکامہ او یکلفک حلالہ وحرامہ فنقلک
الیہ طیبا زاکیا مرضیا طاہرا من کل نجس مقدسا من کل دنس وبوأک جنۃ الماوی
ورفعک الی الدرجات العلی وصلی اللہ علیک صلوۃ تقر بہا عین رسولہ وتبلغہ
اکبر ماموله اللہم اجعل افضل صلواتک وازکاہا وانمی برکاتک واوفاہا
علی رسولک ونبیک وخیرتک من خلقک محمد خاتم النبیین وعلی من نسل من
اولادہ الطیبین وعلی من خلف من عترتہ الطاہرین برحمتک یا ارحم الراحمین
اللہم انی اسئلک بحق محمد صفیک وابرہیم خلیل نبیک ان تجعل سعیی بہم
مشکورا وذنبی بہم مغفورا وحیوتی بہم سعیدۃ وعاقبتی بہم حمیدۃ وحوائجی بہم
مقضیۃ وافعالی بہم مرضیۃ واموری بہم مسعودۃ وشؤنی بہم محمودۃ اللہم
واحسن لی التوفیق ونفس عنی کل ہم وضیق اللہم جنبنی عقابک وامنحنی ثوابک
واسکنی جنانک وارزقنی رضوانک وامانک واشرک لی فی صالح دعائی والدی
وولدی وجمیع المؤمنین والمؤمنات الاحیاء منہم والاموات انک ولی الباقیات
الصالحات امین رب العالمین پس بخواہی حاجتہای خود را و دو رکعت نماز زیارت بگذارد

## زیارت جناب فاطمہ بنت اسد

والدہ حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام چون بایستی نزد قبر
آنحضرت میگوئی السلام علی نبی اللہ السلام علی رسول اللہ السلام علی محمد سید المرسلین
السلام علی محمد سید الاولین السلام علی محمد سید الآخرین السلام علی من بعثہ
اللہ رحمۃ للعالمین السلام علیک ایہا النبی ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام علی
فاطمۃ بنت اسد الہاشمیۃ السلام علیک ایتہا الصدیقۃ المرضیۃ السلام علیک
ایتہا التقیۃ النقیۃ السلام علیک ایتہا الکریمۃ الرضیۃ السلام علیک یا
کافلۃ محمد خاتم النبیین السلام علیک یا والدۃ سید الوصیین السلام علیک

مغرب و صبح بجا آورد و بگوید هفت مرتبه بسم اللہ الرحمن الرحیم لا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم بی بد رسید که هر کی ابن بابویه بر سند با او جذام و بیپی و دیوانگی و نه هفتاد نوع از انواع بلاها و میگوید چون داخل صبح و داخل شام شد الحمد لله رب الصباح الحمد لله فالق الاصباح و زندہ الحمد للہ الذی ذہب باللیل بقدرتہ وجاء بالنہار برحمتہ ونحن فی عافیۃ و بخواند آیۃ الکرسی و آخر حشر و دو آیہ از رضا فان و سبحان ربک رب العزۃ عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد للہ رب العالمین فسبحان اللہ حین



یا من ظہرت شفقتہا علی رسول اللہ خاتم النبیین السلام علیک یا من تربیتہا
لولی اللہ الامین السلام علیک وعلی روحک وبدنک الطاہر السلام علیک و
علی ولدک ورحمۃ اللہ وبرکاتہ اشہد انک احسنت الکفالۃ وادیت الامانۃ
واجتہدت فی مرضات اللہ وبالغت فی حفظ رسول اللہ عارفۃ بحقہ مؤمنۃ بصدقہ
معترفۃ بنبوتہ مستبصرۃ بنعمتہ کافلۃ بتربیتہ مشفقۃ علی نفسہ واقفۃ
علی خدمتہ مختارۃ رضاہ واشہد انک مضیت علی الایمان والتمسک باشرف
الادیان راضیۃ مرضیۃ طاہرۃ زکیۃ تقیۃ نقیۃ فرضی اللہ عنک وارضاک و
جعل الجنۃ منزلک وماویک اللہم صل علی محمد وآل محمد وانفعنی بزیارتہا وثبتنی
علی محبتہا ولا تحرمنی شفاعتہا وشفاعۃ الائمۃ من ذریتہا وارزقنی مرافقتہا
واحشرنی معہا ومع اولادہا الطاہرین اللہم لا تجعلہ آخر العہد من زیارتی
ایاہا وارزقنی العود الیہا ابدا ما ابقیتنی واذا توفیتنی فاحشرنی فی زمرتہا و
ادخلنی فی شفاعتہا برحمتک یا ارحم الراحمین اللہم بحقہا عندک ومنزلتہا
لدیک اغفر لی ولوالدی ولجمیع المؤمنین والمؤمنات وآتنا فی الدنیا حسنۃ
وفی الآخرۃ حسنۃ وقنا برحمتک عذاب النار پس دو رکعت نماز زیارت بخوان و دعا

## زیارت حضرت حمزہ رضی اللہ عنہ در احد

میکنی آنچہ خواہی و منصرف میشوی
چون بزیارت آنحضرت رفتی میگوئی نزد قبرش السلام علیک یا عم رسول اللہ صلی اللہ علیہ
والہ السلام علیک یا خیر الشہداء السلام علیک یا اسد اللہ واسد رسولہ اشہد
انک قد جاہدت فی اللہ عز وجل وجدت بنفسک ونصحت رسول اللہ وکنت فیما
عند اللہ سبحانہ راغبا بابی انت وامی اتیتک متقربا الی رسول اللہ صلی اللہ علیہ
والہ بذلک راغبا الیک فی الشفاعۃ ابتغی بزیارتک خلاص نفسی متعوذا بک

تمسون وحین تصبحون وله الحمد فی السموات والارض وعشیا وحین تظہرون یخرج الحی من المیت ویخرج المیت من الحی ویحیی الارض بعد موتہا وکذلک تخرجون سبوح قدوس ربنا ورب الملائکۃ والروح لا الہ الا انت سبقت رحمتک غضبک الٰہی ظلمت نفسی فاغفر لی وارحمنی انک انت التواب الرحیم ثم بخواند دعای ابن عباس ... اللہم ... متقربا الی اللہ عز وجل بزیارتک ...

مِنْ نارٍ اِسْتَحَقَّها مِثْلی بِما جَنَیْتُ عَلی نَفْسی هارِباً مِنْ ذُنُوبِیَ الَّتِی احْتَطَبْتُها عَلی ظَهْری
فَزِعاً اِلَیْکَ رَجاءَ رَحْمَةِ رَبّی اَتَیْتُکَ مِنْ شُقَّةٍ بَعیدَةٍ طالِباً فَکاکَ رَقَبَتی
مِنَ النّارِ وَقَدْ اَوْقَرَتْ ظَهْری ذُنُوبی وَاَتَیْتُ ما اَسْخَطَ رَبّی وَلَمْ اَجِدْ اَحَداً اَفْزَعُ اِلَیْهِ
خَیْراً لی مِنْکُمْ اَهْلَ بَیْتِ الرَّحْمَةِ فَکُنْ لی شَفیعاً یَوْمَ فَقْری وَحاجَتی فَقَدْ سِرْتُ اِلَیْکَ
مَحْزُوناً وَاَتَیْتُکَ مَکْرُوباً وَسَکَبْتُ عَبْرَتی عِنْدَکَ باکِیاً وَصِرْتُ اِلَیْکَ مُفْرَداً وَاَنْتَ
مِمَّنْ اَمَرَنِیَ اللهُ بِصِلَتِهِ وَحَثَّنی عَلی بِرِّهِ وَدَلَّنی عَلی فَضْلِهِ وَهَدانی لِحُبِّهِ وَرَغَّبَنی
فِی الْوِفادَةِ اِلَیْهِ وَاَلْهَمَنی طَلَبَ الْحَوائِجِ عِنْدَهُ اَنْتُمْ اَهْلُ بَیْتٍ لا یَشْقی مَنْ تَوَلّاکُمْ
وَلا یَخیبُ مَنْ اَتاکُمْ وَلا یَخْسَرُ مَنْ یَهْواکُمْ وَلا یَسْعَدُ مَنْ عاداکُمْ پس رو بقبله میکنی و
دو رکعت نماز زیارت بجا میآوری و بعد از فراغ خود را بقبر میچسبانی و میگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِکَ بِلُزُومی لِقَبْرِ عَمِّ نَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
لِیُجیرَنی مِنْ نِقْمَتِکَ فی یَوْمٍ تَکْثُرُ فیهِ الْاَصْواتُ (وَتَشْتَغِلُ) وَتُشْغَلُ کُلُّ نَفْسٍ بِما قَدَّمَتْ وَ
تُجادِلُ عَنْ نَفْسِها فَاِنْ تَرْحَمْنِی الْیَوْمَ فَلا خَوْفٌ عَلَیَّ وَلا حُزْنٌ وَاِنْ تُعاقِبْ فَمَوْلیً لَهُ
الْقُدْرَةُ عَلی عَبْدِهِ وَلا تُخَیِّبْنی بَعْدَ الْیَوْمِ وَلا تَصْرِفْنی بِغَیْرِ حاجَتی فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ
عَمِّ نَبِیِّکَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَیْکَ اِبْتِغاءَ مَرْضاتِکَ وَرَجاءَ رَحْمَتِکَ فَتَقَبَّلْ مِنّی وَعُدْ
بِحِلْمِکَ عَلی جَهْلی وَبِرَأْفَتِکَ عَلی جِنایَةِ نَفْسی فَقَدْ عَظُمَ جُرْمی وَما اَخافُ اَنْ تَظْلِمَنی
وَلکِنْ اَخافُ سُوءَ الْحِسابِ فَانْظُرِ الْیَوْمَ تَقَلُّبی عَلی قَبْرِ عَمِّ نَبِیِّکَ فَبِهِما فُکَّنی مِنَ النّارِ
وَلا تُخَیِّبْ سَعْیی وَلا یَهُونَنَّ عَلَیْکَ ابْتِهالی وَلا تَحْجُبَنَّ عَنْکَ صَوْتی وَلا تَقْلِبْنی
بِغَیْرِ حَوائِجی یا غِیاثَ کُلِّ مَکْرُوبٍ وَمَحْزُونٍ وَیا مُفَرِّجاً عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَیْرانِ الْغَریقِ
الْمُشْرِفِ عَلَی الْهَلَکَةِ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْظُرْ اِلَیَّ نَظْرَةً لا اَشْقی بَعْدَها
اَبَداً وَارْحَمْ تَضَرُّعی وَعَبْرَتی وَانْفِرادی فَقَدْ رَجَوْتُ رِضاکَ وَتَحَرَّیْتُ الْخَیْرَ الَّذی

عَلی عَهْدِکَ وَوَعْدِکَ وَ
اُومِنُ بِوَعْدِکَ وَاُوفی
بِعَهْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ وَ
لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ
وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ اَصْبَحْتُ عَلی فِطْرَةِ
الْاِسْلامِ وَکَلِمَةِ الْاِخْلاصِ
وَمِلَّةِ اِبْرهیمَ وَدینِ مُحَمَّدٍ
صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِما وَآلِهِما
عَلی ذلِکَ اَحْیی وَاَمُوتُ
اِنْ شاءَ اللهُ اَللّٰهُمَّ اَحْیِنی ما
اَحْیَیْتَنی وَاَمِتْنی اِذا اَمَتَّنی
عَلی ذلِکَ وَابْعَثْنی اِذا
بَعَثْتَنی عَلی ذلِکَ اَبْتَغی بِذلِکَ
رِضْوانَکَ وَاتِّباعَ سَبیلِکَ
اِلَیْکَ اَلْجَاْتُ ظَهْری وَاِلَیْکَ
فَوَّضْتُ اَمْری آلُ مُحَمَّدٍ
اَئِمَّتی لَیْسَ لی



لا یُعْطیهِ اَحَدٌ سِواکَ فَلا تَرُدَّ اَمَلی اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعاقِبْ فَمَوْلیً لَهُ الْقُدْرَةُ عَلی عَبْدِهِ
وَجَزائِهِ بِسُوءِ فِعْلِهِ فَلا اَخیبَنَّ الْیَوْمَ وَلا تَصْرِفْنی بِغَیْرِ حاجَتی وَلا تُخَیِّبَنَّ شُخُوصی
وَوِفادَتی فَقَدْ اَنْفَدْتُ نَفَقَتی وَاَتْعَبْتُ بَدَنی وَقَطَعْتُ الْمَفازاتِ وَخَلَّفْتُ
الْاَهْلَ وَالْمالَ وَما خَوَّلْتَنی وَآثَرْتُ ما عِنْدَکَ عَلی نَفْسی وَلُذْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِیِّکَ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ اِبْتِغاءَ مَرْضاتِکَ فَعُدْ بِحِلْمِکَ عَلی جَهْلی وَ
بِرَأْفَتِکَ عَلی ذَنْبی فَقَدْ عَظُمَ جُرْمی بِرَحْمَتِکَ یا کَریمُ یا کَریمُ مؤلف گوید که مداح جناب حمزه
سلام الله علیه و فضیلت زیارت آنحضرت بیشتر از آن است که ذکر شود فخر المحققین ره در رسالهٔ
فخریه فرموده مستحب است زیارت حمزه و باقی شهداء باحد زیرا که روایت شده از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله که فرموده هر که زیارت کند مرا و زیارت نکند عمم حمزه را همانا بمن جفا کرده و این فقیر در بیت
الْاَحْزانِ فی مَصائِبِ سَیِّدَةِ النِّسْوانِ نقل کردم که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از
وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه بزیارت حمزه و شهداء احد میرفت و
نماز میخواند و دعا میکرد در آنجا و ترک نکرد تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفته که آن سیده
جلیله سر قبر حمزه میرفت و گریه میکرد و من در یکی از روزها بزیارت حمزه مشرف شدم دیدم که
آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگریه است من صبر کردم تا گریه اش ساکن گشت نزدیک رفتم و سلام
کردم و گفتم یا سَیِّدَةَ النِّسْوانِ بحق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از این گریه ات
فرمود ای ابا عمرو برای من شایسته است گریستن زیرا که بمن رسیده است مصیبت بهترین
پدرها رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود وا شوقاه الی رسول الله و انشاد کرد

| اِذا ماتَ یَوْماً مَیِّتٌ قَلَّ ذِکْرُهُ | وَذِکْرُ اَبی مُذْ ماتَ وَاللهِ اَکْثَرُ |
|---|---|

و شیخ مفید فرموده وَکانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یَاْمُرُ فی حَیوتِهِ بِزِیارَةِ قَبْرِ حَمْزَةَ عَلَیْهِ السَّلامُ وَکانَ یُلِمُّ بِهِ وَ
بِالشُّهَداءِ وَلَمْ تَزَلْ فاطِمَةُ عَلَیْهَا السَّلامُ بَعْدَ وَفاتِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ تَغْدُو اِلی قَبْرِهِ وَتَرُوحُ وَالْمُسْلِمُونَ یَتَناوَبُونَ
عَلی زِیارَتِهِ وَمُلازَمَةِ قَبْرِهِ

## زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم باحد

میگوئی در زیارت ایشان اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ

اَئِمَّةً غَیْرَهُمْ بِهِمْ اَئْتَمُّ وَ
اِیّاهُمْ اَتَوَلّی وَبِهِمْ اَقْتَدی
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُمْ اَوْلِیائی
فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْنی
اُوالی اَوْلِیاءَهُمْ وَاُعادی
اَعْداءَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ
وَاَلْحِقْنی بِالصّالِحینَ وَآبائی

تتمهٔ هفتم و نیز از ادعیه
مرویست اینکه مصر از ائمه
خواندن این دعا را از ائمه
در هر صبح و شام اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَصْبَحْتُ اَسْتَغْفِرُکَ فی هذَا
الصَّباحِ وَفی هذَا الْیَوْمِ لِاَهْلِ
رَحْمَتِکَ وَاَبْرَءُ اِلَیْکَ مِنْ
اَهْلِ لَعْنَتِکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَصْبَحْتُ اَبْرَءُ اِلَیْکَ فی هذَا
الْیَوْمِ وَفی هذَا الصَّباحِ مِمَّنْ
نَحْنُ بَیْنَ ظَهْرانَیْهِمْ
مِنَ

السَّلامُ عَلی اَهْلِ بَیْتِهِ الطّاهِرینَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الشُّهَداءُ الْمُؤْمِنُونَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ الْاِیمانِ وَالتَّوْحیدِ السَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ دینِ اللهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلامُ سَلامٌ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدّارِ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتارَکُمْ لِدینِهِ وَاصْطَفاکُمْ لِرَسُولِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ جاهَدْتُمْ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دینِ اللهِ وَعَنْ نَبِیِّهِ وَجُدْتُمْ بِاَنْفُسِکُمْ دُونَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّکُمْ قُتِلْتُمْ عَلی مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ فَجَزاکُمُ اللهُ عَنْ نَبِیِّهِ وَعَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَعَرَّفَنا وُجُوهَکُمْ فی مَحَلِّ رِضْوانِهِ وَمَوْضِعِ اِکْرامِهِ مَعَ النَّبِیّینَ وَالصِّدّیقینَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولئِکَ رَفیقاً اَشْهَدُ اَنَّکُمْ حِزْبُ اللهِ وَاَنَّ مَنْ حارَبَکُمْ فَقَدْ حارَبَ اللهَ وَاَنَّکُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبینَ الْفائِزینَ الَّذینَ هُمْ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ یُرْزَقُونَ فَعَلی مَنْ قَتَلَکُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلائِکَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعینَ اَتَیْتُکُمْ یا اَهْلَ التَّوْحیدِ زائِراً وَبِحَقِّکُمْ عارِفاً وَبِزِیارَتِکُمْ اِلَی اللهِ مُتَقَرِّباً وَبِما سَبَقَ مِنْ شَریفِ الْاَعْمالِ وَمَرْضِیِّ الْاَفْعالِ عالِماً فَعَلَیْکُمْ سَلامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَکاتُهُ وَعَلی مَنْ قَتَلَکُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَغَضَبُهُ وَسَخَطُهُ اَللّهُمَّ انْفَعْنی بِزِیارَتِهِمْ وَثَبِّتْنی عَلی قَصْدِهِمْ وَتَوَفَّنی عَلی ما تَوَفَّیْتَهُمْ عَلَیْهِ وَاجْمَعْ بَیْنی وَبَیْنَهُمْ فی مُسْتَقَرِّ دارِ رَحْمَتِکَ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ بِکُمْ لاحِقُونَ و میخوانی سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ را آنچه توانی و بعضی گفته‌اند که نزد هر قبری دو رکعت نماز زیارت میگذاری و برمیگردی انشاء الله تعالی

## ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره

از جمله مسجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اول و روایت شده که هر که برود باین مسجد و دو رکعت نماز در آن کند او برگردد با ثواب عمره پس برو باین مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیت مسجد بجا آور و بخوان تسبیح زهراء علیها السلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اولش السَّلامُ عَلی اَوْلِیاءِ اللهِ است و ما آنرا زیارت اول جامعه قرار میدهیم و بیاید در اواخر باب انشاء الله پس بخوان خدا را و بگو یا کائِناً قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ و این دعا نیست طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که خواهد بآن بحار رجوع کند و نماز میگذاری در

الذّاکرین وبما کانوا یعتدون انّهم کانوا قوم سوء فاسقین اللّهمّ اجعل ما انزلت من السّماء الی الارض فی هذا الصّباح وفی هذا الیوم برکة علی اولیائک وعقابا علی اعدائک اللّهمّ وال من والاک وعاد من عاداک اللّهمّ اختم لی بالامن والایمان کلّما طلعت شمس او غربت اللّهمّ اغفر لی ولوالدیّ وارحمهما کما ربّیانی صغیرا اللّهمّ اغفر للمؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات انّک تعلم منقلبهم ومثویهم اللّهمّ احفظ امام



مشربه ام ابراهیم یعنی غرفه مادر حضرت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله که آن مسکن و محل نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله بوده است و در مسجد فضیخ که در نزدیکی مسجد قبا است و از مساجد ردّ شمس نیز میگویند و در مسجد فتح که مسجد احزاب نیز میگویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو یا صَریخَ الْمَکْرُوبینَ وَیا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ وَیا مُغیثَ الْمَهْمُومینَ اکْشِفْ عَنّی ضُرّی وَهَمّی وَکَرْبی وَغَمّی کَما کَشَفْتَ عَنْ نَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ هَمَّهُ وَکَفَیْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَاکْفِنی ما اَهَمَّنی مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و نماز میگذاری در خانه حضرت امام زین العابدین و خانه امام جعفر صادق علیهما السلام و مسجد سلمان و مسجد امیر المؤمنین علیه السلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباهله آنقدر که بتوانی و دعا میکنی بآنچه خواهی انشاء الله تعالی

## زیارت وداع

هرگاه خواستی از مدینه بیرون آئی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی پس وداع کن آنحضرت را و بگو السَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَسْتَوْدِعُکَ اللهَ وَاَسْتَرْعیکَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنْتُ بِاللهِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَةِ قَبْرِ نَبِیِّکَ فَاِنْ تَوَفَّیْتَنی قَبْلَ ذلِکَ فَاِنّی اَشْهَدُ فی مَماتی عَلی ما شَهِدْتُ عَلَیْهِ فی حَیاتی اَنْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر بیونس بن یعقوب فرموده که بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ السَّلامُ عَلَیْکَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْلیمی عَلَیْکَ

مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین در بیان تکالیف زوار در مدینه طیبه گفتیم که از چیزهائی که مهم است برای ایشان آنکه مادامیکه در مدینه معظمه هستند فرصت غنیمت دانسته نماز بسیار کنند در مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله که نماز در آنجا مقابل ده هزار نماز است که در جای دیگر کرده شود و بهترین مکانهای مسجد روضه است که ما بین قبر و منبر است و بدانکه چنانکه شیخ ما در تحیه فرموده مقدار خوابیدن جسد مبارک پیغمبر ما و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین از زمین اشرف است از کعبه معظمه باتفاق جمیع فقهاء چنانچه شهید ره در قواعد تصریح بآن نموده و در حدیث حسن از حضرمی منقول است که حضرت صادق علیه السلام مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله

المسلمین بحفظ الایمان وانصره نصرا عزیزا وافتح له فتحا یسیرا واجعل له ولنا من لدنک سلطانا نصیرا اللّهمّ العن فلانا وفلانا والفرق المختلفة علی رسولک وولاة الامر بعد رسولک والائمّة من بعده وشیعتهم واسئلک الزّیادة من فضلک والاقرار بما جاء من عندک والتّسلیم لامرک والمحافظة علی ما امرت به لا ابتغی به بدلا ولا اشتری به ثمنا قلیلا اللّهمّ اهدنی فیمن هدیت وقنی شرّ ما قضیت انّک تقضی ولا یقضی علیک ولا یذلّ من والیت تبارکت

بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که همیشه ترا میسّر نمیشود که با ینمکان شریف بیائی الخ و شیخ طوسی ره در
تهذیب بسند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن
نزد ستونها واجب نیست بلکه واجب همان نماز پنجگانه و روزهٔ ماه رمضان است ولکن هر که خواهد
روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بسیار نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است
از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست زیرک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه
بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه در امر آخرت زیرک باشد و زیارت کن حضرت رسول
الله صلّی الله علیه وآله را در هر روز مکرّر و همچنین ائمّهٔ بقیع را باندازهٔ که ممکن است ترا و هر وقت
که مشاهده کردی حجرهٔ حضرت رسول ص را سلام بکن بر آنحضرت و مادامیکه در مدینه هستی مواظب خود
باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبّر و تفکّر کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که
قدمهای مبارک حضرت رسول صلّی الله علیه وآله بر آن منبرها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوچه و بازار
آن تردّد فرموده و در مسجد آن نماز خوانده و آنجا موضع وحی و تنزیل است و حضرت جبرئیل و ملائکه مقرّبین

| | | |
|---|---|---|
| انجا فرود میآمدند ولنعم ما قیل | اَرْضٌ مَشیٰ جِبْرَئیلُ فی عَرَصاتِها | وَاللّهُ شَرَّفَ اَرْضَها وَسَماءَها |

و تا ممکن شود ترا تصدّق کن در مدینه خصوص در مسجد و بخصوص بسادات و ذرّیّهٔ رسول ص
که ثواب جزیل و اجر عظیم بر آن مترتّب است و علّامهٔ مجلسی ره فرموده که در روایت معتبر وارد شده که درهمی که
در آنجا تصدّق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدّق کنند اگر ممکن شود ترا اختیار
کن مجاورت آن بلد طیّب را که مجاورت در مدینه مستحبّ است و احادیث مستفیضه در فضیلت آن وارد شده

| | | |
|---|---|---|
| سَقَی اللّهُ قَبْراً بِالْمَدینَةِ غَیْثَهُ | فَقَدْ حَلَّ فیهِ الْاَمْنُ بِالْبَرَکاتِ | نَبِیُّ الْهُدیٰ صَلّیٰ عَلَیْهِ مَلیکُهُ |
| وَبَلَّغَ عَنّا رُوحَهُ التُّحَفاتِ | وَصَلّیٰ عَلَیْهِ اللّهُ ما ذَرَّ شارِقٌ | وَلاحَتْ نُجُومُ اللَّیْلِ مُبْتَدِراتِ |

## فصل چهارم در فضیلت و کیفیّت زیارت مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

و در آن چند مطلب است **مطلب اوّل** در فضیلت زیارت آنحضرت است

شیخ طوسی بسند صحیح از محمّد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند خلق نفرموده مخلوقی
بیشتر از ملائکه و بدرستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک و میآیند به بیت المعمور و طواف
میکنند بدور آن و چون از طواف آنجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف کعبه فارغ
شدند بسوی قبر پیغمبر ص میآیند و سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن میآیند بسوی قبر امیرالمؤمنین علیه السلام

وَتَعالَیْتَ سُبْحانَکَ رَبَّ الْبَیْتِ تَقَبَّلْ مِنّی دُعائی وَما تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَیْکَ مِنْ خَیْرٍ فَضاعِفْهُ لی اَضْعافاً کَثیرَةً وَآتِنا مِنْ لَدُنْکَ اَجْراً عَظیماً رَبِّ ما اَحْسَنَ ما اَبْلَیْتَنی وَاَعْظَمَ ما اَعْطَیْتَنی وَاَطْوَلَ ما عافَیْتَنی وَاَکْثَرَ ما سَتَرْتَ عَلَیَّ فَلَکَ الْحَمْدُ یا اِلهی کَثیراً طَیِّباً مُبارَکاً عَلَیْهِ مِلْأَ السَّمواتِ وَمِلْأَ الْاَرْضِ وَمِلْأَ ما شاءَ رَبّی وَرَضِیَ وَکَما یَنْبَغی لِوَجْهِ رَبّی ذِی الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ

هشتم از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام روایتست که هر کس بگوید در وقت طلوع فجر لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَ



و سلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میآیند نزد قبر حسین علیه السلام و سلام میکنند بر آنجناب پس
از آن بآسمان بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشود تا روز قیامت پس فرمود آنحضرت که هر که
زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را و عارف بحقّ آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام واجب الاطاعه و
خلیفهٔ بلا فصل داند و از روی تجبّر و تکبّر بزیارت نیامده باشد حقتعالی بنویسد از برای او اجر صد
هزار شهید و گناهان گذشته و آیندهٔ او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جملهٔ ایمنان
از اهوال آنروز و آسان گرداند بر او حساب او را و استقبال نمایند او را ملائکه و چون برگردد از زیارت او را
مشایعت نمایند تا بخانهٔ خود برگردد و اگر بیمار شود بعیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت جنازهٔ او بکنند
و از برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش و سیّد عبدالکریم بن طاوس در فرحة الغری از آنحضرت روایت
کرده که فرمود هر که پیاده بزیارت امیرالمؤمنین علیه السلام برود حقتعالی بهر گامی ثواب یک حج و یک عمره برای او
بنویسد و اگر پیاده برگردد بهر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از آنحضرت روایت کرده
که با بن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدّم امیرالمؤمنین علیه السلام را عارفاً بحقّه بنویسد حقتعالی
از برای او بعدد هر گامی حجّ مقبول و عمرهٔ پسندیده ای پسر مارد والله نمیخورد آتش جهنّم قدمیرا که غبار
آلوده شود در زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خواه پیاده رود خواه سواره ای پسر مارد بنویس این
حدیث را باب طلا و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود ما میگوئیم که در پشت کوفه قبری هست
که پناه نمیبرد بآن قبر دردناکی مگر آنکه حقتعالی او را شفا کرامت میفرماید مؤلّف گوید که از اخبار معتبره
ظاهر میشود که حقتعالی قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و اولاد طاهرین او را معقل خائفین و ملجأ مضطرّین
و امان اهل زمین قرار داده هر غمناکی که نزد او برود غمش زایل گردد و هر دردناکی که خود را باو بمالد
شفا گیرد و هر که بآن پناه برد در امان باشد سیّد عبدالکریم بن طاوس روایت کرده از محمّد بن علی شیبانی
که گفت من و پدرم و عمّم حسین بنحو پنهانی در شب رفتیم بزیارت قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و این در سال
دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر آنحضرت دیدیم که آن
قبر مطهّر دورش سنگهای سیاه گذاشته شده و بنائی ندارد پس ما نزدیک آن رفتیم بعضی از ما
شروع کرد بخواندن قرآن و بعضی دیگر مشغول بنماز شد و بعضی مشغول بزیارت و در اینحال بودیم
که ناگاه دیدیم شیری بجانب ما میآید چون نزدیک ما آمد بفاصلهٔ یک نیزه ما از آن محلّ شریف دور شدیم
آن حیوان بنزدیک قبر رفت و شروع کرد بمالیدن ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و

الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ده مرتبه و صلوات بفرستد بر محمّد و آل محمّد ده مرتبه و تسبیح کند سی و پنج مرتبه و تهلیل گوید سی و پنج مرتبه و تحمید بگوید سی و پنج مرتبه نوشته نشود در آن روز از غافلین و اگر در شب بگوید نوشته نشود در آن شب از غافلین

نهم روایت کرده محمّد بن فضیل از حضرت امام علی نقی علیه السلام که خدمت حضرت عرض کردم از آنحضرت در خواستم که تعلیم نماید دعائی که بخوانم در وقت صبح و شام … من که میگوید در وقت صبح و شام اَللّهُ اَللّهُ اَللّهُ رَبِّیَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً … سؤال

مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد او برگشت و ما از آنحال شهر خبر دادیم پس ترس از ما برطرف شد و
همگی نزد علی او رفتیم و او را مشاهده کردیم دیدیم که در ذراع او جراحتی است و آن دست مجروح را
بقبر آنحضرت میمالید پس یکساعت با آنحال بود آنگاه برفت و ما دیگر باره بحال اول خود بنماز و زیارت
و قرائت قرآن برگشتیم و شیخ مفید نقل کرده که روزی هرون الرشید با آهنگ شکار از کوفه بیرون
رفت و بجانب غریین و ثویه توجه نمود و در آنجا آهوانی دید فرمان داد تا بازهای شکاری
و کلاب معلّم را برای شکار آهوان رها کردند و بر آنها بتاختند آهوان که چنین دیدند فرار کرده
بپشتهٔ پناه بردند و در آنجا بازها امیدند بازها در ناحیهٔ بیافتادند و تازیها باز شدند و در
از اینمطلب در عجب شد دیگر باره آهوان از فراز پشته بنشیب آمدند بازها و تازیها آهنگ ایشان
نمودند دیگر باره آهوان بآن پشته پناه بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه
کار بدینگونه رفت هرون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنید و مردی را که از حال
اینمکان باخبر باشد بیاورید غلامان رفتند و از قبیلهٔ بنی اسد پیرمردی را حاضر کردند هرون از وی
پرسید که حال این پشته چیست و در اینمکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان میدهی قصه از را
بعرض میرسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم و در امان باشی الحال آنچه دانی بگو گفت خبر
داد مرا پدرم از پدران خود که میگفتند قبر مطهر امیر المؤمنین علیه السلام در این پشته واقعست و حقتعالی
از احترام او امان خود قرار داده که هرچه بآن پناه برد در امان باشد فقیر گوید در امثال عرب است که میگویند
احمی من مجیر الجراد یعنی فلانی حمایت کردنش از کسیکه در پناه اوست بیشتر است از پناه دهندهٔ ملخها
و قصه آن چنانستکه مردی بادیه نشین از قبیلهٔ طی که نامش مدلج بن سوید بود روزی در خیمهٔ خود نشسته
بود دید جماعتی از طایفهٔ طی آمدند و جوال و ظرفهائی با خود دارند پرسید چه خبر است گفتند ملخهای
بسیار در اطراف خیمهٔ شما فرود آمده اند آمده ایم آنها را بگیریم مدلج که این را شنید برخاست سوار اسب خود شد
و نیزهٔ خود را بردست گرفت و گفت بخدا سوگند هر کس متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت
ایکون الجراد فی جواری ثم تریدون اخذه آیا این ملخها در جوار و پناه من باشند و شما آنها را بگیرید
چنین چیزی نخواهد شد پیوسته از آنها حمایت کرد تا آفتاب گرم شد ملخها پریدند و رفتند آنوقت گفت
این ملخها از جوار من منتقل شدند دیگر خود دانید با آنها و صاحب قاموس گفته ذو الاعواد
لقب شخصی خیلی عزیز بوده که بعضی گفته اند جد اکثم بن صیفی بوده طایفهٔ مضر هر سال

هر حاجت باذن خدا دهم از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که بعد از
نماز ... که این دعا را
سه مرتبه در وقت صبح و سه مرتبه
در وقت شام اللهم اجعلنی
فی درعک الحصینة التی تجعل
فیها من ترید ... پدرم علیه السلام
جعفر ... این دعا
مخزون است
فصل دوم
در بعضی دعاهای وارده در وقت
خوابیدن و بیدار شدن و آن
هفت دعا است اول از حضرت
صادق علیه السلام مرویست که هر که
بگوید سه مرتبه در وقتی که در
خوابگاه خود در آید الحمد لله
الذی علا فقهر والحمد لله
الذی بطن فخبر
والحمد لله الذی
ملک فقدر والحمد
لله الذی



خراجی باو میدادند و چون پیر شد او را بالای سریرے می نشانیدند و در میان قبایل و میاه عرب برای
جبایت خراج و او را طواف میدادند و بحدّی عزیز و محترم بود که هر ترسانی خود را بسریر او میرسانید ایمن
میگشت و هر ذلیل و خواری که بنزد سریر او میآمد عزیز و ارجمند میگردید و هر گرسنهٔ که بنزد او میرسید
از گرسنگی میرهید انتهی پس هرگاه سریریکه در عرب باین مرتبه از عزت و رفعت رسد چه عجب دارد که
حقتعالی قبر ولی خود را که حامل سریرش جبرئیل و میکائیل و امام حسن و امام حسین علیهما السلام بوده اند
معقل خائفین و ملجاء هاربین و فریادرس بیچارگان و شفاء دردمندان قرار داده باشد پس در هر
کجا باشی خود را باو برسان و تا ممکن شود خود را باو بچسبان و الحاح کن تا بفریادت برسد و ترا از هلاکت
( دنیا و آخرت نجات دهد )

| | | | |
|---|---|---|---|
| لذا الی جوده نجده زعیما | بنجاة العصاة یوم لقاها | عائد للمؤملین مجیب | سامع ما تسرّ من نجواها |

در دار السلام از شیخ دیلمی نقل شده که روایت کردند جماعتی از صلحاء نجف اشرف که کسی در خواب دید که از هر
قبریکه در آن مشهد شریف و بیرون آنست ریسمانی کشیده شده متصل بقبه شریفهٔ حضرت
( حبل الله المتین امیر المؤمنین صلوات الله علیه پس این مضمون انشاد کرد )

| | | |
|---|---|---|
| اذا متّ فادفنّی الی جنب حیدر | ابی شبّر اکرم به و شبیر | فلست اخاف النار عند جواره |
| ولا اتّقی من منکر و نکیر | فعار علی حامی الحمی و هو فی الحمی | اذا ضلّ فی البیداء عقال بعیر |

## ( مطلب دویم در کیفیت زیارت آنحضرت )

بدانکه زیارات منقوله برای آنحضرت بر دو قسمت یکی مطلقه که مقید بوقتی از اوقات نیست و
دیگر مخصوصه که عکس آنست و این زیارات در ضمن دو مقصد بیان میشود **مقصد اول** در زیارات
مطلقه است و آنها بسیار است و ما اکتفا میکنیم در اینجا بذکر چند زیارت اول زیارتیست که شیخ مفید
و شهید و سید بن طاوس و دیگران ذکر کرده اند و کیفیت آن چنانست که هرگاه اراده زیارت نمائی غسل
کن و دو جامهٔ پاک بپوش و بچیزے از بوی خوش خود را خوشبو کن و اگر نیابی و نکنی نیز مجزی است
و چون از خانه بیرون آمدی بگو اللّهم انّی خرجت من منزلی ابغی فضلک و ازور وصیّ
نبیّک صلواتک علیهما اللّهم فیسّر ذلک لی و سبّب المزار له و اخلفنی فی عاقبتی
و حزانتی باحسن الخلافة یا ارحم الراحمین پس روانه شو در حالتیکه زبانت گویا باشد بذکر الحمد لله

یحیی الموتی و یمیت الاحیاء
و هو علی کل شیء قدیر بیرون
آید از گناهان خود مانند روزی
که زائیده او را مادر او و این
روایت را صدوق و شیخ هر دو نقل کرده اند
دوم از حضرت صادق علیه السلام
و در علل الشرایع از حضرت امیر
علیه السلام نقل کرده که ابن ادریس رکن
است که هر که ... است از نعید ... و ...
و در آن روایت حمد و ... از عصر
حمد ... است و ... رسول الله صلی الله علیه
و آله ... در ... خواب ... کرد
و اللهم ... و میگفت ... *
منهم الله ... الکریم
لبیم الله آمنت بالله و کفرت
بالطاغوت اللهم احفظنی
فی منامی و فی یقظتی سیم از
مفضل بن عمر منقولست که حضرت
صادق علیه السلام بمن فرمود که اگر
تنوانی ... بکن

وَسُبْحانَ اللهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وچون برسی بخندق کوفه بایست وبگو اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ
اَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعَظَمَةِ اَللهُ اَکْبَرُ اَهْلَ التَّکْبیرِ وَالتَّقْدیسِ وَالتَّسْبیحِ وَالْآلاءِ
اَللهُ اَکْبَرُ مِمّا اَخافُ وَاَحْذَرُ اَللهُ اَکْبَرُ عِمادی وَعَلَیْهِ اَتَوَکَّلُ اَللهُ اَکْبَرُ رَجائی
وَاِلَیْهِ اُنیبُ اَللّهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی وَالْقادِرُ عَلی طَلِبَتی تَعْلَمُ حاجَتی وَما تُضْمِرُهُ
هَواجِسُ الصُّدُورِ وَخَواطِرُ النُّفُوسِ فَاَسْئَلُکَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی الَّذی قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ
الْمُحْتَجّینَ وَعُذْرَ الْمُعْتَذِرینَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمینَ اَنْ لا تَحْرِمَنی ثَوابَ زِیارَةِ
وَلِیِّکَ وَاَخی نَبِیِّکَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقَصْدَهُ وَتَجْعَلَنی مِنْ وَفْدِهِ الصّالِحینَ وَشیعَتِهِ
الْمُتَّقینَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وچون نمودار شود برای تو قبهٔ شریفهٔ آنحضرت بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ
عَلی مَا اخْتَصَّنی بِهِ مِنْ طیبِ الْمَوْلِدِ وَاسْتَخْلَصَنی اِکْراماً بِهِ مِنْ مُوالاةِ الْاَبْرارِ السَّفَرَةِ
الْاَطْهارِ وَالْخِیَرَةِ الْاَعْلامِ اَللّهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْیی اِلَیْکَ وَتَضَرُّعی بَیْنَ یَدَیْکَ وَ
اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی لا تَخْفی عَلَیْکَ اِنَّکَ اَنْتَ اللهُ الْمَلِکُ الْغَفّارُ مؤلف گوید
که چون در وقت دیدن قبهٔ منوره بکمال نشاط وشوق برای زائر روی میدهد که میل دارد در
آنوقت تمام توجه خود را بآنجناب نماید وبهر لسانی وبیانی که تواند مدح وثنای آن بزرگوار گوید
خصوص زائر اگر از اهل علم وکمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد
در آنحال بآن تمثل جوید لذا بخاطر رسید که این چند شعر را از قصیدهٔ هائیهٔ ازریه که متضمن است
ذکر نمایم رجاء واثق که سلامی از جانب این صاحب صحیفهٔ سوداء بآن صاحب قبهٔ بیضا بنماید واز دعاء خیر فراموشم نفرماید

| | | |
|---|---|---|
| اَیُّهَا الرّاکِبُ الْمُجِدُّ رُوَیْداً | بِقُلُوبٍ تَقَلَّبَتْ فی جَواها | اِنْ تَراءَتْ اَرْضُ الْغَرِیَّیْنِ فَاخْضَعْ |
| وَاخْلَعِ النَّعْلَ دُونَ وادی طُواها | وَاِذا شِمْتَ قُبَّةَ الْعالَمِ | الْاَعْلی وَاَنْوارُ رَبِّها تَغْشاها |
| فَتَواضَعْ فَثَمَّ دارَةُ قُدْسٍ | تَتَمَنَّی الْاَفْلاکُ لَثْمَ ثَراها | قُلْ لَهُ وَالدُّمُوعُ سَفْحُ عَقیقٍ |
| وَالْحَشا تَصْطَلی بِنارِ غَضاها | یَا بْنَ عَمِّ النَّبِیِّ اَنْتَ یَدُ اللهِ | الَّتی عَمَّ کُلَّ شَیْءٍ نَداها |
| اَنْتَ قُرْآنُهُ الْقَدیمُ وَاَوْصا | فُکَ آیاتُهُ الَّتی اَوْحاها | خَصَّکَ اللهُ فی مَآثِرَ شَتّی |
| هِیَ مِثْلُ الْاَعْدادِ لا تَتَناهی | لَیْتَ عَیْناً بِغَیْرِ رَوْضِکَ تَرْعی | قُذِیَتْ وَاسْتَمَرَّ فیها قَذاها |

آنکه تعویذ کند خود را یازده حرز
گفتم جبرئیل مرا بآنها فرمود بگو
اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَاَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللهِ وَاَعُوذُ بِجَلالِ اللهِ وَاَعُوذُ بِسُلْطانِ اللهِ وَاَعُوذُ بِجَمالِ اللهِ وَاَعُوذُ بِدَفْعِ اللهِ وَاَعُوذُ بِمَنْعِ اللهِ وَاَعُوذُ بِجَمْعِ اللهِ وَاَعُوذُ بِمُلْکِ اللهِ وَاَعُوذُ بِوَجْهِ اللهِ وَاَعُوذُ بِرَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ
وتعویذ کن خود را باین هر وقت که خواهی
چهارم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخواند صد مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ در وقتی که در خوابگاه خود رود آمرزیده شود گناهان پنجاه سال او
پنجم از حضرت منقولست که هر که بخواند در وقتی که در



| | | |
|---|---|---|
| اَنْتَ بَعْدَ النَّبِیِّ خَیْرُ الْبَرایا | وَالسَّما خَیْرُ ما بِها قَمَراها | لَکَ ذاتٌ کَذاتِهِ حَیْثُ لَوْلا |
| اَنَّها مِثْلُها لَما آخاها | قَدْ تَراضَعْتُما بِثَدْیِ وِصالٍ | کانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلّی غِذاها |
| یا اَخَا الْمُصْطَفی لَدَیَّ ذُنُوبٌ | هِیَ عَیْنُ الْقَذی وَاَنْتَ جَلاها | لَکَ فی مُرْتَقَی الْعُلی وَالْمَعالی |
| دَرَجاتٌ لا یُرْتَقی اَدْناها | لَکَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللُّطْفِ صیغَتْ | جَعَلَ اللهُ کُلَّ نَفْسٍ فِداها |

وچون بدروازهٔ نجف برسی بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی هَدانا لِهذا وَما کُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا
اَنْ هَدانَا اللهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی سَیَّرَنی فی بِلادِهِ وَحَمَلَنی عَلی دَوابِّهِ وَطَوی لِیَ الْبَعیدَ
وَصَرَفَ عَنِّی الْمَحْذُورَ وَدَفَعَ عَنِّی الْمَکْرُوهَ حَتّی اَقْدَمَنی حَرَمَ اَخی رَسُولِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ پس داخل شهر شو وبگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی اَدْخَلَنی هذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبارَکَةَ الَّتی بارَکَ
اللهُ فیها وَاخْتارَها لِوَصِیِّ نَبِیِّهِ اَللّهُمَّ فَاجْعَلْها شاهِدَةً لی پس چون بدرگاه اول برسی بگو
اَللّهُمَّ لِبابِکَ وَقَفْتُ وَبِفِنائِکَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِکَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِکَ تَعَرَّضْتُ وَ
بِوَلِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْها زِیارَةً مَقْبُولَةً وَدُعاءً مُسْتَجاباً پس چون
بدر صحن برسی بگو اَللّهُمَّ اِنَّ هذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَالْمَقامَ مَقامُکَ وَاَنَا اُدْخِلُ اِلَیْهِ اُناجیکَ
بِما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی وَمِنْ سِرّی وَنَجْوایَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الْحَنّانِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذی مِنْ
تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لی زِیارَةَ مَوْلایَ بِاِحْسانِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنی عَنْ زِیارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلا عَنْ
وِلایَتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ اَللّهُمَّ کَما مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنی مِنْ شیعَتِهِ
وَاَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِشَفاعَتِهِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس داخل صحن شو وبگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی اَکْرَمَنی
بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَیَّ طاعَتَهُ رَحْمَةً مِنْهُ لی وَتَطَوُّلاً مِنْهُ
عَلَیَّ وَمَنَّ عَلَیَّ بِالْاِیمانِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی اَدْخَلَنی حَرَمَ اَخی رَسُولِهِ وَاَرانیهِ فی عافِیَةٍ
اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی جَعَلَنی مِنْ زُوّارِ قَبْرِ وَصِیِّ رَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ
لا شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ
اَنَّ عَلِیّاً عَبْدُ اللهِ وَاَخُو رَسُولِ اللهِ اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ

رختخواب خود رود قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ وقُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ
بنویسد حق تعالی برای او بیزاری از شرک
ششم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله هرگاه اراده خواب می‌نمود این دعا را میخواند
هفتم هرگاه خواهد بخوابد بگوید اَللّهُمَّ لا تُؤْمِنّی مَکْرَکَ وَلا تُنْسِنی ذِکْرَکَ وَلا تَجْعَلْنی مِنَ الْغافِلینَ
اَقُومُ ساعَةَ کَذا وَکَذا
جبرئیل گفت حق تعالی موکل فرماید باو ملکی که او را بیدار کند در آن ساعت
هشتم از حضرت منقولست هرگاه از خواب بیدار شود بگوید
سُبْحانَ اللهِ رَبِّ النَّبِیّینَ وَاِلهِ الْمُرْسَلینَ وَرَبِّ الْمُسْتَضْعَفینَ وَالْحَمْدُ

وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى هِدَايَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ لِمَا دَعَا اِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اَللّٰهُمَّ
اِنَّكَ اَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَاْتِيٍّ وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ
الرَّحْمَةِ وَبِاَخِيهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَانْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَنْعَشُنِي بِهَا وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ وچون بدر رواق برسے بایست وبگو اَلسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِ
اللّٰهِ اَمِينِ اللّٰهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ
عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى صَاحِبِ السَّكِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى
الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ
عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس داخل رواق شو ودر وقت داخل شدن پای راست را
مقدم دار وبایست بر در حرم وبگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ وَخِيَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخِي رَسُولِ اللّٰهِ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيراً بِذِمَّتِكَ قَاصِداً اِلٰى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهاً اِلٰى
مَقَامِكَ مُتَوَسِّلاً اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى بِكَ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
ءَاَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِينَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللّٰهِ الْمُقِيمِينَ (المقربین) فِي هٰذَا
الْمَشْهَدِ يَا مَوْلَايَ اَتَاْذَنُ لِي بِالدُّخُولِ اَفْضَلَ مَا اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنْ
لَمْ اَكُنْ لَهُ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِكَ پس عتبه را ببوس ومقدم دار پای راست را پیش از
پای چپ وداخل شو ودر حال داخل شدن بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ
رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی وتوقف نما پیش از رسیدن بقبر ورو بقبر

شیخ کفعمی از جملهٔ زیارات حضرت رسول صلی الله علیه وآله شمرده این زیارت مختصر را السلام علی ابی القاسم محمد بن عبدالله ورحمة الله وبرکاته

لله الذی یحیی الموتی وهو علی کل شیء قدیر. و نبی بدرستیکه چون ابن الکوّا ... تبارک وتعالی را ... ذکر ... هفتم از عبدالرحمن بن حجاج روایت است که حضرت صادق علیه السلام در ... صدا از بلند ... اهل خانه ... بشنوند ومیگفت اللّٰهم اعنّی علی هول المطلع ووسّع علیّ ضیق المضجع وارزقنی خیر ما قبل الموت وارزقنی خیر ما بعد الموت

فصل پنجم
در ذکر چند دعا که در وقت بیرون آمدن از منزل خوانده میشود وآن هر ... است



کن وبگو اَلسَّلَامُ مِنَ اللّٰهِ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَمِينِ اللّٰهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَرِسَالَاتِهِ وَعَزَائِمِ
اَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى
ذٰلِكَ كُلِّهِ الشَّاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْمَظْلُومِينَ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَرْفَعَ وَاَشْرَفَ مَا
صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَصْفِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ
مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ
قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِهِ الْقَوَّامِينَ بِاَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ ارْتَضَيْتَهُمْ اَنْصَاراً لِدِينِكَ
وَحَفَظَةً لِسِرِّكَ وَشُهَدَاءَ عَلٰى خَلْقِكَ وَاَعْلَاماً لِعِبَادِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
اَجْمَعِينَ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَصِيِّ رَسُولِ اللّٰهِ وَخَلِيفَتِهِ
وَالْقَائِمِ بِاَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى فَاطِمَةَ
بِنْتِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعِينَ اَلسَّلَامُ عَلٰى
خَاصَّةِ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُتَوَسِّمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
قَامُوا بِاَمْرِهِ وَوَازَرُوا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ وَخَافُوا بِخَوْفِهِمْ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ پس برو تا بایستی نزدیک قبر ورو بقبر وپشت
بقبله کن وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

اول از حضرت صادق علیه السلام منقولست که آدمی هرگاه خواست از منزل خود بیرون رود بگوید ... سه مرتبه بگوید بِاللّٰهِ اَخْرُجُ وسه مرتبه اللّٰهُ اَكْبَرُ وَعَلَى اللّٰهِ اَتَوَكَّلُ وَبِاللّٰهِ اَدْخُلُ ... پس بگوید اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي فِي وَجْهِي هٰذَا بِخَيْرٍ وَاخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ وَقِنِي شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ... خداوند عز وجل ... دوم آنکه در ... حضرت امام زین العابدین علیه السلام ... در وقت بیرون ... بِسْمِ اللّٰهِ آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ ... از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بگوید

حُجَّۃَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اِمَامَ الْھُدٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلَمَ التُّقٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
اَیُّھَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ النَّقِیُّ الْوَفِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا عَمُوْدَ الدِّیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّیْنَ وَاَمِیْنَ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَدَیَّانَ
یَوْمِ الدِّیْنِ وَخَیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَسَیِّدَ الصِّدِّیْقِیْنَ وَالصَّفْوَۃَ مِنْ سُلَالَۃِ النَّبِیِّیْنَ وَ
بَابَ حِکْمَۃِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَخَازِنَ وَحْیِہٖ وَعَیْبَۃَ عِلْمِہٖ وَالنَّاصِحَ لِاُمَّۃِ نَبِیِّہٖ
وَالتَّالِیَ لِرَسُوْلِہٖ وَالْمُوَاسِیَ لَہٗ بِنَفْسِہٖ وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِہٖ وَالدَّاعِیَ اِلٰی شَرِیْعَتِہٖ وَالْمَاضِیَ
عَلٰی سُنَّتِہٖ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَشْھَدُ اَنَّہٗ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُوْلِکَ مَا حُمِّلَ وَرَعٰی مَا اسْتُحْفِظَ وَ
حَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلَالَکَ وَحَرَّمَ حَرَامَکَ وَاَقَامَ اَحْکَامَکَ وَجَاھَدَ النَّاکِثِیْنَ
فِیْ سَبِیْلِکَ وَالْقَاسِطِیْنَ فِیْ حُکْمِکَ وَالْمَارِقِیْنَ عَنْ اَمْرِکَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا لَا تَاْخُذُہٗ
فِیْکَ لَوْمَۃُ لَائِمٍ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلَیْہِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیَائِکَ وَاَصْفِیَائِکَ
وَاَوْصِیَاءِ اَنْبِیَائِکَ اَللّٰھُمَّ ھٰذَا قَبْرُ وَلِیِّکَ الَّذِیْ فَرَضْتَ طَاعَتَہٗ وَجَعَلْتَ فِیْ اَعْنَاقِ
عِبَادِکَ مُبَایَعَتَہٗ وَخَلِیْفَتِکَ الَّذِیْ بِہٖ تَاْخُذُ وَتُعْطِیْ وَبِہٖ تُثِیْبُ وَتُعَاقِبُ وَقَدْ
قَصَدْتُہٗ طَمَعًا لِمَا اَعْدَدْتَہٗ لِاَوْلِیَائِکَ فَبِعَظِیْمِ قَدْرِہٖ عِنْدَکَ وَجَلِیْلِ خَطَرِہٖ لَدَیْکَ
وَقُرْبِ مَنْزِلَتِہٖ مِنْکَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَھْلُہٗ فَاِنَّکَ اَھْلُ
الْکَرَمِ وَالْجُوْدِ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ وَعَلٰی ضَجِیْعَیْکَ اٰدَمَ وَنُوْحٍ وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ
وَبَرَکَاتُہٗ پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو یَا مَوْلَایَ اِلَیْکَ وُفُوْدِیْ وَبِکَ اَتَوَسَّلُ
اِلٰی رَبِّیْ فِیْ بُلُوْغِ مَقْصُوْدِیْ وَاَشْھَدُ اَنَّ الْمُتَوَسِّلَ بِکَ غَیْرُ خَائِبٍ وَالطَّالِبَ بِکَ
عَنْ مَعْرِفَۃٍ غَیْرُ مَرْدُوْدٍ اِلَّا بِقَضَاءِ حَوَائِجِہٖ فَکُنْ لِیْ شَفِیْعًا اِلَی اللّٰہِ رَبِّکَ وَرَبِّیْ فِیْ
قَضَاءِ حَوَائِجِیْ وَتَیْسِیْرِ اُمُوْرِیْ وَکَشْفِ شِدَّتِیْ وَغُفْرَانِ ذَنْبِیْ وَسَعَۃِ رِزْقِیْ وَتَطْوِیْلِ
عُمْرِیْ وَاِعْطَاءِ سُؤْلِیْ فِیْ اٰخِرَتِیْ وَدُنْیَایَ اَللّٰھُمَّ الْعَنْ قَتَلَۃَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَللّٰھُمَّ الْعَنْ

ودر وقتیکہ از منزل خود بیرون میرود بگو بسم اللہ حسبی اللہ توکلت علی اللہ اللہم انی اسئلک خیر اموری کلہا و اعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب الآخرۃ کفایت میفرماید حقتعالی آنچہ را کہ اندوہگین سازد او را از امر دنیا و آخرت
چہارم از حضرت صادق منقول است کہ بگو در وقتیکہ از منزل خود بیرون روی بسم اللہ توکلت علی اللہ لا حول ولا قوۃ الا باللہ اللہم انی اسئلک خیر ما خرجت لہ واعوذ بک من شر ما خرجت لہ اللہم اوسع علی من فضلک واتمم علی نعمتک واستعملنی فی طاعتک واجعل رغبتی فیما عندک



قَتَلَۃَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَللّٰھُمَّ الْعَنْ قَتَلَۃَ الْاَئِمَّۃِ وَعَذِّبْھُمْ عَذَابًا اَلِیْمًا لَا تُعَذِّبُہٗ
اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِیْنَ عَذَابًا کَثِیْرًا لَا انْقِطَاعَ لَہٗ وَلَا اَجَلَ وَلَا اَمَدَ بِمَا شَاقُّوْا وُلَاۃَ
اَمْرِکَ وَاَعِدَّ لَھُمْ عَذَابًا لَمْ تُحِلَّہٗ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ اَللّٰھُمَّ وَاَدْخِلْ عَلٰی قَتَلَۃِ
اَنْصَارِ رَسُوْلِکَ وَعَلٰی قَتَلَۃِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَعَلٰی قَتَلَۃِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلٰی
قَتَلَۃِ اَنْصَارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَقَتَلَۃِ مَنْ قُتِلَ فِیْ وِلَایَۃِ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَجْمَعِیْنَ عَذَابًا
اَلِیْمًا مُضَاعَفًا فِیْ اَسْفَلِ دَرْکٍ مِنَ الْجَحِیْمِ لَا یُخَفَّفُ عَنْھُمُ الْعَذَابُ وَھُمْ فِیْہِ
مُبْلِسُوْنَ مَلْعُوْنُوْنَ نَاکِسُوْا رُءُوْسِھِمْ عِنْدَ رَبِّھِمْ قَدْ عَایَنُوا النَّدَامَۃَ وَالْخِزْیَ
الطَّوِیْلَ لِقَتْلِھِمْ عِتْرَۃَ اَنْبِیَائِکَ وَرُسُلِکَ وَاَتْبَاعَھُمْ مِنْ عِبَادِکَ الصَّالِحِیْنَ
اَللّٰھُمَّ الْعَنْھُمْ فِیْ مُسْتَسِرِّ السِّرِّ وَظَاھِرِ الْعَلَانِیَۃِ فِیْ اَرْضِکَ وَسَمَائِکَ اَللّٰھُمَّ
اجْعَلْ لِیْ قَدَمَ صِدْقٍ فِیْ اَوْلِیَائِکَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ مَشَاھِدَھُمْ وَمُسْتَقَرَّھُمْ حَتّٰی
تُلْحِقَنِیْ بِھِمْ وَتَجْعَلَنِیْ لَھُمْ تَبَعًا فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

پس ضریح را ببوس و پشت بقبلہ بایست و رو بجانب قبر امام حسین علیہ السلام کن و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ
اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَۃَ الزَّھْرَاءِ سَیِّدَۃِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا اَبَا الْاَئِمَّۃِ الْھَادِیْنَ الْمَھْدِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَرِیْعَ الدَّمْعَۃِ السَّاکِبَۃِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْمُصِیْبَۃِ الرَّاتِبَۃِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی جَدِّکَ وَ
اَبِیْکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی اُمِّکَ وَاَخِیْکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَئِمَّۃِ مِنْ
ذُرِّیَّتِکَ وَبَنِیْکَ اَشْھَدُ لَقَدْ طَیَّبَ اللّٰہُ بِکَ التُّرَابَ وَاَوْضَحَ بِکَ الْکِتَابَ وَ
جَعَلَکَ وَاَبَاکَ وَجَدَّکَ وَاَخَاکَ وَبَنِیْکَ عِبْرَۃً لِاُولِی الْاَلْبَابِ یَا ابْنَ الْمَیَامِیْنِ
الْاَطْیَابِ التَّالِیْنَ الْکِتَابَ وَجَّھْتُ سَلَامِیْ اِلَیْکَ صَلَوَاتُ اللّٰہِ وَسَلَامُہٗ عَلَیْکَ

وتوفنی علی ملتک وملۃ رسولک صلی اللہ علیہ و آلہ
پنجم از حضرت امام رضا علیہ السلام منقول است کہ پدرم علیہ السلام این کلمات را میگفت در وقتیکہ از منزل بیرون میشد بسم اللہ الرحمن الرحیم خرجت بحول اللہ وقوتہ لا بحولی ولا قوتی بل بحولک وقوتک یا رب متعرضا لرزقک فاتنی بہ فی عافیۃ
ششم از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام مرویست کہ ہر کہ بخواند قل ہو اللہ احد دہ مرتبہ ہنگامیکہ از منزل خود بیرون برود ہمیشہ در حفظ خدا و پناہ او باشد تا برگردد بمنزل خود
ہفتم از حضرت امام موسیٰ

وجعل افئدة من الناس تهوی الیک ما خاب من تمسک بک ولجأ الیک پس
برو نزد پای قبر بایست و بگو السلام علی ابی الائمة وخلیل النبوة والمخصوص بالاخوة
السلام علی یعسوب الدین والایمان وکلمة الرحمن السلام علی میزان الاعمال و
مقلب الاحوال وسیف ذی الجلال وساقی السلسبیل الزلال السلام علی صالح
المؤمنین ووارث علم النبیین والحاکم یوم الدین السلام علی شجرة التقوی وسامع
السر والنجوی السلام علی حجة الله البالغة ونعمته السابغة ونقمته الدامغة
السلام علی الصراط الواضح والنجم اللائح والامام الناصح والزناد القادح ورحمة
الله وبرکاته پس بگو اللهم صل علی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب اخی نبیک
وولیه وناصره ووصیه ووزیره ومستودع علمه وموضع سره وباب حکمته
والناطق بحجته والداعی الی شریعته وخلیفته فی امته ومفرج الکرب عن
وجهه قاصم الکفرة ومرغم الفجرة الذی جعلته من نبیک بمنزلة هرون
من موسی اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من
خذله والعن من نصب له من الاولین والآخرین وصل علیه افضل ما
صلیت علی احد من اوصیاء انبیائک یا رب العالمین پس برگرد بجانب سر از برای
زیارت حضرت آدم علیه السلام و نوح علیه السلام و در زیارت آدم بگو السلام علیک یا صفی الله
السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک یا امین الله
السلام علیک یا خلیفة الله فی ارضه السلام علیک یا ابا البشر السلام علیک
وعلی روحک وبدنک وعلی الطاهرین من ولدک وذریتک وصلی الله علیک
صلوة لا یحصیها الا هو ورحمة الله وبرکاته و در زیارت نوح علیه السلام بگو السلام علیک
یا نبی الله السلام علیک یا صفی الله السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا حبیب الله

وقتیکه هرگاه خواستی سفر کنی
بایست بر در خانه ات و بخوان
فاتحة الکتاب را از پیش رو و
از جانب راست و از جانب
چپ و همچنین قل هو الله
احد را و همچنین قل اعوذ
برب الناس و قل اعوذ
برب الفلق را پس بگو اللهم
احفظنی واحفظ ما معی و
سلمنی و سلم ما معی و
بلغنی و بلغ ما معی بلاغا حسنا
هشتم روایت از آن حضرت
است که هرگاه بیرون روی
از منزل خود در سفر یا در حضر
پس بگو بسم الله آمنت بالله
و توکلت علی الله ما شاء الله
لا حول و لا قوة الا
بالله

فصل چهارم
در ذکر بعضی دعاها و اذکار
بعد از نماز
بعد



السلام علیک یا شیخ المرسلین السلام علیک یا امین الله فی ارضه صلوات
الله وسلامه علیک وعلی روحک وبدنک وعلی الطاهرین من ولدک و
رحمة الله وبرکاته پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیر المؤمنین علیه السلام در رکعت اول
بعد از سوره فاتحة الکتاب سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس و بعد از نماز تسبیح حضرت
فاطمه زهراء سلام الله علیها را بخوان و طلب آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو اللهم
انی صلیت هاتین الرکعتین هدیة منی الی سیدی ومولای ولیک واخی رسولک
امیر المؤمنین وسید الوصیین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه وعلی آله اللهم
فصل علی محمد وآل محمد وتقبلها منی واجزنی علی ذلک جزاء المحسنین اللهم
لک صلیت ولک رکعت ولک سجدت وحدک لا شریک لک لانه لا تکون
الصلوة والرکوع والسجود الا لک لانک انت الله لا اله الا انت اللهم
صل علی محمد وآل محمد وتقبل منی زیارتی واعطنی سؤلی بمحمد وآله الطاهرین
و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم و نوح گردان پس سجده شکر بجا آور و در سجده بگو اللهم
الیک توجهت وبک اعتصمت وعلیک توکلت اللهم انت ثقتی ورجائی
فاکفنی ما اهمنی وما لا یهمنی وما انت اعلم به منی عز جارک وجل ثناؤک
ولا اله غیرک صل علی محمد وآل محمد وقرب فرجهم پس جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو
ارحم ذلی بین یدیک وتضرعی الیک ووحشتی من الناس وانسی بک یا کریم یا کریم
یا کریم پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و بگو لا اله الا انت ربی حقا حقا سجدت لک یا
رب تعبدا ورقا اللهم ان عملی ضعیف فضاعفه لی یا کریم یا کریم یا کریم پس برو
بسجود و صد مرتبه بگو شکرا و جهد کن در دعا که این موضع طلب بدن مطالب است و استغفار بسیار بکن که محل
آمرزش گناهان است و حاجات خود را از خدا طلب نما که مقام استجابت دعاها است و سید بن طاوس در مزار
و غیر او گفته اند که هر نماز بکه بجا میآوری چه فریضه و چه نافله مادامیکه در نجف میباشی بخوان بعد
از آن این دعا را اللهم لا بد من امرک ولا بد من قدرک ولا بد من قضائک

از نماز و بعد از اذان و آن پنج دعا
است اول از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که هر که بگوید این دعا را
پیش از نماز و بعد از اذان و اقامه
برای خود ...
افتتاح نماز کند با محمد و آل محمد
اللهم انی اتوجه الیک بمحمد و آل
محمد علیهم السلام و اقدمهم بین یدی
صلواتی و اتقرب بهم الیک
فاجعلنی بهم وجیها فی
الدنیا والآخرة ومن
المقربین مننت علی
بمعرفتهم فاختم لی بطاعتهم
ومعرفتهم وولایتهم فانها
السعادة واختم لی بها فانک
علی کل شیء قدیر پس نماز را
بجا میاورد ...

ولا حول ولا قوة الا بك اللهم فما قضيت علينا من قضاء او قدرت
علينا من قدر فاعطنا معه صبرا يقهره ويدمغه واجعله لنا صاعدا في
رضوانك ينمي في حسناتنا وتفضيلنا وسوددنا وشرفنا ومجدنا ونعمائنا وكرامتنا
في الدنيا والآخرة ولا تنقص من حسناتنا اللهم وما اعطيتنا من عطاء او
فضلتنا به من فضيلة او اكرمتنا به من كرامة فاعطنا معه شكرا يقهره
ويدمغه واجعله لنا صاعدا في رضوانك وفي حسناتنا وسوددنا وشرفنا
ونعمائك وكرامتك في الدنيا والآخرة ولا تجعله لنا اشرا ولا بطرا ولا فتنة
ولا مقتا ولا عذابا ولا خزيا في الدنيا والآخرة اللهم انا نعوذ بك من عثرة اللسان
وسوء المقام وخفة الميزان اللهم صل على محمد وآل محمد ولقنا حسناتنا في الممات
ولا ترنا اعمالنا حسرات ولا تخزنا عند قضائك ولا تفضحنا بسيئاتنا يوم نلقاك
واجعل قلوبنا تذكرك ولا تنساك وتخشاك كانها تراك حتى نلقاك وصل على
محمد وآل محمد وبدل سيئاتنا حسنات واجعل حسناتنا درجات واجعل
درجاتنا غرفات واجعل غرفاتنا عاليات اللهم واوسع لفقيرنا من سعة ما
قضيت على نفسك اللهم صل على محمد وآل محمد ومن علينا بالهدى ما ابقيتنا
والكرامة ما احييتنا والكرامة اذا توفيتنا والحفظ فيما بقي من عمرنا والبركة
فيما رزقتنا والعون على ما حملتنا والثبات على ما طوقتنا ولا تؤاخذنا بظلمنا
ولا تقايسنا بجهلنا ولا تستدرجنا بخطايانا واجعل احسن ما نقول ثابتا في
قلوبنا واجعلنا عظماء عندك واذلة في انفسنا وانفعنا بما علمتنا وزدنا علما نافعا
واعوذ بك من قلب لا يخشع ومن عين لا تدمع ومن صلوة لا تقبل اجرنا من سوء الفتن
يا ولي الدنيا والآخرة سید در مصباح الزائر فرموده دعاء دیگر که مستحب است در عقب
نماز زیارت امیر المؤمنین علیه السلام خوانده شود یا الله یا الله یا الله یا مجیب

شدة مکروه اللهم اجعلني
مع محمد وآل محمد في كل
عافية وبلاء واجعلني
مع محمد وآل محمد في كل مثوى
ومنقلب اللهم اجعل
محياي محياهم ومماتي
مماتهم واجعلني معهم
في المواطن كلها ولا تفرق
بيني وبينهم انك على
كل شيء قدير

دوم روایت
شده از صفوان جمال که
دیدم حضرت صادق علیه السلام
رو بقبله کرد پیش از تکبیر
وگفت اللهم لا تؤيسني
من روحك ولا تقنطني
من رحمتك ولا تؤمني
مكرك فانه لا يأمن مكر
الله الا القوم الخا
سرون



دعوة المضطرين الخ فقیر گوید که این دعاء همان دعاء صفوان است که معروف شده بدعاء علقمه
وخواهد آمد ان شاء الله در ذیل زیارت عاشوراء ص ۴۵۸ وبدانکه مستحب است زیارت سر امام حسین علیه السلام در نزد
قبر امیر المؤمنین علیه السلام ودر وسائل ومستدرک بابی برای آن مرقوم داشته‌اند ودر مستدرک از مزار
محمد ابن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر امام حسین علیه السلام را نزد سر امیر المؤمنین
علیه السلام ونماز گذارد نزد آن چهار رکعت و زیارت این است السلام عليك يا ابن رسول الله
السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام عليك يا ابن الصديقة الطاهرة سيدة
نساء العالمين السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله ورحمة الله وبركاته اشهد
انك قد اقمت الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر و
تلوت الكتاب حق تلاوته وجاهدت في الله حق جهاده وصبرت على الاذى في جنبه
محتسبا حتى اتيك اليقين واشهد ان الذين خالفوك وحاربوك وان الذين
خذلوك والذين قتلوك ملعونون على لسان النبي الامي وقد خاب من افترى
لعن الله الظالمين لكم من الاولين والآخرين وضاعف عليهم العذاب الاليم
اتيتك يا مولاي يا ابن رسول الله زائرا عارفا بحقك مواليا لاوليائك معاديا
لاعدائك مستبصرا بالهدى الذي انت عليه عارفا بضلالة من خالفك
فاشفع لي عند ربك مؤلف گوید که اگر همین زیارت را در مسجد حنانه بخوانند نیز مناسبست زیرا که
شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسین علیه السلام را
چنین زیارت کرد و چهار رکعت نماز گذارد و مستور نماند آنکه مسجد حنانه از مساجد شریفه نجف
اشرفست ودر خبر رسیده که سر مبارک امام حسین علیه السلام آنجا است ودر خبر است که حضرت صادق علیه السلام
در آنجا دو رکعت نماز کرد پرسیدند از آنحضرت که این چه نماز است فرمود این موضع سر جدم حسین بن علی
علیهما السلام است که آنرا در اینجا گذاشتند چون از کربلا آمدند آنگاه آنرا نزد عبید الله بن زیاد بردند
وروایت شده از آنحضرت که فرمودند در آنجا این دعا بخوان اللهم انك ترى مكاني وتسمع كلامي ولا
يخفى عليك شيء من امري وكيف يخفى عليك ما انت مكونه وبارئه وقد جئتك

سیم از حضرت صادق علیه السلام
مرویست که حضرت امیر المؤمنین
میگفت بعد از آنکه فارغ از نماز
میگشت اللهم اني اتقرب
اليك بجودك وكرمك و
اتقرب اليك بمحمد عبدك
ورسولك واتقرب اليك
بملائكتك المقربين وانبيائك
المرسلين وبك اللهم انت
الغني عني وبي الفاقة اليك
انت الغني وانا الفقير اليك
اقلتني عثرتي وسترت علي
ذنوبي فاقض اليوم حاجتي و
لا تعذبني بقبيح ما تعلم مني
بل عفوك وجودك يسعني
آنگاه حضرت بسجده میافتاد و
میگفت یا اهل التقوی
یا اهل المغفرة

مُتَشَفِّعاً بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَمُتَوَسِّلاً بِوَصِیِّ رَسُولِکَ فَاَسْئَلُکَ بِهِمَا ثَبَاتَ الْقَدَمِ وَالْهُدیٰ وَالْمَغْفِرَةَ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ

**زیارت دویم** زیارت معروفه بامین الله است که در نهایت اعتبار است و در تمام کتب مزار و مصابیح نقل شده است و علامه مجلسی فرموده که این بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر این مواظبت نمایند و کیفیت آن چنانکه بسندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام زین العابدین علیه السلام بزیارت امیر المؤمنین علیه السلام آمد نزد قبر آنحضرت ایستاد و گریست و گفت اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِینَ اللهِ فِی اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلیٰ عِبَادِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ اَشْهَدُ اَنَّکَ جَاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَمِلْتَ بِکِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ حَتّیٰ دَعَاکَ اللهُ اِلیٰ جِوَارِهِ فَقَبَضَکَ اِلَیْهِ بِاخْتِیَارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدَائَکَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَکَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلیٰ جَمِیعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِی مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِکَ رَاضِیَةً بِقَضَائِکَ مُولَعَةً بِذِکْرِکَ وَدُعَائِکَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِیَائِکَ مَحْبُوبَةً فِی اَرْضِکَ وَسَمَائِکَ صَابِرَةً عَلیٰ نُزُولِ بَلَائِکَ شَاکِرَةً لِفَوَاضِلِ نَعْمَائِکَ ذَاکِرَةً لِسَوَابِغِ اٰلَائِکَ مُشْتَاقَةً اِلیٰ فَرْحَةِ لِقَائِکَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوٰی لِیَوْمِ جَزَائِکَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ اَوْلِیَائِکَ مُفَارِقَةً لِاَخْلَاقِ اَعْدَائِکَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْیَا بِحَمْدِکَ وَثَنَائِکَ پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِینَ اِلَیْکَ وَالِهَةٌ وَسُبُلَ الرَّاغِبِینَ اِلَیْکَ شَارِعَةٌ وَاَعْلَامَ الْقَاصِدِینَ اِلَیْکَ وَاضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ الْعَارِفِینَ مِنْکَ فَازِعَةٌ وَاَصْوَاتَ الدَّاعِینَ اِلَیْکَ صَاعِدَةٌ وَاَبْوَابَ الْاِجَابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاکَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنَابَ اِلَیْکَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَکیٰ مِنْ خَوْفِکَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِکَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِکَ مَبْذُولَةٌ وَعِدَاتِکَ لِعِبَادِکَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقَالَکَ مُقَالَةٌ وَاَعْمَالَ الْعَامِلِینَ لَدَیْکَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزَاقَکَ اِلَی الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْکَ نَازِلَةٌ

یا رب یا رحیم انت ابرء من ... و انجنی ومن جمیع ... بقضاء حاجتی بما دعاک ... انواع البلاء عنه بها

حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که چون از نماز فریضه فارغ شدند بگو رضیت بالله ربا وبمحمد نبیا وبالاسلام دینا وبالقرآن کتابا و بفلان و فلان ... اللهم ولیک فلان فاحفظه من بین یدیه ومن خلفه وعن یمینه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته وامدد له فی عمره واجعله القائم بامرک



وَعَوَائِدَ الْمَزِیدِ اِلَیْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِینَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجَ خَلْقِکَ عِنْدَکَ مَقْضِیَّةٌ وَجَوَائِزَ السَّائِلِینَ عِنْدَکَ مُوَفَّرَةٌ وَعَوَائِدَ الْمَزِیدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِینَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلَ الظِّمَاءِ مُتْرَعَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِی وَاقْبَلْ ثَنَائِی وَاجْمَعْ بَیْنِی وَبَیْنَ اَوْلِیَائِی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اِنَّکَ وَلِیُّ نَعْمَائِی وَمُنْتَهیٰ مُنَایَ وَغَایَةُ رَجَائِی فِی مُنْقَلَبِی وَمَثْوَایَ و در کامل الزیارة بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است اَنْتَ اِلٰهِی وَسَیِّدِی وَمَوْلَایَ اغْفِرْ لِاَوْلِیَائِنَا وَکُفَّ عَنَّا اَعْدَائَنَا وَاشْغَلْهُمْ عَنْ اَذَانَا وَاَظْهِرْ کَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْیَا وَاَدْحِضْ کَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلیٰ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ پس حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حقتعالی این زیارت و دعای او را در نامهٔ از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه واله را بر آن بزنند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند بقائم آل محمد علیهم السلام پس استقبال نماید صاحبش را ببشارت و تحیت و کرامت انشاء الله تعالی مؤلف گوید که این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب میشود و هم از زیارات مخصوصهٔ روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسهٔ ائمه علیهم السلام خوانده میشود

**زیارت سیم** سید عبد الکریم بن طاوس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت چون با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم و روانه حیره شدیم هنگامیکه آنحضرت نزد ابوجعفر دوانقی میرفتند فرمود که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جدم امیر المؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند بجانب نجف و فرمودند که گامها را کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حقتعالی برای تو بعدد هر گامیکه برمیداری صد هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند میکند و صد هزار حاجت بر میآورد و مینویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهید که بوده باشد یا کشته شده باشد پس آنحضرت میرفتند و من با ایشان با آرام دل و آرام تن و تسبیح و تنزیه و تهلیل خدا میکردیم تا رسیدیم به تلها پس نظر کردند بجانب راست و چپ و بعصائیکه در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری

والنصر لدینک واره ما یحب وما تقر به عینه فی نفسه وذریته وفی اهله وماله وفی شیعته وفی عدوه واره منهم ما یحذرون واره فیهم ما یحب وتقر به عینه واشف صدورنا وصدور قوم مؤمنین

در حدیث صحیح از حضرت رسول صلی الله علیه واله منقول است که چون از نماز فارغ میشدند میگفتند اللهم اغفر لی ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت واسرافی علی نفسی وما انت اعلم به منی اللهم انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت بعلمک الغیب وبقدرتک علی الخلق اجمعین ما علمت الحیوة خیرا ...

یا فتم پس آب بدیدهٔ بزرگوار مبارکش جاری شد و گفت اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ وگفت اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الصِّدِّيقُ الرَّشِيدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَرُّ الزَّكِيُّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ
الْعالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللّٰهِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ حَبِيبُ اللّٰهِ وَ
خاصَّةُ اللّٰهِ وَخالِصَتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّٰهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَيْبَةَ عِلْمِهِ
وَخازِنَ وَحْيِهِ پس خود را بقبر چسبانید وگفتند بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِاَبِي
اَنْتَ وَاُمِّي يا حُجَّةَ الْخِصامِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يا بابَ الْمَقامِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يا نُورَ اللّٰهِ
التّامَّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلْتَ
وَرَعَيْتَ مَا اسْتُحْفِظْتَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ
حَرامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ اَحْكامَ اللّٰهِ وَلَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتاكَ
الْيَقِينُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِكَ پس برخاست آنحضرت و در بالای سر
آنحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هرکه زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را باین زیارت
و این نماز را بکند برگردد بسوی اهلش و حال آنکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش مقبول و
پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هرکه زیارت آنحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
برسبیل تعجب که (ثواب هرکه زیارت کند آنحضرت را از ملائکه) فرمود بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه
آنحضرت را زیارت میکنند پرسید که هر قبیله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک پس آنحضرت بقهقری
یعنی به پشت بیرون آمدند و در اثنای بیرون آمدن میگفتند یا جَدّاهُ یا سَيِّداهُ يا طَيِّباهُ يا طاهِراهُ
لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَرَزَقَنِي الْعَوْدَ اِلَيْكَ وَالْمَقامَ فِي حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ
مَعَكَ وَمَعَ الْاَبْرارِ مِنْ وُلْدِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلائِكَةِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ
صفوان گفت که بآنحضرت عرض کردم که رخصت میدهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را
بایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کردم **زیارت چهارم**

لِهِ فَاَحْيِنِي وَتَوَفَّنِي اِذا عَلِمْتَ الْوَفاةَ خَيْراً لِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ وَكَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضا وَالْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنا وَاَسْئَلُكَ نَعِيماً لا يَنْفَدُ وَقُرَّةَ عَيْنٍ لا تَنْقَطِعُ وَاَسْئَلُكَ الرِّضا بِالْقَضاءِ وَبَرَكَةَ الْمَوْتِ بَعْدَ الْعَيْشِ وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَلَذَّةَ الْمَنْظَرِ اِلى وَجْهِكَ وَشَوْقاً اِلى رُؤْيَتِكَ وَلِقائِكَ مِنْ غَيْرِ ضَرّاءَ مُضِرَّةٍ وَلا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ اَللّٰهُمَّ زَيِّنّا بِزِينَةِ الْاِيمانِ وَاجْعَلْنا هُداةً مُهْتَدِينَ اَللّٰهُمَّ اهْدِنا فِيمَنْ هَدَيْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي



در مستدرک الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایتست از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که
فرمود با پدرم رفتیم بزیارت قبر جدم امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد
قبر مطهر و گریست و گفت اَلسَّلامُ عَلى اَبِي الْاَئِمَّةِ وَخَلِيلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْاُخُوَّةِ
اَلسَّلامُ عَلى يَعْسُوبِ الْاِيمانِ وَمِيزانِ الْاَعْمالِ وَسَيْفِ ذِي الْجَلالِ اَلسَّلامُ عَلى صالِحِ
الْمُؤْمِنِينَ وَوارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ الْحاكِمِ فِي يَوْمِ الدِّينِ اَلسَّلامُ عَلى شَجَرَةِ التَّقْوى
اَلسَّلامُ عَلى حُجَّةِ اللّٰهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ اَلسَّلامُ عَلَى
الصِّراطِ الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللّائِحِ وَالْاِمامِ النّاصِحِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ آنگاه گفت
اَنْتَ وَسِيلَتِي اِلَى اللّٰهِ وَذَرِيعَتِي وَلِي حَقُّ مُوالاتِي وَتَأْمِيلِي فَكُنْ لِي شَفِيعِي اِلَى اللّٰهِ عَزَّ
وَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلى قَضاءِ حاجَتِي وَهِيَ فَكاكُ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ وَاصْرِفْنِي فِي مَوْقِفِي
هٰذا بِالنُّجْحِ وَبِما سَئَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً كامِلاً
وَلُبّاً راجِحاً وَقَلْباً زَكِيّاً وَعَمَلاً كَثِيراً وَاَدَباً بارِعاً وَاجْعَلْ ذٰلِكَ كُلَّهُ لِي وَ
لا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ **زیارت پنجم** شیخ کلینی روایت کرده
از حضرت ابوالحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که میگوئی نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا وَلِيَّ اللّٰهِ اَنْتَ اَوَّلُ مَظْلُومٍ وَاَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ حَتّى
اَتاكَ الْيَقِينُ فَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَقِيتَ اللّٰهَ وَاَنْتَ شَهِيدٌ عَذَّبَ اللّٰهُ قاتِلَكَ بِاَنْواعِ
الْعَذابِ وَجَدَّدَ عَلَيْهِ الْعَذابَ جِئْتُكَ عارِفاً بِحَقِّكَ مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِكَ مُعادِياً
لِاَعْدائِكَ وَمَنْ ظَلَمَكَ اَلْقى عَلى ذٰلِكَ رَبِّي اِنْ شاءَ اللّٰهُ يا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ لِي
ذُنُوباً كَثِيرَةً فَاشْفَعْ لِي اِلى رَبِّكَ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقاماً مَعْلُوماً وَاِنَّ لَكَ
عِنْدَ اللّٰهِ جاهاً وَشَفاعَةً وَقَدْ قالَ اللّٰهُ تَعالى وَلا يَشْفَعُونَ اِلّا لِمَنِ ارْتَضى
**زیارت ششم** زیارتیست که جماعتی از علماء روایت کرده‌اند که از جملهٔ آنها است شیخ
محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد الطیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون

اَسْئَلُكَ عَزِيمَةَ الرَّشادِ وَالثَّباتَ فِي الْاَمْرِ وَالرُّشْدِ وَاَسْئَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عافِيَتِكَ وَاَداءَ حَقِّكَ وَاَسْئَلُكَ يا رَبِّ قَلْباً سَلِيماً وَلِساناً صادِقاً وَاَسْتَغْفِرُكَ لِما تَعْلَمُ وَاَسْئَلُكَ خَيْرَ ما تَعْلَمُ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ ما تَعْلَمُ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَلا نَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ

پنجم از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که بعد از هر نماز این کلمات را بگوید بدن و فرزندش محفوظ ماند از خود و خانه‌اش و مالش و اولادش

اُجِيرُ نَفْسِي وَمالِي وَوُلْدِي وَاَهْلِي وَدارِي وَكُلَّ ما هُوَ مِنِّي بِاللّٰهِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ

رفتم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما بجانب نجف و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شد صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت میکنیم حضرت امام حسین علیه السلام را از اینمکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باینجا آمدیم و حضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من میکنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیر المؤمنین و امام حسین علیهما السلام را باین نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که ایشانرا چنین زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش مزد داده شود و سلامش به ایشان برسد و پسندیده گردد و حاجتهایش بر آورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که تتمهٔ

این خبر در فضل این عمل باید در عقب دعاء صفوان در زیارت روز عاشوراء آمد و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این است رو بقبر آنحضرت بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مَنِ اصْطَفاهُ اللهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتارَهُ مِنْ بَرِیَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیلَ اللهِ ما دَجَی اللَّیْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ وَاَشْرَقَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ ما صَمَتَ صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی مَوْلانا اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُبیدِ الْکَتائِبِ الشَّدیدِ الْباْسِ الْعَظیمِ الْمِراسِ الْمَکینِ الْاَساسِ ساقِی الْمُؤْمِنینَ بِالْکَاْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَکینِ الْاَمینِ اَلسَّلامُ عَلی صاحِبِ النُّهی وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ وَالْمَکْرُماتِ وَالنَّوائِلِ اَلسَّلامُ عَلی فارِسِ الْمُؤْمِنینَ وَلَیْثِ الْمُوَحِّدینَ وَقاتِلِ الْمُشْرِکینَ وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَیَّدَهُ اللهُ بِجَبْرَئیلَ وَاَعانَهُ بِمیکائیلَ وَاَزْلَفَهُ فِی الدّارَیْنِ وَحَباهُ بِکُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَیْنُ وَصَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلی آلِهِ الطّاهِرینَ وَعَلی اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبینَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ الَّذینَ اَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْکَرِ وَفَرَضُوا عَلَیْنَا الصَّلَواتِ وَاَمَرُوا بِایتاءِ الزَّکوةِ

وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ وَاُجیرُ نَفْسی وَمالی وَوُلْدی وَکُلَّ ما هُوَ مِنّی بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ تا آخر سوره وَاُجیرُ نَفْسی وَمالی وَوُلْدی وَکُلَّ ما هُوَ مِنّی بِرَبِّ النّاسِ مَلِکِ النّاسِ تا آخر سوره وَاُجیرُ نَفْسی وَمالی وَوُلْدی وَکُلَّ ما هُوَ مِنّی بِاللهِ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ تا آخر آیة الکرسی

## فصل پنجم

در بعضی دعاهای وارده بجهت روزی اینها است اول از معویة بن عمار منقولست که از حضرت صادق علیه السلام درخواستم که دعائی مرا تعلیم فرماید برای روزی



وَعَرَّفُونا صِیامَ شَهْرِ رَمَضانَ وَقِراءَةَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَیَعْسُوبَ الدّینِ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَیْنَ اللهِ النّاظِرَةَ وَیَدَهُ الْباسِطَةَ وَاُذُنَهُ الْواعِیَةَ وَحِکْمَتَهُ الْبالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ السّابِغَةَ وَنِقْمَتَهُ الدّامِغَةَ اَلسَّلامُ عَلی قَسیمِ الْجَنَّةِ وَالنّارِ اَلسَّلامُ عَلی نِعْمَةِ اللهِ عَلَی الْاَبْرارِ وَنِقْمَتِهِ عَلَی الْفُجّارِ اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدِ الْمُتَّقینَ الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَخِ رَسُولِ اللهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طینَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَصْلِ الْقَدیمِ وَالْفَرْعِ الْکَریمِ اَلسَّلامُ عَلَی الثَّمَرِ الْجَنِیِّ اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْحَسَنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلی شَجَرَةِ طُوبی وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهی اَلسَّلامُ عَلی آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ وَنُوحٍ نَبِیِّ اللهِ وَاِبْرهیمَ خَلیلِ اللهِ وَمُوسی کَلیمِ اللهِ وَعیسی رُوحِ اللهِ وَمُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ وَمَنْ بَیْنَهُمْ مِنَ النَّبِیّینَ وَالصِّدّیقینَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولئِکَ رَفیقاً اَلسَّلامُ عَلی نُورِ الْاَنْوارِ وَسَلیلِ الْاَطْهارِ وَعَناصِرِ الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلی والِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ اَلسَّلامُ عَلی حَبْلِ اللهِ الْمَتینِ وَجَنْبِهِ الْمَکینِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی اَمینِ اللهِ فی اَرْضِهِ وَخَلیفَتِهِ وَالْحاکِمِ بِاَمْرِهِ وَالْقَیِّمِ بِدینِهِ وَالنّاطِقِ بِحِکْمَتِهِ وَالْعامِلِ بِکِتابِهِ اَخِ الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَتُولِ وَسَیْفِ اللهِ الْمَسْلُولِ اَلسَّلامُ عَلی صاحِبِ الدَّلالاتِ وَالْآیاتِ الْباهِراتِ وَالْمُعْجِزاتِ الْقاهِراتِ وَالْمُنْجی مِنَ الْهَلَکاتِ الَّذی ذَکَرَهُ اللهُ فی مُحْکَمِ الْآیاتِ فَقالَ تَعالی وَاِنَّهُ فی اُمِّ الْکِتابِ لَدَیْنا لَعَلِیٌّ حَکیمٌ اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللهِ الرَّضِیِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِیءِ وَجَنْبِهِ الْعَلِیِّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی حُجَجِ اللهِ وَاَوْصِیائِهِ وَخاصَّةِ اللهِ وَاَصْفِیائِهِ وَخالِصَتِهِ وَاُمَنائِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ قَصَدْتُکَ یا مَوْلایَ یا اَمینَ اللهِ وَحُجَّتَهُ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُتَقَرِّباً اِلَی اللهِ بِزِیارَتِکَ فَاشْفَعْ

آنحضرت این دعا را تعلیم من فرمود برای زیاد شدن روزی و من ندیدم چیزی بهتر از این در زیادی روزی پس بگو اَللّهُمَّ ارْزُقْنی مِنْ فَضْلِکَ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّیِّبِ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَیِّباً بَلاغاً لِلدُّنْیا وَالْآخِرَةِ صَبّاً صَبّاً هَنیئاً مَریئاً مِنْ غَیْرِ کَدٍّ وَلا مَنٍّ مِنْ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ اِلّا سَعَةً مِنْ فَضْلِکَ الْواسِعِ فَاِنَّکَ قُلْتَ وَاسْئَلُوا اللهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِکَ اَسْئَلُ وَمِنْ عَطِیَّتِکَ اَسْئَلُ وَمِنْ یَدِکَ الْمَلْاَی اَسْئَلُ

دوم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که فرمود بگو بعد از نماز فریضه در سجده بجهت طلب روزی یا خیر المسئولین

اِلی عِنْدَ اللّٰهِ رَبّی وَرَبِّکَ فی خَلاصِ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَقَضاءِ حَوائِجی حَوائِجِ الدُّنْیا
وَالْاٰخِرَةِ پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو سَلامُ اللّٰهِ وَسَلامُ مَلٰٓائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ
وَالْمُسَلِّمینَ لَکَ بِقُلُوبِهِمْ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَالنّاطِقینَ بِفَضْلِکَ وَالشّاهِدینَ
عَلی اَنَّکَ صادِقٌ اَمینٌ صِدّیقٌ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ
طُهْرٌ طاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طاهِرٍ مُطَهَّرٍ اَشْهَدُ لَکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَوَلِیَّ رَسُولِهِ
بِالْبَلاغِ وَالْاَداءِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ جَنْبُ اللّٰهِ وَبابُهُ وَاَنَّکَ حَبیبُ اللّٰهِ وَوَجْهُهُ
الَّذی یُؤْتی مِنْهُ وَاَنَّکَ سَبیلُ اللّٰهِ وَاَنَّکَ عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِهِ (رسول الله) صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَاٰلِهِ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً اِلَی اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِیارَتِکَ راغِباً اِلَیْکَ فِی الشَّفاعَةِ اَبْتَغی
بِشَفاعَتِکَ خَلاصَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ مُتَعَوِّذاً بِکَ مِنَ النّارِ هارِباً مِنْ ذُنُوبِیَ الَّتِی
احْتَطَبْتُها عَلی ظَهْری فَزِعاً اِلَیْکَ رَجاءَ رَحْمَةِ رَبّی اَتَیْتُکَ اَسْتَشْفِعُ بِکَ یا
مَوْلایَ وَاَتَقَرَّبُ بِکَ اِلَی اللّٰهِ لِیَقْضِیَ بِکَ حَوائِجی فَاشْفَعْ لی یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اِلَی اللّٰهِ
فَاِنّی عَبْدُ اللّٰهِ وَمَوْلاکَ وَزائِرُکَ وَلَکَ عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقامُ الْمَحْمُودُ وَالْجاهُ الْعَظیمُ
وَالشَّاْنُ الْکَبیرُ وَالشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلی اَمیرِ
الْمُؤْمِنینَ عَبْدِکَ الْمُرْتَضی وَاَمینِکَ الْاَوْفی وَعُرْوَتِکَ الْوُثْقی وَیَدِکَ الْعُلْیا وَ
جَنْبِکَ الْاَعْلی وَکَلِمَتِکَ الْحُسْنی وَحُجَّتِکَ عَلَی الْوَری وَصِدّیقِکَ الْاَکْبَرِ وَ
سَیِّدِ الْاَوْصِیاءِ وَرُکْنِ الْاَوْلِیاءِ وَعِمادِ الْاَصْفِیاءِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَیَعْسُوبِ الدّینِ وَقُدْوَةِ
الصّالِحینَ وَاِمامِ الْمُخْلَصینَ الْمَعْصُومِ مِنَ الْخَلَلِ الْمُهَذَّبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَیْبِ
الْمُنَزَّهِ مِنَ الرَّیْبِ اَخی نَبِیِّکَ وَوَصِیِّ رَسُولِکَ الْبائِتِ عَلی فِراشِهِ وَالْمُواسی لَهُ
بِنَفْسِهِ وَکاشِفِ الْکَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذی جَعَلْتَهُ سَیْفاً لِنُبُوَّتِهِ وَآیَةً لِرِسالَتِهِ
وَشاهِداً عَلی اُمَّتِهِ وَدَلالَةً عَلی حُجَّتِهِ وَحامِلاً لِرایَتِهِ وَوِقایَةً لِمُهْجَتِهِ وَهادِیاً

یا خیر المعطین ارزقنی و ارزق عیالی من فضلک فانک ذو الفضل العظیم. سیم از ابو بصیر منقولست که شکایت کردم بسوی حضرت صادق علیه السلام از حاجت خود و خواستم از آنحضرت که دعائی تعلیم فرماید بمن پس حضرت این دعا را تعلیم من فرمود که از زمانیکه من خواندم آنرا دیگر محتاج نشدم فرمود بگو در نماز شب در حال سجده یا خیر مدعوّ و یا خیر مسئول و یا اوسع من اعطی و یا خیر مرتجی ارزقنی و اوسع علیّ من رزقک و سبّب لی رزقا من قبلک (من فضلک) انک علی کلّ شیء قدیر. چهارم شیخ طوسی ... مؤلف گوید این دعا را در ... ذکر کردیم ... هشتم نافلهٔ ... در مصباح ذکر نموده



لِاُمَّتِهِ وَیَدَ الْبَاْسِهِ وَتاجاً لِرَأْسِهِ وَباباً لِسِرِّهِ وَمِفْتاحاً لِظَفَرِهِ حَتّی هَزَمَ
جُیُوشَ الشِّرْکِ بِاِذْنِکَ وَاَبادَ عَساکِرَ الْکُفْرِ بِاَمْرِکَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فی مَرْضاتِ
رَسُولِکَ وَجَعَلَها وَقْفاً عَلی طاعَتِهِ فَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَیْهِ صَلٰوةً دائِمَةً باقِیَةً
پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَالشِّهابَ الثّاقِبَ وَالنُّورَ الْعاقِبَ یا سَلیلَ
الْاَطائِبِ یا سِرَّ اللّٰهِ اِنَّ بَیْنی وَبَیْنَ اللّٰهِ تَعالی ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْری وَلا یَاْتی
عَلَیْها اِلَّا رِضاهُ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکَ عَلی سِرِّهِ وَاسْتَرْعاکَ اَمْرَ خَلْقِهِ کُنْ لی اِلَی اللّٰهِ
شَفیعاً وَمِنَ النّارِ مُجیراً وَعَلَی الدَّهْرِ ظَهیراً فَاِنّی عَبْدُ اللّٰهِ وَوَلِیُّکَ وَزائِرُکَ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ پس شش رکعت نماز زیارت بکن و هر دعا که خواهی بکن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَلَیْکَ مِنّی سَلامُ اللّٰهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ پس اشاره
کن و متوجه شو بجانب قبر امام حسین علیه السلام و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَتَیْتُکُما زائِراً وَمُتَوَسِّلاً اِلَی اللّٰهِ تَعالی رَبّی وَرَبِّکُما وَمُتَوَجِّهاً اِلَی اللّٰهِ
بِکُما وَمُسْتَشْفِعاً بِکُما اِلَی اللّٰهِ فی حاجَتی هٰذِهِ و بخوان تا آخر دعای صفوان (اِنَّهُ قَریبٌ مُجیبٌ)
پس رو بقبله کن و بخوان از اول دعاء یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ وَیا
کاشِفَ کُرَبِ الْمَکْرُوبینَ تا وَاصْرِفْنی بِقَضاءِ حاجَتی وَکِفایَةِ ما اَهَمَّنی هَمُّهُ مِنْ اَمْرِ
دُنْیایَ وَاٰخِرَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس ملتفت شو بجانب قبر امیر المؤمنین علیه السلام و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَالسَّلامُ عَلی اَبی عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَیْنِ ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ
لا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِکُما وَلا فَرَّقَ اللّٰهُ بَیْنی وَبَیْنَکُما مؤلف گوید که قبل
از این ذکر شد که دعاء صفوان همانست که مشهور شده بدعاء علقمه و بیاید ذکر آن در زیارت روز عاشورا ان شاء الله

**زیارت هفتم** زیارتیست که سید بن طاوس در مصباح الزائر نقل کرده باین کیفیت که قصد
کن باب السلام یعنی درگاه روضهٔ مقدسهٔ امیر المؤمنین علیه السلام که ضریح مقدس نمایان میشود پس بگو
سی و چهار مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ و بگو سَلامُ اللّٰهِ وَسَلامُ مَلٰٓائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ وَ

چهارم روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را برای طلب روزی تعلیم فرمود یا رازق المقلّین و یا راحم المساکین و یا ولیّ المؤمنین و یا ذا القوّة المتین صلّ علی محمّد و اهل بیته و ارزقنی و عافنی و اکفنی ما اهمّنی. پنجم ابو بصیر این دعا را برای طلب روزی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و آنحضرت فرموده که این دعای علی بن الحسین علیهما السلام است. دعای ... اللّهمّ انّی اسئلک حسن المعیشة معیشة اتقوّی بها علی جمیع حوائجی و اتوصّل بها فی الحیوة الی الآخرة من غیر ان تترفنی فیها فاطغی او تقتّر بها علیّ فاشقی اوسع ...

اَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ عَلَيْكَ يَا
اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اِبْرٰهِيمَ
خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُهَذَّبِ الصَّفِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ خَالِصِ الْاَخِلَّاءِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْمَوْلُودِ فِي الْكَعْبَةِ الْمُزَوَّجِ فِي السَّمَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اَسَدِ اللّٰهِ فِي الْوَغَىٰ اَلسَّلَامُ
عَلَىٰ مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنَىٰ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْحَوْضِ وَحَامِلِ اللِّوَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ
خَامِسِ اَهْلِ الْعَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْبَائِتِ عَلَىٰ فِرَاشِ النَّبِيِّ وَمُفْدِيهِ بِنَفْسِهِ مِنَ الْاَعْدَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَىٰ قَالِعِ بَابِ خَيْبَرَ وَالدَّاحِي بِهِ فِي الْفَضَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُكَلِّمِ الْفِتْيَةِ فِي
كَهْفِهِمْ بِلِسَانِ الْاَنْبِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُنْبِعِ الْقَلِيبِ فِي الْفَلَا اَلسَّلَامُ عَلَىٰ قَالِعِ الصَّخْرَةِ
وَقَدْ عَجَزَ عَنْهَا الرِّجَالُ الْاَشِدَّاءُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُخَاطِبِ الثُّعْبَانِ عَلَىٰ مِنْبَرِ الْكُوفَةِ بِلِسَانِ
الْفُصَحَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُخَاطِبِ الذِّئْبِ وَمُكَلِّمِ الْجُمْجُمَةِ بِالنَّهْرَوَانِ وَقَدْ نَخِرَتِ الْعِظَامُ
بِالْبِلَىٰ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الشَّفَاعَةِ فِي يَوْمِ الْوَرَىٰ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاِمَامِ الزَّكِيِّ حَلِيفِ الْمِحْرَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْمُعْجِزِ الْبَاهِرِ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ
وَالصَّوَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ عِنْدَهُ تَاْوِيلُ الْمُحْكَمِ وَالْمُتَشَابِهِ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ اَلسَّلَامُ
عَلَىٰ مَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ حِينَ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُحْيِي اللَّيْلِ الْبَهِيمِ بِالتَّهَجُّدِ
وَالْاِكْتِئَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ خَاطَبَهُ جَبْرَئِيلُ بِاِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ بِغَيْرِ ارْتِيَابٍ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ سَيِّدِ السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ
مَنْ عَجِبَ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْحُرُوبِ مَلَائِكَةُ سَبْعِ سَمٰوَاتٍ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ

عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاَفْضِلْ
عَلَيَّ مِنْ سَيْبِ فَضْلِكَ نِعَمٍ
مِنْكَ سَابِغَةً وَعَطَاءً غَيْرَ
مَمْنُونٍ ثُمَّ لَا تَشْغَلْنِي عَنْ
شُكْرِ نِعْمَتِكَ بِاِكْثَارٍ مِنْهَا
تُلْهِينِي بَهْجَتُهُ وَتَفْتِنُنِي
زَهَرَاتُ زَهْوَتِهِ وَلَا
بِاِقْلَالٍ عَلَيَّ مِنْهَا يَقْصُرُ
بِعَمَلِي كَدُّهُ وَيَمْلَأُ صَدْرِي
هَمُّهُ اَعْطِنِي مِنْ ذٰلِكَ يَا اِلٰهِي
غِنًى عَنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَ
بَلَاغًا اَنَالُ بِهِ رِضْوَانَكَ
وَاَعُوذُ بِكَ يَا اِلٰهِي مِنْ شَرِّ
الدُّنْيَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَلَا
تَجْعَلْ عَلَيَّ الدُّنْيَا سِجْنًا
وَلَا فِرَاقَهَا عَلَيَّ حُزْنًا
اَخْرِجْنِي مِنْ فِتْنَتِهَا مَرْضِيًّا
عَنِّي مَقْبُولًا فِيهَا عَمَلِي اِلَىٰ
دَارِ الْحَيَوَانِ



فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ صَدَقَاتٍ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اَمِيرِ الْجُيُوشِ وَصَاحِبِ الْغَزَوَاتِ اَلسَّلَامُ
عَلَىٰ مُخَاطِبِ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ نُورِ اللّٰهِ فِي الظُّلُمَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ رُدَّتْ
لَهُ الشَّمْسُ فَقَضَىٰ مَا فَاتَهُ مِنَ الصَّلٰوةِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَىٰ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اِمَامِ الْمُتَّقِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
اَلسَّلَامُ عَلَىٰ يَعْسُوبِ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ عِصْمَةِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ قُدْوَةِ
الصَّادِقِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ حُجَّةِ الْاَبْرَارِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اَبِي الْاَئِمَّةِ
الْاَطْهَارِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِذِي الْفَقَارِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ سَاقِي اَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ
النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ اَلسَّلَامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظِيمِ
اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ وَاِنَّهُ فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ
صِرَاطِ اللّٰهِ الْمُسْتَقِيمِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَنْعُوتِ فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بیاندازی خود را بر ضریح و ببوسان او و بگوئی يَا اَمِينَ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ
اللّٰهِ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ يَا صِرَاطَ اللّٰهِ زَارَكَ عَبْدُكَ وَوَلِيُّكَ اللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالْمُنِيخُ
رَحْلَهُ بِفِنَائِكَ الْمُتَقَرِّبُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْمُسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ زِيَارَةَ مَنْ
هَجَرَ فِيكَ صَحْبَهُ وَجَعَلَكَ بَعْدَ اللّٰهِ حَسْبَهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الطُّورُ وَالْكِتَابُ الْمَسْطُورُ
وَالرَّقُّ الْمَنْشُورُ وَبَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُورُ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ لِكُلِّ مَزُورٍ عِنَايَةً فِيمَنْ زَارَهُ
وَقَصَدَهُ وَاَتَاهُ وَاَنَا وَلِيُّكَ وَقَدْ حَطَطْتُ رَحْلِي بِفِنَائِكَ وَلَجَاْتُ اِلَىٰ حَرَمِكَ
وَلُذْتُ بِضَرِيحِكَ لِعِلْمِي بِعَظِيمِ مَنْزِلَتِكَ وَشَرَفِ حَضْرَتِكَ وَقَدْ اَثْقَلَتِ الذُّنُوبُ
ظَهْرِي وَمَنَعَتْنِي رُقَادِي فَمَا اَجِدُ حِرْزًا وَلَا مَعْقِلًا وَلَا مَلْجَاً اَلْجَاُ اِلَيْهِ اِلَّا اللّٰهَ تَعَالَىٰ
وَتَوَسُّلِي بِكَ اِلَيْهِ وَاسْتِشْفَاعِي بِكَ لَدَيْهِ فَهَا اَنَا ذَا نَازِلٌ بِفِنَائِكَ وَلَكَ عِنْدَ
اللّٰهِ جَاهٌ عَظِيمٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللّٰهِ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ پس ببوس ضریح را و

وَمَسَاكِنَ الْاَخْيَارِ وَاَبْدِلْنِي
بِالدُّنْيَا الْفَانِيَةِ نَعِيمَ الدَّارِ
الْبَاقِيَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ
بِكَ مِنْ اَزْلِهَا وَزِلْزَالِهَا وَ
سَطَوَاتِ شَيَاطِينِهَا وَسَلَاطِينِهَا
وَنَكَالِهَا وَمِنْ بَغْيِ مَنْ بَغَىٰ عَلَيَّ
فِيهَا اَللّٰهُمَّ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ
وَمَنْ اَرَادَنِي فَاَرِدْهُ وَفُلَّ
عَنِّي حَدَّ مَنْ نَصَبَ لِي حَدَّهُ
وَاَطْفِ عَنِّي نَارَ مَنْ شَبَّ لِي
وَقُودَهُ وَاكْفِنِي مَكْرَ الْمَكَرَةِ
وَافْقَاْ عَنِّي عُيُونَ الْكَفَرَةِ
وَاكْفِنِي هَمَّ مَنْ اَدْخَلَ عَلَيَّ
هَمَّهُ وَادْفَعْ عَنِّي شَرَّ الْحَسَدَةِ
وَاعْصِمْنِي مِنْ ذٰلِكَ بِالسَّكِينَةِ
وَاَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ
وَاَحْيِنِي فِي سِتْرِكَ الْوَاقِي وَ
اَصْلِحْ لِي حَالِي وَصَدِّقْ قَوْلِي
بِفِعَالِي وَبَارِكْ لِي
فِي اَهْلِي

ودر روی خود را بقبله کن بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْكَ یَا اَسْمَعَ السَّامِعِینَ وَیَا اَبْصَرَ
النَّاظِرِینَ وَیَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ وَیَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِینَ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ رَسُولِ اللّٰهِ
اِلَی الْعَالَمِینَ وَبِاَخِیهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْاَنْزَعِ الْبَطِینِ الْعَالِمِ الْمُبِینِ عَلِیٍّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ الْاِمَامَیْنِ الشَّهِیدَیْنِ وَبِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ
بَاقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلِینَ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَکِیِّ الصِّدِّیقِینَ وَبِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْکَاظِمِ
الْمُبِینِ وَحَبِیسِ الظَّالِمِینَ وَبِعَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْاَمِینِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْجَوَادِ
عَلَمِ الْمُهْتَدِینَ وَبِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ الصَّادِقِ سَیِّدِ الْعَابِدِینَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ
عَلِیٍّ الْعَسْکَرِیِّ وَلِیِّ الْمُؤْمِنِینَ وَبِالْخَلَفِ الْحُجَّةِ صَاحِبِ الْاَمْرِ مُظْهِرِ الْبَرَاهِینِ اَنْ
تَکْشِفَ مَا بِی مِنَ الْهُمُومِ وَتَکْفِیَنِی شَرَّ الْبَلَاءِ الْمَحْتُومِ وَتُجِیرَنِی مِنَ النَّارِ ذَاتِ
السَّمُومِ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس دعا کن برای هرچه بخواهی و وداع نما آنحضرت را
وبرگرد مؤلف گوید که سید عبد الکریم بن طاوس در فرحة الغری روایت کرده که حضرت امام زین العابدین
علیه السلام وارد کوفه شد و داخل شد در مسجد آن و در مسجد بود ابو حمزهٔ ثمالی که از زاهدین اهل کوفه و
مشایخ آنجا بود پس حضرت دو رکعت نماز گذاشت ابو حمزه گفت نشنیدم لهجهٔ پاکیزه‌تر از او نزدیکش رفتم
تا بشنوم چه میگوید شنیدم میگوید اِلٰهِی اِنْ کَانَ قَدْ عَصَیْتُكَ فَاِنِّی قَدْ اَطَعْتُكَ فِی
اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْكَ و این دعا ایست معروف مؤلف گوید که ذکر این دعا بعد از این در اعمال
کوفه بیاید و آنکه ابو حمزه گفت که آن بزرگوار آمد نزد ستون هفتم و نعلین را کند و ایستاد و دستها
تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار
رکعت نماز گذارد و رکوع و سجود را نیکو بعمل آورد پس این دعا را خواند اِلٰهِی اِنْ کُنْتُ قَدْ
عَصَیْتُكَ تا آخر دعا و موافق روایت سابقه آن بزرگوار برخاست و رفت ابو حمزه گفت که من
عقب او رفتم تا مناخ کوفه و آن مکانی بود که شتران را در آنجا میخوابانیدند دیدم در آنجا غلام سیاهی
است و با او است شتر گزیده و ناقه گفتم با او ای سیاه این مرد کیست گفت آو تَخْفَی عَلَیْكَ شَمَائِلُهُ
از سیما و شمایلش او را نشناختی او علی بن الحسین است ابو حمزه گفت پس خود را انداختم روی



قدمهای آنحضرت بوسیدم آنرا که آنجناب نگذاشت و با دست خود سر مرا بلند کرد و فرمود مکن سجود نشاید
مگر برای خداوند عزّ وجلّ گفتم یابن رسول الله برای چه اینجا آمده‌ای فرمود که از برای آنچه که دیدی یعنی نماز
در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن بیایند بسوی آن اگرچه بروش کودکان خود را
بر زمین کشند یعنی بیایند هرچند در نهایت سختی باشد راه رفتن برایشان مانند اطفالیکه راه نفتاده اند
نشسته حرکت مینمایند پس فرمود آیا میل داری که زیارت کنی با من قبر جدّم علی بن ابیطالب علیه السلام را
گفتم بلی پس حرکت فرمود و من در سایهٔ ناقهٔ او بودم و حدیث میکرد مرا تا رسید بغریّین و آن بقعهٔ
بود سفید که نور از آن میدرخشید پس از شتر خویش پیاده شد و دو طرف روی خود را بر آن زمین گذاشت
و فرمود ای ابا حمزه این قبر جدّم علی بن ابیطالب علیه السلام است پس زیارت کرد آنحضرت را بزیارتیکه اول
آن اَلسَّلَامُ عَلَی اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِیِّ وَنُورِ وَجْهِهِ الْمُضِیءِ است پس وداع کرد با آن قبر مطهر و رفت
بسوی مدینه و من برگشتم بسوی کوفه مؤلف گوید که از ذکر نکردن سید این زیارت را در فرحة تأسف میخوردم
و در جستجوی آن بودم تا آنکه یکی از زیارتیکه برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل شده ملاحظه کردم
زیارتیکه در اول آن این دو جمله باشد نیافتم مگر این زیارت شریف که جملهٔ اولش موافق است
و جملهٔ دوم مختلف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد
و اگر گوئی که اول این زیارت سَلَامُ اللّٰهِ وَسَلَامُ مَلَائِکَتِهِ است نه اَلسَّلَامُ عَلَی اسْمِ اللّٰهِ گویم
اول زیارت همان اَلسَّلَامُ عَلَی اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِیِّ است و سلامهای سابق بمنزلهٔ اذن دخول و طلب رخصت
است و شاهد بر این مطلب تطبیق این زیارت است با زیارت روز مولود که کمال مشابهت را با هم دارند
رجوع کن بآنجا تا بر تو معلوم شود و نیز بدانکه در زیارت ششم و زیارت روز مولود این دو جمله بدون
لفظ نور میباشد اما نه در اول زیارت والله العالم و بالجمله ما را از زیارات مطلقه همین هفت
زیارت که نقل کردیم کافی است و اگر کسی بیش از این خواسته باشد بخواند زیارات جامعه را و بخواند
نیز زیارت مبسوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که روایت شده بخواندن آن زیارت
در هر وقت و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و نماز در آن
حرم مطهر را زیرا که نماز در نزد آن بزرگوار مقابل دویست هزار نماز است و از حضرت صادق ع
منقول است که هر که زیارت نکند امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد در نزد او چهار رکعت نوشته شود برای
او حجه و عمره و ما در هدیة الزائرین اشاره کردیم بفضیلت مجاورت قبر امیر المؤمنین علیه السلام لکن بشرط

وَمَا المؤلف گوید که در باب دوّم
در ذکر نمازها گذشت نماز
جمعه زیاد شدن روزی

**فصل ششم**

در ذکر دو دعا جهة دین
از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که در دین بگو اَللّٰهُمَّ
لَحْظَةً مِنْ لَحَظَاتِكَ تُیَسِّرُ
عَلَی غُرَمَائِی بِهَا الْقَضَاءَ وَ
تُیَسِّرُ لِی بِهَا الْاِقْتِضَاءَ
اِنَّكَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
دوم این دعا است که از
حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
روایت شده اَللّٰهُمَّ اُرْدُدْ اِلَی
جَمِیعِ خَلْقِكَ مَظَالِمَهُمُ الَّتِی
قِبَلِی صَغِیرَهَا وَکَبِیرَهَا
فِی یُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِیَةٍ وَ
مَا لَمْ تَبْلُغْهُ قُوَّتِی وَلَمْ
تَسَعْهُ ذَاتُ یَدِی وَلَمْ
یَقْوَ عَلَیْهِ بَدَنِی وَ

یَقِینِی وَنَفْسِی فَاَدِّهِ عَنِّی مِنْ
جَزِیلِ مَا عِنْدَكَ مِنْ فَضْلِكَ
ثُمَّ لَا تُخْلِفْ عَلَیَّ مِنْهُ شَیْئاً
تَقْضِیهِ مِنْ حَسَنَاتِی یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِینَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ وَاَنَّ الدِّینَ کَمَا شَرَعَ
وَاَنَّ الْاِسْلَامَ کَمَا وَصَفَ وَاَنَّ
الْکِتَابَ کَمَا اُنْزِلَ وَاَنَّ الْقَوْلَ
کَمَا حَدَّثَ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِینُ ذَکَرَ اللّٰهُ مُحَمَّداً وَاَهْلَ
بَیْتِهِ بِخَیْرٍ وَحَیَّا مُحَمَّداً وَ
اَهْلَ بَیْتِهِ بِالسَّلَامِ *

**فصل هفتم**

در ذکر بعض دعاهای وارده
برای رفع اندوه و غم و غیره
و مشتملست بر دوازده دعا اول
روایت شده از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام که چون
نازل شد

انکه مجاور رحق جوار انحضرت را ملحوظ داشته باشد واین مطلب بسیار مشکلیست که برای هر کس ممکن

| | | |
|---|---|---|
| نیست مقام را مقتضی ذکر ان | **ذکر وداع امیر المؤمنین ع** | نیست طالبین رجوع کنند بکلمه طیبه |

چون خواستی وداع کنی انحضرترا بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علماء نقلشده

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلامَ اٰمَنّا بِاللهِ وَبِالرُّسُلِ وَبِما جاۤءَتْ بِهِ وَدَعَتْ اِلَيْهِ وَدَلَّتْ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي اِيّاهُ فَاِنْ تَوَفَّيْتَني قَبْلَ ذٰلِكَ فَاِنّي اَشْهَدُ في مَماتي عَلىٰ ما شَهِدْتُ عَلَيْهِ في حَيٰوتي اَشْهَدُ اَنَّ اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلِيّاً وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسىٰ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَئِمَّتي وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَحارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ في اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحيمِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ حارَبَهُمْ لَنا اَعْداۤءٌ وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَءاۤءُ وَاَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّيْطانِ وَعَلىٰ مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلاۤئِكَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ وَمَنْ شَرِكَ فيهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بَعْدَ الصَّلوٰةِ وَالتَّسْليمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسىٰ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ وَلا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِهِ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْني مَعَ هٰؤُلاۤءِ الْمُسَمَّيْنَ الْاَئِمَّةِ اَللّٰهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنا لَهُمْ بِالطّاعَةِ وَالْمُناصَحَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُوازَرَةِ وَالتَّسْليمِ

## (مقصد دویم)

در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام واینها چند زیارتست اول زیارت روز غدیر است که روایت شده از حضرت امام رضا علیه السلام که با بن ابی نصر فرمود ای ابن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام بدرستیکه حقتعالی میآمرزد در این روز از هر مرد مؤمن وزن مؤمنه گناه شصت ساله را وآزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان ودر



شب قدر وشب فطر الخبر وبدانکه برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اول زیارت امین الله که در زیارت دوم مطلقه گذشت ص ۳۵ دوم زیارتیستکه بسند های معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقلشده که زیارت کردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بان در روز غدیر در سالیکه معتصم انحضرترا طلبیده بود وکیفیت آن چنانستکه چون اراده زیارت نمائی باید بر در قبهٔ منوره ورخصت طلب نمائی وشیخ شهید گفته که غسل میکنی وپاکترین جامه های خودرا میپوشی واذن دخول میطلبی میگوئی (اَللّٰهُمَّ اِنّي وَقَفْتُ عَلىٰ بابٍ) واین همان اذن دخولیستکه ما در اول باب نقلکردیم ص ۳۱۱ پس پای راسترا مقدم دار وداخل شو وبرو بنزدیک ضریح مقدس وپشت بقبله در برابر ضریح بایست وبگو

اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلينَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعالَمينَ اَمينِ اللهِ عَلىٰ وَحْيِهِ وَعَزاۤئِمِ اَمْرِهِ وَالْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلىٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَصَلَواتُهُ وَتَحِيّاتُهُ اَلسَّلامُ عَلىٰ اَنْبِياۤءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلاۤئِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَعِبادِهِ الصّالِحينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيّينَ وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِيّينَ وَوَلِيَّ رَبِّ الْعالَمينَ وَمَوْلايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ يا اَمينَ اللهِ في اَرْضِهِ وَسَفيرَهُ في خَلْقِهِ وَحُجَّتَهُ الْبالِغَةَ عَلىٰ عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا دينَ اللهِ الْقَويمَ وَصِراطَهُ الْمُسْتَقيمَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَاُ الْعَظيمُ الَّذي هُمْ فيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اٰمَنْتَ بِاللهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ وَصَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُونَ وَجاهَدْتَ وَهُمْ مُحْجِمُونَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّينَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتّىٰ اَتٰيكَ الْيَقينُ اَلا لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الظّالِمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْمُسْلِمينَ وَيَعْسُوبَ الْمُؤْمِنينَ وَاِمامَ الْمُتَّقينَ وَقاۤئِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُو رَسُولِ اللهِ وَوَصِيُّهُ

وَوارِثُ عِلْمِهِ وَاَمینُهُ عَلی شَرْعِهِ وَخَلیفَتُهُ فی اُمَّتِهِ وَاَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَصَدَّقَ
بِما اُنْزِلَ عَلی نَبِیِّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللهِ ما اَنْزَلَهُ فیكَ فَصَدَعَ بِاَمْرِهِ وَ
اَوْجَبَ عَلی اُمَّتِهِ فَرْضَ طاعَتِكَ وَوِلایَتِكَ وَعَقَدَ عَلَیْهِمُ الْبَیْعَةَ لَكَ وَ
جَعَلَكَ اَوْلی بِالْمُؤْمِنینَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَما جَعَلَهُ اللهُ كَذٰلِكَ ثُمَّ اَشْهَدَ اللهَ تَعالی
عَلَیْهِمْ فَقالَ اَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقالُوا اللّٰهُمَّ بَلی فَقالَ اللّٰهُمَّ اشْهَدْ وَكَفی بِكَ شَهیداً
وَحاكِماً بَیْنَ الْعِبادِ فَلَعَنَ اللهُ جاحِدَ وِلایَتِكَ بَعْدَ الْاِقْرارِ وَناكِثَ عَهْدِكَ
بَعْدَ الْمیثاقِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللهِ تَعالی وَاَنَّ اللهَ تَعالی مُوفٍ لَكَ
بِعَهْدِهِ وَمَنْ اَوْفی بِما عاهَدَ عَلَیْهُ اللهَ فَسَیُؤْتیهِ اَجْراً عَظیماً وَاَشْهَدُ اَنَّكَ اَمیرُ
الْمُؤْمِنینَ الْحَقُّ الَّذی نَطَقَ بِوِلایَتِكَ التَّنْزیلُ وَاَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَی الْاُمَّةِ بِذٰلِكَ
الرَّسُولُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَعَمَّكَ وَاَخاكَ الَّذینَ تاجَرْتُمُ اللهَ بِنُفُوسِكُمْ فَاَنْزَلَ اللهُ فیكُمْ
اِنَّ اللهَ اشْتَری مِنَ الْمُؤْمِنینَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ یُقاتِلُونَ فی
سَبیلِ اللهِ فَیَقْتُلُونَ وَیُقْتَلُونَ وَعْداً عَلَیْهِ حَقّاً فِی التَّوْریٰةِ وَالْاِنْجیلِ وَالْقُرْاٰنِ
وَمَنْ اَوْفی بِعَهْدِهِ مِنَ اللهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَیْعِكُمُ الَّذی بایَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظیمُ اَلتّائِبُونَ الْعابِدُونَ الْحامِدُونَ السّائِحُونَ الرّاكِعُونَ السّاجِدُونَ
الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحافِظُونَ لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنینَ اَشْهَدُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَنَّ الشّاكَّ فیكَ ما آمَنَ بِالرَّسُولِ الْاَمینِ
وَاَنَّ الْعادِلَ بِكَ غَیْرَكَ عانِدٌ عَنِ الدّینِ الْقَویمِ الَّذِی ارْتَضاهُ لَنا رَبُّ الْعالَمینَ
وَاَكْمَلَهُ بِوِلایَتِكَ یَوْمَ الْغَدیرِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِیُّ بِقَوْلِ الْعَزیزِ الرَّحیمِ وَاَنَّ
هٰذا صِراطی مُسْتَقیماً فَاتَّبِعُوهُ وَلا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبیلِهِ ضَلَّ
وَاللهِ وَاَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ سِواكَ وَعَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عاداكَ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنا

یا كافیاً مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَلا یَكْفی مِنْكَ شَیْءٌ فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اِكْفِنی ما اَهَمَّنی مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ [illegible] صادق علیه السلام [illegible] هر که [illegible] سلطان [illegible] بترسد بگوید بِاللهِ اَسْتَفْتِحُ وَبِاللهِ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اَللّٰهُمَّ ذَلِّلْ لی صُعُوبَتَهُ وَسَهِّلْ لی حُزُونَتَهُ فَاِنَّكَ تَمْحُو ما تَشاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتابِ [illegible] بگوید حَسْبِیَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ وَاَمْتَنِعُ بِحَوْلِ اللهِ وَقُوَّتِهِ مِنْ حَوْلِهِمْ وَقُوَّتِهِمْ وَاَمْتَنِعُ بِرَبِّ [illegible]





لِاَمْرِكَ وَاَطَعْنا وَاتَّبَعْنا صِراطَكَ الْمُسْتَقیمَ فَاهْدِنا رَبَّنا وَلا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ
اِذْ هَدَیْتَنا اِلی طاعَتِكَ وَاجْعَلْنا مِنَ الشّاكِرینَ لِاَنْعُمِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَزَلْ
لِلْهَوی مُخالِفاً وَلِلتُّقی مُحالِفاً وَعَلی كَظْمِ الْغَیْظِ قادِراً وَعَنِ النّاسِ عافِیاً غافِراً وَاِذا
عُصِیَ اللهُ ساخِطاً وَاِذا اُطیعَ اللهُ راضِیاً وَبِما عَهِدَ اِلَیْكَ عامِلاً راعِیاً لِمَا اسْتُحْفِظْتَ
حافِظاً لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغاً ما حُمِّلْتَ مُنْتَظِراً ما وُعِدْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَا اتَّقَیْتَ
ضارِعاً وَلا اَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جازِعاً وَلا اَحْجَمْتَ عَنْ مُجاهَدَةِ غاصِبیكَ ناكِلاً
وَلا اَظْهَرْتَ الرِّضی بِخِلافِ ما یُرْضِی اللهَ مُداهِناً وَلا وَهَنْتَ لِما اَصابَكَ فی سَبیلِ
اللهِ وَلا ضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكَنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُراقِباً مَعاذَ اللهِ اَنْ تَكُونَ كَذٰلِكَ
بَلْ اِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَفَوَّضْتَ اِلَیْهِ اَمْرَكَ وَذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا وَوَعَظْتَهُمْ
فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ اللهَ فَما تَخَوَّفُوا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ جاهَدْتَ فِی
اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّی دَعاكَ اللهُ اِلی جِوارِهِ وَقَبَضَكَ اِلَیْهِ بِاخْتِیارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدائَكَ
الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ اِیّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَیْهِمْ مَعَ ما لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلی
جَمیعِ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً وَجاهَدْتَ فِی اللهِ
صابِراً وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِباً وَعَمِلْتَ بِكِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِیِّهِ وَاَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِیاً
ما عِنْدَ اللهِ راغِباً فیما وَعَدَ اللهُ لا تَحْفِلُ بِالنَّوائِبِ وَلا تَهِنُ عِنْدَ الشَّدائِدِ وَلا تَحْجُمُ
عَنْ مُحارِبٍ اَفِكَ مَنْ نَسَبَ غَیْرَ ذٰلِكَ اِلَیْكَ وَافْتَری باطِلاً عَلَیْكَ وَاَوْلی لِمَنْ عَنَدَ
عَنْكَ لَقَدْ جاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ الْجِهادِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذی صَبْرَ احْتِسابٍ وَاَنْتَ
اَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَصَلّی لَهُ وَجاهَدَ وَاَبْدی صَفْحَتَهُ فی دارِ الشِّرْكِ وَالْاَرْضُ مَشْحُونَةٌ
ضَلالَةً وَالشَّیْطانُ یُعْبَدُ جَهْرَةً وَاَنْتَ الْقائِلُ لا تَزیدُنی كَثْرَةُ النّاسِ حَوْلی عِزَّةً

[illegible] وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ [illegible] اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَتُبْ عَلَیَّ [illegible]

ولا تفرقهم عني وحشة ولو اسلمني الناس جميعا لم اكن متضرعا اعتصمت بالله
فعززت وآثرت الآخرة على الاولى فزهدت وايدك الله وهداك واخلصك
واجتباك فما تناقضت افعالك ولا اختلفت اقوالك ولا تقلبت احوالك
ولا ادعيت ولا افتريت على الله كذبا ولا شرهت الى الحطام ولا دنسك الآثام
ولم تزل على بينة من ربك ويقين من امرك تهدي الى الحق والى صراط مستقيم
اشهد شهادة حق واقسم بالله قسم صدق ان محمدا وآله صلوات الله عليهم
سادات الخلق وانك مولاي ومولى المؤمنين وانك عبد الله ووليه واخو
الرسول ووصيه ووارثه وانه القائل لك والذي بعثني بالحق ما آمن بي من كفر
بك ولا اقر بالله من جحدك وقد ضل من صد عنك ولم يهتد الى الله ولا الي
من لا يهتدي بك وهو قول ربي عز وجل واني لغفار لمن تاب وآمن وعمل صالحا
ثم اهتدى الى ولايتك مولاي فضلك لا يخفى ونورك لا يطفأ وان من جحدك
الظلوم الاشقى مولاي انت الحجة على العباد والهادي الى الرشاد والعدة للمعاد
مولاي لقد رفع الله في الاولى منزلتك واعلى في الآخرة درجتك وبصرك ما
عمي على من خالفك وحال بينك وبين مواهب الله لك فلعن الله مستحلي الحرمة
منك وذائدي الحق عنك واشهد انهم الاخسرون الذين تلفح وجوههم النار
وهم فيها كالحون واشهد انك ما اقدمت ولا احجمت ولا نطقت ولا امسكت
الا بامر من الله ورسوله قلت والذي نفسي بيده لقد نظر الي رسول الله صلى الله
عليه وآله اضرب بالسيف قدما فقال يا علي انت مني بمنزلة هرون من موسى
الا انه لا نبي بعدي واعلمك ان موتك وحيوتك معي وعلى سنتي فوالله ما كذبت
ولا كذبت ولا ضللت ولا ضل بي ولا نسيت ما عهد الي ربي واني لعلى بينة من ربي بينها

فقد ضعفت قوتي وقلت حيلتي وانقطع من خلقك رجائي ولم يبق الا رجاؤك وتوكلي عليك وقدرتك علي يا رب ان ترحمني وتعافيني كقدرتك علي ان تعذبني وتبتليني الهي ذكر عوائدك يؤنسني والرجاء لانعامك يقويني ولم اخل من نعمك منذ خلقتني فانت ربي وسيدي ومفزعي وملجاي والحافظ لي والذاب عني والرحيم بي والمتكفل برزقي وفي قضائك وقدرتك كل ما انا فيه فليكن يا سيدي ومولاي فيما قضيت وقدرت وحتمت تعجيل خلاصي مما انا فيه



لنبيه وبينها النبي لي واني لعلى الطريق الواضح الفظه لفظا صدقت والله
وقلت الحق فلعن الله من ساواك بمن ناواك والله جل اسمه يقول هل يستوي
الذين يعلمون والذين لا يعلمون فلعن الله من عدل بك من فرض الله عليه
ولايتك وانت ولي الله واخو رسوله والذاب عن دينه والذي نطق القرآن
بتفضيله قال الله تعالى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما
درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله غفورا رحيما وقال الله تعالى اجعلتم
سقاية الحاج وعمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله واليوم الآخر وجاهد في سبيل
الله لا يستوون عند الله والله لا يهدي القوم الظالمين الذين آمنوا وهاجروا و
جاهدوا في سبيل الله باموالهم وانفسهم اعظم درجة عند الله واولئك هم
الفائزون يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم
خالدين فيها ابدا ان الله عنده اجر عظيم اشهد انك المخصوص بمدحة الله
المخلص لطاعة الله لم تبغ بالهدى بدلا ولم تشرك بعبادة ربك احدا وان الله
تعالى استجاب لنبيه صلى الله عليه وآله فيك دعوته ثم امره باظهار ما اولاك
لامته اعلاء لشانك واعلانا لبرهانك ودحضا للاباطيل وقطعا للمعاذير
فلما اشفق من فتنة الفاسقين واتقى فيك المنافقين اوحى اليه رب العالمين
يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته
والله يعصمك من الناس فوضع على نفسه اوزار المسير ونهض في رمضاء الهجير
فخطب واسمع ونادى فابلغ ثم سالهم اجمع فقال هل بلغت فقالوا اللهم بلى
فقال اللهم اشهد ثم قال الست اولى بالمؤمنين من انفسهم فقالوا بلى فاخذ
بيدك وقال من كنت مولاه فهذا علي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من

جميعه والعافية لي فاني لا اجد لدفع ذلك احدا غيرك ولا اعتمد فيه الا عليك فكن يا ذا الجلال والاكرام عند احسن ظني بك ورجائي لك وارحم تضرعي واستكانتي وضعف ركني وامنن بذلك علي وعلى كل داع دعاك يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله ثم ...

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود حضرت علی بن الحسین علیهما السلام ... هرگاه ... بگو این کلمات را ... جمع شوند * بعض مردم از جن و انس

بسم الله وبالله ومن الله والى الله وفي سبيل الله وعلى

عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله فما آمن بما انزل الله فيك على
نبيه الا قليل ولا زاد اكثرهم غير تخيير ولقد انزل الله تعالى فيك من قبل
وهم كارهون يا ايها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف يأتي الله بقوم
يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله
ولا يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم انما
وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم
راكعون ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فان حزب الله هم الغالبون ربنا
آمنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ
هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب اللهم انا نعلم ان هذا
هو الحق من عندك فالعن من عارضه واستكبر وكذب به وكفر وسيعلم الذين
ظلموا اي منقلب ينقلبون السلام عليك يا امير المؤمنين وسيد الوصيين و
اول العابدين وازهد الزاهدين ورحمة الله وبركاته وصلواته وتحياته
انت مطعم الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا لوجه الله لا تريد منهم جزاء
ولا شكورا وفيك انزل الله تعالى ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة
ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون وانت الكاظم للغيظ والعافي عن الناس
والله يحب المحسنين وانت الصابر في البأساء والضراء وحين البأس وانت
القاسم بالسوية والعادل في الرعية والعالم بحدود الله من جميع البرية والله
تعالى اخبر عما اولاك من فضله بقوله افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا
يستوون اما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا
يعملون وانت المخصوص بعلم التنزيل وحكم التأويل ونص الرسول ولك المواقف

(حاشیه) ... رسول الله صلى الله عليه وآله: اللهم اليك اسلمت نفسي واليك وجهت وجهي واليك الجأت ظهري واليك فوضت امري اللهم احفظني بحفظ الايمان من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن تحتي وما قبلي وادفع عني بحولك وقوتك فانه لا حول ولا قوة الا بك [بالله] هفتم برای دفع گریه و خوف از سلطان وارد شده بخوانند دعاء اهلبیت علیهم السلام را: یا کائنا قبل کل شیء ویا مکون کل شیء ویا باقیا بعد کل شیء صل علی محمد وآل محمد وافعل بی کذا وکذا بجای کذا وکذا حاجت خود را بخواهد هشتم از حضرت



المشهودة والمقامات المشهورة والايام المذكورة يوم بدر ويوم الاحزاب اذ
زاغت الابصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي
المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا واذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم
مرض ما وعدنا الله ورسوله الا غرورا واذ قالت طائفة منهم يا اهل يثرب
لا مقام لكم فارجعوا ويستأذن فريق منهم النبي يقولون ان بيوتنا عورة وما
هي بعورة ان يريدون الا فرارا وقال الله تعالى ولما رأى المؤمنون الاحزاب
قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا
وتسليما فقتلت عمرهم وهزمت جمعهم ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا
وكفى الله المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا ويوم احد اذ يصعدون
ولا يلوون على احد والرسول يدعوهم في اخريهم وانت تذودهم المشركين عن
النبي ذات اليمين وذات الشمال حتى ردهم الله تعالى عنكما خائفين و
نصر بك الخاذلين ويوم حنين على ما نطق به التنزيل اذ اعجبتكم كثرتكم
فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض بما رحبت ثم وليتم مدبرين
ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين والمؤمنون انت ومن يليك
وعمك العباس ينادي المنهزمين يا اصحاب سورة البقرة يا اهل بيعة الشجرة
حتى استجاب له قوم قد كفيتهم المؤنة وتكفلت دونهم المعونة فعادوا آيسين
من المثوبة راجين وعد الله تعالى بالتوبة وذلك قول الله جل ذكره ثم
يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء وانت حائز درجة الصبر فائز بعظيم الاجر
ويوم خيبر اذ اظهر الله خور المنافقين وقطع دابر الكافرين والحمد لله رب
العالمين ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون الادبار وكان عهد الله

(حاشیه) امام محمد تقی علیه السلام مروی است برای فرج و کشایش امر و مطالب بخوانند: یا من یکفی من کل شیء ولا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمنی. نهم از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است که هر گاه برسد [illegible] ... یکی از نمازها [illegible] ... وضوی کامل بگیرد و دو رکعت نماز کند و در رکعت [illegible] ... و بگوید: یا موضع کل شکوی ویا سامع کل نجوی ویا شاهد کل ملأ ویا عالم کل خفیة ویا دافع ما یشاء من بلیة ویا خلیل ابراهیم ویا نجی موسی ویا مصطفی محمد صلى الله عليه وآله ادعوک دعاء

مَسْئُولًا مَوْلَایَ اَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَالْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَ
الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ فَهَنِيئًا لَكَ بِمَا اٰتَاكَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلٍ وَتَبًّا لِشَانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ
شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغَازِيهِ تَحْمِلُ الرَّايَةَ اَمَامَهُ
وَتَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَبَصِيرَتِكَ فِي الْاُمُورِ اَمَّرَكَ فِي
الْمَوَاطِنِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ اَمِيرٌ وَكَمْ مِنْ اَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ اِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التُّقٰى
وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوٰى فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ اَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا اِلَيْهِ انْتَهٰى ضَلَّ
وَاللّٰهِ الظَّانُّ لِذٰلِكَ وَمَا اهْتَدٰى وَلَقَدْ اَوْضَحْتَ مَا اَشْكَلَ مِنْ ذٰلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَ
وَامْتَرٰى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ قَدْ يَرَى الْحُوَّلُ الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحِيلَةِ وَدُونَهَا
حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللّٰهِ فَيَدَعُهَا رَاْيَ الْعَيْنِ وَيَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا مَنْ لَا حَرِيجَةَ لَهُ فِي
الدِّينِ صَدَقْتَ وَخَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَاِذْ مَاكَرَكَ النَّاكِثَانِ فَقَالَا نُرِيدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ
لَهُمَا لَعَمْرُكُمَا مَا تُرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لٰكِنْ تُرِيدَانِ الْغَدْرَةَ فَاَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا
وَجَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ فَجَدَّا فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا عَلٰى فِعْلِهِمَا اَغْفَلَا وَعَادَا وَ
مَا انْتَفَعَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهِمَا خُسْرًا ثُمَّ تَلَاهُمَا اَهْلُ الشَّامِ فَسِرْتَ اِلَيْهِمْ
بَعْدَ الْاِعْذَارِ وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّونَ
وَبِالَّذِي اُنْزِلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَلِاَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَقَدْ
اَمَرَ اللّٰهُ تَعَالٰى بِاتِّبَاعِكَ وَنَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ اِلٰى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَقَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ
اَوْضَحْتَ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَالطَّمْسِ فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلٰى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ
وَلَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلٰى تَحْقِيقِ التَّاْوِيلِ وَعَدُوُّكَ عَدُوُّ اللّٰهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللّٰهِ يَدْعُو
بَاطِلًا وَيَحْكُمُ جَائِرًا وَيَتَاَمَّرُ غَاصِبًا وَيَدْعُو حِزْبَهُ اِلَى النَّارِ وَعَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَيُنَادِي

مِنْ اَشَدِّ تَنِّ فَاقَتِهِ وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ دُعَاءَ الْغَرِيبِ الْغَرِيقِ الْمُضْطَرِّ الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيهِ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بعد سینکه بخواند این دعا را حق تعالی کار او را میکند حقتعالی ازاو غم را دور کند
دفع از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که برای دفع هم وغم و غل میگفت و دور کن غمها میکند اینرا ومیگوید یَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا فَرِّجْ هَمِّي وَاكْشِفْ غَمِّي يَا اَللّٰهُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ اِعْصِمْنِي وَطَهِّرْنِي وَاذْهَبْ بِبَلِيَّتِي و بخوان آیة الکرسی و معوذتین را



بَيْنَ الصَّفَّيْنِ الرَّوَاحَ الرَّوَاحَ اِلَى الْجَنَّةِ وَلَمَّا اسْتَسْقٰى فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَقَالَ
قَالَ لِي رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اٰخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضَيَاحٌ مِنْ لَبَنٍ وَ
تَقْتُلُكَ الْفِئَةُ الْبَاغِيَةُ فَاعْتَرَضَهُ اَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلٰى اَبِي الْعَادِيَةِ
لَعْنَةُ اللّٰهِ وَلَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ اَجْمَعِينَ وَعَلٰى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ
سَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ
وَعَلٰى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَلَمْ يَكْرَهْهُ وَاَغْمَضَ عَيْنَهُ وَلَمْ يُنْكِرْ اَوْ اَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ
اَوْ لِسَانٍ اَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ اَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ اَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَجَحَدَ حَقَّكَ
اَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللّٰهُ اَوْلٰى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ اٰلِكَ الطَّاهِرِينَ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
وَالْاَمْرُ الْاَعْجَبُ وَالْخَطْبُ الْاَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَصْبُ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ
الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكًا وَرَدُّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السَّيِّدَيْنِ سُلَالَتِكَ وَعِتْرَةِ
الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَقَدْ اَعْلَى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى الْاُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَرَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ
وَاَبَانَ فَضْلَكُمْ وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا قَالَ
اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا
اِلَّا الْمُصَلِّينَ فَاسْتَثْنَى اللّٰهُ تَعَالٰى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفٰى وَاَنْتَ يَا سَيِّدَ الْاَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ
الْخَلْقِ فَمَا اَعْمَهَ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ اَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبٰى مَكْرًا وَاَحَادُوهُ
عَنْ اَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا اٰلَ الْاَمْرُ اِلَيْكَ اَجْرَيْتَهُمْ عَلٰى مَا اَجْرَيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ
اللّٰهِ لَكَ فَاَشْبَهَتْ مِحْنَتُكَ بِهِمَا مِحَنَ الْاَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ
عَدَمِ الْاَنْصَارِ وَاَشْبَهْتَ فِي الْبَيَاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذْ اَجَبْتَ
كَمَا اَجَابَ وَاَطَعْتَ كَمَا اَطَاعَ اِسْمٰعِيلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا اِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ اِنِّي اَرٰى

باز دفع هم و اندوه که برای دفع هم میگوید در بیمار صد مرتبه يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيثُ فَاكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي وَلَا تَكِلْنِي اِلٰى نَفْسِي
دوازدهم از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که این دعا را بخواند برای هر حاجتی حق تعالی برآورد اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ فَاِنَّ لَهُمَا عِنْدَكَ شَاْنًا مِنَ الشَّاْنِ وَقَدْرًا مِنَ الْقَدْرِ فَبِحَقِّ ذٰلِكَ الشَّاْنِ وَبِحَقِّ ذٰلِكَ الْقَدْرِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا
پس بدرستیکه چون روز قیامت شود نماند ملک مقرب و نه پیغمبر مرسل و نه مؤمن ممتحن مگر آنکه او محتاج است

فِی الْمَنامِ اَنّی اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ ماذا تَرى قالَ یا اَبَتِ افْعَلْ ما تُؤْمَرُ سَتَجِدُنی
اِنْ شاءَ اللهُ مِنَ الصّابِرینَ وَكَذلِكَ اَنْتَ لَمّا اَباناكَ النَّبِیُّ صَلَّى اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ
وَاَمَرَكَ اَنْ تَضْجَعَ فی مَرْقَدِهِ واقِیاً لَهُ بِنَفْسِكَ اَسْرَعْتَ اِلى اِجابَتِهِ مُطیعاً وَلِنَفْسِكَ
عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّناً فَشَكَرَ اللهُ تَعالى طاعَتَكَ وَاَبانَ عَنْ جَمیلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ
جَلَّ ذِكْرُهُ وَمِنَ النّاسِ مَنْ یَشْری نَفْسَهُ ابْتِغاءَ مَرْضاتِ اللهِ ثُمَّ مِحْنَتُكَ یَوْمَ
صِفّینَ وَقَدْ رُفِعَتِ الْمَصاحِفُ حیلَةً وَمَكْراً فَاُعْرِضَ الشَّكُّ وَعُزِفَ الْحَقُّ وَاتُّبِعَ
الظَّنُّ اَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هرُونَ اِذْ اَمَّرَهُ مُوسى عَلى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَهرُونُ
یُنادیهِمْ وَیَقُولُ یا قَوْمِ اِنَّما فُتِنْتُمْ بِهِ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمنُ فَاتَّبِعُونی وَاَطیعُوا اَمْری
قالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَیْهِ عاكِفینَ حَتّى یَرْجِعَ اِلَیْنا مُوسى وَكَذلِكَ اَنْتَ لَمّا رُفِعَتِ الْمَصاحِفُ
قُلْتَ یا قَوْمِ اِنَّما فُتِنْتُمْ بِها وَخُدِعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَخالَفُوا عَلَیْكَ وَاسْتَدْعَوْا نَصْبَ
الْحَكَمَیْنِ فَاَبَیْتَ عَلَیْهِمْ وَتَبَرَّاْتَ اِلَى اللهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَّضْتَهُ اِلَیْهِمْ فَلَمّا اَسْفَرَ
الْحَقُّ وَسُفِهَ الْمُنْكَرُ وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَ
اَلْزَمُوكَ عَلى سَفَهٍ اَلتَّحْكیمَ الَّذی اَبَیْتَهُ وَاَحَبُّوهُ وَحَظَرْتَهُ وَاَباحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِی
اقْتَرَفُوهُ وَاَنْتَ عَلى نَهْجِ بَصیرَةٍ وَهُدىً وَهُمْ عَلى سُنَنِ ضَلالَةٍ وَعَمىً فَما زالُوا عَلَى
النِّفاقِ مُصِرّینَ وَفِی الْغَیِّ مُتَرَدِّدینَ حَتّى اَذاقَهُمُ اللهُ وَبالَ اَمْرِهِمْ فَاَماتَ بِسَیْفِكَ
مَنْ عانَدَكَ فَشَقِیَ وَهَوى وَاَحْیى بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعَدَ فَهُدِیَ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْكَ
غادِیَةً وَرائِحَةً وَعاكِفَةً وَذاهِبَةً فَما یُحیطُ الْمادِحُ وَصْفَكَ وَلا یُحْبِطُ الطّاعِنُ
فَضْلَكَ اَنْتَ اَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبادَةً وَاَخْلَصُهُمْ زَهادَةً وَاَذَبُّهُمْ عَنِ الدّینِ اَقَمْتَ
حُدُودَ اللهِ بِجُهْدِكَ وَفَلَلْتَ عَساكِرَ الْمارِقینَ بِسَیْفِكَ تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ
بِبَنانِكَ وَتَهْتِكُ سُتُورَ الشُّبَهِ بِبَیانِكَ وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْباطِلِ عَنْ صَریحِ الْحَقِّ

بحق محمد و علی صلوات الله علیهما والهما دراز نمود فقیر گوید که ابن ابی الحدید نقل کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود دفعه سؤال کردم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که دعا کند برای من بمغفرت فرمود دعا خواهم کرد پس بر خاست و نماز گذاشت و چون بدعا برداشت گوش دادم بدعا آنحضرت شنیدم میگوید اللهم بحق علی عندک اغفر لعلی یعنی خدایا بحق علی نزد تو بیامرز علی را من گفتم یا رسول الله این چه دعائی بود که کردی فرمود آیا کسی گرامیتر از او هست نزد خدا که من او را شفیع خود کنم نزد او مؤلف گوید که ما در باب اول در ذکر ادعیه سجده تذکر کردیم بعضی دعاها که مناسب با این فصل دارد



لا تَاْخُذُكَ فِی اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ وَفی مَدْحِ اللهِ تَعالى لَكَ غِنىً عَنْ مَدْحِ الْمادِحینَ وَ
تَقْریظِ الْواصِفینَ قالَ اللهُ تَعالى مِنَ الْمُؤْمِنینَ رِجالٌ صَدَقُوا ما عاهَدُوا اللهَ عَلَیْهِ
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ یَنْتَظِرُ وَما بَدَّلُوا تَبْدیلاً وَلَمّا رَاَیْتَ اَنْ قَتَلْتَ
النّاكِثینَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ وَصَدَقَكَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ
وَعْدَهُ فَاَوْفَیْتَ بِعَهْدِهِ قُلْتَ اَما آنَ اَنْ تُخْضَبَ هذِهِ مِنْ هذِهِ اَمْ مَتى یُبْعَثُ اَشْقاها
واثِقاً بِاَنَّكَ عَلى بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَبَصیرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ قادِمٌ عَلَى اللهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبَیْعِكَ
الَّذی بایَعْتَهُ بِهِ وَذلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ اَللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَنْبِیائِكَ وَاَوْصِیاءِ
اَنْبِیائِكَ بِجَمیعِ لَعَناتِكَ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نارِكَ وَالْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِیَّكَ حَقَّهُ وَ
اَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ بَعْدَ الْیَقینِ وَالْاِقْرارِ بِالْوِلایَةِ لَهُ یَوْمَ اَكْمَلْتَ لَهُ الدّینَ
اَللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَاَشْیاعَهُمْ وَاَنْصارَهُمْ اَللّهُمَّ
الْعَنْ ظالِمِی الْحُسَیْنِ وَقاتِلیهِ وَالْمُتابِعینَ عَدُوَّهُ وَناصِریهِ وَالرّاضینَ بِقَتْلِهِ
وَخاذِلیهِ لَعْناً وَبیلاً اَللّهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ اٰلَ مُحَمَّدٍ وَمانِعیهِمْ حُقُوقَهُمْ
اَللّهُمَّ خُصَّ اَوَّلَ ظالِمٍ وَغاصِبٍ لِاٰلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلَّ مُسْتَنٍّ بِما سَنَّ اِلى یَوْمِ
الْقِیمَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَعَلى عَلِیٍّ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَاٰلِهِ
الطّاهِرینَ وَاجْعَلْنا بِهِمْ مُتَمَسِّكینَ وَبِوِلایَتِهِمْ مِنَ الْفائِزینَ الْاٰمِنینَ الَّذینَ لا
خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلا هُمْ یَحْزَنُونَ مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین اشاره کردیم بسند
این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور میشود خواند و این فایده جلیله ایست
که البته راغبین در عبادت و مشتاقین زیارت حضرت شاه ولایت علیه السلام از اغنیمت خواهند
شمرد سیم زیارتیست که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که فرمود هرگاه در روز
عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشی نزدیک قبر شریف آنحضرت برو و بعد
از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن بجانب آنحضرت بعد از نماز و دعا این است

فصل هشتم

در ذکر چند دعائی برای علاجها و مرضها اول از حضرت صادق علیه السلام منقول است که میگوئی از برای دردها بسم الله و بالله کم من نعمة لله فی عرق ساکن وغیر ساکن علی عبد شاکر وغیر شاکر و میگیری ریش خود را بدست راست بعد از نماز فریضه و میگوئی سه مرتبه اللهم فرج عنی کربتی وعجل عافیتی واکشف ضری که این عمل نافع است دوم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که دست بر موضع درد گذار و بگو بسم الله وبالله ومحمد رسول الله صلی الله علیه وآله ولا حول ولا قوة الا بالله

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ وَلِیِّکَ وَاَخِی نَبِیِّکَ وَوَزِیرِهِ وَحَبِیبِهِ وَخَلِیلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَ
خِیَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِیِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَاَمِینِهِ وَوَلِیِّهِ وَاَشْرَفِ
عِتْرَتِهِ الَّذِینَ آمَنُوا بِهِ وَاَبِی ذُرِّیَّتِهِ وَبَابِ حِکْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِی اِلیٰ
شَرِیعَتِهِ وَالْمَاضِی عَلیٰ سُنَّتِهِ وَخَلِیفَتِهِ عَلیٰ اُمَّتِهِ سَیِّدِ الْمُسْلِمِینَ وَاَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ
وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَاَصْفِیَائِکَ وَاَوْصِیَاءِ
اَنْبِیَائِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مَا
حُمِّلَ وَرَعیٰ مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلَالَکَ وَحَرَّمَ حَرَامَکَ وَاَقَامَ
اَحْکَامَکَ وَدَعَا اِلیٰ سَبِیلِکَ وَوَالیٰ اَوْلِیَائَکَ وَعَادیٰ اَعْدَائَکَ وَجَاهَدَ النَّاکِثِینَ
عَنْ سَبِیلِکَ وَالْقَاسِطِینَ وَالْمَارِقِینَ عَنْ اَمْرِکَ صَابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ لَا
تَاْخُذُهُ فِی اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ حَتّیٰ بَلَغَ فِی ذٰلِکَ الرِّضَا وَسَلَّمَ اِلَیْکَ الْقَضَاءَ وَعَبَدَکَ
مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَکَ مُجْتَهِداً حَتّیٰ اَتَاهُ الْیَقِینُ فَقَبَضْتَهُ اِلَیْکَ شَهِیداً سَعِیداً وَلِیّاً
تَقِیّاً رَضِیّاً زَکِیّاً هَادِیاً مَهْدِیّاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ
عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیَائِکَ وَاَصْفِیَائِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ مؤلف گوید که سید در مصباح
الزائر برای این روز شریف زیارتی دیگر نقل کرده که اختصاصش باین روز معلوم نمیشود و آن مرکب از...

| زیارت دوم از زیارات مخصوصه | | |
|---|---|---|
| زیارتیست که علامهٔ مجلسی آنرا | **دوم از زیارات مخصوصه** | زیارت دوم در تحفه قرار داده |

زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس روایت کرده
اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول باین زیارت
و تعلیم فرمود آنرا بثقهٔ جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود با و که چون برسی بمشهد امیرالمؤمنین
پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و ببوی خوش خود را معطر نما و برو با آرامی و وقار
پس چون برسی بباب السلام یعنی بر در حرم مطهر رو بقبله بایست و سه مرتبه الله اکبر بگو و بگو اَلسَّلَامُ
عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلیٰ خِیَرَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلیٰ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ

اَللّٰهُمَّ امْسَحْ عَنِّی مَا اَجِدُ و مسح
میکنی بدست و آنست موضع
درد را سه مرتبه
از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام مرویست که
امیرالمؤمنین علیه السلام مریض شد
رسول خدا صلی الله علیه و آله بعیادت
او رفت و فرمود با او که بگو اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُکَ تَعْجِیلَ عَافِیَتِکَ
وَصَبْراً عَلیٰ بَلِیَّتِکَ وَخُرُوجاً
اِلیٰ رَحْمَتِکَ
از حضرت
صادق علیه السلام چهارم
مرویست که فرمود
میگذاری دست خود را بر
موضع درد و میگوئی سه مرتبه
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ
الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ الَّذِی نَزَلَ
بِهِ الرُّوحُ الْاَمِینُ وَهُوَ عِنْدَکَ
فِی اُمِّ الْکِتَابِ عَلِیٌّ حَکِیمٌ اَنْ
تَشْفِیَنِی بِشِفَائِکَ وَتُدَاوِیَنِی
بِدَوَائِکَ وَتُعَافِیَنِی مِنْ
بَلَائِکَ وَصَلَوَاتُ
میفرستی



وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَی الطُّهْرِ الطَّاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْعَلَمِ الزَّاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَی
الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ اَلسَّلَامُ عَلیٰ اَبِی الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلیٰ اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ
الْمُرْسَلِینَ وَعِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِینَ اَلسَّلَامُ عَلیٰ مَلَائِکَةِ اللّٰهِ الْحَافِّینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا
الضَّرِیحِ اللَّائِذِینَ بِهِ پس نزدیک قبر برو و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ الْاَوْصِیَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا عِمَادَ الْاَتْقِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ الْاَوْلِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ
الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا آیَةَ اللّٰهِ الْعُظْمیٰ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَامِسَ اَهْلِ الْعَبَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ الْاَتْقِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عِصْمَةَ الْاَوْلِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا زَیْنَ الْمُوَحِّدِینَ النُّجَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَالِصَ الْاَخِلَّاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَالِدَ
الْاَئِمَّةِ الْاُمَنَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا قَسِیمَ الْجَنَّةِ وَلَظیٰ (دوزخ) اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَکَّةُ وَمِنیٰ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَکَنَفَ (کهف) الْفُقَرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ وُلِدَ فِی الْکَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِی السَّمَاءِ
(یعنی جایه و حرز و بال مرغ)
بِسَیِّدَةِ النِّسَاءِ وَکَانَ شُهُودُهَا الْمَلَائِکَةَ الْاَصْفِیَاءَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مِصْبَاحَ
الضِّیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِیُّ بِجَزِیلِ الْحِبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ بَاتَ
عَلیٰ فِرَاشِ خَاتَمِ الْاَنْبِیَاءِ وَوَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْاَعْدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ رُدَّتْ
لَهُ الشَّمْسُ فَسَامیٰ شَمْعُونَ الصَّفَا اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ اَنْجَی اللّٰهُ سَفِینَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ
وَاسْمِ اَخِیهِ حَیْثُ الْتَطَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمیٰ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ تَابَ اللّٰهُ بِهِ وَبِاَخِیهِ
عَلیٰ آدَمَ اِذْ غَویٰ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا فُلْکَ النَّجَاةِ الَّذِی مَنْ رَکِبَهُ نَجیٰ وَمَنْ تَاَخَّرَ
عَنْهُ هَویٰ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذِئْبَ الْفَلَا اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلیٰ مَنْ کَفَرَ
وَاَنَابَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اِمَامَ ذَوِی الْاَلْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَعْدِنَ الْحِکْمَةِ

بمحمد و آل محمد علیهم السلام
نهم از ابو حمزه روایت کرده
است که گفت رنجور شدم و درد
عارض شد مرا شکایت کردم بحضرت امام محمد
باقر علیه السلام فرمود هرگاه نماز کنی از درد
پس بگو یَا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطیٰ وَیَا
خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیَا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ
اِرْحَمْ ضَعْفِی وَقِلَّةَ حِیلَتِی وَاعْفِنِی
مِنْ وَجَعِی گفت خواندم از او
عافیت یافتم مؤلف گوید که ما
در اول باب سیم دعاهای برای
علل و اسقام ذکر نمودیم
**فصل** در بعض احراز و عوذات
و اخبار ذکر میشود در اینجا بعض حرزها
اول روایت است که شخصی خدمت
حضرت صادق علیه السلام شکایت از
وحشت کرد حضرت فرمود آیا خبر
ندهم ترا بچیزی که اگر بگوئی بیدار
وحشت نخواهی کرد در شب و روز بسم الله
و بالله

وَفَصْلَ الْخِطَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْاَحْزَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَخْلَصَ لِلّٰهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَاَنَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْاَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَاَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَاَجَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْاٰيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْغَزَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِراً بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ اٰتٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكِلَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَغَا مَلَائِكَةُ السَّمٰوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيهُ الصَّدَقَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ الْمَبْعُوثِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طٰهٰ وَيٰسٓ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللّٰهِ الْمَتِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلٰوتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ

وتوكّل على الله إنّه من يتوكّل على الله فهو حسبه إنّ الله بالغ أمره قد جعل الله لكلّ شيء قدراً اللّهمّ اجعلني في كنفك وفي جوارك واجعلني في أمانك وفي منعك روايت شده [illegible]



الْمَعِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللّٰهِ النَّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَصَاحِبَ لِوَاءِ الْحَمْدِ وَسَاقِيَ اَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَوَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيءِ وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَمَصَابِيحِ الدُّجٰى وَاَعْلَامِ التُّقٰى وَمَنَارِ الْهُدٰى وَذَوِي النُّهٰى وَكَهْفِ الْوَرٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةِ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى نُورِ الْاَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ وَوَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَطْهَارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْاٰثَارِ الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيعَةِ الْمُخْلَصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْاَوْزَارِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ التَّقِيَّةِ ابْنَةِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْاَسْتَارِ الْمُزَوَّجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ وَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلَامُ عَلٰى نُورِ اللّٰهِ الْاَنْوَرِ وَضِيَائِهِ الْاَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللّٰهِ وَخَاصَّتَهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللّٰهِ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهُ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ صَابِراً نَاصِحاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمَ الْاَجْرِ حَتّٰى اَتٰيكَ

والمأمن ومن شرّ كلّ عين لامّة ومن شرّ حاسد إذا حسد
بفرمود حسنين نعويذ ميكرد حضرت ابرهيم اسمعيل واسحق را
چهار مرد روايت شده كه در بعضى غزوات اصحاب حضرت رسول صلّى الله عليه الخدمت آنحضرت شكايت كردند از اذيّت كيكها فرمود در وقتى خواب بگيرند بگوييد أيّها الأسود الوثّاب الّذي لا يبالي غلقاً ولا باباً عزمت عليك بأمّ الكتاب أن لا تؤذيني وأصحابي إلى أن يذهب اللّيل ويجيء الصبح بما جاء
روايت شده از حضرت امير المؤمنين عليه السلام كه فرمود [illegible]

الیقین فلعن الله من دفعك عن حقك وازالك عن مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرضی به اشهد الله وملائكته وانبیائه ورسله انی ولی لمن والاك وعدو لمن عاداك السلام علیك ورحمة الله وبركاته پس خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو اشهد انك تسمع كلامی وتشهد مقامی واشهد لك یا ولی الله بالبلاغ والاداء یا مولای یا حجة الله یا امین الله یا ولی الله ان بینی وبین الله عز وجل ذنوبا قد اثقلت ظهری ومنعتنی من الرقاد وذكرها یقلقل احشائی وقد هربت الی الله عز وجل والیك فبحق من ائتمنك علی سره واسترعاك امر خلقه وقرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته كن لی الی الله شفیعا ومن النار مجیرا وعلی الدهر ظهیرا پس باز خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو یا ولی الله یا حجة الله یا باب حطة الله ولیك وزائرك واللائذ بقبرك والنازل بفنائك والمنیخ رحله فی جوارك یسئلك ان تشفع له الی الله فی قضاء حاجته ونجح طلبته فی الدنیا والآخرة فان لك عند الله الجاه العظیم والشفاعة المقبولة فاجعلنی یا مولای من همك وادخلنی فی حزبك والسلام علیك وعلی ضجیعیك آدم ونوح والسلام علیك وعلی ولدیك الحسن والحسین وعلی الائمة الطاهرین من ذریتك ورحمة الله وبركاته انگاه شش ركعت نماز زیارت بكن دو ركعت برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ودو ركعت برای جناب آدم علیه السلام ودو ركعت برای جناب نوح علیه السلام وبسیار بخوان خدا تعالی را كه باجابت خواهد رسید انتهی مؤلف گوید كه صاحب مزار كبیر گفته كه این زیارت را در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد وعلامه مجلسی ره فرموده كه این زیارت بهترین زیاراتست وبسندهای معتبر در كتب معتبره مذكور است وظاهر بعضی از روایات آنستكه خصوصیت باین روز ندارد ودر هر وقت كه این زیارت را بعمل آورند خوب است مؤلف گوید كه اگر كسی گوید كه چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه وآله با مبعث آن حضرت

من كل آیة متشابه وار
حضرت صادق علیه السلام روایت
كه چون نذری داشته باشی بین
صورت او ... بخوان در
... علیك بحرمة الله
و بعزة محمد صلی الله علیه
و آله و بعزة سلیمان بن
داود و بعزة امیر المؤمنین
علی بن ابیطالب علیه السلام
و الائمة الطاهرین علیهم السلام
من بعده پس بدرستیكه مقصد
خواهد شد از نوامیس تعالی
ششم روایتست كه حضرت
رسول صلی الله علیه و آله
بامیر المؤمنین علیه السلام فرمود یا علی
هرگاه واقع شد در ورطه
بابلیه بگو بسم الله الرحمن
الرحیم و لا حول و لا قوة الا
بالله العلی العظیم پس
بدرستیكه



زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد شده وزیارت حضرت رسول صلی الله علیه وآله روایت نشده با آنكه شایسته بود كه زیارت مخصوصی برای حضرت رسول صلی الله علیه وآله در این اوقات وارد شده باشد جواب گوئیم كه این بجهت شدت اتصال این دو بزرگوار وكمال اتحاد این دو نور پاكست بآنكه هر كه زیارت كند امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت كرده حضرت رسول صلی الله علیه وآله را وشاهد براین از قرآن آیه انفسنا است وهو فی آیة التباهل نفس المصطفی لیس غیره ایاها وازاخبار بسیاری از روایاتست ازجمله شیخ محمد بن المشهدی روایت كرده از حضرت صادق علیه السلام كه فرمود مردی اعرابی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه وآله مشرف شد وعرض كرد یا رسول الله منزل من دور است از منزل تو ومن مشتاق زیارت ودیدن تو میشوم ومیآیم بزیارت جناب تو وملاقات تو برایم حاصل نمیشود وملاقات میكنم علی بن ابیطالب علیه السلام را پس مرا مانوس میكند بحدیث ومواعظ خود ومن برمیگردم باحال اندوه وحسرت برندیدن تو فرمود هر كه زیارت كند علی را مرا زیارت كرده وهر كه او را دوست دارد مرا دوست داشته وكسیكه دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان این را بقوم خود از جانب من وهر كه برود بزیارت او پس بتحقیق كه بنزد من آمده ومن جزا خواهم داد او را روز قیامت وجبرئیل وصالح المؤمنین ودر حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام مرویست كه چون زیارت كنی جانب نجف را زیارت كن عظام آدم وبدن نوح وجسم علی بن ابیطالب را بدرستیكه زیارت كرده خواهی بود پدران گذشته را ومحمد صلی الله علیه وآله خاتم پیغمبران را وعلی علیه السلام بهترین اوصیا را ودر زیارت ششم گذشت كه فرمودند رو بقبر امیر المؤمنین علیه السلام بایست وبگو السلام علیك یا رسول الله السلام علیك یا صفوة الله الی

(غیر ذلك ولقد اجاد الشیخ جابر فی تخمیسه للقصیدة الازریة بقوله)

| | | |
|---|---|---|
| مشیرا الی القبة العلویة | فاعتمد للنبی اعظم رمس | فیه للطهر احمد ای نفس |
| او تری العرش فیه انور شمس | فتواضع فثم دارة قدس | تتمنی الافلاك لثم ثراها |

| (وحكیم سنائی) | مرتضائی كه كرد یزدانش | همره جان مصطفی جانش | (گفته) |
|---|---|---|---|
| هر دو یكقبله وخرد شان دو | هر دو یك روح وكالبد شان دو | دو روان نده چو خرد كه دون | دو برادر چو موسی وهرون |
| هر دو یكدر ز یكصدف بودند | هر دو پیرایه شرف بودند | تا نه بگشاد علم حیدر در | ندهد سنت پیمبر بر |

خداوند عز وجل برطرف میكند
بلا را از انواع بلا
از نوائب ... خواهد
فصل دهم
در موجزات دعاء
در ذكر چند دعا از دنیا وآخرت
كه برای حوائج دنیا وآخرت مجرب
است واقعه در آن از حضرت
صادق علیه السلام مرویست كه هر كه بگوید
اللهم اجعلنی اخشاك كانی اراك
وأسعدنی بتقواك ولا تشقنی بمعاصیك
وخر لی فی قضائك وبارك لی
فی قدرك حتی لا احب تعجیل ما اخرت
ولا تأخیر ما عجلت واجعل غنای فی نفسی ومتعنی
بسمعی وبصری واجعلهما الوارثین
منی وانصرنی علی من ظلمنی وارنی
فیه قدرتك یا رب واقر
بذلك عینی دو ...
از آنحضرت

**سیم از زیارات مخصوصه** زیارت شب مبعث و روز آن است یعنی بیست و هفتم
رجب و در آن سه زیارت است اول زیارت رجبیه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِیائِهِ
که در اعمال ماه رجب گذشت (ص ۱۳۲) و آن زیارتی است که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده
میشود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن المشهدی آنرا از زیارات مخصوصه شب مبعث نیز شمرده اند
و چون آن زیارت را خواندی فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و آنچه خواهی دعا کن
دوم زیارت اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْاَئِمَّةِ وَمَعْدِنِ النُّبُوَّةِ است که علامه مجلسی ره آنرا زیارت
هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است بشب بیست و هفتم رجب چنانکه ما
در هدیة الزائر آنرا ذکر کردیم سیم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند باین طریق
که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبه
شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِهِ
وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللّٰهِ عَلی خَلْقِهِ پس داخل شو و بایست نزدیک
قبر آنحضرت بنحوی که روی خود را بجانب قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر
بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ خَلیفَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ صَفْوَةِ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسی کَلیمِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ رُسُلِ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْمُتَّقینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
وارِثَ عِلْمِ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبَاُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الصِّراطُ الْمُسْتَقیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُهَذَّبُ الْکَریمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا
الْوَصِیُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَدْرُ الْمُضیءُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الْاَکْبَرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْفارُوقُ الْاَعْظَمُ

مسؤولٌ بکرمک اَللّٰهُمَّ اَغْنِنی عَنْ هَوْلِ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَاَخْرِجْنی مِنَ الدُّنْیا سالِماً وَزَوِّجْنی مِنَ الْحُورِ الْعینِ وَاکْفِنی مَؤُنَتی وَمَؤُنَةَ عِیالی وَمَؤُنَةَ النّاسِ وَاَدْخِلْنی بِرَحْمَتِکَ فی عِبادِکَ الصّالِحینَ

سیم این دعاء شریفست که هنگام مهمات خواندن آن موجب فرج است و جامع دنیا و آخرت است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمیلَ وَسَتَرَ الْقَبیحَ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ عَنّی یا کَریمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَیا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجْوی وَیا مُنْتَهی کُلِّ شَکْوی یا کَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ الْمَنِّ یا مُبْتَدِئاً بِکُلِّ نِعْمَةٍ قَبْلَ اسْتِحْقاقِها یا رَبَّنا یا سَیِّدَنا یا مَوْلانا



اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا السِّراجُ الْمُنیرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْهُدی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا عَلَمَ التُّقی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ الْکُبْری اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خاصَّةَ اللّٰهِ وَ
خالِصَتَهُ وَاَمینَ اللّٰهِ وَصَفْوَتَهُ وَبابَ اللّٰهِ وَحُجَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُکْمِ اللّٰهِ وَسِرِّهِ
وَعَیْبَةَ عِلْمِ اللّٰهِ وَخازِنَهُ وَسَفیرَ اللّٰهِ فی خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَ
آتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَتَلَوْتَ
الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَوَفَیْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَتَمَّتْ بِکَ کَلِماتُ اللّٰهِ
وَجاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَجُدْتَ
بِنَفْسِکَ صابِراً مُحْتَسِباً مُجاهِداً عَنْ دینِ اللّٰهِ مُوَقِّیاً لِرَسُولِ اللّٰهِ طالِباً ما عِنْدَ اللّٰهِ راغِباً
فیما وَعَدَ اللّٰهُ وَمَضَیْتَ لِلَّذی کُنْتَ عَلَیْهِ شَهیداً وَشاهِداً وَمَشْهُوداً فَجَزاکَ اللّٰهُ
عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ مِنْ صِدّیقٍ اَفْضَلَ الْجَزاءِ اَشْهَدُ اَنَّکَ کُنْتَ
اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَخْلَصَهُمْ ایماناً وَاَشَدَّهُمْ یَقیناً وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ وَاَعْظَمَهُمْ
عَناءً وَاَحْوَطَهُمْ عَلی رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَفْضَلَهُمْ مَناقِبَ وَ
اَکْثَرَهُمْ سَوابِقَ وَاَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَاَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَاَکْرَمَهُمْ عَلَیْهِ فَقَوِیتَ
حینَ وَهَنُوا وَلَزِمْتَ مِنْهاجَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ کُنْتَ
خَلیفَتَهُ حَقّاً لَمْ تُنازَعْ بِرَغْمِ الْمُنافِقینَ وَغَیْظِ الْکافِرینَ وَضِغْنِ الْفاسِقینَ وَ
قُمْتَ بِالْاَمْرِ حینَ فَشِلُوا وَنَطَقْتَ حینَ تَتَعْتَعُوا وَمَضَیْتَ بِنُورِ اللّٰهِ اِذْ وَقَفُوا
فَمَنِ اتَّبَعَکَ فَقَدِ اهْتَدی کُنْتَ اَوَّلَهُمْ کَلاماً وَاَشَدَّهُمْ خِصاماً وَاَصْوَبَهُمْ
مَنْطِقاً وَاَسَدَّهُمْ رَأْیاً وَاَشْجَعَهُمْ قَلْباً وَاَکْثَرَهُمْ یَقیناً وَاَحْسَنَهُمْ عَمَلاً وَاَعْرَفَهُمْ
بِالْاُمُورِ کُنْتَ لِلْمُؤْمِنینَ اَباً رَحیماً اِذْ صارُوا عَلَیْکَ عِیالاً فَحَمَلْتَ اَثْقالَ ما عَنْهُ
ضَعُفُوا وَحَفِظْتَ ما اَضاعُوا وَرَعَیْتَ ما اَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ اِذْ جَبُنُوا وَعَلَوْتَ اِذْ

یا غَوْثاهُ یا غِیاثاهُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُکَ اَنْ لا تَجْعَلَنی فِی النّارِ آنگاه مطلب خود را بخواه

چهارم دعاء مختصری است که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ابتدا عادت آن حضرت بود که در هر حاجتی میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتی فی کُلِّ کَرْبٍ وَاَنْتَ رَجائی فی کُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لی فی کُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بی ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ کَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤادُ وَتَقِلُّ فیهِ الْحیلَةُ وَیَخْذُلُ عَنْهُ الْقَریبُ وَیَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَتُعْیینی فیهِ الْاُمُورُ اَنْزَلْتُهُ بِکَ وَشَکَوْتُهُ اِلَیْکَ راغِباً فیهِ اِلَیْکَ عَمَّنْ سِواکَ فَفَرَّجْتَهُ وَکَشَفْتَهُ فَاَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَصاحِبُ کُلِّ حاجَةٍ وَمُنْتَهی کُلِّ رَغْبَةٍ فَلَکَ الْحَمْدُ کَثیراً

هَلِعُوا وَصَبَرْتَ اِذْ جَزِعُوا كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا صَبًّا وَغِلْظَةً وَغَيْظًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
غَيْثًا وَخِصْبًا وَعِلْمًا لَمْ تُفْلَلْ حُجَّتُكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ وَ
لَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لَا تُحَرِّكُهُ الْعَوَاصِفُ وَلَا تُزِيلُهُ الْقَوَاصِفُ كُنْتَ
كَمَا قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ قَوِيًّا فِي بَدَنِكَ مُتَوَاضِعًا فِي نَفْسِكَ عَظِيمًا
عِنْدَ اللّٰهِ كَبِيرًا فِي الْاَرْضِ جَلِيلًا فِي السَّمَاءِ لَمْ يَكُنْ لِاَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ وَلَا لِقَائِلٍ فِيكَ
مَغْمَزٌ وَلَا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ وَلَا لِاَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ يُوجَدُ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ
عِنْدَكَ قَوِيًّا عَزِيزًا حَتّٰى تَاْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفًا حَتّٰى
تَاْخُذَ مِنْهُ الْحَقَّ الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذٰلِكَ سَوَاءٌ شَاْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ
وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَاَمْرُكَ حِلْمٌ وَعَزْمٌ وَرَاْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ اعْتَدَلَ بِكَ
الدِّينُ وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَاُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرَانُ وَقَوِيَ بِكَ الْاِيمَانُ وَثَبَتَ
بِكَ الْاِسْلَامُ وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْاَنَامَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ لَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ خَالَفَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرٰى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اِنَّا اِلَى
اللّٰهِ مِنْهُمْ بُرَاءُ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خَالَفَتْكَ وَجَحَدَتْ وِلَايَتَكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ
وَقَتَلَتْكَ وَحَادَتْ عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوٰيهُمْ
وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ اَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
بِالْبَلَاغِ وَالْاَدَاءِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حَبِيبُ اللّٰهِ وَبَابُهُ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللّٰهِ وَوَجْهُهُ
الَّذِي مِنْهُ يُؤْتٰى وَاَنَّكَ سَبِيلُ اللّٰهِ وَاَنَّكَ عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ اَتَيْتُكَ زَائِرًا لِعَظِيمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ مُتَقَرِّبًا اِلَى
اللّٰهِ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا اِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ اَبْتَغِي بِشَفَاعَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذًا

ذکر الکفعمی فاضلا مؤلف کتاب بلد
که این دعا همان دعای حضرت رسول
صلی الله علیه و آله است در روز
بدر و احزاب و نیز دعای حضرت
سید الشهداء علیه السلام است که در
روز عاشورا در کربلا خواند
و بعد از این نیز دعای دیگر
از آنحضرت مرویست که در آن
روز خواندند که یکی این دعا
است که تعلیم حضرت امام زین
العابدین علیه السلام فرمود در آن
وقتی که او را بسته نزد جبابره بنی
امیه میبردند و بدست ایشان محبوس بود
و این را برای حاجت و هم و اندوه و
بلاها بخوان
بحق یس و القرآن الحکیم و
بحق طه و القرآن العظیم
یا من یقدر علی حوائج
السائلین یا من یعلم ما فی
الضمیر یا منفسا عن
المکروبین



بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلٰى ظَهْرِي فَزِعًا اِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ
رَبِّي اَتَيْتُكَ اَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ اِلَى اللّٰهِ وَاَتَقَرَّبُ بِكَ اِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِكَ
حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اِلَى اللّٰهِ فَاِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ
وَلَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامُ الْمَعْلُومُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّاْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلٰى عَبْدِكَ وَاَمِينِكَ الْاَوْفٰى وَعُرْوَتِكَ
الْوُثْقٰى وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنٰى وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرٰى وَصِدِّيقِكَ الْاَكْبَرِ
سَيِّدِ الْاَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْاَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ الْاَصْفِيَاءِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ
وَقُدْوَةِ الصِّدِّيقِينَ وَاِمَامِ الصَّالِحِينَ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَ
الْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ اَخِي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ وَالْبَائِتِ عَلٰى
فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيْفًا
لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزًا لِرِسَالَتِهِ وَدَلَالَةً وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَحَامِلًا لِرَايَتِهِ وَوِقَايَةً لِمُهْجَتِهِ
وَهَادِيًا لِاُمَّتِهِ وَيَدًا لِبَاْسِهِ وَتَاجًا لِرَاْسِهِ وَبَابًا لِنَصْرِهِ وَمِفْتَاحًا لِظَفَرِهِ حَتّٰى
هَزَمَ جُنُودَ الشِّرْكِ بِاَيْدِكَ وَاَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِاَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِكَ
وَمَرْضَاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلٰى طَاعَتِهِ وَمِجَنًّا دُونَ نَكْبَتِهِ حَتّٰى فَاضَتْ
نَفْسُهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فِي كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَهَا وَمَسَحَهُ عَلٰى وَجْهِهِ وَاَعَانَتْهُ
مَلَائِكَتُكَ عَلٰى غُسْلِهِ وَتَجْهِيزِهِ وَصَلّٰى عَلَيْهِ وَوَارٰى شَخْصَهُ وَقَضٰى دَيْنَهُ وَاَنْجَزَ
وَعْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاحْتَذٰى مِثَالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحِينَ وَجَدَ اَنْصَارًا نَهَضَ
مُسْتَقِلًّا بِاَعْبَاءِ الْخِلَافَةِ مُضْطَلِعًا بِاَثْقَالِ الْاِمَامَةِ فَنَصَبَ رَايَةَ الْهُدٰى فِي عِبَادِكَ
وَنَشَرَ ثَوْبَ الْاَمْنِ فِي بِلَادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِي بَرِيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتَابِكَ فِي خَلِيقَتِكَ
وَاَقَامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ وَاَبَادَ الْفَتْرَةَ وَسَدَّ

یا مفرجا عن المغمومین یا
راحم الشیخ الکبیر یا رازق
الطفل الصغیر یا من لا یحتاج
الی التفسیر صل علی محمد
و آل محمد و افعل بی کذا و کذا
و حاجت خود را بخواه
حضرت صادق علیه السلام منقولست که پدرم
دست خود را بسوی آسمان بلند
کرد و گفت رب لا تکلنی الی
نفسی طرفة عین ابدا لا اقل
من ذلک و لا اکثر ثم
و نیز از آنحضرت مرویست که این
کلمات را میگفت ارحمنی مما لا
طاقة لی به و لا صبر لی علیه
هفتم از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که بگو اللهم انی اسئلک
بجلالک و جمالک و کرمک
ان تفعل بی کذا و کذا ثم
از فضل بن یونس منقولست که
حضرت امام موسی علیه السلام
تعلیم نمود

اَلْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النّاكِثَةَ وَالْقاسِطَةَ وَالْمارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَتِيرَتِهِ وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ وَجَمالِ سيرَتِهِ مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ مُباشِراً لِطَريقَتِهِ وَاَمْثِلَتُهُ نَصْبُ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها وَيَدْعُوهُمْ اِلَيْها اِلى اَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَاْسِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ في طاعَتِكَ شَكّاً عَلى يَقينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً زاكِيَةً نامِيَةً يَلْحَقُ بِها دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ في جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسيمِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس ببوس ضريح را و روی راست خود را بگذار بر آن و بعد از آن رو بجانب قبله کن بسمت قبله و نماز زیارت بجا آور و آنچه خواهی بعد از نماز دعا کن و بگو بعد از فرستادن تسبیح زهرا

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بَشَّرْتَني عَلى لِسانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتَ وَبَشِّرِ الَّذينَ آمَنُوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنّي مُؤْمِنٌ بِجَميعِ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ فَلا تَقِفْني بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً تَفْضَحُني فيهِ عَلى رُؤُسِ الْاَشْهادِ بَلْ قِفْني مَعَهُمْ وَتَوَفَّني عَلَى التَّصْديقِ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرامَتِكَ وَاَمَرْتَني بِاتِّباعِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنّي عَبْدُكَ وَزائِرُكَ مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِزِيارَةِ اَخي رَسُولِكَ وَعَلى كُلِّ مَاْتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ اَتاهُ وَزارَهُ وَاَنْتَ خَيْرُ مَاْتِيٍّ وَاَكْرَمُ مَزُورٍ فَاَسْئَلُكَ يا اَللهُ يا رَحْمنُ يا رَحيمُ يا جَوادُ يا ماجِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَكَ اِيّايَ مِنْ زِيارَتي اَخا رَسُولِكَ فَكاكَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَاَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُسارِعُ فِي الْخَيْراتِ وَيَدْعُوكَ رَغَباً وَرَهَباً وَتَجْعَلَني لَكَ مِنَ الْخاشِعينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيارَةِ مَوْلايَ

عمل ۴ از برای حوائج دنیا و آخرت

که بدارد بگو اللّٰهم لا تجعلني من الغافلين ولا تخرجني من التقصير یعنی خدایا قرار مده مرا از کسانی که ایمان شان غافل غرق باشند یا آنکه قرار مده مرا از کسانی که فکر آخرت نمیکنند و از یاد او غافل شده باشند تا آنکه هر کاری که خواهد بکند و هر چه بخواهد بر زبان آرد و یا مرا از تقصیر بیرون مبر یعنی چنان مکن که من خود را مقصر ندانم بلکه چنان باشم که همیشه خود را مقصر درگاه تو بدانم هم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که حقتعالی امر نمود کسی از اهل بادیه را با این دو کلمه که دعا کرد بآن اللّٰهم ان تعذبني فاهل لذلك انا وان تغفر لي فانت اهله



عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَوِلايَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْني مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَيَنْتَصِرُ بِهِ وَمُنَّ عَلَيَّ بِنَصْرِكَ لِدينِكَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْني مِنْ شيعَتِهِ وَتَوَفَّني عَلى دينِهِ اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْاِحْسانِ وَالرِّزْقِ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّيِّبِ ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ مؤلف گوید که در روایت معتبر منقول است که حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع گویان بسرعت آمد و ایستاد بر در خانهٔ امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت رَحِمَكَ اللهُ يا اَبَا الْحَسَنِ كُنْتَ اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَخْلَصَهُمْ ايماناً وَاَشَدَّهُمْ يَقيناً وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ و شمرد بسیاری از فضائل آنحضرت را قریب بهمین عبارات که در همین زیارت مذکور است پس اگر در این روز این زیارت نیز خوانده شود مناسب است و اصل آن کلمات که بمنزلهٔ زیارت روز شهادت در هدیه ذکر کرده‌ایم هر که خواهد بآنجا رجوع کند و نیز بدانکه ما پیش از این در ضمن اعمال شب مبعث کلامی از رحلهٔ ابن بطوطه نقل کردیم که متعلق بود باین روضهٔ شریفه صلوات الله علی مشرفها شایسته است بآنجا رجوع شود

## فصل پنجم

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب مسلم است بدانکه کوفه یکی از آن چهار بلد است که حقتعالی آنرا اختیار فرموده و طور سینین تفسیر بآن شده و در روایت که آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیر المؤمنین علیه السلام است و یک درهم تصدق در آن حساب میشود بصد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در آن حساب میشود بصد رکعت **و امّا فضیلت مسجد کوفه** بیش زیاده از آنست که ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از آن چهار مسجد است که سزاوار است شدّ رحال شود بسمت آنها بجهت درک فیوضات آنها و یکی از آن مواطن است که مسافر مخیّر است در آن مابین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل حج مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر بجای آورده شود و در روایات وارد شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه افضل است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و این قول را از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود

عمل ۴ از برای حوائج دنیا و آخرت

دوازدهم از دعای او در رفع حاجت است زیرا که گفت لبیک لبیک گفت شنیدم از حضرت صادق علیه السلام که بیشتر چیزی که الحاح میکرد بآن در دعا بعد از اینکه بحق پنج تن یعنی رسول خدا و امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم میخواند زیادهٔ بر صانع رد بدانچه شنیدم حضرت صادق علیه السلام که گفتم بخوان بخدا سپس نام ایشان و گفتم اللّٰهم ... دعای او بخواند اللّٰهم انی اسئلک بحق هؤلاء (؟) صدق الحدیث واداء الامانة والمحافظة علی الصلوات اللّٰهم انی اسئلک ان تفعل بی ما انت اهله ... اللّٰهم افعله بی ... و از دهم بخواند این دعا را که امیر المؤمنین علیه السلام میخواند اللّٰهم من علیّ بالتوکل علیک والتفویض الیک والرضا بقدرک

اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر اینه از شهرها دور توشه را و رواحله کنند بسوی این مسجد بدرستیکه
و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمره مقبوله و بروایت دیگر نماز فریضه و نافله در آن
مثل حج و عمره ایست که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده اند
از هرون بن خارجه که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای هرون چه مقدار مسافتست بین تو و بین مسجد
کوفه یکمیل میشود گفتم نه فرمود بجا میآوری همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک
آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نشود یک نماز در آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن
موضع نبوده بنده صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گذارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله
علیه و آله در شبیکه او را بمعراج میبردند جبرئیل بآنحضرت گفت میدانی که در کجائی یا رسول الله الآن
مقابل مسجد کوفه میباشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت نماز گذارم
پس جبرئیل از حقتعالی اذن طلبید حقتعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آورد آنحضرت را و آنجناب دو
رکعت نماز گذاشت در آن و بدرستیکه جانب راست آن باغی است از باغهای بهشت و میان آن باغ
است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و بدرستیکه نماز واجب در آن برابر
است با هزار نماز و نافله در آن مقابلست با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر
عبادتست و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن بیایند بسوی آن اگرچه بروش کودکان بدست ها
بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره
وگذشت در ذیل زیارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مسجد شریف و از بعضی روایات
معلوم میشود که جانب راست این مسجد افضلست از جانب چپ آن **و اما اعمال مسجد**
**کوفه** پس بنحویکه در مصباح الزائر و غیره است آنستکه چون داخل کوفه شدی بگو بِسْمِ اللهِ
وَبِاللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْنِي
مُنْزَلاً مُبَارَكاً وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ پس روانه شو بسوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو
اَللهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللهِ تا داخل شوی بمسجد پس بایست نزد
در و بگو اَلسَّلَامُ عَلىٰ سَيِّدِنَا رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ
عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلىٰ مَجَالِسِهِ وَمَشَاهِدِهِ

وَالتَّسْلِيمِ لِاَمْرِكَ حَتّىٰ لَا اُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
بیست و دوم روایت شده که جبرئیل علیه السلام خدمت حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله آمد و عرض کرد ... دستهای خود را بلند کن بسوی آسمان و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا مُنْتَهىٰ لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا اَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا اَجْرَ لِقَائِلِهِ اِلَّا رِضَاكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمَنُّ كُلُّهُ وَلَكَ الْفَخْرُ كُلُّهُ وَلَكَ الْبَهَاءُ كُلُّهُ وَلَكَ النُّورُ كُلُّهُ وَلَكَ



وَمَقَامِ حِكْمَتِهِ وَآثَارِ آبَائِهِ آدَمَ وَنُوحٍ وَاِبْرَاهِيمَ وَاِسْمَاعِيلَ وَتِبْيَانِ بَيِّنَاتِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاِمَامِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْاَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذِي فَرَقَ اللهُ بِهِ
بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكُفْرِ وَالْاِيمَانِ وَالشِّرْكِ وَالتَّوْحِيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيىٰ مَنْ حَيَّ
عَنْ بَيِّنَةٍ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِ الْمُنْتَجَبِينَ وَزَيْنُ الصِّدِّيقِينَ وَ
صَابِرُ الْمُمْتَحَنِينَ وَاَنَّكَ حَكَمُ اللهِ فِي اَرْضِهِ وَقَاضِي اَمْرِهِ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَاقِدُ
عَهْدِهِ وَالنَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكَهْفُ النَّجَاةِ
وَمِنْهَاجُ التُّقىٰ وَالدَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمُهَيْمِنُ الْقَاضِي الْاَعْلىٰ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ
اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ زُلْفىٰ اَنْتَ وَلِيِّي وَسَيِّدِي وَوَسِيلَتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس داخل مسجد
میشوی و لفظ گویند که بهتر آنست که از دریکه در عقب مسجد است که مشهور است بباب الفیل داخل شوی
پس میگوئی اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ هٰذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِاللهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوِلَايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ الصَّادِقِينَ
النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً رَضِيتُ
بِهِمْ اَئِمَّةً وَهُدَاةً وَمَوَالِيَ سَلَّمْتُ لِاَمْرِ اللهِ لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلَا اَتَّخِذُ مَعَ اللهِ
وَلِيّاً كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللهِ وَضَلُّوا ضَلَالاً بَعِيداً حَسْبِيَ اللهُ وَاَوْلِيَاءُ اللهِ اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنَّ عَلِيّاً وَالْاَئِمَّةَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
اَوْلِيَائِي وَحُجَّةُ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ آنگاه برو بجانب ستون چهارم که در جنب باب انماط
و برابر ستون پنجم است و آن ستون حضرت ابراهیم علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن
دو رکعت از آن بالحمد و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و دو رکعت دیگر را بالحمد و اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
پس چون فارغ شدی از نماز تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را بگو و بعد از آن بگو اَلسَّلَامُ عَلىٰ عِبَادِ
اللهِ الصَّالِحِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً

الْعِزَّةُ كُلُّهَا وَلَكَ الْجَبَرُوتُ كُلُّهَا وَلَكَ الْعَظَمَةُ كُلُّهَا وَلَكَ الدُّنْيَا كُلُّهَا وَلَكَ الْآخِرَةُ كُلُّهَا وَلَكَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ كُلُّهُ وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَسِرُّهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً اَبَداً اَنْتَ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَلِيلُ الثَّنَاءِ سَابِغُ النَّعْمَاءِ عَدْلُ الْقَضَاءِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ حَسَنُ الْآلَاءِ اِلٰهٌ فِي الْاَرْضِ وَاِلٰهٌ فِي السَّمَاءِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي السَّبْعِ الشِّدَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْاَرْضِ الْمِهَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ طَاقَةَ الْعِبَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ سَعَةَ الْبِلَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْجِبَالِ الْاَوْتَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا يَغْشىٰ

وَجعلهم انبياء مرسلين وحجة على الخلق اجمعين وسلام على المرسلين و
الحمد لله رب العالمين ذلك تقدير العزيز العليم وهفت مرتبه بگو سلام على نوح في
العالمين پس بگو نحن على وصيتك يا ولي المؤمنين التي اوصيت بها ذريتك
من المرسلين والصديقين (والتابعين) ونحن من شيعتك وشيعة نبينا محمد صلى الله عليه
واله وعليك وعلى جميع المرسلين والانبياء والصادقين (والصديقين) ونحن على ملة ابرهيم
ودين محمد النبي الامي والائمة المهديين وولاية مولانا علي امير المؤمنين
السلام على البشير النذير صلوات الله عليه ورحمته ورضوانه وبركاته وعلى
وصيه وخليفته الشاهد لله من بعده على خلقه علي امير المؤمنين الصديق
الاكبر والفاروق المبين الذي اخذت بيعته على العالمين رضيت بهم اولياء
وموالي وحكاما في نفسي وولدي واهلي ومالي وقسمي وحلي واحرامي واسلامي
وديني ودنياي وآخرتي ومحياي ومماتي انتم الائمة في الكتاب وفصل المقام
وفصل الخطاب اعين الحي الذي لا ينام وانتم حكماء الله وبكم حكم الله وبكم
عرف حق الله لا اله الا الله محمد رسول الله انتم نور الله من بين ايدينا ومن
خلفنا انتم سنة الله التي بها سبق القضاء يا امير المؤمنين انا لكم مسلم تسليما
لا اشرك بالله شيئا ولا اتخذ من دونه وليا الحمد لله الذي هداني بكم وما كنت
لاهتدي لولا ان هداني الله الله اكبر الله اكبر الله اكبر الحمد لله على ما هدانا

## اعمال دكة القضاء وبيت الطشت

بدانکه دکة القضاء دکانچه بوده در مسجد که امير المؤمنين عليه السلام بر روی آن می نشستند و قضاوت و حکم مینمودند و در آنموضع ستون کوتاهی بوده که بر آن نوشته بوده اين آيه کريمه ان الله يأمر بالعدل والاحسان و بيت الطشت هم محليست که ظاهر شد معجزه امير المؤمنين عليه السلام در باب آن دختر بيشوهری که بکوفه در ميان آب بود کرزالوئی در شکمش داخل شده و کم کم از مکيدن خون بزرگ شده بود و شکم آن دختر را نيز بزرگ



کرده بود برادران دختر گمان حمل باو بردند و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امير المؤمنين عليه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشيدند و آن دختر را در پس آن پرده نشانيدند و قابله کوفه را امر فرمود که او را تفتيش کند قابله پس از تفتيش عرض کرد يا امير المؤمنين اين دختر آبستن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی آن نشانيدند آن زالو که بوی لجن شنيد از شکم دختر بيرون آمد و در بعضی از روايات است که حضرت دست مبارز کرد و از کوههای شام قطعهٔ برفی آورد و نزديک آن طشت نهادند تا آنجوان از شکم دختر بيرون آمد و نيز بدانکه مشهور در ترتيب اعمال مسجد آنستکه بعد از اعمال ستون چهارم ميروند بوسط مسجد و اعمال آنجا را بجا مياورند و اعمال دکة القضاء و بيت الطشت را در آخر هم بعد از فراغ از دکة حضرت صادق عليه السلام بجا مياورند ولکن ما بهمان ترتيبی که سيد بن طاوس در مصباح الزائر و علامهٔ مجلسی در بحار و شيخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر مينمائيم و اگر کسی خواسته باشد بترتيب مشهور عمل نمايد اعمال دکة القضاء و بيت الطشت را بعد از ستون چهارم بجا نياورد و بگذارد در آخر بعد از اعمال دکة حضرت صادق عليه السلام بجا آورد بالجمله ميگوئيم پس برو بسوی دکة القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبيح زهراء عليها السلام را و بگو

يا مالكي ومملكي ومتغمدي (متعهدي) بالنعم الجسام من غير استحقاق وجهي خاضع لما تعلوه الاقدام لجلال وجهك الكريم لا تجعل هذه الشدة ولا هذه المحنة متصلة باستيصال الشافة وامنحني من فضلك ما لم تمنح به احدا من غير مسئلة انت القديم الاول الذي لم تزل ولا تزال صل على محمد وآل محمد واغفر لي وارحمني وزك عملي وبارك لي في اجلي واجعلني من عتقائك وطلقائك من النار برحمتك يا ارحم الراحمين

## اعمال بيت الطشت

که متصل است بدکة قضا نماز کن در آنجا دو رکعت و بعد از سلام تسبيح کن پس بگو اللهم اني ذخرت توحيدي اياك ومعرفتي بك واخلاصي لك واقراري بربوبيتك وذخرت ولاية من انعمت علي بمعرفتهم من بريتك محمد وعترته صلى الله عليهم ليوم فزعي اليك عاجلا وآجلا وقد فزعت اليك واليهم يا مولاي في هذا اليوم و

ولك الحمد في النهار اذا تجلى ولك الحمد في الآخرة والاولى ولك الحمد في المثاني والقرآن العظيم وسبحان الله وبحمده والارض جميعا قبضته يوم القيمة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون سبحان الله وبحمده كل شيء هالك الا وجهه سبحانك ربنا وتعاليت وتباركت وتقدست خلقت كل شيء بقدرتك وقهرت كل شيء بعزتك وعلوت فوق كل شيء بارتفاعك وغلبت كل شيء بقوتك وابتدعت كل شيء بحكمتك وعلمك وبعثت الرسل بكتبك [illegible]

الصالحين باذنك وايدت المؤمنين بنصرك وقهرت الخلق بسلطانك لا اله الا انت وحدك لا شريك لك لا نعبد غيرك ولا نسئل الا اياك ولا نرغب الا اليك انت موضع شكوانا ومنتهى رغبتنا والهنا ومليكنا

روايت شده که شخصی خدمت حضرت امير المؤمنين عليه السلام شکايت کرد که دير ميرسد جواب دعايش فرمود چرا نمی خوانی دعای سريع الاجابه را پرسيد که آن کدام دعا است فرمود بگو اللهم اني اسئلك باسمك العظيم الاعظم الاجل الاكرم المخزون المكنون النور الحق البرهان المبين الذي هو

فی مَوقِفی هٰذا وَ تَسئَلُكَ ما اَدَّيتَ مِن نِعمَتِكَ وَ اِزاحَةَ ما اَخشاهُ مِن نِقمَتِكَ
وَ البَرَكَةَ فيما رَزَقتَنيهِ وَ تَحصينَ صَدري مِن كُلِّ هَمٍّ وَ جائِحَةٍ وَ مَعصِيَةٍ في ديني
وَ دُنيایَ وَ آخِرَتی یا اَرحَمَ الرّاحِمينَ و نقلشده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت

دو رکعت **(بیان نماز و دعاء در وسط مسجد)** نماز کردند

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد میخوانی با قل هو الله احد و در رکعت دوم
حمد و قل یا ایها الکافرون پس و بعد که سلام دادی تسبیح زهراء علیها السلام را بخوان و بگو
اَللّٰهُمَّ اَنتَ السَّلامُ وَ مِنكَ السَّلامُ وَ اِلَيكَ يَعودُ السَّلامُ وَ دارُكَ دارُ السَّلامِ
حَيِّنا رَبَّنا مِنكَ بِالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّيتُ هٰذِهِ الصَّلوٰةَ ابتِغاءَ رَحمَتِكَ
وَ رِضوانِكَ وَ مَغفِرَتِكَ وَ تَعظيماً لِمَسجِدِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ ارفَعها في عِلِّيّينَ وَ تَقَبَّلها مِنّی یا اَرحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که این مقام را ذکر المعراج
گفته‌اند و ظاهر ا بملاحظه آنستکه در شب معراج حضرت رسول صلّی الله علیه و آله از حقتعالی
رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز گذاشت و در اول فصل روایت آن گذشت

**اعمال ستون هفتم** و آن مقامیست که در آن حقتعالی توفیق توبه بادم علیه السلام داده پس رو
بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو بقبله و بگو بِسمِ اللهِ وَ بِاللهِ وَ عَلىٰ مِلَّةِ رَسولِ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَ آلِهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسولُ اللهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ اَبينا
آدَمَ وَ اُمِّنا حَوّاءَ اَلسَّلامُ عَلىٰ هابيلَ المَقتولِ ظُلماً وَ عُدواناً عَلىٰ مَواهِبِ
اللهِ وَ رِضوانِهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ شيثٍ صَفوَةِ اللهِ المُختارِ الاَمينِ وَ عَلَى الصَّفوَةِ الصّادِقينَ
مِن ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبينَ اَوَّلِهِم وَ آخِرِهِم اَلسَّلامُ عَلىٰ اِبراهيمَ وَ اِسمٰعيلَ وَ اِسحٰقَ وَ يَعقوبَ
وَ عَلىٰ ذُرِّيَّتِهِمُ المُختارينَ اَلسَّلامُ عَلىٰ موسىٰ كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ عيسىٰ روحِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدِ بنِ عَبدِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلىٰ اَميرِ المُؤمِنينَ وَ ذُرِّيَّتِهِ
الطَّيِّبينَ وَ رَحمَةُ اللهِ وَ بَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيكُم فِي الاَوَّلينَ اَلسَّلامُ عَلَيكُم فِي الآخِرينَ



اَلسَّلامُ عَلىٰ فاطِمَةَ الزَّهراءِ اَلسَّلامُ عَلَى الاَئِمَّةِ الهادينَ شُهَداءِ اللهِ عَلىٰ خَلقِهِ
اَلسَّلامُ عَلَى الرَّقيبِ الشّاهِدِ عَلَى الاُمَمِ لِلّٰهِ رَبِّ العالَمينَ پس نماز میکنی نزد آن ستون چهار
رکعت میخوانی در رکعت اول حمد و انا انزلناه و در رکعت دوم حمد و قل هو الله احد و در
رکعت سیم و چهارم همچنین بجا آور و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیها السلام را پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِن كُنتُ قَد عَصَيتُكَ فَاِنّی قَد اَطَعتُكَ فِي الاِيمانِ مِنّی بِكَ مَنّاً
مِنكَ عَلَيَّ لا مَنّاً مِنّی عَلَيكَ وَ اَطَعتُكَ في اَحَبِّ الاَشياءِ لَكَ لَم اَتَّخِذ لَكَ
وَلَداً وَ لَم اَدعُ لَكَ شَريكاً وَ قَد عَصَيتُكَ في اَشياءَ كَثيرَةٍ عَلىٰ غَيرِ وَجهِ المُكابَرَةِ
وَ لَا الخُروجِ عَن عُبودِيَّتِكَ وَ لَا الجُحودِ لِرُبوبِيَّتِكَ وَ لٰكِنِ اتَّبَعتُ هَوایَ وَ اَزَلَّنِی
الشَّيطانُ بَعدَ الحُجَّةِ عَلَيَّ وَ البَيانِ فَاِن تُعَذِّبنی فَبِذُنوبی غَيرَ ظالِمٍ لی وَ اِن
تَعفُ عَنّی وَ تَرحَمنی فَبِجودِكَ وَ كَرَمِكَ يا كَريمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنوبی لَم يَبقَ لَها اِلّا
رَجاءُ عَفوِكَ وَ قَد قَدَّمتُ آلَةَ الحِرمانِ فَاَنَا اَسئَلُكَ اَللّٰهُمَّ ما لا اَستَوجِبُهُ
وَ اَطلُبُ مِنكَ ما لا اَستَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِن تُعَذِّبنی فَبِذُنوبی وَ لَم تَظلِمنی شَيئاً وَ اِن
تَغفِر لی فَخَيرُ راحِمٍ اَنتَ يا سَيِّدی اَللّٰهُمَّ اَنتَ اَنتَ وَ اَنَا اَنَا اَنتَ العَوّادُ بِالمَغفِرَةِ وَ اَنَا
العَوّادُ بِالذُّنوبِ وَ اَنتَ المُتَفَضِّلُ بِالحِلمِ وَ اَنَا العَوّادُ بِالجَهلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنّی اَسئَلُكَ
يا كَنزَ الضُّعَفاءِ يا عَظيمَ الرَّجاءِ يا مُنقِذَ الغَرقىٰ يا مُنجِيَ الهَلكىٰ يا مُميتَ الاَحياءِ
يا مُحيِيَ المَوتىٰ اَنتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ اَنتَ الَّذی سَجَدَ لَكَ شُعاعُ الشَّمسِ وَ
دَوِيُّ الماءِ وَ حَفيفُ الشَّجَرِ وَ نورُ القَمَرِ وَ ظُلمَةُ اللَّيلِ وَ ضَوءُ النَّهارِ وَ خَفَقانُ
الطَّيرِ فَاَسئَلُكَ اَللّٰهُمَّ يا عَظيمُ بِحَقِّكَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصّادِقينَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَ آلِهِ الصّادِقينَ عَلَيكَ وَ بِحَقِّكَ عَلىٰ عَلِيٍّ وَ بِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيكَ وَ بِحَقِّكَ عَلىٰ
فاطِمَةَ وَ بِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَيكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الحَسَنِ وَ بِحَقِّ الحَسَنِ عَلَيكَ وَ بِحَقِّكَ
عَلَى الحُسَينِ وَ بِحَقِّ الحُسَينِ عَلَيكَ فَاِنَّ حُقوقَهُم عَلَيكَ مِن اَفضَلِ

اِنْعامِكَ عَلَيْهِمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذى لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذى لَهُمْ عِنْدَكَ
صَلِّ عَلَيْهِمْ يارَبِّ صَلوةً دائِمَةً مُنْتَهى رِضاكَ وَاغْفِرْلى بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتى بَيْنى
وَبَيْنَكَ وَاَرْضِ عَنّى خَلْقَكَ وَاَتْمِمْ عَلَىَّ نِعْمَتَكَ كَما اَتْمَمْتَها عَلى آبائى مِنْ قَبْلُ
وَلا تَجْعَلْ لِاَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقينَ عَلَىَّ فيها امْتِناناً وَامْنُنْ عَلَىَّ كَما مَنَنْتَ عَلى آبائى
مِنْ قَبْلُ يا كهيعص اَللّهُمَّ كَما صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَاسْتَجِبْ لى دُعائى فيما سَئَلْتُ
يا كَريمُ يا كَريمُ پس برو بسجده و در سجده بگو يا مَنْ يَقْدِرُ عَلى حَوائِجِ السّائِلينَ
وَيَعْلَمُ ما فى ضَميرِ الصّامِتينَ يا مَنْ لا يَحْتاجُ اِلَى التَّفْسيرِ يا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ
وَما تُخْفِى الصُّدُورُ يا مَنْ اَنْزَلَ الْعَذابَ عَلى قَوْمِ يُونُسَ وَهُوَ يُريدُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ
فَدَعَوْهُ وَتَضَرَّعُوا اِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمُ الْعَذابَ وَمَتَّعَهُمْ اِلى حينٍ قَدْ تَرى مَكانى
وَتَسْمَعُ دُعائى وَتَعْلَمُ سِرّى وَعَلانِيَتى وَحالى صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنى ما
اَهَمَّنى مِنْ اَمْرِ دينى وَدُنْياىَ وَآخِرَتى پس هفتاد مرتبه بگو يا سَيِّدى پس سر از سجده بردار و بگو
يارَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هذَا الْمَوْضِعِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنى مِنْ رِزْقِكَ
رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً تَسُوقُهُ اِلَىَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خائِضٌ فى عافِيَةٍ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمينَ مؤلف گويد كه در مزار قديم در دعای اين مقام بعد از يا كَريمُ يا كَريمُ و پيش
از سجده ذكر كرده دعاء اَللّهُمَّ يا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكارِهِ كه از ادعيه صحيفه سجاديه است و
در باب اول گذشت پس از آن فرموده آنگاه بگو اَللّهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَ
لا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلاّمُ الْغُيُوبِ صَلِّ اَللّهُمَّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْلى وَارْحَمْنى
وَتَجاوَزْ عَنّى وَتَصَدَّقْ عَلَىَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ آنگاه بسجده برو و بگو يا مَنْ
يَقْدِرُ عَلى حَوائِجِ السّائِلينَ الخ و بدان نيز كه احاديث در فضيلت اين ستون هفتم بسيار وارد
شده و شيخ كلينى بسند معتبر روايت كرده كه امير المؤمنين عليه السلام رو باين ستون نماز ميكرد و نزديك
ميايستاد كه ميان آنحضرت و ستون آنقدر فاصله بود كه بز ميگذشت و در روايت معتبر ديگر

وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الشَّديدُ الْمِحالُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْكَبيرُ الْمُتَعالُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ السَّميعُ الْبَصيرُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْمَنيعُ الْقَديرُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَفُورُ الشَّكُورُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْحَميدُ الْمَجيدُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَنِىُّ الْحَميدُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْحَنّانُ الْمَنّانُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْحَليمُ الدَّيّانُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْجَوادُ الْماجِدُ وَاَنْتَ



وارد شده است كه در هر شب هفتاد هزار ملك از آسمان نازل ميشوند و نزد ستون هفتم نماز
ميكنند و در شب ديگر ملائكه ديگر باين عدد ميآيند و ديگر هيچيك عود نميكنند تا روز قيامت
و در حديث معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه ستون هفتم مقام حضرت ابرهيم است و نيز شيخ
كلينى در كافى بسند صحيح از ابواسمعيل سراج روايت كرده كه معوية بن وهب دست مرا گرفت و گفت كه
ابوحمزه ثمالى دست مرا گرفت و گفت كه اصبغ بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را بمن نشان
داد و گفت كه اين ستون مقام حضرت امير المؤمنين عليه السلام است كه نزد آن نماز ميكرد و امام حسن عليه السلام
در نزد ستون پنجم نماز ميكرد و چون امير المؤمنين عليه السلام حاضر نبود امام حسن عليه السلام در جای او نماز
ميخواند وَهِىَ مِنْ بابِ كِنْدَه، و بالجمله اخبار در فضيلت اين ستون بسيار و بنای ما بر اختصار است

## عمل ستون پنجم

بدانكه از جمله مواضع ممتازه مسجد كوفه ستون پنجم است كه بايد نزد آن
نماز كنند و حاجات خود را از حقتعالى طلب نمايند زيرا كه در روايات معتبره وارد شده است كه محل
نماز حضرت ابرهيم خليل الرحمن عليه السلام بوده است و منافاة ندارد با روايات ديگر زيرا كه ممكن است كه آن
حضرت در همه اين مواضع نماز كرده باشد و در حديث معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه ستون پنجم
مقام جبرئيل عليه السلام است و از حديث سابق ظاهر است كه مقام امام حسن عليه السلام است و بالجمله از مجموع
از احاديث معلوم ميشود آنكه نزد ستون هفتم و پنجم اشرفست از ساير جاهای مسجد و سيد بن
طاوس ره گفته كه در نزد ستون پنجم دو ركعت نماز كن بجمد و هر سوره كه خواهی و چون سلام گفتی و تسبيح نمودی
پس بگو اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِجَميعِ اَسْمائِكَ كُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَما لا نَعْلَمُ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظيمِ الْاَعْظَمِ الْكَبيرِ الْاَكْبَرِ الَّذى مَنْ دَعاكَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَمَنْ
سَئَلَكَ بِهِ اَعْطَيْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْصَرَكَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنِ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ غَفَرْتَ
لَهُ وَمَنِ اسْتَعانَكَ بِهِ اَعَنْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنِ اسْتَغاثَكَ
بِهِ اَغَثْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنِ اسْتَجارَكَ بِهِ اَجَرْتَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ
عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْقَذَكَ بِهِ مِنَ النّارِ
اَنْقَذْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ اَمَّلَكَ بِهِ اَعْطَيْتَهُ الَّذى اتَّخَذْتَ

اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغائِبُ الشّاهِدُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الظّاهِرُ الْباطِنُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ تَمَّ نُورُكَ فَهَدَيْتَ وَبَسَطْتَ يَدَكَ فَاَعْطَيْتَ رَبَّنا وَجْهُكَ اَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَجِهَتُكَ خَيْرُ الْجِهاتِ وَعَطِيَّتُكَ اَفْضَلُ الْعَطايا وَاَهْنَاُها تُطاعُ رَبَّنا فَتَشْكُرُ وَتُعْصى رَبَّنا فَتَغْفِرُ لِمَنْ شِئْتَ تُجيبُ الْمُضْطَرّينَ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَتَعْفُو عَنِ الذُّنُوبِ لا تُجازى اَياديكَ وَلا تُحْصى نِعَمُكَ وَلا يَبْلُغُ مِدْحَتَكَ قَوْلُ قائِلٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ

بِهِ آدَمَ صَفِيًّا وَ نُوحًا نَجِيًّا وَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلاً وَ مُوسٰى كَلِيمًا وَ عِيسٰى رُوحًا وَ مُحَمَّدًا حَبِيبًا وَ عَلِيًّا وَصِيًّا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَ تَعْفُوَ عَمَّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ يَا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَ يَا غِيَاثَ الْمَلْهُوفِينَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه‌السلام که به بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن از که آن مصلای ابرهیم علیه‌السلام است و بگو اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبَوَيْنَا آدَمَ وَ اُمِّنَا حَوَّاءَ الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم رو بقبله خوانده میشد

## عمل ستون سوم مقام امام زین العابدین علیه‌السلام

آنگاه برو بسوی که امام زین العابدین علیه‌السلام و آن در نزد ستون سوم است از طرف متصل بباب کنده مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل است با در که باب امیرالمؤمنین علیه‌السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که شایسته است آنکه نماز بقدر پنج ذراع متأخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که در آنمحل بوده

و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس هرگاه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَ لَمْ يَبْقَ لَهَا اِلَّا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَ قَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمَانِ اِلَيْكَ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ وَ اَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي وَ لَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئًا وَ اِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرُ رَاحِمٍ اَنْتَ يَا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَ اَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ اَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ وَ اَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَ اَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّي اَسْئَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكٰى يَا مُمِيتَ الْاَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى اَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَ ضَوْءُ النَّهَارِ وَ خَفَقَانُ الطَّيْرِ فَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ يَا عَظِيمُ بِحَقِّكَ يَا كَرِيمُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ

الحمید و عجّل فرجهم و روحهم و راحتهم و سرورهم و ادخل علیّ فرجهم و اهلك اعدائهم من الجنّ و الانس و آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار و اجعلنا من الذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون و اجعلنی من الذین صبروا و علی ربّهم یتوکّلون و ثبّتنی بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة و بارك لی فی المحیا و الممات و الموقف و النشور و الحساب و المیزان و اهوال یوم القیمة و سلّمنی علی الصراط و اجزنی علیه و ارزقنی علماً نافعاً و یقیناً صادقاً و تقی

یعنی بگذران مرا بر صراط





عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلٰى عَلِيٍّ وَ بِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلٰى فَاطِمَةَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ اَفْضَلِ اِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ وَ بِالشَّاْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَ بِالشَّاْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ صَلٰوةً دَائِمَةً مُنْتَهٰى رِضَاكَ وَ اغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ وَ اَتْمِمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَمَا اَتْمَمْتَهَا عَلٰى آبَائِي مِنْ قَبْلُ يَا كٓهٰيٰعٓصٓ اَللّٰهُمَّ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَئَلْتُكَ پس برو بسجده و جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي و بسیار بگو این کلمه را با خشوع و گریه پس جانب چپ را بر زمین گذار و این کلمات را بگو پس دعا کن با نچه میخواهی مؤلف گوید که در بعض مجامیع غیر معتبره و مشهور بین مردم آنستکه در اینمقام بجا میآورند عملی را که حضرت صادق علیه‌السلام تعلیم یکی از اصحاب خود نموده و لکن مقیّد باینمقام نیست و کیفیّت آن چنانستکه از آنحضرت نقل شده که به بعضی از اصحاب خود فرمودند که آیا پی حاجتی نا مداد نمیروی که گذر کنی بمسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آنمسجد پس بگو اِلٰهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكًا وَ قَدْ عَصَيْتُكَ فِي اَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ عَلٰى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ لَكَ وَ لَا الْاِسْتِكْبَارِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَ لَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَ لَا الْخُرُوجِ عَنِ الْعُبُودِيَّةِ لَكَ وَ لٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَ اَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَ الْبَيَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرَ ظَالِمٍ اَنْتَ لِي وَ اِنْ تَعْفُ عَنِّي وَ تَرْحَمْنِي فَبِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ و میگوئی نیز غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللهِ وَ قُوَّتِهِ غَدَوْتُ بِغَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَ لَا قُوَّةٍ وَ لٰكِنْ بِحَوْلِ اللهِ وَ قُوَّتِهِ يَا رَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْبَيْتِ وَ بَرَكَةَ اَهْلِهِ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا تَسُوقُهُ اِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ اَنَا خَائِضٌ فِي عَافِيَتِكَ

و برّاً و ورعاً و خوفاً منك و فرقاً یبلغنی منك زلفی و لا یباعدنی عنك و احببنی و لا تبغضنی و تولّنی و لا تخذلنی و اعطنی من جمیع خیر الدنیا و الآخرة ما علمت منه و ما لم اعلم و اجرنی من السوء کلّه بحذافیره ما علمت منه و ما لم اعلم

شانزدهم از معقبات عصر منقولست که بعضی بحضرت صادق علیه‌السلام عرض کردم که بیاموز مرا دعائی فرمود بلی بگو یا واحد یا ماجد یا احد یا صمد یا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفواً احد یا عزیز یا کریم یا حنان یا سامع الدعوات یا اجود من سئل و یا خیر من اعطی یا الله

وشیخ شهید ومحمد بن المشهدی این عمل را از برای صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده اند
در دو رکعت حمد و توحید و در دو رکعت دیگر حمد و قدر گفته اند و بعد از سلام تسبیح زهراء
علیها السلام و در حدیث معتبر از ابو حمزهٔ ثمالی منقولست که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه
دیدم که شخصی از در کنده داخل شد از همه کس خوشروتر و خوشبوتر و پاک جامه‌تر و عمامه بر سر بسته
و پیراهن و دراعه پوشیده و دو نعل عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون
هفتم ایستاد و دستهای را تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن
راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد و رکوع و سجودش را نیکو بعمل آورد پس ابتدا نمود و خواند
**الٰهی اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ** و خواند تا رسید به **یا کَریمُ** پس بسجود رفت و مکرر **یا کَریمُ** گفت
آنقدر که نفسش قطع شد پس سر از سجود برداشت و گفت **یا مَنْ یَقْدِرُ عَلیٰ حَوائِجِ السّائِلینَ** و خواند تا هفتاد
مرتبه **یا سَیِّدی** که در اعمال ستون هفتم ذکر شد چون سر از سجده برداشت و نیک ملاحظه کردم حضرت
امام زین العابدین علیه السلام بود پس دستهای مبارکش را بوسیدم و پرسیدم که از برای چه آمده اید باینجا
فرمود از برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و در روایتی که در ذیل زیارت هفتم نقل کردیم ابو
حمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

## اعمال باب الفرج معروف

**بمقام نوح علیه السلام** چون از عمل ستون ستم فارغ شدی برو بدکه باب امیرالمؤمنین علیه السلام و آن صفه
ایست که متصل است بدر دیگر از مسجد بسوی خانهٔ امیرالمؤمنین علیه السلام مفتوح میشده پس چهار رکعت
نماز کن بحمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی تسبیح کن پس بگو **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حاجَتی یا اَللهُ یا مَنْ لا یَخیبُ سائِلُهُ وَلا یَنْفَدُ نائِلُهُ یا قاضِیَ الْحاجاتِ
یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رَبَّ الْاَرَضینَ وَالسَّماواتِ یا کاشِفَ الْکُرُباتِ یا واسِعَ
الْعَطِیّاتِ یا دافِعَ النَّقِماتِ یا مُبَدِّلَ السَّیِّئاتِ حَسَناتٍ عُدْ عَلَیَّ بِطَوْلِکَ وَ
فَضْلِکَ وَاِحْسانِکَ وَاسْتَجِبْ دُعائی فیما سَئَلْتُکَ وَطَلَبْتُ مِنْکَ بِحَقِّ نَبِیِّکَ
وَوَصِیِّکَ وَاَوْلِیائِکَ الصّالِحینَ**

**صفت نماز دیگر در اینمقام** و آن دو رکعت است
همینکه فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو **اَللّٰهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ لِعِلْمی بِوَحْدانِیَّتِکَ وَ**





**صَمَدانِیَّتِکَ وَاَنَّهُ لا قادِرَ عَلیٰ قَضاءِ حاجَتی غَیْرُکَ وَقَدْ عَلِمْتُ یا رَبِّ اَنَّهُ
کُلَّما شاهَدْتُ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ اشْتَدَّتْ فاقَتی اِلَیْکَ وَقَدْ طَرَقَنی یا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ
اَمْری ما قَدْ عَرَفْتَهُ لِاَنَّکَ عالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسْئَلُکَ بِالْاِسْمِ الَّذی وَضَعْتَهُ عَلَی
السَّماواتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَی الْاَرَضینَ فَانْبَسَطَتْ وَعَلَی النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَی الْجِبالِ
فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْئَلُکَ بِالْاِسْمِ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِیٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ
وَعِنْدَ الْحُسَیْنِ وَعِنْدَ الْاَئِمَّةِ کُلِّهِمْ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ لی یا رَبِّ حاجَتی وَتُیَسِّرَ عَسیرَها وَتَکْفِیَنی مُهِمَّها
وَتَفْتَحَ لی قُفْلَها فَاِنْ فَعَلْتَ ذٰلِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَکَ الْحَمْدُ
غَیْرَ جائِرٍ فی حُکْمِکَ وَلا حائِفٍ فی عَدْلِکَ** پس میگذاری طرف راست رو را بر زمین و میگوئی
**اَللّٰهُمَّ اِنَّ یُونُسَ بْنَ مَتّیٰ عَبْدَکَ وَنَبِیَّکَ دَعاکَ فی بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
وَاَنَا اَدْعُوکَ فَاسْتَجِبْ لی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ** و دعا کن بآنچه میخواهی پس طرف چپ بگذار رو و بگو
**اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَمَرْتَ بِالدُّعاءِ وَتَکَفَّلْتَ بِالْاِجابَةِ وَاَنَا اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَصَلِّ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی یا کَریمُ** پس پیشانی را بر زمین گذار و بگو **یا مُعِزَّ
کُلِّ ذَلیلٍ وَیا مُذِلَّ کُلِّ عَزیزٍ تَعْلَمُ کُرْبَتی فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ** (وَآلِ مُحَمَّدٍ) **وَفَرِّجْ عَنّی یا کَریمُ**

## ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور

و آن چنانست که چهار رکعت نماز
میکذاری و چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو **اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ لا تَراهُ الْعُیُونُ
وَلا تُحیطُ بِهِ الظُّنُونُ وَلا یَصِفُهُ الْواصِفُونَ وَلا تُغَیِّرُهُ الْحَوادِثُ وَلا تُفْنیهِ الدُّهُورُ
تَعْلَمُ مَثاقیلَ الْجِبالِ وَمَکاییلَ الْبِحارِ وَوَرَقَ الْاَشْجارِ وَرَمْلَ الْقِفارِ وَما اَضائَتْ
بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَاَظْلَمَ عَلَیْهِ اللَّیْلُ وَوَضَحَ عَلَیْهِ النَّهارُ وَلا تُواری مِنْکَ** (منه)
**سَماءٌ سَماءً وَلا اَرْضٌ اَرْضاً وَلا جَبَلٌ ما فی اَصْلِهِ وَلا بَحْرٌ ما فی قَعْرِهِ اَسْئَلُکَ**



یا الله یا الله یا الله قلت ولقد نادانا
نوح فلنعم المجیبون بحضرت
فرمود که رسول خدا صلی الله
علیه وآله میگفت نعم المنعم
المجیب انت ونعم المدعو
ونعم المسؤل اسئلک بنور
وجهک واسئلک بعزتک
وقدرتک وجبروتک
واسئلک بملکوتک ودرعک
الحصینة وبجمعک و
ارکانک کلها وبحق محمد
وبحق الاوصیاء بعد محمد
ان تصلی علی محمد وآل محمد
وان تفعل بی کذا وکذا
هفتم روایت شده که شخصی
بابو جعفر از اهل کوفه بحضرت
صادق علیه السلام عرض کرد که مرا
دعائی بیاموز که بخوانم از حضرت
فرمود بگو یا من ارجوه
لکل خیر

وآمن سخطه عند کل
شر یا من یعطی الکثیر بالقلیل
یا من یعطی من سأله یا من
اعطی من لم یسأله ومن لم یعرفه
تحننا منه ورحمة
اعطنی بمسألتی ایاک
صل علی محمد وآل محمد و
اعطنی بمسألتی من جمیع
خیر الدنیا وجمیع خیر الآخرة
فانه غیر منقوص ما اعطیت
وزدنی من سعة فضلک
یا کریم هشتم روایت شده که
حضرت امام محمد باقر علیه السلام بعبدالله
دعائی تعلیم داد که اللهم ارفع
ظنی صاعدا ولا تطمع فی عدوی
ولا شامتا واحفظنی قائما
وقاعدا ویقظان وراقدا
اللهم اغفر لی وارحمنی
واهدنی سبیلک الاقوم و
قنی حر جهنم و
احطط

انْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْ تَجْعَلَ خَیْرَ اَمْرِی آخِرَهُ وَخَیْرَ اَعْمالِی خَواتِیمَها وَخَیْرَ
اَیّامِی یَوْمَ اَلْقاکَ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرادَنِی بِسُوءٍ فَارِدْهُ وَمَنْ
کادَنِی فَکِدْهُ وَمَنْ بَغانِی بِهَلَکَةٍ فَاَهْلِکْهُ وَاکْفِنِی ما اَهَمَّنِی مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَیَّ
اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنِی فِی دِرْعِکَ الْحَصِینَةِ وَاسْتُرْنِی بِسِتْرِکَ الْواقِی یا مَنْ یَکْفِی مِنْ کُلِّ
شَیْءٍ وَلا یَکْفِی مِنْهُ شَیْءٌ اِکْفِنِی ما اَهَمَّنِی مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَصَدِّقْ قَوْلِی وَ
فِعْلِی یا شَفِیقُ یا رَفِیقُ فَرِّجْ عَنِّی الْمَضِیقَ وَلا تُحَمِّلْنِی ما لا اُطِیقُ اَللّٰهُمَّ احْرُسْنِی
بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنامُ وَارْحَمْنِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ یا عَلِیُّ یا عَظِیمُ
اَنْتَ عالِمٌ بِحاجَتِی وَعَلیٰ قَضائِها قَدِیرٌ وَهِیَ لَدَیْکَ یَسِیرٌ وَاَنَا اِلَیْکَ فَقِیرٌ فَمُنَّ
بِها عَلَیَّ یا کَرِیمُ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ پس بسجده میروی و میگوئی اِلٰهِی قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجِی
فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِها وَقَدْ اَحْصَیْتَ ذُنُوبِی فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اغْفِرْها یا کَرِیمُ پس بر زمین میگذاری طرف راست روی خود را و میگوئی اِنْ کُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ
فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ اِفْعَلْ بِی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بِی ما اَنَا اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
پس بر زمین میگذاری طرف چپ روی خود را و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ
فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ یا کَرِیمُ پس پیشانی را بر زمین میگذاری و میگوئی اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ
وَاقْتَرَفَ وَاسْتَکانَ وَاعْتَرَفَ مؤلف گوید که این دعا را وَاغْفِرْها یا کَرِیمُ همان دعا ئیست
که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل شده

## اعمال محراب امیرالمؤمنین علیه السلام

بر نماز کن در مکانیکه ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را دو رکعت بحمد و سوره و هرگاه که سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیلَ
وَسَتَرَ الْقَبِیحَ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ بِالْجَرِیرَةِ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ وَالسَّرِیرَةَ یا عَظِیمَ الْعَفْوِ یا
حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجْوىٰ
یا مُنْتَهیٰ کُلِّ شَکْویٰ یا کَرِیمَ الصَّفْحِ یا عَظِیمَ الرَّجاءِ یا سَیِّدِی صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

عَنِ الْغَمِّ وَالْمَأْثَمِ وَاجْعَلْنا مِنْ خِیارِ الْعالَمِ نور دهم روایت شده که این دعا را الحاح اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَما بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَرَبَّ جَبْرَئِیلَ وَمِیکائِیلَ وَاِسْرافِیلَ وَرَبَّ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیِّینَ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِالَّذِی تَقُومُ بِهِ السَّماءُ وَبِهِ تَقُومُ الْاَرْضُ وَبِهِ تُفَرِّقُ بَیْنَ الْمُجْتَمِعِ وَبِهِ تَجْمَعُ بَیْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَبِهِ تَرْزُقُ الْاَحْیاءَ وَبِهِ اَحْصَیْتَ عَدَدَ الرِّمالِ وَوَزْنَ الْجِبالِ وَکَیْلَ الْبُحُورِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سؤال کن حاجت خود را و الحاح و اصرار میکنی در طلب حاجت خود بنهم از نعمه جلیل ابن



وَافْعَلْ بِی ما اَنْتَ | مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام | اَهْلُهُ یا کَرِیمُ

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ لا یَنْفَعُ مالٌ وَلا بَنُونَ اِلّا مَنْ اَتَی اللّٰهَ بِقَلْبٍ
سَلِیمٍ وَاَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ یَعَضُّ الظّالِمُ عَلیٰ یَدَیْهِ یَقُولُ یا لَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِیلاً وَاَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ یُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِیماهُمْ فَیُؤْخَذُ بِالنَّواصِی وَ
الْاَقْدامِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ لا یَجْزِی والِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلا مَوْلُودٌ هُوَ جازٍ عَنْ والِدِهِ
شَیْئاً اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ لا یَنْفَعُ الظّالِمِینَ مَعْذِرَتُهُمْ وَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدّارِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ لا تَمْلِکُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَیْئاً وَ
الْاَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ یَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِیهِ وَاُمِّهِ وَاَبِیهِ وَصاحِبَتِهِ
وَبَنِیهِ لِکُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ یَوْمَئِذٍ شَأْنٌ یُغْنِیهِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمانَ یَوْمَ یَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ
یَفْتَدِی مِنْ عَذابِ یَوْمِئِذٍ بِبَنِیهِ وَصاحِبَتِهِ وَاَخِیهِ وَفَصِیلَتِهِ الَّتِی تُؤْوِیهِ وَمَنْ فِی
الْاَرْضِ جَمِیعاً ثُمَّ یُنْجِیهِ کَلّا اِنَّها لَظیٰ نَزّاعَةً لِلشَّویٰ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْمَوْلیٰ وَ
اَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْعَبْدَ اِلّا الْمَوْلیٰ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْمالِکُ وَاَنَا الْمَمْلُوکُ
وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَمْلُوکَ اِلّا الْمالِکُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْعَزِیزُ وَاَنَا الذَّلِیلُ وَهَلْ
یَرْحَمُ الذَّلِیلَ اِلّا الْعَزِیزُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْخالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ
اِلّا الْخالِقُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْعَظِیمُ وَاَنَا الْحَقِیرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْحَقِیرَ اِلّا الْعَظِیمُ مَوْلایَ
یا مَوْلایَ اَنْتَ الْقَوِیُّ وَاَنَا الضَّعِیفُ وَهَلْ یَرْحَمُ الضَّعِیفَ اِلّا الْقَوِیُّ مَوْلایَ یا مَوْلایَ
اَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقِیرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْفَقِیرَ اِلّا الْغَنِیُّ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْمُعْطِی وَاَنَا
السّائِلُ وَهَلْ یَرْحَمُ السّائِلَ اِلّا الْمُعْطِی مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْحَیُّ وَاَنَا الْمَیِّتُ وَهَلْ
یَرْحَمُ الْمَیِّتَ اِلّا الْحَیُّ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْباقِی وَاَنَا الْفانِی وَهَلْ یَرْحَمُ الْفانِیَ اِلّا
الْباقِی مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الدّائِمُ وَاَنَا الزّائِلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الزّائِلَ اِلَّا الدّائِمُ مَوْلایَ

ای یعقوب روایت شده که حضرت صادق علیه السلام این دعا را میخواند اَللّٰهُمَّ امْلَأْ قَلْبِی حُبّاً لَکَ وَخَشْیَةً مِنْکَ وَتَصْدِیقاً وَاِیماناً بِکَ وَفَرَقاً مِنْکَ وَشَوْقاً اِلَیْکَ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ اِلَیَّ لِقاءَکَ وَاجْعَلْ لِی فِی لِقائِکَ خَیْرَ الرَّحْمَةِ وَالْبَرَکَةِ وَالْحِقْنِی بِالصّالِحِینَ وَلا تُؤَخِّرْنِی مَعَ الْاَشْرارِ وَلا تُلْحِقْنِی بِصالِحِ مَنْ مَضیٰ وَاجْعَلْنِی مَعَ صالِحِ مَنْ بَقِیَ وَخُذْ بِی سَبِیلَ الصّالِحِینَ وَاَعِنِّی عَلیٰ نَفْسِی بِما تُعِینُ بِهِ الصّالِحِینَ عَلیٰ اَنْفُسِهِمْ وَلا تَرُدَّنِی فِی سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِی مِنْهُ یا رَبَّ الْعالَمِینَ اَسْئَلُکَ اِیماناً لا اَجَلَ لَهُ دُونَ لِقائِکَ تُحْیِینِی وَتُمِیتُنِی عَلَیْهِ وَتَبْعَثُنِی عَلَیْهِ اِذا

یا مَوْلایَ اَنْتَ الرّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ اِلاَّ الرّازِقُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْجَوادُ وَاَنَا الْبَخیلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْبَخیلَ اِلاَّ الْجَوادُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْمُعافی وَاَنَا الْمُبْتَلی وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُبْتَلی اِلاَّ الْمُعافی مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْکَبیرُ وَاَنَا الصَّغیرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الصَّغیرَ اِلاَّ الْکَبیرُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْهادی وَاَنَا الضّالُّ وَهَلْ یَرْحَمُ الضّالَّ اِلاَّ الْهادی مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الرَّحْمنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْحُومَ اِلاَّ الرَّحْمنُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ السُّلْطانُ وَاَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ اِلاَّ السُّلْطانُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الدَّلیلُ وَاَنَا الْمُتَحَیِّرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُتَحَیِّرَ اِلاَّ الدَّلیلُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْغَفُورُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُذْنِبَ اِلاَّ الْغَفُورُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْغالِبُ وَاَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ اِلاَّ الْغالِبُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ اِلاَّ الرَّبُّ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْمُتَکَبِّرُ وَاَنَا الْخاشِعُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْخاشِعَ اِلاَّ الْمُتَکَبِّرُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اِرْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ وَارْضَ عَنّی بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ یا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسانِ وَالطَّوْلِ وَالْاِمْتِنانِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات دعاء طولانی از آنحضرت نقل کرده مسمّی بدعاء امان مقام زاکجایش ذکر آن نیست و میخوانی نیز در اینمقام شریف دعائی را که در مسجد زید ذکر میکنیم انشاء الله و بدانکه ما در هدیة الزّائرین اشاره کردیم باختلاف در محراب که محل ضربت خوردن امیرالمؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروفست یا آن محراب متروک و گفتیم که شایسته احتیاط در آن است که اعمال محراب را در هر دو جا بکند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک

## اعمال دکّه حضرت صادق علیه السلام

پس برو بسوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقعست در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و در آنجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو یا صانِعَ کُلِّ مَصْنُوعٍ وَیا جابِرَ کُلِّ کَسیرٍ وَیا حاضِرَ کُلِّ مَلَاءٍ وَیا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَیا



عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَیا شاهِداً غَیْرَ غائِبٍ وَیا غالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ وَیا قَریباً غَیْرَ بَعیدٍ وَیا مُونِسَ کُلِّ وَحیدٍ وَیا حَیّاً حینَ لا حَیَّ غَیْرُهُ یا مُحْیِیَ الْمَوْتی وَمُمیتَ الْاَحْیاءِ الْقائِمُ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس بخوان هر چه خواهی

مؤلف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز میگوئیم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم در ترتیب اعمال مسجد آنستکه بعد از اینمقام بجا میآورند اعمال دکّة القضاء و بیت الطشت را که ما موافق مصباح الزّائر و بحار و دیگران بعد از اعمال ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی بنحو مشهور عمل نمائی رجوع کن بآنجا و اعمال این دو مقام را بجا آور ان شاء الله تعالی

## ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه

از حضرت صادق علیه السلام روایتست که کسیکه دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند در هر رکعت حمد و دو قل اعوذ و سوره اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سبّح اسم ربّک الاعلی و چون سلام دهد تسبیح زهراء علیها السلام بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را برآورده و دعایش مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که این ترتیب در سوره ها موافق روایت سید بن طاوس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در اماالی سوره قدر بعد از سبّح اسم است و شاید ترتیب در آنها لازم نباشد هم سوره قدر باید بعد از حمد این هفت سوره را بخواند ان شاء الله

## زیارت جناب مسلم بن عقیل قدّس الله روحه و نوّر ضریحه

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه بایست نزد او و بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُبینِ الْمُتَصاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبابِرَةُ الطّاغینَ الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِیَّتِهِ جَمیعُ اَهْلِ السَّمواتِ وَالْاَرَضینَ الْمُقِرِّ بِتَوْحیدِهِ سائِرُ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ وَصَلَّی اللّهُ عَلی سَیِّدِ الْاَنامِ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الْکِرامِ صَلوةً تَقَرُّ بِها اَعْیُنُهُمْ وَیَرْغَمُ بِها اَنْفُ شانِئِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعینَ سَلامُ اللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ وَسَلامُ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ وَاَنْبِیائِهِ الْمُرْسَلینَ وَاَئِمَّتِهِ الْمُنْتَجَبینَ وَعِبادِهِ الصّالِحینَ وَجَمیعِ الشُّهَداءِ وَالصِّدّیقینَ وَالزّاکِیاتُ الطَّیِّباتُ فیما تَغْتَدی وَتَرُوحُ عَلَیْکَ یا مُسْلِمَ بْنَ عَقیلِ بْنِ اَبیطالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَیْتَ الزَّکوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَجاهَدْتَ فِی اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ وَقُتِلْتَ عَلی مِنْهاجِ الْمُجاهِدینَ فی سَبیلِهِ حَتّی

لَقِيتَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ رَاضٍ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَبَذَلْتَ
نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّةِ اللهِ وَابْنِ حُجَّتِهِ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ اَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ
وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ
وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ
وَلَعَنَ اللهُ مَنْ اَمَرَ بِقَتْلِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنِ افْتَرٰى عَلَيْكَ وَلَعَنَ
اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَايَعَكَ وَغَشَّكَ وَخَذَلَكَ
وَاَسْلَمَكَ وَمَنْ اَلَّبَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوٰيهُمْ وَبِئْسَ
الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ
زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكُمْ مُسَلِّماً لَكُمْ تَابِعاً لِسُنَّتِكُمْ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ
وَاَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ قَتَلَ
اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْاَيْدِي وَالْاَلْسُنِ ودر مزار کبیر این کلمات را بمنزلهٔ اذن دخول قرار داده
گفته پس داخل شو و بچسبان خود را بقبر بروایت سابقه است که اشاره کن بضریح آنجناب بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَعَلٰى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى
مَا مَضٰى عَلَيْهِ الْبَدْرِيُّونَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ اَعْدَائِهِ وَ
نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَاَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى
بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ

ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا اَرْضٌ ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ تُدْلِجُ الرَّحْمَةُ عَلٰى مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ اَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ بِهِ عَلٰى نَفْسِكَ وَشَهِدَتْ مَلَائِكَتُكَ وَاُولُوا الْعِلْمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ عَلٰى مَا شَهِدْتَ عَلٰى نَفْسِكَ وَشَهِدَتْ مَلَائِكَتُكَ وَاُولُوا الْعِلْمِ فَاكْتُبْ شَهَادَتِي مَكَانَ شَهَادَتِهِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ اَسْئَلُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَنْ تَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

مؤلف گوید که این دعا را شیخ طوسی در مصباح بعد از رکعت چهارم نافلهٔ شب ذکر فرموده و علامهٔ مجلسی روایت



وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ حَتّٰى بَعَثَكَ اللهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ
السُّعَدَاءِ وَاَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَاَفْضَلَهَا غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي
الْعِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
اُولٰئِكَ رَفِيقاً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلٰى بَصِيرَةٍ
مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ
رَسُولِهِ وَاَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ پس نماز کن دو رکعت
در طرف سر و هدیه کن آنجناب پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدَعْ لِي
ذَنْباً و این همان دعائیست که در حرم حضرت عباس علیه السلام خوانده میشود و بیاید ذکرش و اگر خواستی
وداع کنی جناب مسلم را بخوان همان وداعی که در زیارت جناب عباس علیه السلام ذکر میشود

## زیارت هانی بن عروه رحمة الله و رضوانه علیه

میایستی در نزد قبر او و سلام میکنی بر رسولخدا صلی الله علیه و آله و میگوئی سَلَامُ اللهِ الْعَظِيمِ وَصَلَوَاتُهُ
عَلَيْكَ يَا هَانِيَ بْنَ عُرْوَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ
وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً فَلَعَنَ
اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَشٰى قُبُورَهُمْ نَاراً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَقِيتَ اللهَ وَهُوَ
رَاضٍ عَنْكَ بِمَا فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدَاءِ وَجُعِلَ
رُوحُكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ بِمَا نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ مُجْتَهِداً وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي
ذَاتِ اللهِ وَمَرْضَاتِهِ فَرَحِمَكَ اللهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
وَجَمَعَنَا وَاِيَّاكُمْ مَعَهُمْ فِي دَارِ النَّعِيمِ وَسَلَامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت
نماز کن و هدیه کن از برای روح او و دعا کن از برای خود با آنچه میخواهی و وداع کن او را با آنچه در وداع مسلم میکنی

## فصل ششم در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه

از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که هر که این دعا را در نماز وتر
کند در شب این دعا را در نماز وتر روایت شده
بخوان پیغمبر و کریم روایت کرده
که این دعای ابوذر است و جبرئیل امین علیه السلام
بحضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم تعلیم فرمود و اهل آسمان
کرده که او معروف است در آسمانها
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الْاِيمَانَ بِكَ وَالتَّصْدِيقَ بِنَبِيِّكَ وَالْعَافِيَةَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ وَالشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَالْغِنٰى عَنْ شِرَارِ النَّاسِ

شیخ و سید روایت کرده اند از ابو حمزه روایت کرده که گفت
این دعا را از حضرت امام محمد باقر علیه السلام و بعض اینها را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اٰمَنْتُ بِاللهِ وَبِجَمِيعِ رُسُلِهِ

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانهٔ حضرت ادریس و حضرت ابرهیم و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آنحضرت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که با ابو بصیر فرمود ای ابو محمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله فرود آید با اهل و عیالش و منزل آنحضرت باشد و حقتعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه در آنمسجد نماز کرده و هر که در آنمسجد اقامت نماید چنانست که در خیمهٔ رسولخدا صلی الله علیه و آله اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایلست بسوی آنمسجد و در آنمسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند در آنمسجد مگر آنکه برمیگردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آنمسجد امان نمیطلبد مگر آنکه امان می یابد از هرچه که میترسد گفتم فضیلت این است که از برای این مسجداست حضرت فرمود زیاده بگویم از برایت عرضکردم بلی فرمود که آن از جملهٔ بقعه هائی است که خدا دوست میدارد که او را در آنها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه میآیند بزیارت آن مسجد و عبادت میکنند خدا را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم بشما همه نماز را در آنمسجد میکردم پس فرمود ای ابا محمد آنچه وصف نکردم از فضیلت اینمسجد بیشتر از آن است که گفتم من عرضکردم فدایت شوم حضرت قائم علیه السلام همیشه در آنمسجد خواهد بود فرمود بلی الخ

## واما اعمال مسجد سهله

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر غمناکی که چنین کند و دعا کند حقتعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَى اللهِ وَمٰا شٰاءَ اللهُ وَخَيْرُ الْاَسْمٰاءِ لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ وَلٰا حَوْلَ وَلٰا قُوَّةَ اِلّٰا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمّٰارِ مَسٰاجِدِكَ وَبُيُوتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوٰائِجِي فَاجْعَلْنِي اَللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلٰوتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَرِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطاً وَدُعٰائِي بِهِمْ مُسْتَجٰاباً وَحَوٰائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَانْظُرْ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا الْكَرٰامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لٰا تَصْرِفْهُ عَنِّي اَبَداً بِرَحْمَتِكَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ يٰا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصٰارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلٰى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَلٰا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ

وبجميع ما انزل به على جميع الرسل وان وعد الله حق ولقاءه حق وصدق الله وبلغ المرسلون والحمد لله رب العالمين وسبحان الله كلما سبح الله شيء وكما يحب الله ان يسبح والحمد لله كلما حمد الله شيء وكما يحب الله ان يحمد ولا اله الا الله كلما هلل الله شيء وكما يحب الله ان يهلل والله اكبر كلما كبر الله شيء وكما يحب الله ان يكبر اللهم اني اسئلك مفاتيح الخير وخواتيمه وسوابغه وفوائده وبركاته وما بلغ علمه علمي وما قصر



هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّٰابُ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضٰاتَكَ طَلَبْتُ وَثَوٰابَكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَللّٰهُمَّ فَاَقْبِلْ بِوَجْهِكَ اِلَيَّ وَاَقْبِلْ بِوَجْهِي اِلَيْكَ پس بخوان آیة الکرسی و معوذتین را و تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحٰانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلٰا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ را هفت مرتبه بگو پس بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مٰا هَدَيْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مٰا فَضَّلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مٰا شَرَّفْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ بَلٰاءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلٰوتِي وَدُعٰائِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّٰابُ الرَّحِيمُ و سید بن طاوس فرموده که چون اراده کردی که بمسجد سهله روی پس ما بین مغرب و عشاء در شب چهارشنبه وارد آنمسجد شو که افضل اوقات دیگر است پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را بجا آور و پس برخیز دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربة الی الله و چون فارغ شدی دستهارا بسمت آسمان بلند کن و بگو اَنْتَ اللهُ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ خٰالِقُ الْخَلْقِ وَرٰازِقُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ الْقٰابِضُ الْبٰاسِطُ وَاَنْتَ اللهُ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَبٰاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اَنْتَ وٰارِثُ الْاَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهٰا اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَاَنْتَ اللهُ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ عٰالِمُ السِّرِّ وَاَخْفٰى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي اِذٰا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذٰا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي اَوْجَبْتَهُ عَلٰى نَفْسِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لِي حٰاجَتِي السّٰاعَةَ السّٰاعَةَ يٰا سٰامِعَ الدُّعٰاءِ يٰا سَيِّدٰاهُ يٰا مَوْلٰاهُ يٰا غِيٰاثٰاهُ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السّٰاعَةَ

عن احصائه حفظي اللهم انهج لي اسباب معرفته وافتح لي ابوابه وغشني بركات رحمتك ومن علي بعصمة عن الازالة عن دينك وطهر قلبي من الشك ولا تشغل قلبي بدنياي وعاجل معاشي عن آجل ثواب آخرتي واشغل قلبي بحفظ ما لا تقبل مني جهله وذلل لكل خير لساني وطهر قلبي من الرياء ولا تجره في مفاصلي واجعل عملي خالصا لك اللهم اني اعوذ بك من الشر وانواع الفواحش كلها ظاهرها وباطنها وغفلاتها وجميع ما يريدني به الشيطان الرجيم وما يريدني به السلطان

یا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ یا سَمیعَ الدُّعاءِ پس بسجده برو و خشوع کن و بخوان خدا از جهة
هر چه که میخواهی پس نماز میکند زایر در گوشهٔ که طرف مغرب و شمال است دو رکعت و آن موضع خانهٔ حضرت
ابرهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا بجنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شد تسبیح بکن و پس از آن
بگو اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّریفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فیها قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجی
فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِها وَقَدْ اَحْصَیْتَ ذُنُوبی فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْها اَللّٰهُمَّ اَحْیِنی ما کانَتِ الْحَیٰوةُ خَیْراً لی وَاَمِتْنی اِذا کانَتِ الْوَفاةُ
خَیْراً لی عَلیٰ مُوالاةِ اَوْلِیائِكَ وَمُعاداةِ اَعْدائِكَ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا
اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس نماز میکند زایر در گوشهٔ دیگر که در سمت مغرب قبله است دو رکعت و دستها را
بلند میکند و میگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ هٰذِهِ الصَّلوٰةَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ وَطَلَبَ نائِلِكَ
وَرَجاءَ رِفْدِكَ وَجَوائِزِكَ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْها مِنّی بِاَحْسَنِ قَبُولٍ
وَبَلِّغْنی بِرَحْمَتِكَ الْمَاْمُولَ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بسجده
برو و بگذار دو طرف صورت را بر خاک پس برو بگوشهٔ که در طرف مشرق است و دو رکعت نماز کن و دو دستها را
بگشا و بگو اَللّٰهُمَّ اِنْ کانَتِ الذُّنُوبُ وَالْخَطایا قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهی عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ
لی اِلَیْكَ صَوْتاً وَلَمْ تَسْتَجِبْ لی دَعْوَةً فَاِنّی اَسْئَلُكَ بِكَ یا اَللّٰهُ فَاِنَّهُ لَیْسَ مِثْلَكَ
اَحَدٌ وَاَتَوَسَّلُ اِلَیْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تُقْبِلَ اِلَیَّ بِوَجْهِكَ الْکَریمِ وَتُقْبِلَ بِوَجْهی اِلَیْكَ وَلا تُخَیِّبَنی حینَ اَدْعُوكَ
وَلا تَحْرِمْنی حینَ اَرْجُوكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ مؤلف گوید که از بعض کتب مزاریهٔ غیر معروفه نقل
شده که بعد از آن میروی بگوشهٔ دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز کن ادر آنجا و بگو
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا اَللّٰهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ
خَیْرَ عُمْری آخِرَهُ وَخَیْرَ اَعْمالی خَواتیمَها وَخَیْرَ اَیّامی یَوْمَ اَلْقاكَ فیهِ اِنَّكَ
عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ دُعائی وَاسْمَعْ نَجْوایَ یا عَلِیُّ یا عَظیمُ

الْعَبْدُ بِما اَحَطْتَ بِعِلْمِهِ وَ
اَنْتَ الْقادِرُ عَلیٰ صَرْفِهِ عَنّی
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ مِنْ
طَوارِقِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَزَوابِعِهِمْ
وَبَوائِقِهِمْ وَمَکائِدِهِمْ وَمَشاهِدِ
الْفَسَقَةِ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَ
اَنْ اُسْتَزَلَّ عَنْ دینی فَتَفْسُدَ
عَلَیَّ آخِرَتی وَاَنْ یَکُونَ ذٰلِكَ
مِنْهُمْ ضَرَراً عَلَیَّ فی مَعاشی
اَوْ یَعْرِضُ بَلاءٌ یُصیبُنی مِنْهُمْ
لا قُوَّةَ لی بِهِ وَلا صَبْرَ لی عَلیٰ
احْتِمالِهِ فَلا تَبْتَلِنی یا اِلٰهی
بِمُقاساتِهِ فَیَمْنَعَنی ذٰلِكَ عَنْ
ذِکْرِكَ وَیَشْغَلَنی عَنْ عِبادَتِكَ
اَنْتَ الْعاصِمُ الْمانِعُ الدّافِعُ
الْواقی مِنْ ذٰلِكَ کُلِّهِ اَسْئَلُكَ
اَللّٰهُمَّ الرَّفاهِیَةَ
فی مَعیشَتی



یا قادِرُ یا قاهِرُ یا حَیّاً لا یَمُوتُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی
بَیْنی وَبَیْنَكَ وَلا تَفْضَحْنی عَلیٰ رُؤُسِ الْاَشْهادِ وَاحْرُسْنی بِعَیْنِكَ الَّتی لا تَنامُ وَ
ارْحَمْنی بِقُدْرَتِكَ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطّاهِرینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس نماز میکند زایر در خانهٔ که در وسط مسجد است دو رکعت و میگوید
یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا فَعّالاً لِما یُریدُ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ
قَلْبِهِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحُلْ بَیْنَنا وَبَیْنَ مَنْ یُؤْذینا بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ یا
کافِیاً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَلا یَکْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِکْفِنَا الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا
اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بگذارد دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که این مکان شریف در این زمان معروف
است بمقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که بعد از دو رکعت نماز در این مقام بخوانند
دعای اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ یا مَنْ لا تَراهُ الْعُیُونُ الخ و این دعا در اعمال کوفه باب امیر المؤمنین
علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد بآنجا رجوع شود ۳۹۲ و در نزدیک همین مکان بقعهایست معروف بمقام مهدی
مناسبت زیارت آنحضرت در آن محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقل شده که شایسته است زیارت
کنند آنحضرت را در اینمحل در حالیکه ایستاده باشند باین زیارت سَلامُ اللّٰهِ الْکامِلُ التّامُّ
الشّامِلُ الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم ص ۱۱۷
دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاوس آنرا یکی از زیارات سرداب مقدس شمرده بعد از دو رکعت نماز

## ذکر نماز و دعاء در مسجد زید رحمه الله

پس میروی بمسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن میکند زایر و دستها را میگشاید
و میگوید اِلٰهی قَدْ مَدَّ اِلَیْكَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ یَدَیْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ اِلٰهی قَدْ جَلَسَ
الْمُسیءُ بَیْنَ یَدَیْكَ مُقِرّاً لَكَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَراجِیاً مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلٰهی
قَدْ رَفَعَ اِلَیْكَ الظّالِمُ کَفَّیْهِ راجِیاً لِما لَدَیْكَ فَلا تُخَیِّبْهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ
اِلٰهی قَدْ جَثَا الْعائِدُ اِلَی الْمَعاصی بَیْنَ یَدَیْكَ خائِفاً مِنْ یَوْمٍ تَجْثُو فیهِ الْخَلائِقُ

ما اَبْقَیْتَنی مَعیشَةً اَقْویٰ بِها
عَلیٰ طاعَتِكَ وَاَبْلُغُ بِها
رِضْوانَكَ وَاَصیرُ بِها اِلیٰ
دارِ الْحَیَوانِ غَداً وَلا تَرْزُقْنی
رِزْقاً یُطْغینی وَلا تَبْتَلِنی بِفَقْرٍ
اَشْقیٰ بِهِ مُضَیَّقاً عَلَیَّ اَعْطِنی
حَظّاً وافِراً فی آخِرَتی وَمَعاشاً
واسِعاً هَنیئاً مَریئاً فی دُنْیایَ
وَلا تَجْعَلِ الدُّنْیا عَلَیَّ سِجْناً
وَلا تَجْعَلْ فِراقَها عَلَیَّ حُزْناً
اَجِرْنی مِنْ فِتْنَتِها وَاجْعَلْ عَمَلی
فیها مَقْبُولاً وَسَعْیی فیها مَشْکُوراً
اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرادَنی بِسُوءٍ
فَاَرِدْهُ بِمِثْلِهِ وَمَنْ کادَنی
فیها فَکِدْهُ وَاصْرِفْ عَنّی هَمَّ
مَنْ اَدْخَلَ عَلَیَّ هَمَّهُ وَامْکُرْ
بِمَنْ مَکَرَ بی فَاِنَّكَ خَیْرُ الْماکِرینَ
وَافْقَأْ عَنّی عُیُونَ الْکَفَرَةِ
الظَّلَمَةِ وَالطُّغاةِ
الْحَسَدَةِ

بین یدیك الٰهی جاءك العبد الخاطئ فزعاً مشفقاً ورفع الیك طرفه حذراً
راجیاً وفاضت عبرته مستغفراً نادماً وعزّتك وجلالك ما اردت بمعصیتی
مخالفتك وما عصیتك اذ عصیتك وانا بك جاهل ولا لعقوبتك
متعرّض ولا لنظرك مستخفّ ولكن سوّلت لی نفسی واعانتنی علی ذلك شقوتی
وغرّنی سترك المرخی علیّ فمن الآن من عذابك من یستنقذنی وبحبل من
اعتصم ان قطعت حبلك عنّی فیا سوأتاه غداً من الوقوف (الموقف) بین یدیك
اذا قیل للمخفّین جوزوا وللمثقلین حطّوا أفمع المخفّین اجوز ام مع المثقلین احطّ
ویلی كلّما كبر سنّی كثرت ذنوبی ویلی كلّما طال عمری كثرت معاصیّ فكم
اتوب وكم اعود اما آن لی ان استحیی من ربّی اللّهمّ فبحقّ محمّد وآل محمّد اغفر
لی وارحمنی یا ارحم الرّاحمین وخیر الغافرین پس گریه کن و صورت بخاک گذار و بگو ارحم
من اساء واقترف واستكان واعترف پس بگذار طرف راست رو را و بگو ان
كنت بئس العبد فانت نعم الرّبّ پس بگذار طرف چپ را و بگو عظم الذّنب من عبدك
فلیحسن العفو من عندك یا كریم پس برگرد بحال سجود و بگو العفو العفو صد مرتبه

مؤلف گوید که این مسجد از مساجد شریفهٔ کوفه است و منسوبست بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب
امیرالمؤمنین علیه السلام و از ابدال بشمار میرفته و در جنگ جمل در رکاب آنحضرت شهید شده و این دعا که
ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب میخوانده و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعة بن صوحان
است که او نیز از اصحاب امیرالمؤمنین علیه السلام و از عارفین بحقّ آنجناب و از بزرگان اهل ایمانست
وچندان فصیح و بلیغ بوده که امیرالمؤمنین علیه السلام او را خطیب شحشح گفته و بمهارت در خطب و
فصاحت در لسان او را ثنا فرموده و او را بقلّت مؤنه و کثرت معونه مدح نموده و در شبی که آن
حضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آنجناب جنازهٔ نازنینش را از کوفه بنجف حمل نمودند
صعصعه از جملهٔ مشیّعین بود و چون از کار دفن آنحضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر

اللّهمّ وانزل علیّ من بركتك والبسنی درعك الحصینة واحفظنی بحرزك الواقی وجلّلنی عافیتك النّافعة وصدّق قولی وفعالی وبارك لی فی ولدی واهلی ومالی اللّهمّ ما قدّمت وما اخّرت وما اغفلت وما تعمّدت وما توانیت وما اعلنت وما اسررت فاغفره لی یا ارحم الرّاحمین

بیست و سیم از محمّد بن مسلم روایتست که حضرت امام محمّد باقر علیه السلام میخواندند اللّهمّ اوسع علیّ فی رزقی وامدد لی فی عمری واغفر لی ذنبی واجعلنی ممّن تنتصر به لدینك ولا تستبدل بی غیری

بیست و چهارم روایت شده که حضرت صادق علیه السلام این دعا را میخواندند



مقدّس ایستاد و مشتی از خاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا امیر
المؤمنین گوارا باد ترا کرامتهای خدا ای ابوالحسن بتحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی و جهاد
تو عظیم بود و بآنچه آرزو داشتی رسیدی و تجارت سودمند کردی بنزد پروردگار خود رفتی و از این
نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریهٔ سختی و بگریه درآورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت
مجلس روضه شد که در آن دل شب منعقد گردید و صعصعه بمنزلهٔ روضه‌خوان بود و مستمعین
جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و محمّد بن الحنفیّه و ابوالفضل العبّاس و سایر فرزندان و بستگان
آنحضرت و چون این کلمات بپایان رسید رو بجانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر آقازادگان
کرد و ایشان را تعزیت و تسلیت گفتند پس جملگی بکوفه مراجعت نمودند و بالجمله **مسجد صعصعه**
از مساجد شریفهٔ کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در این مسجد مبارک مشاهده
کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده **اللّهمّ یا ذا المنن السّابغة والآلاء
الوازعة** الدّعاء و ظاهر عمل آنحضرت آنستکه این دعا مخصوص باین مسجد شریف و از اعمال اوست
نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را خوانده اند احتمال
داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایّام رجب باشد و لهذا در کتب علماء در اعمال ماه رجب نیز
ذکر شده و ما نیز چون این دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم بهمان اکتفا کردیم بتکرار نپرداختیم
طالبین بآنجا رجوع کنند انشاء الله

## فصل هفتم

در فضیلت زیارت حضرت ابوعبدالله الحسین صلوات الله علیه و آدابیکه زائر آنجناب باید
مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در حرم مطهّر و کیفیّت زیارت آنحضرت و در آن سه مقصد است

## مقصد اوّل (در فضیلت زیارت آنحضرت است)

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیطهٔ بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که
معادل حجّ و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و باعث مغفرت و خفّت حساب و رفع درجات
و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن حاجات و رفع هموم و کربات
است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حقّ بزرگی از حقوق پیغمبر صلّی الله علیه و آله است و کمتر
ثوابی که بزائر آنقبر شریف رسد آنستکه گناهانش آمرزیده شود و آنکه حقتعالی جان و مالش را حفظ کند
تا او را باهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حقتعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا و در روایات

یا من یشكر الیسیر ویعفو عن الكثیر وهو الغفور الرّحیم اغفر لی الذّنوب الّتی ذهبت لذّاتها وبقیت تبعاتها

[illegible] ابن دعا را میخواندند یا نور یا قدّوس یا اوّل الاوّلین ویا آخر الآخرین یا رحمن یا رحیم اغفر لی الذّنوب الّتی تغیّر النّعم واغفر لی الذّنوب الّتی تحلّ النّقم واغفر لی الذّنوب الّتی تهتك العصم واغفر لی الذّنوب الّتی تنزل البلاء واغفر لی الذّنوب الّتی تدیل الاعداء واغفر لی الذّنوب الّتی تعجّل الفناء واغفر لی الذّنوب الّتی تقطع الرّجاء واغفر لی الذّنوب الّتی تظلم الهواء واغفر لی الذّنوب الّتی تكشف

بسیار است که زیارت آنحضرت غم را زایل میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر مالیکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب میشود برای او هر درهمی هزار درهم بلکه بده هزار درهم و چون رو بقبر آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال او کنند و چون برمیگردد مشایعت و همراهی نمایند و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میآیند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند و ایشان را بشارتها میدهند و حقتعالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین علیه السلام پیش از اهل عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت آرزو میکند که کاش زوار آنحضرت بود از بسکه مشاهده میکند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در اینباب بیحد است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره بپاره از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر یکروایت ابن قولویه و کلینی و سید بن طاوس و دیگران روایت کرده اند بسندهای معتبره از ثقه جلیل القدر معویة بن وهب بجلی کوفی که گفت بکوفه بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آنحضرت را که در مصلای خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود و میگفت ای خداوندیکه مخصوص گردانیدۀ ما را بکرامت و وعده دادۀ ما را شفاعت و علوم رسالت را بما دادۀ و ما را وارث پیغمبران گردانیدۀ و ختم کردۀ بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر گردانیدۀ و علم گذشته و آینده را بما عطا کردۀ و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیدۀ اِغْفِرْ لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ زُوَّارِ قَبْرِ أَبِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا بیامرز مرا و برادران مرا و زیارت کنندگان قبر ابیعبدالله الحسین علیه السلام را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون آورده اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صلۀ ما و برای شاد گردانیدن پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امرهای ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و مراد ایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده بایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوندا دشمنان ما عیب کردند بر ایشان بیرون آمدن ایشان را بزیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت ایشان فارحم

العظماء و اغفر لی الذنوب التی تردّ الدعاء و اغفر لی الذنوب التی تردّ غیث السماء

و شیخ و دیگران این دعا از آنحضرت منقول است یا عدتی فی کربتی و یا صاحبی فی شدتی و یا ولیی فی نعمتی و یا غیاثی فی رغبتی

فرموده و این دعا دعای امیر المؤمنین علیه السلام است اللهم کنت الاثار و علمت الاخبار و اطلعت علی الاسرار و حلت بین القلوب فالسرّ عندک علانیة و القلوب الیک مفضاة و انما امرک لشیء اذا اردته ان تقول له کن فیکون فقل برحمتک لطاعتک ان تدخل فی کل عضو من اعضائی و لا تفارقه حتی القاک و قل برحمتک لمعصیتک ان تخرج



تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتِي غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَ ارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي تَقَلَّبَتْ عَلَى قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ پس رحم کن آن روها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه های روایت که میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده ها را که گریه شان جاری شد از ترحم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده اند و سوخته اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده اند خداوندا آن جانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم فدای تو شوم اگر این دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی میکرد که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرگز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو با آنحضرت چه مانع است ترا از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که این قدر فضیلت دارد فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوف از احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر میماندم نزد قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام آیا نمیخواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه میکنند آیا نمیخواهی از آنها باشی که در روز قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه میکند

**(مقصد دوم)** در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و آن چند چیز است اول سه روز روزه دار در پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سیم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام بصفوان دستور العمل داد و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت عیدین ذکر فرموده که چون اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و در روز سیم غسل کن و اهل و عیال خود را بسوی خود جمع کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَ اَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ كُلَّ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلٍ الشَّاهِدَ مِنْهُمْ وَ الْغَائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا بِحِفْظِكَ بِحِفْظِ الْاِيمَانِ وَ احْفَظْ عَلَيْنَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِي حِرْزِكَ وَ لَا تَسْلُبْنَا

من کل عضو من اعضائی فلا تقربه حتی القاک و ارزقنی من الدنیا و زهدنی فیها و لا تزوها عنی و رغبنی فیها یا رحمن

این جمله مقابل جمله اول است حاصلش آنست که چنان مکن که دنیا را از من بگیری و رغبت من بدنیا باشد بلکه دنیا را بمن بده و رغبتم را بگیر که زهد در آن ورزم منه

بیست و هفتم علی بن ابراهیم از پدرش از ابن محبوب از علاء بن رزین از عبدالرحمن بن سیابه روایت کرده که گفت عطا کرد حضرت صادق علیه السلام بمن این دعا را الحمد لله ولیّ الحمد و اهله و منتهاه و محلّه اخلص من وحّده و اهتدی من عبده و فاز من اطاعه و امن المعتصم به اللهم یا ذا الجود و المجد و الثناء الجمیل و الحمد اسألک مسألة من خضع لک برقبته و رغم لک انفه و عفّر لک وجهه و ذلّل لک نفسه

نعمتك ولا تغيّر ما بنا من نعمة و عافية و زدنا من فضلك انّا اليك راغبون
آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لا اله الّا الله و الله اکبر و الحمد لله
و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل و صلوات الله علیهم بفرست و راه بیفت با رامی و وقار
و روایت شده که حقتعالی خلق میکند از عرق زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر عرقی هفتاد هزار ملک
که تسبیح میکنند خداتعالی را و استغفار میکنند برای او و برای زوار امام حسین علیه السلام تا آنکه
روز قیامت برپا شود دوم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون بزیارت امام حسین ع
بروی زیارت کن آنحضرت را محزون و غمناک و ژولیده مو و غبار آلوده و گرسنه و تشنه که آنحضرت
با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و آنرا وطن خود قرار مده سیم آنکه
در سفر زیارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار ندهد و خوراک خود را
نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود شنیده ام که جماعتی
بزیارت امام حسین علیه السلام میروند و با خود سفره ها برمیدارند که در آنها بزغاله های بریان و حلواها
هست و اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برنمیدارند و در حدیث معتبر
دیگر منقولست که آنحضرت بمفضل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آنکه
زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر از آنکه زیارت کنید مفضل گفت پشت مرا شکستی فرمود که
والله اگر بزیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناک میروید و بزیارت آنحضرت که میروید
سفره ها با خود برمیدارید بلکه میباید ژولیده مو و گرد آلود بروید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است
برای اغنیا و تجار که ملاحظه این مطلب را در این سفر بنمایند و هر گاه در بلاد دیگر در بین راه ایشان
تا کربلا بعض دوستان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره و
ناهار خوراکهای آنها را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانیها مملو میکنند قبول نکنند و
بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما تغذی باین نحو غذاها شیخ کلینی ره روایت
کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلبیه آنحضرت اقامه ماتم نمود برای آنحضرت گریست
و گریستند و سایر زنها و خدمتکاران تا حدیکه اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکشان نیامد پس
از یکجائی برای آن مخدره هدیه فرستادند جونی که معنی آنرا مرغ قطا گفته اند برای آنکه از خوردن
آن قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آن محترمه آنرا دید پرسید این چیست



گفتند هدیه ایست که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید بآن در ماتم حسین علیه السلام فرمود
لسنا فی عرس فما نصنع بها ما که در عروسی نیستیم ما را چه باین خوراک پس امر فرمود آنرا از خانه بیرون
بردند چهارم از چیزهائی که در سفر زیارت امام حسین علیه السلام مندوبست تواضع و فروتنی و خشوع
و راه رفتن مانند بنده ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت آنحضرت سوار میشوند بر این مراکب
جدیده که بقوه بخار بسرعت حرکت مینماید و امثال آن باید خیلی ملتفت خود باشند که تجبر و تکبر
نکنند و بر سایر زائرین و بندگان خدا که بسختی و مشقت بکربلا میروند بزرگی ننمایند و آنها را بچشم حقارت
نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقلکرده اند که آنها از مخصوصین دقیانوس و بمنزله وزراء
او بودند وقتیکه حقتعالی رحمت خود را شامل حال آنها فرمود و بفکر خداپرستی و اصلاح کار خود بر
آمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کناره گیرند و در غاری ماوی گرفته بعبادت خدا مشغول
شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند همینکه سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها بود گفت
یا اخوتاه جاءت مسکنة الآخرة و ذهب ملك الدنیا انزلوا عن خیولکم و امشوا علی ارجلکم
ای برادران این راه راه آخرتست و باید بنحو فقیری و مسکنت رفت و ملك و ریاست دنیا را باید
کنار گذاشت اکنون از اسبها باید پیاده شوید و با پای پیاده بدرگاه حقتعالی بروید تا شاید پروردگار
شما بر شما رحم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و در
آنروز آن محترمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شد و خون
از آنها متقاطر گردید پس زائرین این قبر مطهر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در
این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زیارت آنجناب
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حقتعالی
بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار
درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و
راه رو مانند راه رفتن بنده ذلیل پنجم آنکه اگر در بین راه زوار پیاده دید که وامانده و خسته شده و از
او استعانت خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام نموده او را بمنزل برساند و مبادا با او استخفاف و بی
اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو هرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق
علیه السلام که فرمود بمردی میکه در نزد او بودند چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست

ازبین انها مرد ازاهل خراسان وگفت پناه میبرم بخدا ازانکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی ازامر شما فرمود آری تو خودت یکی از آن اشخاص هستی که سبک شمردی وخوار نمودی مرا امر دگفت پناه میبرم بخدا که من خوار نموده باشم شما را فرمود وای بر تو آیا نشنیدی فلانکس را در وقتیکه نزدیک بجحفه بودیم با تو گفت مرا بقدر یک میل سوار کن که بخدا سوگند من خسته شدم بخدا سوگند که تو سربلند نکردی و استخفاف باو نمودی وهرکسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده وحرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که ما در آداب زیارت در ادب نهم کلامی با روایتی از علی بن یقطین که مناسبت باینمقام ذکر کردیم باینجا رجوع کن که در آن موعظهٔ نیکوئی است واین ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزوار امام حسین علیه السلام ندارد لکن چون این مطلب در راه زیارت آنحضرت خیلی اتفاق میافتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم ششم از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم مرویستکه بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حسین بن علی علیه السلام میرویم آیا چنانست که در حج میرویم فرمود بلی گفت پس برما لازم است آنچه بر حاجیان لازمست فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت بنمائی با هرکه رفیق تو است و بر تو لازم است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازمست بر تو که یاد خدا بسیار بکنی و لازمست که جامه هایت پاکیزه باشد و لازمست که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازمست که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهائی که سزاوار نیست ترا و باید که دیده خود را از حرام وشبهه بپوشانی واحسان بر برادران مؤمن پریشان خود بکنی واگر کسی را ببینی که خرجیش تمام شده او را دستگیری کنی وخرجی خود را میان خود وایشان برابر قسمت کنی ولازمست بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است و پرهیز کاری از چیزهائی که خدا از انها نهی کرده است وترک کنی خصومت وبسیار قسم خوردن ومجادله ومنازعه که در آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج وعمره از برای تو ومستوجب میشوی از جانب آنکسیکه طلب ثواب او کرده بمال خرج کردن واز اهل خود دور افتادن اینکه برگردی با مرزش گناهان ورحمت وخوشنودی خدا هفتم در روایت ابو حمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام حسین علیه السلام منقولستکه چون بنینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بکن و روغن بر خود ممال و سرمه مکش وگوشت مخور مادامیکه در آنجا مقیم میباشی هشتم غسل باب فراتست که روایات در فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه غسل کند بآب فرات وزیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزیکه



عصیاناً من خلقی ذنب وما أحسن بلاءك عندي وأظهر نعماءك عليّ كثرت عليّ منك النعم فما أحصيها وقلّ مني الشكر فيما أوليتنيه فبطرت بالنعم وتعرّضت للنقم وسهوت عن الذكر وركبت الجهل بعد العلم وجزت من العدل إلى الظلم وجاوزت البرّ إلى الإثم وصرت إلى اللهو من الخوف والحزن فما أصغر حسناتي وأقلّها في كثرة ذنوبي وأعظمها على قدر صغر خلقي وضعف ركني ربّ وما أطول أملي في قصر أجلي وأقصر أجلي في بعد أملي وما أقبح سريرتي ربّ لا حجّة لي إن احتججت ولا عذر لي إن اعتذرت ولا شكر عندي إن ابتليت



از مادر متولد شده باشد واگرچه گناهان کبیره بوده باشد و روایتشده که خدمت آنحضرت عرض شد که بسا شود که ما بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم ودشوار باشد بر ما غسل زیارت بسبب سرما یا غیر آن فرمود که هرکه غسل کند در فرات وزیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که شماره در نیاید واز بشیر دهان روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هرکه بزیارت قبر حسین بن علی علیه السلام برود پس وضو بگیرد وغسل کند در فرات بر ندارد قدمی و ننهد قدمی مگر آنکه بنویسد حقتعالی برای او حجه وعمره ودر بعضی روایاتست که غسل کن از فرات از موضع که برابر قبر آنحضرت واقعست وخوبست چنانکه از بعضی روایات استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ وصد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وصد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد نهم چون خواستی داخل حایر مقدس شوی از دری که در جانب مشرق واقعست داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام بیوسف کناسی فرمودند دهم در روایت ابن قولویه است که حضرت صادق علیه السلام بمفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست واین کلمات را بخوان که ترا بهر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ وَصِيِّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلَامُ عَلَى مَلٰائِكَةِ اللهِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بسوی قبر روانه میشوی وهر قدم میگذاری برمیداری ثواب کسی داری که در خون خود غلطیده باشد در راه خدا پس چون بنزدیک قبر رسی دست بر قبر بمال وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمَائِهِ پس میروی ومتوجه نماز میشوی وهر رکعت که میکنی



وأوليت إن لم تعنّي على شكر ما أوليت ربّ ما أخفّ ميزاني غداً إن لم ترجّحه وأزلّ لساني إن لم تثبّته وأسوّد وجهي إن لم تبيّضه ربّ كيف لي بذنوبي التي سلفت منّي قد هدّت لها أركاني ربّ كيف أطلب شهوات الدنيا وأبكي على خيبتي منها ولا أبكي وتشتدّ حسراتي على عصياني وتفريطي ربّ دعتني دواعي الدنيا فأجبتها سريعاً وركنت إليها طائعاً ودعتني دواعي الآخرة فتثبّطت عنها وأبطأت في الإجابة والمسارعة إليها كما سارعت إلى دواعي الدنيا وحطامها الهامد وهشيمها البائد وسرابها الذاهب ربّ خوّفتني وشوّقتني واحتججت

نزد آنحضرت مثل ثواب کسی دارد که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار مرتبه از برای خدا بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخبر. یازدهم از ابو سعید مدائنی منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو بزیارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله نیکترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران و چون آنحضرت را زیارت کنی نزد سر آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد آنحضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سوره یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح علی علیه السلام این است سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَدًا فِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلٰهَ غَيْرُهُ و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام این است سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَوَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ دوازدهم آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا که نماز نزد آنحضرت مقبولست سید بن طاوس گفته که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه و نافله در حایر شریف همانا روایت شده که نماز واجب نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر میشود آنستکه نماز زیارت و غیر آن را در عقب قبر آنحضرت و در بالای سر کردن هر دو خوبست و اگر در بالای سر کند عقبتر بایستد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو حمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بگذار در رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را



بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی نماز کن آنچه خواهی اما این دو رکعت نماز زیارت ناچار است نزد هر قبری که زیارت کنند و ابن قولویه از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که بشخصی فرمود ای فلان چه مانع است ترا که هر گاه حاجتی برای تو رو دهد بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه چهار رکعت نماز کنی آنگاه نزد او پس حاجت خود را طلبی بدرستیکه نماز فریضه نزد آنحضرت معادلست با حج و نماز نافله معادلست با عمره سیزدهم بدانکه عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعاء است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه یکی از چیزهائی است که در عوض شهادت حق تعالی بآنحضرت لطف فرموده و زائر باید از این غنیمت دانسته در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات آنحضرت ادعیه بسیاری با مضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعائی در اینجا ذکر میکردم و بهتر آنستکه از دعاهای صحیفه کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاها است و ما در اواخر باب بعد از زیارات جامعه ص ۵۵۴ دعائی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود و بجهت آنکه این محل را خالی نگذارم این دعای مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر میکنیم و آن دعا این است که میگوئی در آن حرم شریف در حالیکه دستها را بسوی آسمان بلند کرده باشی اَللّٰهُمَّ قَدْ تَرَى مَكَانِي وَتَسْمَعُ كَلَامِي وَتَرَى مَقَامِي وَتَضَرُّعِي وَمَلَاذِي بِقَبْرِ حُجَّتِكَ وَابْنِ نَبِيِّكَ وَقَدْ عَلِمْتَ يَا سَيِّدِي حَوَائِجِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ حَالِي وَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِابْنِ رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ وَأَمِينِكَ وَقَدْ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا بِهِ إِلَيْكَ وَإِلَى رَسُولِكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَعْطِنِي بِزِيَارَتِي أَمَلِي وَهَبْ لِي مُنَايَ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِشَهْوَتِي وَرَغْبَتِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَلَا تُخَيِّبْ دُعَائِي وَعَرِّفْنِي الْإِجَابَةَ فِي جَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ مِنْ أَمْرِ الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلَايَا وَالْأَمْرَاضَ وَالْفِتَنَ وَالْأَعْرَاضَ مِنَ الَّذِينَ تُحْيِيهِمْ فِي عَافِيَةٍ وَتُمِيتُهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَتُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فِي عَافِيَةٍ وَتُجِيرُهُمْ مِنَ النَّارِ فِي عَافِيَةٍ وَوَفِّقْ لِي بِمَنٍّ مِنْكَ صَلَاحَ مَا أُؤَمِّلُ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَوُلْدِي وَإِخْوَانِي وَمَالِي وَجَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ چهاردهم از جمله

اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بر آنحضرت است و روایت شده که میایستی پشت سر
نزد کتف شریف آنحضرت و صلوات میفرستی بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و بر حسین صلوات الله
علیه و سید بن طاوس در مصباح الزائر این صلوات را برای آنحضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده
اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على الحسين المظلوم الشهيد قتيل العبرات
وأسير الكربات صلاة نامية زاكية مباركة يصعد أولها ولا ينفد آخرها
أفضل ما صليت على أحد من أولاد الأنبياء والمرسلين يا رب العالمين اللهم
صل على الإمام الشهيد المقتول المظلوم المخذول والسيد القائد والعابد الزاهد
الوصي الخليفة الإمام الصديق الطهر الطاهر الطيب المبارك والرضي المرضي و
التقي الهادي المهدي الزاهد الذائد المجاهد العالم إمام الهدى سبط الرسول وقرة
عين البتول صلى الله عليه وآله وسلم اللهم صل على سيدي ومولاي كما عمل
بطاعتك ونهى عن معصيتك وبالغ في رضوانك وأقبل على إيمانك غير قابل
فيك عذرا سرا وعلانية يدعو العباد إليك ويدلهم عليك وقام بين
يديك يهدم الجور بالصواب ويحيي السنة بالكتاب فعاش في رضوانك مكدودا
ومضى على طاعتك وفي أوليائك مكدوحا وقضى إليك مفقودا لم يعصك في
ليل ولا نهار بل جاهد فيك المنافقين والكفار اللهم فاجزه خير جزاء الصادقين
الأبرار وضاعف عليهم العذاب ولقاتليه العقاب فقد قاتل كريما وقتل مظلوما
ومضى مرحوما يقول أنا ابن رسول الله محمد وابن من زكى وعبد فقتلوه بالعمد المعتمد
قتلوه على الإيمان وأطاعوا في قتله الشيطان ولم يراقبوا فيه الرحمن اللهم
فصل على سيدي ومولاي صلاة ترفع بها ذكره وتظهر بها أمره وتعجل بها نصره
واخصصه بأفضل قسم الفضائل يوم القيامة وزده شرفا في أعلى عليين وبلغه
أعلى شرف المكرمين وارفعه من شرف رحمتك في شرف المقربين في الرفيع الأعلى

دوستان او آمد در منزل ما از
او پرسید من بودم و درهم ما
غربت گفت بلی و پرسید که پدر
جمعه گذاشته برای شما گفتم
بلی کیسه که هزار درهم داشت
بمن داد و گفت این مال را بگیر و تجارت
کن و از کسب آن معاش کن من
خوشحال شدم و بخانه مادر
رفتم و او را با نحو آدم بنی
در آخر آن روز رفتم نزد یکی
از اصدقا پدرم که برای من
کسبی مهیا کند او برای من
سرمایه از جامه‌ها با تاجر خرید
بنی در دکانی نشستم و مشغول
کسب شدم و بی حقیقه الا از آن
کسب منافع بسیاره روزگار بود
بنی وقتیکه سخن رسید در در اوقات
کمکی روزم بنزد مادر رفتم
و گفتم میخواهم حج روم مادرم
گفت که هزار درهم بولانی
را بده عبد الرحمن
گفتند





وبلغه الوسيلة والمنزلة الجليلة والفضل والفضيلة والكرامة الجزيلة
اللهم فاجزه عنا أفضل ما جازيت إماما عن رعيته وصل على سيدي ومولاي
كلما ذكر وكلما لم يذكر يا سيدي ومولاي أدخلني في حزبك وزمرتك واستوهبني
من ربك وربي فإن لك عند الله جاها وقدرا ومنزلة رفيعة إن سألت
أعطيت وإن شفعت شفعت الله الله في عبدك ومولاك لا تخلني عند الشدائد
والأهوال لسوء عملي وقبيح فعلي وعظيم جرمي فإنك أملي ورجائي وثقتي ومعتمدي و
وسيلتي إلى الله ربي وربك لم يتوسل المتوسلون إلى الله بوسيلة هي أعظم حقا و
لا أوجب حرمة ولا أجل قدرا عنده منكم أهل البيت لا خلفني الله عنكم بذنوبي
وجمعني وإياكم في جنة عدن التي أعدها لكم ولأوليائكم إنه خير الغافرين و
أرحم الراحمين اللهم أبلغ سيدي ومولاي تحية كثيرة وسلاما واردد علينا
منه السلام إنك جواد كريم وصل عليه كلما ذكر السلام وكلما لم يذكر يا رب العالمين
مؤلف گوید که ما از برای تو در اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در اواخر باب صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام
نقل خواهیم کرد که صلوات مخصوصی بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را
نیز ترک مکن پانزدهم از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلوم است بر ظالم یعنی سزاوار است از برای
کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منور بخواند و دعا چنانکه شیخ الطائفه قدس سره
در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبد الله
الحسین علیه السلام بخوانند و آن دعا این است اللهم إني أعتز بدينك وأكرم بهدايتك وفلان
يذلني بشره ويهينني بأذيته ويعيبني بولاء أوليائك ويبهتني بدعواه وقد جئت
إلى موضع الدعاء وضمانك الإجابة اللهم صل على محمد وآل محمد وأعدني عليه
الساعة الساعة پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مولاي إمامي مظلوم استعدى على
ظالمه النصر النصر آنقدر مکرر کند النصر را تا نفس منقطع شود شانزدهم از جمله اعمال در آن حرم

پول را نمی توانم قیمت کردم و بردم بان
دادم او خوشحال شد مثل آنکه
این پول را با و بخشیدم پس گفت
شاید این پول کم بوده تراکه بیمیزاده
بیشتر بدهم نه گفتم نه در دل افتاده
که حج مشرف شوم و خواستم که
پول شما را بخورد رد کنم پس دیگر
رفتم و اعمال حج را بجا آوردم و
برگشتم بمدینه و با جمعی از مردم
بخدمت حضرت صادق علیه السلام مشرف
شدم و در آن اوقات حضرت اذن
عامت میداد دیدم من نشستم در
آخر جمعیت مردم و من در آن نوجوان
جوان بودم پس مردم شروع کردند
در سؤال کردن از آن حضرت و آن
جناب جواب آنها را املا و مرقد
تا آنکه جمعیت کم شد حضرت
بمن اشاره کرد من نزد یک آن
جناب شدم فرمود آیا حاجتی داری
گفتم فدایت شوم من عبد
الرحمن

دعائی است که ابن فهد ره در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که از برای او حاجتی باشد بسوی خداوند عز و جل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ تَشْهَدُ مَقَامِي وَتَسْمَعُ كَلَامِي وَاَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ فَاسْئَلْ رَبَّكَ وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي بدرستیکه حاجت او برآورده میشود انشاء الله تعالی هفدهم از جملهٔ اعمال دو رکعت نماز است در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سورهٔ الرحمن و سورهٔ تبارک سید بن طاوس روایت کرده که هر که این نماز را بخواند خداوند منان مینویسد برای او بیست و پنج حجهٔ مقبولهٔ مبروره که با رسول خدا صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد هیجدهم از اعمال در آن قبهٔ سامیه استخاره است و کیفیت آن چنانست که علامهٔ مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الاسناد حمیری است فرموده بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که بایستد نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَسُبْحَانَ اللهِ بگوید و خدا را ببزرگواری یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانچه سزاوار اوست و صد مرتبه طلب خیر از خدا بکند البته حقتعالی آنچه خیر اوست در آن امر باو مینماید و پیش او میآورد و موافق روایات دیگر طلب خیر باین نحو میکند که صد مرتبه میگوید اَسْتَخِيرُ اللهَ بِرَحْمَتِهِ خِيَرَةً فِي عَافِيَةٍ نوزدهم شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی ره روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هرگاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و بدرستیکه ملائکه شب و روز از حفظه حاضر میشوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه میکنند با ایشان ملائکه که در حائرند جواب نمیدهند ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت میشوند پس ملائکهٔ حفظه منتظر میشوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم مینمایند و ایشان سؤال مینمایند از چیزهائی از امر آسمان و اما ما بین این دو وقت ملائکهٔ حائر نطق نمیکنند و از دعا و گریستن آرام نمیگیرند و نیز از آنحضرت روایت کرده که حقتعالی چهار هزار ملک را موکل کرده است بقبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گرد آلوده هیئت اصحاب مصیبت میگریند بر آنحضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میآیند و آن چهار هزار ملک بالا میروند پس پیوسته گریه میکنند تا طلوع صبح و احادیث باین مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر میشود که گریستن بر آنحضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال

پرسید احوال پدرم را گفتم پدرم وفات کرد فرمود آه ترحم یعنی حضرت محزون و غمگین شد و گویا درد او را عارض شد و فرمود خدا او را رحمت کند پس پرسید که آیا چه گذاشت گفتم نه فرمود پس از کجا تو ادای حج بیت الله نمودی گفتم بقصه آنکه ... هزار درهم بمن داد عبدالرحمن گفت که حضرت فرصت نداد تا من قصه ام را تمام کنم که بمن فرمود تو آن هزار درهم را چه کردی گفتم رد کردم او را بصاحبش فرمود احسنت پس فرمود آیا وصیتی نکنم ترا گفتم چرا بفرمائید فرمود ملازمت کن براستی در گفتار و ادای امانت تا شریک شوی مردم را در اموال ایشان همچنین و جمع فرمود ما بین دو انگشت خود یعنی اگر



آن بقعهٔ مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آنحضرت و از حدیثی که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد میشود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیهما السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین ع اند و بسیاری اندوه ایشان بنحویکه اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام باو فرمود بمن خبر رسیده که گروهی میآیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و زنانیکه برای آنحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمهٔ ماه شعبان است پس بعضی قرائت میکنند و بعضی قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و سایر مصائب را ذکر مینمایند و پاره نوحه گری میکنند و برخی مرثیه میخوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده ام پاره از آنچه بیان فرمودی پس فرمود حمد خداوندیرا که قرار داد در میان مردم کسانیرا که بنزد ما میآیند و ما را مدح میکنند و مرثیه میخوانند برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانیکه طعنه میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید مینمایند ایشانرا و زشت میشمارند کارهای ایشانرا و در صدد همین حدیثست که هر که بزیارت او میرود در او میگوید و هر که بزیارت او نمیرود در مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد هر که او را یاد میآورد و ترحم میکند هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش در پایین پای او افتاده در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین و یاری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند منع کردند او را از آب فرات که سگان میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود و نیز ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود پدر و مادرم فدای حسین شهید در پشت کوفه بخدا قسم گویا می بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردن ها را کشیده اند بر قبر او و بر او گریه میکنند شب را تا صباح فَاِذَا كَانَ كَذٰلِكَ فَاِيَّاكُمْ وَالْجَفَاءَ و اخبار در این باب بسیار است بیستم سید بن طاوس ره فرموده که مستحب است از برای کسیکه هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ شود و خواهد که از روضهٔ مقدسه بیرون رود خود را بضریح بچسباند و ببوسد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ الظِّمَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَرِيبَ الْغُرَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

قولت درست شد و دروغ نگفتی و خلاف وعده نکردی و شریک شوی در مال ایشان و ترک کردی ... کرده بود مال را از دو کردی و مال مردم را نخوردی از مردم هر چه بخواهی بگیری بتو میدهند و تو شریک ایشان میشوی در مال ایشان بواسطهٔ امانت و صداقت گفت عبدالرحمن که من عمل کردم بوصیت آنحضرت و زبان خود را حفظ کردم یعنی دروغ نگفتم تا آنکه جمع کردم از مال بیست هزار درهم را او را زکوة دادم سیصد هزار درهم زکوة این روایت دیگر وارد شده که این دعا را حضرت علی بن الحسین علیهما السلام در آخر شب و در هشتم از این بیست و ... روایت حضرت صادق علیه السلام از ... تعلیم شخصی فرمود که ... دعا را تعلیم اللهم انی ... ای الله

سلام مودع لا سئم ولا قال فان امض فلا عن ملالة وان اقم فلا عن سوء ظن بما وعد
الله الصابرين لا جعله الله آخر العهد مني لزيارتك ورزقني الله العود الى مشهدك
والمقام بفنائك والقيام في حرمك واياه اسئل ان يسعدني بكم ويجعلني معكم
في الدنيا والآخرة

## (مقصد سیم)

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است بدانکه
زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسمت یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگری
مخصوصه که عکس اینست باید ذکر آن زیارات در ضمن سه مطلب

## مطلب اول

در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است و آنها بسیار است وما در اینجا بذکر چند زیارت
از آنها اکتفا میکنیم

## (زیارت اول)

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر
و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخنگو در میان ما یونس بود که
سنش از همه ما بزرگتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم در مجلس این قوم یعنی اولاد عباس
پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی و ما را بیاد آوردی پس بگو اللهم ارنا الرخاء والسرور که آنچه
میخواهی از ثواب با رجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین را
یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله علیک یا ابا عبد الله که سلام بسوی
آنحضرت از نزدیک و دور میرسد پس فرمود زمانیکه حضرت ابو عبد الله الحسین شهید شد گریه کرد بر آنحضرت
آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در مابین آنها است و هر که در بهشت و در آتش
است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود همه گریستند بر ابی عبد الله الحسین
علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدام است فرمود نگریست بر آنحضرت بصره
و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون
بزیارت آنحضرت روی پس غسل کن در کنار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه
شو پس بدرستیکه تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو در وقت رفتن الله
اکبر ولا اله الا الله وسبحان الله و هر ذکریکه متضمن تمجید و تعظیم حقتعالی باشد و صلوات

زحجتك التي لا تنال منك الا برضاك والخروج من جميع معاصيك والتحول الى كل ما يرضيك والنجاة من كل ورطة والمخرج من كل كبيرة اتى بها مني عمد او زل بها مني خطأ او خطر بها على خطرات الشيطان اسئلك خوفا توقفني به على حدود رضاك وتشعب به عني كل شهوة خطر بها هواي واستزل بها رأيي ليجاوز حد حلالك اسئلك اللهم الاخذ بأحسن ما نعلم وترك سيئ كل ما نعلم او نخطئ من حيث لا نعلم او من حيث نعلم اسئلك السعة في الرزق والزهد في الكفاف والمخرج بالبيان



بفرست بر محمد و اهلبیت او تا آنکه برسی بدر حائر پس بگو السلام علیک یا حجة الله وابن حجته
السلام علیکم یا ملائکة الله وزوار قبر ابن نبي الله پس ده گام بردار پس بایست و سه مرتبه
بگو الله اکبر پس برو بجانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را بروی آنحضرت و قرار ده قبله را
مابین دو کتف خود یعنی پشت بقبله باش پس بگو السلام علیک یا حجة الله وابن حجته
السلام علیک یا قتیل الله وابن قتیله السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره
السلام علیک یا وتر الله الموتور في السماوات والارض اشهد ان دمك سكن
في الخلد واقشعرت له اظلة العرش وبكى له جميع الخلائق وبكت له السماوات
السبع والارضون السبع وما فيهن وما بينهن ومن يتقلب في الجنة والنار من
خلق ربنا وما يرى وما لا يرى اشهد انك حجة الله وابن حجته واشهد انك
قتيل الله وابن قتيله واشهد انك ثار الله وابن ثاره واشهد انك وتر الله
الموتور في السماوات والارض واشهد انك قد بلغت ونصحت ووفيت واوفيت
وجاهدت في سبيل الله ومضيت للذي كنت عليه شهيدا ومستشهدا وشاهدا
ومشهودا انا عبد الله ومولاك وفي طاعتك والوافد اليك التمس كمال المنزلة
عند الله وثبات القدم في الهجرة اليك والسبيل الذي لا يختلج دونك من الدخول
في كفالتك التي امرت بها من اراد الله بدء بكم بكم يبين الله الكذب وبكم يباعد
الله الزمان الكلب وبكم فتح الله وبكم يختم الله وبكم يمحو ما يشاء ويثبت وبكم
يفك الذل من رقابنا وبكم يدرك الله ترة كل مؤمن يطلب بها وبكم تنبت الارض
اشجارها وبكم تخرج الارض ثمارها وبكم تنزل السماء قطرها ورزقها وبكم
يكشف الله الكرب وبكم ينزل الله الغيث وبكم تسبح الارض التي تحمل ابدانكم
وتستقر جبالها عن مراسيها ارادة الرب في مقادير اموره تهبط اليكم وتصدر من
بيوتكم والصادر عما فصل من احكام العباد لعنت امة قتلتكم وامة خالفتكم

من كل شبهة والصواب في كل حجة والصدق في جميع المواطن وانصاف الناس من نفسي فيما علي ولي والتذلل في اعطاء النصف من جميع مواطن السخط والرضا وترك قليل البغي وكثيره في القول مني والفعل وتمام نعمتك في جميع الاشياء والشكر لك عليها لكي ترضى وبعد الرضا واسئلك الخيرة في كل ما يكون فيه الخيرة بميسور الامور كلها لا بمعسورها يا كريم يا كريم يا كريم وافتح لي باب الامر الذي فيه العافية والفرج وافتح لي بابه ويسر لي مخرجه ومن قدرت له على مقدرة من خلقك فخذ عني بسمعه وبصره ولسانه ويده

وامة جحدت ولایتکم وامة ظاهرت علیکم وامة شهدت ولم تستشهد
الحمد لله الذی جعل النار مأواهم وبئس ورد الواردین وبئس الورد المورود
والحمد لله رب العالمین پس بگو سه مرتبه وصلی الله علیک یا ابا عبد الله پس سه مرتبه بگو
انا الی الله ممن خالفک بریء پس برمیخیزی میروی نزد قبر فرزند آنحضرت علی بن الحسین علیهما السلام
که در نزد پای پدرش مدفون است پس میگوئی السلام علیک یا بن رسول الله السلام
علیک یا بن امیر المؤمنین السلام علیک یا بن الحسن والحسین السلام علیک
یا بن خدیجة وفاطمة صلی الله علیک صلی الله علیک صلی الله علیک لعن
الله من قتلک میگوئی این را سه مرتبه و سه مرتبه انا الی الله منهم بریء پس برمیخیزی و
اشاره میکنی بدست خود بسوی شهداء رضی الله عنهم و میگوئی السلام علیکم السلام علیکم
السلام علیکم فزتم والله فزتم والله فلیت انی معکم فافوز فوزا
عظیما پس برمیگردی و میگردانی قبر ابو عبد الله علیه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر میایستی
و شش رکعت نماز میگذاری و چون چنین کردی زیارتت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد
مؤلف گوید که شیخ طوسی در تهذیب و صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده اند
و شیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل کردم و برای این کتاب این
زیارت را اختیار کردم زیرا که آن باعتبار روایت اصح زیارتهاست نزد من و همین زیارت شریف ما را
کافی و وافیست انتهی **زیارت دویم** شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام
که فرمود میگوئی نزد حسین علیه السلام السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا
حجة الله فی ارضه وشاهده علی خلقه السلام علیک یا بن رسول الله السلام
علیک یا بن علی المرتضی السلام علیک یا بن فاطمة الزهراء اشهد انک قد اقمت
الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وجاهدت فی سبیل الله
حتی اتاک الیقین فصلی الله علیک حیا ومیتا پس گونه راست رو را بر قبر بگذار و بگو

وحده عن یمینه وعن شماله
ومن خلفه ومن قدامه
وامنعه ان یصل الی بسوء
عز جارک وجل ثناؤک وتقدست اسماؤک
ولا اله غیرک انت ربی
وانا عبدک اللهم انت
رجائی فی کل کربة وانت
ثقتی فی کل شدة وانت
لی فی کل امر نزل بی ثقة وانت
عدة فکم من کرب یضعف
عنه الفؤاد وتقل فیه
الحیلة ویشمت به العدو
وتعیینی فیه الامور انزلته
بک وشکوته الیک راغبا
الیک فیه عمن سواک فقد
فرجته وکشفته فانت
ولی کل نعمة وصاحب
کل حاجة ومنتهی کل رغبة
فلک الحمد کثیرا
ولک



اشهد انک علی بینة من ربک جئت مقرا بالذنوب لتشفع لی عند ربک
یا بن رسول الله پس یاد کن ائمه علیهم السلام را بنامهای ایشان یک یک و بگو اشهد انکم حجج الله پس بگو
اکتب لی عندک میثاقا وعهدا انی اتیتک مجددا المیثاق فاشهد لی عند
ربک انک انت الشاهد **زیارت سیم** زیارت مختصری است که سید بن طاوس
در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده بحذف اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که فرمود بجابر چه مقدار مسافتست بین شما و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و
بعض روز فرمود زیارت میکنی آنحضرت را گفتم بلی فرمود آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا بثواب
ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستیکه مردی از شما که مهیا شود برای زیارت و مژده دهند
اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش سواره یا پیاده موکل گرداند حقتعالی با و هزار
ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد بقبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام
فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السلام بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد
بود مقابل هر کلمه از آن بهره از رحمت الهی گفت گفتم کدامست آن کلمات فدایت شوم فرمود میگوئی
السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام
علیک یا وارث ابراهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک
یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد سید رسل الله السلام
علیک یا وارث علی امیر المؤمنین وخیر الوصیین السلام علیک یا وارث
الحسن الرضی الطاهر الراضی المرضی السلام علیک ایها الصدیق الاکبر السلام
علیک ایها الوصی البر التقی السلام علیک وعلی الارواح التی حلت بفنائک
واناخت برحلک السلام علیک وعلی الملائکة الحافین بک اشهد انک قد
اقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وجاهدت
الملحدین وعبدت الله حتی اتاک الیقین السلام علیک ورحمة الله وبرکاته
پس میروی بسوی قبر مطهر و از برای تو خواهد بود هر قدمیکه برداری و بگذاری ثواب کسی که در راه خدا

المن فاضلا سید بن طاوس
بسند معتبر روایت کرده که حضرت
صادق علیه السلام این دعا را بابو بصیر
یاد داد که بخواند اللهم انی
اسئلک قول التوابین و
عملهم ونور الانبیاء وصدقهم
ونجاة المجاهدین وثوابهم وشکر
المصطفین ونصیحتهم وعمل
الذاکرین ویقینهم وایمان
العلماء وفقههم وتعبد
الخاشعین وتواضعهم و
حکم الفقهاء وسیرتهم و
خشیة المتقین ورغبتهم و
تصدیق المؤمنین وتوکلهم و
رجاء المحسنین وبرهم
اللهم انی اسئلک ثواب
الشاکرین ومنزلة المقربین
ومرافقة النبیین اللهم
انی اسئلک خوف العاملین
لک وعمل

کشته شده و در خون خود مبغلطد پس چون رسیدی نزد قبر وا بیستادی دست خود را بر قبر بمال و بگو السّلام
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِي أَرْضِهِ پس برو بسوی نماز و از برای دست هر رکعتی که بجا آوری نزد آنحضرت
مثل ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار
موقف با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر و گذشت این روایت باختلاف کمی در آداب زیارت
امام حسین علیه السلام بروایت مفضل بن عمر **زیارت چهارم** از معویة بن عمار منقولست که
بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم
فرمود که بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ رَحِمَكَ
اللهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ
بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ أَنَا إِلَى اللهِ مِنْ ذٰلِكَ بَرِيءٌ **زیارت پنجم** بسند معتبر
منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود بابرهیم بن ابی البلاد که چون بزیارت امام حسین علیه السلام میروی
چه میگوئی گفت میگویم اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ
اللهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الَّذِينَ سَفَكُوا دَمَكَ وَاسْتَحَلُّوا حُرْمَتَكَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَ
عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ حضرت فرمود بلی چنین است **زیارت ششم**
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بعمار ساباطی فرمود که چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السّلام علیک
يَا مَنْ رِضَاهُ مِنْ رِضَى الرَّحْمٰنِ وَسَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللهِ
وَحُجَّةَ اللهِ وَبَابَ اللهِ وَالدَّلِيلَ عَلَى اللهِ وَالدَّاعِيَ إِلَى اللهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ حَلَّلْتَ
حَلَالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللهِ وَأَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ



الخائفين منك وخشوع العابدين لك ويقين المتوكلين عليك وتوكل المؤمنين بك اللهم انك بحاجتي عالم غير معلم وانت لها واسع غير متكلف وانت الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل ولا يبلغ مدحتك قول قائل انت كما تقول وفوق ما نقول اللهم اجعل لي فرجا قريبا واجرا عظيما وسترا جميلا اللهم انك تعلم اني على ظلمي لنفسي واسرافي عليها لم اتخذ لك ضدا ولا ندا ولا صاحبة ولا ولدا يا من لا تغلطه المسائل ويا من لا يشغله شيء عن شيء ولا سمع عن سمع ولا بصر عن بصر ولا ابرام



أَشْهَدُ أَنَّكَ وَمَنْ قُتِلَ مَعَكَ شُهَدَاءُ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّ
قَاتِلَكَ فِي النَّارِ أَدِينُ اللهَ بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ قَتَلَكَ وَمِمَّنْ قَاتَلَكَ وَشَايَعَ عَلَيْكَ وَمِمَّنْ
جَمَعَ عَلَيْكَ وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ يُعِنْكَ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً
مؤلف گوید که این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقولست **زیارت هفتم** شیخ در مصباح
روایت کرده از صفوان جمّال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مولایم
حسین علیه السلام و استدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت که بآن عمل نمایم فرمود
بکن فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سیم پس جمع کن
اهل و عیال خود را بنزد خود و بگو اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ الدُّعَاءَ پس دعائی تعلیم او
فرموده که بگوید در وقتیکه بفرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم خبر
داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین کشته خواهد
شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان او مانند
روزیکه مادر او را متولد کرده پس هرگاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَحِرْزاً وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ
بِهِ قَلْبِي وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَسَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي و چون از غسل فارغ شوی بپوش دو
جامهٔ طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانی است که حقتعالی در شان او
فرموده و در زمین قطعه‌ها است نزدیک بیکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشت زار است و
خرماستانها است دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک آب و زیادتی
میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو بجانب حایر بحال
آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی مینویسد از برای تو بهر گامی که
برمیداری حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیدهٔ گریان و بسیار کن ذکر اَللهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ
و ثنا بر خدا و صلوات بر رسول خدا صلّی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بسیار
کن لعن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری جستن از کسانیکه در اول پایه ظلم و جور را بر اهلبیت گذاشتند
پس هرگاه رسیدی بدر حایر بایست و بگو اَللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيراً وَسُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً



الحاح الملحين ان اسئلك ان تفرج عني فيا غياثي ومن حبيب ومن حبيب لا احتسب انك تحيي العظام وهي رميم يا من قل شكري له فلم يحرمني وعظمت خطيئتي فلم يفضحني وراني على المعاصي فلم يخذلني والذي خلقني للذي خلقني له وصنع بي ما صنع والذي خلقني له فنعم المولى انت يا سيدي ونعم العبد انا وجدتني فانت ربي وبئس الطالب وبئس المطلوب الفقير عبدك ابن عبدك ابن امتك بين يديك ما شئت صنعت بي اللهم هدات الاصوات وسكنت الحركات وخلا كل حبيب بحبيبه وخلوت بك انت

وَاَصیلاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا لِهٰذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّٰهُ لَقَدْ
جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا نَبِیَّ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَیِّدَ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا حَبیبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ
الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَصِیَّ اَمیرِ
الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكُمْ یا مَلائِكَةَ اللّٰهِ
الْمُقیمینَ فی هٰذَا الْمَقامِ الشَّریفِ اَلسَّلامُ عَلَیْكُمْ یا مَلائِكَةَ رَبِّیَ الْمُحْدِقینَ بِقَبْرِ الْحُسَیْنِ
عَلَیْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَیْكُمْ مِنّی اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ پس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَالتّارِكُ لِلْخِلافِ عَلَیْكُمْ وَالْمُوالی
لِوَلِیِّكُمْ وَالْمُعادی لِعَدُوِّكُمْ قَصَدَ حَرَمَكَ وَاسْتَجارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ اِلَیْكَ
بِقَصْدِكَ ءَاَدْخُلُ یا رَسُولَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا نَبِیَّ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ
یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ ءَاَدْخُلُ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا
اَبا عَبْدِ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ پس اگر دلت خاشع و دیده‌ات گریان شد
پس این علامت رخصت است پس داخل شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذی هَدانی
لِوِلایَتِكَ وَخَصَّنی بِزِیارَتِكَ وَسَهَّلَ لی قَصْدَكَ پس بیا تا در رواق مطهر و بایست
محاذی مالای سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ
نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ
مُوسٰی كَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ



الْمَحْجُوبِ اِلَیْكَ فَاجْعَلْ خَلْوَتی مِنْكَ اللَّیْلَةَ الْعِتْقَ مِنَ النّارِ یا مَنْ لَیْسَتْ لَها الرَّفُوفَةُ صِفَةٌ یا مَنْ لَیْسَ لِمَخْلُوقٍ دُونَهُ مَنَعَةٌ یا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَیا آخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ لَیْسَ لَهُ عُنْصُرٌ وَیا مَنْ لَیْسَ لِآخِرِهِ فَناءٌ وَیا اَكْمَلَ مَنْعُوتٍ وَیا اَسْمَحَ الْمُعْطینَ وَیا مَنْ یَفْقَهُ بِكُلِّ لُغَةٍ یُدْعیٰ بِها وَیا مَنْ عَفْوُهُ قَدیمٌ وَبَطْشُهُ شَدیدٌ وَمُلْكُهُ مُسْتَقیمٌ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذی شافَهْتَ بِهِ مُوسٰی یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الصَّمَدُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
سوم روایت است از یونس که حضرت امام رضا علیه السلام



مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ
فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ خَدیجَةَ الْكُبْرٰی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا ثارَ اللّٰهِ وَ
ابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ حَتّٰی اَتٰیكَ الْیَقینُ فَلَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِیَتْ
بِهِ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ
الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِیابِها وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّینِ وَاَرْكانِ الْمُؤْمِنینَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ
الزَّكِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰی وَاَعْلامُ الْهُدٰی
وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰی وَالْحُجَّةُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیا وَاُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلائِكَتَهُ وَاَنْبِیائَهُ وَ
رُسُلَهُ اَنّی بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِیابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرایِعِ دینی وَخَواتیمِ عَمَلی وَقَلْبی لِقَلْبِكُمْ
سِلْمٌ وَاَمْری لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَعَلٰی اَرْواحِكُمْ وَعَلٰی اَجْسادِكُمْ وَ
عَلٰی اَجْسامِكُمْ وَعَلٰی شاهِدِكُمْ وَعَلٰی غائِبِكُمْ وَعَلٰی ظاهِرِكُمْ وَعَلٰی باطِنِكُمْ پس
بینداز خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا اَبا عَبْدِ
اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصیبَةُ بِكَ عَلَیْنا وَعَلٰی جَمیعِ اَهْلِ السَّمٰواتِ وَ
الْاَرْضِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَیَّأَتْ لِقِتالِكَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ
قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَاَتَیْتُ اِلٰی مَشْهَدِكَ اَسْئَلُ اللّٰهَ بِالشَّأْنِ الَّذی لَكَ عِنْدَهُ وَ
بِالْمَحَلِّ الَّذی لَكَ لَدَیْهِ اَنْ یُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ یَجْعَلَنی مَعَكُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ
پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگذار بخواند در هر رکعت هر سوره که خواهی پس چون از نماز فارغ شدی بگو



عرض کرد مرا تعلیم فرما دعائی که بخوانم پس گفت بگو یا مَنْ دَلَّنی عَلٰی نَفْسِهِ وَذَلَّلَ قَلْبی بِتَصْدیقِهِ اَسْئَلُكَ الْاَمْنَ وَالْاِیمانَ

## باب پنجم

در ذکر بعض احراز و ادعیه

در ذکر بعضی احراز منتخب شده از کتاب مهج الدعوات و مجتنی که هر دو از مصنفات سید رضی الدین سید بن طاوس قدس سره است
اول از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مروی است و دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود با امیرالمؤمنین علیه السلام هرگاه ترا امری شود بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُنَجِّیَنی مِنْ هٰذَا الْغَمِّ
دوم حرز حضرت فاطمه علیها السلام بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا حَیُّ

اللّهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ وَرَکَعْتُ وَسَجَدْتُ لَکَ وَحْدَکَ لاشَریکَ لَکَ لِاَنَّ الصَّلوةَ وَ
الرُّکُوعَ وَالسُّجُودَ لایَکُونُ اِلّا لَکَ لِاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّی اَفْضَلَ السَّلامِ وَالتَّحِیَّةِ وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلامَ
اَللّهُمَّ وَهاتانِ الرَّکْعَتانِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلی مَوْلایَ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ وَتَقَبَّلْ مِنّی وَاْجُرْنی عَلی ذلِکَ بِاَفْضَلِ اَمَلی وَرَجائی فیکَ وَفی
وَلِیِّکَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ پس برخیز و برو بپایین پای قبر آنحضرت و بایست نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام
و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ
اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الشَّهیدُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ
وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ پس بیفکن خود را بر قبر و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصیبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِیَّةُ بِکَ عَلَیْنا وَ
عَلی جَمیعِ الْمُسْلِمینَ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَاَبْرَءُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکَ مِنْهُمْ پس بیرون
بیا از دریکه پایین پای علی بن الحسین علیهما السلام است متوجه شو بسوی شهداء و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ
یا اَوْلِیاءَ اللهِ وَاَحِبّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَصْفِیاءَ اللهِ وَاَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ
یا اَنْصارَ دینِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَمیرِ
الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ
اَبی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْوَلِیِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَبی عَبْدِ اللهِ بِاَبی اَنْتُمْ وَاُمّی
طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتی فیها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظیماً فَیا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ
مَعَکُمْ پس برگرد بپایین سر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای اهل و اولاد و پدر و
مادر و برادران خود زیرا که دعا در روضه مطهره رد نمیشود دعا کننده و نه سؤال سؤال کننده مؤلف گوید
این زیارت معروف بزیارت وارث است و ماخذش کتاب مصباح المتهجد شیخ طوسی است که از کتب بسیار

یا قیوم برحمتک استغیث فاغثنی ولا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا واصلح لی شأنی کله

حرز حضرت امام زین العابدین بن الحسین علیهما السلام بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله وبالله سدّت افواه الجن والانس والشیاطین والسحرة والابالسة من الجن والانس والسلاطین ومن یلوذ بهم بالله العزیز الاعز وبالله الکبیر الاکبر بسم الله الظاهر الباطن المکنون المخزون الذی اقام به السموات والارض ثم استوی علی العرش بسم الله الرحمن الرحیم ووقع القول علیهم بما ظلموا فهم لا ینطقون قال اخسؤا فیها ولا تکلمون

لیس فی النسخ الموجودة عندنا من المصباح بعد الشهید وابن الشهید ولکنه موجود فی کتب العلامة المجلسی (منه)



معتبره معروفه نزد علماء است و من این زیارت را بلا واسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهداء
همین بود که ذکر شد فَیا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ پس این زیادتیها که بعضی بعد از این ذکر
کرده اند (فِی الْجِنانِ مَعَ النَّبِیّینَ وَالصِّدّیقینَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولئِکَ رَفیقاً
اَلسَّلامُ عَلی مَنْ کانَ فِی الْحائِرِ مِنْکُمْ وَعَلی مَنْ لَمْ یَکُنْ فِی الْحائِرِ مَعَکُمْ اِلَخ) تمامی اینها زیاده و فضول
است شیخ ما در کتاب لؤلؤ و مرجان فرموده این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر
جسارت ارتکاب بر بدعت و جسارت افزودن بر فرموده امام علیه السلام چنان شایع و متعارف شده که البته چند
هزار مرتبه در شب و روز در حضور مرقد منور ابی عبد الله الحسین علیه السلام و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیاء
و مرسلین علیهم السلام باواز بلند خوانده میشود و احدی بر ایشان ایراد نمیکند و از گفتن این دروغ و آشکار
این معصیت نهی نمینمایند و کم کم این کلمات در مجموعه هائی که در زیارت و ادعیه احمقان از عوام جمع میکنند
و گاهی اسم برای آن میگذارند جمع شده و بچاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه این احمق بمجموعه آن احمق
نقل گردیده و کار بجائی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه را دیدم که آن دروغهای فجیعه را
برای شهداء میخواند دست بر کتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح نیست چنین اکاذیب
در چنین محضری گفت مگر دروغ است تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم گفتم در کدام کتاب گفت
مفتاح الجنان ساکت شدم چه کسیکه در بی اطلاعی کارش باینجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب شمرد
و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست پس شیخ مرحوم کلام را در این مقام طول داده فرموده که مجال
خود گذاشتن عوام در امثال این موجزیه و بدعتهای مخصوصه مثل غسل اویس قرن و اثر ابو الدرداء تابع
و مخلص حقیقی معویه و روزه صمت که در روز سخن نگویند و غیر این که احدی بر مقام نهی بر نیامده سبب تجری
شده که در هر ماه و سال پیغمبر و امام تازه پیدا میشود و دسته دسته از دین خدا بیرون میروند انتهی کلامه
رُفِعَ مَقامُهُ این فقیر گوید خوب تامل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلعست بر مذاق شرع مقدس
چگونه این مطلب مهم عظیم و عقده بزرگ در دل او گره بوده چون میدانند مفاسد این کار را برخلاف آنانکه
از علوم اهلبیت علیهم السلام محروم و بی بهره مانده اند و بدانستن صفحی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا کرده اند که امثال
این مطالب را چیزی ندانند بلکه تصحیح و تصویب نموده و عمل بر وفق آن نمایند لاجرم کار بجائی رسد که کتاب
مصباح المتهجد و اقبال و مهج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر و بلد الامین و جنة الواقیة و مفتاح
الفلاح و مقباس و ربیع الاسابیع و تحفه و زاد المعاد و امثال این کتب متروک و مهجور شود و این مجموعه های احمقان

وعنت الوجوه للحی القیوم وقد خاب من حمل ظلما وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همسا وجعلنا علی قلوبهم اکنة ان یفقهوه وفی آذانهم وقرا واذا ذکرت ربک فی القرآن وحده ولوا علی ادبارهم نفورا واذا قرأت القرآن جعلنا بینک وبین الذین لا یؤمنون بالآخرة حجابا مستورا وجعلنا من بین ایدیهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشیناهم فهم لا یبصرون الیوم نختم علی افواههم وتکلمنا ایدیهم فهم لا ینطقون لو انفقت ما فی الارض جمیعا ما الفت بین قلوبهم ولکن الله الف بینهم انه عزیز حکیم وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین

شایع شود که در دعای مجیر که از دعاهای معتبرهٔ مرویّه است در هشتاد موضع ان کلمهٔ بعفوک زیاد کنند
وکسی انکار نکند و در دعای جوشن که مشتمل بر صد فصل است برای هر فصلی بخاصیتی وضع کنند با بودن
اینهمه زیارات مأثوره زیارت مفجعه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبرهٔ مرویّه با مضامین عالیه
وکلمات فصیحهٔ بلیغه دعائی بی ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعاء حُبّی گذارند و از کنگرهٔ
عرش او را نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیّر و سراسیمه نماید از جمله انکه
العیاذ بالله جبرئیل بحضرت رسول صلّی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که
این دعا را با خود دارد او را عذاب نکنم اگر چه مستوجب جهنّم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده باشد
و هرگز در هیچ وقت سجده نکرده باشد من ان بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد
و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نماز گذار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشانیده
باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب بعدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب
هفتاد هزار بقعهٔ زمین بدهم و ثواب مهر نبوّت رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابرهیم خلیل
الله بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبیّ الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل
و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم یا محمّد هر که این دعای بزرگوار حُبّی را بخواند یا با خود دارد دیا مرزم او را
و شرم دارم که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیهٔ
شیعه که بمرتبهٔ متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ مینمودند خودشان از اهل علم بودند و از
روی نسخی که بخط اهل علم و تصحیح شدهٔ علماء بوده مقابله و تصحیح مینمودند و اگر اختلافی بود در حاشیه
بان اشاره میکردند مثلا در دعای مکارم الاخلاق وَبَلِّغ بِایمانی در حاشیه اش اشاره میکنند در
نسخهٔ ابن اشناس وَاَبلِغ بایمانی است و در روایت ابن شاذان اَللّهُمَّ اَبلِغ ایمانی است یا مثلا فلان
کلمه بخط ابن سکون چنین است و بخط شهید چنین و همچنین ا کارش بجائی رسیده که منحصر بکتاب مفتاح
شده که فی الجمله و صفحه را شنیده و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردیده و این نیست جز بی اعتنائی
اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علماء و فقهاء اهلبیت اطهار و نهی ننمودن از امثال
این بدع و اضافات و دسّ وضّاعین و تحریف جاهلین و جلو نگرفتن از نا اهلان و از تصرّفات بیجا تا
کار بجائی رسیده که دعاها موافق سلیقه ها تلفیق شده و زیارتها و مفجعه ها و صلواتها اختراع شده
و مجموعه های بسیار از دعاهای دسّ شده چاپ شده و بچهٔ مفتاحها متولّد گشته و کم کم سرایت کرده



حرز امام جعفر صادق علیه السلام
بسم الله الرحمن الرحیم
یا خالق الخلق و یا باسط الرزق و یا فالق الحبّ و یا باری النسم و محیی الموتی و ممیت الاحیاء و دائم الثبات و مخرج النبات افعل بی ما انت اهله و لا تفعل بی ما انا اهله و انت اهل التقوی و اهل المغفرة
حرز حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
روایت است از علی بن یقطین که گفت خبر دادند بابو الحسن موسی بن جعفر علیه السلام در وقتی که از جماعتی از اقوام او بود که ... باینجه قصد کرده است موسی بن ... در کار او پس گفت با قوم خود چه رای دارید در این باب گفتند رای ما این است که از او دور شوی و تحفظ



بسیار کتب رسیده و شایع و رواج گشته مثلا کتاب منتهی الآمال این احقر را تازه طبع کردند بعض از
کتاب ان بسلیقهٔ خود در ان تصرّفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن یسر ملعون نوشته از دعای
امام حسین علیه السلام هر دو دستش از کار افتاده بود الحمد لله در تابستان مانند دو چوب خشک میگردید
الحمد لله در زمستان خون از انها میچکید الحمد لله و بر اینحال الخسران مآل بود الحمد لله در این دو سطر
عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سلیقهٔ خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب
زینب یا امّ کلثوم بسلیقهٔ خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم و امّ کلثوم خانم گفته شود که تجلیل
از انمخدّرات شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطهٔ بدی و حمید بن قحبه نوشته و لکن
احتیاط کرده قحطبه را نسخه بدل او نوشته و عبد ربّه را اصلاح دیده عبد الله نوشته شود و زجر بن
قیس که بجاء مهمله است در هر کجا بوده بجیم نوشته و امّ سلمه را غلط دانسته و تا ممکنش بود امّ السلمه
کرده الی غیر ذلک و غرضم از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی انکه این تصرّفاتی را که این شخص کرده
بسلیقهٔ خود این را کمال دانسته و خلافش را ناقص فرض کرده و حال انکه همین چیز یکه او کمال دانسته
باعث نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهائی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها و زیارات
داخل میکنیم یا بسلیقهٔ ناقص خود بعض تصرّفات مینمائیم و از کمال فرض مینمائیم بدانیم که همان
چیزها بیشتر هلش سبب نقصان و بی اعتباری ان دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما
بهیچ چه در این باب مداخله نکنیم و هر چه دستور العمل دادند بهمان رفتار نموده و از ان تخطّی ننمائیم
و دیگر غرضم ان بود که معلوم شود هر گاه نسخه که مؤلّفش زنده و حاضر و نگهبان او باشد اینطور کنند با او
دیگر با سایر نسخ چه خواهند کرد و بکتابهای چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کتابی که از مصنّفات مشهورهٔ علماء
معروفین باشد و بنظر ثقه از علماء ان فن رسیده و امضا فرموده باشد روایت شده در حال ثقهٔ جلیل
فقیه مقدّم در اصحاب ائمّه علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب
ابو هاشم جعفری انکتاب را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام از ان مطالعه و تصفّح فرمود پس
از ان فرمود هٰذا دینی و دین آبائی کلّه و هو الحقّ کلّه همه این دین من و دین پدران من است و تمامش
حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با انکه بر کثرت علم و فقاهت و جلالت و دیانت جناب یونس
مطّلع بوده است بهمین اکتفا نکرده در عمل کردن از روی کتاب او تا انکه او را بنظر مبارک امام رسانید
و نیز روایت شده از بورق بوشنجانی هراتی که مردی معروف بصدق و صلاح و ورع بوده که در سامره خدمت امام



خود را الغنی کفیکه ایمن از ترا و بون ... و نزد ... بر حضرت بنیم ... و قتل ... بشعر کعب بن مالک ... و عن تغنیه ان تغلب رقها * فلیغلبن مغالب الغلاب ... پس بلند کرد دست خود را بسوی آسمان و گفت الهی کم من عدوّ شحذ لی ظبة مدیته و ارهف لی شبا حدّه و داف لی قواتل سمومه و لم تنم عنّی عین حراسته فلمّا رایت ضعفی عن احتمال الفوادح و عجزی عن ملمّات الجوائح صرفت ذلک عنّی بحولک و قوّتک لا بحول منّی و لا قوّة فالقیته فی الحفیر الّذی احتفره لی خائبا ممّا امّله فی الدّنیا متباعدا ممّا رجاه فی الآخرة فلک الحمد علی ذلک قدر

حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب یوم و لیله شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان نیشابوری را با حضرت داد
و گفت فدایت شوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی و ورق ورق آنرا ملاحظه نمائی حضرت فرمود هذا صحیح ینبغی
ان تعمل به این کتاب صحیح است و شایسته است که بآن عمل نمائی الی غیر ذلک این احقر بآنکه مبدأ انس مذاق
مردم این زمان و عدم اهتمام ایشان را در امثال این امور برای تمام جهت سعی و کوشش بسیار کردیم که دعاها
و زیارات منقوله در این کتاب حتی الامکان از نسخه های اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود بقدریکه
از عهده برآیم تصحیح آن نمائیم تا عاملان آن از روی اطمینان عمل نمایند ان شاء الله بشرط آنکه کاتبین و ناسخین
تصرف در آن ننمایند و خوانندها اختراع و سلیقه های خود را کنار گذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از
عبد الرحیم قصیر نقل کرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایت شوم من از پیش خود دعائی اختراع
کرده ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آنرا کنار گذار و برای من نقل مکن و نگذاشت که آن دعا را
جعل کرده خود را نقل کند و خود حضرت برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مرقده روایت کرده
از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است میرسد بشما شبهه پس میمانید بدون نشان
و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمییابد در آن شبهه مگر کسیکه بخواند دعاء غریق را گفتم چگونه است
دعای غریق فرمود میگوئی یَا اَللهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِيمُ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلٰى دِينِكَ
پس گفتم یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلٰى دِينِكَ حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عز و جل
مقلب است قلوب و ابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلٰى دِينِكَ
کافیست تامل در این دو حدیث شریف برای تنبه کسانی که در دعاها بسلیقه خود بعضی کلمات زیاد میکنند
و یا پاره تصرفات مینمایند والله العاصم

## مطلب دوم

در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابیطالب علیهما السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمائی که زیارت کنی قبر عباس بن علی ع را و آن بر کنار فرات محاذی حایر
است میایستی بر در روضه و میگوئی سَلَامُ اللهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ
وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَالزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي
وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصْدِيقِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ
لِخَلَفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ

انتجعنا فلک بسیدک اللهم و تحننه یعنی اتک و افضل جده و عنی یعید دینک و اجعل البعلا فیما لدیه و عجز اعنا نادیم اللهم و اعذنه علیه عداوة حاضع تکون من عنطی شعاء و من حقی علیه وفاء و صل اللهم دعائه بالاجابة و انفع تکافی بالتغیر و عنهم عنا فلیلغنا و عدت الظالمین و عن فی عنا و عدت غیر اجابة المضطرین انک ذو الفضل العظیم و المن الکریم گفت

پس متفرق شدند فوری رجع نشدند مگر برای قرائت خبر موت موسی بن مهدی شتم دعقه الجبسی

حرز حضرت امام رضا علیه السلام روایت است از یاسر خادم مامون که گفت زمانیکه



وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ حَالَ
بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ
جِئْتُكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَافِداً اِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَتَابِعٌ وَاَنَا لَكُمْ تَابِعٌ وَنُصْرَتِي
لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّي بِكُمْ
وَبِاِيَابِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ خَالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قَتَلَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ
بِالْاَيْدِي وَالْاَلْسُنِ پس داخل روضه شو و خود را بضریح بچسبان و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ
الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَعَلٰى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللهَ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ
الْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِي جِهَادِ اَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ الذَّابُّونَ عَنْ اَحِبَّائِهِ
فَجَزَاكَ اللهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَاَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفٰى جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى
بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ
وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ
وَاَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَاَفْضَلَهَا غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ (فِي الْعَالَمِينَ) وَحَشَرَكَ
مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقاً اَشْهَدُ اَنَّكَ
لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى بَصِيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعاً
لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَاِنَّهُ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که خوبست این زیارت را پشت سر قبر رو بقبله بخوانی چنانکه شیخ در

(و در مصباح الشیخ و بعض نسخ و غیر آن ... )

وارد شد ابو الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام بر حمید بن قحطبه پس بیرون کرد از تن لباس خود را و داد بحمید و حمید داد بغلام خود که ببرد آنرا جائیکه حمید نگاه داشت زمانیکه ابن ... انرا آتش ... بود و داد حمید را و دید رقعه در آن ... و گفت یا فتی این رقعه ... گفت ... از لباس ابو الحسن علیه السلام ... گریبان ... لباس حضرت گفت دیدیم ... بحمید تعویذی است که ... حمید ... نوکردیم ... بدرستیکه ... که ... تعویذی است ... گفت ... نو ... خود ... ندو ... حمید ... کرد آن از خود دور ... گفت ممکنست که ... این تعویذ ... گفتی ... این ... فرمود که این تعویذ ... است که میکه ... نگاه دارد ... و دفع میشود ... بلا از او ... خیر ... و حرز است از شیطان ... برای ... بخواند تعوید ...

تهذیب فرموده ثم ادخل فانکب علی القبر وقل وانت مستقبل القبلة اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ و نیز بدانکه زیارت جناب عباس موافق روایت مذکوره همین بود که ذکر شد لکن سید بن طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد از این فرموده اند که پس برو بسمت بالاسر و دو رکعت نماز کن و بعد از آن آنچه خواهی نماز کن و بخوان خدا را بسیار و بگو در عقب نماز اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَدَعْ لِی فِی هٰذَا الْمَکانِ الْمُکَرَّمِ وَالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا مَرَضاً اِلّا شَفَیْتَهُ وَلا عَیْباً اِلّا سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلّا بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلّا آمَنْتَهُ وَلا شَمْلاً اِلّا جَمَعْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا حَفِظْتَهُ وَاَدْنَیْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ لَکَ فِیها رِضیً وَلِی فِیها صَلاحٌ اِلّا قَضَیْتَها یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ

پس برگرد بسوی ضریح و نزد پاها بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ ابْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ اِیماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدِینِ اللهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَی الْاِسْلامِ اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخِیکَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسِی فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَکَتْ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِی النّاصِرُ وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخِیهِ الْمُجِیبُ اِلیٰ طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فِیما زَهِدَ فِیهِ غَیْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزِیلِ وَالثَّناءِ الْجَمِیلِ وَاَلْحَقَکَ اللهُ بِدَرَجَةِ آبائِکَ فِی جَنّاتِ النَّعِیمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی تَعَرَّضْتُ لِزِیارَةِ اَوْلِیائِکَ رَغْبَةً فِی ثَوابِکَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِکَ وَجَزِیلِ اِحْسانِکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِینَ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقِی بِهِمْ دارّاً وَعَیْشِی بِهِمْ قارّاً وَزِیارَتِی بِهِمْ مَقْبُولَةً وَحَیاتِی بِهِمْ طَیِّبَةً وَاَدْرِجْنِی اِدْراجَ الْمُکْرَمِینَ وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ یَنْقَلِبُ مِنْ زِیارَةِ مَشاهِدِ اَحِبّائِکَ مُفْلِحاً مُنْجِحاً قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرانَ الذُّنُوبِ وَسَتْرَ الْعُیُوبِ وَکَشْفَ الْکُرُوبِ اِنَّکَ اَهْلُ التَّقْویٰ وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را پس برو نزد قبر

وان یَنْت بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللهِ اِنِّی اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْکَ اِنْ کُنْتَ تَقِیّاً اَوْ غَیْرَ تَقِیٍّ اَخَذْتُ بِاللهِ السَّمِیعِ الْبَصِیرِ عَلیٰ سَمْعِکَ وَبَصَرِکَ لا سُلْطانَ لَکَ عَلَیَّ وَلا عَلیٰ سَمْعِی وَلا عَلیٰ بَصَرِی وَلا عَلیٰ شَعْرِی وَلا عَلیٰ بَشَرِی وَلا عَلیٰ لَحْمِی وَلا عَلیٰ دَمِی وَلا عَلیٰ مُخِّی وَلا عَلیٰ عَصَبِی وَلا عَلیٰ عِظامِی وَلا عَلیٰ مالِی وَلا عَلیٰ ما رَزَقَنِی رَبِّی سَتَرْتُ بَیْنِی وَبَیْنَکَ بِسِتْرِ النُّبُوَّةِ الَّذِی اسْتَتَرَ اَنْبِیاءُ اللهِ بِهِ مِنْ سَطَواتِ الْجَبابِرَةِ وَالْفَراعِنَةِ جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی وَمِیکائِیلُ عَنْ یَسارِی وَاِسْرافِیلُ عَنْ وَرائِی وَمُحَمَّدٌ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ



شریف و بگوید آنرا که در روایت ابوحمزه ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده اند اَسْتَوْدِعُکَ اللهَ وَاَسْتَرْعِیکَ وَاَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِکِتابِهِ وَبِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ اَللّٰهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی قَبْرَ ابْنِ اَخِی رَسُولِکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْنِی زِیارَتَهُ اَبَداً ما اَبْقَیْتَنِی وَاحْشُرْنِی مَعَهُ وَمَعَ آبائِهِ فِی الْجِنانِ وَعَرِّفْ بَیْنِی وَبَیْنَهُ وَبَیْنَ رَسُولِکَ وَاَوْلِیائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِی عَلَی الْاِیمانِ بِکَ وَالتَّصْدِیقِ بِرَسُولِکَ وَالْوِلایَةِ لِعَلِیِّ بْنِ اَبِی طالِبٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَالْبَرائَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنِّی قَدْ رَضِیتُ یا رَبِّی بِذٰلِکَ وَصَلَّی اللهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر و مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها هر دعائی که میخواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام الی ان قال خاصلش آنکه فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد بر خود برادر خود را و جان خود را فدای آنحضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حق تعالی در عوض دو دست او دو بال باو عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابیطالب پرواز میکند و از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلتی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهداء است و جمیع شهداء آرزوی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود و آنکه امّ البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران اعیانی او بیرون مدینه در بقیع میشد و در ماتم ایشان چنان ندبه و گریه میکرد که هر که از آنجا میگذشت گریان میگشت گریستن دوستان عجبی نیست مروان بن الحکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوّت را چون بر امّ البنین عبور میکرد از اثر گریه او گریه میکرد و این اشعار از امّ البنین در مرثیه حضرت ابوالفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نقل شده

| | |
|---|---|
| یا مَنْ رَأَی الْعَبّاسَ کَرَّ عَلیٰ جَماهِیرِ النَّقَدِ | وَوَراهُ مِنْ اَبْناءِ حَیْدَرَ کُلُّ لَیْثٍ ذِی لَبَدِ |
| اُنْبِئْتُ اَنَّ ابْنِی اُصِیبَ بِرَاْسِهِ مَقْطُوعَ یَدِ | وَیْلِی عَلیٰ شِبْلِی اَمالَ بِرَاْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ |

وَلَها — لَوْ کانَ سَیْفُکَ فِی یَدَیْکَ لَما دَنیٰ مِنْهُ اَحَدٌ — اَیْضاً

| | |
|---|---|
| لا تَدْعُونِّی وَیْکِ اُمَّ الْبَنِینَ | تُذَکِّرِینِی بِلُیُوثِ الْعَرِینِ |
| کانَتْ بَنُونَ لِی اُدْعیٰ بِهِمْ | |

اَمانٌ قَیَّ اللهُ وَطالِعٌ عَلَیَّ بِمَعْناکَ مِنِّی وَبِمَنْعِ الشَّیْطانِ مِنِّی اَللّٰهُمَّ لا تَغْلِبْ جَهْلِی اَناتَکَ اَنْ تَنْصُرَنِی وَتُنَجِّیَنِی اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ النَّجاةُ اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ اِلَیْکَ النَّجاةُ اِلَیْکَ النَّجاةُ و از برای این حرز حکایت عجیبی است که روایت کرده ابوالصلت هروی که گفت مولای من علی بن موسی الرضا علیه السلام روزی نشسته بود در منزل خود ناگاه رسول مأمون آمد و گفت که اجابت کن امیر را طلبید پس امام مأمون را دعائی کرد که نمی طلبد مرا در این وقت مگر برای کاری بد و بخدا که نمیتواند با من کاری کرد بجهت این کلمات که از جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله بمن رسیده

| | | |
|---|---|---|
| وَالْيَوْمَ أَصْبَحَتْ وَلَا مِنْ بَنِينَ | أَرْبَعَةً مِثْلَ نُسُورِ الرُّبَى | قَدْ وَاصَلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِينِ |
| تَنَازَعَ الْخِرْصَانُ أَشْلَائَهُمْ | فَكُلُّهُمْ أَمْسَى صَرِيعًا طَعِينِ | يَا لَيْتَ شِعْرِي أَكَمَا أَخْبَرُوا |
| مطلب | بِأَنَّ عَبَّاسًا قَطِيعُ الْيَمِينِ | سیم |

در زیارات مخصوصه حضرت ابیعبدالله الحسین علیه السلام است و آن چند زیارت است اوّل زیارت اوّل رجب و نیمه آن و نیمه شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اوّل ماه رجب البته حقتعالی بیامرزد او را و از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده اند که این زیارت که ذکر میشود برای روز اوّل رجب و شب نیمه شعبان است ولکن شهید علاوه کرده بر آن شب اوّل رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را پس بحسب فرموده ایشان این زیارت برای شش وقتست

و کیفیت آن زیارت این است هرگاه خواستی زیارت کنی اباعبدالله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و بایست بر در قبّه مطهره آنحضرت رو بقبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلّی الله علیه و آله و بر امیرالمؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از این باید در اذن دخول زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران پس داخل شو و بایست نزد ضریح مقدّس و صد مرتبه بگو اَللهُ اَکْبَرُ

پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ وَابْنَ صَفِيِّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ وَابْنَ حَبِيبِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللهِ وَابْنَ سَفِيرِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ

ابو الصلت گفت همراه امام بیرون رفتم نزد مامون چون نظر حضرت بر مامون افتاد این حرز را آنحضرت خواند پس زمانیکه حضرت ایستاد مقابل مامون نظر کرد بسوی او مامون و گفت ای ابوالحسن امر کرده ام که صد هزار درهم بجهت تو بدهند و بنویس هر حاجتی که داری پس چون امام پشت کرد نظر در عقب امام کرده گفت من اراده کردم و اراده کرد خدا و آنچه اراده کرده است خدا بهتر بوده است

هفتم حرز حضرت جواد علیه السلام يَا نُورُ يَا بُرْهَانُ يَا مُبِينُ يَا مُنِيرُ يَا رَبِّ اكْفِنِي الشُّرُورَ وَآفَاتِ الدُّهُورِ وَاَسْئَلُكَ النَّجَاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

هشتم حرز امام علی نقی علیه السلام بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ



الرَّحْمٰنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْاٰنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةٍ الَّذِي مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْاٰمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللهُ فِيهَا بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ لَقَدِ اقْشَعَرَّتْ لِدِمَائِكُمْ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ مَعَ اَظِلَّةِ الْخَلَائِقِ وَبَكَتْكُمُ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ وَسُكَّانُ الْجِنَانِ وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللهِ لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللهِ اِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ وَلِسَانِي عِنْدَ اسْتِنْصَارِكَ فَقَدْ اَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولاً اَشْهَدُ اَنَّكَ طُهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ طَهُرْتَ وَطَهُرَتْ بِكَ الْبِلَادُ وَطَهُرَتْ اَرْضٌ اَنْتَ بِهَا وَطَهُرَ حَرَمُكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَمَرْتَ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ وَدَعَوْتَ اِلَيْهِمَا وَاَنَّكَ صَادِقٌ صِدِّيقٌ صَدَقْتَ فِيمَا دَعَوْتَ اِلَيْهِ وَاَنَّكَ ثَارُ اللهِ فِي الْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللهِ وَعَنْ اَبِيكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ اَخِيكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللهُ خَيْرَ جَزَاءِ السَّابِقِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ

يَا عَزِيزَ الْعِزِّ فِي عِزِّهِ مَا اَعَزَّ عَزِيزَ الْعِزِّ فِي عِزِّهِ يَا عَزِيزُ اَعِزَّنِي بِعِزِّكَ وَاَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَادْفَعْ عَنِّي هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَادْفَعْ عَنِّي بِدَفْعِكَ وَامْنَعْ عَنِّي بِصُنْعِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ خِيَارِ خَلْقِكَ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ

نهم حرز امام حسن عسکری علیه السلام بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْدَتِي اُحْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاكْنُفْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ

دهم حرز مولانا القائم علیه السلام بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا مَالِكَ الرِّقَابِ وَيَا هَازِمَ الْاَحْزَابِ يَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ

الشهید الرشید قتیل العبرات واسیر الکربات صلوة نامیة زاکیة مبارکة
یصعد اولها ولا ینفد آخرها افضل ما صلیت علی احد من اولاد انبیائک
المرسلین یا اله العالمین آنگاه قبر مطهر را ببوس و دو روی راست خود را بر قبر گذار و بعد از آن
دو روی چپ را آنگاه دور قبر بگرد و طواف کن و چهار جانب قبر را ببوس شیخ مفید ره فرموده آنگاه برو بسوی
قبر علی بن الحسین ع و بایست نزد قبر آنجناب و بگو السلام علیک ایها الصدیق الطیب
الزکی الحبیب المقرب وابن ریحانة رسول الله السلام علیک من شهید محتسب
ورحمة الله وبرکاته ما اکرم مقامک واشرف منقلبک اشهد لقد شکر الله
سعیک واجزل ثوابک والحقک بالذروة العالیة حیث الشرف کل الشرف
وفی الغرف السامیة کما من علیک من قبل وجعلک من اهل البیت الذین
اذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهیرا صلوات الله علیک ورحمة الله
وبرکاته ورضوانه فاشفع ایها السید الطاهر الی ربک فی حط الاثقال عن
ظهری وتخفیفها عنی وارحم ذلی وخضوعی لک وللسید ابیک صلی الله
علیکما پس بچسبان خود را بر قبر و بگو زاد الله فی شرفکم فی الآخرة کما شرفکم فی الدنیا
واسعدکم کما اسعد بکم واشهد انکم اعلام الدین ونجوم العالمین والسلام
علیکم ورحمة الله وبرکاته پس رو کن بسوی شهداء و بگو السلام علیکم یا انصار
الله وانصار رسوله وانصار علی بن ابیطالب وانصار فاطمة وانصار
الحسن والحسین وانصار الاسلام اشهد انکم لقد نصحتم لله وجاهدتم فی
سبیله فجزاکم الله عن الاسلام واهله افضل الجزاء فزتم والله فوزا عظیما
یا لیتنی کنت معکم فافوز فوزا عظیما اشهد انکم احیاء عند ربکم ترزقون
اشهد انکم الشهداء والسعداء وانکم الفائزون فی درجات العلی والسلام

یا مسبب الاسباب یا مسبب الاسباب بسبب لا تستطیع له طلبا حق لا اله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه وعلی آله اجمعین یازدهم قنوت امام حسین علیه السلام اللهم من آوی الی ماوی فانت ماوای ومن لجأ الی ملجأ فانت ملجای اللهم صل علی محمد وآل محمد واسمع ندائی واجب دعائی واجعل مآبی عندک ومثوای واحرسنی فی بلوائی من افتتان الامتحان ولمة الشیطان بعظمتک التی لا یشوبها ولع نفس بتفتین ولا وارد طیف بتظنین ولا یلم بها فرج



علیکم ورحمة الله وبرکاته بعد از آن باز گرد و بیا نزد بالا سر مبارک آنحضرت و نماز
زیارت بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سید بن
طاوس برای حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم زیارتی مشتمل بر اسامی ایشان نقل
کرده ما بملاحظه اختصار و شیوع و اشتهار آن آنرا ذکر ننمودیم **دوم** زیارت نیمه رجب
غیر از زیارتیکه گذشت و آن زیارتیست که شیخ مفید ره در مزار نقل کرده که از زیارات
مخصوصه نصف رجبست که آنرا غفیله میگویند یعنی نیمه رجب را غفیله میگویند نه زیارت را
بسبب غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت آنحضرت را در اینوقت
و آمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو الله اکبر و بایست در نزد قبر منور
و بگو السلام علیکم یا آل الله السلام علیکم یا صفوة الله السلام علیکم یا خیرة
الله من خلقه السلام علیکم یا سادة السادات السلام علیکم یا لیوث الغابات
السلام علیکم یا سفن النجاة السلام علیک یا ابا عبد الله الحسین السلام علیک
یا وارث علم الانبیاء ورحمة الله وبرکاته السلام علیک یا وارث آدم صفوة
الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله
السلام علیک یا وارث اسمعیل ذبیح الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله
السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله
السلام علیک یا ابن محمد المصطفی السلام علیک یا ابن علی المرتضی السلام
علیک یا ابن فاطمة الزهراء السلام علیک یا ابن خدیجة الکبری السلام علیک
یا شهید بن الشهید السلام علیک یا قتیل بن القتیل السلام علیک یا ولی الله
وابن ولیه السلام علیک یا حجة الله وابن حجته علی خلقه اشهد انک قد
اقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر ورزئت بولدک
وجاهدت عدوک واشهد انک تسمع الکلام وترد الجواب وانک حبیب الله

تقلبنی آیاتک یا ارادتک غیر ظالمین ولا متظلعین ولا مرتابین ولا مرتاب بآیاتک ارحم الراحمین مؤلف گوید که سید بن طاوس قنوتات ائمه علیهم السلام را جمع کرده در مهج الدعوات و ما از آنها بجهت طول کلام اکتفا بهمین دو قنوت کردیم و دوازدهم دعاء حضرت رسول صلی الله علیه و آله که امان است از جن و انس

بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله لا اله الا الله علیه توکلت وهو رب العرش العظیم ما شاء الله کان وما لم یشأ لم یکن اشهد ان الله علی کل شیء قدیر وان الله قد احاط بکل شیء علما اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی

وَخَلِيلِهِ وَنَجِيبِهِ وَصَفِيِّهِ وَابْنُ صَفِيِّهِ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ زُرْتُكَ مُشْتَاقاً
فَكُنْ لِي شَفِيعاً إِلَى اللَّهِ يَا سَيِّدِي أَسْتَشْفِعُ إِلَى اللَّهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِأَبِيكَ
سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَبِأُمِّكَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَلَا لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ وَلَعَنَ
اللَّهُ ظَالِمِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ سَالِبِيكَ وَمُبْغِضِيكَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ آنگاه قبر مطهر را ببوس و متوجه شو بسوی علی بن
الحسین علیهما السلام و آنجناب را زیارت کن و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ
لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكَ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمْ وَبِمَحَبَّتِكُمْ
وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس رو
نما بسوی قبور شهداء رضوان الله علیهم پس بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُنِيخَةِ بِقَبْرِ
أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا طَاهِرِينَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا مَهْدِيُّونَ (مهدیین) اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَبْرَارَ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ
الْحَافِّينَ بِقُبُورِكُمْ أَجْمَعِينَ جَمَعَنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَتَحْتَ عَرْشِهِ
إِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد از آن برو بحرم عباس
بن امیر المؤمنین علیهما السلام و چون برسی بآنجا بایست بر در قبه آنجناب بگو سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ
الْمُقَرَّبِينَ تا آخر زیارت آنحضرت که پیش از این گذشت ص ۴۳۴ **سیم** زیارت نیمه شعبان است

بدانکه احادیث بسیار در فضیلت زیارت آنحضرت در نیمه شعبان وارد شده است و بس است در
این باب آنکه بچندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده
که هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله
الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان بدرستیکه ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت میطلبند و بزیارت
آنحضرت میایند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و با ایشانست
پنج پیغمبر اولو العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین
راوی گفت پرسیدم که بچه سبب ایشان را اولو العزم مینامند فرمود بجهة آنکه ایشان مبعوث

دعاء مجرب: ومن شر كل دابة انت آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم. تم دعاء مجرب. روایتست از آنحضرت که فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله که هر کس این دعا را در هر صبح و شام بخواند موکل فرماید حق تعالی باو چهار فرشته که او را حفظ کنند از پیش رو و از پشت سر و از طرف راست و طرف چپش و در امان خدا و نگهداری خدا باشد و اگر سعی کنند باو جن و انس که ضرر باو برسانند نتوانند و آن دعا این است بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله خير الاسماء بسم الله رب الارض والسماء بسم الله الذي لا يضر مع اسمه سم ولا داء بسم الله اصبحت



شده اند بمشرق و مغرب و جن و انس و اما الفاظ زیارت پس بدو نحو نقل شده یکی همان زیارتست که
برای اول رجب نقل شد دیگر زیارتیست که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام
نقل کرده و آن زیارت چنین است میایستی نزد قبر آنحضرت و میگوئی اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الزَّكِيُّ أُودِعُكَ شَهَادَةً مِنِّي لَكَ تُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فِي
يَوْمِ شَفَاعَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجَاءِ حَيَاتِكَ حَيِيَتْ قُلُوبُ
شِيعَتِكَ وَبِضِيَاءِ نُورِكَ اهْتَدَى الطَّالِبُونَ إِلَيْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نُورُ اللَّهِ
الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَلَا يُطْفَأُ أَبَداً وَأَنَّكَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَهْلِكْ وَلَا يُهْلَكُ أَبَداً وَ
أَشْهَدُ أَنَّ هَذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُكَ وَهَذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَهَذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِكَ
لَا ذَلِيلَ وَاللَّهِ مُعِزُّكَ وَلَا مَغْلُوبَ وَاللَّهِ نَاصِرُكَ هَذِهِ شَهَادَةٌ لِي عِنْدَكَ إِلَى
يَوْمِ قَبْضِ رُوحِي بِحَضْرَتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **چهارم**

زیارت شبهای قدر است بدانکه احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان
خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست
که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سیم ماه رمضان و آن شبی است که امید هست
شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر میشود مصافحه کند با او روح بیست و چهار هزار ملک
و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق
مرویست که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم از بطنان عرش ندا میکند که حق تعالی آمرزید
کسی را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده بود و در روایتست که هر که شب قدر نزد قبر آنحضرت باشد و دو رکعت نماز
کند نزد آنحضرت یا آنچه که میسر شود از حق تعالی سؤال کند بهشت را و پناه برد از آتش حق تعالی باو عطا
فرماید سؤال او را و پناه دهد او را از آتش و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند
قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و باو بگویند که داخل
بهشت شو بدون خوف و بیم و اما الفاظیکه زیارت کرده میشود حضرت امام حسین علیه السلام بآن در لیله قدر پس چنان
است که شیخ مفید و محمد بن المشهدی و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند و آن
زیارت آنحضرت را بابت در شب عید یعنی روز عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ محمد بن المشهدی با سند معتبر از امام

وعلى الله توكلت بسم الله على قلبي ونفسي بسم الله على ديني وعقلي بسم الله على اهلي ومالي بسم الله على ما اعطاني ربي بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الارض ولا في السماء وهو السميع العليم الله الله ربي لا اشرك به شيئا الله اكبر الله اكبر الله اكبر واعز واجل مما اخاف واحذر عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك اللهم اني اعوذ بك من شر نفسي ومن شر كل سلطان شديد ومن شر كل شيطان مريد ومن شر كل جبار عنيد ومن شر قضاء السوء ومن شر كل دابة انت آخذ بناصيتها انك على صراط مستقيم

صادق علیه السلام روایت کرده و گفته که آنحضرت فرمودند وقتیکه اراده کردی زیارت کنی ابیعبدالله الحسین علیه السلام
را پس برو بمشهد آنحضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون
بایستادی نزد قبر آنحضرت پس رو کن خود را بجانب آنحضرت و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ يَا اَبَا عَبْدِ
اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتَّى اَتَاكَ الْيَقِينُ اَشْهَدُ اَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ
وَحَارَبُوكَ وَالَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَ
قَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ
الْعَذَابَ الْاَلِيمَ اَتَيْتُكَ يَا مَوْلايَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكَ مُوَالِياً
لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِياً لِاَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفاً بِضَلالَةِ
مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس بچسبان خود را بر قبر و روی خود را بر آن گذار پس برو
بجانب سر مقدس و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمَائِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى
رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَعَلَيْكَ السَّلامُ يَا مَوْلايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار صورت خود را بر آن و برگرد بجانب سر پس دو رکعت نماز زیارت
گذار و نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود پس از آن برو بسمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام
را و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ وَابْنَ مَوْلايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ
ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ و دعا کن بآنچه میخواهی پس
زیارت کن شهدا را در حالیکه میل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الصِّدِّيقُونَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وانت علی کل شیء حفیظ ان ولیی الله الذی نزل الکتاب وهو یتولی الصالحین فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم

چهاردهم دعای حضرت رسول صلی الله علیه وآله اللهم انی اعوذ بک ان افتقر فی غناک او اضل فی هداک او اذل فی عزک او اضام فی سلطانک او اضطهد والامر الیک اللهم انی اعوذ بک ان اقول زورا او اغشی فجورا او اکون بک مغرورا

پانزدهم دعایست از حضرت امام محمد باقر ع از ابوحمزه ثمالی روایتست که گفت از



وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْاَذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ وَنَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ حَتَّى اَتَاكُمُ الْيَقِينُ اَشْهَدُ
اَنَّكُمْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ جَزَاءِ
الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النَّعِيمِ پس میروی بزیارت عباس بن امیرالمؤمنین علیهما السلام
همینکه رسیدی آنجا و ایستادی نزد آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ وَ
نَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتَّى اَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرْكِ الْجَحِيمِ پس نماز تطوع کند در مسجد آنجناب هرچه خواهد و بیرون رود **پنجم**
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولستکه هرکه در یکشب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش
آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و بروایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام منقولستکه فرمود سه شب است که هرکه زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان
گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سیم ماه رمضان و شب عید یعنی
شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه کسیکه زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب
نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یکسال بنویسد حقتعالی برای او هزار حج مبرور و هزار
عمره مقبوله و برآورده شود برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست
که هرکه شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق
تعالی او را از شر آنسال بدانکه علماء از برای این دو عید شریف دو زیارت نقل کرده اند یکی زیارت
سابقه که بجهة لیالی قدر ذکر شد و دیگر این زیارتست و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت
سابقه مال روزهای عیدین است و این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت
آنحضرت را در این دو شب پس بایست بر در قبه مطهره و نظر بیفکن بجانب قبر و بگو بجهة استیذان
يَا مَوْلايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الذَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ
وَالْمُصَغَّرُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيراً بِكَ قَاصِداً اِلَى حَرَمِكَ

حضرت امام محمد باقر علیه السلام [illegible]
خواندم که [illegible]
پس حضرت از خانه بیرون آمد
پس بحضرت [illegible]
ولیکن ما [illegible]
وانتنی بکلم [illegible]
فتو بکلم کردم بکلامی که کفایت
[illegible] انکم
کرده حضرت [illegible] اول
از امر دنیا و آخرت او کفایت
شوم پس خبر داده مرا آن [illegible]
بلی هر که این کلمات را در حال بیرون رفتن از خانه [illegible]
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ خَيْرَ اُمُورِي كُلِّهَا وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ

شانزدهم از ادعیه الوسائل الی المسائل

مُتَوَجِّهاً اِلى مَقامِكَ مُتَوَسِّلاً اِلَى اللهِ تَعالى بِكَ ءَاَدْخُلُ يا مَوْلاىَ ءَاَدْخُلُ
يا وَلِىَّ اللهِ ءَاَدْخُلُ يا مَلائِكَةَ اللهِ الْمُحْدِقينَ بِهذَا الْحَرَمِ الْمُقيمينَ فى هذَا الْمَشْهَدِ

پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای راست را بر پای چپ و بگو

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفى سَبيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ اَللّهُمَّ اَنْزِلْنى مُنْزَلاً مُبارَكاً وَ
اَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلينَ پس بگو اَللهُ اَكْبَرُ كَبيراً وَالْحَمْدُ لِلّهِ كَثيراً وَسُبْحانَ اللهِ بُكْرَةً
وَاَصيلاً وَالْحَمْدُ لِلّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ
الَّذى مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لى زِيارَةَ مَوْلاىَ بِاِحْسانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنى عَنْ زِيارَتِهِ
مَمْنُوعاً وَلا عَنْ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس داخل شو و چون بمیان روضه رسیدی

بایست محاذی قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ
صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ اَمينِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ
اِبْرهيمَ خَليلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ
عيسى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبيبِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِيٍّ حُجَّةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِىُّ الْبَرُّ التَّقِىُّ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ
الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فِى اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتَّى
اُسْتُبيحَ حُرْمَتُكَ وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً پس بایست در نزد سر مقدس با دل خاشع و چشم گریان و بگو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا بَطَلَ الْمُسْلِمينَ يا مَوْلاىَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِى الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ
وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ

از محمد بن حارث نوفلی خادم حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که وقتی که تزویج کرد مامون دختر خود را بحضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشت حضرت برای او که از برای هر زن صداقی است از اموال شوهرش و حق تعالی اموال ما را در آخرت ذخیره نهاده همچنانکه اموال شما را در دنیا نهاده و من بکابین دختر تو دادم وسائل الملتمسین را و آن مناجاتها است که داده پدرم و باو رسیده از پدرش جناب موسی بن جعفر و باو رسیده از پدرش جعفر و باو رسیده از پدرش محمد و باو رسیده از پدرش علی بن الحسین و باو رسیده از پدرش حسین و باو رسیده از برادرش حسن و باو رسیده از پدرش امیر المؤمنین علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم



ثِيابِها وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ وَاَرْكانِ الْمُسْلِمينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنينَ وَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِىُّ الرَّضِىُّ الزَّكِىُّ الْهادِى الْمَهْدِىُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ
مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى وَاَعْلامُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا

پس بچسبان خود را بقبر و بگو اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ يا مَوْلاىَ اَنَا مُوالٍ لِوَلِيِّكُمْ وَ
مُعادٍ لِعَدُوِّكُمْ وَاَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ دينى وَخَواتيمِ عَمَلى
وَقَلْبى لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرى لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ يا مَوْلاىَ اَتَيْتُكَ خائِفاً فَآمِنّى وَاَتَيْتُكَ
مُسْتَجيراً فَاَجِرْنى وَاَتَيْتُكَ فَقيراً فَاَغْنِنى سَيِّدى وَمَوْلاىَ اَنْتَ مَوْلاىَ حُجَّةُ
اللهِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ آمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ وَبِظاهِرِكُمْ وَباطِنِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ
وَآخِرِكُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ التّالى لِكِتابِ اللهِ وَاَمينُ اللهِ الدّاعى اِلَى اللهِ بِالْحِكْمَةِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَاُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ پس دو رکعت نماز نزد سر انحضرت بکن و چون سلام گفتی بگو

اَللّهُمَّ اِنّى لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ
فَاِنَّهُ لا تَجُوزُ الصَّلوةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ اِلاّ لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ الَّذى لا اِلهَ
اِلاّ اَنْتَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّى اَفْضَلَ السَّلامِ وَالتَّحِيَّةِ
وَارْدُدْ عَلَىَّ مِنْهُمُ السَّلامَ اَللّهُمَّ وَهاتانِ الرَّكْعَتانِ هَدِيَّةٌ مِنّى اِلى سَيِّدِى الْحُسَيْنِ
بْنِ عَلِىٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْهُما مِنّى وَاْجُزْنى عَلَيْهِما

اَفْضَلَ اَمَلى وَرَجائى فيكَ وَفى وَلِيِّكَ يا وَلِىَّ الْمُؤْمِنينَ پس بچسبان خود را بر قبر و ببوس

آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِىٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ قَتيلِ الْعَبَراتِ وَاَسيرِ الْكُرُباتِ
اَللّهُمَّ اِنّى اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ الثّائِرُ بِحَقِّكَ اَكْرَمْتَهُ
بِكَرامَتِكَ وَخَتَمْتَ لَهُ بِالشَّهادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ

و باو رسیده از رسول خدا صلی الله علیه و آله که او گفت حضرت جبرئیل علیه السلام گفت یا محمد رب العزة ترا سلام میرساند و میفرماید این مفاتیح کنجهای دنیا و آخرت است از او وسیله خود سازید بسوی مطالب خود تا برسید به آرزوهای خود در سرانجام کار و در مطلب و ایثار مکن از او دنیا را بر آخرت که حقیر شمرده اند حظ آخرت را و آن در که میکنید آن را وسیله است که بواسطه آن رعایت کرده میشود و طلب کرده میشود بسبب آنها حاجات و بانجام میرسد و این است نسخهٔ آن

* از مناجات استخاره *

اللهم ان خیرتک فیما استخرتک فیه تنیل الرغائب وتجزل المواهب وتغنم المطالب وتطیب المکاسب وتهدی الی اجمل المذاهب وتسوق الی احمد العواقب

وَاَكْرَمْتَهُ بِطيبِ الْوِلادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَواريثَ الْاَنْبِياءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلى خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِياءِ فَاَعْذَرَ فِي الدُّعاءِ وَمَنَحَ النَّصيحَةَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ حَتَّى اسْتَنْقَذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا وَباعَ حَظَّهُ مِنَ الْاخِرَةِ بِالْاَدْنى وَتَرَدّى في هَواهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطاعَ مِنْ عِبادِكَ اُولِي الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبينَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فيكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ لا تَأْخُذُهُ فِي اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّى سُفِكَ في طاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبيحَ حَريمُهُ اَللّهُمَّ الْعَنْهُمْ لَعْناً وَبيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَليماً

پس بگرد بجانب علی بن الحسین علیهما السلام و آنجناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهيدُ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي عِشْتَ سَعيداً وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهيداً پس رو کن بسوی قبور شهداء رضوان الله علیهم و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الذّابُّونَ عَنْ تَوْحيدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي فُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً پس برو بمشهد عباس بن علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ وَالصِّدّيقُ الْمُواسي اَشْهَدُ اَنَّكَ آمَنْتَ بِاللهِ وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللهِ وَدَعَوْتَ اِلى سَبيلِ اللهِ وَواسَيْتَ بِنَفْسِكَ فَعَلَيْكَ مِنَ اللهِ اَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ پس بچسبان خود را بقبر و بگو بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا ناصِرَ دينِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ناصِرَ الْحُسَيْنِ الصِّدّيقِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ناصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ عَلَيْكَ مِنّي السَّلامُ ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ

پس نماز کن در نزد سر آنحضرت دو رکعت و بگو بعد از آن آنچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام

وَنَجِّني مِنَ النَّوائِبِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْتَجيرُ بِكَ فَما عَذَرَني عَلَيْهِ وَفادِرْني عَلَى الْبَلِيَّةِ وَيَسِّرْ اَللّهُمَّ فيهِ ما تَوَعَّرَ وَيَسِّرْ مِنْهُ ما تَعَسَّرَ وَاكْفِني فيهِ الْهَمَّ وَادْفَعْ بِهِ عَنّي كُلَّ مُلِمَّةٍ وَاجْعَلْ يا رَبِّ عَواقِبَهُ غُنْماً وَبَعْدَهُ عَنّي غُرْماً وَاجْعَلْ حَسْباً وَاَزِلِ اللّهُمَّ اِجابَةً طَلِبَتي وَاقْضِ حاجَتي وَاقْطَعْ عَنّي عَوائِقَها وَامْنَعْ عَنّي بَوائِقَها وَاَعْطِنِي اللّهُمَّ لِواءَ الظَّفَرِ وَالْخِيَرَةِ فيما اسْتَخَرْتُكَ وَوُفُورِ الْمَغْنَمِ فيما دَعَوْتُكَ وَعَوائِدِ الْاِفْضالِ فيما رَجَوْتُكَ وَاَقْرِنْهُ اللّهُمَّ بِالنَّجاحِ وَخُصَّهُ بِالصَّلاحِ وَاَرِني اَسْبابَ الْخِيَرَةِ فيهِ واضِحَةً



یعنی بخوان دعاء اَللّهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ الخ پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آنحضرت آنچه خواهی مگر آنکه مستحب است اینجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی و چون خواهی وداع کنی آن حضرت را بایست در نزد سر و گریه کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا قالٍ وَلا سَئِمٍ فَاِنْ اَنْصَرِفْ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللهُ الصّابِرينَ يا مَوْلايَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي لِزِيارَتِكَ وَرَزَقَنِي الْعَوْدَ اِلَيْكَ وَالْمُقامَ في حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ في مَشْهَدِكَ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ

پس ببوس ضریح را و جمیع بدن خود را بر آن بمال بدرستیکه آن باعث امان و حرز تست و بیرون برو از نزد آنحضرت بطوریکه رو بجانب قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بابَ الْمَقامِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا شَريكَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ الْخِصامِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَفينَةَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَلائِكَةَ رَبِّيَ الْمُقيمينَ في هذَا الْحَرَمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَبَداً ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ و بگو اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ پس برو بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند پس چون رو قبله چنین کرده مثل کسی است که زیارت کرده خدا را در عرش

**ششم** زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است بدانکه آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آنستکه احصا شود و ما بجهة تشویق زائرین بذکر چند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از بشیر دهان منقولست که گفت عرض کردم بخدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت میشود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام میگذرانم فرمود که نیک میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسائی حق آنحضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عید بنویسد حقتعالی برای او ثواب صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عرفه با معرفت حق آنحضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل میشود برای من ثواب موقف عرفات

وَاَعْلامَ غَيِّهَا الْاَئِمَّةَ وَاَشْدُدْ خِناقَ تَعْبيرِها وَاَنْعِشْ صَريعَ تَيْسيرِها اَللّهُمَّ وَاَطْلِقْ مُحْتَبَسَها وَتَكُنْ خِيَرَةً مُفَضَّلَةً بِالنِّعَمِ مُزيلَةً لِلْغَمِّ عاجِلَةً لِلنَّفْعِ باقِيَةَ الصُّنْعِ اِنَّكَ مَلِيٌّ بِالْمَزيدِ مُبْتَدِئٌ بِالْجُودِ

مناجات استقاله

اَللّهُمَّ اِنَّ الرَّجاءَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ اَنْطَقَني بِاسْتِقالَتِكَ وَالْاَمَلَ لِاَناتِكَ وَرِفْقِكَ شَجَّعَني عَلى طَلَبِ اَمانِكَ وَعَفْوِكَ وَلي يا رَبِّ ذُنُوبٌ قَدْ واجَهَتْها اَوْجُهُ الْاِنْتِقامِ وَخَطايا قَدْ لاحَظَتْها اَعْيُنُ الْاِصْطِلامِ وَاسْتَوْجَبْتُ بِها عَلى عَدْلِكَ اَليمَ الْعَذابِ وَاسْتَحْقَقْتُ بِاجْتِراحِها

پس آنحضرت نظر كرد بسوى من مانند كسيكه خشمناك باشد وفرمود كه اى بشير هرگاه مؤمنى برود بزيارت قبر
امام حسين عليه السلام در روز عرفه وغسل كند در نهر فرات پس متوجه شود بسوى قبر آنحضرت بنويسد حقتعالى از
براى او بهر گامى كه برميدارد حجى كه با همه مناسكش بعمل آورده باشد وچنين گمان دارم كه فرمود وعمرۀ
ودر احاديث كثيره بسيار معتبره وارد شده كه حقتعالى در روز عرفه اول نظر رحمت بسوى زائران قبر حسين
عليه السلام ميافكند پيش از آنكه نظر باهل موقف عرفات كند ودر حديث معتبر از رفاعه منقولست كه حضرت
صادق عليه السلام بمن فرمود كه امسال حج كردى گفتم فدايت شوم زرى نداشتم كه بحج روم ولكن عرفه را نزد
قبر امام حسين عليه السلام گذرانيدم فرمود كه اى رفاعه هيچ كوتاهى نكردى از آنچه اهل منى در آن بودند اگر
نه اين بود كه كراهت دارم كه مردم ترك حج كنند هر آينه حديثى براى تو ميگفتم كه هرگز ترك زيارت قبر آنحضرت
نكنى پس ساعتى ساكت شد وبعد از آن فرمود كه خبر داد مرا پدرم كه هر كه بيرون رود بسوى قبر امام حسين عليه السلام
وعارف بحق آنحضرت باشد وبا تكبر نرود همراه او ميشوند هزار ملك از جانب راست وهزار ملك از جانب
چپ ونوشته شود براى او ثواب هزار حج وهزار عمره كه با پيغمبر يا وصى پيغمبر كرده باشد واما كيفيت زيارت
آنحضرت پس چنانست كه علماء اجله ورؤساء مذهب ملة فرموده اند چون خواستى آنحضرت را در اين روز
زيارت كنى پس اگر ممكن شد ترا كه از فرات غسل كنى چنان كن واگر نه از هر آبى كه ترا ممكن باشد وپاكيزه ترين
جامه هاى خود را بپوش وقصد زيارت آنحضرت كن در حاليكه با آرام ووقار روانه باشى پس چون بدر حرم
برسى بگو اللّه اكبر وبگو اَللّهُ اَكْبَرُ كَبيراً وَالْحَمْدُ لِلّهِ كَثيراً وَسُبْحانَ اللّهِ بُكْرَةً وَاَصيلاً
وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي هَدانا لِهذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّهُ لَقَدْ جاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
اَلسَّلامُ عَلى فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ
عَلى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُوسى اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلى
عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَى الْخَلَفِ الصّالِحِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَ

مِنَ الْعِثارِ وَقَدْ خِفْتُ تَعْويقَها
لِاِجابَتي وَرَدَّها اِيّايَ عَنْ
قَضاءِ حاجَتي وَاِبْطالَها لِطَلِبَتي
وَقَطْعَها لِاَسْبابِ رَغْبَتي
مِنْ اَجْلِ ما قَدْ اَنْقَضَ ظَهْري
مِنْ ثِقْلِها وَبَهَظَني مِنَ الْاِ
سْتِقْلالِ بِحَمْلِها ثُمَّ تَراجَعْتُ
رَبِّ اِلى حِلْمِكَ عَنِ الْخاطِئينَ
وَعَفْوِكَ عَنِ الْمُذْنِبينَ وَ
رَحْمَتِكَ لِلْعاصينَ فَاَقْبَلْتُ
بِثِقَتي مُتَوَكِّلاً عَلَيْكَ طارِحاً
نَفْسي بَيْنَ يَدَيْكَ شاكِياً
بَثّي اِلَيْكَ سائِلاً ما لا
اَسْتَوْجِبُهُ مِنْ تَفْريجِ الْهَمِّ
وَلا اَسْتَحِقُّهُ مِنْ تَنْفيسِ الْغَمِّ
مُسْتَقيلاً لَكَ اِيّايَ وَاثِقاً
مَوْلايَ بِكَ اَللّهُمَّ فَامْنُنْ
عَلَيَّ بِالْفَرَجِ وَتَطَوَّلْ بِسُهُولَةِ
الْمَخْرَجِ وَادْلُلْني



ابْنُ اَمَتِكَ الْمُوالي لِوَلِيِّكَ الْمُعادي لِعَدُوِّكَ اسْتَجارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ اِلَى اللّهِ
بِقَصْدِكَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي هَداني لِوِلايَتِكَ وَخَصَّني بِزِيارَتِكَ وَسَهَّلَ لي قَصْدَكَ
پس داخل روضه شو وبايست محاذى سر وبگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْراهيمَ خَليلِ اللّهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللّهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا وارِثَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
عَلِيٍّ الْمُرْتَضى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَديجَةَ
الْكُبْرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللّهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ
اللّهَ حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ
اللّهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللّهِ اُشْهِدُ اللّهَ وَ
مَلائِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ وَرُسُلَهُ اَنّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ ديني وَ
خَواتيمِ عَمَلي وَمُنْقَلَبي اِلى رَبّي فَصَلَواتُ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى اَرْواحِكُمْ وَعَلى اَجْسادِكُمْ
وَعَلى شاهِدِكُمْ وَعَلى غائِبِكُمْ وَظاهِرِكُمْ وَباطِنِكُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خاتَمِ
النَّبِيّينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ وَابْنَ اِمامِ الْمُتَّقينَ وَابْنَ قائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ اِلى
جَنّاتِ النَّعيمِ وَكَيْفَ لا تَكُونُ كَذلِكَ وَاَنْتَ بابُ الْهُدى وَاِمامُ التُّقى وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَخامِسُ اَصْحابِ الْكِساءِ غَذَتْكَ يَدُ الرَّحْمَةِ
وَرَضَعْتَ مِنْ ثَدْيِ الْاِيمانِ وَرُبّيتَ في حِجْرِ الْاِسْلامِ فَالنَّفْسُ غَيْرُ راضِيَةٍ بِفِراقِكَ
وَلا شاكَّةٍ في حَيوتِكَ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْكَ وَعَلى آبائِكَ وَاَبْنائِكَ اَلسَّلامُ

بِرَأْفَتِكَ عَلى سَمْتِ الْمَنْهَجِ
وَاَزْلِقْني بِقُدْرَتِكَ عَنِ
الطَّريقِ الْاَعْوَجِ وَخَلِّصْني مِنْ
سِجْنِ الْكَرْبِ بِاِقالَتِكَ وَ
اَطْلِقْ اَسْري بِرَحْمَتِكَ وَ
طُلْ عَلَيَّ بِرِضْوانِكَ وَجُدْ
عَلَيَّ بِاِحْسانِكَ وَاَقِلْني
عَثْرَتي وَفَرِّجْ كُرْبَتي وَارْحَمْ
عَبْرَتي وَلا تَحْجُبْ دَعْوَتي
وَاشْدُدْ بِالْاِقالَةِ اَزْري
وَقَوِّ بِها ظَهْري وَاَصْلِحْ بِها
اَمْري وَاَطِلْ بِها عُمْري وَ
ارْحَمْني يَوْمَ حَشْري وَوَقْتَ
نَشْري اِنَّكَ جَوادٌ كَريمٌ
غَفُورٌ رَحيمٌ

(وَمُناجاتُ بَعْضٍ)

اَللّهُمَّ اِنّي اُريدُ سَفَراً
فَخِرْ لي فيهِ وَاَوْضِحْ لي فيهِ
سَبيلَ الرَّأْيِ وَ

تمهيده واقمع اعدائي بالاستقامة واشملني في سفري بالسلامة وافد لي خيل الخير والكرامة واكلأني بحسن الحفظ والحراسة وجنبني اللهم وعثاء الاسفار وسهل لي حزونة الاوعار واطو لي بساط المراحل مني بعد نائي المناهل وباعد في السير بين خطى الرواحل حتى تقرب نياط البعيد وتسهل وعور الشديد اللهم في سفري عج طائري الواقية وهب لي فيه غنم العافية وخفير الاستقلال ودليل مجاوزة الاهوال وباعث وفود الكفاية

عَلَيْكَ يَا صَرِيعَ الْعَبْرَةِ السَّاكِبَةِ وَقَرِينَ الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ فَقُتِلْتَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ مَقْهُوراً وَاَصْبَحَ رَسُولُ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَ مَوْتُوراً وَاَصْبَحَ كِتَابُ اللّٰهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُوراً اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى جَدِّكَ وَاَبِيكَ وَاُمِّكَ وَاَخِيكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ
مَعَكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّينَ بِقَبْرِكَ وَالشَّاهِدِينَ لِزُوَّارِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ
عَلَى دُعَاءِ شِيعَتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي
يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ
وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّاَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَاَتَيْتُ
مَشْهَدَكَ اَسْئَلُ اللّٰهَ بِالشَّاْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ اَنْ
يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ
وَكَرَمِهِ پس بوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این دو رکعت هر سوره که میخواهی
بخوان و چون فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ لِاَنَّ الصَّلٰوةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا يَكُونُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي اَفْضَلَ
التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ التَّحِيَّةَ وَالسَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ
الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي اِلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَاِمَامِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنِّي وَاْجُرْنِي عَلَى ذٰلِكَ
اَفْضَلَ اَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس برخیز و برو بسوی
پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آنجناب در نزد پای





اللهم خير الولاية واجعل اللهم سبب عظيم النائل جزيل النعم واجعل الليل علي سترا من الآفات والنهار مانعا من الهلكات واقطع عني قطع لصوصه بقدرتك واحرسني من وحوشه بقوتك حتى تكون السلامة فيه مصاحبتي والعافية فيه مقارنتي واليمن سائقي واليسر معانقي والعسر مفارقي والفوز موافقي والامن مرافقي انك ذو الطول والمن والقوة والحول وانك على كل شيء قدير وبعبادك بصير خبير

(مناجات طلب رزق)

اللهم ارسل علي سجال رزقك مدرارا و

ابی عبد الله علیه السلام است پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ بْنُ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنُ الْمَظْلُومِ
لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ
الْمُؤْمِنِينَ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
پس توجه کن بجانب شهداء و زیارت کن ایشان را و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ
وَاَحِبَّائَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَصْفِيَاءَ اللّٰهِ وَاَوِدَّائَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ
دِينِ اللّٰهِ وَاَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَاَنْصَارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
اَنْصَارَ اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ بِاَبِي اَنْتُمْ وَ
اُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ وَاللّٰهِ فَوْزاً عَظِيماً يَا لَيْتَنِي كُنْتُ
مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقاً
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس برگرد بجانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا
کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس رحمه الله فرموده اند پس
برو بمشهد جناب عباس رضی الله عنه همینکه رسیدی بآنجا بایست نزد قبر آنجناب بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلَاماً وَاَقْدَمِهِمْ اِيمَاناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللّٰهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى
الْاِسْلَامِ اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخِيكَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُوَاسِي فَلَعَنَ

اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الْاَخُ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِي النّاصِرُ وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ الْمُجيبُ اِلى طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزيلِ وَالثَّناءِ الْجَميلِ وَاَلْحَقَكَ اللّٰهُ بِدَرَجَةِ آبائِكَ في دارِ النَّعيمِ اِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ پس بیفکن خود را بر قبر و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَلِزِيارَةِ اَوْلِيائِكَ قَصَدْتُ رَغْبَةً في ثَوابِكَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزيلِ اِحْسانِكَ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقي بِهِمْ دارّاً وَعَيْشي بِهِمْ قارّاً وَزِيارَتي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبي بِهِمْ مَغْفُوراً وَاقْلِبْني بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً دُعائي بِاَفْضَلِ ما يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِهِ وَالْقاصِدينَ اِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس بیرون شو از حرم و ضریح را و نماز کن در نزد آنحضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بگو آنچه را که پیش ذکر کردیم در وداع آنحضرت (ص ۴۳۰)

**هفتم** زیارت عاشوراء است بدانکه زیارات منقوله در روز عاشوراء چند زیارتست و ما در اینجا بملاحظهٔ اختصار بذکر دو زیارت اکتفا میکنیم و در باب دوم در اعمال روز عاشوراء نیز زیارتی نقل کردیم با مطالبی که مناسب با این مقام است و اما آن دو زیارت اول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب هر یک مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمهٔ طاهرین علیهم السلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثوابست از برای کسیکه بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت در مثل این روز فرمود هرگاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانهٔ خود و اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز

اُنْظُرْ عَلَىٰ سَحائِبِ اَفْضالِكَ عِزّاً وَاَدِمْ غَيْثَ نَيْلِكَ اِلَيَّ سِجالاً وَاَسْبِلْ مَزيدَ نِعَمِكَ عَلىٰ خَلَّتي اِسْبالاً وَاَفْقِرْني بِجُودِكَ اِلَيْكَ وَاَغْنِني عَمَّنْ يَطْلُبُ ما لَدَيْكَ وَداوِ داءَ فَقْري بِدَواءِ فَضْلِكَ وَانْعَشْ صَرْعَةَ عَيْلَتي بِطَوْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلىٰ اِقْلالي بِكَثْرَةِ عَطائِكَ وَعَلَى اخْتِلالي بِكَريمِ حِبائِكَ وَسَهِّلْ رَبِّ سَبيلَ الرِّزْقِ اِلَيَّ وَثَبِّتْ قَواعِدَهُ لَدَيَّ وَبَجِّسْ لي عُيُونَ سَعَتِهِ بِرَحْمَتِكَ وَفَجِّرْ اَنْهارَ رَغَدِ الْعَيْشِ قِبَلي بِرَاْفَتِكَ وَاَجْدِبْ اَرْضَ فَقْري وَاَخْصِبْ جَدْبَ ضُرّي وَاصْرِفْ عَنّي فِي الرِّزْقِ الْعَوائِقَ وَاقْطَعْ



کند و بکند این کار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او و امر کند کسانی را که در خانه اش هستند هرگاه از ایشان تقیه نمیکند بگریستن بر آنحضرت و برپا دارد در خانهٔ خود مصیبتی با ظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را بمصیبت ایشان بحسین علیه السلام و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن میشوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل میشوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم و کفیلم از برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که میگویند اَعْظَمَ اللّٰهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا وَاِيّاكُمْ مِنَ الطّالِبينَ بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ یعنی بزرگ فرماید خداوند اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان خون او با ولی او امام مهدی از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آن روز را در پی حاجتی چنان کن زیرا که آن روز نحسی است که برآورده نمیشود در آن حاجت مؤمن و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز چیزی را پس هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزیکه ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود از برای او در اهلش که ذخیره برای ایشان نهاده پس هرگاه بجا آورند این عمل را بنویسد حقتعالی برای ایشان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد و از برای اوست مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدیق و شهیدیکه مرده باشد یا کشته شده باشد از زمانیکه خلق فرموده حقتعالی دنیا را تا زمانیکه بپای شود قیامت صالح بن عقبه و سیف بن عمیره گفته اند که گفت علقمة بن محمد حضرمی که گفتم بحضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفرما مرا دعائی که بخوانم آنرا در این روز هرگاه زیارت کنم آنجناب را از نزدیک و دعائی که بخوانم آنرا هرگاه زیارت نکنم او را از نزدیک و بخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه ام فرمود بمن ای علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس بگو در وقت اشاره بآنحضرت بعد از گفتن تکبیر این قول را (یعنی زیارت آتیه را) پس بدرستیکه تو هرگاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده با آن چیزیکه دعا میکند بآن زائران آنحضرت از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار هزار درجه

عَنّي مِنَ الضّيقِ الْعَلائِقَ وَارْمِني مِنْ سَعَةِ الرِّزْقِ اَللّٰهُمَّ بِاَخْصَبِ سِهامِهِ وَاحْبُني مِنْ رَغَدِ الْعَيْشِ بِاَكْثَرِ دَوامِهِ وَاكْسُنِي اللّٰهُمَّ سَرابيلَ السَّعَةِ وَجَلابيبَ الدَّعَةِ فَاِنّي يا رَبِّ مُنْتَظِرٌ لِاِنْعامِكَ بِحَذْفِ الضّيقِ وَلِتَطَوُّلِكَ بِقَطْعِ التَّعْويقِ وَلِتَفَضُّلِكَ بِاِزالَةِ التَّقْتيرِ وَلِوُصُولِ حَبْلي بِكَرَمِكَ بِالتَّيْسيرِ وَاَمْطِرِ اللّٰهُمَّ عَلَيَّ سَماءَ رِزْقِكَ بِسِجالِ الدِّيَمِ وَاَغْنِني عَنْ خَلْقِكَ بِعَوائِدِ النِّعَمِ وَارْمِ مَقاتِلَ الْاِقْتارِ مِنّي وَاحْمِلْ كَشْفَ الضُّرِّ عَنّي عَلىٰ مَطايَا الْاِعْجالِ وَاضْرِبْ عَنِّي الضّيقَ بِسَيْفِ الْاِسْتِئْصالِ وَاَتْحِفْني رَبِّ مِنْكَ

وبوده باشے مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا شارک کنی ایشان را در درجات ایشان وشناخته نشوے مگر در جملهٔ شهیدانے که شهید شده اند با آنحضرت ونوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبرے و رسولے و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزیکه شهید شده است سلام خدا بر آنحضرت و بر اهلبیتش میگوئے اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَیْکُمْ مِنّی جَمیعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلی جَمیعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصیبَتُکَ فِی السَّمٰواتِ عَلی جَمیعِ اَهْلِ السَّمٰواتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقامِکُمْ وَاَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتی رَتَّبَکُمُ اللهُ فیها وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدینَ لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَاَوْلِیائِهِمْ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنی اُمَیَّةَ قاطِبَةً وَلَعَنَ اللهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْراً وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتالِکَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی لَقَدْ عَظُمَ مُصابی بِکَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذی اَکْرَمَ مَقامَکَ وَاَکْرَمَنی اَنْ یَرْزُقَنی طَلَبَ ثارِکَ مَعَ اِمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی عِنْدَکَ وَجیهاً بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ وَاِلی رَسُولِهِ وَاِلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَاِلی فاطِمَةَ وَاِلَی الْحَسَنِ وَاِلَیْکَ بِمُوالاتِکَ

(مناجات استغاثه) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ مُلِمّاتِ نَوازِلِ الْبَلاءِ وَمِنْ اَهْوالِ عَظائِمِ الضَّرّاءِ فَاَعِذْنی رَبِّ مِنْ صَرْعَةِ الْبَأساءِ وَاَجِرْنی مِنْ ... اِنَّکَ ذُو الطَّوْلِ الْعَظیمِ وَالْفَضْلِ الْعَمیمِ وَالْمَنِّ الْجَسیمِ وَاَنْتَ الْجَوادُ الْکَریمُ

ثراه شنیدم که فرمود طریق مرحوم آیة الله میرزای شیرازی بزرگ طاب ثراه این بود و این طریق را نقل فرموده بغیر از زیارت حضرت امیر ع و صد مرتبه تکبیر و فرمودند که ان شاء الله این طریق را طریق صحیح و جمع بین ... به نسخه ایست که بین این عاصی را از دعا فراموش نفرمایند (العاصی محمد تقی الطهرانی)



ان فی النسخ کلمة الذی بعد المحمود

وَبِالْبَرائَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ ذٰلِکَ وَبَنی عَلَیْهِ بُنْیانَهُ وَجَری فی ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَیْکُمْ وَعَلی اَشْیاعِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ ثُمَّ اِلَیْکُمْ بِمُوالاتِکُمْ وَمُوالاةِ وَلِیِّکُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَالنّاصِبینَ لَکُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ اِنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ وَوَلِیٌّ لِمَنْ والاکُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداکُمْ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذی اَکْرَمَنی بِمَعْرِفَتِکُمْ وَمَعْرِفَةِ اَوْلِیائِکُمْ وَرَزَقَنِی الْبَرائَةَ مِنْ اَعْدائِکُمْ اَنْ یَجْعَلَنی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَاَنْ یُثَبِّتَ لی عِنْدَکُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یُبَلِّغَنِی الْمَقامَ الْمَحْمُودَ لَکُمْ عِنْدَ اللهِ وَاَنْ یَرْزُقَنی طَلَبَ ثاری مَعَ اِمامٍ هُدیً ظاهِرٍ ناطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْکُمْ وَاَسْئَلُ اللهَ بِحَقِّکُمْ وَبِالشَّأنِ الَّذی لَکُمْ عِنْدَهُ اَنْ یُعْطِیَنی بِمُصابی بِکُمْ اَفْضَلَ ما یُعْطی مُصاباً بِمُصیبَتِهِ مُصیبَةً ما اَعْظَمَها وَاَعْظَمَ رَزِیَّتَها فِی الْاِسْلامِ وَفی جَمیعِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فی مَقامی هٰذا مِمَّنْ تَنالُهُ مِنْکَ صَلَواتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَحْیایَ مَحْیا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَماتی مَماتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ وَابْنُ آکِلَةِ الْاَکْبادِ اللَّعینُ ابْنُ اللَّعینِ عَلی لِسانِکَ وَلِسانِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فی کُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فیهِ نَبِیُّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَبا سُفْیانَ وَمُعٰوِیَةَ وَیَزیدَ بْنَ مُعٰوِیَةَ عَلَیْهِمْ مِنْکَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ الْاٰبِدینَ وَهٰذا یَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِیادٍ وَآلُ مَرْوانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَیْنَ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ فَضاعِفْ عَلَیْهِمُ اللَّعْنَ مِنْکَ وَالْعَذابَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ فی هٰذَا الْیَوْمِ وَفی مَوْقِفی هٰذا وَاَیّامِ حَیوتی بِالْبَرائَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَیْهِمْ وَبِالْمُوالاتِ لِنَبِیِّکَ وَآلِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ پس میگوئے صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ممن قاتلک ونصب لک الحرب وبالبرائة ممن اسس اساس الظلم والجور علیکم وابرء الی الله والی رسوله

وَاٰخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلٰی ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِیْ جَاهَدَتِ الْحُسَیْنَ وَشَایَعَتْ وَبَایَعَتْ وَ تَابَعَتْ عَلٰی قَتْلِهٖ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِیْعًا پس میگوئی صد مرتبه اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ وَعَلَی الْاَرْوَاحِ الَّتِیْ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَیْكَ مِنِّیْ سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِیْتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّیْ لِزِیَارَتِكُمْ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ وَعَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَعَلٰی اَوْلَادِ الْحُسَیْنِ وَعَلٰی اَصْحَابِ الْحُسَیْنِ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّیْ وَابْدَأْ بِهٖ اَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِیَ وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ یَزِیْدَ خَامِسًا وَالْعَنْ عُبَیْدَ اللّٰهِ بْنَ زِیَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا وَاٰلَ اَبِیْ سُفْیَانَ وَاٰلَ زِیَادٍ وَاٰلَ مَرْوَانَ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ پس بسجده میروی و میگوئی اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِیْنَ لَكَ عَلٰی مُصَابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی عَظِیْمِ رَزِیَّتِیْ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِیْ شَفَاعَةَ الْحُسَیْنِ یَوْمَ الْوُرُوْدِ وَثَبِّتْ لِیْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَیْنِ وَاَصْحَابِ الْحُسَیْنِ الَّذِیْنَ بَذَلُوْا مُهَجَهُمْ دُوْنَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ علقمه گفت که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آنحضرت را در هر روز باین زیارت در خانه خود بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق علیه السلام از حیره بجانب مدینه پس زمانیکه ما فارغ شدیم از زیارت یعنی زیارت امیر المؤمنین علیه السلام گردانید صفوان صورت خود را بجانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما که زیارت کنید حسین علیه السلام را از اینمکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا ایما و اشاره کرد بسلام بر آنحضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتیرا که روایت کرده بود علقمة بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشوراء آنگاه دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع گفت بعد از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد بجانب قبر حسین علیه السلام بسلام در حالیکه گردانیده بود روی خود را بجانب او و وداع کرد بعد از زیارت او را و از دعاهائیکه بعد از نماز خواند این بود یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ یَا كَاشِفَ كُرَبِ الْمَكْرُوْبِیْنَ یَا غِیَاثَ

عَلٰی بَارِئَتِ بِالْآئِكَ وَكُفِرَ بِآلَائِكَ وَدُفِعَ ضَرَّائِكَ ادْفَعْ عَنِّیْ كَلَاكِلَ عَذَابِكَ وَاصْرِفْ عَنِّیْ اَلِیْمَ عِقَابِكَ وَاَعِذْنِیْ مِنْ بَوَائِقِ الدُّهُوْرِ وَاَنْقِذْنِیْ مِنْ سُوْءِ عَوَاقِبِ الْاُمُوْرِ وَاحْرُسْنِیْ مِنْ جَمِیْعِ الْمَحْذُوْرِ وَاصْدَعْ صَفَاةَ الْبَلَاءِ عَنْ اَمْرِیْ وَاشْلُلْ یَدَهٗ عَنِّیْ مَدٰی عُمْرِیْ اِنَّكَ الرَّبُّ الْمَجِیْدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِیْدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِیْدُ

## مناجات طلب توبه

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ قَصَدْتُ اِلَیْكَ بِاِخْلَاصِ تَوْبَةٍ نَصُوْحٍ وَتَثْبِیْتِ عَقْدٍ صَحِیْحٍ وَدُعَاءِ قَلْبٍ قَرِیْحٍ وَاِعْلَانِ قَوْلٍ صَرِیْحٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ مُخْلِصَ التَّوْبَةِ وَاِقْبَالَ سَرِیْعِ



الْمُسْتَغِیْثِیْنَ یَا صَرِیْخَ الْمُسْتَصْرِخِیْنَ وَیَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیْدِ وَیَا مَنْ یَحُوْلُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ وَیَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰی وَبِالْاُفُقِ الْمُبِیْنِ وَیَا مَنْ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوٰی وَیَا مَنْ یَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَمَا تُخْفِی الصُّدُوْرُ وَیَا مَنْ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ خَافِیَةٌ یَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاَصْوَاتُ وَیَا مَنْ لَا تُغَلِّطُهُ الْحَاجَاتُ وَیَا مَنْ لَا یُبْرِمُهٗ اِلْحَاحُ الْمُلِحِّیْنَ یَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَیَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ وَیَا بَارِئَ النُّفُوْسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یَا مَنْ هُوَ كُلَّ یَوْمٍ فِیْ شَاْنٍ یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ یَا مُنَفِّسَ الْكُرُبَاتِ یَا مُعْطِیَ السُّؤُلَاتِ یَا وَلِیَّ الرَّغَبَاتِ یَا كَافِیَ الْمُهِمَّاتِ یَا مَنْ یَكْفِیْ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَلَا یَكْفِیْ مِنْهُ شَیْءٌ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَعَلِیٍّ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِیِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ فَاِنِّیْ بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ فِیْ مَقَامِیْ هٰذَا وَبِهِمْ اَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَیْكَ وَبِحَقِّهِمْ اَسْئَلُكَ وَاُقْسِمُ وَاَعْزِمُ عَلَیْكَ وَبِالشَّاْنِ الَّذِیْ لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِیْ لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِیْ فَضَّلْتَهُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ جَعَلْتَهٗ عِنْدَهُمْ وَبِهٖ خَصَصْتَهُمْ دُوْنَ الْعَالَمِیْنَ وَ بِهٖ اَبَنْتَهُمْ وَاَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِیْنَ حَتّٰی فَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِیْنَ جَمِیْعًا اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنِّیْ غَمِّیْ وَهَمِّیْ وَكَرْبِیْ وَتَكْفِیَنِی الْمُهِمَّ مِنْ اُمُوْرِیْ وَتَقْضِیَ عَنِّیْ دَیْنِیْ وَتُجِیْرَنِیْ مِنَ الْفَقْرِ وَتُجِیْرَنِیْ مِنَ الْفَاقَةِ وَتُغْنِیَنِیْ عَنِ الْمَسْئَلَةِ اِلَی الْمَخْلُوْقِیْنَ وَتَكْفِیَنِیْ هَمَّ مَنْ اَخَافُ هَمَّهٗ وَعُسْرَ مَنْ اَخَافُ عُسْرَهٗ وَحُزُوْنَةَ مَنْ اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ وَشَرَّ مَنْ اَخَافُ شَرَّهٗ وَمَكْرَ مَنْ اَخَافُ مَكْرَهٗ وَبَغْیَ مَنْ اَخَافُ بَغْیَهٗ وَجَوْرَ مَنْ اَخَافُ جَوْرَهٗ وَسُلْطَانَ مَنْ اَخَافُ سُلْطَانَهٗ وَ كَیْدَ مَنْ اَخَافُ كَیْدَهٗ وَمَقْدُرَةَ مَنْ اَخَافُ مَقْدُرَتَهٗ عَلَیَّ وَتَرُدَّ عَنِّیْ كَیْدَ الْكَیَدَةِ وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِیْ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِیْ فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّیْ كَیْدَهٗ وَ

النُّزُوْعِ لَا انْتِظَارَ ... الْاَوْبَةِ وَمَصَارِعِ ... تَمْنَعُ الْحَوْبَةَ وَقَابِلْ رَبِّ تَوْبَتِیْ بِجَزِیْلِ الثَّوَابِ وَكَرِیْمِ الْمَآبِ وَحَطِّ الْعِقَابِ وَصَرْفِ الْعَذَابِ وَغُنْمِ الْاِیَابِ وَسَتْرِ الْحِجَابِ وَامْحُ اللّٰهُمَّ مَا ثَبَتَ مِنْ ذُنُوْبِیْ وَاغْسِلْ بِقَبُوْلِهَا جَمِیْعَ عُیُوْبِیْ وَاجْعَلْهَا جَالِیَةً لِقَلْبِیْ شَاحِذَةً لِبَصِیْرَةِ لُبِّیْ غَاسِلَةً لِدَرَنِیْ مُطَهِّرَةً لِنَجَاسَةِ بَدَنِیْ مُصَحِّحَةً فِیْهَا ضَمِیْرِیْ عَاجِلَةً اِلَی الْوَفَاءِ بِهَا بَصِیْرَتِیْ وَاقْبَلْ یَا رَبِّ تَوْبَتِیْ فَاِنَّهَا تَصْدُرُ مِنْ اِخْلَاصِ نِیَّتِیْ وَمَحْضٍ مِنْ تَصْحِیْحِ بَصِیْرَتِیْ وَاحْتِفَالًا فِیْ طَوِیَّتِیْ وَاجْتِهَادًا فِیْ نَقَاءِ سَرِیْرَتِیْ وَتَثْبِیْتًا لِلْاِنَابَةِ وَ

مكره وباسه وامانيه وامنعه عنّي كيف شئت واَنّى شئت اللهمّ اشغله
عنّي بفقرٍ لا تجبره وبلاءٍ لا تستره وبفاقةٍ لا تسدّها وبسقمٍ لا تعافيه وذلٍّ
لا تعزّه وبمسكنةٍ لا تجبرها اللهمّ اضرب بالذلّ نصب عينيه وادخل
عليه الفقر في منزله والعلّة والسقم في بدنه حتّى تشغله عنّي بشغلٍ شاغلٍ
لا فراغ له وانسه ذكري كما انسيته ذكرك وخذ عنّي بسمعه وبصره ولسانه ويده
ورجله وقلبه وجميع جوارحه وادخل عليه في جميع ذلك السقم ولا تشفه
حتّى تجعل ذلك له شغلاً شاغلاً به عنّي وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي
سواك فانّك الكافي لا كافي سواك ومفرّج لا مفرّج سواك ومغيث لا مغيث
سواك وجار لا جار سواك خاب من كان جاره سواك ومغيثه سواك ومفزعه
الى سواك ومهربه الى سواك وملجاه الى غيرك ومنجاه من مخلوقٍ غيرك فانت
ثقتي ورجائي ومفزعي ومهربي وملجاي ومنجاي فبك استفتح وبك استنجح
وبمحمّدٍ وآل محمّدٍ اتوجّه اليك واتوسّل واتشفّع فاسئلك يا الله يا الله يا
الله فلك الحمد ولك الشكر واليك المشتكى وانت المستعان فاسئلك
يا الله يا الله بحقّ محمّدٍ وآل محمّدٍ ان تصلّي على محمّدٍ وآل محمّدٍ وان
تكشف عنّي غمّي وهمّي وكربي في مقامي هذا كما كشفت عن نبيّك همّه وغمّه
وكربه وكفيته هول عدوّه فاكشف عنّي كما كشفت عنه وفرّج عنّي كما
فرّجت عنه واكفني كما كفيته واصرف عنّي هول ما اخاف هوله ومؤنة ما
اخاف مؤنته وهمّ ما اخاف همّه بلا مؤنةٍ على نفسي من ذلك واصرفني بقضاء
حوائجي وكفاية ما اهمّني همّه من امر آخرتي ودنياي يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله
عليكما منّي سلام الله ابداً ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر

ما دعته الى امر الله من طاعته
وانحل اللهمّ بالتوبة عنه
ثقلة الاصرار وامح بها ما
قدّمته من الاوزار واكسني
لباس التقوى وحلل
الهدى فقد خلعت ربق
المعاصي عن جلدي

جلد من که زرنت شتر
گره که بچیزی آکنده کنند
تا ناقه بخیال بچه خود مهربان
شده شیر دهد و در اینجا ذکر
آن شاید برای آن باشد
که اراده شده باشد بآن
کردن در وقت معصیت
گناه کردن گویا شعور و اراده
و جان نداشتم و مجسمه بیروح
بودم و اگر نه معصیت و
نافرمانی نمیکردم ... تمام شد

بقدرتك مستعينا
على نفسي بعزّتك
مستودعا
توبتي من النكث
بعصمتك معتصما من الخذلان
مقرّا بانّه لا
حول ولا قوّة
الّا بك

علیکما هر که و یا ابا عبد الله خوانده شود



العهد من زيارتكما ولا فرّق الله بيني وبينكما اللهمّ احيني حيوة محمّدٍ وذرّيّته
وامتني مماتهم وتوفّني على ملّتهم واحشرني في زمرتهم ولا تفرّق بيني وبينهم
طرفة عينٍ ابداً في الدنيا والآخرة يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله اتيتكما زائراً
ومتوسّلاً الى الله ربّي وربّكما ومتوجّهاً اليه بكما ومستشفعاً بكما الى الله تعالى في
حاجتي هذه فاشفعا لي فانّ لكما عند الله المقام المحمود والجاه الوجيه والمنزل
الرفيع والوسيلة انّي انقلب عنكما منتظراً لتنجّز الحاجة وقضائها ونجاحها من الله
بشفاعتكما لي الى الله في ذلك فلا اخيب ولا يكون منقلبي منقلباً خائباً خاسراً بل
يكون منقلبي منقلباً راجحاً مفلحاً منجحاً مستجاباً بقضاء جميع حوائجي وتشفّعا لي
الى الله انقلبت على ما شاء الله ولا حول ولا قوّة الّا بالله مفوّضاً امري الى الله
ملجئاً ظهري الى الله متوكّلاً على الله واقول حسبي الله وكفى سمع الله لمن دعا
ليس لي وراء الله ووراءكم يا سادتي منتهى ما شاء ربّي كان وما لم يشأ لم يكن و
لا حول ولا قوّة الّا بالله استودعكما الله ولا جعله الله آخر العهد منّي اليكما انصرفت
يا سيّدي يا امير المؤمنين ومولاي وانت يا ابا عبد الله يا سيّدي وسلامي عليكما
متّصل ما اتّصل الليل والنهار واصلٌ ذلك اليكما غير محجوبٍ عنكما سلامي
ان شاء الله واسئله بحقّكما ان يشاء ذلك ويفعل فانّه حميدٌ مجيدٌ انقلبت
يا سيّديّ عنكما تائباً حامداً لله شاكراً راجياً للاجابة غير آيسٍ ولا قانطٍ آئباً عائداً
راجعاً الى زيارتكما غير راغبٍ عنكما ولا من زيارتكما بل راجعٌ عائدٌ ان شاء الله و
لا حول ولا قوّة الّا بالله يا سادتي رغبت اليكما والى زيارتكما بعد ان زهد
فيكما وفي زيارتكما اهل الدنيا فلا خيّبني الله ما رجوت وما امّلت في زيارتكما انّه
قريبٌ مجيبٌ سيف بن عميره گوید که سؤال کردم از صفوان وگفتم که علقمة بن محمّد این دعا را برای

مناجات طالب الحجّ
اللهمّ ارزقني الحجّ الذي
افترضته على من استطاع
اليه سبيلا واجعل لي فيه
هاديا واليه دليلا وقرّب
لي بعد المسالك واعنّي على
تادية المناسك وحرّم
باحرامي على النار جسدي و
زد للسفر قوّتي وجلدي
وارزقني ربّ الوقوف بين يديك
والافاضة اليك واظفرني
بالنجح بوافر الربح واصدرني
ربّ من موقف الحجّ الاكبر الى
مزدلفة المشعر واجعلها
زلفة الى رحمتك وطريقا
الى جنّتك وقفني موقف
المشعر الحرام ومقام وقوف
الاحرام واهّلني لتادية
المناسك

ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم
با سید خودم حضرت صادق علیه السلام باینمکان پس بجا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم در زیارت و دعا
کرد باین دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز گذاشت چنانچه ما نماز گذاشتیم و وداع کرد
چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را و
بخوان این دعا را و زیارت کن بآن پس بدرستیکه من ضامنم بر خدا برای هرکه زیارت کند باین زیارت
و دعا کند باین دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش بآنحضرت
برسد و محجوب نماند و حاجات او قضا شود از جانب خدا تعالی بهر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید
بر نگرداند ای صفوان یافتم این زیارت را باین ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیه السلام
بهمین ضمان و او از حسین علیه السلام بهمین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام بهمین ضمان و حسن از پدرش امیر
المؤمنین علیه السلام باهمین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله باهمین ضمان و
رسول خدا صلی الله علیه و آله از جبرئیل باهمین ضمان و جبرئیل از خدا تعالی باهمین ضمان و بتحقیق که
خداوند عز و جل قسم خورده بذات مقدس خود که هرکه زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت
از نزدیک یا دور و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میدهم از او خواهش او را
هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را پس باز نگردد از حضرت من با ناامیدی و خسار و بازش گردانم
با چشم روشن بر آوردن حاجت و فوز بجنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را در
حق هرکس که شفاعت کند حضرت فرمود بجز دشمن ما اهلبیت که در حق او قبول نشود قسم خورده
حق تعالی باین بر ذات اقدس و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند بآن ملائکه ملکوت او پس
جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا بسوی تو بجهة سرور و بشارت تو و شادی و بشارت
علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده
باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز
پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام با من فرمود ای صفوان هرگاه روی داد از برای تو بسوی خدا
عز و جل حاجتی پس زیارت کن باین زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه
از پروردگار خود حاجت را که بر آورده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را بر رسول
خود بجود و امتنان خویش والحمد لله مؤلف گوید که در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب

وحزّ الهامات وتوابعه بدم الدماء المسفوحة واراقة الذبوحة وذرى ورد احتجابها على ما امرت والنقل لها كالربيع ميمنة واحضر في اللهم صلوة العبد راجياً للوعد خائفاً من الوعيد خالقاً لشعر رأسه ومقصّراً وجمّعاً في طاعتك متمراً رامياً للجمار بسبع بعد سبع من الاحجار وادخلني اللهم عرصة بيتك وعفوتك ومحل امنك وكعبتك ومساكينك وسؤالك ومحاويجك وجد علي اللهم بوافر الاجر من الانكفاء والنفر واختم اللهم مناسك حجي وانقضاء عجي بقبول



حاج سید احمد رشتی بملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آنحضرت باو که چرا شما
عاشورا نمیخوانید عاشوراء عاشوراء عاشوراء و آنحکایت را ما انشاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره
نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقة الاسلام نوری رحمه الله فرموده اما زیارت عاشوراء پس در فضل و
مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که بظاهر از انشای و املای معصومی باشد هرچند که از قلوب
مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا بانجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که بهمین
ترتیب زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین و از او بخاتم النبیین
صلی الله علیه و آله رسیده و بحسب تجربه مداومت بان در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد
و دفع اعادی بی نظیر ولکن احسن فوایدی که از مواظبت آن بدست آمده فایده ایست که در کتاب دار السلام
ذکر کردیم و اجمال آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملاحسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف و پیوسته
مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که
دائما مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و
معروفست بمزار بسر میبرد و او را همسایه بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک معلم میرفتند تا آنکه
بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلیکه آنمرد صالح بیتوته
میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکوئی است پس نزد او
رفت و گفت من میدانم مبدء و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و نبود از آنها که احتمال رود نیکی در باطن
ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس بکدام عمل باینمقام رسیدی گفت چنان است که گفتی و من در
اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت شد و در اینمکان او را دفن
کردند و اشاره کرد بموضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب وفات او حضرت ابیعبدالله الحسین علیه السلام
سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سیم امر فرمود برفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سعه
و نعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را نمیشناخت و محله او را نمیدانست پس در بازار
حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجه بود گفت آری دیروز وفات کرد
و او را در فلان مکان و همان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او بزیارت ابیعبدالله علیه السلام رفته بود
گفت نه گفت ذکر مصائب و میکرد گفت نه گفت مجلس تعزیه داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میجوئی
خواب را نقل کرد گفت آنزن مواظبت داشت بزیارت عاشوراء دو فیض زیارت عاشوراء

منك لي وارأفة منك بي يا ارحم الراحمين (ربنا انا نكشف ظلم) اللهم ان قوم ظلموا عبادك وذلوا تمكن في بلادك حتى اماتت العدل وقطع السبل وابطل الصدق ومحى الحق واخفى البر واظهر الشر واخمد التقوى وازال الهدى وازاح الخير واثبت الضير وانمى الفساد وقوى العناد وبسط الجور وعدى الطور اللهم يا رب لا يكشف ذلك الا سلطانك ولا يجير منه الا امتنانك اللهم رب ابتر الظلم وبت حبال الغشم واخمد سوق المنكر واعز من عنه تنجر واحصد شافة اهل الجور والبسه الحور بعد الكور

غیر معروفه است که با زیارت معروفه متداوله در اجر و ثواب شریک است بی مشقت گفتن صد
مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و این برای آنکه شغل مهمی دارند فوریت است عظیم و کیفیتش بنحویکه در مزار
قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هر کس دوست دارد زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور یا
نزدیک پس غسل کند و برود بصحراء یا در بام خانه خود آنگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره
قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و متوجه شود باین سلام و اشاره و
نیت بآن جهتیکه در آن است ابو عبد الله الحسین علیه السلام یعنی رو کند بکربلاء معلی آنگاه با خشوع و
استکانت بگوید السلام علیک یا بن رسول الله السلام علیک یا بن البشیر النذیر و
ابن سید الوصیین السلام علیک یا بن فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیک
یا خیرة الله وابن خیرته السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره السلام علیک ایها
الوتر الموتور السلام علیک ایها الامام الهادی الزکی وعلی ارواح حلت بفنائک
واقامت فی جوارک ووفدت مع زوارک السلام علیک منی ما بقیت وبقی اللیل و
النهار فلقد عظمت بک الرزیة وجلت فی المؤمنین والمسلمین وفی اهل السموات
واهل الارضین اجمعین فانا لله وانا الیه راجعون صلوات الله وبرکاته و
تحیاته علیک یا ابا عبد الله الحسین وعلی آبائک الطیبین المنتجبین وعلی
ذریاتکم الهداة المهدیین لعن الله امة خذلتک وترکت نصرتک ومعونتک
ولعن الله امة اسست اساس الظلم لکم ومهدت الجور علیکم وطرقت الی اذیتکم
وتحیفکم وجارت ذلک فی دیارکم واشیاعکم برئت الی الله عز وجل والیکم یا
ساداتی وموالی وائمتی منهم ومن اشیاعهم واتباعهم واسئل الله الذی اکرم یا
موالی مقامکم وشرف منزلتکم وشانکم ان یکرمنی بولایتکم ومحبتکم والائتمام
بکم وبالبرائة من اعدائکم واسئل الله البر الرحیم ان یرزقنی مودتکم وان یوفقنی
للطلب بثارکم مع الامام المنتظر الهادی من آل محمد وان یجعلنی معکم فی الدنیا

ویحل العقدة الیم والنبات وانزل علیهم الظلمات ومن جوة الشاکی لئلا من الخوف وبکشف الملهوف وبشبع الجائع وبحفظ الضائع و بایواء الطرید وبعود المریض وبغنی الفقیر وبجار المستجیر وبوفر الکسیر وبرحم الصغیر وبعون المظلوم وبذل الظالم وبفرج المغموم وبنفرج الغماء وبتکشف الدهماء وبعون الاختلاف وبعلو العلم وبتمام الکلام وبجمع الشتات وبقوی الایمان وبتلی القرآن انک انت الدیان المنعم المنان

(در مناجات شکر خدا) اللهم لک الحمد علی



والآخرة وان یبلغنی المقام المحمود لکم عند الله واسئل الله عز وجل بحقکم
وبالشان الذی جعل الله لکم ان یعطینی بمصابی بکم افضل ما اعطی مصابا
بمصیبة انا لله وانا الیه راجعون یا لها من مصیبة ما افجعها وانکاها
لقلوب المؤمنین والمسلمین فانا لله وانا الیه راجعون اللهم صل علی
محمد وآل محمد واجعلنی فی مقامی ممن تناله منک صلوات ورحمة ومغفرة
واجعلنی عندک وجیها فی الدنیا والآخرة ومن المقربین فانی اتقرب الیک
بمحمد وآل محمد صلواتک علیه وعلیهم اجمعین اللهم وانی اتوسل و
اتوجه بصفوتک من خلقک وخیرتک من خلقک محمد وعلی والطیبین
من ذریتهما اللهم فصل علی محمد وآل محمد واجعل محیای محیاهم ومماتی
مماتهم ولا تفرق بینی وبینهم فی الدنیا والآخرة انک سمیع الدعاء اللهم
وهذا یوم تجدد فیه النقمة وتنزل فیه اللعنة علی اللعین یزید وعلی
آل یزید وعلی آل زیاد وعمر بن سعد والشمر اللهم العنهم والعن من رضی
بقولهم وفعلهم من اول وآخر لعنا کثیرا واصلهم حر نارک واسکنهم جهنم
وساءت مصیرا واوجب علیهم وعلی کل من شایعهم وبایعهم وتابعهم وساعدهم
ورضی بفعلهم وافتح لهم وعلیهم وعلی کل من رضی بذلک لعناتک التی لعنت
بها کل ظالم وکل غاصب وکل جاحد وکل کافر وکل مشرک وکل شیطان رجیم
وکل جبار عنید اللهم العن یزید وآل یزید وبنی مروان جمیعا اللهم وضعف
غضبک وسخطک وعذابک ونقمتک علی اول ظالم ظلم اهل بیت نبیک
اللهم والعن جمیع الظالمین لهم وانتقم منهم انک ذو نقمة من المجرمین اللهم
والعن اول ظالم ظلم آل بیت محمد والعن ارواحهم ودیارهم وقبورهم

مرد نوازل البلاء وملمات الضراء وکشف نوائب اللأواء وتوالی سبوغ النعماء ولک الحمد علی هنیء عطائک ومحمود بلائک وجلیل آلائک ولک الحمد علی احسانک الکبیر وخیرک الغزیر وتکلیفک الیسیر ودفع العسیر ولک الحمد یا رب علی تثمیرک قلیل الشکر واعطائک وافر الاجر وحطک مثقل الوزر وقبولک ضیق العذر ووضعک باهض الاصر وتسهیلک موضع الوعر ومنعک مفظع الامر ولک الحمد علی البلاء المصروف ووافر المعروف ودفع المخوف واذلال العسوف ولک الحمد علی

وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الْعِصَابَةَ الَّتِي نَازَلَتِ الْحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَحَارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ
أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَائَهُ وَشِيعَتَهُ وَمُحِبِّيهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ وَذُرِّيَّتَهُ
وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَلَبُوا حَرِيمَهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ اللّٰهُمَّ
وَالْعَنْ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ إِلَىٰ
يَوْمِ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ وَعَلَىٰ مَنْ سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ
وَوَاسَاكَ بِنَفْسِهِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ
وَعَلَىٰ رُوحِكَ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَىٰ تُرْبَتِكَ وَعَلَىٰ تُرْبَتِهِمُ اللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً
وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ اللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي
هٰذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ
وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ (بِالنَّهَارِ) اَلسَّلَامُ عَلَى
الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ
مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَ
عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ
يَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَيْكِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ



لَكِ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ أَرْوَاحِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُمُ الْعَزَاءَ فِي مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ
بِثَارِهِ مَعَ إِمَامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بسجده برود و بگو اللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ جَمِيعِ مَا نَابَ مِنْ خَطْبٍ لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ كُلِّ أَمْرٍ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَىٰ فِي عَظِيمِ
الْمُهِمَّاتِ بِخِيَرَتِكَ وَأَوْلِيَائِكَ وَذٰلِكَ لِمَا أَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَثِيرِ
اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ
وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمَوْرُودِ وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ
أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ وَاسَوْهُ بِأَنْفُسِهِمْ وَبَذَلُوا دُونَهُ مُهَجَهُمْ وَجَاهَدُوا
مَعَهُ أَعْدَائَكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَائِكَ وَتَصْدِيقًا بِوَعْدِكَ وَخَوْفًا مِنْ وَعِيدِكَ
إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

## هشتم زیارت اربعین است

یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده علامات
مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله
است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده
بر خاک گذاشتن و بسم اللّٰه الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در
این روز بدین نحو رسیده یکی زیارتیست که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت
فرمود بمن مولایم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده
باشد میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَىٰ وَلِيِّ اللّٰهِ وَحَبِيبِهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ خَلِيلِ اللّٰهِ وَنَجِيبِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَىٰ صَفِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ
وَقَتِيلِ الْعَبَرَاتِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ

اَلْفَائِزِ بِكَرَامَتِكَ اَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ
وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السَّادَةِ وَقَائِداً مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِداً مِنَ الذَّادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ
مَوَارِيثَ الْاَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِيَاءِ فَاَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَ
مَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ
وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنَى وَشَرَى آخِرَتَهُ
بِالثَّمَنِ الْاَوْكَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ
اَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِراً
مُحْتَسِباً حَتَّى سُفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اَللّٰهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِيلاً
وَعَذِّبْهُمْ عَذَاباً اَلِيماً اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ
الْاَوْصِيَاءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيداً وَمَضَيْتَ حَمِيداً وَ
مُتَّ فَقِيداً مَظْلُوماً شَهِيداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ
وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى اَتَاكَ
الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُشْهِدُكَ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِاَبِي اَنْتَ
وَاُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ
لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُدْلَهِمَّاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَاَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ
التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى
وَاَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ
وَبِاِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِي لِاَمْرِكُمْ

منقولست که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام این دعا را میخواند
يَا مَنْ اِذَا اسْتَعْذَتُ بِهِ اَعَاذَنِي وَاِذَا اسْتَجَرْتُ بِهِ عِنْدَ الشَّدَائِدِ اَجَارَنِي وَاِذَا اسْتَغَثْتُ بِهِ عِنْدَ النَّوَائِبِ اَغَاثَنِي وَاِذَا اسْتَنْصَرْتُ بِهِ عَلَى عَدُوِّي نَصَرَنِي وَاَعَانَنِي اِلَيْكَ الْمَفْزَعُ وَاَنْتَ الثِّقَةُ فَاقْمَعْ عَنِّي مَنْ اَرَادَنِي وَاَغْلِبْ لِي مَنْ كَادَنِي يَا مَنْ قَالَ اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ يَا مَنْ نَجَّى نُوحاً مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ يَا مَنْ نَجَّى لُوطاً مِنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ يَا مَنْ نَجَّى هُوداً مِنَ الْقَوْمِ الْعَادِينَ يَا مَنْ نَجَّى مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ نَجِّنِي مِنْ اَعْدَائِي وَاَعْدَائِكَ بِاَسْمَائِكَ



مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَاْذَنَ اللّٰهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ
وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس دو رکعت نماز میکنی و دعا میکنی بانچه میخواهی و برمیگردی
و دیگر زیارتیست که از جابر منقولست و کیفیت آن چنان است که از عطا روایت شده که گفت با جابر
بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسید در آب فرات غسل کرد و پیراهن
طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد هست
پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام
و سه مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون بهوش آمد شنیدم که میگفت اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا آلَ اللّٰهِ الخ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه
که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آنرا بخواند رجوع کند
بزیارت نیمه رجب صفحه ۴۴۰ و همانرا بخواند مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی و
ایام متبرکه بغیر از این اوقات که ذکر شد نیز افضل است خصوصاً اوقاتیکه با آنحضرت نسبتی داشته باشد
مانند روز مباهله و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه از روایت
مستفاد میشود که حقتعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیاء
ایشان را بزیارت او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر
امام حسین علیه السلام را در هر جمعه امر زیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مسکنش
در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت در خواب دیدم
که رقعه ها از آسمان فرو میریزند که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند
در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب خواهد شد
و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا از زیارت
امام حسین علیه السلام را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت
و هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرریست هر که از آن بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت
و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال

يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ لَا اَسْتَبِيلُ ... يَا مَنْ تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ وَعَلَّمَ مَنْ تَعَوَّذَ بِالرَّحِيمِ الرَّحْمٰنِ اِسْتَجَارَ بِكَ بِالرَّحِيمِ الرَّحْمٰنِ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ اِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

حجاب حضرت امام موسی علیه السلام
تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَتَحَصَّنْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ وَاسْتَعَنْتُ بِذِي الْكِبْرِيَاءِ وَالْمَلَكُوتِ مَوْلَايَ اسْتَسْلَمْتُ اِلَيْكَ فَلَا تُسْلِمْنِي وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ فَلَا تَخْذُلْنِي وَلَجَاْتُ اِلَى ظِلِّكَ الْبَسِيطِ فَلَا تَطْرَحْنِي اَنْتَ الْمَطْلَبُ وَاِلَيْكَ الْمَهْرَبُ

صالحه در آنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت
آنحضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقولی یافت نشده بلی در روز سیم ماه شعبان
که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعائی از ناحیهٔ شریفه بیرون آمده که بایست آنرا خواند و ما
آنرا در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت
زیادی دارد و ما در اینجا بذکر دو روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است قناعت میکنیم روایت اول
ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هرگاه راه یکی از شما دور و از خانه اش تا بقبور
ما مسافت بسیار باشد بالا رود بر پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره کند بسلام
کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد روایت دوم از حنان بن سدیر از پدرش منقولست
که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای سدیر زیارت میکنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز عرض کردم
که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفاکارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه فرمود در هر ماهی
زیارت میکنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت
کرده ام فرمود ای سدیر چه جفاکارید شما با امام حسین علیه السلام آیا ندانستید که حقتعالی را دو هزار
هزار فرشته است و در تهذیب و فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده موی گردآلوده که میگریند بر
آنحضرت و زیارت میکنند و سست نمیشوند و چه میشود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر
حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روزی یکمرتبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای بسیار است
فرمود بمن که بالا رو بر بام خانه ات پس نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را بسوی آسمان
پس قصد کن جانب قبر آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ نوشته میشود برای تو زیارتی و آن زیارت حج و عمره است سدیر گفت بسا
شد که بجا آوردم این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه و در صدر زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت
چیزیکه مناسب این مقام بود **تذییل** در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام

بدانکه روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امانست
از بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتیکه از این تربت
مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آنستکه ذکر شود و من در کتاب فوائد الرضویه که در تراجم علماء امامیه
است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمة الله جزایری ره نوشتم که آن سید جلیل در تحصیل علم

مناجات امام جواد علیه السلام

تعلم ما اخفی و ما اعلن و تعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور فامسک عنی اللهم ایدی الغالبین من الجن و الانس اجمعین و اشفنی و عافنی یا ارحم الراحمین

نوزدهم مناجات حضرت امام محمد تقی علیه السلام

الخالق اعظم من المخلوقین و الرازق ابسط یدا من المرزوقین و نار الله الموصدة فی عمد ممددة یکلاقتة المرددة و ترد کید الحسدة بالاقسام و بالاحکام باللوح المحفوظ و الحجاب المضروب بعرش ربنا العظیم احتجبت و استترت و استجرت و اعتصمت و تحصنت بالم و بکهیعص و بطه و بطسم و



زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ بروشنی ماه مطالعه
مینموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب و بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده
بود پس بجهة روشنی چشم خود بتربت مقدسه حضرت سید الشهداء علیه السلام و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام
اکتحال میکرده و ببرکت آن تربتها چشمش روشن میگشت و نیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما بواسطه معاشرت
با کفار و ملاحده این مطلب را استعجاب نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیوة الحیوان نقلکرده که افعی
هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور میشود حقتعالی او را ملهم فرموده که برای رفع کوری خود چشم خود را
بر رازیانج تر بمالد لاجرم با چشم کور از بیابان قصد میکند بساتین و جاهائیرا که رازیانج در آنجا باشد و
اگرچه مسافت طویل در بین باشد پس خود را میرساند بآن گیاه و چشم خود را بر آن میمالد روشنی چشم او بر
میگردد و این مطلب را زمخشری و غیره نیز نقلکرده اند پس هرگاه حقتعالی در یک گیاه تر این خاصیت قرار
داده باشد که مار کور بیابان بیرد و بهره خود را از آن بگیرد چه عجب استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر
صلوات الله علیه و آله که در راه او و خودش و عترتش کشته شده شفاء از جمیع امراض و فوائد و برکاتی قرار داده
باشد که شیعیان و محبان از آن بهره ها برند و ما در اینمقام بذکر چند خبر قناعت میکنیم اول روایت شده
که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می بینند که از برای کاری بزمین میآید از او التماس میکنند که
برای ما تسبیح و تربت قبر امام حسین علیه السلام هدیه بیاورد دوم بسند معتبر منقولستکه شخصی گفت حضرت
امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی بود از آنمرد که
آورده بود پرسیدم که این خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آنحضرت از جامه و غیر جامه
چیزی بجائی نمیفرستد مگر آنکه این خاک را در میانش میگذارد و میفرماید این امان است از بلاها باذن و
مشیت خدا سیم روایتست که عبدالله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که یکشخص از
خاک قبر امام حسین علیه السلام بر میدارد و منتفع میشود و دیگری بر میدارد و منتفع نمیشود فرمود که نه والله
هر که بردارد و اعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته منتفع میشود چهارم از ابوحمزه ثمالی روایتست
که عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام که می بینم اصحاب ما میگیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را و طلب شفا
از آن میکنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار
میل و همچنین است خاک قبر جدم رسولخدا صلی الله علیه و آله و قبر امام حسن و امام زین العابدین و امام
محمد باقر علیهم السلام پس بگیر از آنخاک که آن شفای هر درد است و سپری است برای دفع هرچه از آن ترسی و

دعاء شدت و رزق

و حم و عسق و نون و القرآن المجید و یس و طس و انه لقسم لو تعلمون عظیم و الله ولیی و نعم الوکیل

بیستم از کتاب نعیم الزوار و الضیف شیخ کفعمی منقولست که روایت از حضرت امام رضا علیه السلام کرده که فرمود دیدم پدرم را در خواب که فرمود ای پسر هرگاه بشدتی گرفتار شوی بسیار بگو یا رئوف یا رحیم و آنچه ما در خواب بینیم همچنانست که در بیداری بینیم

بیست و یکم دعاء رزق و غیره منقول از کتاب مجتنی سید بن طاوس ره اللهم ان ذنوبی لم تبق لها الا رجاء عفوک و قد قدمت آلة الحرمان بین یدی فانا اسئلک اللهم ما لا

هیچ چیز بان برابری نمیکند از چیزهائی که از ان شفا طلب میکنند بغیر از دعا وچیزیکه از افاسد میکند آنستکه در ظرفها وجاها بد میگذارند وانها که معالجه بان میکنند که راست بیقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه بان کند او را کافی خواهد بود ومحتاج بدوای دیگر نخواهد شد وفاسد میگردانند ان تربت را شیاطین وکافران از جنیان که خود را بر ان میمالند وهیچ چیز که میگذرد از ان تربت ان را بو میکنند واما شیاطین وکافران جن پس حسد میبرند فرزندان آدم را بر ان وخود را بر ان میمالند که اکثر نیکی وبوی خوش بر طرف میشود وهیچ تربت از حایر بیرون نمی آید مگر مهیا میشوند از شیاطین وکافران جن از برای ان تربت آنقدر که عدد ایشان را کسی بغیر از خدا احصا نمیتواند کرد وان تربت در دست صاحبش است وایشان خود را بر ان میمالند وملائکه نمیگذارند ایشان را که داخل حایر شوند واگر تربت سالم از اینها بماند هر بیمار را که بان معالجه نمایند البته در ان ساعت شفا میباید پس چون تربت را بر داری پنهان کن ونام خدا بر ان بسیار بخوان وشنیده ام که بعضی از انها که تربت را بر میدارند از ان سبک میشمارند حتی بعض از ایشان ان را در توبره چهار پایان میاندازند یا در ظرف طعام یا چیزهائیکه دست بر ان بسیار مالیده شود از خورجینها وجوالها پس چگونه شفا یابد از ان کسیکه باین نوع ان را حرمت دارد ولکن دلی که در ان یقین نیست وسبک میشمارد چیزی را که صلاحش در ان است عمل خود را فاسد میکند پنجم روایتشده که هرگاه یکی از شما خواهد که بر دارد تربت را باطراف انگشتان بر دارد وقدر ان مثل نخود است پس ببوسد ان را وبر هر دو دیده گذارد وبر سایر بدن بمالد وبگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَثَوٰى فِيْهَا وَبِحَقِّ جَدِّهٖ وَاَبِيْهِ وَاُمِّهٖ وَاَخِيْهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهٖ وَبِحَقِّ الْمَلَآئِكَةِ الْحَافِّيْنَ بِهٖ اِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَآءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ وَبُرْءًا مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجَاةً مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ وَحِرْزًا مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ پس ان را استعمال نماید وروایتشده که مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام آنستکه بر ان سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ بخوانی ونیز روایتشده که هرگاه تربت را بخوری یا بکسی بخورانی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَآءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ مؤلف گوید که فوائد تربت شریفه آنحضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن ولکن ذا بان نوشتن ودیگر سجده کردن بر ان است که روایتشده که سجده بر ان هفت حجاب را میدرد

اَلْحُجَّةَ وَادْعُوْكَ مِمَّا لَا اَسْتَوْجِبُهُ وَاَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ بِمَا لَا اَنَا اَهْلُهُ وَلَا يَخْفٰى عَلَيْكَ حَالِيْ وَاِنْ خَفِيَ عَلَى النَّاسِ كُنْهُ مَعْرِفَةِ اَمْرِيْ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ رِزْقِيْ فِي السَّمَآءِ فَاَهْبِطْهُ وَاِنْ كَانَ فِي الْاَرْضِ فَاَظْهِرْهُ وَاِنْ كَانَ بَعِيْدًا فَقَرِّبْهُ وَاِنْ كَانَ قَرِيْبًا فَيَسِّرْهُ وَاِنْ كَانَ قَلِيْلًا فَكَثِّرْهُ وَبَارِكْ لِيْ فِيْهِ

بیست ودوم دعاء دفع شر ابلیس منقول از مجتبی اَللّٰهُمَّ اِنَّ اِبْلِيْسَ عَبْدٌ مِنْ عَبِيْدِكَ يَرَانِيْ مِنْ حَيْثُ لَا اَرَاهُ وَاَنْتَ تَرَاهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَرَاكَ وَاَنْتَ اَقْوٰى عَلٰى اَمْرِهٖ كُلِّهٖ وَهُوَ لَا يَقْوٰى عَلٰى شَيْءٍ



یعنی باعث قبول نماز میشود که باسمانها بالا میرود ودیگر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن وبان تسبیح ذکر کردن ودر دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد واز خاصیتش آنستکه در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید ومعلومست که این تسبیح غیر از آن تسبیحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالی وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ وعارف رومی در معنی ان گفته

| | | |
|---|---|---|
| گر ترا از غیب چشمی باز شد | با تو ذرات جهان همراز شد | نطق خاک ونطق آب ونطق گل |
| هست محسوس حواس اهل دل | جمله ذرات در عالم نهان | با تو میگویند روزان وشبان |
| ما سمیعیم وبصیر وبا هشیم | با شما نامحرمان ما خامشیم | از جمادی سوی جان جان شوید |
| غلغل اجزای عالم بشنوید | فاش تسبیح جمادات آیدت | وسوسه تاویلها بزدایدت |

بالجمله این تسبیحی که در این روایتست تسبیحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین علیه السلام را وبگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ با هر دانه بنویسد حقتعالی از برای او شش هزار حسنه ومحو کند از او شش هزار گناه وبلند کند از برای او شش هزار درجه وبنویسد از برای او شش هزار شفاعت واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بگرداند سنگهائی را که از تربت امام حسین علیه السلام میسازند یعنی تسبیح یکدانه پس یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود واگر تسبیح را در دست نگاه دارد وتسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته میشود هفتم در حدیث معتبر منقولستکه چون حضرت صادق علیه السلام بعراق تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند وعرض کردند که دانستیم که تربت امام حسین علیه السلام موجب شفای هر دردی است آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود بلی هرگاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان بخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشد در دست بگیرد وسه مرتبه این دعا را بخواند اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ وَجِوَارِكَ الْمَنِيْعِ الَّذِيْ لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَآئِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِيْ جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوْفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ حَصِيْنَةٍ وَهِيَ وِلَآءُ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مُحْتَجِزًا مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِيْ اِلٰى اَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِيْنٍ الْاِخْلَاصِ فِي الْاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ

مِنْ اَمْرِكَ اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا نَسْتَعِيْنُ بِكَ عَلَيْهِ يَا رَبِّ فَاِنَّهُ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَلَا قُوَّةَ لَنَا عَلَيْهِ اِلَّا بِكَ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَرَادَنِيْ فَاَرِدْهُ وَاِنْ كَادَنِيْ فَكِدْهُ وَاكْفِنِيْ شَرَّهُ وَاجْعَلْ كَيْدَهُ فِيْ نَحْرِهٖ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ

بیست وسیم ونیز بعضی شخصی در خواب دید حضرت رسول صلی الله علیه وآله را که میخواست دعائی تعلیم فرمایند که دل را زنده کند آنحضرت این کلمات را تعلیم او فرمود یا حی یا قیوم یا لا اله الا انت اسئلک ان تحیی قلبی اللهم

جَمِیعاً مُوقِناً اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِیهِمْ وَبِهِمْ اُوالِی مَنْ والَوْا وَاُعادِی مَنْ عادَوْا وَاُجانِبُ مَنْ جانَبُوا فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِذْنِی اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ کُلِّ ما اَتَّقِیهِ یا عَظِیمُ حَجَزْتُ الْاَعادِیَ عَنِّی بِبَدِیعِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اِنّا جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ اَیْدِیهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَاَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لایُبْصِرُونَ

پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبارَکَةِ وَبِحَقِّ صاحِبِها وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ اَبِیهِ وَبِحَقِّ اُمِّهِ وَبِحَقِّ اَخِیهِ وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطّاهِرِینَ اِجْعَلْها شِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَاَماناً مِنْ کُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظاً مِنْ کُلِّ سُوءٍ پس تسبیح را بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا باشد تا صبح و در روایت دیگر منقولست که هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرز باشد او را از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان علماء آنستکه خوردن گل و خاک مطلقاً جایز نیست مگر تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بقصد شفا نه قصد لذت بقدر نخودی بلکه احوط آنستکه بقدر عدس باشد و خوبست که تربت را در دهان بگذارد و بعد از آن جرعه از آب بخورد و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً واسِعاً وَعِلْماً نافِعاً وَشِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ علامه مجلسی ره فرموده احوط آنستکه مهر و تسبیح تربت آنحضرت را نخرند و نفروشند بلکه بهدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد چنانست که گوشت آنحضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که شیخ ما محدث متبحر ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من بخدمت مرحوم والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود گذاشته مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چه آنکه بسا شود در زیر ران واقع شود و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا بحال دو مهر شکسته ام ولکن عهد کرد که من بعد در جیب پایین نگذارد پس چند روزی که از این قضیه گذشت علامه والدم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام بزیارت

دعا نصرت بر دشمن

مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَلنَّجِیِّ اَلنُّجَباءِ ... گفت بنی هم مرتبه این کلمات را ... خواندم بنی خدا قلم را زنده ... بیست و چهارم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که بخواهد اجلش تاخیر بیفتد و نصرت پیدا کند بر دشمنان خود و از مرگ بد محفوظ بماند پس بگوید سه مرتبه در وقت دخول در شب و سه مرتبه در وقت دخول در صبح سُبْحانَ اللّٰهِ مِلْاَ الْمِیزانِ وَمُنْتَهَی الْحِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا وَزِنَةَ الْعَرْشِ بیست و پنجم نقلست از کتاب نزهة النواظر تالیف سید علی بن فضل الله الحسنی راوندی که مردی بحضرت عیسی بن مریم علیهما السلام شکایت کرد از دین خود فرمود بگو اَللّٰهُمَّ یا فارِجَ ...



او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والدم پسرها را طلبید و ما پنج نفر بودیم پس ایستادند در نزد در مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یک یک را میخواند و چیزی از آنها باو میداد پس نوبت برادرم رسید حضرت نظری براو افکند مانند کسیکه در غضب باشد و التفات فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی و الآن در ذهنم است که گویا قاب شانه ترمه باو داد پس علامه والدم بیدار شد و خواب خود را برای مرحوم والده نقلکرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

## فصل هشتم

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام و ذکر مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتملست بر چند مطلب

## مطلب اول

(در فضیلت کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است)

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که هر که او را زیارت کند مثل آنستکه زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین علیه السلام را و در روایت دیگر مثل آنستکه امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر هر که او را زیارت کند بهشت از برای اوست و شیخ جلیل محمد بن شهرآشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقلکرده که خطیب مؤلف آن کتاب بسند خود از علی بن خلال نقل نموده که گفت هیچ امر دشواری مرا رو نداد که بعد از آن بروم بنزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل بآنجناب شوم مگر آنکه خدا آنرا از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنیکه میدوید پس باو گفتند که بکجا میروی گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسرم که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب در آنجا حاضر بود استهزاء کرد بآن زن و گفت پسرت در زندان مرد آن زن گفت خداوندا از تو سؤال میکنم بحق آنکسیکه او را در زندان شهید کردند که مراد همان حضرت است که قدرت خود را بمن بنمائی ناگاه پسر آن زن را رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزاء کرده بود بجنایت او گرفتند و شیخ صدوق از ابراهیم بن عقبه روایتکرده که گفت نوشتم بخدمت امام علی نقی علیه السلام و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت ابی عبد الله الحسین علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما السلام

خواص سور و آیات

اَلْهَمِّ وَمُنَفِّسَ الْغَمِّ وَمُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ یا رَحْمٰنَ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَرَحِیمَهُما اَنْتَ رَحْمٰنِی وَرَحِیمُ کُلِّ شَیْءٍ فَارْحَمْنِی رَحْمَةً تُغْنِینِی بِها عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِواکَ وَتَقْضِی بِها عَنِّی الدَّیْنَ پس هر گاه بعد از آن ... ادا فرماید ... حق تعالی ادا ...

(باب ششم)

در ذکر خواص بعضی سور و آیات و ذکر بعضی ادعیه و مطالب متفرقه و آن مشتمل بر چهل امر است

اول شیخ کلینی در کافی از حضرت باقر علیه السلام روایتکرده که هر که قرائت کند مسبحات یعنی سوره حدید و حشر و صف و جمعه و تغابن را پیش از خواب نمیرد تا درک نماید حضرت قائم علیه السلام را

یعنی آنکه کدام یک از این دو زیارت بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده بودند ابو عبد الله علیه السلام
مقدم است و زیارت این دو معصوم جامع تر و ثوابش بزرگتر است واما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام
پس بدانکه زیارات در آن حرم شریف بعضی مختص است بهر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک ما بین آن
دو امام است اما زیارت مختص بامام موسی علیه السلام پس چنانکه سید بن طاوس رحمه الله نقل نموده آنست که چون
خواستی آنحضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی بزیارت با تأنی و وقار و همینکه بدر
حرم رسیدی بایست و بگو اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی
هِدایَتِهِ لِدینِهِ وَالتَّوْفیقِ لِما دَعا اِلَیْهِ مِنْ سَبیلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَکْرَمُ مَقْصُودٍ وَاَکْرَمُ
مَأْتِیٍّ وَقَدْ اَتَیْتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَیْكَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِیِّكَ صَلَواتُكَ عَلَیْهِ وَعَلٰی آبائِهِ
الطّاهِرینَ وَاَبْنائِهِ الطَّیِّبینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تُخَیِّبْ سَعْیی وَلا
تَقْطَعْ رَجائی وَاجْعَلْنی عِنْدَكَ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ پس داخل شو و
مقدم دار پای راست خود را و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفی سَبیلِ اللهِ وَعَلٰی مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی
اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ پس همینکه
رسیدی بدر قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو ءَاَدْخُلُ یا رَسُولَ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا نَبِیَّ اللهِ
ءَاَدْخُلُ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ
ءَاَدْخُلُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنَ ءَاَدْخُلُ یا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ ءَاَدْخُلُ یا اَبا جَعْفَرٍ
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ موسَی
بْنَ جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبا جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو اَللهُ اَکْبَرُ
پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ وَ
ابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللهِ وَابْنَ
صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ اللهِ وَابْنَ اَمینِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا نُورَ اللهِ فی
ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اِمامَ الْهُدیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلَمَ الدّینِ وَ

واگر میت در جوار حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله خواهد بود
و نیز در آن کتاب است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود هر که بخواند چهار آیه از اول سوره بقره و آیة الکرسی و دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر بقره را نه بیند در جان و مال خود چیزی را که مکروه او باشد و نزدیک نشود باو شیطان و فراموش نکند قرآن را
و نیز در آن کتاب است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سوره انا انزلناه را بخواند و صدا بآن بلند کند مثل کسی باشد که شمشیر از نیام کشیده در راه خدا جهاد کند واگر آهسته بخواند مثل کسی باشد که در راه خدا در خون خود طپیده باشد و کسیکه ده مرتبه بخواند



النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خازِنَ عِلْمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا نائِبَ الْاَوْصِیاءِ السّابِقینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مَعْدِنَ الْوَحْیِ
الْمُبینِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صاحِبَ الْعِلْمِ الْیَقینِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَیْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمامُ الصّالِحُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمامُ الزّاهِدُ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمامُ الْعابِدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمامُ السَّیِّدُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
اَیُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَابْنَ وَصِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا مَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ
ما حَمَّلَكَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللهِ وَاَقَمْتَ
اَحْکامَ اللهِ وَتَلَوْتَ کِتابَ اللهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذیٰ فی جَنْبِ اللهِ وَجاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ
جِهادِهِ حَتّیٰ اَتاكَ الْیَقینُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَیْتَ عَلیٰ ما مَضیٰ عَلَیْهِ آباؤُكَ الطّاهِرُونَ
وَاَجْدادُكَ الطَّیِّبُونَ الْاَوْصِیاءُ الْهادُونَ الْاَئِمَّةُ الْمَهْدِیُّونَ لَمْ تُؤْثِرْ عَمیً عَلیٰ
هُدیً وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلیٰ باطِلٍ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
وَاَنَّكَ اَدَّیْتَ الْاَمانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِیانَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً حَتّیٰ
اَتاكَ الْیَقینُ فَجَزاكَ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَاَشْرَفَ الْجَزاءِ اَتَیْتُكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُقِرّاً بِفَضْلِكَ مُحْتَمِلاً لِعِلْمِكَ مُحْتَجِباً بِذِمَّتِكَ عائِذاً بِقَبْرِكَ
لائِذاً بِضَریحِكَ مُسْتَشْفِعاً بِكَ اِلَی اللهِ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِكَ مُعادِیاً لِاَعْدائِكَ
مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِكَ وَبِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ عالِماً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكَ وَبِالْعَمَی
الَّذی هُمْ عَلَیْهِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی وَنَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوَلَدی یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
اَتَیْتُكَ مُتَقَرِّباً بِزِیارَتِكَ اِلَی اللهِ تَعالیٰ وَمُسْتَشْفِعاً بِكَ اِلَیْهِ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ

محو نشد از او هفتاد هزار گناه از گناهان
و چهار صد و نیز شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که مرد بدر میمیر مینمود قل هو الله احد ثلث قرآن است و قل یا ایها الکافرون ربع قرآن
و نیز از حضرت امام موسی علیه السلام نقل کرده که هر که بخواند آیة الکرسی را در وقت خواب نترسد از فالج انشاء الله و کسیکه بخواند آنرا در عقب هر فریضه ضرر نرساند باو صاحب حمه و نیز فرمود کسیکه مقدم دارد قل هو الله احد را بین خود و بین شخص جباری منع نماید حق تعالی او را از شر او بخواند آن را از پیش رو و از پشت سر و از طرف چپ خود و از راست خود در آنگاه حق تعالی روزی کند او را خیر او را

رَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَيَتَجَاوَزَ عَنْ سَيِّئَاتِي وَيَمْحُوَ عَنِّي خَطِيئَاتِي وَ
يُدْخِلَنِيَ الْجَنَّةَ وَيَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا هُوَ اَهْلُهُ وَيَغْفِرَ لِي وَلِآبَائِي وَلِاِخْوَانِي وَاَخَوَاتِي
وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ
پس بیانداز خود را بر قبر و ببوس آنرا و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن بآنچه میخواهی پس برگرد
بجانب سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ
اَنَّكَ الْاِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَاَنَّكَ مَعْدِنُ التَّنْزِيلِ وَصَاحِبُ التَّاْوِيلِ وَحَامِلُ
التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْعَالِمُ الْعَادِلُ وَالصَّادِقُ الْعَامِلُ يَا مَوْلَايَ اَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ
مِنْ اَعْدَائِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِمُوَالَاتِكَ فَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَاَجْدَادِكَ
وَاَبْنَائِكَ وَشِيعَتِكَ وَمُحِبِّيكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بکن بخوان
در آن سوره یس والرحمن یا هرچه آسان باشد از قرآن پس دعا کن بآنچه میخواهی زیارت دیگر
برای حضرت موسی علیه السلام شیخ مفید و شیخ شهید و محمد بن المشهدی فرموده اند چون خواستی زیارت
کنی آنجناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن
دخول بطلب پس داخل حرم شو در حالیکه میگوئی بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر
حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام شوی پس چون ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ
جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ
اَشْهَدُ اَنَّكَ اَوْلٰى بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَاَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ اللّٰهِ حَقًّا اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ اَعْدَائِكَ
وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِمُوَالَاتِكَ اَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ

ومنع کند او را از شر او و دیو و هرگاه زنیکه از امری بترسد صد بار از قرآن بخواند قرآن کریم باشد بس بگوید اللّهم اکشف عنی البلاء مرتبه ششم و نیز شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که ایمان بخدا و روز قیامت دارد و انکار ندارد خواندن قل هو الله احد را در عقب هر نماز بیرون نرود که بخواند از جمیع فرماید حق تعالی برای او خیر دنیا و آخرت را و به او و پدر و مادر او و اولاد او را هفتم و نیز از آنحضرت روایت کرده که هر که سوره الهاکم التکاثر را بخواند نزد خواب نگاه داشته شود از عذاب قبر هشتم و نیز از آنحضرت روایت



مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس خود را بر قبر بیفکن و ببوس آن و گونه های خود را
بر او بگذار پس برگرد از آنجا و بیا بجانب سر و بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَشْهَدُ
اَنَّكَ صَادِقٌ اَدَّيْتَ نَاصِحًا وَقُلْتَ اَمِينًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلَى الْهُدٰى
وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلَى بَاطِلٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَاَبْنَائِكَ الطَّاهِرِينَ پس
ببوس قبر منور را و دو رکعت نماز زیارت گذار و بعد از این دو رکعت هر نماز که خواهی بکن پس از آن بسجده
برو و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اعْتَمَدْتُ وَاِلَيْكَ قَصَدْتُ وَبِفَضْلِكَ رَجَوْتُ وَقَبْرَ اِمَامِيَ
الَّذِي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ وَبِهِ اِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي اَوْجَبْتَ عَلٰى
نَفْسِكَ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَا كَرِيمُ پس روی راست خود را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ
قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا پس جانب چپ رو را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ
قَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا وَتَصَدَّقْ
عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ پس برگرد بسجده و بگو شُكْرًا شُكْرًا صد مرتبه پس سر از سجده بردار و
دعا کن بآنچه خواهی از برای هر که میخواهی و دوست داری از مؤلفگوید سید جلیل علی بن طاوس رضی الله
عنه در مصباح الزائر در یکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام این صلوات را بر آنحضرت که محتوی
است بر شمه از فضائل و مناقب عبادت و مصائب آنجناب نقلکرده البته زائر از فیض خواندن آن
خود را محروم نکند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلٰى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَصِيِّ
الْاَبْرَارِ وَاِمَامِ الْاَخْيَارِ وَعَيْبَةِ الْاَنْوَارِ وَوَارِثِ السَّكِينَةِ وَالْوَقَارِ وَالْحِكَمِ وَالْآثَارِ
الَّذِي كَانَ يُحْيِي اللَّيْلَ بِالسَّهَرِ اِلَى السَّحَرِ بِمُوَاصَلَةِ الْاِسْتِغْفَارِ حَلِيفِ السَّجْدَةِ الطَّوِيلَةِ
وَالدُّمُوعِ الْغَزِيرَةِ وَالْمُنَاجَاةِ الْكَثِيرَةِ وَالضَّرَاعَاتِ الْمُتَّصِلَةِ وَمَقَرِّ النُّهٰى وَالْعَدْلِ
وَالْخَيْرِ وَالْفَضْلِ وَالنَّدٰى وَالْبَذْلِ وَمَاْلَفِ الْبَلْوٰى وَالصَّبْرِ وَالْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ
وَالْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَالْمُعَذَّبِ فِي قَعْرِ السُّجُونِ وَظُلَمِ الْمَطَامِيرِ ذِي السَّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ
الْقُيُودِ وَالْجِنَازَةِ الْمُنَادٰى عَلَيْهَا بِذُلِّ الْاِسْتِخْفَافِ وَالْوَارِدِ عَلٰى جَدِّهِ الْمُصْطَفٰى وَاَبِيهِ

کرده که اگر کسی بخواند سوره حمد بر مرده هفتاد مرتبه پس زنده گردد و شود روح باو عجبی نخواهد دانست نهم از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خاصیت بیمار را رو دوشنبه برای خواندن کودک در هر شب سه مرتبه قل اعوذ برب الفلق و سه مرتبه قل اعوذ برب الناس و صد مرتبه توحید و اگر نتواند پنجاه مرتبه و هرگاه مواظبت داشته باشد بان محفوظ بماند از بلاها تا روز مرگ وفات کند دهم و نیز شیخ کلینی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بمفضل که مفضل منع و حفظ کن خود را از تمام مردم به بسم الله الرحمن الرحیم و به قل هو الله احد

المرتضى وامه سيدة النساء يا رب مغصوب وولاء مسلوب وامر مغلوب ودم
مطلوب وسم مشروب اللهم وكما صبر على غليظ المحن وتجرع غصص الكرب
واستسلم لرضاك واخلص الطاعة لك ومحض الخشوع واستشعر الخضوع
وعادى البدعة واهلها ولم يلحقه في شيء من اوامرك ونواهيك لومة
لائم صل عليه صلوة نامية منيفة زاكية توجب له بها شفاعة امم من خلقك
وقرون من براياك وبلغه عنا تحية وسلاما وآتنا من لدنك في موالاته فضلا
واحسانا ومغفرة ورضوانا انك ذو الفضل العميم والتجاوز العظيم برحمتك يا ارحم
الراحمين اما زيارت مختص بامام محمد تقى عليه السلام پس همان سيد بزرگوار فرموده اند كه پس متوجه شو بسوى
قبر ابى جعفر محمد بن على الجواد عليهما السلام كه در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون ايستادى نزد قبر
آنحضرت پس بگو السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك
يا نور الله في ظلمات الارض السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك وعلى
آبائك السلام عليك وعلى ابنائك السلام عليك وعلى اوليائك اشهد
انك قد اقمت الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر و
تلوت الكتاب حق تلاوته وجاهدت في الله حق جهاده وصبرت على الاذى في
جنبه حتى اتيك اليقين اتيتك زائرا عارفا بحقك مواليا لاوليائك معاديا
لاعدائك فاشفع لي عند ربك پس ببوس قبر را و روى خود را بر آن بنه پس دو ركعت نماز زيارت
كن و بعد از آن هر نماز كه خواهى بكن پس برو بسجده و بگو ارحم من اساء واقترف واستكان
واعترف پس جانب راست روى را بگذار و بگو ان كنت بئس العبد فانت نعم الرب پس روى
چپ خود را بگذار و بگو عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو من عندك يا كريم پس برگرد
بسجده و بگو صد مرتبه شكرا شكرا پس برو بكار خود زيارت ديگر براى حضرت امام محمد تقى عليه السلام سيد بن
طاوس رحمه الله فرموده چون زيارت كردى حضرت امام موسى كاظم عليه السلام را مى ايستى نزد قبر حضرت جواد عليه السلام و مى

ازا و مى گويى السلام عليك يا ابا جعفر محمد بن على البر التقي الامام الوفي السلام
عليك ايها الرضي الزكي السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا نجي الله السلام
عليك يا سفير الله السلام عليك يا سر الله السلام عليك يا ضياء الله السلام عليك
يا سناء الله السلام عليك يا كلمة الله السلام عليك يا رحمة الله السلام عليك
ايها النور الساطع السلام عليك ايها البدر الطالع السلام عليك ايها الطيب من
الطيبين السلام عليك ايها الطاهر من المطهرين السلام عليك ايها الآية العظمى
السلام عليك ايها الحجة الكبرى السلام عليك ايها المطهر من الزلات السلام
عليك ايها المنزه عن المعضلات السلام عليك ايها العلي عن نقص الاوصاف السلام
عليك ايها الرضي عند الاشراف السلام عليك يا عمود الدين اشهد انك ولي
الله وحجته في ارضه وانك جنب الله وخيرة الله ومستودع علم الله وعلم الانبياء
وركن الايمان وترجمان القرآن واشهد ان من اتبعك على الحق والهدى وان
من انكرك ونصب لك العداوة على الضلالة والردى ابرأ الى الله واليك
منهم في الدنيا والآخرة والسلام عليك ما بقيت وبقي الليل والنهار و بگو در صلوات
بر آنحضرت اللهم صل على محمد واهل بيته وصل على محمد بن علي الزكي التقي والبر
الوفي والمهذب النقي هادي الامة ووارث الائمة وخازن الرحمة وينبوع
الحكمة وقائد البركة وعديل القرآن في الطاعة وواحد الاوصياء في الاخلاص
والعبادة وحجتك العليا ومثلك الاعلى وكلمتك الحسنى الداعي اليك و
الدال عليك الذي نصبته علما لعبادك ومترجما لكتابك وصادعا بامرك و
ناصرا لدينك وحجة على خلقك ونورا تخرق به الظلم وقدوة تدرك بها
الهداية وشفيعا تنال به الجنة اللهم وكما اخذ في خشوعه لك حظه

وَاسْتَوْفِي مِنْ خَشْيَتِكَ نَصِيبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَضْعَافَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى وَلِيٍّ ارْتَضَيْتَ
طَاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَاماً وَآتِنَا فِي مُوَالاتِهِ مِنْ لَدُنْكَ
فَضْلاً وَاِحْسَاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَاناً اِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَالصَّفْحِ الْجَمِيلِ پس نماز زیارت
بجا آور و بعد از سلام بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ الدعاء زیارت دیگر مختص
بآنحضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را پس غسل کن و
خود را پاکیزه نما و دو جامهٔ پاک بپوش و بگو در زیارت آنجناب اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
الْاِمَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى
صَلَوٰةً كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً مُتَوَاتِرَةً كَاَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
نُورَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ عِلْمِ
النَّبِيِّينَ وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَتَيْتُكَ
زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكَ مُعَادِياً لِاَعْدَائِكَ مُوَالِياً لِاَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ
آنگاه حاجت خود را سؤال کن بعد از آن نماز کن در قبه که در آن قبر امام محمد تقی علیه السلام است چهار رکعت
در نزد سر آنحضرت دو رکعت برای زیارت امام موسی کاظم و دو رکعت برای امام محمد تقی علیهما السلام و نماز مکن
در نزد سر امام موسی کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست آنها را قبلهٔ خود گردانید
مؤلف گوید که از کلام شیخ صدوق ظاهر میشود که در آن زمانها قبر شریف حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت
جواد علیه السلام جدا و قبه و در علیحده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند و در قبهٔ حضرت جواد
علیه السلام میرفتند که آن هم بنای علیحده داشته و اما زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام پس آن
هم بر دو قسم است قسم اول آنکه آنرا برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد قولویه
قمی در کامل الزیارة از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین
بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ
فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَدَا لِلّٰهِ فِي شَأْنِهِ اَتَيْتُكَ زَائِراً عَارِفاً



بِحَقِّكَ مُعَادِياً لِاَعْدَائِكَ مُوَالِياً لِاَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ
و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلافی آنرا ذکر نموده‌اند
قسم دوم زیارتیست که بخوانند آن هر دو امام علیهما السلام را زیارت شوند و آن چنان است که شیخ مفید و
شهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده‌اند که در زیارت اند و بزرگوار همینکه ایستادی نزد ضریح طاهر میگوئی
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّيِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتَيِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا نُورَيِ اللّٰهِ
فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّكُمَا قَدْ بَلَّغْتُمَا عَنِ اللّٰهِ مَا حَمَّلَكُمَا وَحَفِظْتُمَا مَا اسْتُودِعْتُمَا
وَحَلَّلْتُمَا حَلَالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتُمَا حَرَامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتُمَا حُدُودَ اللّٰهِ وَتَلَوْتُمَا كِتَابَ اللّٰهِ وَصَبَرْتُمَا
عَلَى الْاَذَى فِي جَنْبِ اللّٰهِ مُحْتَسِبَيْنِ حَتَّى اَتَيكُمَا الْيَقِينُ اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ اَعْدَائِكُمَا وَ
اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِوِلَايَتِكُمَا اَتَيْتُكُمَا زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكُمَا مُوَالِياً لِاَوْلِيَائِكُمَا
مُعَادِياً لِاَعْدَائِكُمَا مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتُمَا عَلَيْهِ عَارِفاً بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمَا
فَاشْفَعَا لِي عِنْدَ رَبِّكُمَا فَاِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللّٰهِ جَاهاً عَظِيماً وَمَقَاماً مَحْمُوداً پس ببوس تربت
شریف آنجا را و بگذار روی راست را بر آن پس برو بجانب سر مقدس و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتَيِ اللّٰهِ
فِي اَرْضِهِ وَسَمَائِهِ عَبْدُكُمَا وَوَلِيُّكُمَا زَائِرُكُمَا مُتَقَرِّباً اِلَى اللّٰهِ بِزِيَارَتِكُمَا اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي اَوْلِيَائِكَ الْمُصْطَفَيْنَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَاجْعَلْنِي
مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و
بخوان خدا را بآنچه میخواهی مؤلف گوید که چون در آن زمانها تقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای
مختصر برای زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم میفرمودند که شیعیان از آسیب طاغیان زمان محفوظ
باشند و اگر زائر طالب زیارت طولانی باشد بخواند زیارت جامعه را که بهترین زیارتست از برای
ایشان خصوصاً این زیارت از آنها که از حدیثش ظاهر میشود که مزید اختصاصی بحضرت امام موسی
علیه السلام دارد و این زیارت بعد از این در اول زیارات جامعه مرقوم خواهد شد رجوع بآنجا شود ص ۵۴۳
و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود وداع کند آن دو جناب را بدعاهای
وداع که از آنجمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده فرموده که چون خواهی وداع

کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکَ اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ و همچنین در وداع حضرت امام محمد تقی علیه السلام فرمود میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکَ اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد دیگر توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس و روهای خود را بر قبر گذار مؤلف گوید از چیزهائیکه مناسبت در اینجا نقل شود حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در جنة المأوی و نجم الثاقب نقلکرده و در نجم ثاقب فرمود که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه که در آن فواید بسیار است و در این نزدیکیها واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور ایده الله نقلکرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام جمع شد پس رفتم بنجف اشرف بیست تومان از آن را دادم بجناب علم الهدی والتقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسین مجتهد کاظمینی و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شروقی و باقی ماند در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد حسن کاظمینی آل یس ایده الله پس چون مراجعت کردم ببغداد خوش داشتم که تعجیل کنم در ادای آنچه باقی بود در ذمه من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم بزیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب شیخ سلمه الله و قدری از آن بیست تومان را دادم و باقی را وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس بتدریج بر من حواله کنند که باهلش برسانم و عزم کردم بر مراجعت ببغداد در عصر آن روز و جناب شیخ خواهش کرد بمانم متعذر شدم که باید مزد عملهٔ کارخانهٔ شعربافی را که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد هفته را در عصر پنجشنبه میدادم پس برگشتم چون ثلث از راه را تقریباً طی کردم سید جلیلی را دیدم که از طرف بغداد رو بمن میآید چون نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه و فرمود اهلاً و سهلاً و مرا در بغل گرفت و معانقه کردیم و هر دو یکدیگر را بوسیدیم و بر سر عمامهٔ سبز روشنی داشت و بر رخسار مبارکش خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است بکجا میروی گفتم



که گفت میگوید قراءت در شب ... دو در ماه رمضان و میگذارد ... و میگذارد از معنا بالای خود و میگوید اللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِکِتابِکَ الْمُنْزَلِ وَما فیهِ وَفیهِ اسْمُکَ الْاَعْظَمُ الْاَکْبَرُ وَاَسْماؤُکَ الْحُسْنیٰ وَما یُخافُ وَیُرْجیٰ اَنْ تَجْعَلَنی مِنْ عُتَقائِکَ مِنَ النّارِ و دعا میکند با هر حاجت دارد

شیخ کفعمی در مصباح و محدث فیض در خلاصة الاذکار روایت کرده‌اند در بعضی کتب اصحاب امامیه که هر کس خواسته باشد در خواب ببیند یکی از پیغمبران و امامان علیهم السلام را بایکی از مردمان با والدین خود را بخواند سورهٔ شمس و لیل و قدر و قل یا ایها الکافرون و سورهٔ اخلاص و معوذتین را پس بخواند صد مرتبه



کاظمین علیهما السلام را زیارت کردم و برمیگردم ببغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم یا سیدی متمکن نیستم فرمود هستی برگرد تا شهادت دهم برای تو که از موالیان جدّ من امیرالمؤمنین علیه السلام و از موالیان مائی و شیخ شهادت دهد زیرا که خدا تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بود بمطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم نوشته بمن دهد که من از موالیان اهلبیت علیهم السلام و آنرا در کفن خود بگذارم پس گفتم تو چه میدانی و چگونه شهادت میدهی فرمود کسیکه حق او را بما میرساند چگونه آن رساننده را نمیشناسد گفتم چه حق فرمود آنچه رساندی بوکیل من گفتم وکیل تو کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است فرمود وکیل من است و بجناب آقا سید محمد گفته بود که در خاطرم خطور کرد که این سید جلیل مرا باسم خواند با آنکه او را نمیشناسم پس بخود گفتم شاید او مرا بشناسد و من او را فراموش کرده‌ام باز در نفس خود گفتم که این سید از حق سادات از من چیزی میخواهد و خوش دارم که از مال امام علیه السلام چیزی باو برسانم پس گفتم که ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امر آن بجناب شیخ محمد حسن برای آنکه ادا کنم حق شما یعنی سادات را باذن او پس در روی من تبسمی کرد و فرمود آری رساندی بعضی از حق ما را بسوی وکلای ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم قبول شد فرمود آری پس در خاطرم گذشت که این سید میگوید بالنسبه بعلماء اعلام وکلای ما و این در نظرم بزرگ آمد پس گفتم علماء وکلایند در قبض حقوق سادات و مرا غفلت گرفت انتهی آنگاه فرمود برگرد جدم را زیارت کن پس برگشتم و دست راست او در دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدم در طرف راست ما نهر آب سفید صاف جاریست و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر آن همه با ثمر در یکوقت با آنکه موسم آنها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از موالیان ما که زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم سؤالی کنم فرمود سؤال کن گفتم شیخ عبدالرزاق مرحوم مرد مدرّسی بود روزی نزد او رفتم شنیدم که میگفت کسیکه در طول عمر خود روزها روزه باشد و شبها بعبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره بجا آورد و در میان صفا و مروه بمیرد و از موالیان امیرالمؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود آری والله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیرالمؤمنین علیه السلام است فرمود آری او و هر که متعلق است بتو پس گفتم سیدنا برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم قراء تعزیه امام حسین علیه السلام میخوانند که سلیمان اعمش آمد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را



سورهٔ اخلاص و صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او و صد مرتبه و بخوابد با وضو بجانب راست ... خواهد دید هر کرا اراده کرده و در نسخهٔ دیگر است هر که خواهد ... که او را بخواهد و ... و در نسخهٔ دیگر است هر که خواهد بخواب ببیند امام یا پیغمبری را که این علم را ... بعد از آنکه این دعا را بخواند اللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَیُّ الَّذی لا یُوصَفُ وَالْایمانُ یُعْرَفُ مِنْهُ مِنْکَ بَدَئَتِ الْاَشْیاءُ وَاِلَیْکَ تَعُودُ فَما اَقْبَلَ مِنْها کُنْتَ مَلْجَأَهُ وَمَنْجاهُ وَما اَدْبَرَ مِنْها لَمْ یَکُنْ لَهُ مَلْجَأٌ وَلا مَنْجاً مِنْکَ اِلّا اِلَیْکَ فَاَسْئَلُکَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ وَاَسْئَلُکَ بِبِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ وَبِحَقِّ حَبیبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدِ النَّبِیّینَ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ خَیْرِ الْوَصِیّینَ وَبِحَقِّ

میان زمین و آسمان پس سؤال کرد که کیست در آن هودج گفتند با و فاطمهٔ زهراء و خدیجهٔ کبری علیهما السلام
پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت امام حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دید رقعه ها است که از هودج
میریزد و در آن مکتوب است اَمانٌ مِنَ النّارِ لِزُوّارِ الحُسَینِ عَلَیهِ السَّلامُ فی لَیلَةِ الجُمُعَةِ اَمانٌ مِنَ
النّارِ یَومَ القِیمَةِ این حدیث صحیح است فرمود آری راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که میگویند
هر کس زیارت کند حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود آری و الله و اشک از چشمان
مبارکش جاری شد و گریست گفتم سیدنا مسئلة فرمود بپرس گفتم سنهٔ هزار و دویست و شصت و نه
حضرت رضا علیه السلام را زیارت کردیم و در دورود یکی از عربهای شروقیه را که از بادیه نشینان طرف شرقی نجف
اشرفند ملاقات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم که چگونه است ولایت رضا علیه السلام گفت
بهشت است امروز پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیه السلام خورده ام چه حد دارد
منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت روئیده در مهمانخانهٔ آنجناب این
صحیح است علی بن موسی الرضا علیه السلام میآید و او را از منکر و نکیر خلاص میکند فرمود آری والله جد
من ضامن است گفتم سیدنا مسئلهٔ کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من حضرت رضا علیه السلام
را مقبول است فرمود قبول است انشاءالله گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم حاجی محمد حسین بزاز باشی
پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبول است یا نه و او با من رفیق و شریک در مخارج بود در راه مشهد
رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل
بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است پس ساکت شد گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم این کلمه
را شنیدی یا نه زیارت او قبول است یا نه جوابی نداد حاجی مذکور نقلکرد که ایشان چند نفر بودند از اهل
مترفین بغداد که در این سفر پیوسته بلهو و لعب مشغول بودند و آنشخص مادر خود را نیز کشته بود پس
رسیدیم در راه بموضعی از جادهٔ وسیعه که دو طرف آن بساتین و مواجه بلدهٔ شریفهٔ کاظمین است و موضعی
از آن جاده که متصل است به بساتین از طرف راست آن که از بغداد میآید و آن مال بعضی از ایتام سادات
بود که حکومت بجور از آن داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنهٔ این دو بلد همیشه کناره میکردند از
راه رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آنجناب را که در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سید من این موضع مال
بعضی از ایتام سادات است تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیرالمؤمنین علیه السلام و ذریه
او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب آن مکان در طرف راست

فاطمة سیدة نساء العالمین
و بحق الحسن والحسین اللذین
جعلتهما سیدی شباب اهل
الجنة علیهم اجمعین السلام
ان تصلی علی محمد و آل محمد
وان تزوجنی من الحور العین
هو فیها هفدهم و بنزد
خلاصه ایست نقلا عن بعض
الکتب که یافتم در کتاب زاد
المجیدة تالیف محمد بن جریر
طبری از غارث بن روح
از پدر از جدش نقلکرده
که گفت بفرزندان خویش
هرگاه اندوهگین ساخت
شما را امری پس بترسانید
احدی از شما ها مکرو د دعایکه
ظاهر باشد و در روایت
ظاهر باشد و با وضو باشد
تب بخوانند هفت مرتبه والشمس
وهفت مرتبه



باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند و از متمولین معروفین عجم بود که در بغداد
ساکن بود گفتم سیدنا راست است که میگویند زمین باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام است فرمود چه کار داری باین و از جواب اعراض نمود پس رسیدیم بساقیهٔ آب که از شط دجله میکشند
برای مزارع و بساتین آنحدود و از جاده میگذرد و آنجا دو راه میشود بسمت بلد یکی راه سلطانی
است و دیگری راه سادات و آنجناب میلکرد براه سادات پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی
برویم فرمود نه از این راه خود میرویم پس آمدیم و چند قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس در نزد
کفشداری دیدیم و هیچ کوچه و بازار را ندیدیم پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی
و طرف پایین پا است و در در رواق مطهر مکث نفرمود و اذن دخول نخواند و داخل شد و در در حرم
ایستاد پس فرمود زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود ءَاَدخُلُ یا الله
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَمیرَ المُؤمِنینَ و همچنین سلام کردند بر هر
یک از ائمه علیهم السلام تا رسیدند در سلام بحضرت عسکری علیه السلام و فرمود اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَبا مُحَمَّدٍ
الحَسَنَ العَسکَرِیَّ آنگاه فرمود امام زمان خود را میشناسی گفتم چرا نمیشناسم فرمود سلام کن بر
امام زمان خود گفتم اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّةَ اللهِ یا صاحِبَ الزَّمانِ یَا بنَ الحَسَنِ پس تبسم نمود
و فرمود عَلَیکَ السَّلامُ وَ رَحمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ پس داخل شدیم در حرم مطهر و ضریح مقدس را چسبیدیم
و بوسیدیم پس فرمود بمن زیارت کن گفتم من قاری نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود
کدام زیارت را میخواهی گفتم هر زیارت که افضل است مرا بآن زیارت ده فرمود زیارت امین الله افضل
است آنگاه مشغول شد بخواندن و فرمود اَلسَّلامُ عَلَیکُما یا اَمینَیِ اللهِ فی اَرضِهِ وَ حُجَّتَیهِ عَلی
عِبادِهِ الخ و چراغهای حرم را در اینحال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است و لکن حرم
روشن و منور است بنوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها مانند چراغی بودند که در روز در آفتاب روشن
کنند و مرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات نمیشدم چون از زیارت فارغ شد
از سمت پایین پا آمدند به پشت سر و در طرف شرقی ایستادند و فرمودند آیا زیارت میکنی جدم
حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت میکنم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند و مؤذنها
از اذان مغرب فارغ شدند پس بمن فرمود نماز کن و ملحق شو بجماعت پس تشریف آوردند در مسجد پشت سر
حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود بانفراد ایستادند در طرف راست امام جماعت

والّیل پس بگوید اللّهمّ
اجعل لی من امری هذا فرجا
ومخرجا هرگاه اینعمل ایجا
آورد در بیابد در خواب او یخیم
در همان شب یا شب سیم یا پنجم
وگمان میکنم گفت یا در شب
هفتم و بگوید برای او طریق
بیرون شدن از آن غصه را اند
را فضی گوید که بعضی گفته اند
که سورهٔ والضحی والم نشرح
نیز بخوانند و در بجا آوردن سوره ها
نیز بخوانند و در خواب بیند
که کسیکه بخواهد در خواب ببیند
مطلب خود را بخواند و فرو خوابیدن
هنگام از این سوره ها را هفت
مرتبه والشمس والّیل والتین
واخلاص قل اعوذ برب الفلق و
قل اعوذ برب الناس و
بخواند با طهارت در مکان
پاکی و در جامهٔ پاکی رو بقبله
بر دست راست
بخوابد

بمحاذی او و من داخل شدم در صف اول و برایم مکانی پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد
بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرانی باو بدهم و
شب او را نگاه دارم که مهمان باشد آنگاه بخاطرم آمد که آنسید که بود و آیات و معجزات گذشته را
ملتفت شدم از انقیاد من امر او را در مراجعت با آن شغل مهمّ که در بغداد داشتم و خواندن مرا
باسم با آنکه او را ندیده بودم و گفتن او موالیان ما و اینکه من شهادت میدهم و دیدن نهر جاری و
درختان میوه دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب شد برای یقین من باینکه او حضرت
مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری
علیه السلام که امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم تبسم کرد و
وجواب داد پس آمدم در نزد کفشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که
این سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم بخانهٔ مهماندار خود و شب را بسر بردم چون صبح شد رفتم بنزد
جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت و نهی
نمود از اظهار این قصه و افشاء این سر و فرمود خداوند ترا موفق کند پس آنرا مخفی میداشتم و باحدی
اظهار ننمودم تا آنکه یکماه از این قضیه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را دیدم که
آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصهٔ آنروز گفتم چیزی ندیدم باز اعاده کرد آنکلام را
شدید انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی **مطلب دویم**
رفتن بمسجد شریف براثا و نماز کردن در آنست بدانکه مسجد براثا از مساجد معروفهٔ متبرکه است و واقع
شده در بین بغداد و کاظمین در راه زوار و غالباً از فیض آن محروم و اعتنائی بآن ندارند با همه
فضایل و شرافتی که برای او نقل شده حموی که از مورخین سنهٔ ششصد است در معجم البلدان گفته براثا
محله بود در طرف بغداد در قبلهٔ کرخ و جنوبی باب محول و برای آن مسجد جامعی بوده که شیعیان در آن
نماز میگذاشتند و خراب شده و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفهٔ عباسی شیعیان در آن
مسجد جمع میگشتند و سب صحابه مینمودند راضی بالله امر کرد که ناگهانی در آنمسجد ریختند و هر که را
یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کرد و با زمین هموار نمود شیعیان این خبر را باامیر الامراء
بغداد بحکم ماکانی رسانیدند بحکم حکم کرد باعادهٔ بنا و وسعت و احکام آن و نوشت در صدر آن
اسم راضی بالله را و پیوسته آنمسجد معمور و محل اقامهٔ نماز بود تا بعد از سنهٔ چهارصد و پنجاه

یعنی هیئت چهره کرده در تخته
گل آئینه میشود بخوابد بنیت
کند مطلب خود را اگر در شب
اول ندید در شبهای بعد
تا هفت شب تجاوز نمیکند
گفته شده مجرّب است
هیجدهم و نیز در خلاصة
الاذکار است که از حضرت
زهراء صلوات الله علیها
روایتست که حضرت رسول
صلّی الله علیه و آله بر من وارد
شد در وقتیکه رختخواب
خود را پهن کرده بودم و میخواستم
بخوابم فرمود یا فاطمه مخواب
مگر آنکه چهار عمل بجای آوری
ختم قرآن کنی و پیغمبران را شفیع
خود گردانی و مؤمنین را از
خود خوشنود گردانی و حج و عمره
بکنی این را فرمود و داخل
نماز شد من توقف کردم تا
نماز خود را تمام کرد



که معطل مانده تا الآن و براثا پیش از بناء بغداد قریه بوده که گمان مردم آنست که علی علیه السلام مرور کرده
بآن در زمانیکه بمقاتلهٔ خوارج نهروان میرفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شده در حمامیکه
در آن قریه بوده و باین براثا منسوبست ابو شعیب براثی عابد و او اول کسیست که در براثا ساکن شد در
کوخی یعنی خانهٔ که از نی ساخته بود و عبادت خدا میکرد در آن تا آنکه گذشت بکوخ او دختری از اولاد
مستوفیان کبار از ابناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها همینکه نظرش بابو شعیب افتاد و حال
او را دید از آنحال خوشش آمد و جذبهٔ ابو شعیب او را کشید بحدیکه اسیر او گردید لاجرم نزد آن عابد
زاهد آمد و گفت من اراده کرده‌ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط اینکه از این زیّ و هیئت
مجرد شوی آن نعمت منعّمه قبول نمود و از آنچه مالک بود تجرد اختیار کرد و متلبس شد بلباس نساک
ابو شعیب او را تزویج نمود همینکه آن دختر داخل کوخ شد قطعهٔ حصیری دید که ابو شعیب برای حفظ از
رطوبت زمین آنرا در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر وقتیکه این قطعهٔ حصیر را
از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید یَابْنَ آدَمَ تَجْعَلُ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ
حِجَاباً وَ اَنْتَ غَداً فِي بَطْنِي یعنی ای پسر آدم مابین من و خود حجاب قرار میدهی و حال آنکه فردا در شکم من
خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم به نیکوتر
وجهی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین جمله از روایات
که در فضیلت این مسجد شریف است ذکر کردیم و گفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای اینمسجد
معلوم میشود که اگر هر کدام از آن در هر مسجدی باشد سزاوار است که انسان شد رحال نماید و طی
منازل کند تا بفیض نماز و دعا در آن مستفیض و متبرک شود اول مقرّ نمودن حقتعالی که در آن زمین
فرود نیاید ربیبی بالشکرش جز پیغمبر یا وصی او دوم آنکه خانهٔ حضرت مریم است سیم آنکه زمین حضرت
عیسی علیه السلام است چهارم بودن چشمه در آنجا که برای مریم ظاهر شده پنجم ظاهر کردن حضرت امیر علیه السلام
آنچشمه را باعجاز خود ششم بودن سنگ سفید متبرک که مریم حضرت عیسی را بر آن گذاشته در آنجا
هفتم بیرون آوردن حضرت آنسنگ را از آنجا باعجاز و نصب نمودن آن بسمت قبله و نماز کردن بسوی آن
هشتم نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و دو نوباوهٔ او حضرت مجتبی و سید الشهداء علیهم السلام در آنجا
نهم توقف حضرت در آنجا چهار روز بجهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دهم نماز کردن پیغمبران
خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در آنجا یازدهم بودن قبر پیغمبری در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد

گفتم یا رسول الله امر فرمودی
بچهار چیز که من قدرت ندارم
در این وقت آنها را بجا آورم آن
حضرت تبسّم کرد و فرمود هرگاه
بخوانی قل هو الله احد را سه مرتبه
پس گویا ختم قرآن کرده و هرگاه
صلوات بفرستی بر من و بر پیغمبران
قبل از من ما شفیعان تو خواهیم
بود در روز قیامت و هرگاه برای مؤمنین
استغفار کنی از برای مؤمنین
پس همهٔ ایشان از تو خوشنود شوند و
هرگاه بگوئی سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ پس حج و عمره کرده
مؤلف گوید که کفعمی روایت نقل
کرده که هرکس وقت خواب
بگوید سه مرتبه يَفْعَلُ اللّٰهُ
مَا يَشَاءُ بِقُدْرَتِهِ وَ يَحْكُمُ
مَا يُرِيدُ بِعِزَّتِهِ

که شیخ مرحوم فرموده که قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد براثا است دوازدهم برگشتن آفتاب برای حضرت
امیر علیه السلام در انجا و با این شرافت و فضایل و بروز آیات الهیه و معاجز جیدریه در آن معلوم نیست از هزار نفر
زائر یکی انجا برود با انکه در سر راه ایشان است و مکرر از آنجا میگذرند و اگر اتفاقاً کسی بخواهد درك این فیض
نماید چون بانجا رسد و به بیند در مسجد بسته است از دادن جزئی پولی بجهة باز کردن در
آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض
تماشای بغداد و عمارات جبارین در آن مصرفها کند چه رسد بمصارف عظیمه قیمت فضول
معاش و امتعه بخسه بهودیان ان که گرفتن آن از متممات زیارت غالب از زوار است

والله المستعان

## مطلب سیم

در زیارت نواب اربعه است

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی ✦ و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان

و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی ✦ و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم

بدانکه از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن ببغداد است بجهة زیارت
این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر چه ایشان در بلاد بعیده بودند سزاوار بود
که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و بفیض زیارت انها نایل گردد زیرا که در میان
تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام ببزرگی جلالت قدر ایشان کسی نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و وساطت
میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بیشمار جاری
گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل بعصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران
در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن عرایض
و رقعه های حاجت خلق بود بانحضرت حالا نیز همان منصب شریف مفتخرند و باید رقاع حاجت که در رسائل
و تحفها نوشته میشود بتوسط ایشان بانحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل
و مناقب ایشان زیاده از انستکه ذکر شود و همینقدر برای ترغیب زوار بزیارت ایشان کافیست
و اما کیفیت زیارت ایشان پس بنحویکه شیخ طوسی ره در تهذیب و سید بن طاوس ره در مصباح الزائر
ذکر کرده اند و نسبت داده اند آنرا بجناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان
که سلام میکنی بر رسولخدا و بعد از او بامیر المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن
و امام حسین و بر هر یك از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلَانَ
بْنَ فُلَانٍ (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدر ش را میبری) اَشْهَدُ اَنَّكَ

مثل آنست که هزار رکعت نماز
کرده نوزدهم و بیست و دوم خلاصه
الاذکار است که در وقت
مطالعه بخواند اَللّٰهُمَّ اَخْرِجْنَا
مِنْ ظُلُمَاتِ الْوَهْمِ وَ اَكْرِمْنَا بِنُورِ
الْفَهْمِ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا
اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَ انْشُرْ عَلَيْنَا
خَزَائِنَ عُلُومِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بیستم
روایتست که شخصی بخدمت
حضرت امام محمد تقی علیه السلام
نوشت که قرض بسیار دارم
حضرت نوشتند که استغفار
بسیار بکن و زبانرا تر بدار
بخواندن سوره انا انزلناه
بیست و یکم در حدیث است
که مفضل بخدمت حضرت
صادق علیه السلام شکایت کرد از
تنگی نفس و گفت اندکی
راه که میروم نفسم تنگ
میگردد





بَابُ الْمَوْلٰى اَدَّيْتَ عَنْهُ وَ اَدَّيْتَ اِلَيْهِ مَا خَالَفْتَهُ وَ لَا خَالَفْتَ عَلَيْهِ قُمْتَ
خَاصًّا وَ انْصَرَفْتَ سَابِقًا جِئْتُكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ وَ اَنَّكَ مَا خُنْتَ
فِي التَّادِيَةِ وَ السِّفَارَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ بَابٍ مَا اَوْسَعَهُ وَ مِنْ سَفِيرٍ مَا اٰمَنَكَ وَ مِنْ
ثِقَةٍ مَا اَمْكَنَكَ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اخْتَصَّكَ بِنُورِهِ حَتّٰى عَايَنْتَ الشَّخْصَ فَاَدَّيْتَ عَنْهُ
وَ اَدَّيْتَ اِلَيْهِ پس برمیگردی و باز سلام میکنی بر رسولخدا تا صاحب الزمان علیهم السلام پس از آن میگوئی
جِئْتُكَ مُخْلِصًا بِتَوْحِيدِ اللّٰهِ وَ مُوَالَاةِ اَوْلِيَائِهِ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِهِمْ وَ مِنَ الَّذِينَ
خَالَفُوكَ يَا حُجَّةَ الْمَوْلٰى وَ بِكَ اِلَيْهِمْ تَوَجُّهِي وَ بِهِمْ اِلَى اللّٰهِ تَوَسُّلِي پس دعا میکنی و سؤال
میکنی از حقتعالی انچه را که میخواهی که اجابت میشود انشاء الله مؤلف گوید و سزاوار است نیز انکه زیارت
شود در بغداد شیخ اجل عالی المقام ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی عطر الله مرقده که شیخ و رئیس شیعه
واوثق و اثبت ایشان بود در حدیث و کتاب شریف کافی را که روشنی چشم شیعه است در مدت بیست سال
تالیف نمود و الحق منت عظیم بر شیعه خصوص بر اهل علم نهاد و بجهة جلالت و عظمت شان آن معظم
ابن اثیر او را مجدد مذهب امامیه در راس مأة ثالثه شمرده بعد از آنکه مولای ما حضرت ثامن الائمه صلوات
الله علیه مجدد این مذهب در مأة ثانیه شمرده و ما در کتاب هدیه ذکر کردیم بیشتر علمائی که در مشاهد مشرفه
مدفونند هر که طالب است بانجا رجوع نماید

## مطلب چهارم

در زیارت جناب سلمان رضی الله
عنه است بدانکه از تکالیف زوار در کاظمین رفتن بمدائن است بجهة زیارت عبد صالح الهی جناب
سلمان محمدی رضوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص بشرافت سَلْمَانُ مِنَّا اَهْلَ الْبَيْتِ و منخرط
در سلك اهل بیت نبوت و عصمت است و در فضیلت او جناب رسولخدا صلی الله علیه و آله فرموده
سَلْمَانُ بَحْرٌ لَا يُنْزَفُ وَ كَنْزٌ لَا يَنْفَدُ سَلْمَانُ مِنَّا اَهْلَ الْبَيْتِ يَمْنَحُ الْحِكْمَةَ وَ يُؤْتِي الْبُرْهَانَ
و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را مثل لقمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را بهتر از لقمان فرموده
و حضرت باقر علیه السلام او را از متوسمین شمرده و از روایات مستفاد شده که آنجناب اسم اعظم میدانسته
و از محدثین بفتح بوده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم بغیب و منایا بوده
و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق و عاشق او بوده و خدا و رسول او را دوست

و منتشیم فرموده که بول شتر بخورد
تا ساکن شود و در حدیث دیگر
است که شخصی بآنحضرت شکایت
کرد از تب فرمود که قدری از
اعلمان رومی با نان شکر بسایند و
ناشتا سفوف کنید و بکوبند که تب
دوز بخور و التخصص گفت که تب
خوردم و بر طرف شد بیست و دوم
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که حضرت عیسی علیه السلام گذر
کرد بر شهری که اهل آن شهر دیدند زرد رو
شده اند ایشان گفتند که ما از
چه ببلائی مبتلا شده که از آن ما رنگ
کشیده شده فرمود که طعامهای
نپخته میخورید و هیچ حیوانی
از دنیا بدر نمیرود مگر آنکه
جانش با او هست بعد از آن
گوشتش را بپزید

بیاری انشاء الله تعالی

میداشتند حق تعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرمود بمحبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشانست
و آیاتی در مدح و او و اقران او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشد
امر میکرد از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع گرداند او را بعلم منایا و بلایا و انساب و
شبها برای او و در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیرالمؤمنین صلوات
الله علیهما و آلهما چیزهائی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل
آن نداشته و رسید بمرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرمود اَدْرَکَ سَلْمانُ الْعِلْمَ الْاَوَّلَ وَالْعِلْمَ
الْآخِرَ وَهُوَ بَحْرٌ لا یُنْزَحُ وَهُوَ مِنّا اَهْلَ الْبَیْتِ سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او دریائیست
که هرچه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهلبیت است و برای شوق زائرین و رغبت شان بزیارت
آنجناب کافیست تامل در اختصاص و امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امت باینکه حضرت امیرالمؤمنین
در یکشب از مدینه بمداین رفت و بدست مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد براو با صفوفی
از ملائکه و همانشب بمدینه مراجعت فرمود زهی شرافت مودت و محبت بخانواده رسالت که انسان را
باین مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آنجناب پس بدانکه سید بن طاوس در مصباح
الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکتفا میکنیم بهمان زیارت اول آن و در هدیه
نقل کرده‌ایم زیارت چهارم از آنکه شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی آنجناب را بایست
نزد قبر او رو بقبله و میگوئی اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللّٰهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللّٰهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ
عَلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومینَ الرّاشِدینَ
اَلسَّلامُ عَلَی الْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ رَسُولِ اللّٰهِ الْاَمینِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُودَعَ اَسْرارِ السّادَةِ الْمَیامینِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَقِیَّةَ اللّٰهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْماضینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِاللّٰهِ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَطَعْتَ اللّٰهَ کَما اَمَرَکَ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ کَما نَدَبَکَ وَتَوَلَّیْتَ
خَلیفَتَهُ کَما اَلْزَمَکَ وَدَعَوْتَ اِلَی الْاِهْتِمامِ بِذُرِّیَّتِهِ کَما وَقَفَکَ وَعَلِمْتَ الْحَقَّ یَقیناً
وَاعْتَمَدْتَهُ کَما اَمَرَکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ بابُ وَصِیِّ الْمُصْطَفی وَطَریقُ حُجَّةِ اللّٰهِ الْمُرْتَضی

دعای دیدن اهل بلا

و حضرت عیسی علیه السلام بقومی دیگر
گذشتند دیدند تنهای ایشان
ریخته بود و روهای ایشان باد
کرده بود فرمود که در وقت
خواب دعا را باز کنید و بر هم
می‌گذارید چنان کردند آن
علتها از ایشان زایل شد

بیست و یکم از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقول است
که چون کسی از صاحبان بلا را
ببیند سه مرتبه آهسته بگوید که
او نشنود اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی
عافانی مِمَّا ابْتَلاکَ بِهِ وَلَوْ
شاءَ فَعَلَ که هرکه چنین کند
هرگز آن بلا باو نرسد
و در روایت دیگر است که بگو
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی عافانی مِمَّا
ابْتَلاکَ بِهِ وَفَضَّلَنی عَلَیْکَ
وَعَلی کَثیرٍ مِمَّنْ خَلَقَ و
آهسته بگو که او نشنود

بیست و چهارم از حضرت
امام جعفر



وَاَمینَ اللّٰهِ فیمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْاَصْفِیاءِ اَشْهَدُ اَنَّکَ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ النَّبِیِّ
النُّجَباءِ الْمُخْتارینَ لِنُصْرَةِ الْوَصِیِّ اَشْهَدُ اَنَّکَ صاحِبُ الْعاشِرَةِ وَالْبَراهینِ وَالدَّلائِلِ
الْقاهِرَةِ وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَدَّیْتَ
الْاَمانَةَ وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذی فی جَنْبِهِ حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَحَدَکَ حَقَّکَ وَحَطَّ مِنْ قَدْرِکَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اٰذاکَ فی مَوالیکَ لَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ اَعْنَتَکَ فی اَهْلِ بَیْتِکَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ لامَکَ فی ساداتِکَ لَعَنَ اللّٰهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ
الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ
یا اَبا عَبْدِاللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلَیْکَ
یا مَوْلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی رُوحِکَ الطَّیِّبَةِ وَجَسَدِکَ الطّاهِرِ وَاَلْحِقْنا
بِمَنِّهِ وَرَاْفَتِهِ اِذا تَوَفّانا بِکَ وَبِمَحَلِّ السّادَةِ الْمَیامینِ وَجَمَعَنا مَعَهُمْ بِجِوارِهِمْ فی
جَنّاتِ النَّعیمِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِاللّٰهِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی اِخْوانِکَ الشّیعَةِ الْبَرَرَةِ
مِنَ السَّلَفِ الْمَیامینِ وَاَدْخَلَ الرَّوْحَ وَالرِّضْوانَ عَلَی الْخَلَفِ مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَاَلْحَقَنا وَ
اِیّاهُمْ بِمَنْ تَوَلّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطّاهِرینَ وَعَلَیْکَ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ
پس بخوان اِنّا اَنْزَلْناهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ هفت مرتبه پس بجا بیاور نماز مندوب آنچه خواهی مؤلف گوید که
چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سید در آخر زیارت
چهارم ذکر فرموده اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِاللّٰهِ اَنْتَ بابُ اللّٰهِ الْمُؤْتی مِنْهُ وَالْمَاْخُوذُ
عَنْهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قُلْتَ حَقّاً وَنَطَقْتَ صِدْقاً وَدَعَوْتَ اِلی مَوْلایَ وَمَوْلاکَ
عَلانِیَةً وَسِرّاً اَتَیْتُکَ زائِراً وَحاجاتی لَکَ مُسْتَوْدِعاً وَها اَنَا ذا مُوَدِّعُکَ
اَسْتَوْدِعُکَ دینی وَاَمانَتی وَخَواتیمَ عَمَلی وَجَوامِعَ اَمَلی اِلی مُنْتَهی اَجَلی وَ
السَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَخْیارِ
آنگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلف گوید که چون زائر بزیارت سلمان مشرف شد پس از

برای فرزند نجل

صادق علیه السلام منقول است که هر
که زنش حامله باشد و چهار ماه
بر او بگذرد رو بقبله
کند و آیة الکرسی بخواند و دست
بر پهلوی او بزند و بگو اللهم
انی قد سمیته محمدا
بعد ازان خدا او را پسر کند و اگر نام او را محمد
نام کند مبارک باشد و اگر
نام نکند خدا اگر خواهد باز او بگیرد
و اگر خواهد باز بخشد

بیست و پنجم مر دیگر در
وقت کشتن گوسفند عقیقه
ابتدا این دعا بخواند بسم الله
و بالله اللهم عقیقة عن
فلان لحمها بلحمه و دمها بدمه و عظمها
بعظمه اللهم اجعلها وقاء
لآل محمد علیه

زیارت دو تکلیف بکردار اول نماز کردن در طاق کسری دو رکعت یا زیادتر چون انجا مصلای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار ساباطی که امیر المؤمنین علیه السلام بمداین امد و نزول فرمود در ایوان کسری و با او بود دلف ابن بجیر پس نماز کرد در انجا بعد از آن برخاست و بدلف فرمود برخیز با من و در خدمت انحضرت جماعتی از اهل ساباط پس گردش کرد در منازل کسری و بدلف میفرمود از برای کسری در اینمکان چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا قسم چنین است که میفرمائی پس با جماعت در تمام ان مواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سید و مولای من چنان شما باینجاها مطلعید که گویا شما این چیزها را در اینجاها نهاده اید و روایت شده که در ان وقتیکه حضرت بر مداین مرور میفرمود و اثار کسری و خرابی از اشاهده مینمود یکی از آن اشخاص که در خدمت انحضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند

| | |
|---|---|
| جَرَتِ الرِّیَاحُ عَلَی رُسُومِ دِیَارِهِمْ | فَکَاَنَّهُمْ کَانُوا عَلَی مِیعَادِ |

حضرت فرمود چرا نخواندی کَمْ تَرَکُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُیُونٍ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ کَرِیمٍ وَنَعْمَةٍ کَانُوا فِیهَا فَاکِهِینَ کَذٰلِکَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِینَ فَمَا بَکَتْ عَلَیْهِمُ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا کَانُوا مُنْظَرِینَ پس از ان فرمود اِنَّ هٰؤُلَاءِ کَانُوا وَارِثِینَ فَاَصْبَحُوا مَوْرُوثِینَ لَمْ یَشْکُرُوا النِّعْمَةَ فَسُلِبُوا دُنْیَاهُمْ بِالْمَعْصِیَةِ اِیَّاکُمْ وَکُفْرَ النِّعَمِ لَا تَحُلَّ بِکُمُ النِّقَمُ فقیر گوید

(حاصل این مقام را حکیم خاقانی بشعر در آورده انجا که فرموده)

| | |
|---|---|
| هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان | ایوان مداین را آیینهٔ عبرت دان |
| پرویز که بنهادی بر خوان تره زرین | زرین تره کو برخوان رو کم ترکوا برخوان |

دوم زیارت کردن جناب حذیفة بن الیمان که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله و خاصان امیر المؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین و دانستن نامهای ایشان و اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد خلیفهٔ ثانی بر او نماز نمیکرد و از جانب او سالها در مداین والی بود پس او را عزل کرد و جناب سلمان والی انجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه والی انجا شد و مستقر بود تا نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقعهٔ مبارک باو و فرمان همایون باهل مداین صادر شد و از خلافت خود و استقرار حذیفه در انجا بنحویکه بود اطلاع دادند و لکن حذیفه بعد از حرکت انحضرت از مدینه بجانب بصره بجهت دفع شر اصحاب جمل و قبل از نزول موکب همایون بکوفه وفات کرد و در همان مداین مدفون شد از ابو حمزهٔ ثمالی روایتست که چون حذیفه خواست

السلام و در حدیث دیگر فرمود که این دعا بخوانند یَا قَوْمِ اِنِّی بَرِیءٌ مِمَّا تُشْرِکُونَ اِنِّی وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذِی فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِیفًا مُسْلِمًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِینَ اِنَّ صَلَاتِی وَنُسُکِی وَمَحْیَایَ وَمَمَاتِی لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ لَا شَرِیکَ لَهُ وَبِذٰلِکَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِینَ اَللّٰهُمَّ مِنْکَ وَلَکَ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ و نام فرزند را ببرید پس از آن بکشد علامهٔ مجلسی در حلیه فرموده بدانکه عقیقه فرزند سنت موکد است بر کسیکه قادر بر آن باشد و بعضی از علما واجب میدانند و هر



وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را بعمل کردن باین نصیحتهای نافعه فرمود ای پسر جان من ظاهر کن مایوسی از انچه که در دست مردم است که در این یاس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم حاجات خود را که ان فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در ان هستی بهتر باشد از روزیکه گذشت و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز وداع و نماز اخر تو است و مکن کاری را که از آن عذر بخواهی و بدانکه در جنب حرم جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منسوبست بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام که او ساخته یا در انجا نماز خوانده معلوم نیست از فیض دو رکعت نماز تحیت در ان محل شریف خود را محروم نکند

## (فصل هفتم)

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس والجنة المدفون بارض الغربة بضعة سید الوری مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه وعلی ابائه و اولاده ائمة الهدی اما فضیلت زیارت انحضرت پس بیشتر از انستکه احصا شود و ما در اینجا بتبرک بچند خبر نقل میکنیم اکثر از تحفة الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه فرمود زود باشد که پاره از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر انکه حقتعالی بهشت را از برای او واجب گرداند و بدن او را بر اتش جهنم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که پاره از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حقتعالی غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامرزد و در سند معتبر منقولستکه حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزندم علی را او را نزد خدا بتعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که انحضرت را زیارت کند یا یکشب نزد انحضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی چون روز قیامت میشود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما پیشینیان پس نوح و ابرهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام اند پس ریسمانی میکشند در پایه عرش پس می نشیند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و بدرستیکه زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجهٔ ایشان از همه بلندتر و عطای ایشان از همه بیشتر خواهد بود سیم از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست که فرمود در خراسان بقعهٔ هست که بر ان زمانی

السلام و ... انستکه در روز هفتم واقع شود و اگر تاخیر کنند تا بلوغ طفل بر پدر سنت است و بعد از بلوغ تا اخر عمر بر خودش سنت است و در احادیث معتبره بسیار وارد شده است که عقیقه واجب است بر کسیکه او را فرزند بهم رسید و در احادیث بسیار منقولست که هر فرزندی در گرو عقیقه است یعنی اگر نکنند او را در معرض مردن و انواع بلاها است و از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه عقیقه لازمست بر کسیکه غنی باشد و کسیکه فقیر باشد بعد از انکه بهم رساند بکند اگر بهم نرساند بر او چیزی نیست و اگر عقیقه برای او نکنند تا وقتیکه بزرگ شود بر خودش لازمست و در حدیث دیگر منقول است که ...

خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند
آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور بدمند پرسیدند یا ابن رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن در
زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا
را زیارت کرده است و بنویسد حق تعالی از برای او بسبب این زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره
مقبوله و من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت چهارم بچندین سند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که
گفت خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با
هزار حج پس من بخدمت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار حج هست از برای
کسیکه آنحضرت را زیارت کند و حق او را شناسد پنجم بدو سند معتبر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود هر که مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم بنزد او در سه موطن روز قیامت تا او را خلاص بخشم از
اهوال آنها در وقتی که نامه های نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه های بدکاران در دست چپ
ایشان پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که زود باشد
که کشته شوم بزهر بظلم و ستم و مدفون شوم در پهلوی هرون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل
تردد شیعیان و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت
کنم در روز قیامت و سوگند میخورم بخدائی که محمد را گرامی داشته است به پیغمبری و برگزیده است او را
بر جمیع خلایق که هر که از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود آمرزش گناهان را
از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آنخداوندیکه ما را گرامی داشته است بعد از محمد با مامت
و مخصوص گردانیده است ما را بوصیت آنحضرت سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر من گرامیترین
گروهی اند بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس برسد بروی او قطره از باران
البته حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند هفتم بسند معتبر منقولست که محمد بن سلیمان از
امام محمد تقی علیه السلام پرسید که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس بمدینه رفت و زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله را کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرت امیرالمؤمنین علیه السلام را کرد و حق
او را میشناخت و میدانست که او حجت خدا است بر خلق او و او درگاه خدا است که از آن در بخدا باید
رسید پس سلام کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت
ببغداد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس بشهر خود برگشت و در این وقت خدا انقدر

در بیان عقیقه

آنحضرت پرسیدند که ما طلب کردیم گوسفند برای عقیقه و بدست نیامد چه میفرمائید تصدق کنیم قیمتش را فرمود که طلب کنید تا بیابید خدا دوست میدارد خورانیدن طعام و ریختن خون را * و در حدیث دیگر پرسیدند که فرزندیکه در روز هفتم بمیرد عقیقه اش میباید کرد فرمود که اگر پیش از ظهر بمیرد عقیقه ندارد و اگر بعد از ظهر بمیرد عقیقه بکنند و در حدیث معتبر از عمر بن یزید منقولست که بخدمت آنحضرت عرض کردم که نمیدانم که پدرم برای من عقیقه کرده است یا نه فرمود که عقیقه بکن پس او در پیری خود را عقیقه کرد و در حدیث حسن از آنحضرت



مال باو روزی کرده است که بحج میتواند رفت کدام بهتر است از برای اینمرد که حج واجب خود را کرده است
که برگردد و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت کند فرمود که بلکه برود و بر
پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از خلیفه خوف
تشنیع هست هشتم شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که
فرمود در میان دو کوه طوس قطعه از زمین است که از بهشت برداشته شده است هر که داخل شود در آن
ایمن خواهد بود در روز قیامت از آتش جهنم و نیز از آنحضرت روایت کرده که فرمود من ضامنم از جانب حق تعالی
بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را بطوس در حالیکه عارف بحق آنحضرت باشد دهم
شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که مردی از صالحین دید در خواب حضرت رسول صلی الله
علیه و آله را عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله از فرزندان تو کدام یک را من زیارت کنم
فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمده نزد من و بعضی کشته شده آمده گفتم کدام یک از ایشان را زیارت
کنم با پراکنده شدن مشاهد ایشان فرمود زیارت کن آنکسی را که بتو نزدیکتر است یعنی محل تو بقبر او نزدیکتر است و او
مدفون است بزمین غربت گفتم یا رسول الله از این فرمایش رضا را قصد کرده اید فرمود بگو صلی الله علیه
بگو صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ بگو صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که در وسائل و مستدرک
ابوابی ذکر شده در استحباب تبرک بمشهد امام رضا علیه السلام و مشاهد ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار
زیارت حضرت رضا بر زیارت امام حسین علیه السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مندوب
و عمره مندوبه و چون این کتاب گنجایش تطویل ندارد ما بهمین چند خبر که عشره کامله است اکتفا کردیم

## وَ اَمّا کیفیت زیارت آنحضرت

پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده و زیارت مشهور آنحضرت زیارتی است که در
کتب معتبره مذکور است و شیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق است
منسوب گردانیده اند و از مزار ابن قولویه ره معلوم میشود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد
و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنانست که چون اراده نمائی زیارت کنی قبر امام رضا
علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ
طَهِّرْنی وَطَهِّرْ لی قَلْبی وَاشْرَحْ لی صَدْری وَاَجْرِ عَلی لِسانی مِدْحَتَکَ وَالثَّناءَ
عَلَیْکَ فَاِنَّهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لی طَهُوراً وَشِفاءً و میگوئی در

در عقیقه است

منقولست که فرزند را در روز هفتم نام میکنند و عقیقه میکنند و سر میتراشند و موی سرش را بانقره میسنجند و آن نقره را تصدق میکنند و پا و ران عقیقه را برای قابله که مدد کرده در زائیدن میفرستند و باقی را بخورند مردم و میطلبند هند و تصدق میکنند و در حدیث موثق از آنحضرت فرمود که هرگاه پسری یا دختری متولد شود عقیقه میکنی در روز هفتم گوسفندی یا شتری نام بگذار او را و سرش را بتراش در روز هفتم و بوزن موی سرش طلا یا نقره تصدق کن و در حدیث دیگر وارد شده که ربع گوسفند را بقابله بدهد و اگر قابله نباشد بمادر بدهد

وقت بیرون رفتن بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ اِلَى اللّٰهِ وَ اِلَى ابْنِ رَسُولِ اللّٰهِ حَسْبِیَ اللّٰهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی
اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ وَ اِلَیْکَ قَصَدْتُ وَ مَا عِنْدَکَ اَرَدْتُ پس چون بیرون روی
بر در خانه خود بایست و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهِی وَ عَلَیْکَ خَلَّفْتُ اَهْلِی وَ مَالِی وَ مَا
خَوَّلْتَنِی وَ بِکَ وَثِقْتُ فَلَا تُخَیِّبْنِی یَا مَنْ لَا یُخَیِّبُ مَنْ اَرَادَهُ وَ لَا یُضَیِّعُ مَنْ حَفِظَهُ صَلِّ
عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْفَظْنِی بِحِفْظِکَ فَاِنَّهُ لَا یَضِیعُ مَنْ حَفِظْتَ پس هرگاه رسیدی
بسلامت انشاء اللّٰه پس هرگاه خواهی بزیارت بروی غسل بکن و بگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِی وَ
طَهِّرْ لِی قَلْبِی وَ اشْرَحْ لِی صَدْرِی وَ اَجْرِ عَلَی لِسَانِی مِدْحَتَکَ وَ مَحَبَّتَکَ وَ الثَّنَاءَ عَلَیْکَ
فَاِنَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِکَ وَ قَدْ عَلِمْتُ اَنَّ قِوَامَ دِینِی التَّسْلِیمُ لِاَمْرِکَ وَ الْاِتِّبَاعُ لِسُنَّةِ نَبِیِّکَ
وَ الشَّهَادَةُ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِی شِفَاءً وَ نُوراً اِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و برو با پای برهنه با آرامی و وقار و دل بیاد خدا باشد و
اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو و گامهای خود را کوتاه بردار
و چون داخل روضهٔ مقدسه شوی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ عَلَی مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَ آلِهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ
وَ اَنَّ عَلِیّاً وَلِیُّ اللّٰهِ پس برو بنزد ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و رو بروی آنحضرت بایست و بگو
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ
وَ اَنَّهُ سَیِّدُ الْاَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ اَنَّهُ سَیِّدُ الْاَنْبِیَاءِ وَ الْمُرْسَلِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی
مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ سَیِّدِ خَلْقِکَ اَجْمَعِینَ صَلٰوةً لَا یَقْوَی عَلَی اِحْصَائِهَا
غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ اَبِی طَالِبٍ عَبْدِکَ وَ اَخِی رَسُولِکَ الَّذِی
انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِکَ وَ جَعَلْتَهُ هَادِیاً لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِکَ وَ الدَّلِیلَ عَلَی مَنْ بَعَثْتَهُ
بِرِسَالَاتِکَ وَ دَیَّانِ الدِّینِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلِ قَضَائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ وَ الْمُهَیْمِنِ
عَلَی ذٰلِکَ کُلِّهِ وَ السَّلَامُ عَلَیْهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی فَاطِمَةَ

میدهند که هرکه بخواهد بدهد
و اقلا بخورند ده کس از علما
نان میدهد و هرچند زیاده
باشد بهتر است و خوردن
گوشت عقیقه بجوز و اگر
قابله زن یهودیه باشد
قیمت ربع گوسفند را میدهد

و در روایت دیگر وارد شده
است که بقابله ثلث گوسفند
را میدهند و مشهور میان
علما این است که عقیقه با
شتر یا گوسفند یا بز فربه باشد

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله در روز ولادت
اذان در گوش حسنین صلوات
الله علیهما گفتند و حضرت
فاطمه علیها السلام در روز هفتم
از ایشان عقیقه کردند
و بقابله پای گوسفند را
دادند



بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ زَوْجَةِ وَلِیِّکَ وَ اُمِّ السِّبْطَیْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ الطُّهْرَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ التَّقِیَّةِ النَّقِیَّةِ الرَّضِیَّةِ الزَّکِیَّةِ سَیِّدَةِ
نِسَاءِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِینَ صَلٰوةً لَا یَقْوَی عَلَی اِحْصَائِهَا غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی
الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سِبْطَیْ نَبِیِّکَ وَ سَیِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْقَائِمَیْنِ فِی خَلْقِکَ
وَ الدَّلِیلَیْنِ عَلَی مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِکَ وَ دَیَّانَیِ الدِّینِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلَیْ قَضَائِکَ
بَیْنَ خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَبْدِکَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ وَ الدَّلِیلِ
عَلَی مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِکَ وَ دَیَّانِ الدِّینِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلِ قَضَائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ
سَیِّدِ الْعَابِدِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَبْدِکَ وَ خَلِیفَتِکَ فِی اَرْضِکَ بَاقِرِ
عِلْمِ النَّبِیِّینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دِینِکَ
وَ حُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ اَجْمَعِینَ الصَّادِقِ الْبَارِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ
عَبْدِکَ الصَّالِحِ وَ لِسَانِکَ فِی خَلْقِکَ النَّاطِقِ بِحُکْمِکَ وَ الْحُجَّةِ عَلَی بَرِیَّتِکَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضَی عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دِینِکَ الْقَائِمِ بِعَدْلِکَ وَ
الدَّاعِی اِلَی دِینِکَ وَ دِینِ آبَائِهِ الصَّادِقِینَ صَلٰوةً لَا یَقْوَی عَلَی اِحْصَائِهَا غَیْرُکَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّکَ الْقَائِمِ بِاَمْرِکَ وَ الدَّاعِی اِلَی سَبِیلِکَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دِینِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ
الْعَامِلِ بِاَمْرِکَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ وَ حُجَّتِکَ الْمُؤَدِّی عَنْ نَبِیِّکَ وَ شَاهِدِکَ عَلَی
خَلْقِکَ الْمَخْصُوصِ بِکَرَامَتِکَ الدَّاعِی اِلَی طَاعَتِکَ وَ طَاعَةِ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ
اَجْمَعِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی حُجَّتِکَ وَ وَلِیِّکَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ صَلٰوةً تَامَّةً نَامِیَةً
بَاقِیَةً تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَ تَنْصُرُهُ بِهَا وَ تَجْعَلُنَا مَعَهُ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَ اُوَالِی وَلِیَّهُمْ وَ اُعَادِی عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِی بِهِمْ خَیْرَ

یا بز اثنی و باید که گوسفند
باشد یعنی یکساله یا در شش باشد
یا بیشتر و اگر بز باشد بکمال
یا در دو باشد یا بیشتر تا هم
گوسفند باشد اقلا شش ماه تمام
یا در هفت باشد و اگر هفت ماه
باشد بهتر است و بهتر آنست که
نکشیده باشد و بهتر آنست که شاخش
تمام باشد و مغز ندارد و گوشش بریده
نکشیده باشد و لاغر نباشد و
باشد و بیمار لاغر نباشد و لنگ
کور نباشد و لنگ بیمار لنگ

نباشد که بعران راه رفتن دشوار
باشد اما در حدیث معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقول است
که عقیقه از باب قربانی نیست
هر گوسفندی که باشد خوب است
غرض گوشت است هر چند فربه‌تر
باشد بهتر است

الدنیا والآخرة واصرف عنی بهم شر الدنیا والآخرة واهوال یوم القیمة پس
می نشینی نزد سر آنحضرت و میگوئی السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا حجة
الله السلام علیک یا نور الله فی ظلمات الارض السلام علیک یا عمود الدین
السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله
السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث اسمعیل
ذبیح الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی
روح الله السلام علیک یا وارث محمد رسول الله السلام علیک یا وارث امیر
المؤمنین علی ولی الله و وصی رسول رب العالمین السلام علیک یا وارث فاطمة
الزهراء السلام علیک یا وارث الحسن والحسین سیدی شباب اهل الجنة السلام
علیک یا وارث علی بن الحسین زین العابدین السلام علیک یا وارث محمد
بن علی باقر علم الاولین والآخرین السلام علیک یا وارث جعفر بن محمد
الصادق البار السلام علیک یا وارث موسی بن جعفر السلام علیک ایها
الصدیق الشهید السلام علیک ایها الوصی البار التقی اشهد انک قد اقمت
الصلوة و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و عبدت الله
حتی اتیک الیقین السلام علیک یا ابا الحسن و رحمة الله و برکاته پس خود را بر
ضریح میچسبانی و میگوئی اللهم الیک صمدت من ارضی و قطعت البلاد رجاء
رحمتک فلا تخیبنی و لا تردنی بغیر قضاء حاجتی وارحم تقلبی علی قبر ابن اخی رسولک
صلواتک علیه و آله بابی انت و امی یا مولای اتیتک زائرا وافدا عائذا مما
جنیت علی نفسی و احتطبت علی ظهری فکن لی شافعا الی الله یوم فقری و فاقتی فلک
عند الله مقام محمود و انت عنده وجیه پس دست راست را بلند میکنی و دست چپ را بر قبر

و مشهور میان علماء آنستکه سنت است که عقیقه پسر نر باشد و عقیقه دختر ماده باشد و گمان فقیر این است که از برای هر دو گوسفند نر بهتر است موافق احادیث معتبره بجا آورد و از برای هر دو گوسفند ماده هم خوب است و سنت است که پدر و مادر از گوشت عقیقه نخورند بلکه بهتر آنستکه از طعامیکه در آن پخته باشد نخورند و خوردن مادر کراهتش بیشتر است و بهتر آنستکه عیال پدر و مادر هم که در خانه ایشان میباشند از آن گوشت و طعام نخورند و سنت است که بپزند و خام تصدق نکنند و اقل آنستکه با آب بپزند بلکه مجملست که این بهتر باشد و اگر خام



میگذاری و میگوئی اللهم انی اتقرب الیک بحبهم و بولایتهم اتولی آخرهم بما
تولیت به اولهم و ابرء من کل ولیجة دونهم اللهم العن الذین بدلوا
نعمتک و اتهموا نبیک و جحدوا بآیاتک و سخروا بامامک و حملوا الناس
علی اکتاف آل محمد اللهم انی اتقرب الیک باللعنة علیهم والبرائة منهم
فی الدنیا والآخرة یا رحمن پس برمیگردی و بنزد پای آنحضرت میروی و میگوئی صلی الله
علیک یا ابا الحسن صلی الله علی روحک و بدنک صبرت و انت الصادق
المصدق قتل الله من قتلک بالایدی والالسن پس تضرع و مبالغه کن در لعنت کردن
بر کشندهٔ امیرالمؤمنین و قاتلان حسن و حسین علیهما السلام و قاتلان جمیع اهلبیت رسولخدا صلی الله علیه
و آله پس از پشت قبر برو و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سورهٔ یس و در رکعت دوم
سورهٔ الرحمن بخوان و جهد کن در دعا و تضرع و بسیار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع
برادران مؤمن خود و آنچه خواهی نزد سر آنحضرت بمان و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف
گوید که این زیارت بهترین زیارات آنحضرت است و در فقیه و عیون و کتب علامهٔ مجلسی و غیره
و سخروا بامامک که در آخر زیارت است با دو میم است یعنی و لعنت کن خداوندا کسانی را که استهزاء
نمودند بامامیکه تو از جهة ایشان مقرر فرمودی ولکن در مصباح الزائر سخروا بآیاتک است
و این نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه آنکه مراد از آیات ائمه علیهم السلام است چنانکه
در خبر صقر بن ابی دلف در فصل پنجم از باب اول معلوم شد و بدان نیز که لعنت کردن بر قاتلان ائمه
علیهم السلام بهر زبانی که کرده شود خوبست و اگر این عبارت را که از بعضی ادعیه اخذ شده بخواند شاید انسب باشد
اللهم العن قتلة امیرالمؤمنین و قتلة الحسن والحسین علیهم السلام و قتلة
اهل بیت نبیک اللهم العن اعداء آل محمد و قتلتهم و زدهم عذابا فوق
العذاب و هوانا فوق هوان و ذلا فوق ذل و خزیا فوق خزی اللهم دعهم الی
النار دعا و ارکسهم فی الیم عذابک رکسا واحشرهم و اتباعهم الی جهنم زمرا
و در تحفة الزائر است که شیخ مفید ذکر کرده که مستحب است که بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السلام

تصدق کنند هم خوب است و اگر حیوان عقیقه بهم نرسد قیمتش را تصدق کردن فایده ندارد بلکه باید صبر کنند تا بهم رسد و شرط نیست که جماعتی که بخورند عقیقه را مؤمن باشند و فقیر باشند اما صلحاء و فقرا و طلبه بهتر است انتهی فقیر گوید که مشهور کراهت شکستن استخوانهای عقیقه است و در روایت بکسر عظمها و یقطع آرابها و تصنع بها بعد الذبح ما شئت منافات با کراهت ندارد و مشهور جواهر فرموده اما اجماع شده بین مردم ... از استحباب پیچیدن استخوانها در خرقه سفید و دفن کردن ... والله العالم

باید دعا بخوانند اللّهمّ انّی اسئلک یا الله الدّائم فی ملکه القائم فی عزّه المطاع
فی سلطانه المتفرّد فی کبریائه المتوحّد فی دیمومیّة بقائه العادل فی بریّته
العالم فی قضیّته الکریم فی تأخیر عقوبته الهی حاجاتی مصروفة الیک و آمالی
موقوفة لدیک و کلّما وفّقتنی من خیر فانت دلیلی علیه و طریقی الیه یا
قدیراً لا تؤده المطالب یا ملیّاً یلجأ الیه کلّ راغب ما زلت مصحوباً منک بالنّعم
جاریاً علی عادات الاحسان و الکرم اسئلک بالقدرة النّافذة فی جمیع الاشیاء
و قضائک المبرم الّذی تحجبه بایسر الدّعاء و بالنّظرة الّتی نظرت بها الی
الجبال فتشامخت و الی الارضین فتسطّحت و الی السّموات فارتفعت و الی
البحار فتفجّرت یا من جلّ عن ادوات لحظات البشر و لطف عن دقائق خطرات
الفکر لا تحمد یا سیّدی الّا بتوفیق منک یقتضی حمداً و لا تشکر علی اصغر منّة
الّا استوجبت بها شکراً فمتی تحصی نعماؤک یا الهی و تجازی آلاؤک یا مولای
و تکافی صنائعک یا سیّدی و من نعمک یحمد الحامدون و من شکرک یشکر
الشّاکرون و انت المعتمد للذّنوب فی عفوک و النّاشر علی الخاطئین جناح
سترک و انت الکاشف للضّرّ بیدک فکم من سیّئة اخفاها حلمک حتّی دخلت
و حسنة ضاعفها فضلک حتّی عظمت علیها مجازاتک جللت ان یخاف منک
الّا العدل و ان یرجی منک الّا الاحسان و الفضل فامنن علیّ بما اوجبه
فضلک و لا تخذلنی بما یحکم به عدلک سیّدی لو علمت الارض بذنوبی لساخت
بی او الجبال لهدّتنی او السّموات لاختطفتنی او البحار لاغرقتنی سیّدی سیّدی
سیّدی مولای مولای مولای قد تکرّر وقوفی لضیافتک فلا تحرمنی ما وعدت
المتعرّضین لمسئلتک یا معروف العارفین یا معبود العابدین یا مشکور الشّاکرین

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که در روز هفتم ختنه کردن پسر باید دعا بخوانند و اگر در آن وقت میسر نشود تا بالغ شدن طفل هر روز که میسر شود در آن طفل بخوانند که از او حرارت آهن را از کشتن و عجز از رنج میکند دعا این است اللّهمّ هذه سنّتک و سنّة نبیّک صلواتک علیه و آله و اتّباع منّا لک و لنبیّک بمشیّتک و بارادتک و قضائک لامر اردته و قضاء حتمته و امر انفذته و اذقته حرّ الحدید فی ختانه و حجامته بامر انت اعرف به منّی اللّهمّ فطهّره من الذّنوب و زد فی عمره و ادفع



یا جلیس الذّاکرین یا محمود من حمده یا موجود من طلبه یا موصوف من وحّده
یا محبوب من احبّه یا غوث من اراده یا مقصود من اناب الیه یا من لا یعلم
الغیب الّا هو یا من لا یصرف السّوء الّا هو یا من لا یدبّر الامر الّا هو یا من لا
یغفر الذّنب الّا هو یا من لا یخلق الخلق الّا هو یا من لا ینزّل الغیث الّا هو
صلّ علی محمّد و آل محمّد و اغفر لی یا خیر الغافرین ربّ انّی استغفرک استغفار
حیاء و استغفرک استغفار رجاء و استغفرک استغفار انابة و استغفرک
استغفار رغبة و استغفرک استغفار رهبة و استغفرک استغفار طاعة
و استغفرک استغفار ایمان و استغفرک استغفار اقرار و استغفرک استغفار
اخلاص و استغفرک استغفار تقوی و استغفرک استغفار توکّل و استغفرک
استغفار ذلّة و استغفرک استغفار عامل لک هارب منک الیک فصلّ
علی محمّد و آل محمّد و تب علیّ و علی والدیّ بما تبت و تتوب علی جمیع خلقک
یا ارحم الرّاحمین یا من یتسمّی بالغفور الرّحیم یا من یتسمّی بالغفور الرّحیم یا من یتسمّی
بالغفور الرّحیم صلّ علی محمّد و آل محمّد و اقبل توبتی و زکّ عملی و اشکر سعیی
و ارحم ضراعتی و لا تحجب صوتی و لا تخیّب مسئلتی یا غوث المستغیثین
و ابلغ ائمّتی سلامی و دعائی و شفّعهم فی جمیع ما سئلتک و اوصل هدیّتی الیهم
کما ینبغی لهم و زدهم من ذلک ما ینبغی لک باضعاف لا یحصیها غیرک و لا حول و لا قوّة الّا بالله
العلیّ العظیم و صلّی الله علی اطیب المرسلین محمّد و آله الطّاهرین مؤلّف گوید
که علّامهٔ مجلسی در بحار از بعض مؤلّفات قدماء اصحاب زیارتی برای حضرت امام رضا علیه السلام نقل
کرده که معروفست بجوادیه و در آخر آن زیارت است که نماز زیارت بجا آور و تسبیح کن و هدیّه نما
از برای آنحضرت پس بگو اللّهمّ انّی اسئلک یا الله الدّائم و این دعا را تا باخر نقل کرده پس هرگاه

الآفات عن بدنه و الاوجاع عن جسمه و زده من الغنی و ادفع عنه الفقر فانّک تعلم و لا نعلم

از سیّد بن طاوس از کتاب ... منقول است که دعوات خطیب مستغفری نقل کرده که او از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله نقل کرده که فرمود هرگاه خواهی تفأل بزنی بکتاب الله عزّ و جلّ پس بخوان سورهٔ اخلاص را سه مرتبه پس سه مرتبه صلوات بفرست پس بگو اللّهمّ انّی تفألت بکتابک و توکّلت علیک فارنی من کتابک ما هو مکتوم من سرّک المکنون فی غیبک پس جامع را بگشا و فال را از خط اول از جانب اول بگیر بدون آنکه ورقها و سطرها بشماری

در مشهد مقدس از زیارت را خواندی این دعا را ترک مکن زیارت دیگر زیارتیست که ابن قولویه از
از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند چون نزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى الْاِمَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلٰى مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ
وَمَنْ تَحْتَ الثَّرٰى الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ صَلٰوةً كَثِيرَةً تَامَّةً زَاكِيَةً مُتَوَاصِلَةً
مُتَوَاتِرَةً مُتَرَادِفَةً كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ زیارت دیگر زیارتی
است که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده میایستی نزد قبر آنحضرت بعد از آنکه غسل زیارت کرده
و پاکیزه ترین جامه‌های خود را پوشیده باشی و میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةَ
الْوُثْقٰى وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى عَلَيْهِ آبَاؤُكَ
الطَّاهِرُونَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلٰى هُدًى وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلٰى بَاطِلٍ
وَاَنَّكَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَاَدَّيْتَ الْاَمَانَةَ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهِ
خَيْرَ الْجَزَاءِ اَتَيْتُكَ بِاَبِي وَاُمِّي زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا
لِاَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آن را و بگذار دو طرف
روی خود را بر آن پس بگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ اَعْدَائِكَ
وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِوِلَايَتِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت
نماز زیارت بجا آور و بعد از آن هرچه خواستی نماز کن و بگرد بطرف پا پس دعا کن بآنچه میخواهی انشاء الله
مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در ایام و اوقات شریفه مخصّصه با آنحضرت فضیلت بسیار دارد
خصوصاً در ماه رجب و بیست و سیم ذی القعده و بیست و پنجم آن، و بیست و سیم ماه رمضان چنانکه
در محل خود در اعمال ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که با آنحضرت اختصاصی دارد
و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگفتی

و بدانکه علامهٔ مجلسی از بعض
مؤلفات اصحاب از خط شیخ
یوسف قطیفی نقل کرده و او
از خط آیة الله علامه که روایت
شده از حضرت صادق علیه السلام
که فرموده هرگاه اراده کردی
که استخاره کنی از کتاب عزیز
بگو بعد از بسمله اِنْ كَانَ
فِي قَضَائِكَ وَقَدَرِكَ اَنْ
تَمُنَّ عَلٰى شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ بِفَرَجِ وَلِيِّكَ وَحُجَّتِكَ
عَلٰى خَلْقِكَ فَاَخْرِجْ اِلَيْنَا
آيَةً مِنْ كِتَابِكَ نَسْتَدِلُّ بِهَا
عَلٰى ذٰلِكَ پس میگشائی مصحف
شریف را و میشماری شش ورق
و از ورق هفتم میشماری شش
سطر و نظر میکنی در آن و مطلب
از آن بیرون میآوری و شیخ
شهید ره در ذکری فرموده
و از جمله استخاره‌ها



لَاجَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ و اگر خواستی بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ لَاتَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيَ ابْنَ نَبِيِّكَ وَحُجَّتِكَ
عَلٰى خَلْقِكَ وَاجْمَعْنِي وَاِيَّاهُ فِي جَنَّتِكَ وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَفِي حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
الصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقًا وَاَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ
السَّلَامَ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
مؤلف گوید که در اینجا چند مطلب است که شایسته و مناسبست ذکرش اوّل بسند معتبر از حضرت
امام علی نقی علیه السلام منقولست که هر که را سوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جدّم
حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس و حال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آنحضرت دو رکعت
نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را بطلبد پس بدرستیکه مستجاب میشود مگر آنکه از برای گناهی
یا قطع رحمی سؤال کند بدرستیکه موضع قبر آنحضرت بقعه ایست از بقعه‌های بهشت و هیچ مؤمنی
او را زیارت نمیکند مگر آنکه حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد میکند و داخل بهشت میگرداند
دوم علامهٔ مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد شیخ بهائی که شیخ ابو الطیب
حسین بن احمد فقیه رازی ره ذکر نموده که هر کس زیارت کند حضرت امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام را
پس در نزد آن امام بجای آورد نماز جعفر را برای او نوشته شود بهر رکعتی ثواب کسیکه هزار حج و هزار
عمره بجا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد و هزار مرتبه بجهاد ایستاده باشد با
پیغمبر مرسل و برای او است بهر گامیکه برمیدارد ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه
خدا تعالی و نوشته شود برای او صد حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر در اعمال
روز جمعه گذشت سیم روایت شده از محول سجستانی که چون مامون طلب کرد امام رضا علیه السلام را از
مدینه بخراسان حضرت بجهة وداع با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مکرر با قبر
آنحضرت وداع میکرد و بیرون میآمد و برمیگشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش بگریه
بلند بود من نزدیک آنحضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب داد پس تهنیت گفتم او را بآن سفر
فرمود مرا زیارت کن که مرا از جوار جدّم بیرون میبرند و میمیرم در غربت و دفن میشوم در پهلوی
هرون و شیخ یوسف بن حاتم شامی در در النظیم فرموده که روایت کردند جماعتی از اصحاب

استخاره بعدد است و این مشهور
نبوده در عصرهای گذشته
پیش از زمان سید کبیر عابد
رضی الدین محمد بن محمد الآوی
الحسینی مجاور در مشهد غروی
رضی الله عنه و ما روایت میکنیم
این استخاره را از جمیع مروّیات او
از جماعتی از مشایخ خود مان از
شیخ کبیر فاضل جمال الدین بن
المطهر از والدش رضی الله عنهما
از سید رضی الدین مذکور از
حضرت صاحب الامر علیه الصلوة
والسلام میخوانی فاتحه را ده مرتبه
و اقلش سه مرتبه و کمترش یک
مرتبه پس میخوانی سوره قدر را
ده مرتبه پس میخوانی این دعا را
سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَخِيرُكَ
لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُورِ وَ
اَسْتَشِيرُكَ لِحُسْنِ ظَنِّي بِكَ

امام رضا علیه السلام که آنحضرت فرمود زمانیکه من خواستم بیرون بیایم از مدینه بسوی خراسان جمع کردم
عیال خود را و امر نمودم ایشان را که بر من گریه کنند تا بشنوم گریهٔ ایشان را پس تقسیم کردم در بین ایشان
دوازده هزار دینار و گفتم با ایشان که بر نمیگردم بسوی عیال هرگز پس گرفتم ابوجعفر جواد را و بردم او را
بمسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را بان قبر شریف و
خواستم حفظ او را بسبب رسول خدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع وکلا و حشم خود را
بشنیدن و اطاعت فرمایش او و آنکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که او قائم مقام من است
و سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده که زمانیکه مامون حضرت امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه
بخراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه بسوی بصره و بکوفه نرفت و از بصره توجه فرمود بطریق کوفه ببغداد
و از آنجا بقم و داخل قم شد اهل قم پیش آنحضرت آمدند و باهم مخاصمه میکردند در باب ضیافت
آنحضرت و هرکدام میل داشتند که آن بزرگوار بر او وارد شود حضرت فرمود که شتر من مامور است یعنی هر
کجا او فرود آمد من آنجا وارد میشوم پس آن شتر آمد تا در یکخانه خوابید و صاحب آنخانه در شب آنروز
در خواب دیده بود که حضرت امام رضا علیه السلام فردا مهمان او خواهد بود پس چندی نگذشت که آن محل مقام
رفیعی گشت و در زمان ما مدرسهٔ معموره است و شیخ صدوق بسند خود از اسحق بن راهویه نقل
کرده که گفت چون امام رضا علیه السلام به نیشابور آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع شدند خدمت
آنحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند یابن رسول الله تو از نزد ما میروی و برای ما یکحدیث نمیفرمائی
که ما استفاده کنیم از آنجناب و آنحضرت در عماری نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود
شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی
فرمود شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیر
المؤمنین علی بن ابیطالب علیهم السلام فرمود شنیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود شنیدم جبرئیل
میگفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من
عذابی این حدیث شریف را فرمود و حرکت نمود چون شتر راه افتاد صدا زد ما را و فرمود
بشروطها و انا من شروطها و ابو الصلت روایت کرده که چون امام رضا علیه السلام بده سرخ رسید
در وقتیکه بنزد مامون میرفت گفتند یابن رسول الله ظهر شده است نماز نمیکنید پس فرود
آمد و آب طلبید گفتند آب همراه نداریم پس بدست مبارک خود زمین را کاوید آنقدر آب جوشید

في المأمول والحذر ورد اللهم
ان كان الامر الفلاني مما
قد نيطت بالبركة اعجازه
و بواديه وحفت بالكرامة
ايامه ولياليه فخر لي اللهم
فيه خيرة ترد شموسه ذلولا
و تقعض ايامه سرورا اللهم
اما امر فائتمر واما نهي
فانتهي اللهم اني استخيرك
برحمتك خيرة في عافية
پس میگیرد یکقبضه از تسبیح
و بنیت میگیرد حاجت را
اگر عدد آن قبضه جفت است
پس آن افعل است یعنی بجا
آورد و اگر طاق است لا تفعل
است یعنی نکند آنکار را یا
بعکس بعضی طاق خوبست و
جفت بد و این بسته است
بقصد استخاره کننده
فقیر گوید



که آنحضرت و هرکه با آنحضرت بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقیست و چون داخل سناباد
شد پشت مبارک خود را گذاشت بکوهیکه دیکها از آن میتراشند و فرمود که خداوندا نفع ببخش
باین کوه و برکت ده در هرچه در ظرفی گذارند که از اینکوه تراشند و فرمود که از برای آنحضرت دیکها
از سنگ تراشیدند و فرمود که طعام آنحضرت را نپزند مگر در آندیکها پس از آنروز مردم دیکها و ظرفها
از آن تراشیدند و برکت یافتند چهارم صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجة
سنهٔ هزار و شش شاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید دید که حرم مطهر را عبد المؤمن خان
اوزبکی غارت کرده و سوای مجمر طلا دیگر چیزی در آنجا نگذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجة
از مشهد بهرات رفت و هرات را استرداد کرده بعد از نظم آنجا رجعت بمشهد نمود یکماه در آنجا
توقف نموده و صحن مقدس را مرمت کرده خدام بقعهٔ مبارکه را احسان و رعایت فرموده معاودت
بعراق فرمود و در اواخر سنهٔ هزار و هشت مجدداً شاه عباس بمشهد مقدس رفته زمستان را
در آنجا گذرانید و خدمت خادم باشی گری آستانهٔ مقدسه را خود متقلد و مشغول بود چنانچه شبی
با مقراض سر شمعها را میگرفت شیخ بهائی علیه الرحمة بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد

پیوسته بود ملائک علیین
پروانهٔ شمع روضهٔ خلد برین
مقراض باحتیاط زن ای خادم
ترسم ببری شهپر جبریل امین

و در سنهٔ هزار و نه بنا بنذریکه شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت
و در بیست و هشت روز این مسافت بعیده را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در اینباب نگاشته

بطوف مرقد شاه خراسان | شه والاگهر خاقان امجد | غلام شاه مردان شاه عباس
ز اصفاهان پیاده تا بمشهد | که گفته: پیاده رفت شد تاریخ رفتن | پیاده رفت با اخلاص بیحد

(۱۰۰۹)

وچون بمشهد مقدس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علی شهی که درگاه روضهٔ
متبرکه از آنجا بوده و در یک گوشهٔ صحن اتفاق افتاده بود و بدنما بود در وسط قرار داد و ایوانی
مقابل آن در طرف دیگر بساخت و خیابانی از دروازهٔ غربی شهر تا شرقی طرح کردند که از هر طرف بصحن
رسیده از میان ایوانها بگذشت و چشمه‌ها و قنوات احداث کرده بشهر آورد و نهری از میان خیابان
و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که آب از حوض گذشته بخیابان شرقی جاری شود و در
بناهای مذکور کتیبه‌ها بخط میرزا محمد رضای صدر الکتاب و علیرضای عباسی و محمد رضای امامی
رسم شد و هم شاه عباس قبهٔ مطهره را بطلا اندود کرد چنانچه در کتیبهٔ قبهٔ مطهره بآن اشاره شده

نقض بعضها و معها است بعضی
تردد و بعطف و ماد رياب
بيانها استخاره ذات الرقاع
و بعضی از اقسام استخاره
از آنچه ذکر کردیم بیدا است بجهت عمل خود
و بدانکه سید بن طاوس فرموده
کلامیکه حاصلش اینست که من
نیافتم حدیث صریحی در آنکه کسی
استخاره کند برای غیر خود و لکن
یافتم احادیث بسیار که امر شده
در آن بر قضاء حاجات اخوان
بدعوات و بیانات و توسلات بلکه
در اخبار از فواید دعا برای اخوان
چندان ذکر شده که محتاج به ذکر
نیست و استخاره نیز از جملهٔ
دعوات است و از جملهٔ
حاجات است
زیرا که انسان اگر تکلیف کند غیر را
باستخاره کردن برای او و بیین
حاجت برای او کرده است

وصورت آن کتیبه چنین است ❊ بسم الله الرحمن الرحیم ❊ من عظایم توفیقات الله سبحانه
ان وفق السلطان الأعظم مولی ملوك العرب والعجم صاحب النسب الطاهر النبوی والحسب الباهر العلوی
تراب اقدام خدام هذه العتبة المطهرة اللاهوتیه غبار نعال زوار هذه الروضة المنورة الملکوتیه
مروج آثار اجداده المعصومین السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه عباس الحسینی الموسوی الصفوی
بهادرخان فاستسعد بالمجیئ ماشیا علی قدمیه من دار السلطنة اصفهان الی زیارة هذا الحرم
الأشرف وقد تشرف بزینة هذه القبة من خلص ماله فی سنة الف وعشر وتم فی سنة الف وست وعشر

پنجم شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جملهٔ از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته واما آنچه ظاهر
شده برای مردم از بعد از شهادت آنحضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدس آنحضرت وعلامات وعجایبی
که مشاهده کردند خلق بسیار وعام وخاص تصدیق آن نمودند ومخالف ومؤالف اقرار بآن نمودند
بسیار بلکه از حد حصر خارجست وهمانا در آن مشهد مقدس کور ومادرزاد وابرص شفا یافتند
ودعاها مستجاب شده وحاجات برآورده شده وشدائد وملمات برطرف شده وما بسیاری از اینها را
خود مشاهده کردیم وعلم ویقینی که شك در آن راه نیابد پیدا نمودیم وشیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات
الهداة بعد از نقل اینکلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن الحسن الحر میگوید که من
دیدم ومشاهده کردم بسیاری از این معجزات را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده ویقین برای من
حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدت مجاورت من در مشهد مقدس که بیست و
شش سال میشود وشنیدم چیزهائی در این باب که از حد تواتر گذشته ودر خاطر ندارم که من دعا
کرده باشم در این مشهد وازخدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شده الحمد لله وتفصیل اینمقام
گنجایش ندارد ولهذا اکتفا کردیم باجمال مؤلف این کتاب عباس قمی گوید که در هر زمان اندکر کرامات
ومعجزات از این روضهٔ مقدسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل وقایع گذشته نیست وما در باب دوم
در اعمال شب بیست وهفتم رجب اشاره کردیم بچیزیکه مناسب اینمقام بود وفعلا مقام را گنجایش تطویل
نیست بهتر آنکه این فصل را بهمین جا ختم کنیم واینچند شعر را که از جامی نقل شده در مدح آنحضرت نقل نمائیم

| | |
|---|---|
| سلام علی آل طه ویس | سلام علی آل خیر النبیین |
| سلام علی روضة حل فیها | امام یباهی به الملك والدین |
| امام بحق شاه مطلق که آمد | حریم درش قبله گاه سلاطین |
| شه کاخ عرفان گل شاخ احسان | |



زنجی که مباشر استخاره میشود مخواهد استخاره برای خود کند که اولا صلاح است که بگوید بکن یا نه ومخواهد برای آنشخص که باوگفته استخاره کند که آیا مصلحت است در فعل یا در ترك وآن وامثال اینها ازچیزهائی است که داخلست در تحت عموم روایات باستخاره وبعضا رخصتها علامه مجلسی ره فرموده که کلام بنده درجواز استخاره برای غیرخالی از قوه نیست بجهت عمومات خصوص در روقی که قصد کند نایب از برای خود که بگوید بشخص مستخیر بکن یا مکن چنانکه سید بآن اشاره فرموده واینجمله ایستکه داخل کردن استخاره را در تحت اخبار مخصوصه لکن اولی واحوط آنستکه صاحب حاجت خودش استخاره کند برای



| | | |
|---|---|---|
| در درج امکان مه برج تمکین | علی بن موسی الرضا کز خدایش | رضا شد لقب چون رضا بودش آئین |
| ز فضل و شرف بینی او را جهانی | اگر نبودت تیره چشم جهان بین | پی عطر روبند حوران جنت |
| غبار درش را بگیسوی مشکین | اگر خواهی آری بکف دامن او | برو دامن از هر چه جز اوست برچین |

## (فصل دهم)

در زیارت ائمهٔ سرمن رای علیهم السلام واعمال سرداب مطهر ودر آن دو مقام است مقام اول
در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی وحضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد
شدی بسرمن رای انشاء الله وخواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السلام را پس غسل کن وبعد از
رعایت آداب دخول حرمهای شریفه باتانی ووقار روانه شو تا بدر حرم مطهر واذن دخول عمومی را
که در اول این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو وزیارت کن آن دو بزرگوار را باین الفاظ که اصح
زیارتست اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما
یا نُورَیِ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا مَنْ بَدا لِلّهِ فی شَأْنِکُما اَتَیْتُکُما زائِراً
عارِفاً بِحَقِّکُما مُعادِیاً لِاَعْدائِکُما مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکُما مُؤْمِناً بِما آمَنْتُما بِهِ کافِراً بِما
کَفَرْتُما بِهِ مُحَقِّقاً لِما حَقَّقْتُما مُبْطِلاً لِما اَبْطَلْتُما اَسْئَلُ اللهَ رَبّی وَرَبَّکُما اَنْ
یَجْعَلَ حَظّی مِنْ زِیارَتِکُمَا الصَّلوةَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ یَرْزُقَنی مُرافَقَتَکُما فِی الْجِنانِ
مَعَ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یُعْتِقَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَیَرْزُقَنی شَفاعَتَکُما وَ
مُصاحَبَتَکُما وَیُعَرِّفَ بَیْنی وَبَیْنَکُما وَلا یَسْلُبَنی حُبَّکُما وَحُبَّ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَ
اَنْ لا یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِکُما وَیَحْشُرَنی مَعَکُما فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اَللّهُمَّ
ارْزُقْنی حُبَّهُما وَتَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِما اَللّهُمَّ الْعَنْ ظالِمی آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَانْتَقِمْ
مِنْهُمْ اَللّهُمَّ الْعَنِ الْاَوَّلینَ مِنْهُمْ وَالْآخِرینَ وَضاعِفْ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ وَابْلُغْ بِهِمْ
وَبِاَشْیاعِهِمْ وَمُحِبّیهِمْ وَمُتَّبِعیهِمْ اَسْفَلَ دَرْكٍ مِنَ الْجَحیمِ اِنَّكَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ
عَجِّلْ فَرَجَ وَلِیِّكَ وَابْنِ وَلِیِّكَ وَاجْعَلْ فَرَجَنا مَعَ فَرَجِهِمْ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ❊



خود زنی را که مانند بیم خبری کرده از دشمنه باشد ودر جواز وکالت در استخاره واگر از بعضی با اراجح بود اصحاب ائمه سؤال میکردند از ائمه علیهم السلام واگر سؤال کرده بودند نقل میشد برای ما لا اقل در بین روایات بعلاوه آنکه مضطر او را است باجابت ودعای او قریب انتهی ❊

خلوص نیت بیست وهشتم از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است که هر کس بجوید یا زیارتا یا اکبر وایزید وبگوید الحمد لله الذی فضلنی علی کثیر علیك بالاسلام دینا وبالقرآن کتابا وبمحمد نبیا وبعلی اماما وبالمؤمنین اخوانا وبالکعبة قبلة اخوانا واو را آن کافر در خدا میان او وآن آتش جهنم جمع نکند مؤلف گوید که از انابت واجابت بیابد

وجهد میکنی در دعا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی نزدیک قبر
ایشان برو و دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی
بکن که مستجاب است و این مسجد پهلوی خانهٔ ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام
در آن نماز میکرده‌اند مؤلف گوید که این زیارت موافق روایت کامل الزیارة بود و شیخ محمد بن المشهدی
و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده‌اند با اختلاف جزئی و بعد از فقرهٔ فِی الْجَنَّةِ
بِرَحْمَتِهِ فرموده‌اند آنگاه برو و بچسبان خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس آن را و بگذار طرف راست
و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُمْ وَ تَوَفَّنی عَلیٰ مِلَّتِهِمْ
تا آخر زیارت که گذشت پس گفته‌اند که چهار رکعت نماز بگذار نزدیک سر مقدس و بعد از نماز زیارت
هر قدر نماز که خواهی بگذار الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانهٔ خود دفن شدند و برای آن در
بود که گاهی باز میکردند و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند و گاهی بسته بود و از
بیرون مقابل شباک که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت میکردند و در صدوق همین خبر زیارت
مذکور است که غسل میکنی و نیز نزد قبر ایشان میروی اگر توانی رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل شباک
که باز میشود بسوی قبر و چنین زائر نماز زیارت خود را در مسجد بکند و چون بهمت موالیان آن خانه
برداشته شد و بجای آن قبه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد و الآن معروف
است که ایوان مستطیل که در صحن پشت سر عسکریین علیهما السلام متصل است برواق همان مسجد
مذکور است بهر حال زوار از این جهة آسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوصه هر کدام و
مشترک میان هر دو بزرگوار در کتب مزاریه مذکور است اگر راغب شدند نسخهٔ آن بسیار است و اگر زائر را
حالی و مجالی باشد مناسب است که زیارت جامعهٔ کبیره را که بعد از این مذکور گردد ان شاء الله تعالی بخواند
زیرا که صدور آن کلمات بلیغه دارای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف بعظمت و جلالت
ائمه از مصدر جلال حضرت هادی علیه السلام است و سید بن طاوس در مصباح الزائر برای هر یک از این دو
بزرگوار زیارت مبسوط با صلوات بر ایشان و دعا بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته است نقل
آن اگرچه موجب تطویل است زیرا که فوائد بسیار در آن مندرج است فرمود هرگاه رسیدی بسر من رای
غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و روانه شو با تأنی و وقار

(در ذم تشبه بکفار)

استفاده میشود که مسلمانان باید از دوستی کفار و محبت و میل بایشان و تشبه بایشان اجتناب کنند و بر مسلک آنها سلوک نکنند قال الله تعالی قَدْ کانَتْ لَکُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فی اِبْراهیمَ وَالَّذینَ مَعَهُ اِذْ قالُوا لِقَوْمِهِمْ اِنّا بُرَآءُ مِنْکُمْ وَ مِمّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَ بَدا بَیْنَنا وَ بَیْنَکُمُ الْعَداوَةُ وَ الْبَغْضاءُ اَبَداً الخ شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود وحی فرستاد حق تعالی بسوی پیغمبری از پیغمبران خود که بگو بمؤمنین نپوشید لباس دشمنان مرا و نخورید مطاعم دشمنان مرا و نروید

بلکه نقل شده که رواق پشت سر مقدس و یک ربع از حرم مطهر نیز مسجد است (منه)



تا برسی بدر حرم شریف آنگاه که رسیدی طلب رخصت کن و بگو ءَ اَدْخُلُ یا نَبِیَّ اللّٰهِ ءَ اَدْخُلُ یا
اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَ اَدْخُلُ یا فاطِمَةَ الزَّهْراءَ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ عَلِیَّ بْنَ
الْحُسَیْنِ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَ اَدْخُلُ
یا مَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ عَلِیَّ بْنَ مُوسیٰ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ
عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَ اَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ الْمُوَکَّلینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الشَّریفِ پس داخل شو
و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه السلام رو بقبر
و پشت بقبله و صد مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ
مُحَمَّدٍ الزَّکِیَّ الرّاشِدَ النُّورَ الثّاقِبَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سِرَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبْلَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا آلَ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا اَمینَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَقَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا نُورَ الْاَنْوارِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا زَیْنَ الْاَبْرارِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَلیلَ
الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عُنْصُرَ الْاَطْهارِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ الرَّحْمٰنِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رُکْنَ الْایمانِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلَی الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وَلِیَّ الصّالِحینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلَمَ الْهُدیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
حَلیفَ التُّقیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَمُودَ الدّینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاَمینُ الْوَفِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ

(در ذم تشبه بکفار)

در مسلکهای آنها یعنی راههای دشمنان من نروید پس شما نیز دشمنان من خواهید بود همچنانکه ایشان دشمنان منند و لهذا در دنیا ری از رهبانها را دیر شده که فلان علمای ابرار بجا آورد و دید خود را بکفار شبیه نکرده باید نماند روایتی که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که فرمود شاربها را از ته بگیرید و ریشها را بلند بگذارید و بیهود خود را شبیه مگردانید و نیز فرمود که گبران ریشهای خود را چیدند و سبیلهای خود را زیاد کردند و ما شاربها را میچینیم و ریشها را میگذاریم چون نامهٔ دعوت آنحضرت بعجم رسید کسری بباذان که عامل یمن بود نوشت که آنحضرت را از نزد او

ایها الزاهد التقی السلام علیک ایها الحجة علی الخلق اجمعین السلام علیک
ایها التالی للقرآن السلام علیک ایها المبین للحلال من الحرام السلام علیک
ایها الولی الناصح السلام علیک ایها الطریق الواضح السلام علیک ایها
النجم اللائح اشهد یا مولای یا ابا الحسن انک حجة الله علی خلقه و خلیفته
فی بریته و امینه فی بلاده و شاهده علی عباده و اشهد انک کلمة التقوی
و باب الهدی و العروة الوثقی و الحجة علی من فوق الارض و من تحت الثری و
اشهد انک المطهر من الذنوب المبرء من العیوب و المختص بکرامة الله و
المحبو بحجة الله و الموهوب له کلمة الله و الرکن الذی یلجأ الیه العباد
و تحیی به البلاد و اشهد یا مولای انی بک و بآبائک و ابنائک موقن مقر
و لکم تابع فی ذات نفسی و شرایع دینی و خاتمة عملی و منقلبی و مثوای و انی ولی
لمن والاکم و عدو لمن عاداکم مؤمن بسرکم و علانیتکم و اولکم و آخرکم
بابی انت و امی و السلام علیک و رحمة الله و برکاته پس ببوس ضریح را و بگذار روی
راست را بر آن پس طرف چپ را بگذار و بگو اللهم صل علی محمد و آل محمد و صل علی
حجتک الوفی و ولیک الزکی و امینک المرتضی و صفیک الهادی و صراطک
المستقیم و الجادة العظمی و الطریقة الوسطی نور قلوب المؤمنین و ولی المتقین
و صاحب المخلصین اللهم صل علی سیدنا محمد و اهل بیته و صل علی علی
بن محمد الراشد المعصوم من الزلل و الطاهر من الخلل و المنقطع الیک بالامل
المبلو بالفتن و المختبر بالمحن و الممتحن بحسن البلوی و صبر الشکوی مرشد
عبادک و برکة بلادک و محل رحمتک و مستودع حکمتک و القائد الی
جنتک العالم فی بریتک و الهادی فی خلیقتک الذی ارتضیته و انتجبته



و اخترته لمقام رسولک فی امته و الزمته حفظ شریعته فاستقل باعباء
الوصیة ناهضا بها و مضطلعا بحملها لم یعثر فی مشکل و لا هفا فی معضل
بل کشف الغمة و سد الفرجة و ادی المفترض اللهم فکما اقررت ناظر نبیک
به فرقه درجته و اجزل لدیک مثوبته و صل علیه و بلغه منا تحیة و
سلاما و آتنا من لدنک فی موالاته فضلا و احسانا و مغفرة و رضوانا انک
ذو الفضل العظیم پس نماز زیارت بکذار و چون سلام دادی بگو یا ذا القدرة الجامعة
و الرحمة الواسعة و المنن المتتابعة و الآلاء المتواترة و الایادی الجلیلة و
المواهب الجزیلة صل علی محمد و آل محمد الصادقین و اعطنی سؤلی و اجمع شملی
و لم شعثی و زک عملی و لا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی و لا تزل قدمی و لا تکلنی
الی نفسی طرفة عین ابدا و لا تخیب طمعی و لا تبد عورتی و لا تهتک ستری و
لا توحشنی و لا تؤیسنی و کن بی رؤفا رحیما و اهدنی و زکنی و طهرنی و صفنی و اصطفنی
و خلصنی و استخلصنی و اصنعنی و اصطنعنی و قربنی الیک و لا تباعدنی منک و
الطف بی و لا تجفنی و اکرمنی و لا تهنی و ما اسئلک فلا تحرمنی و ما لا اسئلک
فاجمعه لی برحمتک یا ارحم الراحمین و اسئلک بحرمة وجهک الکریم و
بحرمة نبیک محمد صلواتک علیه و آله و بحرمة اهل بیت رسولک امیر
المؤمنین علی و الحسن و الحسین و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد
و علی و الحسن و الخلف الباقی صلواتک و برکاتک علیهم ان تصلی علیهم
اجمعین و تعجل فرج قائمهم بامرک و تنصره و تنتصر به لدینک و تجعلنی فی جملة
الناجین به و المخلصین فی طاعته و اسئلک بحقهم لما استجبت لی دعوتی و
قضیت لی حاجتی و اعطیتنی سؤلی و کفیتنی ما اهمنی من امر دنیای و آخرتی یا ارحم

الرّاحمین یا نور یا برهان یا منیر یا مبین یا ربّ اکفنی شرّ الشّرور و آفات الدّهور
وأسئلک النّجاة یوم ینفخ فی الصّور و دعا کن برای هرچه خواهی و بسیار بگو یا عدّتی
عند العدد و یا رجائی والمعتمد و یا کهفی والسّند یا واحد یا احد و یا قل هو
الله احد أسئلک اللّهمّ بحقّ من خلقت من خلقک و لم تجعل فی خلقک مثلهم
احداً صلّ علی جماعتهم وافعل بی کذا و کذا و بجای این کلمه حاجت بخواه همانا روایت
شده از آنحضرت که فرموده من از خداوند عزّ و جلّ خواسته ام که نا امید برنگرداند کسی را که بخواند

## زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

من بعد از من | این دعا را در روضهٔ

شیخ بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده که فرمود قبر من در سرّ من رأی امان است از برای اهل دو جانب
از بلاها و عذاب خدا مجلسی اوّل اهل دو جانب را بشیعه و سنّی معنی کرده و فرموده که برکت آنحضرت
دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ و سیّد
بن طاوس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام را بجا آور جمیع آنچه را که در
زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا میآوردی پس بایست نزد ضریح آنحضرت و بگو
السّلام علیک یا مولای یا ابا محمّد الحسن بن علیّ الهادی المهتدی و رحمة الله
و برکاته السّلام علیک یا ولیّ الله و ابن اولیائه السّلام علیک یا حجّة الله
و ابن حججه السّلام علیک یا صفیّ الله و ابن اصفیائه السّلام علیک یا
خلیفة الله و ابن خلفائه و ابا خلیفته السّلام علیک یا ابن خاتم النّبیّین
السّلام علیک یا ابن سیّد الوصیّین السّلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السّلام
علیک یا ابن سیّدة نساء العالمین السّلام علیک یا ابن الائمّة الهادین السّلام
علیک یا ابن الاوصیاء الرّاشدین السّلام علیک یا عصمة المتّقین السّلام
علیک یا امام الفائزین السّلام علیک یا رکن المؤمنین السّلام علیک یا
فرج الملهوفین السّلام علیک یا وارث الانبیاء المنتجبین السّلام علیک یا

و یا منقذ الغرقی و یا منجی الهلکی یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل انت الّذی سجد لک سواد اللّیل و نور النّهار و ضوء القمر و شعاع الشّمس و دویّ الماء و حفیف الشّجر یا الله یا الله یا الله انت وحدک لا شریک لک

پس میگوئی اللّهمّ افعل بی کذا و کذا بجای این کلمه حاجت خود را ذکر میکنی پس بدرستیکه از جای خود بر نخواهی خاست که مستجاب میشود انشاء الله

سیّد اجلّ شیخ کفعمی از مفتاح النّجاح نقل کرده که هر که بنویسد لفظ بسم الله را بر در بیرون از منزل خود ایمن از هلاکت خواهد گشت و اگرچه کافر باشد و گفته که فرعون را



خازن علم وصیّ رسول الله السّلام علیک ایّها الدّاعی بحکم الله السّلام علیک
ایّها النّاطق بکتاب الله السّلام علیک یا حجّة الحجج السّلام علیک یا هادی
الامم السّلام علیک یا ولیّ النّعم السّلام علیک یا عیبة العلم السّلام علیک
یا سفینة الحلم السّلام علیک یا ابا الامام المنتظر الظّاهرة للعاقل حجّته و
الثّابتة فی الیقین معرفته المحتجب عن اعین الظّالمین والمغیّب عن دولة الفاسقین
والمعید ربّنا به الاسلام جدیداً بعد الانطماس والقرآن غضّاً بعد الاندراس
اشهد یا مولای انّک اقمت الصّلوة و آتیت الزّکوة و امرت بالمعروف و نهیت
عن المنکر و دعوت الی سبیل ربّک بالحکمة والموعظة الحسنة و عبدت
الله مخلصاً حتّی اتیک الیقین أسئل الله بالشّأن الّذی لکم عنده ان یتقبّل زیارتی
لکم و یشکر سعیی الیکم و یستجیب دعائی بکم و یجعلنی من انصار الحقّ و اتباعه و
اشیاعه و موالیه و محبّیه والسّلام علیک و رحمة الله و برکاته پس ببوس ضریح را
و بگذار طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را گذار و بگو اللّهمّ صلّ علی سیّدنا محمّد و اهل
بیته و صلّ علی الحسن بن علیّ الهادی الی دینک والدّاعی الی سبیلک علم الهدی
و منار التّقی و معدن الحجی و مأوی النّهی و غیث الوری و سحاب الحکمة و بحر الموعظة
و وارث الائمّة والشّهید علی الامّة المعصوم المهذّب والفاضل المقرّب والمطهّر
من الرّجس الّذی ورّثته علم الکتاب و الهمته فصل الخطاب و نصبته علماً لاهل
قبلتک و قرنت طاعته بطاعتک و فرضت مودّته علی جمیع خلیقتک اللّهمّ
فکما اناب بحسن الاخلاص فی توحیدک و اردی من خاض فی تشبیهک و حامی عن
اهل الایمان بک فصلّ یا ربّ علیه صلوة یلحق بها محلّ الخاشعین و یعلو
فی الجنّة بدرجة جدّه خاتم النّبیّین و بلّغه منّا تحیّة و سلاماً و آتنا

خداوند زود زود هلاک نکرد و مهلت داد او را با آن غایت طغیان او را بجهت آنکه نوشته بود بر در بیرون منزل خود بسم الله را و حق تعالی وحی فرمود بموسی و فرمود که از خدا خواست سرعت هلاکت او را من نظر میکنی بکفر او و من نظر میکنم بآنچه نوشته بر در خود

و حکیم شیخ ابن فهد روایت کرده است که روزی ابو الدّرداء را خبر دادند که خانه ات سوخت گفت نسوخت پس دیگری خبر داد گفت نسوخته است پس گفت نسوخته است خبر دادند که خانه های اطراف آن سوخت گفت دانستم که خانه ام نسوخته است گفتند از چه دانستی گفت از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم که فرمود هر که در صبح این کلمات را بخواند

مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْسَاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَاناً اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ
وَمَنٍّ جَسِيمٍ پس نماز زیارت بجا آورد و چون فارغ شد بگو يَا دَائِمُ يَا دَيْمُومُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ
يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ وَالْهَمِّ وَيَا فَارِجَ الْغَمِّ وَيَا بَاعِثَ الرُّسُلِ وَيَا صَادِقَ الْوَعْدِ وَيَا حَيُّ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيِّهِ عَلِيٍّ ابْنِ عَمِّهِ وَصِهْرِهِ عَلٰى
ابْنَتِهِ الَّذِي خُتِمَتْ بِهِمَا الشَّرَايِعُ وَفُتِحَتْ بِهِمَا التَّاوِيلُ وَالطَّلَايِعُ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا
صَلٰوةً يَشْهَدُ بِهَا الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ وَيَنْجُو بِهَا الْاَوْلِيَاءُ وَالصَّالِحُونَ وَاَتَوَسَّلُ
اِلَيْكَ بِفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالِدَةِ الْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ وَسَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ الْمُشَفَّعَةِ
فِي شِيعَةِ اَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهَا صَلٰوةً دَائِمَةً اَبَدَ الْاٰبِدِينَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ
وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ وَالْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ التَّقِيِّ
سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْاِمَامَيْنِ الْخَيِّرَيْنِ الطَّيِّبَيْنِ التَّقِيَّيْنِ النَّقِيَّيْنِ الطَّاهِرَيْنِ
الشَّهِيدَيْنِ الْمَظْلُومَيْنِ الْمَقْتُولَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا غَرَبَتْ صَلٰوةً
مُتَوَالِيَةً مُتَتَالِيَةً وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ
مِنْ خَوْفِ الظَّالِمِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْاِمَامَيْنِ السَّيِّدَيْنِ
مِفْتَاحَيِ الْبَرَكَاتِ وَمِصْبَاحَيِ الظُّلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرٰى لَيْلٌ وَمَا اَضَاءَ
نَهَارٌ صَلٰوةً تَغْدُو وَتَرُوحُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنِ اللّٰهِ
وَالنَّاطِقِ فِي عِلْمِ اللّٰهِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَالْوَصِيِّ النَّاصِحِ الْاِمَامَيْنِ
الْهَادِيَيْنِ الْمَهْدِيَّيْنِ الْوَافِيَيْنِ الْكَافِيَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ
لَكَ فَلَكٌ صَلٰوةً تُنْمٰى وَتَزِيدُ وَلَا تَفْنٰى وَلَا تَبِيدُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ
مُوسَى الرِّضَا وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى الْاِمَامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنْتَجَبَيْنِ فَصَلِّ
عَلَيْهِمَا مَا اَضَاءَ صُبْحٌ وَدَامَ صَلٰوةً تُرَقِّيهِمَا اِلٰى رِضْوَانِكَ فِي الْعِلِّيِّينَ مِنْ

دیگر اگر در دریا بخوانند در آتش بدی باد و غرق نشود و من این دعا را بخوانند بود اللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّي لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً اللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ قَضَاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

شیخ کلینی و غیره روایت



جِنَانِكَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي الْقَائِمَيْنِ
بِاَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْتَبَرَيْنِ بِالْمِحَنِ الْهَائِلَةِ وَالصَّابِرَيْنِ فِي الْاِحَنِ الْمَائِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا
كِفَاءَ اَجْرِ الصَّابِرِينَ وَاِزَاءَ ثَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلٰوةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرِّفْعَةَ وَاَتَوَسَّلُ
اِلَيْكَ يَا رَبِّ بِاِمَامِنَا وَمُحَقِّقِ زَمَانِنَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَالشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ وَالنُّورِ
الْاَزْهَرِ وَالضِّيَاءِ الْاَنْوَرِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ وَالْمُظَفَّرِ بِالسَّعَادَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ عَدَدَ الثَّمَرِ
وَاَوْرَاقِ الشَّجَرِ وَاَجْزَاءِ الْمَدَرِ وَعَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ وَعَدَدَ مَا اَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ
وَاَحْصَاهُ كِتَابُكَ صَلٰوةً يَغْبِطُهُ بِهَا الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ اللّٰهُمَّ وَاحْشُرْنَا فِي
زُمْرَتِهِ وَاحْفَظْنَا عَلٰى طَاعَتِهِ وَاحْرُسْنَا بِدَوْلَتِهِ وَاَتْحِفْنَا بِوِلَايَتِهِ وَانْصُرْنَا
عَلٰى اَعْدَائِنَا بِعِزَّتِهِ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَّابِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ وَاِنَّ
اِبْلِيسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِينَ قَدِ اسْتَنْظَرَكَ لِاِغْوَاءِ خَلْقِكَ فَاَنْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَكَ
لِاِضْلَالِ عَبِيدِكَ فَاَمْهَلْتَهُ بِسَابِقِ عِلْمِكَ فِيهِ وَقَدْ عَشَّشَ وَكَثُرَتْ جُنُودُهُ
وَازْدَحَمَتْ جُيُوشُهُ وَانْتَشَرَتْ دُعَاتُهُ فِي اَقْطَارِ الْاَرْضِ فَاَضَلُّوا عِبَادَكَ وَاَفْسَدُوا
دِينَكَ وَحَرَّفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبَادَكَ شِيَعاً مُتَفَرِّقِينَ وَاَحْزَاباً
مُتَمَرِّدِينَ وَقَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْيَانِهِ وَتَمْزِيقَ شَاْنِهِ فَاَهْلِكْ اَوْلَادَهُ وَجُيُوشَهُ
وَطَهِّرْ بِلَادَكَ مِنِ اخْتِرَاعَاتِهِ وَاخْتِلَافَاتِهِ وَاَرِحْ عِبَادَكَ مِنْ مَذَاهِبِهِ وَقِيَاسَاتِهِ
وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ وَابْسُطْ عَدْلَكَ وَاَظْهِرْ دِينَكَ وَقَوِّ اَوْلِيَاءَكَ وَاَوْهِنْ
اَعْدَاءَكَ وَاَوْرِثْ دِيَارَ اِبْلِيسَ وَدِيَارَ اَوْلِيَائِهِ اَوْلِيَاءَكَ وَخَلِّدْهُمْ فِي الْجَحِيمِ وَ
اَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَلِيمِ وَاجْعَلْ لَعَائِنَكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ فِي مَنَاحِسِ الْخِلْقَةِ وَ
مَشَاوِيهِ الْفِطْرَةِ دَائِرَةً عَلَيْهِمْ وَمُوَكَّلَةً بِهِمْ وَجَارِيَةً فِيهِمْ كُلَّ صَبَاحٍ وَ
مَسَاءٍ وَغُدُوٍّ وَرَوَاحٍ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا

کرده اند از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که این دعا را تعلیم زراره فرمود که در زمان غیبت و امتحان شیعه بخوانند اللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ اَعْرِفْ نَبِيَّكَ اللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ اَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي

سید ابن طاووس در عدة الداعی روایت کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که هر گاه یکی از شما اراده مردی بکند یا بیماری داشته باشد دست را بر موضع درد بگذارد و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَضَعْتُ يَدِي عَلٰى مِلَّةِ اِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ

بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس دعا كن بآنچه خواهى از براى خود و برادرانت

آنگاه زيارت كن ملكهٔ دنيا و آخرت والدهٔ امام قائم عليهما السلام را و قبر معظمه پشت ضريح مولاى ما امام حسن عسكرى عليه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصّادِقِ الْاَمينِ اَلسَّلامُ عَلى مَوْلانا اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ الْحُجَجِ الْمَيامينِ اَلسَّلامُ عَلى والِدَةِ الْاِمامِ وَالْمُودَعَةِ اَسْرارَ الْمَلِكِ الْعَلّامِ وَالْحامِلَةِ لِاَشْرَفِ الْاَنامِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا شَبيهَةَ اُمِّ مُوسى وَابْنَةَ حَوارِيِّ عيسى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِى الْاِنْجيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللهِ الْاَمينِ وَمَنْ رَغِبَ فى وُصْلَتِها مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلينَ وَالْمُسْتَوْدَعَةُ اَسْرارَ رَبِّ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى آبائِكِ الْحَوارِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى بَعْلِكِ وَوَلَدِكِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكَفالَةَ وَاَدَّيْتِ الْاَمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فى مَرْضاتِ اللهِ وَصَبَرْتِ فى ذاتِ اللهِ وَحَفِظْتِ سِرَّ اللهِ وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللهِ وَبالَغْتِ فى حِفْظِ حُجَّةِ اللهِ وَرَغِبْتِ فى وُصْلَةِ اَبْناءِ رَسُولِ اللهِ عارِفَةً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِاَمْرِهِمْ مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَةً هَواهُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلى بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكِ مُقْتَدِيَةً بِالصّالِحينَ راضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضِيَ اللهُ عَنْكِ وَاَرْضاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَاْويكِ فَلَقَدْ اَوْلاكِ مِنَ الْخَيْراتِ ما اَوْلاكِ وَاَعْطاكِ مِنَ الشَّرَفِ ما بِهِ اَغْناكِ فَهَنّاكِ اللهُ بِما مَنَحَكِ مِنَ الْكَرامَةِ وَاَمْراكِ پس بالا ميكنى سر خود را و ميگوئى اَللّهُمَّ اِيّاكَ اعْتَمَدْتُ وَلِرِضاكَ طَلَبْتُ وَبِاَوْلِيائِكَ اِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلى غُفْرانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ

دو لايه من اقرءمن الله ... ملائكه الله كلان و ... از آن كن ... ابن را در روز خواب حفظ كند ... كند و از خل بشدن و ... طلب امر زش كند براى او ملائكه

پس بجهار ... عدة الداعى است كه خواندن انّا انزلناه فى ليلة القدر ... مبكند ... بابو ... روايت شده از ... عليه السلام پس ... از ... امير المؤمنين عليه السلام نقل كرده كه هر كه بخواند ... صد ... از هر ... كه باشد ... هفت مرتبه بالله ... بخواند ... از ... الله ...



اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ اُمِّ وَلِيِّكَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنى بِزِيارَتِها وَثَبِّتْنى عَلى مَحَبَّتِها وَلا تَحْرِمْنى شَفاعَتَها وَشَفاعَةَ وَلَدِها وَارْزُقْنى مُرافَقَتَها وَاحْشُرْنى مَعَها وَمَعَ وَلَدِها كَما وَفَّقْتَنى لِزِيارَةِ وَلَدِها وَزِيارَتِها اَللّهُمَّ اِنّى اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِالْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيامينِ مِنْ آلِ طه وَيس اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبينَ وَاَنْ تَجْعَلَنى مِنَ الْمُطْمَئِنّينَ الْفائِزينَ الْفَرِحينَ الْمُسْتَبْشِرينَ الَّذينَ لا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنى مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْيَهُ وَيَسَّرْتَ اَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ اَللّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتى اِيّاها وَارْزُقْنِى الْعَوْدَ اِلَيْها اَبَداً ما اَبْقَيْتَنى وَاِذا تَوَفَّيْتَنى فَاحْشُرْنى فى زُمْرَتِها وَاَدْخِلْنى فى شَفاعَةِ وَلَدِها وَشَفاعَتِها وَاغْفِرْ لى وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَآتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِى الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا ساداتى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ مؤلف گويد روايت شده از حضرت صادق عليه السلام كه زيد شحام عرض كرد بخدمتش كه چه ثواب است از براى كسيكه زيارت كند يكى از شما امامان را فرمود مثل آنستكه زيارت كرده حضرت رسولخدا صلى الله عليه وآله را و ما در سابق نقل كرديم روايتى كه از حضرت صادق عليه السلام نقل شده كه هر كه زيارت كند امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد نزد او چهار ركعت نوشته شود براى او حجه و عمره و در هديةالزائرين نقل كرديم فضائل جناب حكيمه دختر حضرت امام محمد تقى عليه السلام را كه قبر شريفش پايين پا چسبيده بضريح عسكريين عليهما السلام است و گفتيم كه در كتب مزار زيارت مخصوصى از براى آن معظمه ذكر نشده با آن مرتبهٔ رفيعه كه از براى او است پس سزاوار است او را زيارت كنند بالفاظى كه در زيارت اولاد ائمه عليهم السلام نقل شده يا زيارت كنند او را باين الفاظ كه در زيارت عمهٔ مكرمه اش حضرت فاطمه بنت موسى عليه السلام وارد شده و آن چنانستكه ميايستى رو بقبله ميگوئى اَلسَّلامُ عَلى آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى اِبْراهيمَ خَليلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مُوسى

نقل كرده كه كسيكه بخوانند قل هو الله احد را در وقتيكه خوابگاه خود رود سه مرتبه موكل فرمايد حقتعالى باو پنجاه هزار فرشته كه پاسبانى كنند او را در آن شب و از حضرت صادق روايت كرده كه هر كه يكروز بگذرد بر او و نماز خود قل هو الله احد نخواند روز قيامت باو گويند اى بنده خدا نيستى از نماز گزارندگان و نيز از حضرت منقول است كه كسيكه بگذرد بر او جمعه يعنى هفته و نخواند در آن قل هو الله احد پس بميرد بر دين ابى لهب و نيز از اعناب مرضى كسيكه برسد باو مرض يا شدتى و نخواند در آن مرض و يا شدت قل هو الله احد پس بميرد در آن مرض يا شدت پس او از اهل النار است

کلیم الله السلام علی عیسی روح الله السلام علیک یا رسول الله السلام علیک
یا خیر خلق الله السلام علیک یا صفی الله السلام علیک یا محمد بن عبد الله خاتم
النبیین السلام علیک یا امیر المؤمنین علی بن ابیطالب وصی رسول الله السلام
علیک یا فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیکما یا سبطی الرحمة و سیدی
شباب اهل الجنة السلام علیک یا علی بن الحسین سید العابدین و قرة عین
الناظرین السلام علیک یا محمد بن علی باقر العلم بعد النبی السلام علیک یا
جعفر بن محمد الصادق البار الامین السلام علیک یا موسی بن جعفر
الطاهر الطهر السلام علیک یا علی بن موسی الرضا المرتضی السلام علیک یا
محمد بن علی التقی السلام علیک یا علی بن محمد النقی الناصح الامین السلام علیک
یا حسن بن علی السلام علی الوصی من بعده اللهم صل علی نورک و سراجک
و ولی ولیک و وصی وصیک و حجتک علی خلقک السلام علیک یا بنت
رسول الله السلام علیک یا بنت فاطمة و خدیجة السلام علیک یا بنت امیر
المؤمنین السلام علیک یا بنت الحسن و الحسین السلام علیک یا بنت ولی
الله السلام علیک یا اخت ولی الله السلام علیک یا عمة ولی الله السلام
علیک یا بنت محمد بن علی التقی و رحمة الله و برکاته السلام علیک عرف
الله بیننا و بینکم فی الجنة و حشرنا فی زمرتکم و اوردنا حوض نبیکم و سقانا
بکاس جدکم من ید علی بن ابیطالب صلوات الله علیکم اسئل الله ان یرینا
فیکم السرور و الفرج و ان یجمعنا و ایاکم فی زمرة جدکم محمد صلی الله علیه و آله
و ان لا یسلبنا معرفتکم انه ولی قدیر اتقرب الی الله بحبکم و البرائة من
اعدائکم و التسلیم الی الله راضیا به غیر منکر و لا مستکبر و علی یقین ما اتی

می دهیم و نیز در عدة الداعی
نقل کرده ابن فهد را برای حفظ
زراعت از خربزه و خیار و بادر
زراعتها از ضرر کرم و جانوری
که آن را فاسد میکند و کفته
این چهار کلمه بنویسد بر چهار
پارچه نی یا چهار رقعه و بگذارد
در چهار زاویه و بگذارد
در چهار طرف زرعه ایها
الدود و ایها الدواب و
الهوام و الحیوانات اخرجوا
من هذه الارض و الزرع الی
الخراب کما خرج ابن متی من
بطن الحوت فان لم تخرجوا
ارسلت علیکم شواظا من
نار و نحاس فلا تنتصران
الم تر الی الذین خرجوا
من دیارهم و هم الوف حذر
الموت فقال لهم الله
موتوا فماتوا اخرجوا
منها



به محمد و به راض نطلب بذلک وجهک یا سیدی اللهم و رضاک و الدار
الآخرة یا حکیمة اشفعی لی فی الجنة فان لک عند الله شانا من الشان اللهم
انی اسئلک ان تختم لی بالسعادة فلا تسلب منی ما انا فیه و لا حول و لا قوة الا
بالله العلی العظیم اللهم استجب لنا و تقبله بکرمک و عزتک و برحمتک و
عافیتک و صلی الله علی محمد و آله اجمعین و سلم تسلیما یا ارحم الراحمین

مؤلف گوید معروف است که در نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور جمله از سادات عظام است که از جمله
آنها است حسین پسر امام علی نقی علیه السلام و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن انچه بنظر میرسد آن
است که سیدی جلیل القدر و عظیم الشان بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولای
ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و برادرش حسین بن علی تعبیر بسبطین میکردند و تشبیه میکردند
این دو برادر را بدو جد شان دو سبط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و در روایت
ابو الطیب است که صدای حضرت حجة صلوات الله علیه شبیه بود بصدای حسین و در شجرة الاولیاء
تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی یزدی ذکر او لاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است
که حسین فرزند انحضرت از زهاد و عباد بود و بامامت برادر خود اعتراف داشت و شاید منتبع ماهر
بیابد غیر از انچه ذکر شد چیزی که دلالت کند بر جلالتش و نیز بدانکه امامزاده سید محمد فرزند حضرت
امام علی نقی علیه السلام را در نزدیکی بلد بلکه نزدیک سامره مزاریست مشهور و بجلالت شان و بروز کرامات معروف
عامه مردم بزیارتش مشرف میشوند و نذرها و هدایای بسیار بانجا میبرند و حاجات میطلبند اعراب
انحدود و تمام از او خوف دارند و حساب میبرند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکرش
نیست و بس است در جلالت انجناب که قابلیت و صلاحیت امامت داشت و فرزند بزرگ هادی علیه السلام
بود و در فوت او حضرت امام حسن عسکری علیه السلام گریبان خود را چاک فرمود و شیخ ما ثقة الاسلام نوری
نور الله مرقده اعتقاد عظیمی بزیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارکش سعی فرموده
و صورت کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد السید الجلیل ابیجعفر محمد بن الامام
ابی الحسن علی الهادی علیه السلام عظیم الشان جلیل القدر کانت الشیعة تزعم انه الامام بعد ابیه
علیه السلام فلما توفی نص ابوه علی اخیه ابی محمد الزکی علیه السلام و قال له احدث لله شکرا فقد احدث فیک

فانک رجیم فخرج منها خائفا
یترقب سبحان الذی اسری
بعبده لیلا من المسجد الحرام
الی المسجد الاقصی کانهم یوم
یرونها لم یلبثوا الا عشیة
او ضحیها فاخرجناهم من
جنات و عیون و زروع و
مقام کریم و نعمة کانوا فیها
فاکهین فما بکت علیهم
السماء و الارض و ما کانوا
منظرین اخرج منها فما یکون
لک ان تتکبر فیها فاخرج
انک من الصاغرین اخرج
منها مذؤما مدحورا فلنأتینهم
بجنود لا قبل لهم بها و لنخرجنهم
منها اذلة و هم صاغرون

بی و منهم سید بن طاوس از
حضرت امام محمد
باقر علیه السلام

امّا خلفه ابوه فی المدینة طفلاً و قدم علیه فی سامرّاء مشتدّاً و نهض الی الرجوع الی الحجاز و لمّا بلغ
بلد علی نبعة فرائخ مرض و توفّی و مشهده هناك و لمّا توفّی ثوی ابو محمّد علیه ثوبه و قال فی
جواب من عابه علیه قد شقّ موسی علی اخیه هرون و کانت وفاته فی حدود اثنین و خمسین
بعد المائتین و بالجمله چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهّر و بگو
اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ اٰمَنّا بِاللهِ وَ
بِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُما بِهِ وَدَلَلْتُما عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ
اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِیَ اِیّاهُما وَارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِما وَاحْشُرْنی مَعَهُما وَمَعَ اٰبائِهِمَا

| الطّاهِرینَ وَالْقائِمِ الْحُجَّةِ | مقام دوّیم | مِنْ ذُرِّیَّتِهِما یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ |
|---|---|---|

در آداب سرداب مطهّر و کیفیت زیارت حجة الله علی العباد و بقیة الله فی البلاد الامام المهدی
حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه و قبل از شروع تنبیه کنیم برامری
که در کتاب هدیه از کتاب تحیه نقل کرده و آن امر اینست که این سرداب مطهّر داخل در خانه آن
بزرگواران بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و قبّه و حرم
از پشت سر نزدیک بقبر نرجس خاتون بود و شاید حال در رواق باشد آنجا پائین سر مقدّس
و الآن در از تاریکی داشت چون از آنجا میگذشتند بدر سرداب غیبت میرسیدند که حال
آئینه کاری شده و پنجره از طرف قبله بصحن عسکریین علیهما السلام باز میشود و آن در از وسط این
سرداب باز میشد که حال کاشی دیوار بجای آن بشکل محراب ساخته اند و همه اعمال این سرّ امام
علیه السلام از پنجره میشد و لهذا شهید اوّل در مزار بعد از زیارت عسکریین علیهما السلام زیارت سرداب را
ذکر کرده پس از آن زیارت نرجس خاتون را و در یکصد سال و چیزی قبل مؤیّد سند احمد خان
دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن آن دو امام علیهما السلام را بنحویکه الآن موجود است جدا نمود و برای
آن روضه و رواق و قبّه عالیه بر پا نمود و برای سرداب مطهّر صحنی علیحده و ایوانی و راهی و پلّه
جدا و دهلیزی و سردابی مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود و آن راه اوّل
و پلّه ها و در سرداب بالمرّه مسدود شد و نشانی از آنها نیست و محلّی برای بجا آوردن بعضی از
آداب وارده نماند و لکن محلّ جملهٔ از زیارات که اصل سرداب شریفست تغییری نکرده و امّا

روایتکرده است که هر که خواهد
کند و در دست انگشتر عقیق
باشد و در انگشت دست
راست کرده باشد و پیش
از آنکه نظر بر کسی بیفکند
نگین او را بجانب کف دست
بگرداند و بآن نظر کند و
سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ فی لَیْلَةِ
الْقَدْرِ را تا آخر بخواند پس بگوید
اٰمَنْتُ بِاللهِ وَحْدَهُ لا
شَریکَ لَهُ وَکَفَرْتُ بِالْجِبْتِ
وَالطّاغُوتِ وَاٰمَنْتُ بِسِرِّ
آلِ مُحَمَّدٍ وَعَلانِیَتِهِمْ وَظاهِرِهِمْ
وَباطِنِهِمْ وَاَوَّلِهِمْ وَاٰخِرِهِمْ
پس چون چنین کند خداوند
عالمیان او را نگاه دارد
در آنروز از شرّ آنچه از آسمان
نازل میشود و
الخ

که آنقدر اثر که فعلا در خانه معروف
بخانهٔ اخباریها مشاهده میشود



استیذان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقراء در همه زیارات و تصریح علماء بر هر دو یکه از آنجا
مرسوم شده دخول در آن حرم از هر اماکن باشد بایست رعایت کرد و در آن حرم محترم بی اذن داخل نباید
شد الحال شروع کنیم در کیفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص سرداب مطهّر همان زیارتیست که بعد
از این بیاید و اوّل آن اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیفَةَ اللهِ است و در آخر آن استیذان میشود و
بایست از آن در در سرداب پیش از پائین رفتن از پلّه ها خواند و اذن دخول دیگر سیّد بن طاوس
نقل کرده قریب بهمان اذن دخول اوّل که در فصل دوّم از باب زیارات نقل کردیم ص ۳۱۱ و اذن دخول دیگر
علّامهٔ مجلسی از نسخهٔ قدیمه نقل کرده که اوّل آن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَها وَعَقْوَةٌ
شَرَّفْتَها است که ما نیز از ابعاد آن اذن دخول عمومی نقل کردیم پس بآنجا رجوع نما و بآن کلمات
استیذان کن پس از آن برو و داخل سرداب مطهّر شو و زیارت کن آنحضرت را بآنچه خود دستور العمل
داده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی ره در کتاب شریف احتجاج روایت کرده که از ناحیهٔ
مقدّسه بیرون آمد بسوی محمّد حمیری بعد از جواب از مسائلی که از آنحضرت سؤال کرده بود
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ لا لِاَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلا مِنْ اَوْلِیائِهِ تَقْبَلُونَ حِکْمَةٌ بالِغَةٌ فَما
تُغْنِی النُّذُرُ اَلسَّلامُ عَلَیْنا وَعَلٰی عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ هرگاه خواستید توجّه کنید بوسیلهٔ
ما بسوی خداوند تبارك و تعالی و بسوی ما پس بگوئید چنانکه خدا تعالی فرموده سَلامٌ عَلٰی
اٰلِ یٰسٓ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا داعِیَ اللهِ وَرَبّانِیَّ اٰیاتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ اللهِ وَ
دَیّانَ دینِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیفَةَ اللهِ وَناصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ
اللهِ وَدَلیلَ اِرادَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا تالِیَ کِتابِ اللهِ وَتَرْجُمانَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
فی اٰناءِ لَیْلِکَ وَاَطْرافِ نَهارِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَقِیَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا میثاقَ اللهِ الَّذی اَخَذَهُ وَوَکَّدَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَعْدَ اللهِ الَّذی
ضَمِنَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ
الْواسِعَةُ وَعْداً غَیْرَ مَکْذُوبٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تَقُومُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ
تَقْعُدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تَقْرَءُ وَتُبَیِّنُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تُصَلّی وَتَقْنُتُ اَلسَّلامُ

یا الامیر و در دعوات نسیان و انجیر در
زمین فرو میبرد و انجیر بیرون
می آید از زمین و در حرز و حمایت
خدا و دوستان خدا باشد تا نام

و غیرهم شیخ کفعمی از کتاب جمع
الدعوات از حضرت صادق علیه السلام
نقل کرده که هرگاه خواهی از خدا
حدیثی نقل کنی و شیطان ترا
فراموش داده بکن از دست خود
را بر پیشانی خود و بگو صَلَّی اللهُ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ یا مُذَکِّرَ الْخَیْرِ وَفاعِلَهُ
وَالْاٰمِرَ بِهِ ذَکِّرْنی ما اَنْسانیهِ
الشَّیْطانُ

و در کتاب من لا
یحضره الفقیه از حضرت صادق
علیه السلام نقلست که کسیکه بسیار
سهو کند ... باشد سهو او در نماز بگوید
در وقتیکه داخل خلا شود بِسْمِ
اللهِ اَعُوذُ بِاللهِ
مِنَ

علیک حین ترکع وتسجد السلام علیک حین تهلل وتکبر السلام علیک حین
تحمد وتستغفر السلام علیک حین تصبح وتمسی السلام علیک فی اللیل اذا یغشی
والنهار اذا تجلی السلام علیک ایها الامام المامون السلام علیک ایها المقدم
المامول السلام علیک بجوامع السلام اشهدک یا مولای انی اشهد ان لا اله الا
الله وحده لا شریک له وان محمدا عبده ورسوله لا حبیب الا هو واهله و
اشهدک یا مولای ان علیا امیر المؤمنین حجته والحسن حجته والحسین حجته
وعلی بن الحسین حجته ومحمد بن علی حجته وجعفر بن محمد حجته وموسی بن
جعفر حجته وعلی بن موسی حجته ومحمد بن علی حجته وعلی بن محمد حجته
والحسن بن علی حجته واشهد انک حجة الله انتم الاول والآخر وان رجعتکم
حق لا ریب فیها یوم لا ینفع نفسا ایمانها لم تکن آمنت من قبل او کسبت فی
ایمانها خیرا وان الموت حق وان ناکرا ونکیرا حق واشهد ان النشر حق والبعث
حق وان الصراط حق والمرصاد حق والمیزان حق والحشر حق والحساب حق
والجنة والنار حق والوعد والوعید بهما حق یا مولای شقی من خالفکم
وسعد من اطاعکم فاشهد علی ما اشهدتک علیه وانا ولی لک بریء من
عدوک فالحق ما رضیتموه والباطل ما اسخطتموه والمعروف ما امرتم به والمنکر
ما نهیتم عنه فنفسی مؤمنة بالله وحده لا شریک له وبرسوله وبامیر المؤمنین
وبکم یا مولای اولکم وآخرکم ونصرتی معدة لکم ومودتی خالصة لکم آمین
آمین وبعد از آن این دعا خواند شود اللهم انی اسئلک ان تصلی علی محمد نبی رحمتک
وکلمة نورک وان تملأ قلبی نور الیقین وصدری نور الایمان وفکری نور
النیات وعزمی نور العلم وقوتی نور العمل ولسانی نور الصدق ودینی نور

الرجس النجس الخبیث المخبث الشیطان الرجیم مؤلف گوید
که آنچه که موجب ازدیاد حافظه است
زیاد شود مسواک کند و
روزه بگیرد و قرآن بخواند
وخصوص آیة الکرسی وادمان
خوردن نمودن ناشتا خصوص
الگربیخ و بیست و یک دانه مویز
برای فهم و ذهن و حافظه نافع
است و خوردن حلوا و گوشت
و زدیک کردن و عسل و عدس
بر نمود شحم حفظ است و نقل شده
که از ذو الهاء که بخورد بر رسیده
است انشاء الله کند در سعد و
که گوشت طهر روز و امثال آن نام گرفته
و زمزم بگوید و سعوف کرده
روز ... بخورد هم بخورد کن
سه روز منوال بخورد ... بخورد
زد کند و هکذا دیگر بند
هر روز ... از نماز صبح
بخورد تا آنکه تمام
کند



البصائر من عندک وبصری نور الضیاء وسمعی نور الحکمة ومودتی نور
الموالاة لمحمد وآله علیهم السلام حتی القاک وقد وفیت بعهدک ومیثاقک
فتغشینی رحمتک یا ولی یا حمید اللهم صل علی محمد حجتک فی ارضک وخلیفتک
فی بلادک والداعی الی سبیلک والقائم بقسطک والثائر بامرک ولی المؤمنین و
بوار الکافرین ومجلی الظلمة ومنیر الحق والناطق بالحکمة والصدق وکلمتک
التامة فی ارضک المرتقب الخائف والولی الناصح سفینة النجاة وعلم الهدی
ونور ابصار الوری وخیر من تقمص وارتدی ومجلی العمی (الغماء) الذی یملأ الارض
عدلا وقسطا کما ملئت ظلما وجورا انک علی کل شیء قدیر اللهم صل علی
ولیک وابن اولیائک الذین فرضت طاعتهم واوجبت حقهم واذهبت
عنهم الرجس وطهرتهم تطهیرا اللهم انصره وانتصر به لدینک وانصر به
اولیائک واولیائه وشیعته وانصاره واجعلنا منهم اللهم اعذه من شر
کل باغ وطاغ ومن شر جمیع خلقک واحفظه من بین یدیه ومن خلفه و
عن یمینه وعن شماله واحرسه وامنعه من ان یوصل الیه بسوء واحفظ
فیه رسولک وآل رسولک واظهر به العدل وایده بالنصر وانصر ناصریه
واخذل خاذلیه واقصم قاصمیه واقصم به جبابرة الکفر واقتل به الکفار
والمنافقین وجمیع الملحدین حیث کانوا من مشارق الارض ومغاربها برها
وبحرها واملأ به الارض عدلا واظهر به دین نبیک صلی الله علیه وآله
واجعلنی اللهم من انصاره واعوانه واتباعه وشیعته وارنی فی آل محمد
علیهم السلام ما یاملون وفی عدوهم ما یحذرون اله الحق آمین یا ذا الجلال
والاکرام یا ارحم الراحمین زیارت دیگر منقول از کتب معتبره علماء باین بردر

یا حی یا قیوم فلا یفوت شیئا
علمه ولا یؤده وهم بخوانند
غضب نماز دعاء عاجل جان من
لا یعبدی علی آهل ملکیه
و او بخوانند نماز را کرد در باب
جمعه قوت حافظه نقل کرده از عرض الله
واجتناب کنند از چیزهائی که سبب
نسیان میشود و آن خوردن
ترش و کشنیز و پنیر خوردن
موش و بول در آب ایستاده و
خواندن الواح قبرها و دفن
بین دو زن و در دور افکندن
شپش زنده و بحیدن ناخنها
و زلف فلوله و کثرت معاصی
کثرت هموم و احزان و امور دنیا
و کثرت اشتغال و علائق و نظر
افکندن بدار کشیده و مردار
جمله تمام شد
بین قطار شتر
فهد نقل کرده
از

حرم المحضرت و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ اللهِ وَخَليفَةَ آبائِهِ الْمَهْدِيّينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وَصِيَّ الْأَوْصِياءِ الْماضينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حافِظَ اَسْرارِ رَبِّ الْعالَمينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بَقِيَّةَ اللهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأَنْوارِ
الزّاهِرَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأَعْلامِ الْباهِرَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْعِتْرَةِ الطّاهِرَةِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَعْدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بابَ اللهِ الَّذي لا يُؤْتى
اِلّا مِنْهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَبيلَ اللهِ الَّذي مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا ناظِرَ شَجَرَةِ طُوبى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ الَّذي لا يُطْفى اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ الَّتي لا تَخْفى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ عَلى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّماءِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ سَلامَ مَنْ عَرَفَكَ بِما عَرَّفَكَ بِهِ اللهُ وَنَعَتَكَ بِبَعْضِ نُعُوتِكَ الَّتي
اَنْتَ اَهْلُها وَفَوْقَها اَشْهَدُ اَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلى مَنْ مَضى وَمَنْ بَقِيَ وَاَنَّ حِزْبَكَ هُمُ
الْغالِبُونَ وَاَوْلِياءَكَ هُمُ الْفائِزُونَ وَاَعْداءَكَ هُمُ الْخاسِرُونَ وَاَنَّكَ خازِنُ
كُلِّ عِلْمٍ وَفاتِقُ كُلِّ رَتْقٍ وَمُحَقِّقُ كُلِّ حَقٍّ وَمُبْطِلُ كُلِّ باطِلٍ رَضيتُكَ يا مَوْلايَ
اِماماً وَهادِياً وَوَلِيّاً وَمُرْشِداً لا اَبْتَغي بِكَ بَدَلاً وَلا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَلِيّاً
اَشْهَدُ اَنَّكَ الْحَقُّ الثّابِتُ الَّذي لا عَيْبَ فيهِ وَاَنَّ وَعْدَ اللهِ فيكَ حَقٌّ لا اَرْتابُ
لِطُولِ الْغَيْبَةِ وَبُعْدِ الْاَمَدِ وَلا اَتَحَيَّرُ مَعَ مَنْ جَهِلَكَ وَجَهِلَ بِكَ مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ
لِأَيّامِكَ وَاَنْتَ الشّافِعُ الَّذي لا تُنازَعُ وَالْوَلِيُّ الَّذي لا تُدافَعُ ذَخَرَكَ اللهُ لِنُصْرَةِ
الدّينِ وَاِعْزازِ الْمُؤْمِنينَ وَالْاِنْتِقامِ مِنَ الْجاحِدينَ الْمارِقينَ اَشْهَدُ اَنَّ بِوِلايَتِكَ
تُقْبَلُ الْاَعْمالُ وَتُزَكَّى الْاَفْعالُ وَتُضاعَفُ الْحَسَناتُ وَتُمْحَى السَّيِّئاتُ فَمَنْ جاءَ
بِوِلايَتِكَ وَاعْتَرَفَ بِاِمامَتِكَ قُبِلَتْ اَعْمالُهُ وَصُدِّقَتْ اَقْوالُهُ وَتَضاعَفَتْ حَسَناتُهُ
وَمُحِيَتْ سَيِّئاتُهُ وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلايَتِكَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبْدَلَ بِكَ غَيْرَكَ

حضرت صادق علیه السلام کرد و فرمود
دعائی که بیش از آن تمجید باشد
نیست ابتدا کن اول بتمجید
پس ثنا زیاده گفتن که
حمد کن خدا میکنند از تمجید
چیست فرمود میگوئی اللّٰهم
انت الاول فلیس قبلک شیء
وانت الآخر فلیس بعدک
شیء وانت الظاهر فلیس
فوقک شیء وانت الباطن
فلیس دونک شیء وانت
العزیز الحکیم

## خاتمه

در بعضی از آداب و ادعیه متعلق
بموت است

بدانکه چون یکی از آثار موت
ظاهر شود اول کسیکه باید
باحوال او برسد از نزد النفس
خود است که سفر ابدی
در پیش
دارد



كَبَّهُ اللهُ عَلى مَنْخِرِهِ فِي النّارِ وَلَمْ يَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلاً وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيمَةِ
وَزْناً اُشْهِدُ اللهَ وَاُشْهِدُ مَلائِكَتَهُ وَاُشْهِدُكَ يا مَوْلايَ بِهذا ظاهِرُهُ كَباطِنِهِ
وَسِرُّهُ كَعَلانِيَتِهِ وَاَنْتَ الشّاهِدُ عَلى ذلِكَ وَهُوَ عَهْدي اِلَيْكَ وَميثاقي لَدَيْكَ
اِذْ اَنْتَ نِظامُ الدّينِ وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقينَ وَعِزُّ الْمُوَحِّدينَ وَبِذلِكَ اَمَرَني رَبُّ الْعالَمينَ
فَلَوْ تَطاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمادَتِ الْاَعْمارُ (والاعصار نخ) لَمْ اَزْدَدْ فيكَ اِلّا يَقيناً وَلَكَ اِلّا حُبّاً
وَعَلَيْكَ اِلّا مُتَّكَلاً وَمُعْتَمَداً (توكلا واعتمادا نخ) وَلِظُهُورِكَ اِلّا مُتَوَقَّعاً وَمُنْتَظَراً (توقعا وانتظارا نخ) وَلِجِهادي بَيْنَ يَدَيْكَ
مُتَرَقِّباً (ارتقابا نخ) فَاَبْذُلُ نَفْسي وَمالي وَوَلَدي وَاَهْلي وَجَميعَ ما خَوَّلَني رَبّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
التَّصَرُّفَ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ مَوْلايَ فَاِنْ اَدْرَكْتُ اَيّامَكَ الزّاهِرَةَ وَاَعْلامَكَ
الْباهِرَةَ فَها اَنَا ذا عَبْدُكَ الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ اَرْجُو بِهِ الشَّهادَةَ بَيْنَ
يَدَيْكَ وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ مَوْلايَ فَاِنْ اَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَاِنّي اَتَوَسَّلُ
بِكَ وَبِآبائِكَ الطّاهِرينَ اِلَى اللهِ تَعالى وَاَسْئَلُهُ اَنْ يُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ يَجْعَلَ لي كَرَّةً في ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً في اَيّامِكَ لِأَبْلُغَ مِنْ طاعَتِكَ مُرادي
وَاَشْفِيَ مِنْ اَعْدائِكَ فُؤادي مَوْلايَ وَقَفْتُ في زِيارَتِكَ مَوْقِفَ الْخاطِئينَ النّادِمينَ
الْخائِفينَ مِنْ عِقابِ رَبِّ الْعالَمينَ وَقَدِ اتَّكَلْتُ عَلى شَفاعَتِكَ وَرَجَوْتُ بِمُوالاتِكَ
وَشَفاعَتِكَ مَحْوَ ذُنُوبي وَسَتْرَ عُيُوبي وَمَغْفِرَةَ زَلَلي فَكُنْ لِوَلِيِّكَ يا مَوْلايَ عِنْدَ
تَحْقيقِ اَمَلِهِ وَاسْئَلِ اللهَ غُفْرانَ زَلَلِهِ فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَتَمَسَّكَ بِوِلايَتِكَ
وَتَبَرَّءَ مِنْ اَعْدائِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْجِزْ لِوَلِيِّكَ ما وَعَدْتَهُ
اَللّهُمَّ اَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَاَعْلِ دَعْوَتَهُ وَانْصُرْهُ عَلى عَدُوِّهِ وَعَدُوِّكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَظْهِرْ كَلِمَتَكَ التّامَّةَ وَمُغَيَّبَكَ في اَرْضِكَ
الْخائِفَ الْمُتَرَقِّبَ اَللّهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسيراً اَللّهُمَّ وَاَعِزَّ

و در نخور انتقال او و از توشه میباید
نیارد اول حیرت کرده او را ضرورت
است و اعتراف بتقصیر و ندامت
اقرار بگناه و اعتراف کامل کرده
از گذشتها و توبه کامل مفید است
و تضرع و زاری بجا آورد و از گذشته او
کردن کراز گناهان گذشته
در گذرد و در احوال و اموال
و در پیش دار و او را بخود و دیگر
کرد و دینی که بروجه صحیح
که دارد ادا نماید و خلق الله در
حقوق خدا و خلق که بدیگران
ذمه او باشد ادا کند و در اختیار
نگذارد که بعد از مرگ او در
از دست بدر رود و بعض حق
اموال غیر را بگرد و ثنا طلب
واین وصیت ها کنند او وصیا
وارثان او را وقائع شوند که
ذمه او را از آن بری سازند و او را
نگاه نباشد و گوید که بر
گذرانید

بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَأَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْأُفُولِ وَأَجْلِ بِهِ الظُّلْمَةَ وَاكْشِفْ
بِهِ الْغُمَّةَ اللّٰهُمَّ وَآمِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ اللّٰهُمَّ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً
وَقِسْطاً كَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً إِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
ائْذَنْ لِوَلِيِّكَ فِي الدُّخُولِ إِلَىٰ حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس برو نزد سرداب غیبت آنحضرت و میان دو در بایست و دو رها را بدست
خود بگیر و تنحنح کن مانند کسیکه رخصت داخل شدن طلبد و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بگو
و پایین رو با تانی و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصهٔ سرداب بکن پس بگو اَللّٰهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُ أَكْبَرُ
اَللّٰهُ أَكْبَرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَعَرَّفَنَا
أَوْلِيَاءَهُ وَأَعْدَاءَهُ وَوَفَّقَنَا لِزِيَارَةِ أَئِمَّتِنَا وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَ
لَا مِنَ الْغُلَاةِ الْمُفَوِّضِينَ وَلَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقَصِّرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ وَلِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ أَوْلِيَائِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرَامَةِ أَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَبَوَارِ أَعْدَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي أَرَادَ
أَهْلُ الْكُفْرِ إِطْفَاءَهُ فَأَبَى اللّٰهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ وَأَيَّدَهُ بِالْحَيٰوةِ حَتَّىٰ يُظْهِرَ
عَلَىٰ يَدِهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ أَشْهَدُ أَنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاكَ صَغِيراً وَأَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيراً
وَأَنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ حَتَّىٰ تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطَّاغُوتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ خُدَّامِهِ
وَأَعْوَانِهِ عَلَىٰ غَيْبَتِهِ وَنَأْيِهِ وَاسْتُرْهُ سَتْراً عَزِيزاً وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلاً حَرِيزاً وَاشْدُدِ
اَللّٰهُمَّ وَطْأَتَكَ عَلَىٰ مُعَانِدِيهِ وَاحْرُسْ مَوَالِيَهُ وَزَائِرِيهِ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ
قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُوراً فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِنُصْرَتِهِ مَشْهُوراً وَإِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ لِقَائِهِ
الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَىٰ عِبَادِكَ حَتْماً وَأَقْدَرْتَ بِهِ عَلَىٰ خَلِيقَتِكَ رَغْماً فَابْعَثْنِي
عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِراً مِنْ حُفْرَتِي مُؤْتَزِراً كَفَنِي حَتَّىٰ أُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذِي
أَثْنَيْتَ عَلَىٰ أَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ اَللّٰهُمَّ طَالَ الْانْتِظَارُ

(حاشیه:) الفقد ذکر کند آنچه از اعمال ثابت شده خواهم در مال خود بکنم و از زاد نشوند و حسرت و ندامت سود نبخشد پس بعد از ثلث مال خود از برای خویشان و صدقه و خیرات و آنچه مناسب حال خود داند وصیت کند که زیاده از ثلث را اختیار ندارد پس ابراء ذمه از برادران مومن خود طلبد و هر کرا که غیبت کرده باشد یا اهانت یا آزاری باو رسانیده باشد اگر حاضر باشد از ایشان التماس کند که او را حلال کنند و اگر حاضر نباشند از برادران مومن التماس کند که برای او ابراء ذمه بخواهند پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی باامینی بگذارد



وَشَمِتَ بِنَا الْفُجَّارُ وَصَعُبَ عَلَيْنَا الْانْتِصَارُ اَللّٰهُمَّ أَرِنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمَيْمُونَ
فِي حَيَاتِنَا وَبَعْدَ الْمَنُونِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ هٰذِهِ
الْبُقْعَةِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتُ فِي وُصْلَتِكَ الْخُلَّانَ
وَهَجَرْتُ لِزِيَارَتِكَ الْأَوْطَانَ وَأَخْفَيْتُ أَمْرِي عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِتَكُونَ شَفِيعاً
عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي وَإِلَىٰ آبَائِكَ وَمَوَالِيَّ فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَإِسْبَاغِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ
وَسَوْقِ الْإِحْسَانِ إِلَيَّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَصْحَابِ الْحَقِّ وَقَادَةِ الْخَلْقِ
وَاسْتَجِبْ مِنِّي مَا دَعَوْتُكَ وَأَعْطِنِي مَا لَمْ أَنْطِقْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صَلَاحِ دِينِي وَدُنْيَايَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ پس داخل صفه شو و دو رکعت
نماز کن و بگو اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ الزَّائِرُ فِي فِنَاءِ وَلِيِّكَ الْمَزُورِ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ
عَلَى الْعَبِيدِ وَالْأَحْرَارِ وَأَنْقَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً
مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتَابٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
الْعَهْدِ بِهِ وَلَا بِزِيَارَتِهِ وَلَا تَقْطَعْ أَثَرِي مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِيَارَةِ أَبِيهِ وَجَدِّهِ اَللّٰهُمَّ
أَخْلِفْ عَلَيَّ نَفَقَتِي وَانْفَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي وَلِإِخْوَانِي وَأَبَوَيَّ وَ
جَمِيعِ عِتْرَتِي أَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الَّذِي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَيَهْلِكُ عَلَىٰ
يَدَيْهِ الْكَافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِئْتُكَ زَائِراً لَكَ وَلِأَبِيكَ
وَجَدِّكَ مُتَيَقِّناً الْفَوْزَ بِكُمْ مُعْتَقِداً إِمَامَتَكُمْ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْ هٰذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّيَارَةَ
لِي عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بَلَاغَ الصَّالِحِينَ وَانْفَعْنِي بِحُبِّهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
زیارت دیگر زیارتیست که سید بن طاوس نقل کرده آن چنانکه میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ
وَالْعَالِمِ الَّذِي عِلْمُهُ لَا يَبِيدُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُحْيِي الْمُؤْمِنِينَ وَمُبِيرِ الْكَافِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ
مَهْدِيِّ الْأُمَمِ وَجَامِعِ الْكَلِمِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ خَلَفِ السَّلَفِ وَصَاحِبِ الشَّرَفِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ

(حاشیه:) و وصی بر اطفال و اولاد صغیر خود تعیین کند پس کفن خود را مهیا نماید و از تنها نهی کرده و عفا بدار گر از کار و ادعیه و آیات الخ در آن مذکور است و این در بالا مبسوط مذکور است دو برابر حضرت امام حسن علیه السلام بیند و از خود نگهدارد که انبیاء الله نظر و شیر نیکبیند... اما صوری نیست که پیشتر بوده باشد و کفن را مهیا کرده باشد که همیشه باشد و اگر نزد مومن مهیا باشد و نزد او حاضر کفنش مهیا باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که کفنش نزد او باشد در خانه اش او را از غافلان ننویسند و هر گاه که نظر کند باز آن کفن ثواب یابد و باید کن بعد از آن دیگر در بکر زن و فرزند و مال نباشد و متوجه جناب مقدس ایزدی

حُجَّةِ الْمَعْبُودِ وَكَلِمَةِ الْمَحْمُودِ السَّلامُ عَلَى مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلِّ الْأَعْدَاءِ السَّلامُ عَلَى وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلامُ عَلَى الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ السَّلامُ عَلَى السَّيْفِ الشَّاهِرِ وَالْقَمَرِ الزَّاهِرِ وَالنُّورِ الْبَاهِرِ السَّلامُ عَلَى شَمْسِ الظَّلامِ وَبَدْرِ التَّمَامِ السَّلامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَنَضْرَةِ الْأَيَّامِ السَّلامُ عَلَى صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَفَلَّاقِ الْهَامِ السَّلامُ عَلَى الدِّينِ الْمَأْثُورِ وَالْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلامُ عَلَى بَقِيَّةِ اللهِ فِي بِلادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنْتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَلَدَيْهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَيَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً وَيُمَكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا مَوْلايَ أَنَّكَ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ آبَائِكَ أَئِمَّتِي وَمَوَالِيَّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ يَا مَوْلايَ أَنْ تَسْأَلَ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صَلاحِ شَأْنِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي وَالْأَخْذِ بِيَدِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي وَلِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَافَّةً إِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ پس بجا آور نماز زیارت را چنانکه پیش از این ذکر نمودیم یعنی دوازده رکعت بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهراء علیها السلام بگوید و هدیه کند بسوی آنحضرت

و چون از نماز زیارت فارغ شدی بگو اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلادِكَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالْفَائِزِ بِأَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَمُبِيرِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالصَّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ وَعَيْبَتِكَ وَعَيْنِكَ فِي أَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَالْوِتْرِ الْمَوْتُورِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ وَمُزِيلِ الْهَمِّ وَكَاشِفِ الْبَلْوَى صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ

شود و بیاد او باشد و تفکر کند که این امور فانیه بکار او نمی آید و بغیر لطف و رحمت پروردگار او در دنیا و آخرت چیزی بفریاد او نمیرسد و بداند که چون توکل بحق تعالی کند امور بازماندگان او را باحسن وجوه صورت خواهد داد و بداند که اگر جمیع خلائق بخواهند بدون مشیت الهی نفعی بایشان نمیتوانند رسانید و ضرری از ایشان دفع نمیتوانند کرد و آن خداوندی که ایشان را آفریده است از او بایشان مهربانتر است و باید که در این حال در مقام رجاء و امید باشد و از رحمت الهی بسیار امیدوار باشد و از شفاعت رسول خدا صلی الله علیه و آله و حضرات ائمه معصومین علیهم السلام امید عظیم داشته باشد و منتظر قدوم



الْهَادِينَ وَالْقَادَةِ الْمَيَامِينِ مَا طَلَعَتْ كَوَاكِبُ الْأَسْحَارِ وَأَوْرَقَتِ الْأَشْجَارُ وَأَيْنَعَتِ الْأَثْمَارُ وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَغَرَّدَتِ الْأَطْيَارُ اللّهُمَّ انْفَعْنَا بِحُبِّهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَتَحْتَ لِوَائِهِ إِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

## ذکر صلوات بر آنحضرت

اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ الْحَسَنِ وَوَصِيِّهِ وَوَارِثِهِ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَالْغَائِبِ فِي خَلْقِكَ وَالْمُنْتَظِرِ لِإِذْنِكَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَقَرِّبْ بُعْدَهُ وَأَنْجِزْ وَعْدَهُ وَأَوْفِ عَهْدَهُ وَاكْشِفْ عَنْ بَأْسِهِ حِجَابَ الْغَيْبَةِ وَأَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صَحَائِفَ الْمِحْنَةِ وَقَدِّمْ أَمَامَهُ الرُّعْبَ وَثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ وَأَقِمْ بِهِ الْحَرْبَ وَأَيِّدْهُ بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلائِكَةِ مُسَوِّمِينَ وَسَلِّطْهُ عَلَى أَعْدَاءِ دِينِكَ أَجْمَعِينَ وَأَلْهِمْهُ أَنْ لا يَدَعَ مِنْهُمْ رُكْناً إِلَّا هَدَّهُ وَلا هَاماً إِلَّا قَدَّهُ وَلا كَيْداً إِلَّا رَدَّهُ وَلا فَاسِقاً إِلَّا حَدَّهُ وَلا فِرْعَوْنَ إِلَّا أَهْلَكَهُ وَلا سِتْراً إِلَّا هَتَكَهُ وَلا عَلَماً إِلَّا نَكَّسَهُ وَلا سُلْطَاناً إِلَّا كَسَبَهُ وَلا رُمْحاً إِلَّا قَصَفَهُ وَلا مِطْرَداً إِلَّا خَرَقَهُ وَلا جُنْداً إِلَّا فَرَّقَهُ وَلا مِنْبَراً إِلَّا أَحْرَقَهُ وَلا سَيْفاً إِلَّا كَسَرَهُ وَلا صَنَماً إِلَّا رَضَّهُ وَلا دَماً إِلَّا أَرَاقَهُ وَلا جَوْراً إِلَّا أَبَادَهُ وَلا حِصْناً إِلَّا هَدَمَهُ وَلا بَاباً إِلَّا رَدَمَهُ وَلا قَصْراً إِلَّا خَرَّبَهُ وَلا مَسْكَناً إِلَّا فَتَّشَهُ وَلا سَهْلاً إِلَّا أَوْطَأَهُ وَلا جَبَلاً إِلَّا صَعِدَهُ وَلا كَنْزاً إِلَّا أَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول آن اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ بود فرموده که بروایت دیگر منقول است که گوئی بعد از داخل شدن در سرداب مقدس السَّلامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ پس زیارت را نقل کرده تا نماز زیارت آنگاه فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت میکنی هر دو رکعت بیک سلام و میخوانی بعد از آن دعائی را که از آنحضرت روایت شده اللّهُمَّ عَظُمَ الْبَلاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكَى وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ

شرف ایشان باشد و بداند که همگی در آنوقت حاضر میشوند و شیعیان خود را بشارتها میدهند و ملک موت را سفارش ایشان میکنند

شیخ طوسی در مصباح متهجد فرموده که مستحب است برای انسان وصیت و مستحب است برای آنکه ... اخلال نکردن بآن ... بر اعادی شده کردن ... و وصیت نامه اش زیر سرش باشد

و وصیت نامه در حال مرض بنویسد و موکد است در حال مرض که خود را وصیت کند و خلاص کند خود را از حقوق که ما بین او و خداست

از حقوق عباد و تحقیق روایت شده از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم که هر که نیکو نکند وصیت را در نزد مرگ خود نقص در عقل و مروت او است گفتند یا رسول الله

فَعَرَّفْتَنا بِذلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَرِّجْ عَنّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عاجِلاً كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ مِنْ
ذلِكَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اُنْصُراني فَاِنَّكُما ناصِرايَ وَاكْفِياني فَاِنَّكُما
كافِيايَ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْني اَدْرِكْني اَدْرِكْني

مؤلف گوید که این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در آنجا مکرر و در غیر آن مکان و ما در باب
اول ذکر کردیم این دعا را با اختلاف جزئی در زیارت دیگر زیارتی است که سید بن طاوس نقل کرده فرموده
دو رکعت نماز کند اردو بگوید بعد از آن سَلامُ اللهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و ما این زیارت را
در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه بآنحضرت از کلم طیب نقل کردیم ص۱۱۷ بآنجا رجوع شود مؤلف گوید
که سید بن طاوس در مصباح الزائر فصلی در اعمال سرداب مقدس ایراد کرده و در آن شش زیارت نقل
کرده پس از آن فرموده و ملحق میشود باین فصل دعاء ندبه و زیارتیکه مولای ما صاحب الامر علیه السلام بعد
بان زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم حساب میشود و دعاء عهدیکه امر شده بتلاوت
آن در حال غیبت و دعائیکه آنرا بخوانند در وقتیکه از آن حرم شریف میخواهند برگردند پس شروع کرده
بذکر این چهار امر ما هم در این کتاب مبارک متابعت آن بزرگوار نموده و آن چهار امر را ذکر مینمائیم امر
اوّل دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند
و آن دعا این است اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
تَسْليماً اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلى ما جَرى بِهِ قَضاؤُكَ في اَوْلِيائِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ
لِنَفْسِكَ وَدينِكَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزيلَ ما عِنْدَكَ مِنَ النَّعيمِ الْمُقيمِ الَّذي لا زَوالَ لَهُ
وَلاَ اضْمِحْلالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ في دَرَجاتِ هذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِها
وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَكَ ذلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ
لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالثَّناءَ الْجَلِيَّ وَاَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ
وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّريعَةَ اِلَيْكَ وَالْوَسيلَةَ اِلى رِضْوانِكَ فَبَعْضٌ
اَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ اِلى اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْها وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ في فُلْكِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ

(تاکید در امر وصیت)

چگونه است آن وصیت بنحو
نزد موت حاضر شود و وفات او
و جمع شده باشند مؤمنون نزد او
بگوید اَللّهُمَّ فاطِرَ السَّمواتِ
وَالْاَرْضِ عالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ
الرَّحْمنَ الرَّحيمَ اِنّي اَعْهَدُ
اِلَيْكَ اَنّي اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ
اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ
لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَاَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ لا رَيْبَ
فيها وَاَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ
فِي الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ
وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ ما
وُعِدَ فيها مِنَ النَّعيمِ مِنَ الْمَأْكَلِ
وَالْمَشْرَبِ وَالنِّكاحِ حَقٌّ وَاَنَّ
النّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْايمانَ حَقٌّ
وَاَنَّ الدّينَ كَما وَصَفَ
وَاَنَّ الْاِسْلامَ كَما شَرَعَ
وَاَنَّ الْقَوْلَ



آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَليلاً وَسَأَلَكَ لِسانَ
صِدْقٍ فِي الْآخِرينَ فَاَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذلِكَ عَلِيّاً وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْليماً
وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخيهِ رِدْءاً وَوَزيراً وَبَعْضٌ اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ اَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّناتِ
وَاَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَريعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً وَتَخَيَّرْتَ لَهُ
اَوْصِياءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ اِلى مُدَّةٍ اِقامَةً لِدينِكَ وَحُجَّةً عَلى
عِبادِكَ وَلِئَلّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْباطِلُ عَلى اَهْلِهِ وَلا يَقُولَ اَحَدٌ لَوْ
لا اَرْسَلْتَ اِلَيْنا رَسُولاً مُنْذِراً وَاَقَمْتَ لَنا عَلَماً هادِياً فَنَتَّبِعَ آياتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ
نَذِلَّ وَنَخْزى اِلى اَنِ انْتَهَيْتَ بِالْاَمْرِ اِلى حَبيبِكَ وَنَجيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فَكانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَاَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ
وَاَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلى اَنْبِيائِكَ وَبَعَثْتَهُ اِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبادِكَ وَ
اَوْطَأْتَهُ مَشارِقَكَ وَمَغارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُراقَ وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ اِلى سَمائِكَ وَ
اَوْدَعْتَهُ عِلْمَ ما كانَ وَما يَكُونُ اِلَى انْقِضاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ
بِجَبْرَئيلَ وَميكائيلَ وَالْمُسَوِّمينَ مِنْ مَلائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ اَنْ تُظْهِرَ دينَهُ عَلَى الدّينِ
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذلِكَ بَعْدَ اَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ اَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ
وَلَهُمْ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنّاسِ لَلَّذي بِبَكَّةَ مُبارَكاً وَهُدىً لِلْعالَمينَ فيهِ آياتٌ
بَيِّناتٌ مَقامُ اِبْراهيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كانَ آمِناً وَقُلْتَ اِنَّما يُريدُ اللهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهيراً ثُمَّ جَعَلْتَ اَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مَوَدَّتَهُمْ في كِتابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبى وَقُلْتَ ما
سَئَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتَ ما اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلّا مَنْ شاءَ اَنْ يَتَّخِذَ
اِلى رَبِّهِ سَبيلاً فَكانُوا هُمُ السَّبيلَ اِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ اِلى رِضْوانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ

(عهدنامه میت)

كَما قالَ وَاَنَّ الْقُرْآنَ كَما اُنْزِلَ
وَاَنَّ اللهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبينُ
وَاِنّي اَعْهَدُ اِلَيْكَ في دارِ الدُّنْيا
اَنّي رَضيتُ بِكَ رَبّاً وَبِالْاِسْلامِ
ديناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ وَلِيّاً وَبِالْقُرْآنِ
كِتاباً وَاَنَّ اَهْلَ بَيْتِ
نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ
اَئِمَّتي اَللّهُمَّ اَنْتَ ثِقَتي عِنْدَ
شِدَّتي وَرَجائي عِنْدَ كُرْبَتي
وَعُدَّتي عِنْدَ الْاُمُورِ الَّتي تَنْزِلُ
بي وَاَنْتَ وَلِيّي في نِعْمَتي وَاِلهي
وَاِلهُ آبائي صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَلا تَكِلْني اِلى نَفْسي
طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً وَآنِسْ في
قَبْري وَحْشَتي وَاجْعَلْ لي
عِنْدَكَ عَهْداً يَوْمَ اَلْقاكَ
مَنْشُوراً

اياه اقام وليه علي بن ابيطالب صلواتك عليهما وآلهما هاديا اذ كان هو
المنذر ولكل قوم هاد فقال والملأ امامه من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم
وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت
انا نبيه فعلي اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة وسائر الناس من شجر شتى واحله
محل هرون من موسى فقال له انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه لا نبي بعدي و
زوجه ابنته سيدة نسآء العالمين واحل له من مسجده ما حل له وسد الابواب
الا بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال انا مدينة العلم وعلي بابها فمن اراد المدينة
والحكمة فليأتها من بابها ثم قال انت اخي ووصيي ووارثي لحمك من لحمي ودمك
من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي والايمان مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي
ودمي وانت غدا على الحوض خليفتي وانت تقضي ديني وتنجز عداتي وشيعتك على
منابر من نور مبيضة وجوههم حولي في الجنة وهم جيراني ولولا انت يا علي لم
يعرف المؤمنون بعدي وكان بعده هدى من الضلال ونورا من العمى وحبل
الله المتين وصراطه المستقيم لا يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في دين ولا يلحق
في منقبة من مناقبه يحذو حذو الرسول صلى الله عليهما وآلهما ويقاتل على
التأويل ولا تأخذه في الله لومة لائم قد وتر فيه صناديد العرب وقتل ابطالهم
وناوش ذؤبانهم فاودع قلوبهم احقادا بدرية وخيبرية وحنينية وغيرهن
فاضبت على عداوته واكبت على منابذته حتى قتل الناكثين والقاسطين
والمارقين ولما قضى نحبه وقتله اشقى الآخرين يتبع اشقى الاولين لم يمتثل
امر رسول الله صلى الله عليه وآله في الهادين بعد الهادين والامة مصرة على
مقته مجتمعة على قطيعة رحمه واقصاء ولده الا القليل ممن وفى لرعاية الحق

یعنی این عهد میثاق است در روز ... که وصیت میکند بحاجت خود در وصیت حق است بر هر مسلمان فرمود حضرت صادق علیه السلام که تصدیق این در سوره مریم است چون خداوند تبارک وتعالی لا یملکون الشفاعة الا من اتخذ عند الرحمن عهدا یعنی مالک نمیشوند شفاعت مگر کسیکه فرا گرفته از نزد خدای بخشنده عهدی و پیمانی و این همان عهد است و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وآله بامیر المؤمنین علیه السلام که بیاموز آنرا و تعلیم کن آنرا باهل بیت و شیعه خود فرمود آنحضرت که آموخت آنرا بمن جبرئیل ... نسخه آن نوشته ...



فيهم فقتل من قتل وسبي من سبي واقصي من اقصي وجرى القضاء لهم بما يرجى
له حسن المثوبة اذ كانت الارض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة
للمتقين وسبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو
العزيز الحكيم فعلى الاطائب من اهل بيت محمد وعلي صلى الله عليهما وآلهما
فليبك الباكون واياهم فليندب النادبون ولمثلهم فلتذرف الدموع و
ليصرخ الصارخون ويضج الضاجون ويعج العاجون اين الحسن اين الحسين
اين ابناء الحسين صالح بعد صالح وصادق بعد صادق اين السبيل بعد السبيل
اين الخيرة بعد الخيرة اين الشموس الطالعة اين الاقمار المنيرة اين الانجم
الزاهرة اين اعلام الدين وقواعد العلم اين بقية الله التي لا تخلو من العترة
الهادية اين المعد لقطع دابر الظلمة اين المنتظر لاقامة الامت والعوج اين
المرتجى لازالة الجور والعدوان اين المدخر لتجديد الفرائض والسنن اين المتخير
لاعادة الملة والشريعة اين المؤمل لاحياء الكتاب وحدوده اين محيي معالم الدين
واهله اين قاصم شوكة المعتدين اين هادم ابنية الشرك والنفاق اين مبيد
اهل الفسوق والعصيان والطغيان اين حاصد فروع الغي والشقاق اين
طامس آثار الزيغ والاهواء اين قاطع حبائل الكذب والافتراء اين مبيد
العتاة والمردة اين مستأصل اهل العناد والتضليل والالحاد اين معز الاولياء
ومذل الاعداء اين جامع الكلمة على التقوى اين باب الله الذي منه يؤتى اين
وجه الله الذي اليه يتوجه الاولياء اين السبب المتصل بين الارض والسماء
اين صاحب يوم الفتح وناشر راية الهدى اين مؤلف شمل الصلاح والرضا
اين الطالب بذحول الانبياء وابناء الانبياء اين الطالب بدم المقتول بكربلا

... که در اردو میشود با میت در ... چنین بگوید پیش از نوشتن
بسم الله الرحمن الرحيم
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه وآله وان الجنة حق وان النار حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور
آنگاه بنویسد
بسم الله الرحمن الرحيم
شهد الشهود المسمون في هذا الكتاب ان اخاهم في الله عز وجل (فلان بن فلان) بجای اسم آن شخص ذکر شود اشهدهم واستودعهم واقر عندهم انه يشهد ان لا اله الا الله

ابنَ المنصورِ على من اعتدى عليه وافترى ابنَ المضطرِّ الذى يُجابُ اذا دعا
ابنَ صدورِ الخلائقِ ذوى البرِّ والتقوى ابنَ ابنِ النبىِّ المصطفى وابنَ علىٍّ المرتضى
وابنَ خديجةَ الغرّاءِ وابنَ فاطمةَ الكبرى بابى انتَ وامّى ونفسى لكَ الوقاءُ و
الحمى يابنَ السادةِ المقرّبينَ يابنَ النجباءِ الأكرمينَ يابنَ الهداةِ المهديّينَ
يابنَ الخيرةِ المهذّبينَ يابنَ الغطارفةِ الأنجبينَ يابنَ الأطائبِ المطهّرينَ
يابنَ الخضارمةِ المنتجبينَ يابنَ القماقمةِ الأكرمينَ يابنَ البدورِ المنيرةِ
يابنَ السُّرُجِ المضيئةِ يابنَ الشُّهُبِ الثاقبةِ يابنَ الأنجمِ الزاهرةِ يابنَ السُّبُلِ
الواضحةِ يابنَ الأعلامِ اللائحةِ يابنَ العلومِ الكاملةِ يابنَ السُّنَنِ المشهورةِ يابنَ
المعالمِ المأثورةِ يابنَ المعجزاتِ الموجودةِ يابنَ الدلائلِ المشهودةِ يابنَ الصراطِ المستقيمِ
يابنَ النبأِ العظيمِ يابنَ من هو فى امِّ الكتابِ لدى اللهِ علىٌّ حكيمٌ يابنَ الآياتِ و
البيّناتِ يابنَ الدلائلِ الظاهراتِ يابنَ البراهينِ الواضحاتِ الباهراتِ يابنَ الحججِ
البالغاتِ يابنَ النعمِ السابغاتِ يابنَ طٰهٰ والمحكماتِ يابنَ يٰسٓ والذارياتِ
يابنَ الطورِ والعادياتِ يابنَ من دنى فتدلّى فكانَ قابَ قوسينِ او ادنى دنوًّا
واقترابًا منَ العلىِّ الأعلى ليتَ شعرى اينَ استقرّتْ بكَ النوى بل اىُّ ارضٍ تقلُّكَ
او ثرى أبرضوى او غيرِها ام ذى طوى عزيزٌ علىَّ ان ارى الخلقَ ولا تُرى ولا
اسمعُ لكَ حسيسًا ولا نجوى عزيزٌ علىَّ ان تحيطَ بكَ دونىَ البلوى ولا ينالُكَ
منّى ضجيجٌ ولا شكوى بنفسى انتَ من مغيّبٍ لم يخلُ منّا بنفسى انتَ من نازحٍ ما نزحَ
عنّا بنفسى انتَ امنيّةُ شائقٍ يتمنّى من مؤمنٍ ومؤمنةٍ ذكرا فحنّا بنفسى انتَ من عقيدِ
عزٍّ لا يُسامى بنفسى انتَ من اثيلِ مجدٍ لا يُجارى بنفسى انتَ من تلادِ نعمٍ لا تُضاهى
بنفسى انتَ من نصيفِ شرفٍ لا يُساوى الى متى احارُ فيكَ يا مولاىَ والى متى

ألّا الله وحده لا شريك له
وأنّ محمّدًا صلّى الله عليه
وآله عبده ورسوله و
أنّه مغز جميع الأنبياء و
الرسل عليهم السلام و
أنّ عليًّا ولىّ الله والإمام
وأنّ الأئمّة من ولده
الحسن والحسين وعلىّ
بن الحسين ومحمّد بن
علىّ وجعفر بن محمّد
وموسى بن جعفر وعلىّ
بن موسى ومحمّد بن علىّ
وعلىّ بن محمّد والحسن
بن علىّ والقائم الحجّة
عليهم السلام وأنّ الجنّة
حقٌّ والنار حقٌّ والساعة
آتيةٌ لا ريب فيها
وأنّ الله



واىَّ خطابٍ اصفُ فيكَ واىَّ نجوى عزيزٌ علىَّ ان اجابَ دونكَ واناغى عزيزٌ علىَّ
ان ابكيكَ ويخذلكَ الورى عزيزٌ علىَّ ان يجرىَ عليكَ دونهم ما جرى هل من
معينٍ فاطيلَ معه العويلَ والبكاءَ هل من جزوعٍ فاساعدَ جزعه اذا خلا هل
قذيتْ عينٌ فساعدتْها عينى على القذى هل اليكَ يابنَ احمدَ سبيلٌ فتلقى هل
يتّصلُ يومُنا منكَ بعدةٍ فنحظى متى نردُ مناهلكَ الرويّةَ فنروى متى ننتقعُ من
عذبِ مائكَ فقد طالَ الصدى متى نغاديكَ ونراوحكَ فنقرُّ عينًا متى
ترانا ونراكَ وقد نشرتَ لواءَ النصرِ ترى اترانا نحفُّ بكَ وانتَ تامُّ الملأَ وقد
ملأتَ الأرضَ عدلًا واذقتَ اعداءكَ هوانًا وعقابًا وابرتَ العتاةَ وجحدةَ
الحقِّ وقطعتَ دابرَ المتكبّرينَ واجتثثتَ اصولَ الظالمينَ ونحنُ نقولُ الحمدُ للهِ ربِّ
العالمينَ اللّهمَّ انتَ كشّافُ الكربِ والبلوى واليكَ استعدى فعندكَ العدوى
وانتَ ربُّ الآخرةِ والدنيا فاغثْ يا غياثَ المستغيثينَ عبيدكَ المبتلى وارِهِ
سيّدَه يا شديدَ القوى وازلْ عنه به الأسى والجوى وبرّدْ غليلَه يا من على
العرشِ استوى ومن اليه الرجعى والمنتهى اللّهمَّ ونحنُ عبيدكَ التائقونَ الى
وليّكَ المذكّرِ بكَ وبنبيّكَ خلقتَه لنا عصمةً وملاذًا واقمتَه لنا قوامًا ومعاذًا
وجعلتَه للمؤمنينَ منّا امامًا فبلّغْه منّا تحيّةً وسلامًا وزدنا بذلكَ يا ربِّ اكرامًا
واجعلْ مستقرَّه لنا مستقرًّا ومقامًا واتممْ نعمتكَ بتقديمكَ ايّاه امامنا حتّى
توردَنا جنانكَ ومرافقةَ الشهداءِ من خلصائكَ اللّهمَّ صلِّ على محمّدٍ وآلِ محمّدٍ
وصلِّ على محمّدٍ جدِّه ورسولكَ السيّدِ الأكبرِ وعلى ابيهِ السيّدِ الأصغرِ وجدّتِه
الصدّيقةِ الكبرى فاطمةَ بنتِ محمّدٍ وعلى من اصطفيتَ من آبائهِ البررةِ وعليه
افضلَ واكملَ واتمَّ وادومَ واكثرَ واوفرَ ما صلّيتَ على احدٍ من اصفيائكَ

تبعث من فى القبور وأنّ
محمّدًا صلّى الله عليه و
آله عبده و
رسوله

ابن فخر مولى المجتبى
اللّهمّ صلّ على حجّتك فى
أرضك وصلّ على جدّه
محمّد رسولك السيّد الأكبر
وصلّ على أبيه السيّد
القسور حامل اللواء فى المحشر
وساقى أوليائه من حوض
الكوثر والأمير على سائر
البشر الذى من آمن به
فقد ظفر ومن لم يؤمن
به فقد خطر وكفر
صلّى الله عليه وعلى أخيه
وعلى نجلهما الميامين
الغرر ما طلعت شمس
وما أضاء قمر وعلى جدّته
الصدّيقة الكبرى فاطمة
الزهراء بنت محمّد
المصطفى وعلى من
اصطفيت

وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً لاٰ غٰايَةَ لِعَدَدِهٰا وَلاٰ نِهٰايَةَ لِمَدَدِهٰا وَلاٰ نَفٰادَ لِأَمَدِهٰا اَللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَاَدْحِضْ بِهِ الْبٰاطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِيٰائَكَ وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْدٰائَكَ وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنٰا وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدّي اِلىٰ مُرٰافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنٰا مِمَّنْ يَاْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فى ظِلِّهِمْ وَاَعِنّٰا عَلىٰ تَاْدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ وَالْاِجْتِهٰادِ فى طٰاعَتِهِ وَاجْتِنٰابِ مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنٰا بِرِضٰاهُ وَهَبْ لَنٰا رَاْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعٰائَهُ وَخَيْرَهُ مٰا نَنٰالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلٰوتَنٰا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنٰا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعٰائَنٰا بِهِ مُسْتَجٰاباً وَاجْعَلْ اَرْزٰاقَنٰا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنٰا بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوٰائِجَنٰا بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ اِلَيْنٰا بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنٰا اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنٰا نَظْرَةً رَحيمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرٰامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لاٰ تَصْرِفْهٰا عَنّٰا بِجُودِكَ وَاسْقِنٰا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَاْسِهِ وَبِيَدِهِ رَيّاً رَوِيّاً هَنيئاً سٰائِغاً لاٰ ظَمَاَ بَعْدَهُ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمينَ

پس نماز زیارت بجا میآوری بنحویکه گذشت و دعا میکنی بآنچه خواهی که باجابت خواهد رسید انشاء الله

**امر دوم** زیارتیست که هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیه السلام بآن زیارت کرده میشود و آن زیارت این است اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلاٰيَ صٰاحِبَ الزَّمٰانِ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ عَنْ جَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِنٰاتِ فى مَشٰارِقِ الْاَرْضِ وَمَغٰارِبِهٰا وَبَرِّهٰا وَبَحْرِهٰا وَسَهْلِهٰا وَجَبَلِهٰا حَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَعَنْ وٰالِدَيَّ وَوُلْدى وَعَنّى مِنَ الصَّلَوٰاتِ وَالتَّحِيّٰاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدٰادَ كَلِمٰاتِهِ وَمُنْتَهىٰ رِضٰاهُ وَعَدَدَ مٰا اَحْصٰاهُ كِتٰابُهُ وَاَحٰاطَ بِهِ عِلْمُهُ اَللّٰهُمَّ اِنّى اُجَدِّدُ لَهُ فى هٰذَا الْيَوْمِ وَفى كُلِّ يَوْمٍ عَهْداً وَعَقْداً وَبَيْعَةً فى رَقَبَتى اَللّٰهُمَّ كَمٰا شَرَّفْتَنى بِهٰذَا التَّشْريفِ وَفَضَّلْتَنى بِهٰذِهِ الْفَضيلَةِ وَخَصَصْتَنى بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلىٰ مَوْلاٰيَ وَسَيِّدى صٰاحِبِ الزَّمٰانِ وَاجْعَلْنى مِنْ اَنْصٰارِهِ وَ

جاء بالحق وان علیاً ولی الله والخلیفة من بعد رسول الله صلی الله علیه وآله ومستخلفه فی امته مؤدیاً لامر ربه تبارک وتعالی وان فاطمة بنت رسول الله وابنیها الحسن والحسین ابنا رسول الله وسبطاه وامامای الهدی وقائدا الرحمة وان علیاً ومحمداً وجعفراً وموسی وعلیاً ومحمداً وعلیاً وحسناً والحجة علیهم السلام ائمة وقادة ودعاة الی الله جل وعلا وحجة علی عباده پس بگوید باشهود ای فلان وای فلان که نام برده شده اید دراین نوشته ثابت کنید برای من این



اَشْيٰاعِهِ وَالذّٰابّينَ عَنْهُ وَاجْعَلْنى مِنَ الْمُسْتَشْهَدينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طٰائِعاً غَيْرَ مُكْرَهٍ فِى الصَّفِّ الَّذى نَعَتَّ اَهْلَهُ فى كِتٰابِكَ فَقُلْتَ صَفّاً كَاَنَّهُمْ بُنْيٰانٌ مَرْصُوصٌ عَلىٰ طٰاعَتِكَ وَطٰاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلاٰمُ اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فى عُنُقى اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مؤلف گوید که علامهٔ مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه دیده ام که بعد از این زیارت دست راست را بدست چپ بزند مثل زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس چهار زیارت نقل کردیم و این زیارت زیارت پنجم ما محسوب میشود و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره در ایام هفته زیارتی نیز برای آنحضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه بآن نیز زیارت کرده شود

**امر سیم** دعای عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت باشد و حقتعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد اینست اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظيمِ وَرَبَّ الْمَلٰئِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَالْاَنْبِيٰاءِ وَالْمُرْسَلينَ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنيرِ وَمُلْكِكَ الْقَديمِ يٰا حَيُّ يٰا قَيُّومُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذى اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرَضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذى يَصْلَحُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يٰا حَيّاً قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيٰا حَيّاً بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيٰا حَيّاً حينَ لاٰ حَيَّ يٰا مُحْيِيَ الْمَوْتىٰ وَمُميتَ الْاَحْيٰاءِ يٰا حَيُّ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلاٰنَا الْاِمٰامَ الْهٰادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقٰائِمَ بِاَمْرِكَ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلىٰ آبٰائِهِ الطّٰاهِرينَ عَنْ جَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِنٰاتِ فى مَشٰارِقِ الْاَرْضِ وَمَغٰارِبِهٰا سَهْلِهٰا وَجَبَلِهٰا وَبَرِّهٰا وَبَحْرِهٰا وَعَنّى وَعَنْ وٰالِدَيَّ مِنَ الصَّلَوٰاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدٰادَ كَلِمٰاتِهِ وَمٰا اَحْصٰاهُ عِلْمُهُ وَاَحٰاطَ بِهِ كِتٰابُهُ اَللّٰهُمَّ اِنّى اُجَدِّدُ لَهُ فى صَبيحَةِ يَوْمى هٰذٰا وَمٰا عِشْتُ مِنْ اَيّٰامى عَهْداً وَعَقْداً وَ

نهادم نزد تو در روز خود تا آن تا ملاقات کنید بان مرا در نزد حوض کوثر پس بشهود بگوید ای فلان وای فلان بشود دعا ... الله والشهادة والاقرار والاخاء مودوع عند رسول الله صلی الله علیه وآله ونقرء علیک السلام ورحمة الله وبرکاته پس بانام بپیچد آن صحیفه را و مهر کنند او را و باید مختوم شود بمهر شهود و مهر میت و گذاشته شود در طرف راست میت با کافور و نوشته شود صحیفه با کافور و معطر و خوشبو باشد و بنا او را است کرده در کمرتان خاص میشود باطن ... و بقبله کند و بوده باشد نزد او ...

بَیْعَةً لَهُ فی عُنُقی لا اَحُولُ عَنْها وَلا اَزُولُ اَبَداً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی مِنْ اَنْصارِهِ وَ
اَعْوانِهِ وَالذّابّینَ عَنْهُ وَالْمُسارِعینَ اِلَیْهِ فی قَضاءِ حَوائِجِهِ وَالْمُمْتَثِلینَ لِاَوامِرِهِ
وَالْمُحامینَ عَنْهُ وَالسّابِقینَ اِلی اِرادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدینَ بَیْنَ یَدَیْهِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ حالَ بَیْنی وَبَیْنَهُ الْمَوْتُ الَّذی جَعَلْتَهُ عَلی عِبادِکَ حَتْماً مَقْضِیّاً فَاَخْرِجْنی
مِنْ قَبْری مُؤْتَزِراً کَفَنی شاهِراً سَیْفی مُجَرِّداً قَناتی مُلَبِّیاً دَعْوَةَ الدّاعی فِی الْحاضِرِ وَالْبادی
اَللّٰهُمَّ اَرِنِی الطَّلْعَةَ الرَّشیدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَمیدَةَ وَاکْحُلْ ناظِری بِنَظْرَةٍ مِنّی
اِلَیْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَاَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَاسْلُکْ بی مَحَجَّتَهُ وَاَنْفِذْ اَمْرَهُ وَ
اشْدُدْ اَزْرَهُ وَاعْمُرِ اللّٰهُمَّ بِهِ بِلادَکَ وَاَحْیِ بِهِ عِبادَکَ فَاِنَّکَ قُلْتَ وَقَوْلُکَ
الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسادُ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِما کَسَبَتْ اَیْدِی النّاسِ فَاَظْهِرِ اللّٰهُمَّ لَنا وَلِیَّکَ وَ
ابْنَ بِنْتِ نَبِیِّکَ الْمُسَمّی بِاسْمِ رَسُولِکَ حَتّی لا یَظْفَرَ بِشَیْءٍ مِنَ الْباطِلِ اِلّا مَزَّقَهُ وَیُحِقَّ
الْحَقَّ وَیُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبادِکَ وَناصِراً لِمَنْ لا یَجِدُ لَهُ ناصِراً
غَیْرَکَ وَمُجَدِّداً لِما عُطِّلَ مِنْ اَحْکامِ کِتابِکَ وَمُشَیِّداً لِما وَرَدَ مِنْ اَعْلامِ دینِکَ وَ
سُنَنِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدینَ
اَللّٰهُمَّ وَسُرَّ نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِرُؤْیَتِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلی دَعْوَتِهِ
وَارْحَمِ اسْتِکانَتَنا بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اکْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هٰذِهِ الْاُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ
عَجِّلْ لَنا ظُهُورَهُ اِنَّهُمْ یَرَوْنَهُ بَعیداً وَنَریٰهُ قَریباً بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس سه مرتبه
دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی اَلْعَجَلَ الْعَجَلَ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ

**امر چهارم** سید بن طاوس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آنحضرت برگرد
بسوی سرداب منیف و نماز کن در آن هر چه بخواهی پس بایست رو بقبله و بگو اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ
وَلِیِّکَ و این دعا را تا باخر ذکر نموده آنگاه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد باسعادت انشاءالله
مؤلف گوید که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقلکرده و ما نیز

بخواند سوره یس و صافات را و ذکر کند خدا را و تلقین کند او را شهادتین و اقرار بیک بیک از امامان علیهم السلام و تلقین کند او را کلمات فرج
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلیمُ الْکَریمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ سُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضینَ السَّبْعِ وَما فیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَما تَحْتَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَالصَّلٰوةُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبینَ
و حایض و جنب نزد او حاضر نشود و چون از دنیا گذشت فرود خوابانند چشمهای او را و بکشند دستهایش را بپهلو و ببندند دهانش را



این دعا را بنحویکه شیخ از آنحضرت نقلکرده نقل مینمائیم فرموده روایتکرده یونس بن عبد الرحمن که
حضرت امام رضا علیه السلام امر میفرمودند بدعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام باین دعا
اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِیِّکَ وَخَلیفَتِکَ وَحُجَّتِکَ عَلی خَلْقِکَ وَلِسانِکَ الْمُعَبِّرِ عَنْکَ
النّاطِقِ بِحِکْمَتِکَ وَعَیْنِکَ النّاظِرَةِ بِاِذْنِکَ وَشاهِدِکَ عَلی عِبادِکَ الْجَحْجاحِ
الْمُجاهِدِ الْعائِذِ بِکَ الْعابِدِ عِنْدَکَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَمیعِ ما خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ وَ
اَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ یَمینِهِ وَعَنْ شِمالِهِ
وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِکَ الَّذی لا یَضیعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فیهِ
رَسُولَکَ وَآبائَهُ اَئِمَّتَکَ وَدَعائِمَ دینِکَ وَاجْعَلْهُ فی وَدیعَتِکَ الَّتی لا تَضیعُ
وَفی جِوارِکَ الَّذی لا یُخْفَرُ وَفی مَنْعِکَ وَعِزِّکَ الَّذی لا یُقْهَرُ وَآمِنْهُ بِاَمانِکَ
الْوَثیقِ الَّذی لا یُخْذَلُ مَنْ آمَنْتَهُ بِهِ وَاجْعَلْهُ فی کَنَفِکَ الَّذی لا یُرامُ مَنْ کانَ
فیهِ وَانْصُرْهُ بِنَصْرِکَ الْعَزیزِ وَاَیِّدْهُ بِجُنْدِکَ الْغالِبِ وَقَوِّهِ بِقُوَّتِکَ وَاَرْدِفْهُ
بِمَلائِکَتِکَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَاَلْبِسْهُ دِرْعَکَ الْحَصینَةَ وَ
حُفَّهُ بِالْمَلائِکَةِ حَفّاً اَللّٰهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَاَمِتْ بِهِ
الْجَوْرَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَزَیِّنْ بِطُولِ بَقائِهِ الْاَرْضَ وَاَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْهُ
بِالرُّعْبِ وَقَوِّ ناصِریهِ وَاخْذُلْ خاذِلیهِ وَدَمْدِمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَدَمِّرْ مَنْ غَشَّهُ
وَاقْتُلْ بِهِ جَبابِرَةَ الْکُفْرِ وَعُمُدَهُ وَدَعائِمَهُ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلالَةِ وَشارِعَةَ
الْبِدَعِ وَمُمیتَةَ السُّنَّةِ وَمُقَوِّیَةَ الْباطِلِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبّارینَ وَاَبِرْ بِهِ الْکافِرینَ
وَجَمیعَ الْمُلْحِدینَ فی مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَ
جَبَلِها حَتّی لا تَدَعَ مِنْهُمْ دَیّاراً وَلا تُبْقِیَ لَهُمْ آثاراً اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلادَکَ
وَاشْفِ مِنْهُمْ عِبادَکَ وَاَعِزَّ بِهِ الْمُؤْمِنینَ وَاَحْیِ بِهِ سُنَنَ الْمُرْسَلینَ وَدارِسَ

تا نهایت آنرا و ببندند چانه اش را و شروع کنند در غسل و کفن او و کفن واجب او سه پارچه است لنگ و پیراهن و ازار و مستحب است که لنگ بزرگ باشد و مستحب است که تا پستان و زیر بغل را بپوشاند و پیراهن از گردن تا نصف ساق پا را بپوشاند و ازار تمام بدن را بپوشاند و زیاد کنند پارچه دیگر که بپیچند ران را و یک پارچه دیگر که بپیچند بدن را و مستحب است که عمامه و حبره برای او قرار دهند و برای زن مقنعه و عماهه بجای عمامه و فصل کنند کافور که آنرا کافور حنوط نامند و کمتر از آن یک درهم است و افضل آن سیزده درهم و ثلث است و اوسط آن چهار مثقال و اقل آن یک درهم است و اگر دسترس نباشد بهر قدر که ممکن است غسل کنند

حُكْمِ النَّبِيِّينَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَبُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى تُعِيدَ دِينَكَ
بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيداً غَضّاً مَحْضاً صَحِيحاً لا عِوَجَ فِيهِ وَلا بِدْعَةَ مَعَهُ وَحَتَّى
تُنِيرَ بِعَدْلِهِ ظُلَمَ الْجَوْرِ وَتُطْفِئَ بِهِ نِيرَانَ الْكُفْرِ وَتُوضِحَ بِهِ مَعَاقِدَ الْحَقِّ وَمَجْهُولَ
الْعَدْلِ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ عَلَى غَيْبِكَ وَ
عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَسَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ
اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ حُلُولِ الطَّامَّةِ أَنَّهُ لَمْ يُذْنِبْ ذَنْباً وَلا
أَتَى حُوباً وَلَمْ يَرْتَكِبْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طَاعَةً وَلَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ
يُبَدِّلْ لَكَ فَرِيضَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرِيعَةً وَأَنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي الطَّاهِرُ التَّقِيُّ
النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ
وَجَمِيعِ رَعِيَّتِهِ مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكَ الْمَمْلَكَاتِ كُلِّهَا
قَرِيبِهَا وَبَعِيدِهَا وَعَزِيزِهَا وَذَلِيلِهَا حَتَّى تُجْرِيَ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَتَغْلِبَ
بِحَقِّهِ كُلَّ بَاطِلٍ اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَ
الطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْغَالِي وَيَلْحَقُ بِهَا التَّالِي وَقَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَثَبِّتْنَا
عَلَى مُشَايَعَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِهِ الصَّابِرِينَ
مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمُنَاصَحَتِهِ حَتَّى تَحْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَ
مُقَوِّيَةِ سُلْطَانِهِ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصاً مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ
وَسُمْعَةٍ حَتَّى لا نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلا نَطْلُبَ بِهِ إِلا وَجْهَكَ وَحَتَّى تُحِلَّنَا مَحَلَّهُ وَ
تَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَأَعِذْنَا مِنَ السَّأْمَةِ وَالْكَسَلِ وَالْفَتْرَةِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ
بِهِ لِدِينِكَ وَتُعِزُّ بِهِ نَصْرَ وَلِيِّكَ وَلا تَسْتَبْدِلْ بِنَا غَيْرَنَا فَإِنَّ اسْتِبْدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا
عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وُلاةِ عَهْدِهِ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَ

و سزاوار است که بگوید در
همه گفتنها یعنی بهر یک جزء از آن
فلان تشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شریک
له وان محمدا رسول الله
وان علیا امیر المؤمنین
والائمة من ولده (و بنام
بر امامان را ذکر کند)
(پس بگوید) ائمة ائمة
الهدی الابرار و بگوید
ابرا بر تربت امام حسین علیه السلام
با آب نگشت و بنویسد بیاید
و باید غسل بدهد میت را
به غسل اول با آب سدر
دوم با آب کافور سیم با آب
خالص و کیفیت غسل مثل
غسل جنابت است ابتدا میکند
اول بشستن دستهای میت
سه مرتبه پس میشوید عورت
او را بکی از



بَلِّغْهُمْ آمَالَهُمْ وَزِدْ فِي آجَالِهِمْ وَأَعِزَّ نَصْرَهُمْ وَتَمِّمْ لَهُمْ مَا أَسْنَدْتَ إِلَيْهِمْ مِنْ
أَمْرِكَ لَهُمْ وَثَبِّتْ دَعَائِمَهُمْ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ أَعْوَاناً وَعَلَى دِينِكَ أَنْصَاراً فَإِنَّهُمْ
مَعَادِنُ كَلِمَاتِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَأَرْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمُ دِينِكَ وَوُلاةُ
أَمْرِكَ وَخَالِصَتُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَصَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَوْلِيَاؤُكَ وَسَلائِلُ
أَوْلِيَائِكَ وَصَفْوَةُ أَوْلادِ نَبِيِّكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

## ( فصل )

در زیارات جامعه و دعائی که بعد از زیارات خوانده میشود و صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام و محتوی بر چند مقامست

## ( مقام اول )

در زیارات جامعه که هر امامی را بآن زیارت میتوان نمود و آنها بسیار است و ما بذکر چند زیارت از آنها اکتفا مینمائیم زیارت اول
شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردند در باب
آمدن بنزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بکن آنچه در مسجد هائی که در اطراف قبر آنحضرت است و مجزی
است در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند
مزار انبیاء و سایر اوصیاء علیهم السلام که مو لطام اینکه بگوئی اَلسَّلامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَأَصْفِيَائِهِ
السَّلامُ عَلَى أُمَنَاءِ اللَّهِ وَأَحِبَّائِهِ السَّلامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلامُ عَلَى مَحَالِّ
مَعْرِفَةِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَى مَسَاكِنِ ذِكْرِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَى مُظْهِرِي أَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ السَّلامُ عَلَى
الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ السَّلامُ عَلَى الْمُسْتَقِرِّينَ فِي مَرْضَاةِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَى الْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَةِ
اللَّهِ السَّلامُ عَلَى الْأَدِلاءِ عَلَى اللَّهِ السَّلامُ عَلَى الَّذِينَ مَنْ وَالاهُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهَ وَمَنْ
عَادَاهُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهَ وَمَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللَّهَ
وَمَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ وَمَنْ تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ
أُشْهِدُ اللَّهَ أَنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ مُفَوِّضٌ
فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ وَ

پس غسل میدهد
اشنان سه مرتبه
سر او را تا آنکه سه دور سه مرتبه
پس جانب راست و بعد جانب
چپ همین نحو و میکشد دست
خود را بر جمیع بدن میت و باید
این شستنها با آب سدر باشد
پس بشوید ظرفها را تا آب سدر
بدو و میبرد در ظرف را بر یکی
و پنبه را در دو زده را بکافور
پس غسل دهد او را باب کافور
مثل غسل با آب سدر و بریزد
نقیه آب را و بشوید ظرفها را
پس آب خالص بیاورد و غسل
بدهد بهمان نحو و باید
سیم بدهد مانند بر جانب راست او
غسل دهد مانند غسل دهد
و بگوید هر عضو را عفوا عفوا
از او عضو را عفوا عفوا
و چون از غسل دادن
فارغ شود

صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ واین زیارت در کتاب کافی و تهذیب کامل الزیارة نقل شده و در همهٔ
کتب بعد از تمام زیارت مذکور است که این یعنی این کلمات تکبیره ذکر شد مجرب است در همهٔ زیارتها و بنا
صلوات مبفرستی بر محمد و آل محمد علیهم السلام و نام میبری یکیک از نامهای ایشان و بیزاری میجوئی از دشمنان
ایشان و اختیار میمائی هر دعائی را که خواهی از برای خود و مؤمنین و مؤمنات مؤلف گوید که ظاهر آنست
که تتمهٔ مذکوره جزء حدیث بوده باشد بر تقدیریکه عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ
حدیث چنین فهمیده اند که در همهٔ زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد
و در باب زیارات جامعه نقل نموده اند و الفاظ زیارت هم از صفات جامعه است که اختصاص ببعضی
ندارد بنابراین خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع و خواندن آن در همهٔ مشاهد حتی در مشاهد انبیاء
و اوصیاء علیهم السلام چنانچه جمعی از علماء در مشهد جناب یونس علیه السلام نقلکرده اند مناسبت و چون در ذیل
زیارت امر بصلوات بر هر یک بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی
را که در اخر اعمال روز جمعه نقلکردیم بخوانی بسیار مناسبت **زیارت دوم** ایضا شیخ
صدوق در فقیه و عیون روایتکرده از موسی بن عبد الله نخعی که گفت عرضکردم بخدمت حضرت
امام علی نقی علیه السلام که یا ابن رسول الله مرا تعلیم فرما زیارتی بلیغ کامل که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت
کنم یکی از شما را آنرا بخوانم فرمود که چون بدرگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ و با حال غسل باشی و چون داخل حرم شوی و قبر را به بینی بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو پس
اندکی راه برو با آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک بیکدیگر گذار پس بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو
پس نزدیک قبر مطهر برو و چهل مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه مجلسی اول
گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مائلند بغلو مبادا از عبارات امثال این زیارت بغلو افتند
یا از بزرگی حق سبحانه و تعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ
النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزَّانَ
الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَاُصُولَ الْكَرَمِ وَقَادَةَ الْاُمَمِ وَاَوْلِيَاءَ النِّعَمِ وَعَنَاصِرَ الْاَبْرَارِ
وَدَعَائِمَ الْاَخْيَارِ وَسَاسَةَ الْعِبَادِ وَاَرْكَانَ الْبِلَادِ وَاَبْوَابَ الْاِيمَانِ وَاُمَنَاءَ

غسل کاندید بمیت را بجامهٔ نظیفی و واجب است بر غسل دهنده غسل بعد از انفصال یا در مابعد و مستحب است مقدم داشتن وضو بر غسلها میت پس کفن کند او را و آن پارچه ایست که پیچ باشد و پهن کند بگذارد بزرگی آن مقداری از سینه و پا باشد بر آن مقداری که بپیچد و بگذارد از برقبل و دبر میت و در سوراخ دبر او پنبه بگذارد پس آن پارچه را ببندد بر رانهای او و محکم ببندد رانهای او را پس لنگی را ببندد از ناف تا هر جا که برسد و بپوشاند بر او پیراهنش و بالای آن سرتاسر را و بالای آن حبره یا پارچه یکه قائم مقام آن باشد



صفوة برکات ائمه و هادیین خلاصه

الرَّحْمٰنِ وَسُلَالَةَ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلِينَ وَعِتْرَةَ خِيَرَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَمَصَابِيحِ الدُّجٰى وَاَعْلَامِ التُّقٰى وَذَوِي النُّهٰى
وَاُولِي الْحِجٰى وَكَهْفِ الْوَرٰى وَوَرَثَةِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْاَعْلٰى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنٰى وَحُجَجِ
اللّٰهِ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَحَالِّ
مَعْرِفَةِ اللّٰهِ وَمَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللّٰهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللّٰهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللّٰهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ
اللّٰهِ وَاَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللّٰهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ اِلَى اللّٰهِ وَالْاَدِلَّاءِ عَلٰى مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَقِرِّينَ (والمستوفرین) فِي اَمْرِ
اللّٰهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللّٰهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللّٰهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِاَمْرِ اللّٰهِ وَ
نَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَ
الذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَاَهْلِ الذِّكْرِ وَاُولِي الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللّٰهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ
وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَاُولُوا
الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ
وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضٰى اَرْسَلَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ
الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّٰهِ الْقَوَّامُونَ بِاَمْرِهِ
الْعَامِلُونَ بِاِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ
وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ
لِنُورِهِ (بنوره) وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي اَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلٰى بَرِيَّتِهِ وَاَنْصَاراً

و بگذارد در پاها و در جیب او از زیر و زیر بغلها پاهای او و پنبه رخت دیگری و ما بین و بتازه باشد و درازی آن بمقدار استخوان ان ذراع باشد و بگذارد یکی از آن دو را در جانب راست جسد بدن از آن علیکه موضع بستن ( آیة ۱۸ سورهٔ آل عمران ) لنگ است و دیگری را در جانب چپ تا بین پیراهن و سر تا سر و بگذارد کافور را بر مواضع سجده میت ( و نبیّنا قلبی لیسنا حبره ... ) که پیشانی و باطن کفها و سر زانوها و اطراف انگشتان پاها باشد و اگر از کافور چیزی زیاد آمد بگذارد بر سینه او و بپیچد او را در کفنهای او و ببندد او را از جانب سر و پا های او با اوراقو بند و گره کفن را بگشاید وقتی در قبر گذارد بعد از آنکه فارغ شد از کفن

لدينه وحفظة لسره وخزنة لعلمه ومستودعا لحكمته وتراجمة لوحيه
واركانا لتوحيده وشهداء على خلقه واعلاما لعباده ومنارا في بلاده وادلاء
على صراطه عصمكم الله من الزلل وآمنكم من الفتن وطهركم من الدنس و
اذهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا فعظمتم جلاله واكبرتم شانه ومجدتم
كرمه وادمتم ذكره ووكدتم ميثاقه واحكمتم عقد طاعته ونصحتم له في السر
والعلانية ودعوتم الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة وبذلتم انفسكم
في مرضاته وصبرتم على ما اصابكم في جنبه واقمتم الصلوة وآتيتم الزكوة و
امرتم بالمعروف ونهيتم عن المنكر وجاهدتم في الله حق جهاده حتى اعلنتم دعوته
وبينتم فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم شرايع احكامه وسننتم سنته وصرتم
في ذلك منه الى الرضا وسلمتم له القضاء وصدقتم من رسله من مضى فالراغب
عنكم مارق واللازم لكم لاحق والمقصر في حقكم زاهق والحق معكم وفيكم
ومنكم واليكم وانتم اهله ومعدنه وميراث النبوة عندكم واياب الخلق اليكم
وحسابهم عليكم وفصل الخطاب عندكم وآيات الله لديكم وعزائمه فيكم و
نوره وبرهانه عندكم وامره اليكم من والاكم فقد والى الله ومن عاداكم
فقد عاد الله ومن احبكم فقد احب الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله ومن
اعتصم بكم فقد اعتصم بالله انتم الصراط الاقوم وشهداء دار الفناء وشفعاء
دار البقاء والرحمة الموصولة والآية المخزونة والامانة المحفوظة والباب
المبتلى به الناس من اتاكم نجى ومن لم ياتكم هلك الى الله تدعون وعليه تدلون
وبه تؤمنون وله تسلمون وبامره تعملون والى سبيله ترشدون وبقوله
تحكمون سعد من والاكم وهلك من عاداكم وخاب من جحدكم وضل من فارقكم

اورا سوار بر تابوت کنند و ببرند او را تا مصلی بمی برد و نماز بخوانند علامه مجلسی در زاد المعاد در باب نماز میت فرموده که ملخص آنچه ثابت است از احادیث و اجماعست برهمه مسلمانان کرا علم بفوت شخصی هم رسانند واگر بعضی از ایشان بجا آورد از دیگران ساقط میشود و واجبست نماز بر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد بخلاف و اشهر و اقوی آنست که بر طفل کمتر از شش سالگی که تمام شده باشد نماز واجبست و ظاهرا بقصد قربت الکفایه میتوان کرد و کمتر از شش ماهه نیز اگر زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت واحوط نماز نکردن است و سزاوارترین مردم بنماز میت



وفاز من تمسك بكم وامن من لجا اليكم وسلم من صدقكم وهدي من اعتصم
بكم من اتبعكم فالجنة ماويه ومن خالفكم فالنار مثويه ومن جحدكم كافر
ومن حاربكم مشرك ومن رد عليكم في اسفل درك من الجحيم اشهد ان هذا
سابق لكم فيما مضى وجار لكم فيما بقي وان ارواحكم ونوركم وطينتكم واحدة
طابت وطهرت بعضها من بعض خلقكم الله انوارا فجعلكم بعرشه محدقين
حتى من علينا بكم فجعلكم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه وجعل
صلوتنا عليكم وما خصنا به من ولايتكم طيبا لخلقنا وطهارة لانفسنا
وتزكية لنا وكفارة لذنوبنا فكنا عنده مسلمين بفضلكم ومعروفين بتصديقنا
اياكم فبلغ الله بكم اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين وارفع
درجات المرسلين حيث لا يلحقه لاحق ولا يفوقه فائق ولا يسبقه سابق
ولا يطمع في ادراكه طامع حتى لا يبقى ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا صديق
ولا شهيد ولا عالم ولا جاهل ولا دني ولا فاضل ولا مؤمن صالح ولا فاجر
طالح ولا جبار عنيد ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين ذلك شهيد الا
عرفهم جلالة امركم وعظم خطركم وكبر شانكم وتمام نوركم وصدق
مقاعدكم وثبات مقامكم وشرف محلكم ومنزلتكم عنده وكرامتكم عليه
وخاصتكم لديه وقرب منزلتكم منه بابي انتم وامي واهلي ومالي واسرتي
اشهد الله واشهدكم اني مؤمن بكم وبما آمنتم به كافر بعدوكم وبما كفرتم
به مستبصر بشانكم وبضلالة من خالفكم موال لكم ولاوليائكم مبغض
لاعدائكم ومعاد لهم سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم محقق لما حققتم
مبطل لما ابطلتم مطيع لكم عارف بحقكم مقر بفضلكم محتمل لعلمكم

برسد از شما گرچه بقیمتی نرسد وارث اوست بنا بر مشهور و شوهر اولی است از زن خود و واجبست که نماز کنند اگر بد... بقبله باشد و میت بر پشت باشد و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و غیر ایشان میتوانند کرد و سنت است که با وضو باشد یا تیمم تا مانعی نباشد سنت است که بیک نماز کنند و ظاهر بعضی احادیث ... که بدون علت سنت است که بیشتر از ... مثل ... باشد و سنت است که نماز کنند و ... بنماز

مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ
مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ لَائِذٌ عَائِذٌ بِقُبُورِكُمْ
مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَوَائِجِي
وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ
وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ
وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فِي
أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ غَيْرِكُمْ
آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ
أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَحِزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمُ الْجَاحِدِينَ
لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ لِإِرْثِكُمُ الشَّاكِّينَ فِيكُمُ الْمُنْحَرِفِينَ
عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأَئِمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللَّهُ أَبَداً مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالَاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ
وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمُ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي
مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَيَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَيُحْشَرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ فِي
رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً
بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بَدَأَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ
عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ لَا أُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ
وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ
اللَّهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا

بگوید و بنشاند آنکه در هر تکبیری دعائی از دعاها بخواند اگر خواهد و کوتاه و مشهور آنکه بعد از تکبیر اول بگوید أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ و بعد از تکبیر دوم بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از تکبیر سیم بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و بعد از تکبیر چهارم بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِهَذَا الْمَيِّتِ و تکبیر پنجم را بگوید و فارغ شود و مخیر است و موافق مشهور بهتر آنکه چنین کند بعد از نیت بگوید اللَّهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ و



بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ
مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى جَدِّكُمْ (واگر زیارت امیر المؤمنین علیه السلام باشد بجای وَإِلَى جَدِّكُمْ بگو)
وَإِلَى أَخِيكَ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ آتَاكُمُ اللَّهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ طَأْطَأَ
كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ
شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسْلَكُ إِلَى الرِّضْوَانِ
وَعَلَى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ
فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي
الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَآثَارُكُمْ فِي الْآثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَحْلَى أَسْمَاءَكُمْ
وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ
وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ
الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ
وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَ
مَعْدِنَهُ وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ
وَأُحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ
وَأَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي بِمُوَالَاتِكُمْ
عَلَّمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُوَالَاتِكُمْ تَمَّتِ
الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوَالَاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ
وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ
الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ
رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا

[illegible]

وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيراً وَنَذِيراً بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ پس بگوید اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ پس بگوید اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اللَّهُ أَكْبَرُ

[illegible]

بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب سبحان ربنا
ان كان وعد ربنا لمفعولا يا ولي الله ان بيني وبين الله عز وجل ذنوبا لا يأتي
عليها الا رضاكم فبحق من ائتمنكم على سره واسترعاكم امر خلقه وقرن
طاعتكم بطاعته لما استوهبتم ذنوبي وكنتم شفعائي فاني لكم مطيع من
اطاعكم فقد اطاع الله ومن عصاكم فقد عصى الله ومن احبكم فقد احب
الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله اللهم اني لو وجدت شفعاء اقرب اليك
من محمد واهل بيته الاخيار الائمة الابرار لجعلتهم شفعائي فبحقهم الذي
اوجبت لهم عليك اسئلك ان تدخلني في جملة العارفين بهم وبحقهم وفي
زمرة المرحومين بشفاعتهم انك ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله الطاهرين
وسلم كثيرا وحسبنا الله ونعم الوكيل مؤلف گوید که این زیارت را شیخ نیز در تهذیب
نقل کرده و بعد از این دعای وداعی نقل کرده‌اند که ما بملاحظهٔ اختصار آن را ذکر ننمودیم و این زیارت
چنانکه علامهٔ مجلسی فرموده بهترین زیارات جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت
و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من تا در عتبات عالیات
بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر باین زیارت و شیخ ما در نجم ثاقب حکایتی نقل کرده که از آن ظاهر
میشود که باید باین زیارت مواظبت کرد و از آن غفلت ننمود و آن حکایت چنین است جناب مستطاب
تقی صالح سید احمد بن سید هاشم بن سید حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت ایده الله در هفده
سال قبل تقریبا بنجف اشرف مشرف شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در
حکایت آینده مذکور خواهد شد ان شاء الله بمنزل حقیر آمدند و چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد
سید مرقوم اشاره کرد و فرمود که قضیهٔ عجیبه دارد و در آنوقت مجال بیان نبود پس از چند روزی
ملاقات شد فرمود که سید رفت و قضیه را با جمله‌ای از حالات سید نقل کرد بسیار تأسف خوردم از
نشنیدن آنها از خود او اگرچه مقام شیخ رحمه الله اجل از آن بود که اندکی خلاف در نقل ایشان برود
و از آن سال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطر بود تا در ماه جمادی الاخره این سال از نجف اشرف

در گفتن یا ولی الله امامی را که زیارت میکند مخاطب سازد و ممکن است که مراد باشد بر سبیل مرتبت یا جنسیت اگر بعنوان جمیع بگوید بهتر است که یا اولیاء الله بگوید
ذلك نقل من شرح المجلسي الاول

اللهم ان هذا عبدك وابن عبدك وابن امتك نزل بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم به منا اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عنه واغفر له اللهم اجعله عندك في اعلى عليين واخلف على اهله في الغابرين وارحمه برحمتك يا ارحم الراحمين پس بگوید الله اكبر و فارغ بشود و اگر زن باشد بگوید



برگشته بودم در کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات کردم که از سامره مراجعت کرده عازم عجم بود پس
شرح حال او را چنانکه شنیده بودم پرسیدم از آنجمله قضیهٔ معهوده را نقل کرد مطابق آن و آن
قضیه چنان است که گفت در سنه هزار و دویست و هشتاد بارادهٔ حج بیت الله الحرام از دار المرز رشت
آمدم به تبریز و در خانهٔ حاجی صفر علی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر ماندم تا آنکه
حاجی جبار جلودار سدهی اصفهانی بار برداشت بجهت طرابوزن تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم چون
بمنزل اول رسیدیم سه نفر دیگر بتحریص حاجی صفر علی بمن ملحق شدند یکی حاجی ملا باقر تبریزی حجه فروش
معروف علماء و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت میکرد پس باتفاق روانه شدیم
تا رسیدیم بارزنة الروم و از آنجا عازم طرابوزن و در یکی از منازل مابین این دو شهر حاجی جبار
جلودار نزد ما آمد گفت این منزل که در پیش داریم مخوف است قدری زود بار کنید که بهمراه قافله
باشید چون در سایر منازل غالبا از عقب قافله بفاصله میرفتیم پس ما هم تخمینا دو ساعت و نیم یا سه بصبح
مانده باتفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف
مشغول باریدن شد بطوری که رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند من نیز آنچه کردم که با آنها بروم
ممکن نشد تا آنکه آنها رفتند و من تنها ماندم پس از اسب پیاده شدم در کنار راه نشستم و بغایت مضطرب بودم
چون قریب ششصد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تأمل و تفکر بنا را بر این گذاشتم که در همین موضع
بمانم تا فجر طالع شود بآن منزل که از آنجا بیرون آمدیم مراجعت کنم و از آنجا چند نفر مستحفظ همراه برداشته
بقافله ملحق شوم در آنحال در مقابل خود باغی دیدم و در آن باغ باغبانی که در دست بیلی داشت که بر
درختان میزد که برف از آنها بریزد پس پیش آمد بمقدار فاصلهٔ کمی ایستاد و فرمود تو کیستی عرض کردم رفقا
رفتند و من ماندم راه را نمیدانم گم کرده‌ام فرمود بزبان فارسی نافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله
شدم بعد از فراغ از تهجد باز آمد و فرمود نرفتی گفتم والله راه را نمیدانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را
حفظ نداشتم و تاکنون حفظ ندارم با آنکه مکرر بزیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه
را بالتمام از حفظ خواندم باز نمایان شد فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمیدانم
فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تاکنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت
عاشورا شدم از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و دعای علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی
هستی گفتم نه هستم تا صبح فرمود من حالا ترا بقافله میرسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد و بیل خود را

اللهم ان هذه امتك وابنة عبدك وابنة امتك نزلت بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منها الا خيرا وانت اعلم بها منا اللهم ان كانت محسنة فزد في احسانها وان كانت مسيئة فتجاوز عنها واغفر لها اللهم اجعلها عندك في اعلى عليين واخلف على اهلها في الغابرين وارحمها برحمتك يا ارحم الراحمين
و اگر میت مستضعف باشد بگوید اللهم اغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم
و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید اللهم اجعله لابويه ولنا

بدوش گرفت و فرمود بردیف من بر الاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت نمود فرمود جلو اسب را بمن بده دادم پس بیل را بدوش چپ گذاشت و عنان اسب را بدست راست گرفت و براه افتاد اسب در نهایت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه و در وقت طی مسافت بنحو استداره سیر مینمود یکدفعه برگشت و فرمود آنست رفقای شما که در لب نهر آبی فرود آمده مشغول وضو بجهت نماز صبح بودند پس من از الاغ پایین آمدم که سوار اسب خود شوم نتوانستم پس آنجناب پیاده شد و بیل را در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را بسمت رفقا برگردانید من در آنحال بخیال افتادم که این شخص که بود که بزبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالبا جز عیسوی در آنجا نبود و چگونه باین سرعت مرا برفقای خود رسانید پس در عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از او آثاری پیدا نکردم پس برفقای خود ملحق شدم

## زیارت سیم

زیارتیست که علامهٔ مجلسی اعلی الله مقامه در تحفة الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتیست که سید بن طاوس در ضمن اعمال عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام و در هر وقت و هر موضع که باشد میتوان کردن خصوصا در روز عرفه و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ وَاَمينَهُ عَلى وَحْيِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ اَنْتَ حُجَّةُ اللهِ عَلى خَلْقِهِ وَبابُ عِلْمِهِ وَوَصِيُّ نَبِيِّهِ وَالْخَليفَةُ مِنْ بَعْدِهِ في اُمَّتِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ اَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اِلَيْكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا زَيْنَ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَمَنَعَتْكِ ما جَعَلَهُ اللهُ لَكِ حَلالاً اَنَا بَرِيءٌ اِلَيْكِ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ

تکفنا و قرطا و اجرا و سنت است که هر کس بجای خود بایستد تا جنازه را بردارند خصوصا پیشنماز و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سزاوار است که برادران مؤمن را خبر کنند بمردن او تا بجنازه او حاضر گردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و از برای میت و ایشان همه ثواب بنویسد

و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون مؤمن را بقبر میگذارند ندا میکنند که اول عطائیکه بتو دادیم بهشت است و اول



اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبايَعَتْ في اَمْرِكَ وَشايَعَتْ اَنَا بَرِيءٌ اِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلى اَبيكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَباحَتْ حَريمَكَ وَلَعَنَ اللهُ اَشْياعَهُمْ وَاَتْباعَهُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدينَ لَهُمْ بِالتَّمْكينِ مِنْ قِتالِكُمْ اَنَا بَرِيءٌ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْقاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلى عِتْرَتِكَ الطّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يا مَوالِيَّ كُونُوا شُفَعائي في حَطِّ وِزْري وَخَطايايَ آمَنْتُ بِاللهِ وَبِما اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاَتَوالى آخِرَكُمْ بِما اَتَوالى اَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَاللّاتِ وَالْعُزّى يا مَوالِيَّ اَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ اِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ وَلَعَنَ اللهُ ظالِميكُمْ وَغاصِبيكُمْ وَلَعَنَ اللهُ اَشْياعَهُمْ وَاَتْباعَهُمْ وَاَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَاَبْرَاُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

## زیارت چهارم

زیارت معروفه بامین الله است که اولش این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ في اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلى عِبادِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ جاهَدْتَ فِي اللهِ تا آخر زیارت که گذشت در زیارات

با جنازه عطا کرده ایم آنها را که با جنازه تو آمده اند آمرزش گناهان است

و در حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بمؤمن میدهند آنست که میآمرزند هر کرا که همراه جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرموده که هر که همراهی جنازه کند تا او را دفن بکنند موکل بکنند بر او در قیامت هفتاد ملک که همراهی او کنند از قبر او تا موقف حساب و استغفار کنند برای او

و فرمود که هر که بیک طرف جنازه بگیرد بیست و پنج گناه کبیره اش آمرزیده شود و اگر بچهار طرف بگیرد از گناهان بیرون آید

و باید که جنازه را بچهار کس بردارند و بهتر آنست که بچهار کس بردارند و تشییع جنازه کند از پس جنازه و سنت است که اول دست راست

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام زیرا که ما آنرا از زیارت دویم حضرت امیر المؤمنین علیه السلام قرار دادیم **زیارت پنجم** زیارت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَشْهَدَنَا مَشْهَدَ اَوْلِیائِهِ فِی رَجَبٍ است که در اعمال ماه رجب گذشت ص ۱۲۶ پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک ثبت نمودیم پنج زیارت و کفایت میکند انشاء الله تعالی

## (مقام دویم)

در دعائی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود سید بن طاوس ره فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه علیهم السلام اَللّٰهُمَّ اِنْ کانَتْ ذُنُوبِی قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ وَحَجَبَتْ دُعائِی عَنْکَ وَحالَتْ بَیْنِی وَبَیْنَکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُقْبِلَ عَلَیَّ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَتَنْشُرَ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ وَتُنْزِلَ عَلَیَّ بَرَکاتِکَ وَاِنْ کانَتْ قَدْ مَنَعَتْ اَنْ تَرْفَعَ لِی اِلَیْکَ صَوْتاً اَوْ تَغْفِرَ لِی ذَنْباً اَوْ تَتَجاوَزَ عَنْ خَطِیئَةٍ مُهْلِکَةٍ فَها اَنَا ذا مُسْتَجِیرٌ بِکَرَمِ وَجْهِکَ وَعِزِّ جَلالِکَ مُتَوَسِّلٌ اِلَیْکَ مُتَقَرِّبٌ اِلَیْکَ بِاَحَبِّ خَلْقِکَ اِلَیْکَ وَاَکْرَمِهِمْ عَلَیْکَ وَاَوْلاهُمْ بِکَ وَاَطْوَعِهِمْ لَکَ وَاَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَةً وَمَکاناً عِنْدَکَ مُحَمَّدٍ وَبِعِتْرَتِهِ الطّاهِرِینَ الْاَئِمَّةِ الْهُداةِ الْمَهْدِیِّینَ الَّذِینَ فَرَضْتَ عَلی خَلْقِکَ طاعَتَهُمْ وَاَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وُلاةَ الْاَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ عَنِیدٍ وَیا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِینَ بَلَغَ مَجْهُودِی فَهَبْ لِی نَفْسِیَ السّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْکَ تَمُنُّ بِها عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ پس ضریح را ببوس و هر دو طرف رو را بر ضریح بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا مَشْهَدٌ لا یَرْجُو مَنْ فاتَتْهُ فِیهِ رَحْمَتُکَ اَنْ یَنالَها فِی غَیْرِهِ وَلا اَحَدٌ اَشْقی مِنِ امْرِءٍ قَصَدَهُ مُؤَمِّلاً فَآبَ عَنْهُ خائِباً اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ الْاِیابِ وَخَیْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُناقَشَةِ عِنْدَ الْحِسابِ حاشاکَ یا رَبِّ اَنْ تَقْرِنَ طاعَةَ وَلِیِّکَ بِطاعَتِکَ وَمُوالاتَهُ بِمُوالاتِکَ وَمَعْصِیَتَهُ بِمَعْصِیَتِکَ ثُمَّ تُؤْیِسَ زائِرَهُ وَالْمُتَحَمِّلَ مِنْ بُعْدِ الْبِلادِ اِلی قَبْرِهِ وَعِزَّتِکَ یا رَبِّ لا یَنْعَقِدُ عَلی ذٰلِکَ ضَمِیرِی اِذْ کانَتِ الْقُلُوبُ اِلَیْکَ بِالْجَمِیلِ

(آداب حمل جنازه) که جانب چپ جنازه است بدوش راست خود بردارد پس پای راست میت را بر دوش راست بردارد پس از پشت جنازه برود و پای چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت را که در جانب راست جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد که بار دیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه برگردد و بار دیگر همان روش تربیع کند و اکثر علما بر عکس گفته اند که اول ابتدا بدست راست جنازه میکند پس بپای راست پس بپای چپ پس بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره است و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل السنه عقب جنازه یا پهلوها



تتمه پس نماز زیارت کن و چون خواهی وداع کنی و برگردی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ الخ و شیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده ولکن بعد از یا الجمیل تتمه فرموده پس بگو یا وَلِیَّ اللّٰهِ اِنَّ بَیْنِی وَبَیْنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا یَأْتِی عَلَیْها اِلّا رِضاکَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکَ عَلی سِرِّهِ وَاسْتَرْعاکَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَکَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَکَ بِمُوالاتِهِ تَوَلَّ صَلاحَ حالِی مَعَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حَظِّی مِنْ زِیارَتِکَ تَخْلِیطِی بِخالِصِی زُوّارِکَ الَّذِینَ تَسْئَلُ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ فِی عِتْقِ رِقابِهِمْ وَتَرْغَبُ اِلَیْهِ فِی حُسْنِ ثَوابِهِمْ وَها اَنَا الْیَوْمَ بِقَبْرِکَ لائِذٌ وَبِحُسْنِ دِفاعِکَ عَنِّی عائِذٌ فَتَلافَنِی یا مَوْلایَ وَاَدْرِکْنِی وَاسْئَلِ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ فِی اَمْرِی فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقاماً کَرِیماً وَجاهاً عَظِیماً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً مؤلف گوید که بهتر آنستکه زائر چون خواهد دعا کند در مشاهد مشرفه بلکه هر دعا کننده در هر کجا که باشد برای هر مطلب حاجتی آنکه مقدم دارد بر دعای خود دعا بر سلامتی وجود مقدس حجت عصر حضرت صاحب الامر علیه السلام را و این مطلب بسیار مهم و دارای فواید مهمه است که شرحش مناسب اینجا نیست و شیخ مرحوم در باب دهم کتاب نجم ثاقب این مطلب را مشروحاً ذکر نموده و بعضی از ادعیه مخصوص باین مقام را ذکر فرموده هر که خواهد بآنجا رجوع کند و مختصرترین آنها دعای ثبت که در اعمال شب بیست و سیم ماه رمضان در ضمن دعاهای شبهای دهه آخر ذکر شد ص ۲۲۹ و ما در ذکر آداب زائر امام حسین علیه السلام دعائی نقل کردیم که در همه مشاهد مشرفه خوانده میشود ص ۱۱۳

**مقام سیم** در صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام است شیخ طوسی ره در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث کرد ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد بدالیه گفت سؤال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام در منزل آنحضرت بسر من رای سنه دویست و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من چیزی کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیاء آنحضرت صلوات الله علیهم را و حاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املاء کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی به بیند فرمود

(آداب جنازه) ... رود و پیش جنازه نرود و نظایر آنکه احادیث السنه اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن رفتن خوب است و در جنازه مخالف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند و بنا جنازه سوار رفتن مکروه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که جنازه را ببیند این دعا را بخواند اَللّٰهُ اَکْبَرُ هٰذا ما وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنا اِیماناً وَتَسْلِیماً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ الْعِبادَ بِالْمَوْتِ هیچ ملک در آسمان نماند مگر آنکه گریه کند از برای رحم بر او و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

## صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه وآله

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ وَحْيَكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ كِتَابَكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَدَعَا اِلٰى دِيْنِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَاَشْفَقَ مِنْ وَعِيْدِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوْبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوْبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوْبَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاۤءَ وَكَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّاۤءَ وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاۤءَ وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاۤءِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَكْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوَالَ وَاَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوَالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْاَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْاَنَامَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْاَدْيَانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ الْاِيْمَانَ وَتَبَّرْتَ بِهِ الْاَوْثَانَ وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِيْنَ الْاَخْيَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا

## صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْ طَالِبٍ اَخِيْ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَصَفِيِّهِ وَوَزِيْرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيْ اِلٰى شَرِيْعَتِهِ وَخَلِيْفَتِهِ فِيْ اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذِيْ جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هٰرُوْنَ مِنْ مُوْسٰى اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِيَاۤءِ اَنْبِيَاۤئِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

منقول است که در حال برداشتن جنازه ابتدا ... بگوید بسم الله وبالله اللهم صل علی محمد وآل محمد واغفر للمؤمنين والمؤمنات

ومنقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه جنازه را میدید میگفت الحمد لله الذی لم یجعلنی من السواد المخترم

تشییع جنازه سنت است و بعضی گفته اند که جنازه را بشارت دهند ببردن به ... ومکروه است که ... حاضر شود خنده کردن وحرف باطل گفتن

و به علامه مجلسی در حلیه فرموده از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است



## صلوات بر سیدهٔ نسوان فاطمه علیها السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيْقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيْبَةِ حَبِيْبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ اَحِبَّاۤئِكَ وَاَصْفِيَاۤئِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلٰى نِسَاۤءِ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنِ الثَّاۤئِرَ اَللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلَادِهَا اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَحَلِيْلَةَ صَاحِبِ اللِّوَاۤءِ وَالْكَرِيْمَةَ عِنْدَ الْمَلَاِ الْاَعْلٰى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلٰى اُمِّهَا صَلٰوةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ اَبِيْهَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَتُقِرُّ بِهَا اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ

## صلوات بر حسن وحسین علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُوْلِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّيْنَ وَوَصِيِّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَمِيْنُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِيْنِهِ عِشْتَ مَظْلُوْمًا وَمَضَيْتَ شَهِيْدًا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوْحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِيْدِ قَتِيْلِ الْكَفَرَةِ وَطَرِيْحِ الْفَجَرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَشْهَدُ مُوْقِنًا اَنَّكَ اَمِيْنُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِيْنِهِ قُتِلْتَ مَظْلُوْمًا وَمَضَيْتَ شَهِيْدًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِكَ وَمُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّاْيِيْدِ فِيْ هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَاِظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ

هر که بر جنازه نماز کند ... هزار ملک بر او نماز کنند ... فضا ... هفتاد هزار ... گناهانش آمرزیده شود ... و اگر ... دفن کنند ... تا روز قیامت ... ثواب باو بدهند ... احد باشد

و در حدیث دیگر فرموده که هر مؤمنی بر جنازه ... نماز کند بهشت او را واجب ... مگر آنکه منافق یا عاق باشد و ... صادق

منقول است که ... علیه السلام ... مؤمنی بمیرد ... مؤمنان ... او ... شوند و بگویند اللهم انا

عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّٰی اَتٰیكَ الْیَقِینُ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً
خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَلَّبَتْ عَلَیْكَ وَاَبْرَءُ اِلَی اللهِ تَعَالٰی مِمَّنْ اَكْذَبَكَ
وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ لَعَنَ اللهُ قَاتِلَكَ
وَلَعَنَ اللهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَمِعَ وَاعِیَتَكَ فَلَمْ یُجِبْكَ وَلَمْ یَنْصُرْكَ وَلَعَنَ
اللهُ مَنْ سَبٰی نِسَاۤئَكَ اَنَا اِلَی اللهِ مِنْهُمْ بَرِیٌٔ وَمِمَّنْ وَالَاهُمْ وَمَالَاَهُمْ وَاَعَانَهُمْ
عَلَیْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰی وَبَابُ الْهُدٰی وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقٰی وَالْحُجَّةُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا وَاَشْهَدُ اَنِّیْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ
تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِیْ وَشَرَایِعِ دِیْنِیْ وَخَوَاتِیْمِ عَمَلِیْ وَمُنْقَلَبِیْ فِیْ دُنْیَایَ وَاٰخِرَتِیْ

## صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ سَیِّدِ الْعَابِدِیْنَ الَّذِی اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ
مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدَی الَّذِیْنَ یَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ یَعْدِلُوْنَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ
مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَیْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِیًا مَهْدِیًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا
صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ ذُرِّیَّةِ اَنْبِیَاۤئِكَ حَتّٰی تَبْلُغَ بِهٖ مَا تَقَرُّ بِهٖ عَیْنُهُ فِی الدُّنْیَا وَ
الْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ

## صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰی وَقَائِدِ اَهْلِ التَّقْوٰی وَالْمُنْتَجَبِ
مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا
لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْیِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهٖ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِیَتِهٖ فَصَلِّ عَلَیْهِ
یَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ ذُرِّیَّةِ اَنْبِیَاۤئِكَ وَاَصْفِیَاۤئِكَ وَرُسُلِكَ وَ
اُمَنَاۤئِكَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

## صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِیْ اِلَیْكَ بِالْحَقِّ النُّوْرِ

لا نعلم منه الا خیرا وانت اعلم به منا یعنی خداوندا ما از او بغیر از نیکی چیزی نمیدانیم و تو داناتری باحوال او از ما چون اینرا بگویند حق تعالی فرماید که من شهادت شما را قبول کردم و امرزیدم آن گناهانی را که میدانم و شما نمیدانید

و در حدیث معتبر دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که اول چیزیکه در عنوان نامه مؤمن مینویسند بعد از مرگش آنچیزیست که مردم در حق او میگویند اگر نیک میگویند نیک مینویسند و اگر بد میگویند بد مینویسند فقیر گوید



الْمُبِیْنِ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَحْیِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ
تَوْحِیْدِكَ وَوَلِیَّ اَمْرِكَ وَمُسْتَحْفِظَ دِیْنِكَ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ
مِنْ اَصْفِیَاۤئِكَ وَحُجَجِكَ اِنَّكَ حَمِیْدٌ مَجِیْدٌ

## صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَمِیْنِ الْمُؤْتَمَنِ مُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِیِّ الطَّاهِرِ الزَّكِیِّ النُّوْرِ
الْمُبِیْنِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَی الْاَذٰی فِیْكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا بَلَّغَ عَنْ اٰبَاۤئِهٖ مَا
اسْتُوْدِعَ مِنْ اَمْرِكَ وَنَهْیِكَ وَحَمَلَ عَلَی الْمَحَجَّةِ وَكَابَدَ اَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فِیْمَا
كَانَ یَلْقٰی مِنْ جُهَّالِ قَوْمِهٖ رَبِّ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِمَّنْ
اَطَاعَكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ اِنَّكَ غَفُوْرٌ رَحِیْمٌ

## صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُوْسَی الَّذِی ارْتَضَیْتَهُ وَرَضَّیْتَ بِهٖ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ
اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلٰی خَلْقِكَ وَقَاۤئِمًا بِاَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِیْنِكَ وَشَاهِدًا
عَلٰی عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِی السِّرِّ وَالْعَلَانِیَةِ وَدَعَا اِلٰی سَبِیْلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیَاۤئِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِیْمٌ

## صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی عَلَمِ التُّقٰی وَنُوْرِ الْهُدٰی وَمَعْدِنِ الْوَفَاۤءِ وَفَرْعِ
الْاَزْكِیَاۤءِ وَخَلِیْفَةِ الْاَوْصِیَاۤءِ وَاَمِیْنِكَ عَلٰی وَحْیِكَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا هَدَیْتَ بِهٖ مِنَ
الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهٖ مِنَ الْحَیْرَةِ وَاَرْشَدْتَ بِهٖ مَنِ اهْتَدٰی وَزَكَّیْتَ بِهٖ مَنْ
تَزَكّٰی فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیَاۤئِكَ وَبَقِیَّةِ اَوْصِیَاۤئِكَ
اِنَّكَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ

## صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِیِّ الْاَوْصِیَاۤءِ وَاِمَامِ الْاَتْقِیَاۤءِ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ
الدِّیْنِ وَالْحُجَّةِ عَلَی الْخَلَاۤئِقِ اَجْمَعِیْنَ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُوْرًا یَسْتَضِیْءُ بِهِ الْمُؤْمِنُوْنَ

در مصباح متهجد فرموده و مستحبست تربیع جنازه یعنی بدوش گرفتن جانب کفن و ابتدا کند بجانب راست که بطرف بالا بدوش راست گیرد پس پای راست او را بدوش راست بعد از آن پای چپ او را و بعد از آن دست چپ او را حاصل آنکه بگرد جنازه بگردد و هر گوشه جنازه که نصیب او شود بدوش گیرد یعنی مثل سنگ آسیا گردیدن او باشد

و چون جنازه را نزد قبر آورند باید بگذارند او را تا آنکه سه دفعه و اگر میت مرد است جنازه را در پیش قبر که جانب قبله است بگذارند و داخل قبر کنند و نازل شود

فَبَشَّرَ بِالْجَزِيلِ مِنْ ثَوَابِكَ وَاَنْذَرَ بِالْاَلِيمِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذَّرَ بَاْسَكَ وَذَكَّرَ بِآيَاتِكَ وَاَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَ شَرَايِعَكَ وَفَرَايِضَكَ وَحَضَّ عَلٰى عِبَادَتِكَ وَاَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدر خود فارغ شد و نوبت بر خود آنجناب رسید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر آقا را بفرمائید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده مرا که باهلش برسانم هر آینه دوست داشتم که ساکت مانم ولکن چون در مقام دین است بنویس

## صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهم السلام

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُضِيءِ خَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَكِّرِ بِتَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ اَمْرِكَ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّينِ الْهُدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ وَاَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ

## صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَابْنِ اَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللّٰهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ اَوْلِيَاءَكَ وَاَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَاَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ اَنْ يُوصَلَ اِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَاْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلًا وَاَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصَارِهِ

در قبر از طرف پای قبر که آن باب قرائت و چون نازل شد بگوید اللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ وَلَا تَجْعَلْهَا حُفْرَةً مِنْ حُفَرِ النَّارِ و سزاوار است که شخص نازل سر برهنه و پا برهنه باشد با بندهای گشاده بی کلاه و مستحب است از سر او داخل در قبر کند و بگوید در آن حال بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ اِيمَانًا بِكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اللّٰهُمَّ زِدْنَا اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا پس بخوابانند او را بر جانب راست و رو او را بقبله کند و بگشاید بندهای کفن را



وَاَعْوَانِهِ وَاَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَاَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَاْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ اِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ

## خاتمه

در بیان زیارت انبیاء عظام علیهم السلام و زیارت امامزادگان عالیمقام و زیارت قبور مؤمنین اسکنهم الله دار السلام و مشتملست بر سه مطلب

## مطلب اول

در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام بدانکه تکریم و تعظیم انبیاء علیهم السلام عقلاً و شرعاً لازمست لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ و زیارت ایشان راجح و پسندیده و علماء تصریح فرموده اند باستحباب زیارت ایشان و عدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومه ایشان بسیار کم است و قبور آنهائیکه فعلا مشخص هستم از اینقرار است حضرت آدم و حضرت نوح در مرقد منور حضرت امیر المؤمنین مدفونند و حضرت ابراهیم در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفونست و در جوار آنحضرت جناب ساره زوجه آنحضرت و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در آنجاست قبور انبیاء علیهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقولست که ما بین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که ما بین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفونست و در بیت المقدس قبور جمله از پیغمبران واقعست مانند حضرت داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که در نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروفست و از برای جناب یونس علیه السلام در شهر کوفه بقعه و قبه ایست معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه بمسافت چند فرسخ معروف است و در شهر موصل است قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبة الله و در شوش قبر دانیال پیغمبر و در قبلی مسجد براثا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم اجمعین و اما در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوصی برای ایشان بنظر نرسیده مگر زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بشرح رفت لکن از روایت زیارت جامعه که ما آنرا اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر میشود که انبیاء علیهم السلام نیز بآن زیارت کرده میشوند شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی در مزار و سید اجل علی بن طاوس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را از برای مشهد حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده اند و مظنون آنستکه نقل ایشان زیارت مذکوره را از روی همان کلیه باشد که از خبر ظاهر میشود بهر حال اگر کسی این زیارت جامعه را در مراقد شریفه انبیاء علیهم السلام بخواند مناسبست و چون زیارت

از جانب سر و پای و بگشایند آن را صورت میت را بر خاک و مستحب است که بگذارند در بالا و چیزی از تربت امام حسین علیه السلام با او بگذارند و بگوید آن کسیکه میت را نهاده اللّٰهُمَّ صِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ مِنَ الْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ و مستحب است که کسی که کرده شود میت بنهادن بین انبیاء ائمه علیهم السلام و گذاشتن او در قبر پیش از چیدن خشت تب میگوید تلقین کند یا فلان بن فلان

این عجب آنچه نیست که زیارت در باب مسجد براثا ذکر شد والا فعلا آن قبر شریف مشهور نیست

در سابق مذکور شد محتاج بنقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد بزیارت اول زیارات جامعه رجوع کند و از فیض عظیم آن خود را بهره مند نماید **مطلب دویم** در زیارت امامزادگان عظام و شاهزادگان عالیمقام که قبورشان محل فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنایات الهیه است و علماء اعلام تصریح فرموده اند باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان موجود بلکه در قریه و بریه و اطراف کوهها و دره ها پیوسته ملاذ درماندگان و ملجأ واماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلی دلهای پژمردگان بوده و خواهند بود تا یوم قیامت و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن مستور نماند که امامزاده که انسان باطمینان خاطر محض درک فیوضات و کشف کربات بار سفر بندد و شد رحال کند بسمت قبر شریفش باید دو مطلب را اول درست کرده آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شان صاحب قبر علاوه بر شرافت نسب آنچه از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم شود دویم معلوم بودن قبر آن سید جلیل و صحت نسبت قبر باو و جمع بین این دو بسیار کم است و ما در کتاب هدیة الزائرین بجمعی از ایشان اشاره نموده ایم و در نفثة المصدور و منتهی الآمال شرح حال بحسن بن حسین علیه السلام نموده ایم و چون این کتاب گنجایش ذکر بیشتر ندارد اقتصار میکنیم بذکر دو نفر از ایشان اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهما السلام که بحضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد قبر شریفش در بلده طیبه قم معروف و مشهور است و دارای قبه عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامه خلق است و در هر سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند بجهت درک فیوضات زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت آنحضرت از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق بسند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمودم از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای اوست بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزند آنحضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که عمه مرا در قم زیارت کند پس از برای اوست بهشت علامه مجلسی ره از بعض کتب زیارات نقل کرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری از ما است سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی مَنْ زارَها عارِفاً بِحَقِّها فَلَهُ الجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای اوست بهشت چون برسی بقبر آنحضرت بایستی نزد سرش رو بقبله بایست و سی و چهار مرتبه اللهُ اکبرُ و سی و سه مرتبه سُبحانَ اللهِ و سی و سه مرتبه

(ربعا و این اسم مبرکه این میت ببرد از اول) اذکر العهد الذی خرجت علیه من دار الدنیا شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شریك له و ان محمدا عبده و رسوله و ان علیا امیر المؤمنین و الحسن و الحسین و ... ائمة ... الهدى الابرار ... فاذا فارغ شد ... خالد بلاد و مسجد ... بابت ... دیگو بند در اغلال ... و انا الیه راجعون هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللهم زدنا ایمانا و تسلیما



اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگوید پس بگو اَلسَّلامُ عَلیٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسیٰ کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ عیسیٰ رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیْ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدینَ وَ قُرَّةَ عَیْنِ النّاظِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ نُورِكَ وَ سِراجِكَ وَ وَلِیِّ وَلِیِّكَ وَ وَصِیِّ وَصِیِّكَ وَ حُجَّتِكَ عَلیٰ خَلْقِكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ فاطِمَةَ وَ خَدیجَةَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا اُخْتَ وَلِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا عَمَّةَ وَلِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ عَرَّفَ اللهُ بَیْنَنا وَ بَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَ حَشَرَنا فی زُمْرَتِکُمْ وَ اَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَ سَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللهَ اَنْ یُرِیَنا فیکُمُ السُّرُورَ وَ الْفَرَجَ وَ اَنْ یَجْمَعَنا وَ اِیّاکُمْ فی زُمْرَةِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ اَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّهُ وَلِیٌّ قَدیرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِحُبِّکُمْ وَ الْبَرائَةِ

پس چون از لحد خواهد بیرون آمدن از قبر ابتدا بیرون بیاید از طرف پاهای میت پس بگیرد و بلند کند از زمین بقدر چهار انگشت و بریزد در قبر مقداری از خاك و مرکب کند ... ... با ... ... کند ... ... داده شود ... قبر را ... کرده است ... شروع کرده ... پس آنگاه از آن ... و ... پس ... پس آنگاه ... پس بگوید ... اللهم ... و ارحم غربته و

مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ اِلَى اللهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينِ مَا اَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذٰلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ يَا فَاطِمَةُ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكِ عِنْدَ اللهِ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا اَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

**دوّیم** امامزادهٔ لازم التعظیم جناب شاهزاده عبد العظیم که نسب شریفش بچهار واسطه بسبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی میشود بدینطریق عبد العظیم بن عبد الله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابیطالب علیهم السلام و قبر شریفش در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامهٔ مخلوقست و علو مقام و جلالت شان آنحضرت اظهر من الشمس است چه آنجناب بعلاوه آنکه در دودمان حضرت خاتم النبیین است از اکابر محدثین و اعاظم علماء و زهاد و عباد و صاحب ورع و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و حضرت هادی علیهما السلام است و نهایت توسل و انقطاع بخدمت ایشان داشته و احادیث بسیار از ایشان روایت کرده و او است صاحب کتاب خطب امیر المؤمنین علیه السلام و کتاب یوم و لیله و او است که دین خود را بر امام زمانش حضرت هادی علیه السلام عرض کرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود یا ابا القاسم هذا والله دین الله الذی ارتضاه لعباده فاثبت علیه ثبتک الله بالقول الثابت فی الدنیا والآخرة و صاحب بن عباد رسالهٔ مختصره در احوال آنجناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقة الاسلام نوری در خاتمهٔ مستدرک آنرا نقل فرموده و در آنجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبد العظیم از سلطان زمان خویش ترسید و گریخت و در شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه قاصد پیک است تا بری آمد و مخفی شد در ساربانان و بروایت نجاشی در سردابی در خانهٔ مردی از شیعیان در سکة الموالی و در آنجا عبادت خدا میکرد و روزها روزه میداشت و شبها بنماز میایستاد و پنهان بیرون میآمد و زیارت میکرد قبری را که در مقابل قبر او است و راه در میان است و میگفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است و پیوسته در آنجا میبود و یک و دو از شیعه خبر میشدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم او را شناختند پس شخصی از شیعه

آمِنْ رَوْعَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَأَسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ * پس وقتیکه بر گشتند مردم از نزد قبر باخبر بعید از دور گفتن خود را نزدیکتر سزاوار ولی است بان میت و دهن بالا کند باو و بگوید بصدای بلند اگر مقام تقیه نباشد یا فلان بن فلان (اسم میت و پدر او را ببرد) * اللهُ رَبُّكَ وَمُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَالْقُرْآنُ كِتَابُكَ وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتُكَ وَعَلِيٌّ اِمَامُكَ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ (و نام ائمه را یک یک ببرد) اَئِمَّتُكَ اَئِمَّةُ الْهُدَى الْاَبْرَارُ * مولف گوید که غیر از دفن احتضار از برای میت





حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله را در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا از سکة الموالی بر خواهند داشت و مدفون خواهند کرد نزد درخت سیب در باغ عبد الجبار بن عبد الوهاب اشاره فرمود بهمان مکان که در آنجا مدفون شد پس آنشخص رفت که آن درخت و مکانرا از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت که از برای چه میخری این درخت و جای آنرا آنشخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خوابی دیده ام و موضع این درخترا با جمیع باغ وقف کرده ام بر آن سید و سایر شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبد العظیم بیمار شد و برحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در جیبش رقعهٔ یافتند که در آن نسب شریف خود را نوشته بود که منم ابو القاسم عبد العظیم پسر عبد الله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علی بن ابیطالب علیهم السلام و نیز صاحب بن عباد در وصف علم عبد العظیم گفته که روایت کرده ابو تراب رویانی که گفت شنیدم از ابو حماد رازی که میگفت وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سر من رأی پس سؤال کردم از آنحضرت جملهٔ از مسائل حلال و حرام خود و جواب فرمود مسائل مرا پس زمانیکه وداع کردم با آنحضرت برای بیرون آمدن از آنحضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناحیهٔ خود یعنی در بلد ری پس سؤال کن آنرا از عبد العظیم بن عبد الله حسنی و سلام مرا باو برسان و محقق داماد در کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبد العظیم روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت بر او واجب شود و شیخ شهید ثانی ره در حواشی خلاصه همین روایت را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده اند که مردی از اهل ری بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که بزیارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبد العظیم را که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علماء از برای آن بزرگوار زیارتی نقل نکردند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آنحضرت باین نحو مناسب است اَلسَّلَامُ عَلَى آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

و دوجا تلقین مستحب است یکی وقتیکه او را در قبر گذارند و بهتر آنستکه بدست راست دوش راست او را و بدست چپ دوش چپ او را بگیرند و او را حرکت دهند و تلقین کنند و دیگر وقتیکه او را دفن کردند پس سنت است که ولی میت بعد از آنکه مردم خویشان او برگردند نزد سر میت از سر قبر او بنشیند و بصدای بلند او را تلقین کند و خوبست که دو کف دست را دو طرف قبر بگذارد و دهان را نزدیک قبر ببرد و دیگری را نایب کند پس بگوید و در اخبار وارد شده است که منکر چون این تلقین را بشنود به نکیر میگوید بیا برویم که تلقین حجتش کردند

السلام علیک یا امیر المؤمنین علی بن ابیطالب وصی رسول الله السلام علیک یا فاطمة
سیدة نساء العالمین السلام علیکما یا سبطی الرحمة وسیدی شباب اهل الجنة
السلام علیک یا علی بن الحسین سید العابدین وقرة عین الناظرین السلام علیک
یا محمد بن علی باقر العلم بعد النبی السلام علیک یا جعفر بن محمد الصادق البار
الامین السلام علیک یا موسی بن جعفر الطاهر الطهر السلام علیک یا علی بن
موسی الرضا المرتضی السلام علیک یا محمد بن علی التقی السلام علیک یا علی بن
محمد النقی الناصح الامین السلام علیک یا حسن بن علی السلام علی الوصی من بعده
اللهم صل علی نورک وسراجک وولی ولیک ووصی وصیک وحجتک علی
خلقک السلام علیک ایها السید الزکی والطاهر الصفی السلام علیک یا بن السادة
الاطهار السلام علیک یا بن المصطفین الاخیار السلام علی رسول الله وعلی ذریة
رسول الله ورحمة الله وبرکاته السلام علی العبد الصالح المطیع لله رب العالمین
ولرسوله ولامیر المؤمنین السلام علیک یا ابا القاسم بن السبط المنتجب المجتبی السلام
علیک یا من بزیارته ثواب زیارة سید الشهداء یرتجی السلام علیک عرف الله
بیننا وبینکم فی الجنة وحشرنا فی زمرتکم واوردنا حوض نبیکم وسقانا بکاس
جدکم من ید علی بن ابیطالب صلوات الله علیکم اسئل الله ان یرینا فیکم السرور
والفرج وان یجمعنا وایاکم فی زمرة جدکم محمد صلی الله علیه واله وان لا
یسلبنا معرفتکم انه ولی قدیر اتقرب الی الله بحبکم والبرائة من اعدائکم
والتسلیم الی الله راضیا به غیر منکر ولا مستکبر وعلی یقین ما اتی به محمد ونطلب
بذلک وجهک یا سیدی اللهم ورضاک والدار الاخرة یا سیدی وابن سیدی
اشفع لی فی الجنة فان لک عند الله شانا من الشان اللهم انی اسئلک ان تختم لی

بست بین ریمگردند وسؤال میکنند علامه مجلسی علیه الرحمة فرموده و تلقین کند بان نحو بگو بسامعه اسمع افهم یا فلان بن فلان (ونام او و پدرش بگوید) هل انت علی العهد الذی فارقتنا علیه من شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا صلی الله علیه وآله عبده ورسوله وسید النبیین وخاتم المرسلین وان علیا امیر المؤمنین و سید الوصیین وامام افترض الله طاعته علی العالمین وان الحسن و الحسین وعلی بن الحسین ومحمد بن



بالسعادة فلا تسلب منی ما انا فیه ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم
استجب لنا وتقبله بکرمک وعزتک وبرحمتک وعافیتک وصلی الله علی محمد
واله اجمعین وسلم تسلیما یا ارحم الراحمین پس محقق مذکور فرموده که در بعض
اخبار مذکور است که امامزاده عبد العظیم در اوقات توقف در ری از منزل پنهان بیرون می آمد
وقبری که در مقابل قبر او است وراه در میان است زیارت میکرد ومیفرمود که این قبر مردی از اولاد
موسی بن جعفر علیهما السلام است والحال قبری در انجا است که با امامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام منسوب است
وظاهر انستکه همان قبری باشد که امامزاده عبد العظیم زیارت ان مینمود انشاء الله او را نیز
زیارت باید نمود وهمین زیارت را میتوان خواند وفقره السلام علیک یا ابا القاسم
وفقره بعد از آن را نباید خواند انتهی مخفی نماند که در صحن امامزاده حمزه قبر شیخ جلیل سعید
قدوة المفسرین جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی ره صاحب تفسیر معروفست باید ان
جناب را زیارت نمود وهمچنین از زیارت جناب شیخ صدوق رئیس المحدثین معروف بابن بابویه

| که در نزدیکی بلد شاهزاده | ## (مطلب سیم) | عبد العظیم است غفلت نباید نمود |
|---|---|---|

در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم اجمعین است ❊ شیخ ثقة جلیل القدر جعفر بن قولویه
قمی از عمرو بن عثمان رازی روایت کرده که گفت شنیدم از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر علیه السلام
که میفرمود هر که قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند صلحاء از موالیان ما را تا نوشته شود برای
او ثواب زیارت ما و کسیکه قادر نباشد بر صله و نیکی بما پس صله و نیکی کند با صالحان موالیان
ما تا از برای او نوشته شود ثواب صله و نیکی بما و نیز بسند صحیح روایت کرده از محمد بن احمد بن یحیی
الاشعری که گفت من در فید که اسم منزلیست در طریق مکه با علی بن بلال روانه شد پس سر قبر
محمد بن اسمعیل بن بزیع پس علی بن بلال برای من گفت که صاحب این قبر برای من روایت کرد از حضرت
امام رضا علیه السلام که فرمودند هر که بیاید بنزد قبر برادر مؤمن خود و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه بخواند
سوره انا انزلناه را ایمن گردد در روز فزع اکبر یعنی از ترس بزرگ روز قیامت و در روایت دیگر
مثل همین را نقل کرده مگر آنکه ندارد رو بقبله کند فقیر گوید که این ایمن بودن که حدیث دلالت
بران دارد ممکنست که از برای خواننده باشد چنانچه ظاهر حدیث است و محتملست که از برای

علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی والقائم الحجة المهدی صلوات الله علیهم ائمة المؤمنین و حجج الله علی الخلق اجمعین و ائمتک ائمة هدی ابرار یا فلان بن فلان اذا اتاک الملکان المقربان رسولین من عند الله تبارک و تعالی وسئلاک عن ربک وعن نبیک وعن دینک وعن کتابک وعن قبلتک وعن ائمتک فلا تخف ولا تحزن وقل فی جوابهما الله جل جلاله ربی و محمد

صاحب قبر باشد چنانچه ثابت میکند از احادیثی که بعد از این از سید بن طاوس نقل میشود و نیز در
کامل الزیارة بسند معتبر منقولستکه عبد الرحمن بن ابی عبد الله بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد
که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت بدست خود اشاره بزمین فرمود و دست را
بزمین گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نیز بسند صحیح منقولستکه عبد الله بن سنان بحضرت
صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که میگوئی اَلسَّلامُ
عَلیٰ اَهْلِ الدِّیارِ مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُسْلِمینَ اَنْتُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ اِنْ شاءَ اللهُ بِکُمْ
لاحِقُونَ و از حضرت امام حسین علیه السلام روایتشده که هرکه داخل قبرستان شود و بگوید
اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الْاَرْواحِ الْفانِیَةِ وَالْاَجْسادِ الْبالِیَةِ وَالْعِظامِ النَّخِرَةِ الَّتی خَرَجَتْ
مِنَ الدُّنْیا وَهِیَ بِکَ مُؤْمِنَةٌ اَدْخِلْ عَلَیْهِمْ رَوْحاً مِنْکَ وَسَلاماً مِنّی بنویسد حقتعالی
از برای او حسنات بعدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولستکه
هرکه داخل قبرستان شود و بگوید بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَهْلِ لا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ مِنْ اَهْلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ یا اَهْلَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ کَیْفَ
وَجَدْتُمْ قَوْلَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مِنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ یا لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ اغْفِرْ لِمَنْ قالَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَةِ مَنْ قالَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللهِ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللهِ حق سبحانه و تعالی ثواب پنجاه سال عبادت برای او بنویسد و
گناه پنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو گرداند و در روایت دیگر وارد شده که بهتر سخنی که در
قبرستان بگوئی چون از آنجا بگذری آنستکه بایستی و بگوئی اَللّٰهُمَّ وَلِّهِمْ ما تَوَلَّوْا وَاحْشُرْهُمْ
مَعَ مَنْ اَحَبُّوا و سید بن طاوس در مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار
است که روز پنجشنبه باشد و اگرنه هر وقت که خواستی و کیفیت زیارت ایشان چنین است که رو بقبله
کنی و بگذاری دست خود را بر قبر و بگوئی اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ
وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْکِنْ اِلَیْهِ مِنْ رَحْمَتِکَ رَحْمَةً یَسْتَغْنی بِها عَنْ رَحْمَةِ

صلی الله علیه و آله بحق
و الاسلام دینی و القرآن
کتابی و الکعبة قبلتی و
امیر المؤمنین علی بن
ابیطالب امامی و الحسن
بن علی المجتبی امامی و
الحسین بن علی الشهید
بکربلاء امامی و علی زین
العابدین امامی و محمد
باقر علم النبیین امامی
و جعفر الصادق امامی
و موسی الکاظم امامی
و علی الرضا امامی و
محمد الجواد امامی و علی
الهادی امامی و الحسن
العسکری امامی و الحجة
المنتظر امامی هؤلاء
صلوات الله



مَنْ سِواکَ وَاَلْحِقْهُ بِمَنْ کانَ یَتَوَلّاهُ پس میخوانی سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه و روایت
شده در صفت زیارتشان و ثواب او حدیث دیگری از فضیل که گفت هرکه بخواند سورهٔ اِنّا
اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حقتعالی ملکی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد
قبر او و بنویسد حقتعالی از برای میت ثواب اینعمل ملک را پس چون از قبرش مبعوث شود هیچ هول از
اهوال قیامت نگذرد مگر آنکه حقتعالی بگرداند آن هول را از او بسبب آن ملک تا آنکه داخل
بهشت گرداند و با هفت مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ سورهٔ حمد و دو سورهٔ قُلْ اَعُوذُ و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و آیة
الکرسی را هر یک سه مرتبه بخواند و نیز روایتشده در صفت زیارت اهل قبور روایت دیگری از
محمد بن مسلم که گفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که مرده گان را زیارت بکنیم فرمود
بلی گفتم آیا آنها میدانند که ما بزیارت آنها رفته ایم فرمود بلی قسم بخدا میدانند و شاد میشوند
و انس میگیرند بشما عرض کردم که چه بگوئیم وقتیکه بزیارت ایشان برویم فرمود بگو اَللّٰهُمَّ
جافِ الْاَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ وَصاعِدْ اِلَیْکَ اَرْواحَهُمْ وَلَقِّهِمْ مِنْکَ رِضْواناً وَ
اَسْکِنْ اِلَیْهِمْ مِنْ رَحْمَتِکَ ما تَصِلُ بِهِ وَحْدَتَهُمْ وَتُونِسُ بِهِ وَحْشَتَهُمْ اِنَّکَ عَلیٰ
کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس سید فرموده و در وقتیکه بوده باشی بین قبرهای مؤمنین بخوان یازده مرتبه
قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ را و هدیه کن آنرا از برای ایشان بتحقیق که روایتشده که حقتعالی بعدد مرده گان
ثواب میدهد و در کامل الزیارة از حضرت صادق علیه السلام روایتشده که فرمود مرده گان را چون
پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب
زیارت کنید میشنوند و جواب نمیدهند و در دعوات راوندی حدیثی مرویست از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در کراهت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر وَلا تَزُرْهُمْ
اَحْیاناً بِاللَّیْلِ و در مجموعهٔ شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه هیچکس
نمیگوید نزد قبر میتی سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لا تُعَذِّبَ هٰذَا
الْمَیِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را در روز قیامت از جامع
الاخبار نقلست که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقلکرده که آن
حضرت فرمود هدیه بفرستید برای مرده گان خود پس گفتیم که چیست هدیهٔ مرده ها

علیهم اجمعین ائمتی و سادتی
و قادتی و شفعائی بهم
اتولی و من اعدائهم اتبرء
فی الدنیا و الآخرة ثم اعلم
یا فلان بن فلان ان الله
تبارک و تعالی نعم الرب
و ان محمدا صلی الله علیه
و آله نعم الرسول و ان امیر
المؤمنین علی بن ابیطالب و
اولاده الائمة الاحد
عشر نعم الائمة و ان
ما جاء به محمد صلی الله
علیه و آله حق و ان الموت
حق و سؤال منکر و نکیر فی
القبر حق و البعث حق
و النشور حق و الصراط
حق و المیزان حق و تطایر
الکتب حق و
الجنة

فرمود صدقه ودعا وفرمود ارواح مؤمنین میآیند هر جمعه بآسمان دنیا مقابل خانه‌ها ومنزلهای خود
وفریاد میکنند هر یک از ایشان باواز حزین باگریه ای اهل من واولاد من ای پدر من ومادر من و
خویشان من مهربانی کنید بر ما بانچه بود در دست ما وعذاب وحساب او بر ما است ونفعش برای
غیر ما وهر یک فریاد میکنند خویشان خود را مهربانی کنید ما را بدرهمی یا بقرص نانی یا بجامه که
خداوند بپوشاند شما را از جامه‌های بهشت پس گریست رسول خدا صلی الله علیه وآله وگریه کردیم ما وآنجناب
از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی شمایند که خاک پوسیده
شده اند بعد از سرور ونعمت پس ندا میکنند بعذاب وهلاکت بر جانهای خود ومیگویند وای بر ما اگر
انفاق میکردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت ورضای خداوند محتاج نبودیم بسوی شما پس بر میگردند
با حسرت وپشیمانی وفریاد میکنند زود بفرستید صدقه مردگان را وایضا از آنجناب روایت کرده که
فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگیرد آنرا ملکی در طبقی از نور که درخشان است شعاع آن
ومیرسد بهفت آسمان پس میایستد بر لب قبر وفریاد میکند اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ الْقُبُورِ
اهل شما فرستادند این هدیه را بسوی شما پس آنرا میگیرد وداخل در قبر خود میکند وبآن خوابگاهش
فراخ میشود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانی کند مرده را بصدقه پس برای او است نزد خداوند
اجری مانند احد ومیباشد روز قیامت در سایهٔ عرش خدا روزی که نیست سایه جز سایهٔ عرش
خدا زنده ومرده نجات مییابند باین صدقه وحکایت شده که امیر خراسان را در خواب دیدند که
میگفت بفرستید برای من آنچه را که میاندازید برای سگان خود که من محتاجم بآن وبدانکه
زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد وعلاوه فواید عظیمه بر آن مترتبست باعث عبرت وآگاهی
وزهد وبیمیلی بدنیا ورغبت در آخرت میشود ودر وقت اندوه بسیار وشادی بسیار باید بقبرستان
رفت پس عاقل آنست که در قبرستان عبرت بگیرد از اموات تا حلاوت دنیا از دلش بیرون رود
وشهد کالای دنیوی در کامش تلخ شود وتفکر کند در فنای دنیا وتقلب احوال آن وبخاطر
بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت ودستش از عمل کوتاه وباعث عبرت
( دیگران شود )

حقٌّ وَالنّارَ حقٌّ وَاَنَّ السّاعَةَ
آتِیَةٌ لا رَیْبَ فیها وَاَنَّ
اللهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ
پس بگوید اَفَهِمْتَ یا فُلانُ
در حدیث است که میّت در
جواب میگوید بلی فهمیدم
پس بگوید ثَبَّتَکَ اللهُ
بِالْقَوْلِ الثّابِتِ هَداکَ
اللهُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ
عَرَّفَ اللهُ بَیْنَکَ وَبَیْنَ
اَوْلِیائِکَ فی مُسْتَقَرٍّ مِنْ
رَحْمَتِهِ پس بگوید اَللّٰهُمَّ
جافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَیْهِ
وَاَصْعِدْ بِرُوحِهِ اِلَیْکَ
وَلَقِّهِ مِنْکَ بُرْهاناً
اَللّٰهُمَّ عَفْوَکَ عَفْوَکَ
بکلمهٔ شریفهٔ عفوک ختم
کردم این رساله را



( وَلَقَدْ اَجادَ الشَّیْخُ النِّظامی فی قَوْلِهِ )

زنده دلی در صف افسردگان — رفت بهمسایگی مردگان
حرف فنا خواند ز هر لوح پاک — روح بقا جست ز هر روح پاک
کار شناسی پی تفتیش حال — کرد از او بر سر راهی سؤال
کین همه از زنده رمیدن چرا است — رخت سوی مرده کشیدن چرا است
گفت پلیدان بمغاک اندرند — پاک نهادان ته خاک اندرند
مرده دلانند بروی زمین — بهر چه با مرده شوم همنشین
همدمی مرده دهد مردگی — صحبت افسرده دل افسردگی
زیر گل آنانکه پراکنده اند — گرچه تن مرده بدل زنده اند
مرده دلی بود مرا پیش از این — بستهٔ هر چون وچرا پیش از این
زنده شدم از نظر پاکشان — آب حیاتست مرا خاکشان

رُوِیَ اَنَّهُ اَوْحَی اللهُ تَعالی اِلی عیسی یا عیسی هَبْ لی مِنْ عَیْنَیْکَ الدُّمُوعَ وَ
مِنْ قَلْبِکَ الْخُشُوعَ وَاکْحُلْ عَیْنَیْکَ بِمیلِ الْحُزْنِ اِذا ضَحِکَ الْبَطّالُونَ وَقُمْ
عَلی قُبُورِ الْاَمْواتِ فَنادِهِمْ بِالصَّوْتِ الرَّفیعِ لَعَلَّکَ تَاْخُذُ مَوْعِظَتَکَ مِنْهُمْ
( وَقُلْ اِنّی لاحِقٌ بِهِمْ فِی اللّاحِقینَ )

تمام شد این
معتقد در شب بود بنیان
در این کتاب شریف در عشیهٔ یکشنبه
دهم ذی القعدة الحرام سنه ۱۳۴۶ یکهزار وسیصد
وچهل وشش ولادت باسعادت حضرت ثامن الائمه مولانا
ابو الحسن الرضا صلوات الله علیه وچون در این روز
کاغذ فوت مادرم بمن رسید از برادران ایمانی که از این
کتاب منتفع میگردند التماس دعا وزیارت دارم برای آن
مرحومه مغفوره وبرای خودم ووالدم درجات جنان وممات
والحمد لله اولاً وآخراً وصلّی الله علی محمّد وآله الطاهرین
نویسندهٔ این کتاب شریف طاهر خوشنویس ابن المرحوم المغفور
الحاج عبد الرحمن غفر الله ذنوبهما از زوار
ودر این مشاهد مشرفه
التماس دعا وزیارت دارم

رجاء واثق که عفو الهی شامل
گردد حال این روسیاه
وکاتبکه یا رب ربنا العمل
رمیمانید

وکان ذلک فی آخر یوم الجمعة
التاسع عشر من شهر محرم الحرام
سنة ۱۳۴۵ الف وثلثمائة وخمس
واربعین فی جوار امامنا
المسموم مولینا الغریب
المظلوم ابی الحسن علی بن
موسی الرضا علیه وعلی
آبائه السلام من النبی الغیور
والحمد لله اولاً وآخراً
وصلّی الله علی محمّد
وآله

کتبه بیمناه الوازرة عبّاس بن
محمّد رضا القمی عفی عنهما

نویسندهٔ کتاب شریف طاهر
خوشنویس ابن المرحوم المغفور
الحاج عبد الرحمن غفر الله تعالی
ذنوبها * تاریخ شهر شوال
المکرم یکهزار وسیصد وپنجاه
ونُه قمری هجری سنه ۱۳۵۹

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ سَلامٌ عَلىٰ عِبادِهِ الَّذينَ اصْطَفىٰ چنین گوید این گنه کار روسیاه عباس قمی عفی الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان را تألیف نمودم و در اقطار منتشر گشت بخاطرم رسید که در طبع دوم آن بر آن زیاد کنم دعای وداعی برای ماه رمضان و خطبه روز عید فطر و زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین و دعای اَللّٰهُمَّ اِنّى زُرْتُ هٰذَا الْاِمامَ که در عقب زیارات خوانده میشود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را بآن وداع کنند و رقعه که برای حاجت مینویسند و دعائی که در غیبت امام عصر عجل الله فرجه باید خوانده شود و آداب زیارت بنیابت بوا سطه کثرت حاجت بآنها لکن دیدم هرگاه این کار را کنم فتح بابی شود برای تصرف در کتاب مفاتیح و بسا شود بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیهٔ دیگر بیفزایند یا از آن کم کنند و باسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهده میشود لاجرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح ملحق بآن نمودم و بلعنت خداوند قهار و نفرین رسول خدا و ائمه اطهار علیهم السلام واگذار و حواله نمودم کسیرا که در مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم بذکر آن هشت مطلب اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام این دعا را برای وداع ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فى كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذى اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْاٰنُ وَ هٰذا شَهْرُ رَمَضانَ قَدْ تَصَرَّمَ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَ كَلِماتِكَ التّامَّةِ اِنْ كانَ بَقِىَ عَلَىَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لى اَوْ تُريدُ اَنْ تُعَذِّبَنى عَلَيْهِ اَوْ تُقايِسَنى بِهِ اَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ اَوْ يَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلّا وَ قَدْ غَفَرْتَهُ لى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحامِدِكَ كُلِّها اَوَّلِها وَ اٰخِرِها ما قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْها وَ ما قالَ الْخَلائِقُ الْحامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ الْمُوَفِّرُونَ ذِكْرَكَ وَ الشُّكْرَ لَكَ الَّذينَ اَعَنْتَهُمْ عَلىٰ اَداءِ حَقِّكَ مِنْ اَصْنافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَ النَّبِيّينَ وَ الْمُرْسَلينَ وَ اَصْنافِ النّاطِقينَ وَ الْمُسَبِّحينَ لَكَ مِنْ جَميعِ الْعالَمينَ عَلىٰ اَنَّكَ بَلَّغْتَنا شَهْرَ رَمَضانَ وَ عَلَيْنا

بسم الله الرحمن الرحيم
ذکر چند دعای موجز و عوذهٔ مختصر که نقل شده از کتاب بحار و ملحق شده بکتاب باقیات صالحات اوّل از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که مردی را دید که مشغول است بخواندن دعای طولانی حضرت فرمود ای مرد آن خدائیکه میشنود کلام طولانی را جواب میدهد از قلیل آنحضرت عرض کرد ای مولای من پس چه بگویم فرمود بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلىٰ كُلِّ نِعْمَةٍ وَ اَسْئَلُ اللّٰهَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ
دوم دعائی است که حضرت صادق علیه السلام تعلیم فرمود به بعضی از



مِنْ نِعَمِكَ وَ عِنْدَنا مِنْ قِسَمِكَ وَ اِحْسانِكَ وَ تَظاهُرِ امْتِنانِكَ فَبِذٰلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخالِدِ الدّائِمِ الرّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذى لا يَنْفَدُ طُولَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَناؤُكَ اَعَنْتَنا عَلَيْهِ حَتّىٰ قَضَيْتَ عَنّا صِيامَهُ وَ قِيامَهُ مِنْ صَلوٰةٍ وَ ما كانَ مِنّا فيهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُكْرٍ اَوْ ذِكْرٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنّا بِاَحْسَنِ قَبُولِكَ وَ تَجاوُزِكَ وَ عَفْوِكَ وَ صَفْحِكَ وَ غُفْرانِكَ وَ حَقيقَةِ رِضْوانِكَ حَتّىٰ تُظْفِرَنا فيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَ جَزيلِ عَطاءٍ مَوْهُوبٍ وَ تُوَقِّيَنا فيهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ اَوْ بَلاءٍ مَجْلُوبٍ اَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِعَظيمِ ما سَئَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَريمِ اَسْمائِكَ وَ جَميلِ ثَنائِكَ وَ خاصَّةِ دُعائِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنا هٰذا اَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضانَ مَرَّ عَلَيْنا مُنْذُ اَنْزَلْتَنا اِلَى الدُّنْيا بَرَكَةً فى عِصْمَةِ دينى وَ خَلاصِ نَفْسى وَ قَضاءِ حَوائِجى وَ تُشَفِّعَنى فى مَسائِلى وَ تَمامِ النِّعْمَةِ عَلَىَّ وَ صَرْفِ السُّوءِ عَنّى وَ لِباسِ الْعافِيَةِ لى فيهِ وَ اَنْ تَجْعَلَنى بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خِرْتَ لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَها لَهُ خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فى اَعْظَمِ الْاَجْرِ وَ كَرائِمِ الذُّخْرِ وَ حُسْنِ الشُّكْرِ وَ طُولِ الْعُمْرِ وَ دَوامِ الْيُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ طَوْلِكَ وَ عَفْوِكَ وَ نَعْمائِكَ وَ جَلالِكَ وَ قَديمِ اِحْسانِكَ وَ امْتِنانِكَ اَنْ لا تَجْعَلَهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنّا لِشَهْرِ رَمَضانَ حَتّىٰ تُبَلِّغَناهُ مِنْ قابِلٍ عَلىٰ اَحْسَنِ حالٍ وَ تُعَرِّفَنى هِلالَهُ مَعَ النّاظِرينَ اِلَيْهِ وَ الْمُعْتَرِفينَ لَهُ فى اَعْفىٰ عافِيَتِكَ وَ اَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَ اَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَ اَجْزَلِ قِسَمِكَ يا رَبِّىَ الَّذى لَيْسَ لى رَبٌّ غَيْرُهُ لا يَكُونُ هٰذَا الْوَداعُ مِنّى لَهُ وَداعَ فَناءٍ وَ لا اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنّى لِلِّقاءِ حَتّىٰ تُرِيَنيهِ مِنْ قابِلٍ فى اَوْسَعِ النِّعَمِ وَ اَفْضَلِ الرَّجاءِ وَ اَنَا لَكَ عَلىٰ اَحْسَنِ الْوَفاءِ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعائى وَ ارْحَمْ تَضَرُّعى وَ تَذَلُّلى لَكَ وَ اسْتِكانَتى وَ تَوَكُّلى عَلَيْكَ وَ اَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لا اَرْجُو نَجاحاً وَ لا مُعافاةً وَ لا تَشْريفاً وَ لا تَبْليغاً اِلّا بِكَ وَ مِنْكَ وَ امْنُنْ عَلَىَّ جَلَّ ثَناؤُكَ وَ تَقَدَّسَتْ

اصحاب خود که برای دفع هول و غم بخوانند اَعْدَدْتُ لِكُلِّ عَظيمَةٍ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ لِكُلِّ هَمٍّ وَ غَمٍّ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ مُحَمَّدٌ النُّورُ الْاَوَّلُ وَ عَلِىٌّ النُّورُ الثّانى وَ الْاَئِمَّةُ الْاَبْرارُ عُدَّةٌ لِلِقاءِ اللّٰهِ وَ حِجابٌ مِنْ اَعْداءِ اللّٰهِ ذٰلِكَ كُلُّ شَىْءٍ اَعْدَدْتُهُ اللّٰهَ وَ اَسْئَلُ اللّٰهَ لِعَظيمَةٍ عَزَّ وَ جَلَّ الْكِفايَةَ
سیم دعائی است برای دفع بیماریها و ناخوشیها بیدن کار و دفع فرموده که ما تجربه کردیم از آن منوبی در دفعه دوّم یا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَ ذِكْرُهُ شِفاءٌ يا مَنْ يَجْعَلُ الشِّفاءَ فيما يَشاءُ مِنَ الْاَشْياءِ صَلِّ عَلىٰ

أَسْئَلُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافًا مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ هٰذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتّٰى بَلَّغَنِي آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ دو مرتبه

خطبهٔ روز عید فطر است که امام جماعت بعد از بجا آوردن نماز عید میخواند و آن بنحویکه شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ لَا نُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ كَذٰلِكَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ وَاعْمُمْنَا بِمَغْفِرَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا مَقْنُوطٌ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلَا مَخْلُوٌّ مِنْ نِعْمَتِهِ وَلَا مُؤْيَسٌ مِنْ رَوْحِهِ وَلَا مُسْتَنْكَفٌ عَنْ عِبَادَتِهِ بِكَلِمَتِهِ قَامَتِ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَاسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُ الْمِهَادُ وَثَبَتَتِ الْجِبَالُ الرَّوَاسِي وَجَرَتِ الرِّيَاحُ اللَّوَاقِحُ وَسَارَ فِي جَوِّ السَّمَاءِ السَّحَابُ وَقَامَتْ عَلَى حُدُودِهَا الْبِحَارُ وَهُوَ إِلٰهٌ لَهَا وَقَاهِرٌ يَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ وَيَتَضَاءَلُ لَهُ الْمُتَكَبِّرُونَ وَيَدِينُ لَهُ طَوْعًا وَكَرْهًا الْعَالَمُونَ نَحْمَدُهُ كَمَا حَمِدَ نَفْسَهُ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدِيهِ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ يَعْلَمُ مَا تُخْفِي النُّفُوسُ وَمَا تُجِنُّ الْبِحَارُ وَمَا تَوَارَى مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلَا تَغِيبُ عَنْهُ غَائِبَةٌ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَيَعْلَمُ مَا يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ وَأَيَّ مَجْرًى يَجْرُونَ وَإِلٰى أَيِّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ وَنَسْتَهْدِي اللّٰهَ بِالْهُدٰى وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَنَبِيُّهُ وَرَسُولُهُ إِلٰى خَلْقِهِ وَأَمِينُهُ عَلٰى

دعاء رفع بیماریها

مجید والتمجید واجعل شفائی من هذا الداء فی ایمانک هذا ای مینویسد ده مرتبه یا الله ده مرتبه یا رب ده مرتبه یا ارحم الراحمین چهار مرتبه

برای بیماری تب یعنی بلرزه شدید کرد اندام را باید از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که چون احساس کردی بآن بگذار انگشت سبابه را بر آن و بگردان دور آن و بگو هفت مرتبه لا اله الا الله الحلیم الکریم و دو دفعه هفتم بجنبان انگشت سبابه را بدور آن وفشار بده انرا

بخم روایت شده که برای خنازیر مکرر بگوید یا رؤف یا رحیم یا



وَحْيِهِ وَأَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ رِسَالَاتِ رَبِّهِ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ الْحَائِدِينَ عَنْهُ الْعَادِلِينَ بِهِ وَعَبَدَ اللّٰهَ حَتّٰى أَتَاهُ الْيَقِينُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللّٰهِ الَّذِي لَا تَبْرَحُ مِنْهُ نِعْمَةٌ وَلَا تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَةٌ وَلَا يَسْتَغْنِي الْعِبَادُ عَنْهُ وَلَا يَجْزِي أَنْعُمَهُ الْأَعْمَالُ الَّذِي رَغَّبَ فِي التَّقْوٰى وَزَهَّدَ فِي الدُّنْيَا وَحَذَّرَ الْمَعَاصِيَ وَتَعَزَّزَ بِالْبَقَاءِ وَذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ وَالْمَوْتُ غَايَةُ الْمَخْلُوقِينَ وَسَبِيلُ الْعَالَمِينَ وَمَعْقُودٌ بِنَوَاصِي الْبَاقِينَ لَا يُعْجِزُهُ إِبَاقُ الْهَارِبِينَ وَعِنْدَ حُلُولِهِ يَأْسِرُ أَهْلَ الْهَوٰى يَهْدِمُ كُلَّ لَذَّةٍ وَيُزِيلُ كُلَّ نِعْمَةٍ وَيَقْطَعُ كُلَّ بَهْجَةٍ وَالدُّنْيَا دَارٌ كَتَبَ اللّٰهُ لَهَا الْفَنَاءَ وَلِأَهْلِهَا مِنْهَا الْجَلَاءَ فَأَكْثَرُهُمْ يَنْوِي بَقَاءَهَا وَيُعَظِّمُ بِنَاءَهَا وَهِيَ حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ قَدْ عُجِّلَتْ لِلطَّالِبِ وَالْتَبَسَتْ بِقَلْبِ النَّاظِرِ وَيُضْنِي ذُو الثَّرْوَةِ الضَّعِيفَ وَيَجْتَوِيهَا الْخَائِفُ الْوَجِلُ فَارْتَحِلُوا مِنْهَا يَرْحَمُكُمُ اللّٰهُ بِأَحْسَنِ مَا بِحَضْرَتِكُمْ وَلَا تَطْلُبُوا مِنْهَا أَكْثَرَ مِنَ الْقَلِيلِ وَلَا تَسْأَلُوا مِنْهَا فَوْقَ الْكَفَافِ وَارْضَوْا مِنْهَا بِالْيَسِيرِ وَلَا تَمُدَّنَّ أَعْيُنَكُمْ مِنْهَا إِلٰى مَا مُتِّعَ الْمُتْرَفُونَ بِهِ وَاسْتَهِينُوا بِهَا وَلَا تُوَطِّنُوهَا وَأَضِرُّوا بِأَنْفُسِكُمْ فِيهَا وَإِيَّاكُمْ وَالتَّنَعُّمَ وَالتَّلَهِّيَ وَالْفَاكِهَاتِ فَإِنَّ فِي ذٰلِكَ غَفْلَةً وَاغْتِرَارًا أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا قَدْ تَنَكَّرَتْ وَأَدْبَرَتْ وَاحْلَوْلَتْ وَآذَنَتْ بِوَدَاعٍ أَلَا وَإِنَّ الْآخِرَةَ قَدْ رَحَلَتْ فَأَقْبَلَتْ وَأَشْرَفَتْ وَآذَنَتْ بِاطِّلَاعٍ أَلَا وَإِنَّ الْمِضْمَارَ الْيَوْمَ وَالسِّبَاقَ غَدًا أَلَا وَإِنَّ السُّبْقَةَ الْجَنَّةُ وَالْغَايَةَ النَّارُ أَلَا أَفَلَا تَائِبٌ مِنْ خَطِيئَتِهِ قَبْلَ يَوْمِ مَنِيَّتِهِ أَلَا عَامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ يَوْمِ بُؤْسِهِ وَفَقْرِهِ جَعَلَنَا اللّٰهُ وَإِيَّاكُمْ مِمَّنْ يَخَافُهُ وَيَرْجُو ثَوَابَهُ أَلَا إِنَّ هٰذَا الْيَوْمَ يَوْمٌ جَعَلَهُ اللّٰهُ لَكُمْ عِيدًا وَجَعَلَكُمْ لَهُ أَهْلًا فَاذْكُرُوا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَأَدُّوا فِطْرَتَكُمْ فَإِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ وَفَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَلْيُؤَدِّهَا كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَعَنْ عِيَالِهِ كُلِّهِمْ ذَكَرِهِمْ وَأُنْثَاهُمْ وَصَغِيرِهِمْ وَكَبِيرِهِمْ وَحُرِّهِمْ وَمَمْلُوكِهِمْ عَنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ صَاعًا

تعویذ هر درد

الرحیم یا رحمن یا کریم یا حلیم یا رب بحق محمد وآله الطیبین الطاهرین شفا عنایت فرما

برای هر درد باید نیم از زیادی درد کمی روایت شده که دست بگذارد بر موضعی که درد میکند و سه دفعه بخواند وما کان لنفس ان تموت الا باذن الله کتابا موجلا ومن یرد ثواب الدنیا نؤته منها ومن یرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزی الشاکرین پس هفت مرتبه انا انزلناه بخواند انشاء الله عافیت یابد

برای درد ناف روایت شده که دست بگذارد بر ناف و بگوید سه مرتبه بر موضع درد وانه لکتاب عزیز لا یاتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه تنزیل من حکیم حمید عافیت یابد انشاء الله

هفتم تعویذی است برای

مِن تمرٍ او صاعاً من شعيرٍ واطيعوا الله فيما فرض عليكم وامركم به من اقام الصلوة و
ايتاء الزكوة وحج البيت وصوم شهر رمضان والامر بالمعروف والنهي عن المنكر
والاحسان الى نسائكم وما ملكت ايمانكم واطيعوا الله فيما نهاكم عنه من
قذف المحصنة واتيان الفاحشة وشرب الخمر وبخس المكيال ونقص الميزان و
شهادة الزور والفرار من الزحف عصمنا الله واياكم بالتقوى وجعل الآخرة خيراً
لنا ولكم من الاولى ان احسن الحديث وابلغ موعظة المتقين كتاب الله العزيز
الحكيم اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد الله
الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد پس بنشيند اندكى بعد از فراغ از خطبه
مانند كسيكه تعجيل داشته باشد پس برخيزد و خطبهٔ دوم را بخواند و آن همان خطبه ايست كه حضرت
امير المؤمنين عليه السلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبهٔ اول ميخواندند و آن خطبه
چنين است الحمد لله نحمده ونستعينه ونؤمن به ونتوكل عليه ونشهد ان لا
اله الا الله وحده لا شريك له وان محمداً عبده ورسوله صلوات الله وسلامه
عليه وآله ومغفرته ورضوانه اللهم صل على محمد عبدك ورسولك ونبيك
صلوة نامية زاكية ترفع بها درجته وتبين بها فضله وصل على محمد وآل محمد
وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت وترحمت على ابرهيم وآل ابرهيم
انك حميد مجيد اللهم عذب كفرة اهل الكتاب الذين يصدون عن سبيلك
ويجحدون آياتك ويكذبون رسلك اللهم خالف بين كلمتهم والق الرعب في
قلوبهم وانزل عليهم رجزك ونقمتك وبأسك الذي لا ترده عن القوم المجرمين
اللهم انصر جيوش المسلمين وسراياهم ومرابطيهم في مشارق الارض ومغاربها انك
على كل شيء قدير اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات اللهم
اجعل التقوى زادهم والايمان والحكمة في قلوبهم واوزعهم ان يشكروا نعمتك

درد کمر از حضرت رضا علیه السلام [illegible] اعيذ نفسي برب الارض ورب السماء اعيذ نفسي بالذي لا يضر مع اسمه داء اعيذ نفسي بالذي اسمه بركة وشفاء
هم برای درد خاصره [illegible] دست خود را بر موضع درد بگذار [illegible] افحسبتم انما خلقناكم عبثاً [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم وذا النون اذ ذهب مغاضباً [illegible]



التي انعمت عليهم وان يوفوا بعهدك الذي عاهدتهم عليه اله الحق وخالق الخلق
اللهم اغفر لمن توفي من المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات ولمن هو لاحق
بهم من بعدهم منهم انك انت العزيز الحكيم ان الله يأمر بالعدل والاحسان و
ايتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون اذكروا
الله يذكركم فانه ذاكر لمن ذكره واسئلوا الله من رحمته وفضله فانه لا يخيب
عليه داع دعاه ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار
سيم زيارت جامعهٔ ائمة المؤمنين است كه هر امامي را در هر وقت از شهور و ايام بآن زيارت ميتوان كرد
و اين زيارت را سيد ابن طاوس در مصباح الزائر از ائمه عليهم السلام روايت كرده با مقدماتي از دعاء و نماز
در وقت رفتن بسفر زيارت پس فرموده چون خواستي غسل زيارت كني بگو در وقتيكه غسل ميكني بسم
الله وبالله وفي سبيل الله وعلى ملة رسول الله اللهم اغسل عني درن الذنوب و
وسخ العيوب وطهرني بماء التوبة والبسني رداء العصمة وايدني بلطف منك
يوفقني لصالح الاعمال انك ذو الفضل العظيم پس هرگاه نزديك درِ حرم مطهر شدى بگو
الحمد لله الذي وفقني لقصد وليه وزيارة حجته واوردني حرمه ولم يبخسني حظي
من زيارة قبره والنزول بعقوة مغيبه وساحة تربته الحمد لله الذي لم يسمني بحرمان
ما امّلته ولا صرف عني ما رجوته ولا قطع رجائي فيما توقعته بل البسني عافيته و
افادني نعمته وآتاني كرامته پس هرگاه وارد حرم شدى باين برابر ضريح مقدس و بگو
السلام عليكم ائمة المؤمنين وسادة المتقين وكبراء الصديقين وامراء الصالحين
وقادة المحسنين واعلام المهتدين وانوار العارفين وورثة الانبياء وصفوة
الاوصياء وشموس الاتقياء وبدور الخلفاء وعباد الرحمن وشركاء القرآن ومنهج
الايمان ومعادن الحقائق وشفعاء الخلائق ورحمة الله وبركاته اشهد انكم ابواب
الله ومفاتيح رحمته ومقاليد مغفرته وسحائب رضوانه ومصابيح جنانه وحملة

[illegible] جمعه [illegible] بگوید لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
[illegible] دعای خلاص از زندان [illegible] يا مخلص الشجر من بين رمل وطين وماء ويا مخلص اللبن من بين فرث ودم ويا مخلص الولد من بين مشيمة ورحم ويا مخلص النار من بين الحديد والحجر ويا مخلص الروح من بين الاحشاء والامعاء [illegible]

فرقانه وخزنة علمه وحفظة سره ومهبط وحيه وعندكم امانات النبوة وودايع
الرسالة انتم امناء الله واحباؤه وعباده واصفياؤه وانصار توحيده و
اركان تمجيده ودعاته الى كتبه وحرسة خلائقه وحفظة ودايعه لا يسبقكم
ثناء الملائكة في الاخلاص والخشوع ولا يضادكم ذو ابتهال وخضوع انى ولكم
القلوب التي تولى الله رياضتها بالخوف والرجاء وجعلها اوعية للشكر والثناء
وآمنها من عوارض الغفلة وصفاها من سوء الفترة بل يتقرب اهل السماء
بحبكم وبالبراءة من اعدائكم وتواتر البكاء على مصابكم والاستغفار لشيعتكم
ومحبيكم فانا اشهد الله خالقي واشهد ملائكته وانبياءه واشهدكم يا موالي
اني مؤمن بولايتكم معتقد لامامتكم مقر بخلافتكم عارف بمنزلتكم موقن
بعصمتكم خاضع لولايتكم متقرب الى الله بحبكم وبالبراءة من اعدائكم عالم
بان الله قد طهركم من الفواحش ما ظهر منها وما بطن ومن كل ريبة ونجاسة
ودنية ورجاسة ومنحكم راية الحق التي من تقدمها ضل ومن تاخر عنها
زل وفرض طاعتكم على كل اسود وابيض واشهد انكم قد وفيتم بعهد الله
وذمته وبكل ما اشترط عليكم في كتابه ودعوتم الى سبيله وانفذتم طاقتكم
في مرضاته وحملتم الخلائق على منهاج النبوة ومسالك الرسالة وسرتم فيه
بسيرة الانبياء ومذاهب الاوصياء فلم يطع لكم امر ولم تصغ اليكم اذن فصلوات
الله على ارواحكم واجسادكم پس خود را بقبر منور میچسبانی ومیگوئی بابي انت وامي
يا حجة الله لقد ارضعت بثدي الايمان وفطمت بنور الاسلام وغذيت ببرد اليقين
والبست حلل العصمة واصطفيت وورثت علم الكتاب ولقنت فصل الخطاب واوضح
بمكانك معارف التنزيل وغوامض التاويل وسلمت اليك راية الحق وكلفت
هداية الخلق ونبذ اليك عهد الامامة والزمت حفظ الشريعة واشهد يا

دعای فرج

روایت شده که چون حضرت در حبس هرون بود این دعا را خواند بعد از آنکه شب در آمد و وضو تازه کرد و چهار رکعت نماز گذاشت هرون در خواب هولناکی دید به رشید امر کرد تا آنحضرت را از زندان رها کردند پس بدانکه دعای فرج

اللّهمّ ان كانت ذنوبي قد اخلقت وجهي عندك فاني اتوجه اليك بنبيك نبي الرحمة محمد صلى الله عليه وآله وعلي وفاطمة والحسن والحسين والائمة عليهم السلام

وبدانکه ادعیه فرج بسیار است واز ادعیه فرج است دعاء الهی



مولاي انك وفيت بشرائط الوصية وقضيت ما لزمك من حد الطاعة و
نهضت باعباء الامامة واحتذيت مثال النبوة في الصبر والاجتهاد والنصيحة
للعباد وكظم الغيظ والعفو عن الناس وعزمت على العدل في البرية والنصفة في
القضية ووكدت الحجج على الامة بالدلائل الصادقة والشريعة الناطقة و
دعوت الى الله بالحكمة البالغة والموعظة الحسنة فمنعت من تقويم الزيغ
وسد الثلم واصلاح الفاسد وكسر المعاند واحياء السنن واماتة البدع
حتى فارقت الدنيا وانت شهيد ولقيت رسول الله صلى الله عليه وآله وانت
حميد صلوات الله عليك تترادف وتزيد بعد برو بطرف پایین پای مبارک وبگو يا
سادتي يا آل رسول الله اني بكم اتقرب الى الله جل وعلا بالخلاف على الذين غدروا
بكم ونكثوا بيعتكم وجحدوا ولايتكم وانكروا منزلتكم وخلعوا ربقة طاعتكم و
هجروا اسباب مودتكم وتقربوا الى فراعنتهم بالبراءة منكم والاعراض عنكم و
منعوكم من اقامة الحدود واستيصال الجحود وشعب الصدع ولم الشعث
وسد الخلل وتثقيف الاود وامضاء الاحكام وتهذيب الاسلام وقمع الآثام و
ارهجوا عليكم نقع الحروب والفتن وانحوا عليكم سيوف الاحقاد وهتكوا منكم
الستور وابتاعوا بخمسكم الخمور وصرفوا صدقات المساكين الى المضحكين والساخرين
وذلك بما طرقت لهم الفسقة الغواة والحسدة البغاة اهل النكث والغدر و
الخلاف والمكر والقلوب المنتنة من قذر الشرك والاجساد المشحنة من درن
الكفر الذين اضبوا على النفاق واكبوا على علائق الشقاق فلما مضى المصطفى صلى
الله عليه وآله اختطفوا الغرة وانتهزوا الفرصة وانتهكوا الحرمة وغادروه على
فراش الوفاة واسرعوا لنقض البيعة ومخالفة المواثيق المؤكدة وخيانة الامانة
المعروضة على الجبال الراسية وابت ان تحملها وحملها الانسان الظلوم

دعای نماز وتر

طموح الآمال قد خابت الا لديك الخ واین دعا در مفاتیح در اعمال شب جمعه ذکر شد چهارم دعای ... که در نماز وتر خوانده میشود

علامه مجلسی در زاد المعاد از کتاب اختیار نقل نموده که مستحب است دست خود را بجانب آسمان [بلند کند] و بگوید

الهي كيف اصدر عن بابك بخيبة منك وقد قصدته على ثقة بك الهي كيف تؤيسني من عطائك وقد امرتني بدعائك صل على محمد وآل محمد وارحمني اذا اشتد الانين وحظر علي العمل وانقطع مني الامل وافضيت الى المنون

الْجَهُولُ ذُو الشِّقَاقِ وَالْعِزَّةِ بِالْآثَامِ الْمُولِمَةِ وَالْأَنَفَةِ عَنِ الْاِنْقِيَادِ لِحَمِيدِ الْعَاقِبَةِ
فَحَشَرَ سَفِلَةَ الْأَعْرَابِ وَبَقَايَا الْأَحْزَابِ اِلَىٰ دَارِ النُّبُوَّةِ وَالرِّسَالَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْمَلٰئِكَةِ
وَمُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْوِلَايَةِ وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْاِمَامَةِ حَتّٰى نَقَضُوا
عَهْدَ الْمُصْطَفٰى فِيْ اَخِيْهِ عَلَمِ الْهُدٰى وَالْمُبَيِّنِ طَرِيْقَ النَّجَاةِ مِنْ طُرُقِ الرَّدٰى وَجَرَحُوا
كَبِدَ خَيْرِ الْوَرٰى فِيْ ظُلْمِ ابْنَتِهِ وَاضْطِهَادِ حَبِيْبَتِهِ وَاهْتِضَامِ عَزِيْزَتِهِ بَضْعَةِ
لَحْمِهِ وَفِلْذَةِ كَبِدِهِ وَخَذَلُوا بَعْلَهَا وَصَغَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحِمَهُ
وَاَنْكَرُوا اُخُوَّتَهُ وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَقَضُوا طَاعَتَهُ وَجَحَدُوا وِلَايَتَهُ وَاَطْمَعُوا الْعَبِيْدَ
فِيْ خِلَافَتِهِ وَقَادُوْهُ اِلٰى بَيْعَتِهِمْ مُصْلِتَةً سُيُوْفَهَا مُقْذِعَةً اَسِنَّتَهَا وَهُوَ سَاخِطُ
الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضَبِ شَدِيْدُ الصَّبْرِ كَاظِمُ الْغَيْظِ يَدْعُوْنَهُ اِلٰى بَيْعَتِهِمُ الَّتِيْ عَمَّ شُؤْمُهَا
الْاِسْلَامَ وَزَرَعَتْ فِيْ قُلُوْبِ اَهْلِهَا الْآثَامَ وَعَقَّتْ سَلْمَانَهَا وَطَرَدَتْ مِقْدَادَهَا
وَنَفَتْ جُنْدُبَهَا وَفَتَقَتْ بَطْنَ عَمَّارِهَا وَحَرَّفَتِ الْقُرْاٰنَ وَبَدَّلَتِ الْاَحْكَامَ وَغَيَّرَتِ
الْمَقَامَ وَاَبَاحَتِ الْخُمُسَ لِلطُّلَقَاءِ وَسَلَّطَتْ اَوْلَادَ اللُّعَنَاءِ عَلَى الْفُرُوْجِ وَالدِّمَاءِ وَخَلَطَتِ
الْحَلَالَ بِالْحَرَامِ وَاسْتَخَفَّتْ بِالْاِيْمَانِ وَالْاِسْلَامِ وَهَدَمَتِ الْكَعْبَةَ وَاَغَارَتْ عَلٰى
دَارِ الْهِجْرَةِ يَوْمَ الْحَرَّةِ وَاَبْرَزَتْ بَنَاتِ الْمُهَاجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ لِلنَّكَالِ وَالسَّوْرَةِ وَ
اَلْبَسَتْهُنَّ ثَوْبَ الْعَارِ وَالْفَضِيْحَةِ وَرَخَّصَتْ لِاَهْلِ الشُّبْهَةِ فِيْ قَتْلِ اَهْلِ بَيْتِ
الصَّفْوَةِ وَاِبَادَةِ نَسْلِهِ وَاسْتِئْصَالِ شَافَتِهِ وَسَبْيِ حَرَمِهِ وَقَتْلِ اَنْصَارِهِ وَكَسْرِ مِنْبَرِهِ
وَقَلْبِ مَفْخَرِهِ وَاِخْفَاءِ دِيْنِهِ وَقَطْعِ ذِكْرِهِ يَا مَوَالِيَّ فَلَوْ عَايَنَكُمُ الْمُصْطَفٰى وَسِهَامُ الْاُمَّةِ
مُغْرَقَةٌ فِيْ اَكْبَادِكُمْ وَرِمَاحُهُمْ مُشْرَعَةٌ فِيْ نُحُوْرِكُمْ وَسُيُوْفُهَا مُوْلَغَةٌ فِيْ دِمَائِكُمْ
يَشْفِيْ اَبْنَاءُ الْعَوَاهِرِ غَلِيْلَ الْفِسْقِ مِنْ وَرَعِكُمْ وَغَيْظَ الْكُفْرِ مِنْ اِيْمَانِكُمْ وَاَنْتُمْ بَيْنَ
صَرِيْعٍ فِي الْمِحْرَابِ قَدْ فَلَقَ السَّيْفُ هَامَتَهُ وَشَهِيْدٍ فَوْقَ الْجَنَازَةِ قَدْ شُكَّتْ اَكْفَانُهُ
بِالسِّهَامِ وَقَتِيْلٍ بِالْعَرَاءِ قَدْ رُفِعَ فَوْقَ الْقَنَاةِ رَاْسُهُ وَمُكَبَّلٍ فِي السِّجْنِ قَدْ رُضَّتْ

دعاء نماز وتر

وبكت علي العيون وودعت الاهل والاحباب ورجعت على التراب ونسي اسمي وبلي جسمي وانطمس ذكري وهجرني فلم يزرني زائر ولم يذكرني ذاكر متى الملك الغفور واستولت على الظلام الدهور وطالت ... وانقطعت دعوة الظلوم صل اللهم على محمد وال محمد وارحمني خضوعي بفضلك و احسانك وجد علي بعفوك ورضوانك الهي ذهبت ايام لذاتي وبقيت ما تمحو تبعاتي وقد اتيتك

شُبِّكَتْ بِالسِّهَامِ اَكْفَانُهُ



بِالْحَدِيْدِ اَعْضَاؤُهُ وَمَسْمُوْمٍ قَدْ قُطِّعَتْ بِجُرَعِ السَّمِّ اَمْعَاؤُهُ وَشَمْلُكُمْ عَبَادِيْدُ
تُفْنِيْهِمُ الْعَبِيْدُ وَاَبْنَاءُ الْعَبِيْدِ فَهَلِ الْمِحَنُ يَا سَادَتِيْ اِلَّا الَّتِيْ لَزِمَتْكُمْ وَالْمَصَائِبُ
اِلَّا الَّتِيْ عَمَّتْكُمْ وَالْفَجَائِعُ اِلَّا الَّتِيْ خَصَّتْكُمْ وَالْقَوَارِعُ اِلَّا الَّتِيْ طَرَقَتْكُمْ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر منور را
بوس بگو بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ يَا اٰلَ الْمُصْطَفٰى اِنَّا لَا نَمْلِكُ اِلَّا اَنْ نَطُوْفَ حَوْلَ
مَشَاهِدِكُمْ وَنُعَزِّيَ فِيْهَا اَرْوَاحَكُمْ عَلٰى هٰذِهِ الْمَصَائِبِ الْعَظِيْمَةِ الْحَالَّةِ بِفِنَائِكُمْ
وَالرَّزَايَا الْجَلِيْلَةِ النَّازِلَةِ بِسَاحَتِكُمُ الَّتِيْ اَثْبَتَتْ فِيْ قُلُوْبِ شِيْعَتِكُمُ الْقُرُوْحَ وَ
اَوْرَثَتْ اَكْبَادَهُمُ الْجُرُوْحَ وَزَرَعَتْ فِيْ صُدُوْرِهِمُ الْغُصَصَ فَنَحْنُ نُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّا
قَدْ شَارَكْنَا اَوْلِيَائَكُمْ وَاَنْصَارَكُمُ الْمُتَقَدِّمِيْنَ فِيْ اِرَاقَةِ دِمَاءِ النَّاكِثِيْنَ وَالْقَاسِطِيْنَ
وَالْمَارِقِيْنَ وَقَتَلَةِ اَبِيْ عَبْدِ اللّٰهِ سَيِّدِ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ كَرْبَلَاءَ
بِالنِّيَّاتِ وَالْقُلُوْبِ وَالتَّاَسُّفِ عَلٰى فَوْتِ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الَّتِيْ حَضَرُوْا لِنُصْرَتِكُمْ وَ
عَلَيْكُمْ مِنَّا السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر شریف را ببوس خود وقبله قرار ده وبگو
اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الَّتِيْ صَدَرَ عَنْهَا الْعَالَمُ مُكَوَّنًا مَبْرُوًّا عَلَيْهَا مَفْطُوْرًا تَحْتَ ظِلِّ
الْعَظَمَةِ فَنَطَقَتْ شَوَاهِدُ صُنْعِكَ فِيْهِ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُكَوِّنُهُ
وَبَارِئُهُ وَفَاطِرُهُ اِبْتَدَعْتَهُ لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا عَلٰى شَيْءٍ وَلَا فِيْ شَيْءٍ وَلَا لِوَحْشَةٍ دَخَلَتْ
عَلَيْكَ اِذْ لَا غَيْرُكَ وَلَا حَاجَةٍ بَدَتْ لَكَ فِيْ تَكْوِيْنِهِ وَلَا لِاسْتِعَانَةٍ مِنْكَ عَلَى الْخَلْقِ
بَعْدَهُ بَلْ اَنْشَاْتَهُ لِيَكُوْنَ دَلِيْلًا عَلَيْكَ بِاَنَّكَ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ فَلَا يُطِيْقُ الْمُنْصِفُ
لِعَقْلِهِ اِنْكَارَكَ وَالْمَوْسُوْمُ بِصِحَّةِ الْمَعْرِفَةِ جُحُوْدَكَ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِ الْاِخْلَاصِ فِيْ
تَوْحِيْدِكَ وَحُرْمَةِ التَّعَلُّقِ بِكِتَابِكَ وَاَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى اٰدَمَ بَدِيْعِ
فِطْرَتِكَ وَبِكْرِ حُجَّتِكَ وَلِسَانِ قُدْرَتِكَ وَالْخَلِيْفَةِ فِيْ بَسِيْطَتِكَ وَعَلٰى مُحَمَّدٍ الْخَالِصِ

دعاء بعد نماز مغرب

منيبا تائبا فلا تردني محروما ولا خائبا اللهم تمم امني وادعي واغفر زلتي و تب علي انك انت التواب الرحيم

بایزدهم دعائیست شریف بعد از نماز و اذان و دعا بخواند مشهور و مصباح متهجد مطابق الفجر انا اجيبك

انت ابن است يا موجودا في كل مكان لعلك تسمع ندائي فقد عظم جرمي وقل حيائي مولاي يا مولاي اي الاهوال اتذكر واي انسى ولو لم يكن الا الموت لكفى كيف وما بعد الموت اعظم وادهى مولاي يا مولاي حتى متى والى متى اقول لك العتبى مرة

من صفوتك والفاحص عن معرفتك والغائص المأمون على مكنون سريرتك
بما أوليته من نعمتك بمعونتك وعلى من بينهما من النبيين والمكرمين و
الأوصياء والصديقين وأن تهبني لإمامي هذا (پهلوی روی خود را بر ضریح مبارک
بگذارد و بگو) اللهم بمحل هذا السيد من طاعتك وبمنزلته عندك لا تمتني
فجاءة ولا تحرمني توبة وارزقني الورع عن محارمك دينا ودنيا واشغلني بالآخرة
عن طلب الأولى ووفقني لما تحب وترضى وجنبني اتباع الهوى والاغترار بالأباطيل
والمنى اللهم اجعل السداد في قولي والصواب في فعلي والصدق والوفاء
في ضماني ووعدي والحفظ والإيناس مقرونين بعهدي ووعدي والبر والإحسان
من شأني وخلقي واجعل السلامة لي شاملة والعافية بي محيطة ملتفة ولطيف
صنعك وعونك مصروفا إلي وحسن توفيقك ويسرك موفورا علي وأحيني
يا رب سعيدا وتوفني شهيدا وطهرني للموت وما بعده اللهم واجعل الصحة
والنور في سمعي وبصري والجدة والخير في طرقي والهدى والبصيرة في ديني ومذهبي
والميزان أبدا نصب عيني والذكر والموعظة شعاري ودثاري والفكرة والعبرة
أنسي وعمادي ومكن اليقين في قلبي واجعله أوثق الأشياء في نفسي وأغلبه
على رأيي وعزمي واجعل الإرشاد في عملي والتسليم لأمرك مهادي وسندي
والرضا بقضائك وقدرك أقصى عزمي ونهايتي وأبعد همي وغايتي حتى لا أتقي
أحدا من خلقك بديني ولا أطلب به غير آخرتي ولا أستدعي منه إطرائي و
مدحي واجعل خير العواقب عاقبتي وخير المصائر مصيري وأنعم العيش عيشي و
أفضل الهدى هداي وأوفر الحظوظ حظي وأجزل الأقسام قسمي ونصيبي وكن
لي يا رب من كل سوء وليا وإلى كل خير دليلا وقائدا ومن كل باغ وحسود
ظهيرا ومانعا اللهم بك اعتدادي وعصمتي وثقتي وتوفيقي وحولي وقوتي

بعد أخذه لا يجد عنه
صدقا ولا وفاء فبلغوناه
ثم وأعوذ بك يا الله
من هوى قد غلبني ومن
عدو قد استكلب علي
ومن دنيا قد تزينت لي
ومن نفس أمارة بالسوء
إلا ما رحم ربي مولاي
يا مولاي إن كنت رحمت
مثلي فارحمني وإن كنت
قبلت مثلي فاقبلني يا قابل
السحرة اقبلني يا من لم أزل
أتعرف منه الحسنى
يا من يغذيني بالنعم صباحا
ومساء ارحمني يوم آتيك
فردا شاخصا إليك
بصري مقلدا عملي
قد تبرأ



والسلام عليك ورحمة الله وبركاته

ولك محياي ومماتي وفي قبضتك سكوني وحركتي وإن بعروتك الوثقى استمساكي
ووصلتي وعليك في الأمور كلها اعتمادي وتوكلي ومن عذاب جهنم ومس سقر
نجاتي وخلاصي وفي دار أمنك وكرامتك مثواي ومنقلبي وعلى أيدي سادتي وموالي
آل المصطفى فوزي وفرجي اللهم صل على محمد وآل محمد واغفر للمؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات واغفر لي ولوالدي وما ولدا وأهل بيتي وجيراني ولكل من
قلدني يدا من المؤمنين والمؤمنات إنك ذو فضل عظيم (چهارم دعائی است با مضامین
عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود و این دعا را سید بن طاوس در مصباح الزائر
بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده و آن دعاء شریف این است) اللهم إني زرت هذا
الإمام مقرا بإمامته معتقدا لفرض طاعته فقصدت مشهده بذنوبي وعيوبي
وموبقات آثامي وكثرة سيئاتي وخطاياي وما تعرفه مني مستجيرا بعفوك مستعيذا
بحلمك راجيا رحمتك لاجئا إلى ركنك عائذا برأفتك مستشفعا بوليك وابن
أوليائك وصفيك وابن أصفيائك وأمينك وابن أمنائك وخليفتك وابن خلفائك
الذين جعلتهم الوسيلة إلى رحمتك ورضوانك والذريعة إلى رأفتك وغفرانك
اللهم وأول حاجتي إليك أن تغفر لي ما سلف من ذنوبي على كثرتها وأن تعصمني
فيما بقي من عمري وتطهر ديني مما يدنسه ويشينه ويزري به وتحميه من الريب والشك
والفساد والشرك وتثبتني على طاعتك وطاعة رسولك وذريته النجباء السعداء
صلواتك عليهم ورحمتك وسلامك وبركاتك وتحييني ما أحييتني على طاعتهم و
تميتني إذا أمتني على طاعتهم وأن لا تمحو من قلبي مودتهم ومحبتهم وبغض أعدائهم
ومرافقة أوليائهم وبرهم وأسألك يا رب أن تقبل ذلك مني وتحبب إلي
عبادتك والمواظبة عليها وتنشطني لها وتبغض إلي معاصيك ومحارمك
وتدفعني عنها وتجنبني التقصير في صلواتي والاستهانة بها والتراخي عنها و

جميع الخلق مني نعم
وأبي وأمي ومن كان
له كدي وسعيي فإن
لم ترحمني فمن يرحمني
ومن يؤنس في القبر
وحشتي ومن ينطق
لساني إذا خلوت
بعملي وسألتني عما
أنت أعلم به مني
فإن قلت نعم فأين المهرب
من عدلك وإن قلت لم
أفعل قلت ألم أكن الشاهد
عليك فعفوك عفوك
يا مولاي قبل سرابيل
القطران عفوك عفوك
يا مولاي قبل جهنم
والنيران عفوك عفوك
يا مولاي قبل أن
تغل

توفقني لتاديتها كما فرضت وامرت به على سنة رسولك صلواتك عليه وآله و
رحمتك وبركاتك خضوعا وخشوعا وتشرح صدري لايتاء الزكوة واعطاء الصدقات
وبذل المعروف والاحسان الى شيعة آل محمد عليهم السلام ومواساتهم ولاتوفني
الا بعد ان ترزقني حج بيتك الحرام وزيارة قبر نبيك وقبور الائمة عليهم السلام
واسئلك يا رب توبة نصوحا ترضاها ونية تحمدها وعملا صالحا تقبله و
ان تغفر لي وترحمني اذا توفيتني وتهون علي سكرات الموت وتحشرني في زمرة محمد
وآله صلوات الله عليه وعليهم وتدخلني الجنة برحمتك وتجعل دمعي غزيرا في
طاعتك وعبرتي جارية فيما يقربني منك وقلبي عطوفا على اوليائك وتصونني في هذه
الدنيا من العاهات والآفات والامراض الشديدة والاسقام المزمنة وجميع انواع
البلاء والحوادث وتصرف قلبي عن الحرام وتبغض الي معاصيك وتحبب الي
الحلال وتفتح لي ابوابه وتثبت نيتي وفعلي عليه وتمد في عمري وتغلق ابواب
المحن عني ولا تسلبني ما مننت به علي ولا تسترد شيئا مما احسنت به الي ولا
تنزع مني النعم التي انعمت بها علي وتزيد فيما خولتني وتضاعفه اضعافا مضاعفة
وترزقني مالا كثيرا واسعا سائغا هنيئا ناميا وافيا وعزا باقيا كافيا وجاها
عريضا منيعا ونعمة سابغة عامة وتغنيني بذلك عن المطالب المنكدة والموارد
الصعبة وتخلصني منها معافا في ديني ونفسي وولدي وما اعطيتني ومنحتني و
تحفظ علي مالي وجميع ما خولتني وتقبض عني ايدي الجبابرة وتردني الى وطني و
تبلغني نهاية املي في دنياي وآخرتي وتجعل عاقبة امري محمودة حسنة سليمة
وتجعلني رحيب الصدر واسع الحال حسن الخلق بعيدا من البخل والمنع والنفاق و
الكذب والبهت وقول الزور وترسخ في قلبي محبة محمد وآل محمد وشيعتهم وتحرسني
يا رب في نفسي واهلي ومالي وولدي واهل حزانتي واخواني واهل مودتي وذريتي

الابد الا الاعناق يا ارحم الراحمين وخير الغافرين

تا از دهم روایت شده از ثقه جلیل عالم عابد عبد الله بن جندب که از بزرگان اصحاب حضرت موسی بن جعفر و امام رضا علیهما السلام و وکیل ایشان میباشد که او در عریضه خدمت حضرت ابو الحسن یعنی امام موسی علیه السلام نوشت و در آن عرض کرد که فدایت شوم من پیر شده‌ام و ضعیف و عاجز از بسیاری از آنچه دوست دارم فدایت شوم که تعلیم فرمائی مرا کلامی که مرا بخداوند تعالی نزدیک کند و فهم و علم مرا زیاد کند حضرت در جواب او امر فرموده بود که بسیار بخواند این ذکر شریف را



برحمتك وجودك اللهم هذه حاجاتي عندك وقد استكثرتها للومي وشحي و
هي عندك صغيرة حقيرة وعليك سهلة يسيرة فاسئلك بجاه محمد وآل
محمد عليه وعليهم السلام عندك وبحقهم عليك وبما اوجبت لهم وبسائر
انبيائك ورسلك واصفيائك واوليائك المخلصين من عبادك وباسمك
الاعظم الاعظم لما قضيتها كلها واسعفتني بها ولم تخيب املي ورجائي اللهم
وشفع صاحب هذا القبر في يا سيدي يا ولي الله يا امين الله اسئلك ان تشفع لي
الى الله عز وجل في هذه الحاجات كلها بحق آبائك الطاهرين وبحق اولادك
المنتجبين فان لك عند الله تقدست اسمائه المنزلة الشريفة والمرتبة الجليلة
والجاه العريض اللهم لو عرفت من هو اوجه عندك من هذا الامام ومن آبائه
وابنائه الطاهرين عليهم السلام والصلوة لجعلتهم شفعائي وقدمتهم امام
حاجتي وطلباتي هذه فاسمع مني واستجب لي وافعل بي ما انت اهله يا ارحم الراحمين
اللهم وما قصرت عنه مسئلتي وعجزت عنه قوتي ولم تبلغه فطنتي من صالح
ديني ودنياي وآخرتي فامنن به علي واحفظني واحرسني وهب لي واغفر لي ومن
ارادني بسوء او مكروه من شيطان مريد او سلطان عنيد او مخالف في دين او
منازع في دنيا او حاسد علي نعمة او ظالم او باغ فاقبض عني يده واصرف عني
كيده واشغله عني بنفسه واكفني شره وشر اتباعه وشياطينه واجرني من كل
ما يضرني ويجحف بي واعطني جميع الخير كله مما اعلم ومما لا اعلم اللهم صل
على محمد وآل محمد واغفر لي ولوالدي ولاخواني واخواتي واعمامي وعماتي
واخوالي وخالاتي واجدادي وجداتي واولادهم وذراريهم وازواجي وذرياتي
واقربائي واصدقائي وجيراني واخواني فيك من اهل الشرق والغرب ولجميع
اهل مودتي من المؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات ولجميع من علمني

بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

مقدم در رحمت شد ... که مداومت کردن بر این دعا بعد از فرایض سبب قرب بخداوند و ... از کلام افضل ... من بلایا ... نقرب بجوید بسبب آن کلام ...

اللهم انه لم يمس احد من خلقك آلا فيه صنيعا ولا الي ... احسن صنيعا ولا عليه كرامة ولا اليه اندى فضلا ولا عليه اشد رفقا ولا عليه احياطة ولا علي ... منك وان كان جميع المخلوق ...

خَيْراً اَوْ تَعَلَّمَ مِنِّي عِلْماً اَللّٰهُمَّ اَشْرِكْهُمْ فِي صَالِحِ دُعَائِي وَزِيَارَتِي لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَ
وَلِيِّكَ وَاَشْرِكْنِي فِي صَالِحِ اَدْعِيَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَلِّغْ وَلِيَّكَ مِنْهُمُ
السَّلَامَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَنْتَ وَسِيلَتِي اِلَى اللّٰهِ وَذَرِيعَتِي اِلَيْهِ وَلِي
حَقُّ مُوَالَاتِي وَتَأْمِيلِي فَكُنْ شَفِيعِي اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَى قِصَّتِي هٰذِهِ وَصَرْفِي
عَنْ مَوْقِفِي هٰذَا بِالنُّجْحِ بِمَا سَئَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً
كَامِلاً وَلُبّاً رَاجِحاً وَعِزّاً بَاقِياً وَقَلْباً زَكِيّاً وَعَمَلاً كَثِيراً وَاَدَباً بَارِعاً وَاجْعَلْ ذٰلِكَ
كُلَّهُ لِي وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **پنجم** در ذکر زیارت وداع که هر یک
از ائمه علیهم السلام بآن وداع کرده شوند بدانکه از جملهٔ آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شد
وداع کردن زائر است مزور را در وقت بیرون رفتن از بلدان بزرگوار بآنچه از ایشان رسیده چنانچه
در غالب زیارات مشاهده میشود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از
ایشان صلوات الله علیهم وداعی نقلکردیم و در وداع حضرت سید الشهداء علیه السلام اکتفا
کردیم بهمان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب زائر آنحضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر
میکنیم این زیارت وداع را که شیخ محمد بن المشهدی از او در باب وداع مزار کبیر نقلکرده و سید بن طاوس
بعد از زیارت جامعهٔ مذکوره و ما نقل میکنیم از از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی
و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ
وَمَعْدِنَ الرِّسَالَةِ سَلَامَ مُوَدِّعٍ لَا سَئِمٍ وَلَا قَالٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ
الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ سَلَامَ وَلِيٍّ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ
بِكُمْ وَلَا مُؤْثِرٍ عَلَيْكُمْ وَلَا زَاهِدٍ فِي قُرْبِكُمْ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قُبُورِكُمْ
وَاِتْيَانِ مَشَاهِدِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَحَشَرَنِيَ اللّٰهُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَاَوْرَدَنِي حَوْضَكُمْ وَ
اَرْضَاكُمْ عَنِّي وَمَكَّنَنِي فِي دَوْلَتِكُمْ وَاَحْيَانِي فِي رَجْعَتِكُمْ وَمَلَّكَنِي فِي اَيَّامِكُمْ وَشَكَرَ سَعْيِي
لَكُمْ وَغَفَرَ ذُنُوبِي بِشَفَاعَتِكُمْ وَاَقَالَ عَثْرَتِي بِحُبِّكُمْ وَاَعْلَى كَعْبِي بِمُوَالَاتِكُمْ وَشَرَّفَنِي

بِحَدٍّ دُونَ مِنْ ذٰلِكَ مِثْلَ تَعْدِيدِهِ فَاشْهَدْ لَنَا كَافِيَ الشَّهَادَةِ بِأَنَّ اَشْهَدُ لَكَ بِنِيَّةِ صِدْقٍ بِأَنَّ لَكَ الْفَضْلَ وَالطَّوْلَ فِي اِنْعَامِكَ عَلَيَّ مَعَ قِلَّةِ شُكْرِي لَكَ فِيهَا يَا فَاعِلَ كُلِّ اِرَادَةٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَطَوِّقْنِي اَمَاناً مِنْ حُلُولِ السَّخَطِ لِقِلَّةِ الشُّكْرِ وَاَوْجِبْ لِي زِيَادَةً مِنْ اِتْمَامِ النِّعْمَةِ بِسَعَةِ الْمَغْفِرَةِ وَاَمْطِرْنِي خَيْرَكَ فَضْلاً عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تُشَاقِنِي بِجَوْرِ سَرِيرَتِي وَامْتَحِنْ قَلْبِي لِرِضَاكَ وَاجْعَلْ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ فِي دِينِكَ لَكَ خَالِصاً وَلَا تَجْعَلْهُ لِلزُّورِ



بِطَاعَتِكُمْ وَاَعَزَّنِي بِهُدَاكُمْ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مُفْلِحاً مُنْجِحاً سَالِماً غَانِماً مُعَافاً غَنِيّاً
فَائِزاً بِرِضْوَانِ اللّٰهِ وَفَضْلِهِ وَكِفَايَتِهِ بِاَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوَّارِكُمْ وَمَوَالِيكُمْ
وَمُحِبِّيكُمْ وَشِيعَتِكُمْ وَرَزَقَنِيَ اللّٰهُ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ مَا اَبْقَانِي رَبِّي بِنِيَّةٍ
صَادِقَةٍ وَاِيمَانٍ وَتَقْوٰى وَاِخْبَاتٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ
الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَالصَّلٰوةِ عَلَيْهِمْ وَاَوْجِبْ لِيَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ
وَالْبَرَكَةَ وَالنُّورَ وَالْاِيمَانَ وَحُسْنَ الْاِجَابَةِ كَمَا اَوْجَبْتَ لِاَوْلِيَائِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمُ
الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمْ وَالرَّاغِبِينَ فِي زِيَارَتِهِمُ الْمُتَقَرِّبِينَ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي
وَنَفْسِي وَمَالِي وَاَهْلِي اجْعَلُونِي مِنْ هَمِّكُمْ وَصَيِّرُونِي فِي حِزْبِكُمْ وَاَدْخِلُونِي فِي شَفَاعَتِكُمْ
وَاذْكُرُونِي عِنْدَ رَبِّكُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْ اَرْوَاحَهُمْ وَاَجْسَادَهُمْ
عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَاماً وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ **ششم** در تحفة الزائر
است که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا تعالی باشد یا از امری خائف
و ترسان باشی در کاغذی بنویس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ
بِاَحَبِّ الْاَسْمَاءِ اِلَيْكَ وَاَعْظَمِهَا لَدَيْكَ وَاَتَقَرَّبُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمَنْ اَوْجَبْتَ
حَقَّهُ عَلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ
بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسٰى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةِ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اِكْفِنِي كَذَا وَكَذَا بجای
حاجت خود را ذکر کنی پس رقعه را بپیچ و در بندقهٔ از گل بگذار و در میان آب جاری یا چاهی بینداز
که حقتعالی بزودی فرج کرامت فرماید **هفتم** بسند معتبر روایت است که شیخ ابو عمرو نائب اول امام عصر
صلوات الله علیه این دعا را املا فرمود بابو علی محمد بن همام و امر فرمود او را که آنرا بخواند و سید
بن طاوس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهای وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات کبیره
این دعا را ذکر کرده و فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن از آنکه
مهمل گذاری خواندن این دعا را پس بدرستیکه ما شناختیم این را از فضل خداوند جل جلاله

که مخصوص فرموده‌اند آن پس اعتماد کن بان و ان دعا این است اللهم عرفنی نفسك فانك ان
لم تعرفنی نفسك لم اعرف رسولك اللهم عرفنی رسولك فانك ان لم تعرفنی
رسولك لم اعرف حجتك اللهم عرفنی حجتك فانك ان لم تعرفنی حجتك
ضللت عن دینی اللهم لا تمتنی میتة جاهلیة ولا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی
اللهم فكما هدیتنی لولایة من فرضت علی طاعته من ولایة ولاة امرك
بعد رسولك صلواتك علیه واله حتی والیت ولاة امرك امیر المؤمنین علی
بن ابیطالب والحسن والحسین وعلیا ومحمدا وجعفرا وموسی وعلیا ومحمدا
وعلیا والحسن والحجة القائم المهدی صلواتك علیهم اجمعین اللهم فثبتنی
علی دینك واستعملنی بطاعتك ولین قلبی لولی امرك وعافنی مما امتحنت به خلقك
وثبتنی علی طاعة ولی امرك الذی سترته عن خلقك وباذنك غاب عن بریتك
وامرك ینتظر وانت العالم غیر المعلم بالوقت الذی فیه صلاح امر ولیك فی
الاذن له باظهار امره وكشف ستره فصبرنی علی ذلك حتی لا احب تعجیل ما
اخرت ولا تاخیر ما عجلت ولا كشف ما سترت ولا البحث عما كتمت ولا انازع
فی تدبیرك ولا اقول لم وكیف وما بال ولی الامر لا یظهر وقد امتلات الارض
من الجور وافوض اموری كلها الیك اللهم انی اسئلك ان ترینی ولی امرك
ظاهرا نافذ الامر مع علمی بان لك السلطان والقدرة والبرهان والحجة و
المشیة والحول والقوة فافعل ذلك بی وبجمیع المؤمنین حتی ننظر الی ولی امرك
صلواتك علیه ظاهر المقالة واضح الدلالة هادیا من الضلالة شافیا من
الجهالة ابرز یا رب مشاهدته وثبت قواعده واجعلنا ممن تقر عینه برؤیته
واقمنا بخدمته وتوفنا علی ملته واحشرنا فی زمرته اللهم اعذه من شر
جمیع ما خلقت وذرات وبرات وانشات وصورت واحفظه من بین یدیه



ومن خلفه وعن یمینه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته بحفظك الذی لا
یضیع من حفظته به واحفظ فیه رسولك ووصی رسولك علیه واله السلام
اللهم ومد فی عمره وزد فی اجله واعنه علی ما ولیته واسترعیته وزد فی
كرامتك له فانه الهادی المهدی والقائم المهتدی والطاهر التقی الزكی النقی
الرضی المرضی الصابر الشكور المجتهد اللهم ولا تسلبنا الیقین لطول الامد
فی غیبته وانقطاع خبره عنا ولا تنسنا ذكره وانتظاره والایمان به وقوة
الیقین فی ظهوره والدعاء له والصلوة علیه حتی لا یقنطنا طول غیبته من
قیامه ویكون یقیننا فی ذلك كیقیننا فی قیام رسولك صلواتك علیه واله
وما جاء به من وحیك وتنزیلك فقو قلوبنا علی الایمان به حتی تسلك بنا
علی یدیه منهاج الهدی والمحجة العظمی والطریقة الوسطی وقونا علی طاعته
وثبتنا علی متابعته واجعلنا فی حزبه واعوانه وانصاره والراضین بفعله
ولا تسلبنا ذلك فی حیوتنا ولا عند وفاتنا حتی تتوفانا ونحن علی ذلك لا شاكین
ولا ناكثین ولا مرتابین ولا مكذبین اللهم عجل فرجه وایده بالنصر وانصر
ناصریه واخذل خاذلیه ودمدم علی من نصب له وكذب به واظهر به الحق
وامت به الجور واستنقذ به عبادك المؤمنین من الذل وانعش به البلاد
واقتل به جبابرة الكفر واقصم به رؤس الضلالة وذلل به الجبارین والكافرین
وابر به المنافقین والناكثین وجمیع المخالفین والملحدین فی مشارق الارض و
مغاربها وبرها وبحرها وسهلها وجبلها حتی لا تدع منهم دیارا ولا تبقی لهم
اثارا طهر منهم بلادك واشف منهم صدور عبادك وجدد به ما امتحی من دینك
واصلح به ما بدل من حكمك وغیر من سنتك حتی یعود دینك به وعلی یدیه
غضا جدیدا صحیحا لا عوج فیه ولا بدعة معه حتی تطفئ بعدله نیران الكافرین

فانه عبدك الذي استخلصته لنفسك وارتضيته لنصر دينك واصطفيته
بعلمك وعصمته من الذنوب وبرأته من العيوب واطلعته على الغيوب و
انعمت عليه وطهرته من الرجس ونقيته من الدنس اللهم فصل عليه و
على آبائه الائمة الطاهرين وعلى شيعته المنتجبين وبلغهم من آمالهم ما يأملون
واجعل ذلك منا خالصا من كل شك وشبهة ورياء وسمعة حتى لا نريد به
غيرك ولا نطلب به الا وجهك اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا وغيبة
امامنا وشدة الزمان علينا ووقوع الفتن بنا وتظاهر الاعداء علينا وكثرة
عدونا وقلة عددنا اللهم فافرج ذلك عنا بفتح منك تعجله ونصر منك تعزه
وامام عدل تظهره اله الحق آمين اللهم انا نسئلك ان تأذن لوليك في اظهار
عدلك في عبادك وقتل اعدائك في بلادك حتى لا تدع للجور يا رب دعامة الا
قصمتها ولا بقية الا افنيتها ولا قوة الا اوهنتها ولا ركنا الا هدمته ولا حدا
الا فللته ولا سلاحا الا كللته ولا راية الا نكستها ولا شجاعا الا قتلته
ولا جيشا الا خذلته وارمهم يا رب بحجرك الدامغ واضربهم بسيفك القاطع
وبأسك الذي لا ترده عن القوم المجرمين وعذب اعداءك واعداء وليك و
اعداء رسولك صلواتك عليه وآله بيد وليك وايدي عبادك المؤمنين
اللهم اكف وليك وحجتك في ارضك هول عدوه وكيد من اراده وامكر بمن
مكر به واجعل دائرة السوء على من اراد به سوءا واقطع عنه مادتهم وارعب له
قلوبهم وزلزل اقدامهم وخذهم جهرة وبغتة وشدد عليهم عذابك واخزهم
في عبادك والعنهم في بلادك واسكنهم اسفل نارك واحط بهم اشد عذابك و
اصلهم نارا واحش قبور موتاهم نارا واصلهم حر نارك فانهم اضاعوا الصلوة و

وارضني بها واجمع بيننا
باحسن اجتماع وابقى
ائتلاف فانك تحب الحلال
وتكره الحرام ‖ واز حضرت
صادق علیه السلام منقولست
که چون در شب زفاف
بنزد عروس روی موی
پیشانی او را بگیر و رو بقبله
او و بگو اللهم بامانتك
اخذتها وبكلماتك
استحللتها فان قضيت
لي منها ولدا فاجعله
مباركا تقيا من شيعة
آل محمد ولا تجعل
للشيطان فيه شركا و
لا نصيبا ‖ بیستم دعای
رهبه است روایت شده
که حضرت موسی
بن





واتبعوا الشهوات واضلوا عبادك واخربوا بلادك اللهم واحي بوليك القرآن
وارنا نوره سرمدا لا ليل فيه واحي به القلوب الميتة واشف به الصدور
الوغرة واجمع به الاهواء المختلفة على الحق واقم به الحدود المعطلة و
الاحكام المهملة حتى لا يبقى حق الا ظهر ولا عدل الا زهر واجعلنا يا رب
من اعوانه ومقوية سلطانه والمؤتمرين لامره والراضين بفعله والمسلمين
لاحكامه وممن لا حاجة به الى التقية من خلقك وانت يا رب الذي تكشف
الضر وتجيب المضطر اذا دعاك وتنجي من الكرب العظيم فاكشف الضر عن وليك
واجعله خليفة في ارضك كما ضمنت له اللهم لا تجعلني من خصماء آل محمد
عليهم السلام ولا تجعلني من اعداء آل محمد عليهم السلام ولا تجعلني من اهل
الحنق والغيظ على آل محمد عليهم السلام فاني اعوذ بك من ذلك فاعذني
واستجير بك فاجرني اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلني بهم فائزا عندك
في الدنيا والآخرة ومن المقربين آمين رب العالمين ‖ هشتم در آداب زیارت
بنیابت است بدانکه ثواب زیارت هر یك از رسولخدا و ائمه هدی علیهم السلام را هدیه روح مقدس
هر یك ایشان میتوان کرد و همچنین بروح هر یك از مؤمنان هدیه میتوان کرد و زیارت بنیابت
ایشان میتوان کرد چنانکه بسند معتبر منقولست که داود صرمی بحضرت امام علی نقی علیه السلام عرض کرد که
من پدر تورا زیارت کردم و ثوابش را از برای تو قرار دادم فرمود که تورا از جانب خدا اجر و ثواب
عظیم هست و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقولست که امام علی نقی علیه السلام شخصی را فرستاد
بحایر امام حسین علیه السلام که از برای آنحضرت زیارت و دعا کند و بسند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر
علیهما السلام منقولست که چون بزیارت مرقد منور رسولخدا صلی الله علیه وآله وسلم بروی و از اعمال زیارت
فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسولخدا صلی الله علیه وآله و بگو السلام
عليك يا نبي الله من ابي وامي وزوجتي وولدي وحامتي ومن جميع اهل بلدي

جعفر علیهما السلام چون شب در محراب
عبادت میایستاد این دعا میخواند
وان دعای بخاتم مصحف است
اللهم انك
خلقتني سويا وربيتني صغيرا
ورزقتني مكفيا اللهم
اني وجدت فيما انزلت
من كتابك وبشرت به عبادك
ان قلت يا عبادي الذين
اسرفوا على انفسهم لا
تقنطوا من رحمة الله
ان الله يغفر الذنوب
جميعا وقد تقدم مني
ما قد علمت وما انت اعلم
به مني فيا سوأتاه مما
احصاه علي كتابك فلولا
المواقف التي
اؤمل

حرهم وعبدهم وابیضهم واسودهم پس بهر کس از اهل بلد خود بگوئی که من بنیابت تو بپیغمبر
سلام دادم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که از بعضی از ائمهٔ طاهرین
صلوات الله علیهم اجمعین سؤال نمودند از مردیکه دو رکعت نماز میکند یا یکروز روزه میدارد
یا حج یا عمره بجا می آورد یا زیارت میکند رسولخدا یا یکی از ائمهٔ طاهرین علیهم السلام را و
ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه میکند آیا او را ثوابی هست فرمودند که ثواب
آنعمل بانشخص میرسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم شود و شیخ طوسی ره در تهذیب فرموده است که
بنیابت برادر مؤمن بزیارت رود باید چون فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ
از عمل زیارت بگوید اللهم ما اصابنی من تعب او نصب او شعث او لغوب فأجر
فلان بن فلان فیه واجرنی فی قضائی عنه پس چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید السلام
علیک یا مولای عن فلان بن فلان اتیتک زائرا عنه فاشفع له عند ربک پس هر دعا
که خواهد از برای او بکند و نیز فرموده است که چون کسی خواهد که بنیابت دیگری زیارت کند بگوید اللهم
ان فلان بن فلان اوفدنی الی موالیه وموالی لازور عنه رجاء لجزیل الثواب
وفرارا من سوء الحساب اللهم انه یتوجه الیک باولیائه الدالین علیک فی
غفرانک ذنوبه وحط سیئاته ویتوسل الیک بهم عند مشهد امامه
صلوات الله علیهم اللهم فتقبل منه واقبل شفاعة اولیائه صلوات الله علیهم
فیه اللهم جازه علی حسن نیته وصحیح عقیدته وصحة موالاته احسن ما
جازیت احدا من عبیدک المؤمنین وادم له ما خولته واستعمله صالحا
فیما آتیته ولا تجعلنی آخر وافد له یوفده اللهم اعتق رقبته من النار
واوسع علیه من رزقک الحلال الطیب واجعله من رفقاء محمد وآل محمد
وبارک له فی ولده وماله واهله وما ملکت یمینه اللهم صل علی محمد
وآل محمد وحل بینه وبین معاصیک حتی لا یعصیک واعنه علی طاعتک

من عفوك الذي يشمل
كل شيء لا أقنط بعد
ولو أن أحدا استطاع
الهرب من ربه لكنت
أنا أحق بالهرب منك
وأنت لا تخفى عليك خافية
في الأرض ولا في السماء
إلا أتيت بها وكفى بك
جازيا وكفى بك حسيبا
اللهم إنك طالبي إن
أنا هربت ومدركي إن
أنا فررت فها أنا ذا بين
يديك خاضع ذليل
راغم إن تعذبني فإني
لذلك أهل وهو يا رب
منك عدل وإن تعف
عني فقديما شملني عفوك
وألبستني عافيتك
فأسألك



وطاعة اولیائک حتی لا تفقده حیث امرته ولا تراه حیث نهیته اللهم صل
علی محمد وآل محمد واغفر له وارحمه واعف عنه وعن جمیع المؤمنین و
المؤمنات اللهم صل علی محمد وآل محمد واعذه من هول المطلع ومن فزع یوم
القیمة وسوء المنقلب ومن ظلمة القبر ووحشته ومن مواقف الخزی فی الدنیا
والآخرة اللهم صل علی محمد وآل محمد واجعل جائزته فی موقفی هذا غفرانک
وتحفته فی مقامی هذا عند امامی صلی الله علیه ان تقیل عثرته وتقبل
معذرته وتتجاوز عن خطیئته وتجعل التقوی زاده وما عندک خیرا له
فی معاده وتحشره فی زمرة محمد وآل محمد صلی الله علیه وآله وتغفر له ولوالدیه
فانک خیر مرغوب الیه واکرم مسؤول اعتمد العباد علیه اللهم ولکل
موفد جائزة ولکل زائر کرامة فاجعل جائزته فی موقفی هذا غفرانک و
الجنة له ولجمیع المؤمنین والمؤمنات اللهم وانا عبدک الخاطئ المذنب
المقر بذنوبه فاسئلک یا الله بحق محمد وآل محمد ان لا تحرمنی بعد ذلک
الاجر والثواب من فضل عطائک وکرم تفضلک پس برو بنزد ضریح مقدس و دستها را
بسوی آسمان بلند کند رو بقبله و بگوید یا مولای یا امامی عبدک فلان بن فلان اوفدنی
زائرا لمشهدک یتقرب الی الله عز وجل بذلک والی رسوله والیک یرجو بذلک
فکاک رقبته من النار من العقوبة فاغفر له ولجمیع المؤمنین والمؤمنات یا الله
یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله
الا الله العلی العظیم اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وتستجیب لی
(فیه وفی جمیع اخوانی واخواتی وولدی واهلی بجودک
وکرمک یا ارحم الراحمین)

اللهم بالمخزون من أسمائك
وبما وارته الحجب من بهائك
إلا رحمت هذه النفس
الجزوعة وهذه الرمة
الهلوعة التي لا تستطيع
حر شمسك فكيف تستطيع
حر نارك والتي لا تستطيع
صوت رعدك فكيف
تستطيع صوت غضبك فارحمني
اللهم فإني امرؤ حقير
وخطري يسير وليس عذابي
مما يزيد في ملكك مثقال
ذرة ولو أن عذابي مما
يزيد في ملكك لسألتك
الصبر عليه وأحببت
أن يكون ذلك لك ولكن
سلطانك اللهم أعظم
وملكك

## (ملحقات دوّيم مفاتيح)

(بسم الله الرحمن الرحيم)

مخفی نماناد که این نسخهٔ شریفه از جهت خط و چاپ و صحت از سایر چاپها امتیاز دارد بعلاوه آنکه مُصنف در مفاتیح چند دعارا بواسطهٔ طول آن اول آنرا ذکر کرده و بقیهٔ اشرا نقل نموده ما در اینجا آن بقیه را ذکر مینمائیم تا اشخاصی که این کتابرا دارند محتاج بکتاب دیگر نشوند و چون در مفاتیح بر امامزادهها زیارتی نقل نشده در اینجا یک زیارتی برای امامزادهها نقل میکنیم امید که منظور نظر اهل معرفت و دعا واقع شود و قدر آنرا دانسته احترام و شکر مؤلف و کاتب و بانی طبع آنرا بجا آورده باشند والله الموفق **امّا دعاها** اول دعای از حضرت امام حسین علیه السلام که در مفاتیح اول آن ذکر شده و تمامش این است اللّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِآدَمَ وَحَوّاءَ إِذْ قالا رَبَّنا ظَلَمْنا أَنْفُسَنا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ وَنادَاكَ نُوحٌ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَأَطْفَأْتَ نارَ نَمْرُودَ عَنْ خَلِيلِكَ إِبْراهِيمَ فَجَعَلْتَها بَرْداً وَسَلاماً وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِأَيُّوبَ إِذْ نادى أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّاحِمِينَ فَكَشَفْتَ ما بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرى لِأُولِي الْأَلْبابِ وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِذِي النُّونِ حِينَ ناداكَ فِي الظُّلُماتِ أَنْ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمِينَ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِمُوسى وَهارُونَ دَعْوَتَهُما حِينَ قُلْتَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُما فَاسْتَقِيما وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَغَفَرْتَ لِداوُدَ ذَنْبَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ رَحْمَةً مِنْكَ وَذِكْرى وَفَدَيْتَ إِسْماعِيلَ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ بَعْدَ ما أَسْلَمَ وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ فَنادَيْتَهُ بِالْفَرَجِ وَالرَّوْحِ وَأَنْتَ الَّذِي ناداكَ زَكَرِيّا نِداءً خَفِيّاً فَقالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْباً وَلَمْ أَكُنْ بِدُعائِكَ رَبِّ شَقِيّاً وَقُلْتَ يَدْعُونَنا رَغَباً وَرَهَباً وَكانُوا لَنا خاشِعِينَ وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ لِتَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ فَلا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْوَنِ

أُدْعُوَّ مِنْ أَنْ تَزِيدَ فِيهِ طاعَةُ الْمُطِيعِينَ أَوْ تَنْقُصَ مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْمُذْنِبِينَ فَارْحَمْنِي يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَتَجاوَزْ عَنِّي يا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِيمُ

## ملحقات باقیات الصالحات

دعاء حضرت سجاد علیه السلام

وَكانَ مِنْ دُعائِهِ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلَبِها

اللّهُمَّ يا مَنْ لا يَصِفُهُ نَعْتُ الْواصِفِينَ وَيا مَنْ لا يُجاوِزُهُ رَجاءُ الرّاجِينَ وَيا مَنْ لا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ وَيا مَنْ هُوَ مُنْتَهى خَوْفِ الْعابِدِينَ وَيا مَنْ هُوَ غايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ هذا مَقامُ مَنْ تَداوَلَتْهُ أَيْدِي الذُّنُوبِ وَقادَتْهُ أَزِمَّةُ الْخَطايا



وَاحْفَظْنِي فِيمَنْ أَخْلُفُ وَاحْفَظْهُمْ

الدّاعِينَ لَكَ وَالرّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُمْ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ فَطَهِّرْنِي بِتَطْهِيرِكَ وَتَقَبَّلْ صَلَواتِي وَدُعائِي بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَطَيِّبْ بَقِيَّةَ حَياتِي وَطَيِّبْ وَفاتِي وَاخْلُفْنِي فِيمَنْ أَخْلُفُ وَاحْفَظْنِي يا رَبِّ بِدُعائِي وَاجْعَلْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً تَحُوطُها بِحِياطَتِكَ بِكُلِّ ما حُطْتَ بِهِ ذُرِّيَّةَ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيائِكَ وَأَهْلِ طاعَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا مَنْ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَلِكُلِّ داعٍ مِنْ خَلْقِكَ مُجِيبٌ وَمِنْ كُلِّ سائِلٍ قَرِيبٌ أَسْأَلُكَ يا لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَبِكُلِّ اسْمٍ رَفَعْتَ بِهِ سَماءَكَ وَفَرَشْتَ بِهِ أَرْضَكَ وَأَرْسَيْتَ بِهِ الْجِبالَ وَأَجْرَيْتَ بِهِ الْماءَ وَسَخَّرْتَ بِهِ السَّحابَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ وَاللَّيْلَ وَالنَّهارَ وَخَلَقْتَ الْخَلائِقَ كُلَّها أَسْأَلُكَ بِعَظَمَةِ وَجْهِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ السَّماواتُ وَالْأَرْضُ فَأَضاءَتْ بِهِ الظُّلُماتُ إِلّا صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفَيْتَنِي أَمْرَ مَعاشِي وَمَعادِي وَأَصْلَحْتَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَمْ تَكِلْنِي إِلى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلَحْتَ أَمْرِي وَأَمْرَ عِيالِي وَكَفَيْتَنِي هَمَّهُمْ وَأَغْنَيْتَنِي وَإِيّاهُمْ مِنْ كَنْزِكَ وَخَزائِنِكَ وَسَعَةِ فَضْلِكَ الَّذِي لا يَنْفَدُ أَبَداً وَأَثْبِتْ فِي قَلْبِي يَنابِيعَ الْحِكْمَةِ الَّتِي تَنْفَعُنِي بِها وَتَنْفَعُ بِها مَنِ ارْتَضَيْتَ مِنْ عِبادِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنَ الْمُتَّقِينَ فِي آخِرِ الزَّمانِ إِماماً كَما جَعَلْتَ إِبْراهِيمَ الْخَلِيلَ إِماماً فَإِنَّ بِتَوْفِيقِكَ يَفُوزُ الْفائِزُونَ وَيَتُوبُ التّائِبُونَ وَيَعْبُدُكَ الْعابِدُونَ وَبِتَسْدِيدِكَ يَصْلُحُ الصّالِحُونَ الْمُحْسِنُونَ الْمُخْبِتُونَ الْعابِدُونَ لَكَ الْخائِفُونَ مِنْكَ وَبِإِرْشادِكَ نَجَا النّاجُونَ مِنْ نارِكَ وَأَشْفَقَ مِنْها الْمُشْفِقُونَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِخِذْلانِكَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَهَلَكَ الظّالِمُونَ وَغَفَلَ الْغافِلُونَ اللّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْواها فَأَنْتَ وَلِيُّها وَمَوْلاها وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكّاها اللّهُمَّ بَيِّنْ لَها هُداها وَأَلْهِمْها تَقْواها وَبَشِّرْها بِرَحْمَتِكَ حِينَ تَتَوَفّاها وَنَزِّلْها مِنَ الْجِنانِ عُلْياها وَطَيِّبْ وَفاتَها وَمَحْياها وَأَكْرِمْ مُنْقَلَبَها

وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطانُ فَقَصَّرَ عَمّا أَمَرْتَ بِهِ تَفْرِيطاً وَتَعاطى ما نَهَيْتَ عَنْهُ تَغْرِيراً كَالْجاهِلِ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ أَوْ كَالْمُنْكِرِ فَضْلَ إِحْسانِكَ إِلَيْهِ حَتّى إِذَا انْفَتَحَ لَهُ بَصَرُ الْهُدى وَتَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحائِبُ الْعَمى أَحْصى ما ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَفَكَّرَ فِيما خالَفَ بِهِ رَبَّهُ فَرَأى كَبِيرَ عِصْيانِهِ كَبِيراً وَجَلِيلَ مُخالَفَتِهِ جَلِيلاً فَأَقْبَلَ نَحْوَكَ مُؤَمِّلاً لَكَ مُسْتَحْيِياً مِنْكَ وَوَجَّهَ رَغْبَتَهُ إِلَيْكَ ثِقَةً بِكَ فَأَمَّكَ بِطَمَعِهِ يَقِيناً وَقَصَدَكَ بِخَوْفِهِ إِخْلاصاً قَدْ خَلا طَمَعُهُ مِنْ كُلِّ مَطْمُوعٍ فِيهِ غَيْرِكَ وَأَفْرَخَ رَوْعُهُ مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ

وَمَثْوٰيهٰا وَمُسْتَقَرِّهٰا وَمَأْوٰيهٰا فَاَنْتَ وَلِيُّهٰا وَمَوْلٰيهٰا **دعای بعد از زیارت** که
بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام باید خوانده شود و دعا این است اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا
الْمَرْبُوبُ وَاَنْتَ الْخٰالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْمٰالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ وَاَنْتَ الْمُعْطِى وَاَنَا
السّٰائِلُ وَاَنْتَ الرّٰازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَاَنْتَ الْقٰادِرُ وَاَنَا الْعٰاجِزُ وَاَنْتَ الْقَوِىُّ وَاَنَا
الضَّعِيفُ وَاَنْتَ الْمُغِيثُ وَاَنَا الْمُسْتَغِيثُ وَاَنْتَ الدّٰائِمُ وَاَنَا الزّٰائِلُ وَاَنْتَ الْكَبِيرُ
وَاَنَا الْحَقِيرُ وَاَنْتَ الْعَظِيمُ وَاَنَا الصَّغِيرُ وَاَنْتَ الْمَوْلٰى وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ وَ
اَنَا الذَّلِيلُ وَاَنْتَ الرَّفِيعُ وَاَنَا الْوَضِيعُ وَاَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَاَنَا الْمُدَبَّرُ وَاَنْتَ الْبٰاقِى
وَاَنَا الْفٰانِى وَاَنْتَ الدَّيّٰانُ وَاَنَا الْمُدٰانُ وَاَنْتَ الْبٰاعِثُ وَاَنَا الْمَبْعُوثُ وَاَنْتَ الْغَنِىُّ
وَاَنَا الْفَقِيرُ وَاَنْتَ الْحَىُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ تَجِدُ مَنْ تُعَذِّبُ يٰا رَبِّ غَيْرِى وَلٰا اَجِدُ مَنْ يَرْحَمُنِى
غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ وَارْحَمْ ذُلِّى بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
تَضَرُّعِى اِلَيْكَ وَوَحْشَتِى مِنَ النّٰاسِ وَاُنْسِى بِكَ يٰا كَرِيمُ تَصَدَّقْ عَلَىَّ فِى هٰذِهِ السّٰاعَةِ
بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِى بِهٰا قَلْبِى وَتَجْمَعُ بِهٰا اَمْرِى وَتَلُمُّ بِهٰا شَعْثِى وَتُبَيِّضُ بِهٰا وَجْهِى
وَتُكْرِمُ بِهٰا مَقٰامِى وَتَحُطُّ بِهٰا عَنِّى وِزْرِى وَتَغْفِرُ بِهٰا مٰا مَضٰى مِنْ ذُنُوبِى وَتَعْصِمُنِى فِيمٰا
بَقِىَ مِنْ عُمْرِى وَتَسْتَعْمِلُنِى فِى ذٰلِكَ كُلِّهِ بِطٰاعَتِكَ وَمٰا يُرْضِيكَ عَنِّى وَتَخْتِمُ عَمَلِى بِاَحْسَنِهِ
وَتَجْعَلُ لِى ثَوٰابَهُ الْجَنَّةَ وَتَسْلُكُ بِى سَبِيلَ الصّٰالِحِينَ وَتُعِينُنِى عَلٰى صٰالِحِ مٰا اَعْطَيْتَنِى
كَمٰا اَعَنْتَ الصّٰالِحِينَ عَلٰى صٰالِحِ مٰا اَعْطَيْتَهُمْ وَلٰا تَنْزِعْ مِنِّى صٰالِحًا اَبَدًا وَلٰا تَرُدَّنِى
فِى سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِى مِنْهُ اَبَدًا وَلٰا تُشْمِتْ بِى عَدُوًّا وَلٰا حٰاسِدًا اَبَدًا وَلٰا تَكِلْنِى اِلٰى
نَفْسِى طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا وَلٰا اَقَلَّ مِنْ ذٰلِكَ وَلٰا اَكْثَرَ يٰا رَبَّ الْعٰالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَرِنِى الْحَقَّ حَقًّا فَاَتَّبِعَهُ وَالْبٰاطِلَ بٰاطِلًا فَاَجْتَنِبَهُ وَلٰا
تَجْعَلْهُ عَلَىَّ مُتَشٰابِهًا فَاَتَّبِعَ هَوٰاىَ بِغَيْرِ هُدًى مِنْكَ وَاجْعَلْ هَوٰاىَ تَبَعًا لِطٰاعَتِكَ



وَخُذْ رِضٰا نَفْسِكَ مِنْ نَفْسِى وَاهْدِنِى لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِى
مَنْ تَشٰاءُ اِلٰى صِرٰاطٍ مُسْتَقِيمٍ پس حاجات خود را از خدا بطلب که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی

**و زیارت دیگر** از برای آنحضرت روایت شده اَلسَّلٰامُ عَلَى الْبٰابِ الْاَقْصَدِ وَالطَّرِيقِ
الْاَرْشَدِ وَالْعٰالِمِ الْمُؤَيَّدِ يَنْبُوعِ الْحِكَمِ وَمِصْبٰاحِ الظُّلَمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ الْهٰادِى
اِلَى الرَّشٰادِ الْمُوَفَّقِ بِالتَّأْيِيدِ وَالسَّدٰادِ مَوْلٰاىَ اَبِى جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِىٍّ الْجَوٰادِ اَشْهَدُ
يٰا وَلِىَّ اللّٰهِ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَجٰاهَدْتَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ حَقَّ جِهٰادِهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ
فَعِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا يٰا لَيْتَنِى كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكٰاتُهُ پس ببوس تربت شریف او را و بگذار صورت راست را بر آن و دو رکعت نماز زیارت را بجا آور
و دعا کن بعد از آن هر چه بخواهی **سوم** سید اجل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر
دو زیارت از برای امامزادگان نقل نموده که بآن زیارت کرده میشوند و نقلش در اینجا مناسب است
فرموده که چون قصد کردی زیارت کنی یکی از ایشان را از امثال قاسم فرزند حضرت کاظم علیه السلام یا عباس فرزند
امیر المؤمنین علیه السلام یا علی بن الحسین علیه السلام را که مقتول بطف است و هر که جاری مجرای ایشان
باشد در حکم پس بایست بر سر قبر ایشان و بگو اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِىُّ الطّٰاهِرُ الْوَلِىُّ
وَالدّٰاعِى الْحَفِىُّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقًّا وَنَطَقْتَ حَقًّا وَصِدْقًا وَدَعَوْتَ اِلٰى مَوْلٰاىَ
وَمَوْلٰاكَ عَلٰانِيَةً وَسِرًّا فٰازَ مُتَّبِعُكَ وَنَجٰى مُصَدِّقُكَ وَخٰابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكَ وَ
الْمُتَخَلِّفُ عَنْكَ اِشْهَدْ لِى بِهٰذِهِ الشَّهٰادَةِ لِاَكُونَ مِنَ الْفٰائِزِينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطٰاعَتِكَ
وَتَصْدِيقِكَ وَاتِّبٰاعِكَ وَالسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا سَيِّدِى وَابْنَ سَيِّدِى اَنْتَ بٰابُ اللّٰهِ
الْمُؤْتٰى مِنْهُ وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ اَتَيْتُكَ زٰائِرًا وَحٰاجٰاتِى لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهٰا اَنَا ذَا
اَسْتَوْدِعُكَ دِينِى وَاَمٰانَتِى وَخَوٰاتِيمَ عَمَلِى وَجَوٰامِعَ اَمَلِى اِلٰى مُنْتَهٰى اَجَلِى وَالسَّلٰامُ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ **زیارت دیگر** از برای اولاد ائمه علیهم السلام میگوئی اَلسَّلٰامُ عَلٰى جَدِّكَ

الْمُصْطَفى اَلسَّلامُ عَلى اَبيكَ الْمُرْتَضَى الرِّضا اَلسَّلامُ عَلَى السَّيِّدَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اَلسَّلامُ عَلى خَديجَةَ اُمِّ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلى فاطِمَةَ اُمِّ الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ
اَلسَّلامُ عَلَى النُّفُوسِ الْفاخِرَةِ بُحُورِ الْعُلُومِ الزّاخِرَةِ شُفَعائي فِي الْاخِرَةِ وَاَوْلِيائي عِنْدَ
عَوْدِ الرُّوحِ اِلَى الْعِظامِ النّاخِرَةِ اَئِمَّةِ الْخَلْقِ وَوُلاةِ الْحَقِّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّخْصُ
الشَّريفُ الطّاهِرُ الْكَريمُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَمُصْطَفاهُ وَ
اَنَّ عَلِيّاً وَلِيُّهُ وَمُجْتَباهُ وَاَنَّ الْاِمامَةَ في وُلْدِهِ اِلى يَوْمِ الدّينِ نَعْلَمُ ذلِكَ عِلْمَ الْيَقينِ
وَنَحْنُ لِذلِكَ مُعْتَقِدُونَ وَفي نَصْرِهِمْ مُجْتَهِدُونَ

**چهارم دعائیست** که در اعمال روز عرفه در ذیل تسبیح سُبْحانَ اللّهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ که در ص ۱۴ مذکور است بعد از تَبارَكَ اللّهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ بخوان وَالْحَمْدُ لِلّهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ بَعْدَ
كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ يَبْقى رَبُّنا وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً
يَفْضُلُ حَمْدَ الْحامِدينَ حَمْداً كَثيراً قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً يَفْضُلُ حَمْدَ الْحامِدينَ
حَمْداً كَثيراً بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً يَفْضُلُ حَمْدَ الْحامِدينَ حَمْداً كَثيراً مَعَ
كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً يَفْضُلُ حَمْدَ الْحامِدينَ حَمْداً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقي وَيَفْنى
كُلُّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيْسَ
لَهُ مُنْتَهى وَالْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً يَدُومُ بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقائِهِ في سِنِي الْعالَمينَ وَشُهُورِ
الدُّهُورِ وَاَيّامِ الدُّنْيا وَساعاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ
مِمّا لا يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ الْاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَكَ اللّهُ اَحْسَنُ
الْخالِقينَ (بعد بگو) لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ
وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ يَبْقى رَبُّنا وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَلا اِلهَ
اِلاَّ اللّهُ تَهْليلاً يَفْضُلُ تَهْليلَ الْمُهَلِّلينَ فَضْلاً كَثيراً قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ
تَهْليلاً يَفْضُلُ تَهْليلَ الْمُهَلِّلينَ فَضْلاً كَثيراً بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ تَهْليلاً

عَلى مَلائِكَتِكَ وَمَلَأِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلامُ اِذا تَوَفَّيْتَني اَللّهُمَّ اِنّي اَتُوبُ اِلَيْكَ في مَقامي هذا مِنْ كَبائِرِ ذُنُوبي وَصَغائِرِها وَبَواطِنِ سَيِّئاتي وَظَواهِرِها وَسَوالِفِ زَلاّتي وَحَوادِثِها تَوْبَةَ مَنْ لا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِمَعْصِيَةٍ وَلا يُضْمِرُ اَنْ يَعُودَ في خَطيئَةٍ وَقَدْ قُلْتَ يا اِلهي في مُحْكَمِ كِتابِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِكَ وَتَعْفُو عَنِ السَّيِّئاتِ وَتُحِبُّ التَّوّابينَ فَاقْبَلْ تَوْبَتي كَما وَعَدْتَ وَاعْفُ عَنْ سَيِّئاتي كَما ضَمِنْتَ وَاَوْجِبْ لي مَحَبَّتَكَ كَما شَرَطْتَ وَلَكَ يا رَبِّ شَرْطي اَلاّ اَعُودَ في مَكْرُوهِكَ وَضَماني



يَفْضُلُ تَهْليلَ الْمُهَلِّلينَ فَضْلاً كَثيراً مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ تَهْليلاً يَفْضُلُ
تَهْليلَ الْمُهَلِّلينَ فَضْلاً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقي وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ تَهْليلاً
لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهى وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ
تَهْليلاً يَدُومُ بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقائِهِ في سِنِي الْعالَمينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَيّامِ
الدُّنْيا وَساعاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا
يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ الْاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَكَ اللّهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ
پس بگو وَاللّهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَاللّهُ اَكْبَرُ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَاللّهُ اَكْبَرُ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَ
اللّهُ اَكْبَرُ يَبْقى رَبُّنا وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَاللّهُ اَكْبَرُ تَكْبيراً يَفْضُلُ تَكْبيرَ الْمُكَبِّرينَ فَضْلاً
كَثيراً قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَاللّهُ اَكْبَرُ تَكْبيراً يَفْضُلُ تَكْبيرَ الْمُكَبِّرينَ فَضْلاً كَثيراً بَعْدَ
كُلِّ اَحَدٍ وَاللّهُ اَكْبَرُ تَكْبيراً يَفْضُلُ تَكْبيرَ الْمُكَبِّرينَ فَضْلاً كَثيراً مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَاللّهُ
اَكْبَرُ تَكْبيراً يَفْضُلُ تَكْبيرَ الْمُكَبِّرينَ فَضْلاً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقي وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ
وَاللّهُ اَكْبَرُ تَكْبيراً لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهى
وَاللّهُ اَكْبَرُ تَكْبيراً يَدُومُ بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقائِهِ في سِنِي الْعالَمينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ
وَاَيّامِ الدُّنْيا وَساعاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَاللّهُ اَكْبَرُ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا
يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ الْاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَكَ اللّهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ

## دعای مکارم الاخلاق

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِايماني اَكْمَلَ الْايمانِ وَاجْعَلْ يَقيني اَفْضَلَ
الْيَقينِ وَانْتَهِ بِنِيَّتي اِلى اَحْسَنِ النِّيّاتِ وَبِعَمَلي اِلى اَحْسَنِ الْاَعْمالِ اَللّهُمَّ وَفِّرْ
بِلُطْفِكَ نِيَّتي وَصَحِّحْ بِما عِنْدَكَ يَقيني وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ ما فَسَدَ مِنّي اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِني ما يَشْغَلُنِي الْاِهْتِمامُ بِهِ وَاسْتَعْمِلْني بِما تَسْئَلُني غَداً عَنْهُ وَ

اَلاّ اَرْجِعَ في مَذْمُومِكَ وَعَهْدي اَنْ اَهْجُرَ جَميعَ مَعاصيكَ اَللّهُمَّ اِنَّكَ اَعْلَمُ بِما عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لي ما عَلِمْتَ وَاصْرِفْني بِقُدْرَتِكَ اِلى ما اَحْبَبْتَ اَللّهُمَّ وَعَلَيَّ تَبِعاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَتَبِعاتٌ قَدْ نَسيتُهُنَّ وَكُلُّهُنَّ بِعَيْنِكَ الَّتي لا تَنامُ وَعِلْمِكَ الَّذي لا يَنْسى فَعَوِّضْ مِنْها اَهْلَها وَاحْطُطْ عَنّي وِزْرَها وَخَفِّفْ عَنّي ثِقْلَها وَاعْصِمْني مِنْ اَنْ اُقارِفَ مِثْلَها اَللّهُمَّ وَاِنَّهُ لا وَفاءَ لي بِالتَّوْبَةِ اِلاّ بِعِصْمَتِكَ وَلا اسْتِمْساكَ بي عَنِ الْخَطايا اِلاّ عَنْ قُوَّتِكَ فَقَوِّني بِقُوَّةٍ كافِيَةٍ وَتَوَلَّني بِعِصْمَةٍ مانِعَةٍ اَللّهُمَّ اَيُّما عَبْدٍ تابَ اِلَيْكَ وَهُوَ في عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ فاسِخٌ لِتَوْبَتِهِ

استفرغ ايامي فيما خلقتني له واغنني واوسع علي في رزقك ولا تفتني بالنظر
واعزني ولا تبتليني بالكبر وعبدني لك ولا تفسد عبادتي بالعجب واجر
للناس على يدي الخير ولا تمحقه بالمن وهب لي معالي الاخلاق واعصمني
من الفخر اللهم صل على محمد وآله ولا ترفعني في الناس درجة الا حططتني عند
نفسي مثلها ولا تحدث لي عزا ظاهرا الا احدثت لي ذلة باطنة عند نفسي
بقدرها اللهم صل على محمد وآل محمد ومتعني بهدى صالح لا استبدل به و
طريقة حق لا ازيغ عنها ونية رشد لا اشك فيها وعمرني ما كان عمري بذلة
في طاعتك فاذا كان عمري مرتعا للشيطان فاقبضني اليك قبل ان يسبق مقتك
الي او يستحكم غضبك علي اللهم لا تدع خصلة تعاب مني الا اصلحتها ولا
عائبة اؤنب بها الا حسنتها ولا اكرومة في ناقصة الا اتممتها اللهم صل
على محمد وآل محمد وابدلني من بغضة اهل الشنآن المحبة ومن حسد اهل البغي المودة
ومن ظنة اهل الصلاح الثقة ومن عداوة الادنين الولاية ومن عقوق ذوي
الارحام المبرة ومن خذلان الاقربين النصرة ومن حب المدارين تصحيح المقة
ومن رد الملابسين كرم العشرة ومن مرارة خوف الظالمين حلاوة الامنة اللهم
صل على محمد وآله واجعل لي يدا على من ظلمني ولسانا على من خاصمني وظفرا بمن عاندني
وهب لي مكرا على من كايدني وقدرة على من اضطهدني وتكذيبا لمن قصبني وسلامة
ممن توعدني ووفقني لطاعة من سددني ومتابعة من ارشدني اللهم صل على
محمد وآله وسددني لان اعارض من غشني بالنصح واجزي من هجرني بالبر واثيب من
حرمني بالبذل واكافي من قطعني بالصلة واخالف من اغتابني الى حسن الذكر وان
اشكر الحسنة واغضي عن السيئة اللهم صل على محمد وآله وحلني بحلية

وعائدا في ذنبه وخطيئته فاني اعوذ بك ان اكون كذلك فاجعل توبتي هذه توبة لا احتاج بعدها الى توبة توبة موجبة لمحو ما سلف والسلامة فيما بقي اللهم اني اعتذر اليك من جهلي واستوهبك سوء فعلي فاضممني الى كنف رحمتك تطولا واسترني بستر عافيتك تفضلا اللهم واني اتوب اليك من كل ما خالف ارادتك او زال عن محبتك من خطرات قلبي ولحظات عيني وحكايات لساني توبة تسلم بها كل جارحة على حيالها من تبعاتك وتأمن مما يخاف المعتدون من اليم سطواتك اللهم فارحم وحدتي بين يديك ووجيب



الصالحين والبسني زينة المتقين في بسط العدل وكظم الغيظ واطفاء النائرة وضم
اهل الفرقة واصلاح ذات البين وافشاء العارفة وستر العائبة ولين العريكة
وخفض الجناح وحسن السيرة وسكون الريح وطيب المخالقة والسبق الى الفضيلة
وايثار التفضل وترك التعيير والافضال على غير المستحق والقول بالحق وان عز
واستقلال الخير وان كثر من قولي وفعلي واكمل ذلك لي بدوام الطاعة ولزوم
الجماعة ورفض اهل البدع ومستعمل الراي المخترع اللهم صل على محمد وآله
واجعل اوسع رزقك علي اذا كبرت واقوى قوتك في اذا نصبت ولا تبتليني
بالكسل عن عبادتك ولا العمى عن سبيلك ولا بالتعرض لخلاف محبتك ولا
مجامعة من تفرق عنك ولا مفارقة من اجتمع اليك اللهم اجعلني اصول بك
عند الضرورة واسألك عند الحاجة واتضرع اليك عند المسكنة ولا تفتني
بالاستعانة بغيرك اذا اضطررت ولا بالخضوع لسؤال غيرك اذا افتقرت ولا
بالتضرع الى من دونك اذا رهبت فاستحق بذلك خذلانك ومنعك واعراضك
يا ارحم الراحمين اللهم اجعل ما يلقي الشيطان في روعي من التمني والتظني و
الحسد ذكرا لعظمتك وتفكرا في قدرتك وتدبيرا على عدوك وما اجرى على
لساني من لفظة فحش او هجر او شتم عرض او شهادة باطل او اغتياب مؤمن غائب
او سب حاضر وما اشبه ذلك نطقا بالحمد لك واغراقا في الثناء عليك وذهابا
في تمجيدك وشكرا لنعمتك واعترافا باحسانك واحصاء لمننك اللهم صل
على محمد وآله ولا اظلمن وانت مطيق للدفع عني ولا اظلمن وانت القادر على
القبض مني ولا اضلن وقد امكنتك هدايتي ولا افتقرن ومن عندك وسعي
ولا اطغين ومن عندك وجدي اللهم الى مغفرتك وفدت والى عفوك

قلبي من خشيتك واضطراب اركاني من هيبتك فقد اقامتني يا رب ذنوبي مقام الخزي بفنائك فان سكت لم ينطق عني احد وان شفعت فلست باهل الشفاعة اللهم صل على محمد وآله وشفع في خطاياي كرمك وعد على سيئاتي بعفوك ولا تجزني جزائي من عقوبتك وابسط علي طولك وجللني بسترك وافعل بي فعل عزيز تضرع اليه عبد ذليل فرحمه او غني تعرض له عبد فقير فنعشه اللهم لا خفير لي منك فليخفرني عزك ولا شفيع لي اليك فليشفع لي فضلك وقد اوجلتني خطاياي فليؤمني عفوك فما كل ما

قصدتُ والى تجاوزك اشتقتُ وبفضلك وثقتُ وليس عندي ما يوجب
لي مغفرتك ولا في عملي ما استحقّ به عفوك وما لي بعد ان حكمتُ على نفسي
الّا فضلك فصلّ على محمّدٍ وآله وتفضّل عليّ اللّهمّ وانطقني بالهدى و
الهمني التّقوى ووفّقني للّتي هي ازكى واستعملني بما هو ارضى اللّهمّ اسلك بي
الطّريقة المثلى واجعلني على ملّتك اموتُ واحيا اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله
ومتّعني بالاقتصاد واجعلني من اهل السّداد ومن ادلّة الرّشاد ومن صالحي
العباد وارزقني فوز المعاد وسلامة المرصاد اللّهمّ خذ لنفسك من نفسي ما
يخلّصها وابق لنفسي من نفسي ما يصلحها فانّ نفسي هالكة او تعصمها اللّهمّ انت
عدّتي ان حزنتُ وانت منتجعي ان حُرمتُ وبك استغاثتي ان كرثتُ وعندك ممّا
فات خلفٌ ولما فسد صلاحٌ وفيما انكرتَ تغييرٌ فامنن عليّ قبل البلاء بالعافية
وقبل الطّلب بالجدة وقبل الضّلال بالرّشاد واكفني مؤونة معرّة العباد
وهب لي امن يوم المعاد وامنحني حسن الارشاد اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله وادرأ
عنّي بلطفك واغذني بنعمتك واصلحني بكرمك وداوني بصنعك واظلّني في
ذراك وجلّلني رضاك ووفّقني اذا اشتكلت عليّ الامور لاهداها واذا تشابهت
الاعمال لازكاها واذا تناقضت الملل لارضاها اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله و
توّجني بالكفاية وسُمني حسن الولاية وهب لي صدق الهداية ولا تفتنّي بالسّعة
وامنحني حسن الدّعة ولا تجعل عيشي كدًّا كدًّا ولا تردّ دعائي عليّ ردًّا فانّي لا
اجعل لك ضدًّا ولا ادعو معك ندًّا اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله وامنعني من
السّرف وحصّن رزقي من التّلف ووفّر ملكتي بالبركة فيه واصب بي سبيل الهداية
للبرّ فيما انفق منه اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله واكفني مؤونة الاكتساب وارزقني من غير

نطقتُ به عن تحمّلٍ منّي بسوء اثري
ولا نسيان لما سبق من ذمّي
بل لكن لتسمع سماؤك ومن
فيها وارضك ومن عليها
ما اظهرتُ لك من النّدم و
لجأتُ اليك فيه من التّوبة
فلعلّ بعضهم برحمتك يرحمني
لسوء موقفي او تدركه الرّقّة
عليّ لسوء حالي فينالني منه
بدعوةٍ هي اسمع لديك
من دعائي او شفاعةٍ اوكد
عندك من شفاعتي تكون
بها نجاتي من غضبك و
فوزتي برضاك اللّهمّ ان
يكن النّدم توبةً اليك
فانا اندم النّادمين وان
يكن التّرك لمعصيتك انابةً
فانا اوّل المنيبين وان
يكن الاستغفار حطّةً
للذّنوب



احتساب فلا اشتغل عن عبادتك بالطّلب ولا احتمل اصر تبعات المكسب اللّهمّ
فاطلبني بقدرتك ما اطلب واجرني بعزّتك ممّا ارهب اللّهمّ صلّ على محمّدٍ
وآله وصُن وجهي باليسار ولا تبتذل جاهي بالاقتار فاسترزق اهل رزقك
واستعطي شرار خلقك فافتتن بحمد من اعطاني وابتلى بذمّ من منعني وانت
من دونهم وليّ الاعطاء والمنع اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله وارزقني صحّةً في
عبادةٍ وفراغًا في زهادةٍ وعلمًا في استعمالٍ وورعًا في اجمالٍ اللّهمّ اختم
بعفوك اجلي وحقّق في رجاء رحمتك املي وسهّل الى بلوغ رضاك سبلي و
حسّن في جميع احوالي عملي اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله ونبّهني لذكرك في اوقات
الغفلة واستعملني بطاعتك في ايّام المهلة وانهج لي الى محبّتك سبيلًا
سهلةً اكمل لي بها خير الدّنيا والآخرة اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله كافضل
ما صلّيت على احدٍ من خلقك قبله وانت مصلٍّ على احدٍ بعده وآتنا في
الدّنيا حسنةً وفي الآخرة حسنةً وقني برحمتك عذاب النّار

(قد تمّت بحول الله وقوّته) — گراورسازی اشرجانی تهران

برحسب دستور آقایان حاج سید احمد حاج سید محمود اخوان کتابچی تحریر شد

تهران - خیابان بوذرجمهری

قد وقع الفراغ من تسوید هذه الاوراق الشّریفة بید اقلّ العباد طاهر خوشنویس ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن
غفر الله تعالی ذنوبهما — از ناظرین وقرّاء این کتاب شریف التماس دعا دارم از برای والدین وخوشان این
بنده را از تقصیر وغرق بحر معاصی در روضه‌های مطهره واستانهای مقدسه از دعای خیر فراموش نفرمایند تا بدین وسیله
حضرت خالق ذو الجلال بالطف وکرم ورحمت خود برگناهان این عاصی قلم عفو بکشد

با تایید حضرت باریتعالی جلّت عظمته وتوجهات والطاف حضرت خامس آل عبا علیه آلاف التحیة والثنا نوشتن چنین نسخه مفاتیح الجنان موفق آمد
(در تاریخ روز جمعه آخر ماه رمضان المبارک ۱۳۵۹ علی هاجرها آلاف آلاف التحیة مطابق دهم آبان ماه ۱۳۱۹ شمسی)

فانّي لك من المستغفرين اللّهمّ
فكما امرت بالتّوبة وضمنت
القبول وحثثت على الدّعاء
ووعدت الاجابة فصلّ على
محمّدٍ وآل محمّدٍ واقبل توبتي
ولا ترجعني مرجع الخيبة
من رحمتك انّك انت
التّوّاب على المذنبين و
الرّحيم للخاطئين المنيبين
اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله
كما هديتنا به وصلّ على
محمّدٍ وآله كما استنقذتنا
به وصلّ على محمّدٍ وآله
صلوةً تشفع لنا يوم القيمة
ويوم الفاقة اليك انّك
على كلّ شيءٍ قدير وهو
عليك يسير

قد تمّت بعون الله الملك المنّان

نوشته
کاتب شریف طاهر
(خوشنویس) ابن المرحوم المغفور
الحاج عبد الرحمن غفر الله لهما
ذنوبهما شهر شوال
۱۳۵۹

# خاتمه

کتاب مستطاب مفاتیح الجنان با تاییدات خداوند متعال بپایان رسید این کتاب
که از تألیفات دانشمند متوفی آقای حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه است
باهمت و کمک آقایان حاج سید احمد و حاج سید محمود اخوان کتابچی بچاپ رسیده از نظر
خط خوش و خوبی گراور و داشتن اضافات و حواشی و مخصوصاً بی غلط بودن آن امتیاز
بسیار را دارد که در مقدمهٔ آن مسطور است.

ضمناً از جدیت و مراقبت بی پایان آقایان مهدی و علی اصغرجانی صاحبان بنگاه
گراورسازی اصغرجانی که خوبی کار و سرعت عمل و امتیاز دستگاههای گراورسازی
جدید آن معروف است و پیوسته میکوشد مراجعین خود را از هر جهت راضی نگاه دارد
قدردانی و سپاسگذاری میکنیم و نیز از مساعی چاپخانه تابان در طبع این کتاب تشکر حاصل است

روغن برای مرض رماتیسم روزی دو مرتبه بعضوی که درد میکند مالیده و در آفتاب مالش زیاد داده شود بسیار نافع است تجربه رسیده - اجزاء را جوش نیده بعد صاف نموده بمحل درد بمالند

| روغن زیتون | روغن پرافین | موم عسل | روغن بادام تلخ | نمک طعام | برگ درخت بارزی |
|---|---|---|---|---|---|
| ۳۰ گرم | ۱۰ گرم | ۲۰ گرم | ۱۰ گرم | ۱۰ سانتی گرم | ۴۰ گرم |

دعائی است عظیم الشأن برای حفظ از مکاره و شر هر صاحب شر

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّي لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ ما شاءَ اللّٰهُ كانَ وَما لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسي وَمِنْ شَرِّ قَضاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّ رَبّي عَلىٰ صِراطٍ مُسْتَقيمٍ وَاَنْتَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ - وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ

حرره اقل العباد محمود حامد قزوینی در شب جمعه هفتم شهر صفر ۱۳۷۳ مطابق بیست و چهارم مهرماه ۱۳۳۲